Dziennik Urzędowy

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Rocznik 1922.

WE LWOWIE
NAKŁADEM KURATORJUM O. S. L.
1922.

Z DRUKARNI ZAKŁADU NARODOWEGO IM. OSSOLIŃSKICH
POD ZARZĄDEM A. WIERZBICKIEGO.

Chronologiczny spis ustaw, rozporządzeń i okólników, wydanych w roku 1922.

Data	Przedmiot	Str.
9 listopad l. 2053/S.	Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie wypłaty alimentów rodzinom b. urzędników austr.	87
16 listopad l. 88/II.	Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie zaświadczeń, wydawanych uczniom powołanym do służby wojskowej	85
20 listopad l. 33619/I.	Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie czynności manipulacyjnych Urzędów dyscyplinarnych dla nauczycieli szkół powszechnych . .	153
28 listopad l. 8107/III.	Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych . . .	151
30 listopad l. 2283/S.	Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. w sprawie ulg kolejowych dla szkół	8
2 grudzień l. 24061/IV.	Okólnik Kuratorjum O. S. L. w sprawie I Konferencji Dyrektorów	16
7 grudzień l. 36485/I.	Rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. w przedmiocie jednorazowego nadzwyczajnego zasiłku na zakupy zimowe dla cywilnych funkcjonarjuszów państwowych	12
9 grudzień l. 3663/III.	Okólnik Kuratorjum O. S. L. w sprawie metryk szkolnych	14
10 grudzień l. 27973/I.	Rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. wyjaśniające niektóre artykuły Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli szkół powszechnych	212
12 grudzień Dz. ust. Rzp. Nr. 107.	Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z d. 28 października 1921 o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych	65
13 grudzień l.5951/Adm. E.	Okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie wprowadzenia w życie Ustawy Emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 70, poz. 466	117
14 grudzień l. 8068/III.	Okólnik Kuratorjum O. S. L. w sprawie wypracowań piśmiennych w szkołach powszechnych .	13

Alfabetyczny spis ustaw, rozporządzeń i okólników
wydanych w roku 1922.

Organizacja szkół.

Książki szkolne, do bibljotek, czasopisma, druki.

Alfabetyczny spis nazwisk osób.

L.

Rok XXVI. Nr. 1.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 15 stycznia 1922.

TREŚĆ

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 października 1921 r. o czasowem przekazaniu Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego niektórych uprawnień Wydziału Krajowego b. Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 17 grudnia 1921 Nr. 101, poz. 725.

Na zasadzie art. 4 i 9 ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. o zniesieniu Sejmu i Wydziału Krajowego b. Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61) w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządza się co następuje:

§ 1. Do czasu ustawowego uregulowania kompetencji ciał samorządowych w dziedzinie szkolnictwa zawodowego, wszystkie zarządzane

przez Tymczasowy Wydział Samorządowy krajowe szkoły i kursa zawodowe oraz szkoły uzupełniające przemysłowe i handlowe przechodzą pod zarząd Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z wyjątkiem:

a) niższych szkół rolniczych, b) kursów prowadzonych dotychczas przez patronat rękodzielniczy, c) personalu b. szkoły szewckiej w Kołomyi.

§ 2. Wszelkie świadczenia gmin i czynników lokalnych na rzecz szkolnictwa zawodowego, którego zarząd przekazuje się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wpływają do Skarbu Państwa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu: *Michalski.* Minister Spraw Wewn.: *St. Downarowicz.* Minister Wyzn. Relig. Ośw. Publ. *A. Ponikowski.*

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie zarządu szkolnictwa zawodowego na obszarze b. Królestwa Kongresowego, oraz Województw: Lwowskiego, Tarnopolskiego, Stanisławowskiego, Krakowskiego, Poznańskiego i Pomorskiego.

Ogłoszone w Dzienniku urzęd. Minist. W. R. i O. P. z dnia 11 grudnia 1921 Nr. 24, poz. 250.

Na zasadzie art. 2 i 4 punktu 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 50, poz. 304) o tymczasowym ustroju władz szkolnych postanawiam, co następuje:

Art. 1. Zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 26 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 46, poz. 28.) w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej, poruczam administrację szkolnictwa zawodowego na całym obszarze okręgów szkolnych poznańskiego i pomorskiego Kuratorowi okręgu szkolnego poznańskiego.

Art. 2. Zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 8 lutego 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 16, poz. 97), w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych na obszarze b. Galicji, oraz z dnia 18 września 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 82, poz. 575) w przedmiocie utworzenia okręgu szkolnego krakowskiego, poruczam administrację szkolnictwa zawodowego na całym obszarze województw: lwowskiego,

krakowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego Kuratorowi okręgu szkolnego lwowskiego

Art. 3. Zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 77, poz. 531) w sprawie utworzenia okręgu szkolnego łódzkiego, wyjmuję z zakresu działania Kuratora okręgu szkolnego łódzkiego administrację szkolnictwa zawodowego, która, aż do dalszego zarządzenia będzie wykonywana bezpośrednio przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Art. 4. Do zakresu działania Kuratorów okręgów szkolnych w Poznaniu i we Lwowie w odniesieniu do szkolnictwa zawodowego należy:

1. przedstawianie Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wniosków w sprawie zakładania, przekształcania zwijania państwowych szkół zawodowych, oraz w sprawie przyznawania praw prywatnym szkołom zawodowym;
2. przedstawianie Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego projektu budżetu państwowych szkół zawodowych, asygnowanie kwot w ramach zatwierdzonego budżetu;
3. przedstawianie Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wniosków w sprawach mianowania, przenoszenia i uwalniania dyrektorów i nauczycieli etatowych państwowych szkół zawodowych;
4. mianowanie, przenoszenie i zwalnianie nauczycieli kontraktowych, urzędników kontraktowych, instruktorów i urzędników kancelaryjnych państwowych szkół zawodowych;
5. zatwierdzanie kierowników i nauczycieli prywatnych szkół zawodowych;
6. administrowanie i wizytowanie szkół zawodowych;
7. załatwianie spraw Rad opiekuńczych;
8. składanie Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego sprawozdań o stanie szkolnictwa zawodowego;
9. rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i zarządzeń podległych im organów szkolnictwa zawodowego;
10. udzielanie urlopów urzędnikom i nauczycielom państwowych szkół zawodowych do trzech miesięcy, względnie przedstawianie wniosków Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o dłuższe urlopy;

11. sprawowanie innych czynności, poruczonych Kuratorom przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. Kurator okręgu szkolnego pomorskiego obowiązany jest udzielać Kuratorowi okręgu szkolnego poznańskiego, a Kurator okręgu szkolnego krakowskiego Kuratorowi okręgu szkolnego lwowskiego wszelkiej pomocy w zarządzaniu szkołami zawodowemi na obszarze powierzonych im okręgów szkolnych.

Art. 6. Na obszarach, wymienionych w artykułach 1, 2 i 3 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może poszczególne szkoły wyjąć z pod nadzoru Kuratora.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 9 listopada 1921 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 28868/I.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wynagrodzenia sędziów, pełniących obowiązki przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 27 września 1921 Nr. 17154/D.B. zgodziło się, aby począwszy od dnia 1 września 1921 sędziowie państwowi, pełniący obowiązki Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych I. instancji dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych, pobierali za każde faktycznie odbyte posiedzenie wynagrodzenie z funduszów Ministerstwa W. R. i O. P., równe wynagrodzeniu, jakie nauczyciel szkoły średniej samotny, z pełnemi kwalifikacjami uniwersyteckiemi po piętnastu latach służby pobiera za 4 godziny lekcyj nadliczbowych przedmiotów grupy III.

Przewodniczący Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego przy Ministerstwie W. R. i O. P. dla spraw stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych będzie pobierać za każde posiedzenie wynagrodzenie równe wynagrodzeniu, jakie wzmiankowany wyżej nauczyciel pobiera za 6 godzin lekcyj nadliczbowych przedmiotów grupy III.

Wynagrodzenie to wynosi:

I. przy mnożniku 1000.

a) dla Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych I. instancji: 1) w Warszawie 1256 Mk., 2) w Łodzi 1146 Mk., 3) w miejscowościach, zaliczonych do II. klasy dodatków drożyźnianych 1004 Mk., 4) w miejscowościach zaliczonych do III. klasy dodatków drożyźnianych 909 Mk., 5) w miejscowościach zaliczonych do IV. klasy dodatków drożyźnianych 815 Mk. za każde posiedzenie.

b) dla Przewodniczącego Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego 1884 marek za każde posiedzenie.

II. przy mnożniku 1700.

a) dla Przewodniczących U. D. I. instancji: 1) w Warszawie 2028 Mk., 2) w Łodzi 1841 Mk., 3) w miejscowościach II. klasy 1600 Mk., 4) w miejscowościach III. klasy 1439 Mk., 5) w miejscowościach IV. klasy 1278 Mk. za każde posiedzenie.

b) dla Przewodniczącego W. U. D. 3042 Mk za każde posiedzenie.

Wynagrodzenie to płatne będzie w ratach kwartalnych z dołu.

O tem należy zawiadomić Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych.

Wnioski o przyznanie wzmiankowanego wynagrodzenia należy przedkładać Ministerstwu w miesiącach styczniu, kwietniu, lipcu i październiku Do wniosku należy dołączyć wykaz zawierający następujące dane: 1) Imię i nazwisko Przewodniczącego Urzędu Dyscyplinarnego, 2 klasę miejscowości dodatku drożyźnianego, 3) daty odbytych posiedzeń, 4) sprawy, które były rozpoznawane na posiedzeniu.

Warszawa, dnia 29 listopada 1921.

Za Ministra:
W. Żłobicki.

L. 2.102|21 S.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych, oraz do Inspektorów szkolnych i Dyrekcyj szkół średnich, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w sprawie Polskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Min. W R. i O. P. z dnia 11 grudnia 1921 Nr. 24, poz. 254.

Od kilku miesięcy Polskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża wraz z działającym w Państwie naszem Amerykańskim Czerwonym Krzyżem,

rozpoczęło akcję wśród młodzieży polskiej w kierunku utworzenia organizacji analogicznej do Amerykańskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży.

Celem tej pracy wśród młodzieży na obecny czas pokoju, według Regulaminu Organizacji jest przedewszystkiem: „organizowanie pomocy moralnej i materjalnej dla chorych i opuszczonych dzieci". Do tego organizatorzy owej akcji dążą przez wszczepianie w młodzież obywatelskiego poczucia samopomocy; młodzież sama „wyrabia różne przedmioty dla swych rówieśników, hoduje w ogródkach swych ziemiopłody, zbiera zioła lecznicze, przyczynia się do otwierania placów ćwiczeń, gier i zabaw, kolonij letnich, domów zdrowia, schronisk, sklepów współdzielczych, komisowych i kursów. Koła Polskiego Czerwonego Krzyża pozostają w ścisłym wzajemnym kontakcie i współdziałaniu, odwiedzają się wzajemnie, wymieniają korespondencję pomiędzy sobą a pokrewnemi im instytucjami w kraju i zagranicą, urządzają wystawy swej wytwórczości i t. p".

Amerykański Czerwony Krzyż Młodzieży, który służy tu za przykład godny naśladownictwa, wykazał dobitnie swą wartość w ogólnoludzkiej akcji humanitarnej w czasie wojny światowej i kataklizmów powojennych. Młodzież amerykańska w ilości około 12 miljonów stanęła do szeregów jako bojownicy idei samarytańskiej i sztandar swój godnie dzierży dotychczas.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, podając powyższe dane o organizacji Polskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży do wiadomości, uważa za wskazane współdziałanie szkoły z tą akcją.

Warszawa, dnia 14 października 1921 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 80/II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących w sprawie taks szkolnych.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Min W. R. i O. P. z dnia 11 grudnia 1921 Nr. 24, poz. 258.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podwyższa dotychczas obowiązujące opłaty w państwowych szkołach średnich.

Normy te, jednolite dla całego obszaru Polski, będą wynosiły od dnia 1 stycznia 1922 r.*):

1.	Taksa za egzaminy wstępne do klasy pierwszej, względnie wstępnej, gdzie ta jeszcze istnieje .	250 marek
2.	Taksa wstępna	500 „
3.	Taksa za egzamin wstępny do klasy drugiej, lub wyższej	1000 „
4.	Taksa za egzamin prywatny (w dzielnicach, w których te egzaminy istnieją) . . .	1000 „
5.	Taksa za egzamin dojrzałości w szkołach prywatnych	1000 „
6.	Taksa za egzamin dojrzałości w szkołach państwowych	1000 „
7.	Taksa za pełny egzamin dojrzałości eksternów	3000 „
8.	Taksa za uproszczony i uzupełniający egzamin dojrzałości eksternów	1500 „
9.	Taksa za wydanie duplikatów świadectw półrocznych i rocznych	250 „
10.	Taksa za wydanie duplikatu świadectw dojrzałości	500 „
11.	Taksa na fundusz doraźnych pomocy naukowych i gier ruchowych, rocznie	200 „

Wysokość opłat za egzaminy eksternów, zdających z materjału naukowego kilku klas (w b. zaborze rosyjskim z 4 lub 6 klas, a w b. zaborze austrjackim t. zw. egzamina nadzwyczajne dla celów praktycznych) – będzie ustalona przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osobnem rozporządzeniem.

Warszawa, dnia 28 października 1921 r.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dyrektor Departamentu:
w z. *Z. Zagórowski.*

---

*) Kuratorjum O. S. L. wyjaśnia, że nowe normy odnoszą się do wszystkich taks, których płatność przypada po dniu 1 stycznia 1922.

L. 2283/S. 21.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich Szkół i Urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ulg kolejowych dla szkół.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Minist. W. R. i O. P. z dnia 11 grudnia 1921 Nr. 24 poz. 259.

Z licznych doniesień poszczególnych Dyrekcyj kolejowych wynika, że władze szkolne w wielu wypadkach nie stosują się ściśle do przepisów taryfy osobowej, odnoszących się do przejazdów ulgowych młodzieży szkolnej.

Przedewszystkiem zaświadczenia do uzyskania ulgi wydają niejednokrotnie zakłady naukowe prywatne, którym prawo to nie przysługuje.

Następnie stwierdzono, że odnośne zaświadczenia otrzymuje młodzież szkolna nie zawsze już wypełnione, lecz również in blanco.

Często bardzo na zaświadczeniach brak daty wystawienia, terminu ważności, wskazówki co do celu podróży i t. p. Prócz tego podpisywane są one nie przez władzę przełożoną, lecz przez sekretarza, a nawet jego zastępcę lub też, zamiast podpisu odręcznego, zaopatrzone są w facsimile.

Pozatem władze szkolne wydają uczniom po kilka zaświadczeń jednocześnie od i do różnych stacyj kolejowych wbrew przepisom, które przewidują przejazd ulgowy raz tylko w ciągu wakacyj lub świąt ze szkoły i z powrotem.

Wreszcie w zaświadczeniach powołują się władze szkolne nie na obecnie obowiązującą taryfę osobową (Dziennik Ustaw z r. 1920 Nr. 40, poz. 242 wraz z następnemi uzupełnieniami), lecz na tymczasowe zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z r 19 8, przyczem zachodzą wypadki, że zakłady naukowe wydają zaświadczenia nie jednorazowe lecz stałe z fotografją, podobnie jak legitymacje urzędnicze

Uchybienia powyższe wywołują z jednej strony liczne nieporozumienia między podróżującą młodzieżą szkolną a organami kolejowemi, które, nie uznając tego rodzaju zaświadczeń, żądają dopłaty w myśl Przepisów Przewozowych, z drugiej zaś — w razie niewykrycia lub niezauważenia nieprawidłowości, względnie nadużycia — narażają Skarb Państwa na straty.

Obecnie Ministerstwo Kolei Żelaznych drukuje nowe wydanie taryfy osobowej, która wejść ma w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.,

zawierające między innemi pewne zmiany w przepisach, dotyczących ulg dla szkół.

Ażeby uniknąć dalszych nieporozumień i raz na zawsze uregulować sprawę przejazdów ulgowych młodzieży szkolnej, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości odnośny wyciąg z obowiązującej od 1 stycznia 1922 r. taryfy osobowej, z poleceniem jaknajściślejszego stosowania się do jej przepisów.

I. Przejazdy do szkół.

1. Wychowańcy bez różnicy płci i wieku wszelkich zakładów naukowych państwowych oraz prywatnych, którym przyznane są prawa zakładów naukowych państwowych, korzystają w wagonach klasy III pociągów osobowych i mieszanych z ulg następujących:

a) przy przejazdach na wakacje świąteczne (Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zielone Świątki według nowego i starego stylu, oraz święta według wyznania mojżeszowego, na które władze szkolne zwalniają uczniów tego wyznania od zajęć szkolnych), oraz letnie i z powrotem płacą połowę ceny normalnej i *b)* przy przejazdach na odległość nie dalszą, niż 80 km. między stacją, w pobliżu której znajduje się dany zakład naukowy, a tą, w pobliżu której uczeń zamieszkuje, płacą za miesięczne bilety uczniowskie $^1/_4$ ceny normalnych biletów miesięcznych.

2. Ulga pod lit. *a* przysługuje nietylko bezpośrednio po rozpoczęciu, względnie zakończeniu wakacyj letnich lub świątecznych lecz także w ciągu tych wakacyj, jednak tylko na przejazd jednorazowy z miejsca, w którym znajduje się dany zakład naukowy, i z powrotem.

3. Do uzyskania ulgi pod lit. *a* wymagane jest na każdy przejazd, tam i z powrotem, zaświadczenie bezpośredniej władzy szkolnej, uwidaczniające przedewszystkiem, że dany zakład naukowy jest państwowy albo prywatny, lecz z prawem zakładów naukowych państwowych.

Zaświadczenie to winno zawierać podpis ręczny (nie facsimile) i pieczęć władzy szkolnej, imię i nazwisko ucznia, stację wyjazdu oraz przeznaczenia, dalej cel podróży, wreszcie czas ważności zaświadczenia który nie może przenosić 3-ch miesięcy. Zaświadczenie stempluje kasa kolejowa i zwraca nabywcy biletu jako dowód, usprawiedliwiający ulgę Po ukończeniu podróży zaświadczenie odbiera się łącznie i jednocześnie z biletem na przejazd.

Do uzyskania ulgi pod lit. *b* wymagane jest zaświadczenie jak pod lit. *a*; może być ono wystawione na półrocze szkolne; numery biletów miesięcznych należy notować każdorazowo na zaświadczeniu. Zaświadczenie półroczne może być przedłużone na dalsze półrocze tegoż, a nawet następnego roku szkolnego.

4. Zaświadczenie szkolne winno się okazywać przy kontroli biletu równocześnie z nim.

5. Zaświadczenia wypełnione nienależycie, z przekreśleniami, poprawkami, dopiskami i t. p. będą uznane za nieważne i odbierane właścicielowi.

6. Wszelkie nadużycia z zaświadczeniami pociągać będą za sobą utratę ulgi na dany przejazd lub miesiąc. Prócz tego władze kolejowe mają prawo do dalszych kroków, w myśl ogólnych Przepisów Przewozowych.

7. Pozatem obowiązują przepisy ogólne o przewozach osób i szczegółowe o biletach okresowych dla zwykłych podróżnych.

8. Przytoczone powyżej ulgi mogą być również przyznane na podstawie zaświadczeń przełożonych władz szkolnych nauczycielom i nauczycielkom szkół powszechnych przy przejazdach w celu uczęszczania na wakacyjne kursy uzupełniające.

9. Ceny uczniowskich biletów miesięcznych klasy III:

Odległość w kilometrach	Ceny uczniowskiego biletu miesięcznego klasy III	Odległość w kilometrach	Ceny uczniowskiego biletu miesięcznego klasy III
	m a r e k		m a r e k
1—10	300	41—50	1500
11—20	600	51—60	1800
21—30	900	61—70	2100
31—40	1200	71—80	2400

II. Wycieczki i przejazdy na kolonje letnie.

1. Wychowańców bez różnicy płci i wieku wszelkich zakładów naukowych państwowych lub prywatnych, którym przyznane są prawa zakładów naukowych państwowych, jak również towarzyszący im personal nauczycielski, przewozi się przy wspólnych, pod nadzorem nauczycielskim urządzanych wycieczkach conajmniej 10-ciu osób, bez względu na odległość, w wagonach klasy III-ej pociągów osobowych,

lub mieszanych, objętych rozkładem jazdy, za połowę normalnej opłaty taryfowej.

2. Dla każdych 4-ch uczniów w wieku poniżej lat 10 wydaje się jeden bilet za połowę normalnej opłaty taryfowej.

3. Przy wycieczkach wychowańców szkół powszechnych lub średnich, na każdych 10-ciu płacących uczniów jednego niezamożnego ucznia przewozi się bezpłatnie.

4. Na każdych 10-ciu wychowańców można przewozić za opłatą ulgową co najwyżej jedną osobę z personalu nauczycielskiego w charakterze nadzorczym.

5. Właściwa władza szkolna winna przynajmniej na 24 godziny przed wyjazdem zwrócić się pisemnem zawiadomieniem do stacji wyjazdu o zamierzonej wycieczce. Zawiadomienie to, uwidoczniające przedewszystkiem, że dany zakład naukowy jest państwowy albo prywatny, lecz z prawem zakładów naukowych państwowych, winno zawierać cel podróży, dzień wyjazdu, stację przeznaczenia, ilość uczestników wycieczki i pociąg, z którego mają zamiar korzystać.

Zawiadomienie takie może być uwzględnione nawet na godzinę przed odejściem wyznaczonego do wyjazdu pociągu, o ile przytem nie zajdzie potrzeba dostawienia oddzielnych wagonów, lub zwiększenia siły pociągowej.

6. Zawiadomienie, o którem mowa, stempluje kasa biletowa i zwraca przewodnikowi wycieczki, który okazywać je ma przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z nimi.

7. Ulga powyższa może być również przyznana:

a) nauczycielom i nauczycielkom szkół powszechnych na podstawie zaświadczeń przełożonych władz szkolnych przy zbiorowych wycieczkach wakacyjnych;

b) wychowańcom ochronek, burs i t. p. instytucyj o charakterze zakładów wychowawczych wraz z personalem nadzorczym przy wycieczkach zbiorowych;

c) związkom harcerskim przy zbiorowych wycieczkach wychowawczych lub w celach sportowych;

d) dzieciom, wysyłanym na kolonje letnie, wraz z personalem nadzorczym oraz bagażem (art. 30 Przepisów Przewozowych) w ilości, nie przewyższającej 10 kg. na osobę; ponadto może odnośna Dyrekcja kolejowa zezwolić na przewóz jako bagaż reszty rzeczy, przedmiotów

i artykułów spożywczych, niezbędnych dla kolonij w ilości, jaką każdorazowo ustali na podstawie przedłożonego jej podania.

W przytoczonych wyżej wypadkach winno być uprzednio wyjednane od Dyrekcji kolejowej, w obrębie której leży stacja wyjazdu, zezwolenie na zastosowanie ulgi na podstawie podania z dołączeniem ustawy związku, stowarzyszenia, instytucji i t. p., urządzających wycieczkę. Po uzyskaniu zezwolenia winno nastąpić co do danej wycieczki zawiadomienie według punktu 5.

8. Dyrekcjom kolejowym przysługuje prawo dozwolenia przejazdu ulgowego w klasie II-ej.

Ze względów na warunki ruchu może jednak Dyrekcja wogóle odmówić ulgi dla podobnych wycieczek zbiorowych.

Prawo podpisywania odpowiednich zaświadczeń w myśl powyższych przepisów przysługuje wyłącznie kierownikom szkół, przytem zeszyty z zaświadczeniami winny podlegać kontroli ze strony władz szkolnych, gdyż w wypadkach nieścisłego ich przestrzegania władze kolejowe będą je unieważniały.

Warszawa, dnia 30 listopada 1921 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. *T. Łopuszański.*

L. 36485/I.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie jednorazowego nadzwyczajnego zasiłku na zakupy zimowe dla cywilnych funkcjonarjuszów państwowych.

Wobec licznych zapytań ze strony urzędów I. instancji, głównie zaś Inspektorów szkolnych, czy należy wypłacać jednorazowy bezzwrotny zasiłek na zakupy zimowe, przyznany uchwałą Rady Ministrów na posiedzeniach w dn. 10 i 14 października 1921, nauczycielom publicznych szkół powszechnych posiadających grunty z tytułu zajmowanego przez nich stanowiska urzędowego, Ministerstwo wyjaśnia na podstawie orzeczenia Prezydjum Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1921 Nr. 24093, że nauczyciele szkół powszechnych, którym na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 434)

przyznano orny grunt do użytkowania, nie mają prawa do jednorazowej zapomogi na zakupy zimowe, przyznanej powyższą uchwałą.

Z brzmienia tejże uchwały wynika, że nie mogą otrzymać zapomogi nietylko nauczyciele, którzy mają mniej, aniżeli dwa morgi gruntu, ale także i ci, którzy posiadaną z tytułu zajmowanego stanowiska ziemię oddają w dzierżawę. Pierwsi muszą być pozbawieni zapomogi dlatego, że uchwała Rady Ministrów nie określa ilości gruntu, którego posiadanie ma dyskwalifikować posiadacza przy przyznaniu zapomogi, drudzy zaś dlatego, że oddanie w dzierżawę jest wynikiem ich dyspozycji i nie pozbawia ich dochodu z gruntu, który mogą otrzymać stosownie do umowy bądź w naturze, bądź też w pieniądzach. Wreszcie wątpliwość, czy nauczyciele szkół powszechnych wogóle mogą być pozbawieni zapomogi ponieważ otrzymują ziemię od gmin a nie od Państwa, jest nieuzasadniona, gdyż wyżej wspomnianą uchwałą odmówiono przyznania zapomogi tym, którzy z tytułu zajmowanego stanowiska urzędowego posiadają grunt bez względu na to, kto jest tego gruntu właścicielem.

Wobec powyższego Ministerstwo poleca zastosować się ściśle do końcowego ustępu na stronie 2-giej okólnika Nr. 30597/I z dnia 20 października 1921 r.

W wypadku dokonanej już wypłaty sprzecznie z powyższem wyjaśnieniem, należy od nauczycieli publicznych szkół powszechnych, którzy zasiłek taki otrzymali, zażądać zwrotu wypłaconych sum, lub jeżeli nie mogą zwrócić go jednorazowo, rozłożyć spłatę pobranego zasiłku na sześć rat miesięcznych, z których pierwsza ma być wpłaconą dnia 1 lutego 1922. (Ulgę tę przyznało Ministerstwo dodatkowym reskryptem z dnia 5 stycznia b. r. l. 214|I).

Warszawa, dnia 7 grudnia 1921.

Za Ministra:
Żłobicki.

L. 8068/III.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych, Zarządów szkół powszechnych i Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich, w sprawie wypracowań piśmiennych w szkołach powszechnych.

W ślad tutejszego okólnika z dnia 13 lipca 1921 l. 4740/III Dz. Urzęd. Nr. 11 Kuratorjum wydaje następujące zarządzenie w sprawie

wypracowań piśmiennych, które mają być przedkładane w czasie wizytacji szkoły do przeglądu powołanych czynników:

1. Przy nauce języka wykładowego należy dawać na drugim i trzecim roku nauki jedno wypracowanie szkolne na okres dwutygodniowy; na wyższych latach nauki, począwszy od czwartego roku, obowiązują przepisy podane w ministerjanym Programie nauk.

2. Ilość wypracowań piśmiennych z drugiego języka krajowego wyznacza się na jedno zadanie szkolne w miesiącu począwszy od czwartego roku nauki.

3. Ilość zadań przy nauce języka obcego określa ministerjalny Program nauk.

Zezwala się nadto na wprowadzenie wypracowań piśmiennych szkolnych już pod koniec pierwszego roku nauki języka wykładowego a trzeciego roku przy nauce drugiego języka krajowego, o ile nauczyciel uzna to w danych warunkach za możliwe i wskazane.

W sprawie zakresu i przedmiotu powyższych ćwiczeń okazowych należy analogicznie stosować wskazówki dotyczące ćwiczeń językowych piśmiennych, podanych dla odpowiednich lat nauczania języka polskiego w ministerjalnym Programie nauk.

We Lwowie dnia 14 grudnia 1921.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 3663|III.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie metryk szkolnych.

Celem usunięcia możliwych wątpliwości przy interpretowaniu § 9 rozporządzenia tut. z dnia 1 marca 1921 l. 264 pr. Dz. U. Nr. 3, Kuratorjum oznajmia, że w myśl art. 33 ustawy z dnia 23 maja 1895 Dz. U. K. Nr. 57, rozporządzenia b. Rady szkolnej krajowej z dnia 12 kwietnia 1899 l. 32611 oraz § 21 Regulaminu szkolnego, do obowiązków Rady szkolnej miejscowej należy zakładanie i prowadzenie metryk szkolnych dla swego obszaru, która też ponosi koszta z tem połączone. Koszta te winny być wstawione w każdorazowy budżet funduszu szkolnego miejscowego.

Kierownik szkoły jest natomiast obowiązany do współdziałania przy dalszem prowadzeniu i rewizji metryk szkolnych, a mianowicie do prowadzenia ze swej strony ewidencji (w formie wykazu) co do uczęszczania dzieci, które raz zostały wpisane do szkoły i do corocznego dostarczania Radzie szkolnej miejscowej tego wykazu dla dalszego uzupełnienia metryki szkolnej.

Jeżeli kierownik szkoły podejmuje się dobrowolnie czy to założenia metryki szkolnej, czy też dalszego jej prowadzenia i corocznego uzupełniania, ma prawo domagać się za to wynagrodzenia z funduszu szkolnego miejscowego.

We Lwowie dnia 9 grudnia 1921.

Za Kuratora
Gayczak.

L. 738/O. P.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych i miejskich oraz Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich w sprawie kwartalnika p. t. „Oświata Pozaszkolna".

Wykonując polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 grudnia 1921 l. 1462/O. P. Kuratorjum zawiadamia, że Wydział Oświaty Pozaszkolnej Ministerstwa W. R. i O. P. rozpoczął wydawnictwo kwartalnika p. t. »Oświata Pozaszkolna« jako biuletyn kwartalnych konferencyj oświatowych, informującego zarazem o ruchu oświatowym w Polsce i zagranicą. Pierwszy i drugi numer kwartalnika już wyszedł z druku i jest do nabycia w Książnicy Polskiej (Warszawa, Nowy Świat 59) i w Centralnem Biurze Kursów dla dorosłych (Warszawa, Krucza 21) w cenie 300 Mk. za egzemplarz.

Poleca się nabywać ten kwartalnik w miarę jego pojawienia się dla bibljotek Rad szkolnych powiatowych celem wypożyczania go za rewersem nauczycielstwu prowadzącemu pracę oświatową pozaszkolną.

We Lwowie, dnia 23 grudnia 1921.

Za Kuratora:
Gayczak.

L. 24061/IV.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj i Gron nauczycielskich państwowych szkół średnich ogólno-kształcących w sprawie I Konferencji Dyrektorów.

I Konferencja Dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących w Małopolsce, odbyła się w 4-ech grupach we Lwowie, Stanisławowie, Przemyślu i Krakowie w dniach 25, 27, 29 i 31 października 1921 r. pod przewodnictwem Naczelnika Wydziału Szkolnictwa średniego Kuratorjum O. S. L. Dra Marjana Janellego. (Reskrypt Kuratorjum O. S. L. z dnia 7 października 1921 L. 20432/IV).

Prócz PP. dyrektorów (kierowników) 83 gimnazjów państwowych (Brody usprawiedliwiły nieobecność) w konferencji brali udział:

PP. Kurator O. S. L. Stanisław Sobiński (w grupie lwowskiej), Kurator O. S. K. Jan Owiński (w grupie krakowskiej), wizytatorowie szkół: Dr. Ludwik Bykowski, Kazimierz Eljasz, Dr. Alfred Jahner, Dr. Michał Kociuba, Dr. Jan Kopacz, Stanisław Leonhard, Ludwik Misky, Stanisław Pająk, Stanisław Rzepiński, Antoni Stefanowicz i pełniący funkcję wizytatora prof. Dr. Włodzimierz Lewicki. Prowadził pióro referent Kuratorjum O. S. L. prof. Dr. Leon Pilecki.

A. CZĘŚĆ SPRAWOZDAWCZA.

P. Kurator Sobiński w przemówieniu wstępnem we Lwowie,*) spełniając polecenie dane mu przez p. Wiceministra Łopuszańskiego ex re wizytacji szkół średnich we Lwowie, dokonanej przez Komisję ministerjalną, zaapelował w gorących słowach do PP. Dyrektorów, a przez nich do całego nauczycielstwa, by zdobyło się na rzetelny wysiłek w kierunku urzeczywistnienia programów naukowych Ministerstwa nie tylko pod względem ich treści, ale także pod względem nowych metod nauczania i wychowania, by zorganizowało samo i przy pomocy władz szkolnych ciągłą pracę około doskonalenia swych metod pedagogiczno-dydaktycznych, by zrozumiało i w czyn wcielało ideę opiekuństwa klasowego, słowem, by wśród ciężkich lecz bądźcobądź zwolna polepszających się warunków bytu, wzmacniało swą wolę do postawienia szkoły średniej na takim poziomie, iżby mogła ona kroczyć przed społeczeństwem na drodze jego rozwoju kulturalnego.

Następnie Przewodniczący skreślił linje kierunkowe obrad, podkreślając praktyczno-informacyjny cel konferencji, wykluczający krytykę obowiązujących przepisów oraz samo tylko podnoszenie trudności faktycznych w urzeczywistnieniu celów szkoły.

---

*) Treść tego przemówienia powtórzył w Stanisławowie, Przemyślu i w Krakowie przewodniczący Dr. Janelli.

I. Higjena szkolna i wychowanie cielesne (ref. Dr. Michał Kociuba*).

1. Wyjaśniono cel i znaczenie nowo wprowadzonej instytucji lekarzy szkolnych, ich stanowisko służbowe, stosunek do grona nauczycielskiego, podniesiono konieczność współdziałania gron, w szczególności dyrektorów i opiekunów klasowych z lekarzami szkolnymi w roztoczeniu opieki higjenicznej nad młodzieżą.

2. Wskazano najnowsze poglądy w kwestji organizacji wychowania cielesnego, zalecające ograniczenie t. zw. gimnastyki komnatowej (w salach gimnastycznych) i zastąpienie jej gimnastyką, zabawami i ćwiczeniami ruchowemi na wolnem powietrzu.

II. Wychowanie moralne i obywatelskie (ref. Dr. Ludwik Bykowski).

1. Uwydatniono znaczenie nauki jako czynnika wychowawczego (wzbudzenie zapału do nauki; zaprawianie do rzetelnej pracy i pokonywania trudności, w czem nauczyciel nie powinien uczniów wyręczać; niemarnowanie czasu na samo egzaminowanie lub poświęcenie tygodni całych zwłaszcza z początkiem roku szkolnego na samo powtarzanie, które powinno odbywać się zawsze w związku z przerabianiem nowego materjału).

2. Omówiono szereg problemów z zakresu opiekuństwa klasowego, jako to:

a) konieczność zaznajomienia się z regulaminem wychowawczym z dnia 10 marca 1920 L. 188/pr. (Dz. U. R. S. K. Nr. 4), zanim będzie ogłoszony, co już ma niebawem nastąpić, takiż regulamin, opracowany przez Ministerstwo,
b) konieczność poświęcenia przez wychowawców pewnej ilości czasu poza lekcjami szkolnemi rzetelnym zabiegom wychowawczym,
c) konieczność indywidualnego poznania uczniów (przez stosowne kwestjonarjusze i t. p.),
d) konieczność pielęgnowania dobrych pierwiastków u uczniów,
e) konieczność wszczepiania sumienności i spełniania przyjętych obowiązków,
f) konieczność utrzymania ciągłości opiekuństwa klasowego (zmiany opiekunów tylko w wypadkach wyjątkowych),
g) konieczność współdziałania z domem rodzicielskim,
h) zalecono ostrożność w stosowaniu samorządu uczniowskiego, który winien być istotnym a nie pozornym, wymaga doświadczonej, wytrawnej ręki, zwrócono uwagę na niebezpieczeństwa samorządu przy niejednolitem składzie młodzieży pod względem narodowym lub wyznaniowym.

---

*) Na konferencji we Lwowie, w Stanisławowie, Przemyślu i Krakowie w zastępstwie Dr. Kociuby referował Dr. Bykowski.

3. Wizytator Pająk dorzuca uwagi na temat wyzyskiwania nauki szkolnej dla celów wychowania moralnego i obywatelskiego. Ważnym czynnikiem wychowawczym jest szanowanie pracy domowej ucznia (wyznaczać do domu pracy nie wiele, ale dokładnie ją określić, ściśle kontrolować i sprawiedliwie oceniać).

4. Kierownik Zygmunt Skorski (Przemyśl I.) wnosi, by polecić opiekunom wpisywanie do dziennika klasowego czynności wychowawczych przedsiębranych poza lekcjami szkolnemi z podaniem wymiaru czasu na nie zużytego.

III. Nauka (ref. Dr. Ludwik Bykowski).

1. Polecono zarówno dyrektorom jak i nauczycielom gruntowne zaznajomienie się z planami naukowemi;

2. omówiono technikę i wartość nauki masowej (równoczesne zatrudnianie całej klasy), egzaminowanie ma być także nauką;

3. podkreślono konieczność opanowania przez nauczycieli przedmiotu, uzupełnienia braków zarówno w wiedzy materjalnej, jak i w dydaktyce przedmiotu;

4. przypomniano przepis przygotowywania się do każdej lekcji, układania planów przerabiania materjału na okresy dłuższe (rok szkolny, okresy konferencyjne), a w szczególności planów lekcyjnych;

5. Polecono szczególnej opiece przedmioty podstawowe w różnych typach gimnazjów, jak filologji klasycznej w gimnazjach klasycznych, przedmiotów matematyczno-przyrodniczych w nowych typach;

6. podniesiono konieczność starań o wyposażenie zbiorów pomocy naukowych i pracowni;

7. omówiono znaczenie klasyfikacji, konieczność wprowadzenia pod tym względem stosunków normalniejszych;

8. referat powyższy wizytator Pająk uzupełnia szeregiem uwag i wskazówek dotyczących:

a) rozkładu i doboru materjału oraz planów lekcyjnych;
b) zainteresowania uczniów pracą szkolną, posługiwania się środkami uzmysławiającemi i samodzielnemi ćwiczeniami uczniów (zdobywanie wiedzy, nie wgadywanie);
c) rozbioru zdania, koniecznego przed rozpoczęciem nauki języka obcego;
d) ćwiczeń fizykalnych, które w klasie II. i III. (kurs propedeutyczny) stanowią punkt wyjścia nauki, w klasie IV zaś (aż do zmiany obecnych niekorzystnych warunków pracy) dopuszczalny jest sposób wykładowy nauczania, najobficiej ilustrowany pokazem;
e) karności i posłuchu nauczycieli wobec wskazówek i poleceń czynników powołanych także w zakresie przestrzegania nowych planów i metod.

9. Kierownik Dr. Emil Urich (gimnazjum żeńskie Lwów) wnosi, aby kontynuować kształcenie słuchaczy (absolwentów) filozofji na nauczycieli i dalsze kształcenie nauczycieli w kierunku dydaktycznym przez:

a) hospitowanie lekcyj nauczycieli przez słuchaczy ostatniego półrocza filozofji;
b) poruszanie problemów z dydaktyki i metodyki na konferencjach plenarnych;
c) obowiązkowe co miesiąc konferencje plenarne z referatem jak ad b);
d) wzajemne hospitowanie nauczycieli tego samego przedmiotu i omawianie lekcyj oraz nasuwających się zagadnień na konferencjach fachowych.

10. Dyr. Henryk Kopia (Sokal) podnosi potrzebę częstszych wizytacyj z Kuraturjum.

11. Dyr. Prokop Mostowicz (gimnazjum z językiem wykładowym ruskim Kołomyja) wnosi o wydanie zarządzeń co do świąt żydowskich i o uregulowanie sprawy pisania, rysunków i robót ręcznych żydów w soboty.

12. Dyr. Józef Szafran (Sambor I.) prosi o zapobieżenie brakowi egzemplarzy nowych programów naukowych.

13. Koferencja Krakowska oświadcza się stanowczo przeciw różnego rodzaju „Kursom maturycznym" i prosi o obmyślenie środków, przeciwdziałających ich szkodliwości.

IV. Administracja (ref. Dr. Marjan Janelli).

1. Objaśniono sposób prowadzenia i składania przez Dyrekcje rachunków a) z funduszów budżetowych (od 1 stycznia 1922 sposobem tabelarycznej buchalterji amerykańskiej); b) dochodów z taks (zob. okólnik z dnia 18 października 1921 L. 21169/IV Dz. U. K. O. S. L. Nr. 17); c) z funduszu na pomoce naukowe, gry i zabawy; d) z funduszu dla ubogiej młodzieży.

2. Wyjaśniono, że przedkładane przez Dyrekcje preliminarze budżetowe nie mogą być podstawą do przedsiębrania wydatków, są one tylko materjałem dla Kuratorjum przy układaniu preliminarza dla okręgu.

3. Omówiono sposób przechowywania gotówki.

4. Poruszono szereg spraw, dotyczących techniki aparatu biurowego Dyrekcyj (registratura aktów, kopje ważniejszych pism, kalendarjum i zbiór normaljów).

5. Omówiono sprawę sporządzania i rewizji inwentarzy urządzenia i zbiorów oraz sposób oddawania urzędowania z rąk do rąk na zasadzie inwentarza.

6. Objaśniono sposób przedkładania wniosków na otwarcie oddziałów równorzędnych.

7. Objaśniono sposób przedkładania wniosków na wprowadzenie nauki przedmiotów nadobowiązkowych.

8. Polecono przestrzeganie zasady, że żądania kwot na potrzeby rzeczowe winny być zawsze sprecyzowane cyfrowo z dołączeniem kosztorysów i ofert wiążących oferenta do pewnego terminu.

9. Przypomniano konieczność wykonywania zarządzeń władz jak najdokładniej także pod względem nawet najdrobniejszych szczegółów formalnych, w szczególności:

a) przy wykazach nauczycieli kontraktowych (wnioski z „dzielnemi“) pamiętania o ustępie ostatnim okólnika z dnia 14 kwietnia 1921 L. 404/pr;

b) dołączania dokumentów uzasadniających rachunki kosztów podróży (przesiedlenia) i zaopatrywania ich klauzulą Dyrekcji, stwierdzającą konieczność podróży dzień i godzinę wyjazdu oraz powrotu, ewentualnie konieczność użycia pociągu pospiesznego;

c) dokładnego wypełniania wykazów osobistych zwłaszcza w rubrykach, w których potrzebne są terminy „od—do“ oraz potwierdzania wykazów przez Dyrekcje;

d) przestrzegania t. zw. „drogi służbowej“ w odnoszeniu się do władz;

e) przestrzegania poleconego formatu kartek z datami co do egzaminów wstępnych. Każdy egzamin wstępny winien być notyfikowany Kuratorjum, a nie tylko egzamin z wynikiem ujemnym.

10. Przypomniano przepis nie łączenia kilku spraw w jednem sprawozdaniu, polecono nie pisać sprawozdań na zbyt małych kartkach papieru (przesadna oszczędność papieru).

11. Podkreślono konieczność ścisłego stosowania się do okólnika z dnia 14 lipca 1921 L. 837/pr. w sprawie uwiadamiania o asygnowaniu zapadłych trzechleci. Zawiadomienia winny być dokładne z podaniem starych i nowych kwot w poszczególnych pozycjach uposażenia (zob. okólnik z dnia 11 listopada 1921 L. 22865/IV).

12. Omówiono sprawę urlopów dla poratowania zdrowia.

13. Przypomniano przepis, że Dyrekcje nie mogą bez poprzedniego upoważnienia Kuratorjum ani zwalniać nauczycieli etatowych ani dopuszczać do służby nauczycieli etatowych i kontraktowych.

14. Przypomniano brak kompetencji dyrektorów do udzielania lokalów w zakładzie bez poprzedniego upoważnienia Kuratorjum na jakiekolwiek cele (mieszkania prywatne, szkoły prywatne, „Kursy“ i t. p.)

15. Przypomniano obowiązek przysyłania Kuratorjum do kontroli list płatniczych na wynagrodzenia bezzwłocznie po dokonanej wypłacie.

16. Objaśniono sprawę wynagradzania dla opiekunów szkolnych drużyn skautowych.

17. Polecono zawiadamiać Kuratorjum o terminie matur jesiennych i lutowych najmniej na 2 tygodnie przed dniem oznaczonym z podaniem składu Komisji i ilości kandydatów.

18. Sporządzono rejester mieszkań urzędowych dyrektorów i sług szkolnych.

19. Dyr. Henryk Kopia (Sokal) ofiaruje gotowość opracowania przewodnika dla dyrektorów do prowadzenia czynności administracyjnych i kancelaryjnych.

20. Dyr. Władysław Wierzbicki (Biała) wnosi, aby Kuratorjum objęło sprawę zaopatrzenia w opał wszystkich Zakładów.

21. Ogólnie podnoszono konieczność wydatniejszej pomocy kancelaryjnej dla dyrektorów przez wprowadzenie osobnych, zawodowych sekretarzy, a przynajmniej przez lepsze wynagradzanie nauczycieli, pomagających dyrektorom w czynnościach kancelaryjnych, zarazem należałoby ich nazywać „sekretarzami Dyrekcji", a nie pomocnikami kancelaryjnymi.

B. CZĘŚĆ WYKONAWCZA.

Na podstawie wyników obrad I. konferencji Dyrektorów, prócz wyraźnych poleceń, zawartych powyżej w »Części sprawozdawczej«, wydaję następujące polecenia i zarządzenia do ścisłego ich przestrzegania i wykonywania:

I. W sprawie higjeny szkolnej i wychowania cielesnego

§ 1. Dyrektorowie, opiekunowie klas i grono nauczycielskie tych zakładów, w których istnieją lekarze szkolni, mają obowiązek zaznajomić się dokładnie z »Instrukcją dla lekarzy szkolnych« celem zgodnego z nimi współdziałania oraz zapewnienia im możliwie najkorzystniejszych warunków w czuwaniu nad zdrowiem młodzieży.

§ 2. Celem uzyskania przez lekarzy szkolnych policzenia dla dodatku za wysługę lat porzedniej służby państwowej, względnie samorządowej lub pracy zawodowej, winni lekarze szkolni wnieść drogą służbową należycie udokumentowane podania do Kuratorjum z dołączonym »wykazem osobistym«, sporządzonym i potwierdzonym w sposób analogicznych, jak u nauczycieli.

§ 3. Przy organizowaniu ćwiczeń cielesnych młodzieży winny Dyrekcje dążyć do ograniczenia t. z. gimnastyki komnatowej w zamkniętych salach gimnastycznych zarówno zakładowych, jako też najmowanych, wprowadzając natomiast ćwiczenia cielesne, gry i zabawy ruchowe i sporty na wolnem powietrzu pod kierownictwem odpowiednio ukwalifikowanych nauczycieli

Gdzie brak boiska zakładowego, należy zwrócić się o pomoc w tym względzie do zarządów gmin, które w myśl instrukcji Ministerstwa Zdrowia obowiązane są udzielać boisk dla zabaw ruchowych.

Używanie sali gimnastycznej uzależnione jest od następujących warunków: a) bezwzględna gwarancja, że pomieszczenie i utrzymanie sali pod względem higjeny i porządku nie zagraża zdrowiu młodzieży; b) że wynajem sali nie pociągnie za sobą nadmiernego obciążenia skarbu Państwa.

Warunki umowy o najem sali, ewentualnie wraz z udzielaniem nauki, muszą być poprzednio przedłożone Kuratorjum do zatwierdzenia.

II. Wychowanie.

§ 4. Dla utrzymania ciągłości oddziaływania wychowawczego nie należy bez koniecznej i nieuniknionej potrzeby zmieniać opiekunów klasowych.

§ 5. Opiekunowie klasowi mają obowiązek wpisywać w dzienniku klasowym wszelkie czynności i zabiegi wychowawcze, przedsiębrane poza lekcjami szkolnemi z podaniem wymiaru czasu na nie zużytego.

III. Nauka.

§ 6. Dyrekcje przypomną gronom przepis dawniejszy układania na początku roku szkolnego rocznego planu rozkładu materjału naukowego. Plany te ułożone w najogólniejszych zarysach wedle miesięcy lub okresów konferencyjnych, winny być przedkładane do wiadomości Kuratorjum wraz z protokołem konferencji plenarnej, otwierającej rok szkolny.

Gdzie się to dotychczas nie stało, winny Dyrekcje zażądać od członków grona przedłożenia takich planów i po przejrzeniu przesłać je Kuratorjum.

Panowie Dyrektorowie mają obowiązek przy sposobności hospitowania nauki żądać od nauczycieli podawania sobie do wiadomości (pisemnie lub ustnie) dokładnie sprecyzowanych planów lekcyjnych.

§ 7. Przypomina się nauczycielom obowiązek dokładnego przygotowywania się na każdą lekcję wedle obmyślanego planu lekcyjnego.

§ 8. Po każdej konferencji plenarnej, zamykającej okres, z wyjątkiem konferencji poklasyfikacyjnej w II. półroczu, mają się na przyszłość odbywać dnia następnego lub najbliższego konferencje naukowe z udziałem całego grona pod przewodnictwem dyrektora (kierownika).

Z porządku dziennego tych konferencyj wykluczone są wszelkie sprawy administracyjne i dyscyplinarne, które należą do zwykłej konferencji plenarnej okresowej, natomiast winien on obejmować: a) spostrzeżenia i uwagi Dyrektora (kierownika) z powodu odbytych w okresie hospitacyj, które powinny być jak najczęstsze; b) omawiania lekcyj przykładowych (wzajemnie hospitowanych przez fachowców) na podstawie poprzedniego ich omówienia w gronie nauczycieli fachowych;

c) referaty z zakresu pedagogiki, dydaktyki i metodyki, ewentualnie także z pewnych dziedzin wiedzy (zaleca się referaty sprawozdawcze z najnowszych publikacyj). Punkty a) b) powyższego porządku dziennego konferencyj naukowych są bezwzględnie obowiązujące, punkt c) w miarę czasu i tematu.

Z każdej konferencji naukowej należy spisać osobny protokół podpisany przez wszystkich uczestników i przesłać go Kuratorjum w osobnem sprawozdaniu.

§ 9. Dyrekcje przypomną gronom i wezwą do przestrzegania przepisu dawniejszego, że młodzież wyznania mojżeszowego nie może być żadnemi środkami zniewalaną do pisania w soboty. To samo odnosi się do rysunku i wykonywania obowiązkowych robót ręcznych. Przez to jednak młodzież ta nie jest wolną od obowiązku przyswojenia sobie materjału, przerobionego w soboty.

IV. Administracja.

§ 10. Przy przekładaniu Kuratorjum rachunków z opłat szkolnych i taks należy na przyszłość zaniechać dołączania odcinków czekowych (dowodów odbioru), które muszą pozostać w ręku uczniów, względnie rodziców.

§ 11. Pod osobistą pieniężną odpowiedzialnością PP. Dyrektorów (Kierowników) nie wolno przechowywać w zakładzie gotówki przewyższającej kwotę 20.000 (dwudziestu tysięcy marek), lecz lokować ją w instytucjach finansowych.

§ 12. Oddawanie czy to kierownictwa, czy zawiadowstwa z rąk do rąk winno zawsze odbywać się przez spisanie protokołu oddania i przejęcia urzędowania na podstawie inwentarzy urządzenia i zbiorów.

§ 13. Nowe oddziały równorzędne można otwierać tylko na podstawie upoważnienia Kuratorjum. Wniosek uzasadniający potrzebę utworzenia nowych oddziałów równorzędnych należy zaopatrzyć dokładnem sprawozdaniem, stwierdzającem, czy jest pomieszczenie i urządzenie dla nich, oraz czy wystarczą siły nauczycielskie zakładu, ewentualnie należy przedłożyć dokładny preliminarz wydatków, połączonych z najmem lokalności i sprawieniem inwentarza.

§ 14. W sprawie wprowadzenia nauki przedmiotów nadobowiązkowych wzywa się Dyrekcje do ścisłego przestrzegania norm, określonych okólnikiem tutejszym z dnia 11 listopada 1921 L. 22521/IV.

§ 15. Nauczycielom, którzy nie będąc opiekunami klasowymi, opiekują się stale drużynami skautowemi w zakładzie, mogą Dyrekcje liczyć to zajęcie tak, jak opiekuństwo klasowe.

Okólnik niniejszy należy podać jak najrychlej do wiadomości Gron.

Do poleceń i zarządzeń wydanych tym okólnikiem winny także stosować się — mutatis mutandis — i zakłady prywatne, w szczególności jednak obowiązują je bezwzględnie przepisy § 6 i 7 »Części wykonawczej«.

We Lwowie dnia 2 grudnia 1921.

Kurator:
Sobiński.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł Jerzego Wąsowicza, wizytatora szkół średnich w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego, na równorzędne stanowisko do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło po myśli § 8 Pragmatyki służbowej nauczycielami: Juljana Miśkiewicza w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Józefa Zbozienia w gimn. II w Nowym Sączu; Mieczysława Zawałkiewicza w gimn. w Kamionce Strumiłowej; Kazimierza Kostynowicza w gimnazjum I. we Lwowie; Franciszka Rerutkiewicza w gimn. XI we Lwowie.

Przeniosło: Stanisława Greczka nauczyciela gimnazjum w Żółkwi do gimnazjum w Śniatynie; Władysława Szczepanika nauczyciela gimnazjum I w Tarnopolu do gimn. II w Tarnopolu.

Nadało posady nauczycieli kierujących w szkołach 2-klasowych:

Adamowi Zaleskiemu w Kowalówce; Teofilowi Bukowskiemu w Rudzie kameralnej; Kazimierzowi Hrabinowi w Rajczy; Tadeuszowi Schwarzowi w Gilowicach; Józefowi Stawowczykowi w Radziechowach; Aleksandrowi Dzwonkowskiemu w Hrankach-Kutach; Janowi Cichockiemu w Sarnkach górnych; Franciszkowi Ozimkowi w Dzikowie starym.

Przeniosło:

S. Ludwikę Zińkównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Białej niżnej na posadę nauczycielki 6-klasowej szkoły żeńskiej w Rawie ruskiej;

Helenę Meinhartównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Pysznicy na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Chłopach;

S. Emilję Hołodniukównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Ceperowie na równorzędną posadę w szkole w Majdanie;

Michalinę Golinowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Nowej Górze na posadę nauczycielki 2-klasowej szkoły w Kociubińcach;

Helenę Gałdzicką nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Szypowcach na równorzędną posadę w szkole w Szerszeniowcach;

Bronisławę Jurneczkową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Podliskach na równorzędną posadę w szkole w Oknie;

Marję Iwasiówkową nauczycielkę szkoły powszechnej w Żohatynie do szkoły w Puźnikach.

Zmarli:

Marja Baczyńska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Baczynie w powiecie starosamborskim, zmarła dnia 24 listopada 1921 w 36. roku życia a w 18. roku służby;

Kazimierz Fok stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Poruczynie w powiecie brzeżańskim, zmarł dnia 26 listopada 1921 w 46. roku życia a w 27. roku służby;

Jan Helfer nauczyciel główny seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, zmarł dnia 30 grudnia 1921 w 61. roku życia a w 33. roku służby;

Józef Krzyżak stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Krzyszkowicach w powiecie wielickim, zmarł dnia 14 listopada 1921 w 57. roku życia a w 38. roku służby;

Klemens Mykitka stały nauczyciel kierujący 5-klasowej szkoły w Mikołajowie w powiecie żydaczowskim, zmarł dnia 16 grudnia 1921 w 68. roku życia a w 42. roku służby;

Józefa Nagayówna stała nauczycielka kierująca 2-klasowej szkoły w Kułaczkowcach w powiecie kołomyjskim, zmarła dnia 11 grudnia 1921 w 41. roku życia a w 20. roku służby;

Jan Stachnik stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Wołowicach w powiecie krakowskim zamiejskim, zmarł dnia 28 października 1921 w 42. roku życia a w 20. roku służby:

Witold Stehlik stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Szczyrku w powiecie bialskim, zmarł dnia 28 listopada 1921 w 42. roku życia a w 18. roku służby;

Damjan Wawryniuk stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Parchaczu w powiecie sokalskim, zmarł dnia 19 grudnia 1921 w 48. roku życia a w 27. roku służby.

Nadzór pedagogiczny w gimnazjach państwowych i prywatnych w okręgu obejmują wizytatorowie:

1. W. O. S. Kazimierz Eljasz.

a) Gimnazja państwowe: Brody, Lwów V, VI, VII, Gimnazjum żeńskie im. Jadwigi, Tarnopol I, II, III, Złoczów.

b) Prywatne: Lwów Brückówny, Frenklówny, Gminy ewangelickiej, Karpówny, Strzałkowskiej, Żychowiczowej, (gimnazjum i liceum); żydowskie męskie i żeńskie, Zbaraż.

2. W. O. S. Dr. Alfred Jahner.

a) Gimnazja państwowe: Gródek Jagielloński, Jarosław I i II, Lwów III, IV, Łańcut, Przemyśl I, II, Rohatyn, Żółkiew.

b) Prywatne: Bąkowice pod Chyrowem, Lwów im. Jordana, SS. Sercanek, im. J. Słowackiego, Jarosław, Leżajsk, Przemyśl im. Konopnickiej, PP. Benedyktynek, Przeworsk.

3. W. O. S. Stanisław Pająk.

a) Gimnazja państwowe: Brzeżany, Buczacz, Czortków, Kamienka Strumiłowa, Lwów II, VIII, IX, Sambor I, II. Tłumacz, Trembowla.

b) Prywatne: Borszczów, Lwów: Goldblatt-Kamerlingowej, SS. Nazaretanek (gimnazjum i liceum), SS. Urszulanek, Przemyślany, Radziechów, Sambor.

4. W. O. S. Dr. Kazimierz Sośnicki.

a) Gimnazja państwowe: Krosno, Lwów I, X, XI, Rzeszów I, II, Sanok, Stanisławów I, II, III.

b) Prywatne: Dolina, Lwów Kursa dla uczniów żołnierzy, Rzeszów, Stanisławów SS. Urszulanek (gimnazjum i liceum), Stanisławów im. Orzeszkowej.

5. W. O. S. Jerzy Wąsowicz.

a) Gimnazja państwowe: Brzozów, Drohobycz, Jaworów, Kołomyja polskie, Rawa, Sokal, Stryj I, II, Śniatyn, Tarnobrzeg.

b) Prywatne: Borysław, Dobromil, Drohobycz im. Mickiewicza, im. Sienkiewicza, Kolbuszowa, Kołomyja, Nisko, Stryj SS. Nazaretanek, Stryj prywatne gimnazjum żeńskie, Strzyżów.

6. W. O. S. Dr. Jan Kopacz.

Obejmie w nadzór pedagogiczny wszystkie gimnazja państwowe z językiem wykładowym ruskim, z wyjątkiem państwowych oddziałów utrakwistycznych w Brzeżanach i w Stryju, oraz prywatnego gimnazjum SS. Bazyljanek we Lwowie i prywatnego gimnazjum żeńskiego w Stanisławowie, nad któremi nadzór pedagogiczny poruczono profesorowi Dr. Włodzimierzowi Lewickiemu, referentowi w Kuratorjum O. S. L.

Nauka rysunków. Nadzór pedagogiczny nad nauką rysunków we wszystkich gimnazjach obejmie wizytator O. S. Ludwik Misky.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1922.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 23 grudnia 1921 ,l. 26816/II zezwoliło, by gimnazjum państwowe matematyczno-przyrodnicze w Żywcu nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Mikołaja Kopernika w Żywcu“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 28 października b. r. l. 21622/II nadało Tymczasowym Kursom dokształcającym dla wojskowych we Lwowie na przeciąg roku szkolnego 1921/22 prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 19 grudnia 1921 l. 29160/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej S. S. Bazyljanek w Jaworowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19 grudnia 1921 l. 26779/I prywatnej 6-klasowej szkole męskiej w zakładzie sierot fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19 grudnia 1921 l. 30223/I prywatnej 6-klasowej szkole powszechnej utrzymywanej przez Przełożeństwo Zboru ewangelickiego w Krakowie na rok szkolny 1920/21;

reskryptem z dnia 19 grudnia 1921 l. 26906/I klasom I, II i III prywatnej szkoły powszechnej w zakładach wychowawczych Towarzystwa ochrony młodzieży we Lwowie na rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu.

Książki szkolne.

Ministerstwo W. R. i O. P. wydaje czasopismo (kwartalnik) p. t. „Bibljografja Pedagogiczna", poświęcone przeglądowi książek i pomocy szkolnych oraz wydawnictw pedagogicznych. W części urzędowej tego czasopisma są ogłaszane rozporządzenia o dopuszczeniu do użytku w szkołach podręczników i pomocy naukowych, polecenia książek do bibljotek szkolnych, oraz wszelkie rozporządzenia dotyczące wytwórczości książek szkolnych i pomocy naukowych.

Ze względu na konieczność zaznajomienia się z wymienionemi rozporządzeniami oraz ze względu na pożytek, jaki przyniesie nauczycielstwu śledzenie ruchu wydawniczego w zakresie podręczników, wydawnictw pedagogicznych i wytwórczości pomocy naukowych, Ministerstwo poleca prenumerowanie (obowiązkowo) „Bibljografji Pedagogicznej" do bibljotek państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, preparand oraz do bibljotek inspektorskich.

Przedpłata za rok 1921 wynosi 800 Mk. Pieniądze za prenumeratę należy wpłacać przez Pocztową Kasę Oszczędności w Warszawie na konto czekowe Nr. 1854. Dokładny adres wpłacającego z wyszczególnieniem wpłaconej kwoty

i daty wpłacenia należy przesłać listem poleconym do administracji wydawnictwa: „Bibljografja Pedagogiczna“ — Warszawa, Bagatela 12.

Konkursa.

L. 23/pr.

Z upoważnienia Ministerstwa W. R. i O. P. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs w celu obsadzenia trzech posad okręgowych wizytatorów szkół przy Wydziale szkolnictwa zawodowego.

Tym wizytatorom będzie powierzony nadzór nad szkołami przemysłowemi dziennemi i szkołami przemysłowemi dokształcającemi w Małopolsce.

Do tych posad przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 435) zmienionej ustawą z dnia 18 marca 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175).

Od kandydatów wymaga się doświadczenia pedagogicznego, dydaktycznego oraz dowodów ukończenia studjów na Wydziale inżynierji, względnie na wydziale budowy maszyn Politechniki. Pożądane jest, aby jeden z kandydatów posiadał wiadomości z działu elektrotechniczego.

Wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego a należycie ostemplowane i udokumentowane podania, w których kandydaci winni wskazać osoby mogące udzielić o nich referencyj, należy wnieść do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego najpóźniej do dnia 20 lutego 1922.

We Lwowie dnia 7 stycznia 1922.

L. 4442.

Rada szkolna powiatowa w Dolinie ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Bolechowie. O posadę tę ubiegać się mogą tylko kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy. Mieszkania dla kierownika niema w budynku szkolnym.
2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Rożniatowie.
3. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Perehińsku.

Podania udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Dolinie w terminie do dnia 31 marca 1922.

Dolina dnia 10 grudnia 1921.

L. 5301.

Rada szkolna powiatowa w Wadowicach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Głębowicach i Nidku.

2. Na posady nauczycieli szkół 1-klasowych (z klasą nadetatową) w Skawcach i Swinnej Porębie.

Podania udokumentowane wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Wadowicach w terminie do końca marca 1922.

Wadowice dnia 17 grudnia 1921.

L. 3254.

Rada szkolna powiatowa zamiejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej w Wołowicach. Pierwszeństwo będą mieli kandydaci z ukończonym kursem rolniczym, względnie z całorocznym kursem ogrodniczo-sadowniczym.

Udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej zamiejskiej w Krakowie w terminie do końca marca 1922

Kraków dnia 7 grudnia 1921.

L. 3703.

Rada szkolna powiatowa w Buczaczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela 1-klasowej szkoły (z planem 2-klasowej) z polskim językiem wykładowym w Bobulińcach.

Udokumentowane podania należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do końca marca 1922.

Buczacz dnia 14 grudnia 1921.

L. 3276.

Rada szkolna powiatowa cieszanowska w Lubaczowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki kierującej 5-klasowej szkoły żeńskiej w Cieszanowie. Wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy.

2. Na trzy posady nauczycieli szkoły 6-klasowej męskiej w Lubaczowie. Kandydaci winni wykazać się egzaminem wydziałowym z I., II. lub III. grupy.

3. Na posady nauczycieli (lek) w 1-klasowych szkołach w Lindenau ad Lipowiec i Woli wielkiej.

We wszystkich szkołach jest język wykładowy polski a język ruski obowiązkowym przedmiotem nauczania.

Udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Lubaczowie do końca marca 1922.

Lubaczów dnia 1 grudnia 1921.

L. 4047.

Rada szkolna powiatowa w Limanowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posady nauczycieli (lek) kierujących 2-klasowych szkół w Mordarce i Starej Wsi.

2. Na posady nauczycieli (lek) 1-klasowych szkół w Jastrzębiu, Jurkowie, Kisielówce, Kostrza-Ryjach, Łostówce, Młynczyskach, Pasierbcu, Rupniowie, Rzekach-Lipiu-Sadku, Sechnej, Siekierczynie II, Świdniku, Szyku, Wilczycach, Woli skrzydlańskiej, Wysokiem, Zalesiu, Zawadce, Żmiącej.

W szkołach Jastrzębiu, Łostówce, Wysokiem, Zalesiu i Zawadce jest budynek szkolny z mieszkaniem służbowem. W Starej Wsi, Jurkowie, Sechnej, Żmiącej budowa szkoły jest w toku. W innych miejscowości brak jest budynku szkolnego i mieszkania służbowego.

Podania udokumentowane należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Limanowej w terminie do końca marca 1922.

Limanowa dnia 25 listopada 1921.

Na prośby Rad szkolnych powiatowych w Sieradzu i Wysokiem-Mazowieckiem podaje się do wiadomości, że w powiecie Sieradzkim jest około 30 posad nauczycielskich a w powiecie Wysoko-Mazowieckiem przeszło 20 posad nauczycielskich do obsadzenia.

Kandydaci o posady w tym powiecie mogą przybyć wprost do Wysoko-Mazowiecka, stacja kolejowa Szepietowo, ziemia Łomżyńska.

L. 3878.

W powiecie żydaczowskim jest zaraz do obsadzenia kilka posad tymczasowych nauczycieli. Mężczyźni posiadający uzdolnienie do udzielania śpiewu lub gimnastyki mają pierwszeństwo.

Żydaczów dnia 28 grudnia 1921.

Wezwania.

L. 2283.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 28 października 1921 L. 26918/I Rada szkolna powiatowa w Stryju wzywa Eugenjusza

Strzeleckiego nauczyciela 4-kl. szkoły męskiej im. Kochanowskiego w Stryju pełniącego prawdopodobnie służbę przy żandarmerji wojskowej, którego adres nie jest znany, aby w nieprzekraczalnym terminie do 28 lutego 1922 zgłosił się do obowiązków nauczycielskich lub doniósł o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważany będzie za dobrowolnie zrzekającego się posady nauczycielskiej.

Stryj dnia 15 grudnia 1921.

L. 5709.

Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu wzywa nauczycieli: Franciszka Bożka, Michała Bystrowskiego i Jana Stybla służących prawdopodobnie w wojsku, których adresy nie są znane, aby najpóźniej do 28 lutego 1922 zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich, lub donieśli o zachodzących przeszkodach podając zarazem swoje adresy. Nauczyciele ci, o ile nie uczynią zadość niniejszemu wezwaniu, będą uważani za dobrowolnie zrzekających się zajmowanych posad nauczycielskich.

Jarosław dnia 16 grudnia 1921.

L. 4441.

Rada szkolna powiatowa w Przemyślu wzywa następujących nauczycieli szkół powszechnych służących dotąd w wojsku, których adresy nie są wiadome a mianowicie: Leona Buśkę Piotra Pawła Bednarskiego, Alfreda Józefa Gawlikowskiego, Stanisława Jędrzejowskiego, Ferdynanda Kupkę, Bolesława Kręzlewicza, Jana Maślankę, Władysława Maryniaka i Józefa Sosnowskiego. aby najdalej do końca lutego 1922 zgłosili się w biurze Rady szkolnej powiatowej celem podania dat potrzebnych do wniesienia reklamacyj względnie oświadczyli pisemnie, że rezygnują ze stanowisk nauczycielskich, w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Przemyśl dnia 15 grudnia 1921.

L. 3579.

Rada szkolna powiatowa w Rawie ruskiej wzywa nauczycieli służących w wojsku Stanisława Ceranowicza, Marjana Chudzika i Leopolda Swobodę ażeby najpóźniej do końca lutego 1922 zgłosili się do służby, gdyż w przeciwnym razie uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Rawa ruska dnia 12 grudnia 1921.

L. 4255.

Rada szkolna powiatowa w Dolinie wzywa po myśli rozkazu M. S. Wojsk Oddział I. S. P. i H. L. 3123, 1160/20 I. Franciszka Muchę nauczy-

ciela szkoły męskiej w Dolinie pełniącego dotychczas służbę wojskową, którego adres nie jest bliżej znany, aby w nieprzekraczalnym terminie do końca lutego 1922 zgłosił się do objęcia obowiązków nauczycielskich, lub doniósł o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważany będzie za dobrowolnie zrzekającego się zajmowanej posady nauczycielskiej.

Dolina dnia 9 grudnia 1921.

L. 3860.

Rada szkolna powiatowa w Dąbrowie (koło Tarnowa) wzywa Kazimierza Rudnickiego nauczyciela z Dąbrowy służącego w wojsku, którego adres nie jest tu znany, by zgłosił się do końca lutego 1922 w tutejszej Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków nauczycielskich lub doniósł o przeszkodach, w przeciwnym razie będzie uważany za dobrowolnie zrzekającego się posady nauczycielskiej.

Dąbrowa dnia 6 grudnia 1921.

L. 2509.

Rada szkolna powiatowa w Jaśle wzywa nauczycieli tutejszego powiatu służących dotąd w wojsku, a których adresy nie są znane mianowicie: Wojciecha Zwolińskiego, Józefa Kitę, Tomasza Śwista, Stefana Zaleskiego, Piotra Fąfarę, Feliksa Brągiela i Ignacego Poznańskiego, aby bezzwłocznie postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojsk O. I. S. P. i H. L. 3123, 1160/20/I. i zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków nauczycielskich lub donieśli o zachodzących przeszkodach najpóźniej do końca lutego 1922 w przeciwnym razie będą uważani za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Jasło dnia 5 grudnia 1921.

L. 5033.

Rada szkolna powiatowa w Tłumaczu wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie: Leona Gąsiora, Antoniego Rostka, Antoniego Jaworskiego, Józefa Głowackiego, aby najpóźniej do końca lutego 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych Oddział I. Szt. S. P. i H. L. L. 3123, 1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich względnie donieśli o zachodzących przeszkodach, gdyż w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako nauczycieli, którzy dobrowolnie zrzekli się posad.

Tłumacz dnia 10 grudnia 1921.

L. 3660.

Rada szkolna powiatowa w Samborze wzywa następujących nauczyciel służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane mianowicie: Henryka Bernatowicza, Józefa Pomersbacha, Jana Popowicza i Michała Soposkiego, aby najpóźniej do końca lutego 1922 postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. W. L. 3123/1160 i zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich, w przeciwnym razie będą uważani za dobrowolnie zrzekających się swych posad.

Sambor dnia 6 grudnia 1921.

L. 660.

Rada szkolna powiatowa w Oświęcimiu wzywa następujących nauczycieli, których adresy nie są znane a którzy dotychczas służą wojskowo: Bolesława Pytla, Stanisława Rzeszódkę, Władysława Skoczenia, Franciszka Isulę, Antoniego Rejowskiego, aby napóźniej do końca lutego 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej na podstawie rozkazu M. S. Wojsk. O. I. Szt. S. P. i H. L. 3123 1160/20/I. i zgłosili się celem objęcia obowiązków, w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

W Oświęcimiu dnia 11 grudnia 1921.

Obliczanie kosztów przesiedlenia funkcjonarjuszy państwowych.

L. 1637/pr.

Ministerstwo Skarbu odpowiadając na kwestje powstałe przy obliczaniu kosztów przeniesienia funkcjonarjuszy państwowych oznajmiło reskryptem z dnia 29 listopada 1921 l. 18065/D. B., że koszta przesiedlenia nie należą się urzędnikom państwowym, przeniesionym do innej miejscowości na ich własną prośbę.

W granicach jedno- dwu- lub trzymiesięcznego uposażenia mają być pokrywane jedynie tylko koszta przewozu urządzenia domowego z dawnego miejsca służbowego do nowego, niezależnie od prawa zarachowywania należytości za bagaż (rozumie się podręczny), w myśl art. 7 ust. 4 Dziennika U. R. P. Nr. 74, poz. 57.

Jako dowodów na faktycznie poniesione koszta przesiedlenia żądać należy:

a) przy przewozie urządzenia domowego koleją — listu przewozowego, który strona dostaje, względnie powinna dostać ze stacji kolejowej odbiorczej, po uiszczeniu należytości kolejowych za przewóz rzeczy;
b) przy używaniu dorożek — zaświadczenia od kompetentnych władz miejscowych, że poniesione na dorożkę koszta odpowiadają faktycznie miejscowej taryfie obowiązującej.

Wobec faktu, że dotyczące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1921 zostało ogłoszone w Dz. Ust. Rz. P. Nr. 66, poz 422, dopiero 3 sierpnia 1921, zaś poprzednio obowiązujące przepisy nie wymagały udokumentowanych rachunków, należy

przy stosowaniu wyżej cytowanego rozporządzenia żądać od funkcjonarjuszów państwowych, którzy zostali przeniesieni w międzyczasie t. j. od 1 czerwca do 3 sierpnia 1921 a nie posiadają udokumentowanych kosztów przeniesienia, tylko własnoręcznego sporządzenia szczegółowego zestawienia kosztów przeniesienia z własnoręcznym podpisem, przyczem dążyć należy do tego, by pozycje należytości kolejowych za przewóz urządzenia domowego oraz należytości za użycie wozu meblowego i inne należytości spedytora były stwierdzone listem przewozowym, względnie odpowiednim rachunkiem firmy spedytorskiej.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 29 grudnia 1921

L. 162 I S.

Termin poprawczych egzaminów dojrzałości w seminarjach nauczycielskich.

Wszyscy eksterniści (tki), którzy w jesieni 1921 podczas egzaminów dojrzałości w seminarjach nauczycielskich otrzymali pozwolenie poprawienia noty ujemnej z jednego przedmiotu, przystąpią do poprawczego egzaminu dojrzałości w tych samych zakładach w normalnym terminie letnim 1922.

Podania o przypuszczenie do tego egzaminu należy wnosić do dotyczących Dyrekcyj najpóźniej do końca lutego b. r.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 7 stycznia 1922.

Ogłoszenia.

Kuratorjum O. S. L. okólnikiem z dnia 5 grudnia 1921 l. 1578 pr. poleciło na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 18 listopada 1921 Nr. 11167/D. B. Urzędom podatkowym, aby wszystkim funkcjonarjuszom (urzędnikom i nauczycielstwu) podległym Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, którzy do 31 lipca 1921 mieli swą siedzibę służbową w V klasie miejscowości, a od dnia 1 sierpnia 1921 zostali zaliczeni do IV klasy miejscowości, wypłaciły różnicę dodatku drożyźnianego między V a IV klasą miejscowości za sierpień 1921 według tabeli przesłanej Urzędom podatkowym okólnikiem z dnia 12 sierpnia 1921 l. 953/pr.

L. 595/O. P.

Wykonując polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 października 1921 l. 1196 O. P. oznajmia się, iż celem ułatwienia pracy kierownikom bibljotek ludowych i popularnych, Ministerstwo wydrukowało w znacznej ilości egzemplarzy katalog inwentarzowy, który nabywać można po 4 Mk. za arkusz w Związku Bibljotekarzy Polskich, Warszawa ul. Koszykowa 26.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 5 grudnia 1921.

L. 1768/pr.

Główny Urząd Opieki nad grobami wojennemi zwraca uwagę na niszczenie grobów wojennych, które przybrało zastraszające rozmiary. Ofiarą dewastacji padają przeważnie krzyże, rozkradane przez ludność na opał. Władze wojskowe wydały swym organom polecenie czuwania nad ochroną grobów i cmentarzy wojennych przez patrolowanie i doraźne inspekcje a rzeczą władz administracyjnych będzie współdziałać w tym kierunku.

Kuratorjum O. S. L. wzywa nauczycielstwo aby wpływało na ludność pouczająco w celu ochrony grobów wojennych.

Lwów dnia 18 grudnia 1921.

L. 1676.

Rada szkolna powiatowa w Kopyczyńcach unieważnia niniejszem kolejowe legitymacje: 1) Michała Lachowicza nauczyciela szkoły w Czabarówce, Nr. legitymacji 108 z daty Kopyczyńce 3 sierpnia 1921. 2) Józefy Bednarskiej nauczycielki szkoły w Hadyńkowcach, Nr. legitymacji 53 z daty Kopyczyńce 20 kwietnia 1921.

Legitymacje te skradziono właścicielom w czasie podróży.

Kopyczyńce dnia 5 listopada 1921.

L. 20/pr.

Dowództwo garnizonu w Kołomyi podniosło ze szczerem uznaniem i podziwem życzliwość i troskę nauczycielstwa szkół powszechnych i średnich w Kołomyi o żołnierza polskiego.

Gdy bowiem Komitet gwiazdkowy zwrócił się do szkół z prośbą o pomoc w sprawie urządzenia „gwiazdki żołnierskiej", dziatwa pouczona i zachęcona przez swoich nauczycieli złożyła na ten cel 40.448 Mk. i bardzo wiele podarków jak mąkę, kaszę, cukier, słodycze, ozdoby na drzewko, owoce, papierosy i t. d. Uczenice seminarjum żeńskiego zaś ubrały drzewka w poszczególnych kompaniach 49 p. p. i 6 p. ułanów.

Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę że Książnica polska Towarz. Naucz. szkół wyższych we Lwowie, ul. Czarnieckiego 12 wydała własnym nakładem wszelakie druki szkolne dla szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i Komisyj egzaminacyjnych wyszczególnione w wykazie tych druków, który Książnica na żądanie przesyła bezpłatnie.

L. 12095/III.

W Wydawnictwie książek szkolnych w gmachu Województwa we Lwowie znajduje się na składzie pewna ilość artykułów szkolnych jak broszur, planów naukowych i t. p. pozostałych przeważnie z nakładów przedwojennych, które o ile zapas starczy nabywać można za poprzedniem nadesłaniem przypadającej należytości wprost do Wydawnictwa książek szkolnych. Koszta posyłki i opakowania ponosi Wydawnictwo, które ponadto przy zamówieniach większej ilości egzemplarzy udziela odbiorcom stosownego rabatu. Ceny powyższych artykułów są następujące:

1. Ważniejsze ustawy i rozporządzenia w zakresie szkół ludowych wydanych po r. 1904, broszurowane cena 20 Mk.

2. Nauka rysunku elementarnego z modelu podług zasad perspektywy oparta na poglądzie; podręcznik metodyczny do użytku nauczycieli w szkołach wydziałowych i seminarjach opracowany przez A. Stefanowicza z 67 rycinami w tekscie i 22 tablicami, oprawa w płótno angielskie, cena 200 Mk.

3. Reforma Elementarza J. Maciołowskiego broszurowana cena 20 Mk.

4. Przepisy o kształceniu nauczycieli oraz uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych, broszurowane cena 30 Mk.

5. Przepisy dotyczące egzaminów kwalifikacyjnych dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, broszurowane cena 20 Mk

6. Plany naukowe dla szkół wydziałowych męskich i żeńskich 3, 5 i 6-klasowych, broszurowane cena 15 Mk.

7. Plany naukowe dla szkół ludowych pospolitych 1, 2, 3 i 4-klasowych broszurowane cena 15 Mk.

8. Plany naukowe dla szkół ludowych pospolitych 5- i 6-klasowych męskich i żeńskich, broszurowane cena 15 Mk.

9. Przewodnik do oznaczania pospolitych roślin Józefa Rostafińskiego, wydanie III. broszurowane, cena 100 Mk.

10. »Ogród ozdobny« Bolesława Małeckiego illustrowany cena 200 Mk.

11. Regulamin dla szkół ludowych pospolitych i wydziałowych oprawny cena 40 Mk

---

Wydawnictwo książek szkolnych przy Zakładzie Nar. im. Ossolińskich wydało zawiadomienia i świadectwa szkolne, zastosowane do nowych programów naukowych, a mianowicie: 1. Zawiadomienie dla szkół powszechnych; 2. Świadectwo egzaminu prywatnego; 3. Świadectwo egzaminu nadzwyczajnego; 4. Świadectwo uwolnienia na podstawie egzaminu końcowego; 5. Zawiadomienie dla nauki dopełniającej; 6. Świadectwo uwolnienia dla nauki dopełniającej dla chłopców; 7. Świadectwo uwolnienia dla nauki dopełniającej dla dziewcząt.

Z świadectw dawnych są jeszcze na składzie świadectwa dla szkół wydziałowych żeńskich 5 i 6-klasowych:

1. Świadectwo szkolne form. Nr. 19; 2. Świadectwo uczęszczania do szkoły form. Nr. 20; 3. Świadectwo egzaminu prywatnego form. Nr. 21; 4. Świadectwo egzaminu nadzwyczajnego form. Nr. 22.

Egzamina kwalifikacyjne na nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się:

Przed Komisją egzaminacyjną w Kołomyi dnia 27 lutego b. r. Podania należy wnosić do dnia 20 lutego.

Przed Komisją egzaminacyjną w Rudniku nad Sanem dnia 21 lutego. Termin wnoszenia podań do końca stycznia b. r.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. **Nr. 2.**

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 10 lutego 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 10 stycznia 1922 roku o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Ogłoszona w Nr. 4 Dziennika ustaw Rzpltej z dnia 21 stycznia 1922, poz. 17.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studja wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonarjuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupięćdziesięciu).

Art. 2. Dodatek za studja wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom

w średnich szkołach zawodowych jakoteż dyrektorom szkół zawodowych oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego otrzymują powyżsi pracownicy dodatek drożyźniany.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych; Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską—Ministrowi b Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *A. Ponikowski*
Minister Skarbu: *Michalski*
Minister Kolei Żelaznych: *Sikorski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *St Downarowicz*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego *A. Ponikowski*
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *Wybicki.*

L. 182/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych, Rady szkolnej miejskiej we Lwowie oraz do Dyrekcyj (Zarządów) szkół wszelkiej kategorji podległych K. O. S. L. w sprawie Czerwonego Krzyża Młodzieży.

W styczniu b. r. rozpoczęła działalność Komisja lwowskich Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży Celem skierowania akcji podjętej na praktyczne tory oraz rozszerzenia organizacji na inne miejscowości lwowskiego Okręgu podaje Kuratorjum O. S. L. następujące informacje i polecenia.

Jednem z najważniejszych zadań wychowania młodzieży jest rozbudzenie czynnej miłości bliźniego Dziatwa szkolna daje dowody wielkiej ofiarności na cele narodowe i humanitarne, ofiarność ta jednak wyraża się przeważnie tylko udziałem w najrozmaitszych składkach w formie dątków pieniężnych, mnogość zaś i różnorodność a częstokroć dorywczość i przypadkowość a nawet rozbieżność zbierania składek odejmuje tej akcji humanitarnej cechę bezpośredniej pracy dziecka

dla celów bliskich, dla niego zrozumiałych Nie lekceważąc bynajmniej znaczenia ofiarności na cele dalsze, ogólnonarodowe lub ogólnoludzkie, przyznać musi każdy obserwator życia szkolnego, że kulturę uspołecznienia młodzieży uprawiać trzeba systematycznem urabianiem instynktów społecznych w sferze bezpośrednich żywych zainteresowań dziatwy, w zetknięciu z rzeczywistością dla niej bliską, odczuciu jej dostępną i zrozumiałą. Najłatwiejszą stosunkowo i najtańszą metodą akcji humanitarnej, ale nie najwartościowszą, jest rzucenie datku pieniężnego kosztem kieszeni rodzicielskiej, czasem dla dogodzenia ambicji własnej lub próżności dziecka.

Czerwony Krzyż Młodzieży otwiera pole dla bardziej wartościowej i głębszej w znaczeniu wpływu wychowawczego pracy w kierunku realizowania idei samarytańskiej. Bezpośrednie życie szkolne, stosunki koleżańskie, otaczające szkołę życie wioski lub miasteczka z jego objawami niedoli i nędzy, powinny się stać terenem działalności humanitarnej w ramach dostępnych dla dziatwy szkolnej, dając jej odczuciu żywe ciepło rzeczywistości, bliższej od celów dalekich, niejednokrotnie dla umysłu dziecka zbyt abstrakcyjnych. Młodzież może obserwować realne wyniki swoich zabiegów, naocznie oglądać owoce swej pracy, a przez to zyskiwać pobudkę do pracy dalszej. Udział w składkach pieniężnych ogólnych, jakkolwiek doniosły pod względem wychowawczym, którego nie należy zatem odrzucać, zwyczajnie nie daje tej żywej radości tworzenia dobra w bezpośredniej bliskości ofiarodawców.

Organizacja szlachetnej a dyskretnej pomocy dla potrzebujących jej uczniów, czy uczenic tej samej szkoły, a w dalszem nieco promieniu niesienie pomocy instytucjom humanitarnym istniejącym w danej miejscowości (dom sierót, ochronka, szpitalik, bursa, przytułek, komitet pomocy dla inwalidów wojennych, dla repatrjantów, komitet opieki nad grobami poległych żołnierzy i t. d.), powinny się stać tym bliskim terenem pracy i działalności młodzieży z inicjatywy i pod czujną opieką nauczycielstwa. Rozumie się, że niema mowy tutaj o takich zabiegach, do których młodzież nie jest przygotowaną, któreby narażały jej zdrowie, jak n. p. pielęgnowanie chorych, lub odrywały ją od właściwych zadań pracy szkolnej. Możliwem i nietrudnem jest obmyślenie najrozmaitszych sposobów niesienia pomocy osobom poszczególnym lub instytucjom humanitarnym, niekoniecznie tylko w formie samych składek pieniężnych, chociaż i tej formy pomocy nie należy wykluczać. Opiekunkom i opiekunom klasowym (wychowawczyniom i wychowawcom)

nadarza się tutaj sposobność znakomita do rozwinięcia własnej pomysłowości. Trzeba poddawać młodzieży pomysły, rozbudzać w niej inicjatywę, rozwijać talenta organizatorskie, budzić szlachetną ambicję i rywalizację klas w kierunku stwarzania dzieł dobrych, przyczem kształcić należy delikatność uczuć i poszanowanie godności ludzkiej, a równocześnie zapobiegać przykrym objawom kultury żebractwa. Niełatwą jest rzeczą uchronić pracę samarytańską przed nadużyciami ze strony żywiołów natrętnych, nie zasługujących na pomoc a domagających się jej natarczywie.

Niebrak już przykładów praktycznych owocnej pracy młodzieży tam, gdzie organizacja Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży rozwinęła się dodatnio. Niektóre szkoły utrzymują własnym kosztem sieroty w zakładach wychowawczych. Takie dziecko sieroce jest jak gdyby wychowankiem utrzymującej je szkoły, której młodzież interesuje się jego losem jako zbiorowy opiekun (ka) sieroty. Inne szkoły zaopatrują repatrjantów w ciepłe odzienie, sporządzane z materjałów dostarczanych przez Towarzystwo Czerwonego Krzyża, zajmują się losem upatrzonego inwalidy wojskowego, opiekują się pewną ochronką lub dbają o potrzeby szpitalika dziecięcego, mają staranie o groby poległych bohaterów i t. p.

Hasło: „dzieci dla dzieci“ najbardziej pociąga młodociane serca. Dostarczanie zabawek, książek i przyborów szkolnych dla sierót wojennych, urządzanie choinki dla dziatwy w ochronkach i szpitalikach, wysyłanie wybranych sierót kosztem szkoły na kolonje wakacyjne lub nad morze dla kuracji — oto inne przykłady pomysłowości samej młodzieży i umiejętnej działalności jej wychowawców.

Morze niedoli ludzkiej roztacza się dokoła nas jako skutek straszliwej wojny światowej. Widzi ją i odczuwa wielu, ale mało jest takich, co umieją przekuć współczucie w czyn realny. Brakuje nam umiejętności organizowania pomocy skutecznej. I oto doniosła rola wychowawców młodzieży: rozwijać w niej samorzutną inicjatywę, uczyć solidarności w umiejętnem zespoleniu wysiłków, a przez to osiągać cele zamierzone, choćby w skromnym zakresie. Musimy rozwijać w szkole czynną miłość bliźniego i tym sposobem przez młodzież wpływać wychowawczo na starsze społeczeństwo.

Drugiem, również doniosłem zadaniem Kół Czerwonego Krzyża Młodzieży jest troska czynna o zdrowotność młodego pokolenia i propaganda zasad higjeny przez szkołę w szerokich warstwach społeczeństwa. Kultura czystości w szkole zyska wiele na tem, jeśli i na tem

polu młodzież będzie miała możność okazać swoją inicjatywę i pomysłowość w ramach własnej organizacji Kół Czerwonego Krzyża. W niektórych szkołach starania te wydały już pocieszające wyniki. Tu i ówdzie postarały się Koła we własnym zarządzie o umywalnie klasowe, dostarczają ręczników, mydła i szczotek, zaopatrują szkołę w środki desinfekcyjne, czuwają nad czystością i higjeną zarówno ciała i odzieży, jak mieszkań uczniów i ubikacyj szkolnych, sporządzają afisze dla propagandy zasad higjenicznych, ilustrują wywieszane po salach szkolnych przykazania higjeniczne, dostarczają takich napisów i ilustrowanych sentencyj Stacjom rozdzielczym Komitetów amerykańskich, rozpowszechniają w domach prywatnych zasady i wskazania higjeniczne, sporządzają w warsztatach szkolnych rogóżki i wycieraczki, zestawiają apteczki szkolne i kolekcje środków pomocniczych (ratunkowych) w nagłych wypadkach Tam, gdzie wprowadzono instytucję lekarzy szkolnych, Koła Czerwonego Krzyża Młodzieży służą ochotną pomocą lekarzowi w zakresie przez niego wyznaczonym.

Ożywia tę pracę wprowadzony w wielu szkołach zwyczaj wymiany korespondencyj między młodzieżą różnych zakładów naukowych w Polsce i zagranicą. Koła Czerwonego Krzyża Młodzieży w różnych miejscowościach informują się wzajemnie o swoich pracach, przesyłają sobie opisy, fotografje i rysunki własne Nawiązują się nici porozumienia w sprawach idei samarytańskiej; pobudza to inicjatywę i rozszerza widnokręgi młodzieży. Nie bez znaczenia dla samej nauki szkolnej i wychowania jest taka wymiana myśli między młodzieżą różnych dzielnic Państwa i krajów zagranicznych.

Działalność Czerwonego Krzyża Młodzieży w obydwu kierunkach powyżej wskazanych: samarytańskim i higjenicznym jest działaniem realnie patrjotycznem, gdyż przyczynia się do ratowania istnień ludzkich przed zagładą fizyczną lub moralną, podnosi i uszlachetnia kulturę społeczną, wszczepia zasady zdrowotności a temi sposobami potęguje żywotność, siłę i tężyznę narodu. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego nie wątpi, że niniejsza odezwa znajdzie zrozumienie wśród patrjotycznego nauczycielstwa szkół wszelkich kategoryj.

Poleca się Dyrekcjom (Zarządom) szkół, aby sprawę tę uczyniły przedmiotem obrad Rady Pedagogicznej na osobnem jej posiedzeniu, lub też konferencji wychowawców (opiekunek) klasowych. W miarę możności należy zorganizować jak najrychlej klasowe kółka Czerwonego Krzyża Młodzieży, związać je następnie — gdzie warunki na to

pozwolą — w jedno wspólne Koło szkolne w każdym zakładzie naukowym i obmyśleć odpowiadające warunkom miejscowym sposoby tymczasowej organizacji zarządu Kół klasowych, względnie Koła szkolnego pod opieką nauczycieli Ta organizacja obowiązywać będzie aż do czasu, kiedy Komisja Lwowska ustali w porozumieniu z Zarządem okręgowym Towarzystwa Czerwonego Krzyża szczegółowe postanowienia, dotyczące Kół młodzieży.

W Kołach tych będzie można zarazem skupić i racjonalnie w pewien system ująć akcję zbierania najrozmaitszych składek, tak często rozbieżną dzisiaj, dorywczą i rozprószoną. Przedewszystkiem będzie to obowiązkiem wychowawców (opiekunów) klasowych zająć się bezzwłocznie jak najenergiczniej urzeczywistnieniem poruszonych tutaj myśli. Dyrekcje zaś dołożą wszelkich starań, aby wychowawcy (wychowawczynie) wywiązali się z tego zadania z pełnem poczuciem ważności powierzonych im obowiązków.

PP. Inspektorzy szkolni zechcą jak najusilniej zachęcać nauczycielstwo szkół powszechnych do rozwinięcia działalności w kierunku wskazanym a sami rozwijać inicjatywę, poddawać pomysły realizacji podjętych zamierzeń i czuwać nad ich wykonaniem.

Kuratorjum nie tai, że do wydania niniejszych zarządzeń przyczyniły się naoczne obrazy straszliwej, nieopisanej nędzy, w jakiej znalazły się wśród ciężkiej zimy masy repatrjantów, inwalidów i sierót wojennych, wobec której społeczeństwo poza wysiłkami nielicznych jednostek stanęło bezradne a często obojętne, »z bawełną w uszach od ludzkiego jęku«. Szkoła musi wpajać w swych wychowanków szczytną zasadę chrześcijańską: »res sacra miser«, powinna uczyć, jak w czyn ją wprowadzać.

We Lwowie dnia 28 stycznia 1922.

Kurator
Sobiński w. r.

L. 58/III.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie wynagrodzeń nauczycieli szkół dokształcających przemysłowych i handlowych.

W związku z pismem Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 28 grudnia 1921 L. 34843/II, którem zawiadomiono Wydziały

zarządzające szkołami dokształcającemi przemysłowemi i handlowemi o telegraficznem zarządzeniu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 grudnia 1921 Nr. 8694/D. III w powyższej sprawie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego oznajmia Wydziałom szkolnym, że wymienione Ministerstwo postanowieniem z dnia 30 grudnia 1921 Nr. 8431/D. III. ustaliło aż do dalszego zarządzenia z ważnością od dnia 1 stycznia 1922 następujące normy wynagradzania nauczycieli w tych szkołach:

1. dla nauczycieli wyżej kwalifikowanych (ukończone Kursy zawodowe nauczycielskie i t. p.) w II klasie miejscowości 400 Mk. w III klasie 380 Mk, w IV klasie 360 Mk za jedną godzinę nauki;

2. dla innych nauczycieli w II klasie miejscowości 340 Mk. w III klasie 320 Mk, w IV klasie 300 Mk za jedną godzinę nauki;

3 dla nauczycieli przedmiotów zawodowych, którzy posiadają wyższe wykształcenie zawodowe lub wybitne uzdolnienie zawodowe w II klasie miejscowości 500 Mk, w III i IV klasie 450 Mk za jedną godzinę nauki;

4. za kierownictwo szkołą o 1, 2 lub 3 oddziałach (klasach) oraz za czynności kancelaryjne z tem związane, kierownik otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości równej wynagrodzeniu nauczyciela wyżej kwalifikowanego za 1½ krotną ilość godzin nauki w tygodniu (np. przy 8 godzinach tygodniowo za 12 godzin, przy 10 godzinach tygodniowo za 15 godzin i t. p.), a za każdy następny oddział (klasę) otrzymuje dodatek, równy wynagrodzeniu za 4 godziny nauki.

Wynagrodzenie będzie wypłacane z dołu za rzeczywisty czas nauki, o ile zaś nauka trwać będzie w ciągu całego normalnego roku szkolnego, za cały rok w tym samym stosunku.

Normy te jako odpowiadające wynagrodzeniu kontraktowych kwalifikowanych nauczycieli szkół państwowych, przyjęte zostały obecnie w całem Państwie dla szkół dokształcających, a ponieważ są one wielokrotnem powiększeniem norm dotychczasowych, Ministerstwo wyraża przekonanie, iż zachęcą nauczycieli szkół dokształcających w Małopolsce do usilnej pracy, zmierzającej zarówno do ilościowego rozwoju szkół, jakoteż do podniesienia poziomu nauczania, który w latach wojny obniżył się znacznie w tych szkołach.

Ministerstwo oznajmiło zarazem, że do czasu ustawowego uregulowania sprawy pokrywania kosztów utrzymania szkół dokształcających stanowczo musi się domagać, by gminy ściśle wypełniały przyjęte przez

siebie w tym względzie zobowiązania, chociażby w razie oporu miano odwołać się do ingerencji władz nadzorczych.

Zawiadamiając o tem, Kuratorjum O. S. L. poleca Wydziałom szkolnym obwieścić nowy wymiar wynagrodzeń Kierownictwom podległych szkół dokształcających z wezwaniem, by od 1 stycznia 1922 począwszy przy wypłatach należytości za udzielanie nauki i za kierownictwo, tudzież przy układaniu preliminarzy stosowały dokładnie podane wyżej normy wynagradzania.

We Lwowie dnia 11 stycznia 1922.

Kurator:
Sobiński.

Ustawa

z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej Nr. 92 z dnia 24 listopada 1921 poz. 676.

CZĘŚĆ I.

Rachunki.

Art. 1. Rachunki podlegają opłacie w ilości po 2 Mk. od każdego nawet niecałego tysiąca marek należności, wymienionej w rachunku.

Art. 2. Za rachunek (art. 1) uważa się w ustawie niniejszej pismo, które wystawca doręcza odbiorcy celem stwierdzenia należności za dostarczone rzeczy ruchome, wykonane prace lub usługi, albo też za innego rodzaju świadczenia.

Forma wystawienia pisma i sposób umieszczenia na niem nazwiska lub firmy wystawcy jest przytem bez znaczenia.

Art 3. Rachunki, wystawione zagranicą, podlegają opłacie (art. 1) wówczas, jeśli dotyczą przedmiotów, znajdujących się w kraju, lub jeśli przeznaczone są dla osób, mieszkających w kraju.

Art. 4. Duplikaty i odpisy rachunków podlegają tej samej opłacie co oryginały. Jeżeli oryginał został należycie ostemplowany, a uiszczenie opłaty zostało stwierdzone przez urząd skarbowy, to duplikaty i odpisy takiego rachunku podlegają opłacie w kwocie 100 marek od egzemplarza, jednak nie wyższej niż przypada od oryginału.

Art. 5. Nie podlegają opłacie rachunki wystawione:

1. na należność nie przewyższającą 500 Mk.;
2. przez urzędy i instytucje państwowe;

3. dla służbodawców przez osoby, które pozostają lub pozostawały w stosunku służbowym w sprawach, dotyczących tegoż stosunku;
4. przez aptekarzy, zamieszczone na oryginalnych receptach lub odpisach tychże, dołączonych do wydawanych lekarstw o ile dotyczą środków leczniczych, wymienionych w recepcie;
5. na należność, wynikającą ze stosunków wewnętrznych i między oddziałami jednego i tego samego przedsiębiorstwa.

Art. 6. Do uiszczenia opłaty od rachunku, wystawionego w kraju, obowiązany jest wystawca, opłatę zaś od odpisów rachunku ponosi odbiorca.

Odbiorca rachunku nieostemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, winien jest przed upływem miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu, zgłosić go pisemnie lub ustnie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji. W razie niezgłoszenia w powyższym terminie odpowiada za uiszczenie opłaty solidarnie z wystawcą.

Art. 7. Opłata (art. 1) oblicza się od sumy należności, wymienionej w rachunku, przyczem z sumy tej nie wolno wyłączać kwot, otrzymanych przed wystawieniem rachunku na częściowe pokrycie należności.

Przy rachunkach, któremi stwierdzono należność za dostarczoną rzecz ruchomą, nie wolno ponadto wyłączać kwot, uiszczonych tytułem cła, lub innych danin publicznych, oraz kosztów przesyłki, ubezpieczenia lub opakowania, o ile nie zostały wyłożone przez komisjonera lub ekspedytora.

Art. 8. Opłatę od rachunku, wystawionego w kraju, uiszcza się przed doręczeniem go osobie, obowiązanej do zapłaty należności lub osobie, działającej w jej imieniu.

Art. 9. Do uiszczenia opłaty od rachunku, wystawionego zagranicą, obowiązani są solidarnie wystawca i odbiorca rachunku oraz osoba, przedstawiająca rachunek zagraniczny jako dowód sądowi, urzędowi lub instytucji państwowej.

Art. 10. Opłatę od rachunku zagranicznego należy uiścić najpóźniej dnia trzydziestego, licząc od dnia następnego po otrzymaniu rachunku.

CZĘŚĆ II.

Poświadczenia odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Art. 11. Poświadczenia odbioru sum pieniężnych lub papierów wartościowych, wystawione na dowód, że dłużnik dopełnił zobowiązania, podlegają opłacie w ilości po 5 Mk. od każdego nawet niecałego tysiąca marek otrzymanej sumy lub wartości odebranych papierów.

Przepis ten nie dotyczy poświadczeń, określonych w art. 12.

Art. 12. Poświadczenia odbioru zakładów lombardowych, instytucyj kredytowych lub domów bankowych, wystawiane na dowód złożenia w tych instytucjach:

1. sum pieniężnych na rachunek przejściowy celem przekazania, albo jako wkład terminowy lub bezterminowy, albo jako wkład oszczędnościowy,

2. papierów wartościowych na zabezpieczenie rachunku bieżącego, na zastaw terminowy lub na przechowanie,
3. innych przedmiotów wartościowych na zastaw lub przechowanie podlegają opłacie przy sumie lub wartości do 5000 Mk. 1 Mk.

powyżej 5000 Mk.	do 5000 Mk.	1 Mk.	
powyżej 5000 Mk.	„ 50000 „	10 „	
„ 50000 „	„ 100000 „	20 „	

a od każdych dalszych, choćby tylko rozpoczętych 100.000 Mk. o 20 Mk. więcej.

Podstawę obliczenia opłaty stanowi: przy papierach wartościowych (punkt 2) ich wartość nominalna, zaś przy przedmiotach wartościowych (punkt 3) wartość, zadeklarowana przez deponenta, wyrażona w poświadczeniu.

Art. 13. Poświadczenia zwrotu wartości, wymienionych w art. 12, podlegają opłacie, przewidzianej w tymże artykule.

Jeśli jednak poświadczenie zwrotu umieszczone jest na dowodzie, stwierdzającym przyjęcie zgodnie z artykułem 12, to jest ono wolne od opłaty.

Art. 14. Nie podlegają opłacie w myśl niniejszej ustawy poświadczenia odbioru:

1. wydawane przez urzędy lub instytucje państwowe;
2. wystawione na sumy lub wartości, nie przewyższające 500 Mk.;
3. umieszczone w tekście tej umowy, której wykonanie stwierdzają;
4. dotyczące złożenia lub zwrotu kaucyj służbowych, albo kaucyj zabezpieczających należycie opłacone umowy;
5. dotyczące zwrotu uiszczonej sumy, która się nie należała;
6. wystawione dla służbodawcy przez osoby, które pozostają lub pozostawały w stosunku służbowym, oraz przez członków ich rodzin na kwoty, wypłacone im z tytułu stosunku służbowego;
7. wydawane przez związki samorządowe na wpłaconą daninę publiczną lub grzywnę;
8. wystawione na wynagrodzenia, otrzymane od państwa lub związku samorządowego zaświadczenia, wykonane w wypełnieniu obowiązku, uzasadnionego w ustawie;
9. wystawione przez zakłady lub zrzeszenia, prawnie w państwie istniejące, a mające za cel wyłącznie działalność dobroczynną lub oświatową, jeśli dotyczą bezpośrednio tej właśnie działalności;
10. wystawione w sprawach, dotyczących obrotu pocztowego i telegraficznego oraz przewozu państwowemi kolejami żelaznemi lub statkami;
11. wystawione przez zakłady szkolne, o ile dotyczą opłat szkolnych (wpisowe);
12. umieszczone na rachunkach i obligach (skryptach dłużnych), jeśli dotyczą należności, wymienionej w rachunku lub obligu;
13. wystawione w obrocie wewnętrznym lub między oddziałami jednego i tego samego przedsiębiorstwa;

14. wydawane przez przedsiębiorstwa, oparte na ustawie o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. oraz przez powiatowe lub gminne kasy oszczędności na przyjęcie lub zwrot wkładu oszczędnościowego, o ile suma wkładu lub jego zwrotu nie przekracza jednorazowo 5.000 Mk.

Art. 15. Poświadczenia odbioru podlegają opłacie bez względu na formę, w jakiej je sporządzono i niezależnie od tego, czy nazwisko lub firma wystawcy są położone na poświadczeniu własnoręcznie, czy w sposób mechaniczny.

Listy kupieckie (bankowe i t. p.), zawierające poświadczenie odbioru, podlegają opłacie, o ile nie wystawiono właściwego pokwitowania.

Wpisy do książeczek wkładowych, stwierdzających przyjęcie wkładu (art. 12), uważa się także za poświadczenia odbioru.

Art. 16. Do uiszczenia opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych w kraju, obowiązany jest wystawca.

Odbiorca wystawionego w kraju poświadczenia (art. 11, 12), nieostemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, winien jest przed upływem miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu, zgłosić je pisemnie lub ustnie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji. W razie niezgłoszenia w powyższym terminie odpowiada za uiszczenie opłaty solidarnie z wystawcą.

Art. 17. Do uiszczenia opłaty od poświadczenia odbioru, wystawionego zagranicą obowiązani są solidarnie wystawca i odbiorca.

Art. 18. Opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych w kraju, należy uiszczać przed doręczeniem ich odbiorcy.

Art. 19. Opłaty od poświadczeń odbioru, wystawionych zagranicą, uiszcza się w ciągu miesiąca, licząc od dnia następnego po otrzymaniu.

CZĘŚĆ III.

Przepisy wspólne, dotyczące rachunków i poświadczeń odbioru.

Art. 20. Opłaty od rachunków i poświadczeń odbioru uiszcza się znaczkami stemplowemi lub gotówką.

Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu.

Art. 21. Sumy pieniężne, wyrażone w rachunkach lub poświadczeniach odbioru w walucie zagranicznej, przelicza się na walutę polską w sposób, który oznacza Minister Skarbu.

Art. 22. Wartość papierów wartościowych lub innych przedmiotów wartościowych oznacza się celem obliczenia opłaty według wartości sprzedażnej z czasu sporządzenia dokumentu.

Bliższe przepisy w tym względzie wyda Minister Skarbu.

Przepis ten nie dotyczy tranzakcyj, przewidzianych w art. 12.

Art. 23. Osoby, obowiązane do uiszczenia opłaty, jak również odpowiedzialne za nią, winne są udzielać władzy skarbowej wszelkich wyjaśnień w sprawie ustalenia wartości przedmiotu i obliczenia opłaty.

Osoby, wymienione w ustępie pierwszym, obowiązane są także zezwolić władzy skarbowej na przejrzenie dokumentów i ksiąg o ile to jest potrzebne do stwierdzenia, czy przepisy niniejszej ustawy są należycie przestrzegane.

Art. 24. W razie nieuiszczenia opłaty, lub tylko częściowego jej uiszczenia, albo uiszczenia jej po upływie przepisanego terminu, każda z osób, obowiązanych do uiszczenia, ulega karze pieniężnej równającej się:

1. przy rachunkach i przy poświadczeniach odbioru, określonych w art. 11, 20-krotnemu, zaś
2. przy poświadczeniach, określonych w art. 12, 40-krotnemu iloczynowi kwoty nieuiszczonej lub uiszczonej w sposób inny niż przewiduje ustawa.

Tej samej karze ulegają osoby odpowiedzialne za opłatę, jeśli, otrzymawszy dokument nieostemplowany, lub niedostatecznie ostemplowany, nie zgłoszą go pisemnie lub ustnie w przepisanym terminie u najbliższego urzędu skarbowego pierwszej instancji.

Zastosowanie niniejszego artykułu w przypadkach, w których opłaty nie uiszczono wcale lub uiszczono ją tylko w części, nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty, względnie części, której brakuje.

Art. 25. Winni innego rodzaju naruszeń niniejszej ustawy lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie, ulegają grzywnie do wysokości 100.000 Mk.

Art. 26. Prawo państwa do żądania opłaty ulega przedawnieniu z upływem lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Prawo żądania kary pieniężnej lub grzywny kończy się po upływie lat pięciu, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zaszło naruszenie przepisu.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, zmierzające do ustalenia wysokości opłaty lub do jej uiszczenia, względnie do nałożenia kary pieniężnej lub grzywny, gdy wiadomość o tych czynnościach doszła w drodze urzędowej do strony interesowanej.

Art. 27. Nieuiszczoną opłatę, karę pieniężną lub grzywnę wymierza władza skarbowa i zawiadamia o wymiarze przez nakaz płatniczy lub orzeczenie karne.

Kwoty wymierzone należy zapłacić w ciągu miesiąca od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego lub orzeczenia.

Kwoty nieuiszczone w terminie, ściągnięte będą w drodze przymusowej według przepisów o egzekucji podatków bezpośrednich.

Art. 28. Zwrotu niewłaściwie uiszczonej opłaty można żądać w ciągu roku od dnia uiszczenia opłaty.

Art. 29. Przeciw nakazowi płatniczemu, orzeczeniu w przedmiocie kary lub grzywny, oraz orzeczeniu odmownemu na prośbę o zwrot opłaty można się odwołać do władzy skarbowej drugiej instancji w ciągu miesiąca od dnia następnego po doręczeniu nakazu lub orzeczenia. Odwołanie to należy wnieść do władzy skarbowej, która wydała nakaz płatniczy lub orzeczenie.

Odwołanie się do władzy drugiej instancji nie wstrzymuje wykonania orzeczenia co do ściągnięcia opłat. Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do prawomocnego rozstrzygnięcia odwołania.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, orzekająca instancja może karę pieniężną zmniejszyć, najwyżej jednak o 3/4 części.

Prawo do dalszego zmniejszenia kary, względnie całkowitego jej umorzenia na prośbę strony interesowanej przysługuje Ministerstwu Skarbu.

Art. 30. Ustawa niniejsza obowiązuje w byłych zaborach rosyjskim i austrjackim.

Art. 31. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministra Skarbu.

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do rachunków i poświadczeń odbioru, doręczonych, względnie odebranych, po wejściu w życie ustawy.

Jednocześnie z wejściem ustawy niniejszej w życie przestają obowiązywać wszelkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie opłat (należytości) stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru, zawarte w rosyjskiej ustawie o opłatach (Zb. Pr. ces. ros. t. V wyd. 1903 r.), w rozporządzeniu z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. dla G. G. warszawskiego Nr. 40 poz. 126), w austr. ustawie z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. P. Nr. 50) i później wydanych austrjackich ustawach i rozporządzeniach, oraz w ustawie z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73 poz. 498) o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Z tą chwilą tracą również moc obowiązującą uwolnienia i ulgi w przedmiocie opłat stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru, zawarte bądź w cytowanych ustawach, bądź w specjalnych ustawach lub rozporządzeniach zarówno rosyjskich jak i austrjackich, natomiast uwolnienia i ulgi, przewidziane w ustawach Rzeczypospolitej Polskiej pozostają w mocy.

Marszałek:	Prezydent Ministrów:	Minister Skarbu:
Trąmpczyński	*A. Ponikowski*	*Michalski*

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Antoniego Marcinkowskiego, profesora państwowej Szkoły przemysłowej męskiej w Krakowie, wizytatorem okręgowym szkół w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego;

dr. Marka Piekarskiego, profesora gimnazjum im. Żółkiewskiego we Lwowie, wizytatorem szkół w okręgu wołyńskim;

dr. Marjana Westwalewicza b. profesora szkoły realnej we Lwowie, nauczycielem gimnazjum I we Lwowie;

Franciszkę Arnoldową, nauczycielkę szkoły ćwiczeń bez oznaczonego miejsca służbowego, nauczycielką szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie.

Przeniosło Stanisława Matzkego profesora gimnazjum VIII we Lwowie do gimnazjum III we Lwowie; ks. Jana Wojewodzica profesora gimnazjum w Nowym Targu do gimnazjum w Żywcu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało Karolinie Mężykównie, nauczycielce kierującej szkoły powszechnej żeńskiej im. św. Kingi w Jarosławiu, w uznaniu jej wieloletniej chlubnej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektorki.

Kuratorjum O. S. L., ustanowiło po myśli § 8 Pragmatyki służbowej nauczycielami: Karola Kaczkowskiego w gimnazjum II w Stanisławowie, Jana Byrę w gimnazjum w Złoczowie.

Przeniosło: Zygmunta Stadnickiego nauczyciela 7-klasowej szkoły powszechnej w Kamionce str. do szkoły męskiej im. Brodzińskiego w Tarnowie.

Zmarli:

Jan Łeszega inspektor szkolny dla powiatu lwowskiego zamiejskiego, zmarł dnia 22 stycznia b. r. w 64. roku życia a w 43. roku służby;

Janina Czernowa stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Przeworsku, zmarła dnia 17 grudnia 1921 w 39. roku życia a w 18. roku służby;

Leon Druk tymczasowy nauczyciel 2-klasowej szkoły w Białobożnicy w powiecie czortkowskim, zmarł dnia 21 października 1921 w 30. roku życia a w 11. roku służby;

Marja Jeziorańska stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Mościskach, zmarła dnia 30 grudnia 1921 w 52. roku życia a w 33. roku służby;

Stanisław Kałaczyński stały nauczyciel szkoły 1-klasowej w Bystrzycy w powiecie drohobyckim, zmarł dnia 12 stycznia bież. roku w 32. roku życia a w 12. roku służby;

Michał Koczorowski stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Mikołajowie w powiecie bobreckim, zmarł dnia 13 grudnia 1921 w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Marja Komaryńska stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Opryszowcacq w powiecie stanisławowskim, zmarła dnia 9 grudnia 1921 w 29. roku życia a w 9. roku służby;

Jan Kuiłowski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Tarnawce w powiecie skolskim, zmarł dnia 30 grudnia 1921 w 69. roku życia a w 41. roku służby;

Ewa Nimczanowska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Krywem w powiecie turczańskim, zmarła dnia 7 grudnia 1921 w 32. roku życia a w 11. roku służby;

Teofila Starykowa nauczycielka w Podwołoczyskach w powiecie skałackim, zmarła dnia 5 stycznia 1922;

Leontyna Wilecka stała nauczycielka 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Konarskiego w Przemyślu, zmarła dnia 8 grudnia 1921 w 54. roku życia a w 30. roku służby.

Nadzór pedagogiczny nad szkołami powszechnemi i seminarjami nauczycielskiemi obejmują wizytatorowie:

1. W. O. S. Kazimierz Bruchnalski:

Lwów, miasto.

2. W. O. S. Bronisław Gebert:

Powiaty: Bóbrka, Drohobycz, Gródek, Kamionka str., Lwów powiat, Podhajce, Przemyślany, Rohatyn.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe: męskie i żeńskie we Lwowie, *b*) prywatne: żeńskie Zofji Strzałkowskiej i Anny Rychnowskiej we Lwowie i żeńskie w Drohobyczu.

3. W. O. S. Edward Horwath:

Powiaty: Cieszanów, Dobromil, Jarosław, Krosno, Lisko, Mościska, Przemyśl, Rawa ruska, Sanok.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe: męskie w Krośnie i żeńskie w Przemyślu, *b*) prywatne: żeńskie w Jarosławiu, Krośnie i w Przemyślu.

4. W. O. S. Jan Matijów:

Powiaty: Dolina, Horodenka, Kałusz, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Śniatyn, Tłumacz.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe kursa seminarjalne koedukacyjne z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i państwowy Kurs seminarjalny z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, *b*) prywatne seminarja nauczycielskie z ruskim językiem wykładowym w Jaworowie, Kołomyi i Stanisławowie:

5. W. O. S. Mieczysław Piątkowski:

Powiaty: Brody, Brzeżany, Nisko, Sambor, Stary Sambor, Tarnopol, Złoczów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Rudniku n. S., w Samborze i Tarnopolu, państwowe żeńskie w Brzeżanach, *b*) prywatne żeńskie w Brodach, Samborze, Tarnopolu, Złoczowie, oraz wszystkie Kursa nauczycielskie.

6. W. O. S. Tadeusz Witwicki:

Powiaty: Brzozów, Kolbuszowa, Łańcut, Przeworsk, Rudki, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Zborów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Rzeszowie, *b*) prywatne żeńskie w Łańcucie, Rzeszowie i Tarnobrzegu.

7. W. O. S. Mieczysław Wojkowski:

Powiaty: Bohorodczany, Czortków, Jaworów, Kołomyja, Skole, Stanisławów, Stryj, Trembowla, Żydaczów.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Czortkowie i Stanisławowie, państwowe żeńskie w Jaworowie, Kołomyi i Stanisławowie, *b*) prywatne żeńskie w Czortkowie, Stryju i Trembowli.

8. Insp. Mieczysław Żukowski:

Powiaty: Borszczów, Buczacz, Husiatyn, Radziechów, Skałat, Sokal, Turka, Zaleszczyki, Zbaraż, Żółkiew.

Seminarja nauczycielskie: *a*) państwowe męskie w Sokalu i Zaleszczykach, *b*) prywatne żeńskie w Buczaczu i Sokalu.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 11 stycznia b. r. l. 540/II zezwoliło, by gimnazjum IX w Krakowie nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. J. Hoene-Wrońskiego w Krakowie“ a reskryptem z dnia 29 grudnia 1921 l. 27282/II, by I gimnazjum państwowe z językiem wykładowym polskim w Stanisławowie nosiło nazwę: „I gimnazjum państwowe im. Mieczysława Romanowskiego w Stanisławowie“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 27 stycznia b. r. l. 1905/I kreowało z dniem 1 stycznia 1922 państwowe seminarja nauczycielskie żeńskie w Kołomyi i w Stanisławowie. Wobec tego prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie im. św. Bronisławy w Kołomyi i prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie w Stanisławowie przeszły z dniem 1 stycznia 1922 na etat państwowy.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 7 stycznia 1922 l 38887/I 2-klasowej i 7-klasowej prywatnej szkole powszechnej przy klasztorze Sióstr Najśw. Serca Jezusowego w Zbylitowskiej Górze w powiecie tarnowskim za rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 7 stycznia b. r. l. 35456/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu P. P. Bazyljanek w Jaworowie na rok szkolny 1921/22.

Książki szkolne.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 15 grudnia 1921 l. 35518/I zaliczyło Wypisy polskie A. Mikulskiego i dr. Marjana Reitera, część I w poczet książek używanych w seminarjach nauczycielskich w Małopolsce.

Konkursa.

L. 3033/V.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia czterech posad nauczycielskich w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie, a mianowicie:

a) posady kierownika oddziału mechaniczno-technicznego,

b) posady dla budowy maszyn (elementy maszyn, wyciągi, encyklopedja maszyn),

c) posady dla przedmiotów inżynierskich t. j. mechaniki budowlanej, budowy dróg i mostów konstrukcji żelaznej i żelbetowych,

d) posady dla matematyki.

O nadanie posady wymienionych pod a) i b) ubiegać się mogą inżynierowie budowy maszyn; o posadę wymienioną pod c) inżynierowie budowy dróg i mostów, pod d) inżynierowie budowy maszyn lub architekci.

Od kandydatów wymaga się dłuższej praktyki zawodowej.

Do tych posad przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 (Dz. U. Rzp. P.) z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 oraz 435.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaopatrzone w krótki opis życia, świadectwa odbytych studjów i praktyki zawodowej należy wnosić do 10 marca b. r. do Dyrekcji państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 20 stycznia 1922.

L. 134/V.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na posadę sekretarza państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie w IX stopniu służbowym.

O posadę tę ubiegać się mogą kandydaci, którzy wykażą się wyższemi studjami i znajomością rachunkowości. Nadto mają kandydaci udowodnić, że są obywatelami Państwa polskiego i że nie przekroczyli 40 roku życia.

Podania należycie ostemplowane i zaopatrzone w świadectwa z odbytych studjów, świadectwo zdrowia i krótki opis życia, należy wnieść do Kuratorjum przez Dyrekcję państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie najpóźniej do dnia 28 lutego 1922.

We Lwowie dnia 17 stycznia 1922.

L. 382

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego ogłasza konkurs na posadę dyrektora państwowego gimnazjum humanistycznego w Świeciu. Do tego stanowiska przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich z dnia 13 lipca 1920.

Podania skierowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, należycie udokumentowane dowodami pełnych kwalifikacyj zawodowych i praktyki nauczycielskiej, wraz z opisem życia, przebiegu studjów i praktyki, należy złożyć w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu w terminie do 25 lutego 1922.

Toruń dnia 13 stycznia 1922.

L. 23497/IV.

Celem nadania posady sługi szkolnego w państwowem gimnazjum w Żółkwi, ogłasza Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 15 marca 1922.

Posada ta nadana będzie na razie prowizorycznie z tem, że po roku zadowalającej służby nastąpi stabilizacja.

Do tej posady przywiązane są pobory służbowe po myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429. Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych kancelarji dyrektora, sali konferencyjnej, gabinetu, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego tudzież wszelkie czynności zwykłego stróża domowego, jak noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać:

1. znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, udowodnioną przedłożonem świadectwem ukończonych przynajmniej dwóch klas szkoły powszechnej i własnoręczną próbą pisma;

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wykazane świadectwem lekarza urzędowego;

3. nieprzekroczony 45 rok życia, co udowodnić należy metryką urodzenia.

Nadto należy przedłożyć:

1. świadectwo moralności i prawomyślności politycznej;

2. świadectwa dotychczasowego zatrudnienia;

3. dokumenta wojskowe (o ile petent służbę wojskową pełnił).

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na ręce Dyrekcji państwowego gimnazjum w Żółkwi, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy, której opinja służbowa powinna być dołączona, również na ręce wspomnianej Dyrekcji.

Przy nadaniu tej posady będą mieć pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie, posiadający wymaganą wyżej kwalifikację i zaopatrzeni w przepisany certyfikat.

We Lwowie dnia 9 stycznia 1922.

L. 1764.

Rada szkolna powiatowa w Radziechowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

Na posadę nauczyciela religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole męskiej z obowiązkiem nauczania w 6-klasowej szkole żeńskiej w Radziechowie.

Na posadę nauczyciela religji izraelickiej w 7-klasowej szkole męskiej z obowiązkiem nauczania w 6 klasowej szkole żeńskiej w Radziechowie.

Na posady nauczycieli 7-klasowej szkoły męskiej w Radziechowie; wymagany egzamin wydziałowy z grupy II i III.

Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Stojanowie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom posiadającym egzamin wydziałowy.

Podania udokumentowane i ostemplowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Radziechowie w terminie do końca marca 1922.

Radziechów dnia 15 stycznia 1922.

L. 103.

Rada szkolna powiatowa w Kolbuszowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela (ki) kierującego (cej) 5-klasowej szkoły żeńskiej z planem 6-klasowej szkoły w Kolbuszowej.

Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom (tkom) z egzaminem wydziałowym z grupy II lub III.

Podania należycie udokumentowane będą przyjmowane przez Radę szkolną powiatową po koniec marca 1922.

Kolbuszowa dnia 15 stycznia 1922.

L. 32.

Rada szkolna powiatowa w Skolem ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy 1-klasowych szkołach powszechnych 1) w Tarnawce, 2) Smorzu, 3) Felizienthalu.

W szkołach Taruawce i Smorzu jest język wykładowy ruski, w Felizienthalu niemiecki.

Podania udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Skolem w terminie do końca marca 1922.

Skole dnia 9 stycznia 1922.

L. 300.

Rada szkolna powiatowa w Drohobyczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki kierującej 6-klasowej szkoły żeńskiej w Borysławiu z językiem wykładowym polskim. Od kompetentek wymaga się egzaminu wydziałowego z którejkolwiek grupy.

Podania udokumentowane i w tabelę kwalifikacyjną zaopatrzone należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Drohobyczu do końca marca 1922.

Drohobycz dnia 28 grudnia 1921.

L. 149.

W szkole 7-klasowej powszechnej męskiej w Stryju jest zaraz do objęcia posady nauczyciela z egzaminem wydziałowym z grupy I.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Stryju.

Stryj dnia 28 grudnia 1921.

Wezwania.

L. 520.

Rada szkolna miejska we Lwowie wzywa nauczycieli, którzy służyli w wojsku, a których adresy nie są znane, mianowicie:

Leona Adamowicza, Tadeusza Deschu, Zygmunta Gralewskiego, Czesława Hopfena, Stanisława Kalinkę, Marjana Kuźniara, Marjana Loteczkę, Piotra Marksa, Władysława Matuszkiewicza, Stanisława Noworolskiego, Bronisława Piwkę, Bronisława Rafińskiego, Władysława Reinbergera, Kazimierza Rogosza, Kazimierza Skulskiego, Bolesława Słoniowskiego, Władysława Sokołowskiego, Tadeusza Sokulskiego, Franciszka Stinzinga, Jana Szula, Juljusza Völpla, Leopolda Werbera, Stanisława Wojnarowicza, Jana Wysockiego aby o ile zostali zwolnieni ze służby wojskowej bezzwłocznie zgłosili się w Radzie szkolnej miejskiej celem objęcia obowiązków nauczycielskich, względnie aby najpóźniej do końca marca 1922 postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu Ministerstwa S. W. L. 3123, 1160/I i po zwolnieniu natychmiast zgłosili się w Radzie szkolnej, w przeciwnym razie będą po upływie wyznaczonego terminu uważani za dobrowolnie zrzekających się swych posad.

We Lwowie dnia 24 stycznia 1922.

L. 2438.

Rada szkolna powiatowa w Bohorodczanach wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie.

1. Franciszka Sobolewskiego, 2. Marjana Poczatkę, 3. Władysława Terleckiego, aby najpóźniej do 31 marca b. r. postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych Oddział I Szt. S. P. i H; L. 3123/1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków służbowych, względnie donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Bohorodczany dnia 4 stycznia 1922.

L. 184.

Rada szkolna powiatowa w Zaleszczykach wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane a mianowicie:

1. Antoniego Dulębę, 2. Artura Hohenbergera, 3. Wojciecha Kotza, 4. Michała Piwoszczuka, 5. Leopolda Semkowicza, 6. Adolfa Skopowskiego, 7. Juljana

Tymczuka, aby najpóźniej do 31 marca b. r. postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych Oddział I. Szt. S. P. i H. L. L. 3123 i 1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich, względnie donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważać się ich będzie za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Zaleszczyki dnia 16 stycznia 1922.

L. 164.

Rada szkolna powiatowa w Rawie ruskiej wzywa niniejszem byłego kierownika szkoły w Dziewięcierzu Zygmunta Oleksina, ażeby do dnia 28 lutego b. r. zgłosił się osobiście w biurze Rady szkolnej, względnie podał swój dokładny adres, w przeciwnym razie zastanowi się dalsze dochodzenie rehabilitacyjne, uważając go za dobrowolnie rezygnującego z zawodu nauczycielskiego.

Rawa, dnia 27 stycznia 1922.

Ogłoszenia.

Ministerstwo W. R. i O. P. okólnikiem z dnia 14 grudnia 1921 l. 31830/I zwróciło uwagę na ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 170 z dnia 29 lipca 1921 rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 czerwca 1921 o organizacji służby hydrograficznej.

Według § 6 przytoczonego rozporządzenia nauczyciele szkół powszechnych mogą być używani do pełnienia spostrzeżeń ombrometrycznych i wodowskazowych za wiedzą i zgodą swej władzy przełożonej.

Uznając potrzebę i doniosłość prowadzenia wzmiankowanych spostrzeżeń, Ministerstwo upoważnia Inspektorów szkolnych do udzielania nauczycielom szkół powszechnych zezwolenia na prowadzenie spostrzeżeń wodowskazowych ewentualnie także ombrometrycznych, w każdym wypadku na wniosek Urzędu podległego Ministerstwu Robót Publicznych.

Udział personalu nauczycielskiego w obserwacjach hydrograficznych ma szczególną wagę tam, gdzie wyszukanie obserwatorów o odpowiednim poziomie umysłowym nastręcza na większe trudności, nieraz udaremniając wogóle założenie ważnych hydrograficznie i bardzo potrzebnych stacyj obserwacyjnych.

L. 209.

Rada szkolna powiatowa w Dolinie unieważnia niniejszem legitymację kolejową wystawioną na nazwisko Marji Grosserowej, nauczycielki szkoły w Turzy Małej Nr. 154 z daty 21 lipca 1921 a prolongowanej pod l. 5599.

Legitymację tę skradzono właścicielce w czasie podróży wraz z torebką ręczną.

Dolina dnia 22 stycznia 1922.

Wskutek polecenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznajmia się, że Antoni Łanowy, były inspektor szkolny w Kowlu i Helena Majewska była nauczycielka w Sosnowcu złożeni zostali z urzędu z pozbawieniem prawa zajmowania jakichkolwiek stanowisk w szkolnictwie; gdyby więc pełnili już gdziekolwiek służbę nauczycielską, należy zwolnić ich z posady i zawiadomić o tem Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 27 stycznia 1922.

L. 44271/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 9 grudnia 1921 L. 32442/I oznajmiło, że zasiłki jednorazowe liczą się także do „poborów“, wobec czego nauczycielom suspendowanym należy wypłacać tę część zasiłków, jaka im przy suspensji z innych poborów przyznana została.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 16 stycznia 1922.

L. 99/I.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 grudnia 1921 l. 36159/I poleca się Dyrekcjom szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich męskich, by zawiadamiały niezwłocznie właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień o każdym wypadku opuszczenia szkoły przez ucznia korzystającego z odroczenia służby wojskowej na mocy art. 64. Tym. ust. o powszechn. ob sł. wojsk. Zawiadamianie takie jest niezbędne ponieważ zachodzą wypadki, że b. uczniowie po wystąpieniu z zakładu przed jego ukończeniem korzystają w dalszym ciągu z odroczeń.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 17 stycznia 1922.

L. 2801/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 stycznia 1922 l. 38.330/I oznajmiło w myśl orzeczenia Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego, że rewizja rozstrzygniętych spraw dyscyplinarnych jest niedopuszczalna.

Wobec tego nie należy prośb o rewizję wyroków wydanych przez Urzęda Dyscyplinarne przedkładać Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 28 stycznia 1922.

L. 45580/I.

Karol Nowosielski nauczyciel szkoły powszechnej w Marcyporębie w powiecie wadowickim opuścił samowolnie posadę, poleca się przeto Radom szkolnym powiatowym aby nie przyjmowały go do służby bez uprzedniego zezwolenia Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. K.

We Lwowie dnia 7 stycznia 1922.

L. 42618 I.

Zofja Czarnikówna nauczycielka szkoły powszechnej w Myślachowicach w powiecie chrzanowskim opuściła samowolnie posadę, wskutek tego poleca się Radom szkolnym powiatowym aby nie przyjmowały jej do służby bez uprzedniego zezwolenia Kuratorjum.

Z Kuratorjum O. S. K.

We Lwowie dnia 4 stycznia 1922.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi:

W Brzeżanach	2 marca,	termin	wnoszenia	podań	do 19	lutego;
w Jarosławiu	13 marca	„	„	„	do 28	„
w Krośnie	27 lutego	„	„	„	do 20	„
w Samborze	16 lutego	„	„	„	do 10	„
w Sokalu	20 lutego	„	„	„	do 11	„
w Stanisławowie	20 lutego	„	„	„	do 11	„
w Tarnopolu	2 marca	„	„	„	do 20	„
w Złoczowie	6 marca	„	„	„	do 24	lutego.

Dyrekcja państwowej Szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie dla informacji osób interesowanych wyjaśnia, że szkoła ta jest średnim zakładem naukowym żeńskim a warunkiem przyjęcia do niej jest ukończenie 14 roku życia i conajmniej 3 klas wydziałowych lub równorzędnych.

Nauka na Oddziale handlowym trwa 2 lata, na Oddziale przemysłowym krawieczyźnie i bieliźniarstwie 3 lata, na modniarstwie 2 lata. Celem szkoły jest wykształcenie kandydatek na samoistne kierowniczki zakładów przemysłowych i handlowych. W Oddziałach przemysłowych odbywa się nauka zawodowa przed południem w pracowniach, popołudnia zaś przeznaczone są na lekcje przedmiotów teoretycznych.

Wobec tego mylne byłoby mniemanie, że uczenice mogą się równocześnie poświęcać innemu zajęciu, lub że mogą się wykształcić w ciągu kilku miesięcy.

Ukończenie szkoły nie daje jeszcze uprawnień przemysłowych.

W przyszłości ma powstać przy obecnej szkole średniej niższa szkoła zawodowa z podobnemi oddziałami i 2 letnią nauką, do której wystarczą 4 klasy szkoły powszechnej (ludowej). Celem szkoły będzie wykształcenie zdolnych robotnic. Prócz tego będą przy szkole urządzane kursy specjalne, o których otwarciu Dyrekcja zawiadomi krótką notatką w dziennikach, a szczegółowe wyjaśnienia poda na tablicy ogłoszeń w korytarzu szkoły lub udzieli ich ustnie. Szkoła gospodarstwa domowego, która ma być uruchomiona będzie typu średniej szkoły zawodowej. Ewentualne krótkoterminowe kursy gospodarcze będą osobno ogłoszone. Szkoła mieści się we Lwowie przy ulicy Jabłonowskich 1.

O ile chodzi o koszta nauki, to są one nieznaczne ponieważ szkoła jest państwową, a opłaty szkolne ustanowione przez Ministerstwo W. R. i O. P. są minimalne.

Uczenice obowiązane są przynosić ze sobą przybory do nauki teoretycznej i materjały do nauki praktycznej. Oprócz tego chcąc korzystać z maszyn do szycia lub innych kosztownych urządzeń szkoły składają kaucję zwrotną, na razie w wysokości 1.500 Mk.

Osobom, które pragną umieścić zamiejscowe dziewczęta w internacie nie będzie obojętną wiadomość, że przy szkole niema bursy a o przyjęcie do jednego z internatów trzeba się starać osobno.

Instytut praktycznej psychologji.

W Polsce powstał pierwszy „Instytut Praktycznej Psychologji" urządzony na wzór zagraniczny, a mający na celu zwiększenie sprawności jakoteż wydatności pracy, oraz zastosowanie psychotechniki w przemyśle i handlu. Do sfinansowania Instytutu w znacznej mierze przyczynił się Polski Bank Handlowy. Kierownikiem Instytutu jest Dr. Kazimierz Radwan Pragłowski. Do zarządu należy Dyrektor Banku p. Piotr Zawadowicz. Prezesem Rady Nadzorczej jest Dyrektor Banku p. Antoni Doerman. Do Komisji naukowej należą prof. uniw. Dr. med. Paweł Gantkowski, prof. uniw. Dr. fil. Stefan Błachowski, prof. uniw. Dr. fil. Florjan Znaniecki i p. Nicefor Perzyński, Naczelnik Wydziału Oświaty Pozaszkolnej.

Siedzibą Instytutu jest Poznań, plac Wolności 8.

Kuratorjum O. S. L. poleca Inspektoratom szkolnym powiatowym, aby bezzwłocznie nadesłały wypełnione formularze statystyczne (okólnik z dnia 20 grudnia 1921 L. 1553/pr.) potrzebnych celem ustalenia etatów.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 1 marca 1922.

TREŚĆ

L. 1914/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie przenoszenia się nauczycieli z Małopolski do Wielkopolski.

Na podstawie pisma Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Poznaniu z dnia 12 grudnia 1921 l. 349/313/II, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę nauczycieli szkół powszechnych, zamierzających starać się o posady w Poznańskiem, na warunki pracy w tamtejszej dzielnicy Polski. Kolportowane w dziennikach i ustnych rozmowach wersje o rzekomem prześladowaniu nauczycieli i urzędników przybyłych z Małopolski nie odpowiadają w znacznej mierze rzeczywistości. Zdarzają się wprawdzie sporadyczne wypadki zwłaszcza w stosunkach z warstwami mniej inteligentnemi, że tu i ówdzie spotka małopolskiego nauczyciela jakaś niezasłużona przykrość, zazwyczaj jednak doświadcza na sobie przykrych skutków różnicy dzielnicowych stosunków ten, kto ich sam szuka. Zresztą przybywający do Poznańskiego nauczyciel z Małopolski powinien wiedzić, że ma do spełnienia

oprócz zawodowych obowiązków także misję wyrównywania różnic, jakie spowodowała długoletnia trójzaborowość.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Poznaniu daje rękojmię, że ludzie pracowici, obowiązkowi, taktowni i wykazujący istotnie dodatnie rezultaty pracy znajdą i w Wielkopolsce uznanie i na separatyzm tutejszego społeczeństwa skarżyć się nie będą.

We Lwowie dnia 21 lutego 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 3210/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w okręgu szkolnym lwowskim i miejskiej we Lwowie w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli szkół powszechnych.

W uzupełnieniu okólnika b. Rady szkolnej krajowej z dnia 28 listopada 1920 l. 17919 ogłoszonego w Dz. U. Nr. 18 z roku 1920 (str. 453—457) wydaje niniejszem Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego następujące zarządzenia:

1. O każdem wytoczeniu dochodzenia dyscyplinarnego tak nauczycielom (nauczycielkom) stałym jakoteż tymczasowym, należy bezzwłocznie donieść Kuratorjum, podając datę i liczbę odnośnego zarządzenia Rady szkolnej powiatowej i szczegółowo opisać wykroczenie za które wytoczono dochodzenie, a jeżeli sprawa jest równocześnie przedmiotem śledztwa sądowego zaznaczyć to w sprawozdaniu.

2. Nauczyciela (lkę) przeciw któremu toczy się dochodzenie dyscyplinarne lub sądowo-karne nie można przenosić na inną posadę lub w stan spoczynku przed ukończeniem postępowania dyscyplinarnego lub sądowo-karnego, ewentualną prośbę zaś wniesioną do władz szkolnych zwracać bez skutku powołując się na niniejszy okólnik.

3. O odstąpieniu sprawy dyscyplinarnej Urzędowi Dyscyplinarnemu należy przedłożyć Kuratorjum osobne sprawozdanie podając datę i liczbę odnośnego reskryptu Rady szkolnej powiatowej.

4. Taksamo należy donosić Kuratorjum o każdem zawieszeniu nauczyciela (lki) w służbie na mocy art. 43 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 Dz. U. Rzp. Nr. 14.

5) Po zakończeniu sprawy dyscyplinarnej w Urzędzie Dyscyplinarnym należy zaraz po prawomocności wyroku Urzędu Dyscyplinarnego

przedłożyć Kuratorjum odpis wyroku w 2. egzemplarzach, przy dołączeniu odpisu tabeli personalnej, w której są notowane wyniki odbytych wizytacyj.

6. Jeżeli zasądzony lub rzecznik dyscyplinarny wniesie odwołanie od wyroku U. D. należy oprócz powyższych odpisów dołączyć wszystkie akta sprawy: jak akt oskarżenia, protokoły przesłuchania, protokoły rozprawy, usprawiedliwienia oskarżonego, wezwania, dowody doręczenia wezwań, wyroku i inne ze sprawą w związku będące akta wraz z ich konsygnacją należycie posortowane i uporządkowane.

7. W końcu poleca się P. P. Inspektorom jako Przewodniczącym Rad szkolnych powiatowych i rzecznikom dyscyplinarnym, aby osobiście dopilnowali szybkiego załatwiania spraw dyscyplinarnych w Urzędzie dyscyplinarnym, przewlekanie bowiem powoduje szkodę dla nauczycieli i Skarbu Państwa. Jeżeli sprawa dyscyplinarna przewleka się bez uzasadnionego powodu dłużej niż miesiąc należy przedłożyć o tem Kuratorjum wyczerpujące sprawozdanie.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 16 lutego 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 1725/I.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i miejskich w Okręgu Lwowskim, w sprawie ewidencji nauczycieli wydalonych z zawodu nauczycielskiego.

Ponieważ mnożą się wypadki, że Urzędy Dyscyplinarne skazują nauczycieli na mocy art. 5 lit. e) Dekretu z 7 lutego 1919 Dz. p. p. Nr. 14 na złożenie z urzędu z pozbawieniem prawa nauczania w szkołach publicznych i prywatnych, o czem zawiadamia się zawsze wszystkie Rady szkolne powiatowe, przeto poleca się Radom szkolnym, aby dla dokładnej ewidencji takich osób założyły i prowadziły kataster w osobnej księdze, wedle wzoru niżej podanego.

Celem takiego katastru jest uniemożliwienie ponownego wstąpienia do służby wydalonym z zawodu nauczycielom (kom).

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko nauczyciela (ki) zasądzonego (ej) na złożenie z urzędu i pozbawienie prawa nauczania w szkołach publicznych i prywatnych	Siedziba U. D., który wydał wyrok, data i liczba odnośnego reskr. Kuratorjum względnie M. W. R. i O. P. miejscowość i powiat w którym zasądzony zajmował posadę naucz.	Uwaga

We Lwowie dnia 21 stycznia 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu Kas skarbowych na obszarze Izb skarbowych we Lwowie i w Krakowie.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 28 stycznia 1922 Nr. 6, poz. 46.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. R. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1922 r. znosi się urzędy podatkowe na obszarze Izb skarbowych lwowskiej i krakowskiej, a w miejsce ich tworzy się Kasy skarbowe.

§ 2. Sprawy należytościowe, wchodzące w zakres działania dotychczasowych urzędów podatkowych, przechodzą z tym dniem do Inspektoratów skarbowych.

Zgłoszenia w celach wymiaru należytości i opłat stemplowych należy dokonywać od tego czasu we właściwych Inspektoratach skarbowych (§§ 43 i 44 ust. z dnia 9 lutego 1850 r. austr. Dz. Ust. P. Nr. 50).

Minister Skarbu:
Michalski.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. celem wykonania ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 30 grudnia 1921 Nr. 107, poz. 785.

Na mocy art. 31 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676) zarządza się co następuje.

I. Rachunki.

(do art. 1, 2 i 3 ustawy).

§ 1. Rachunki, zawierające powołanie się na otrzymane zamówienie, choćby podpisane przez wystawcę, podlegają tylko opłacie ustanowionej w art. 1 ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 676).

Rachunki pozorne (pro forma, Vorfaktur, facture simule i t. p.) nie podlegają opłacie wówczas, jeśli widocznem jest z ich treści, że wystawca doręczył je odbiorcy tylko celem udzielenia informacji o cenie towaru lub świadczenia, wymienionego w rachunku, i że z ich wystawienia względnie odbioru nie powstaje żadne zobowiązanie.

Rachunki, włączone w tekst listu kupieckiego, wolnego zresztą od opłaty (należytości) stemplowej na zasadzie obowiązujących przepisów o innych opłatach stemplowych, podlegają opłacie.

(do art. 4).

§ 2. Duplikaty i odpisy rachunków, od których przypada opłata w kwocie 100 marek lub niższa, podlegają bezwarunkowo tej samej opłacie co oryginały.

Duplikaty i odpisy, od których przypada opłata w kwocie wyższej, podlegają opłacie tylko w kwocie 100 mk., o ile nastąpiło stwierdzenie należytego uiszczenia opłaty od oryginału.

Stwierdzenia dokonują na obszarze b. zaboru rosyjskiego urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie—I-szy U. S. P. i O. S., w Łodzi—II-gi U. S. P, i O. S.), a na obszarze b. zaboru austrjackiego, do czasu utworzenia takich samych urzędów skarbowych Kasy skarbowe (urzędy podatkowe).

Stwierdzenie ma być zamieszczone na duplikacie (odpisie) rachunku w formie uwagi następującej treści:

„Od oryginału uiszczono opłatę należycie w gotówce (stemplami) w kwocie mk.............. (słowami) mk. ....

Miejsce, data, podpis, pieczęć".

Urząd wpisuje stwierdzenie do wykazu o opłatach stemplowych od rachunków i uwidacznia na dokumencie pozycję bieżącą wykazu, pod którą je wpisał.

Jeśli opłaty od rachunków uiszcza się bezpośrednio w gotówce (§ 14 i 15), stwierdzenie powyższe urzędu skarbowego zastępuje adnotacja, wskazana w ustępie ostatnim § 14.

Duplikaty i odpisy rachunków, niezaopatrzone przepisaną uwagą urzędu, a w wypadku, wskazanym w ustępie poprzednim, adnotacją wystawcy, podlegają tej samej opłacie co oryginały.

(do art. 5).

§ 3. Wystawcy rachunków, wymienionych w punktach 3 i 5 powyższego artykułu, obowiązani są uwidaczniać na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie uwagi: „Wolne od opłaty na zasadzie art. 5 punkt............ (tu należy wpisać cyfrę odnośnego punktu) ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru".

(do art. 6, ustęp pierwszy).

§ 4. Wystawca rachunku obowiązany jest uiścić opłatę również od odpisu rachunku.

Ponieważ w myśl art. 6, ustęp pierwszy ustawy, opłatę tę ponosi odbiorca odpisu, wystawca może uiszczoną opłatę wymienić jako swą należność w rachunku, nie wliczając jej do podstawy obliczenia opłaty od tegoż rachunku.

(do art. 6, ustęp drugi).

§ 5. 1. Odbiorca oryginalnego, podlegającego opłacie rachunku, winien jest zgłosić go do urzędu skarbowego, jeśli rachunek jest:

a) nieostemplowany i niezaopatrzony ani pokwitowaniem kasy skarbowej z uiszczenia opłaty gotówką (§ 13, ust. trzeci) ani adnotacją o zużyciu znaczków stemplowych na talonie lub kopji (§ 11, ust. drugi), ani wreszcie adnotacją o bezpośredniem uiszczaniu opłat (§ 14 i 15);

b) niezaopatrzony adnotacjami, wskazanemi pod punkt a), ostemplowany, ale niedostatecznie;

c) zaopatrzony adnotacją, wskazaną w § 11, ust. drugi, gdy z jej treści wynika, że na talonie lub kopji zużyto znaczki stemplowe wartości niższej niż należało.

2. Odbiorca duplikatu (odpisu) rachunku:

a) podlegającego opłacie nieprzewyższającej 100 mk., obowiązany jest zgłosić go wypadkach, wskazanych w ustępie pod 1,

b) podlegającego zaś opłacie wyższej niż 100 mk., obowiązany jest zgłosić:

1) jeśli na duplikacie (odpisie) niema uwidocznionego ani po-potwierdzenia urzędu o należytem uiszczeniu opłaty od oryginału (§ 2), ani adnotacji o bezpośredniem uiszczeniu opłaty, a jest on niestemplowany lub wprawdzie ostemplowany ale nie tak jak oryginał, albo niezaopatrzony pokwitowaniem kasy skarbowej (§ 13) z uiszczenia opłaty w takiej wysokości, jaka przypada od oryginału;

2) albo jeśli duplikat (odpis) jest wprawdzie zaopatrzony potwierdzeniem urzędu (§ 2), ale jest nieostemplowany lub ostemplowany znaczkami wartości niższej jak 100 mk.

3. Odbiorca rachunku, wystawionego w b. dzielnicy pruskiej przez osoby mieszkające stale, lub mające stałą siedzibę w tej dzielnicy, nie podlega obowiązkowi zgłaszania.

(do art. 8, 9 i 10).

§ 6. Przepisy powyższych artykułów stosują się również do duplikatów i odpisów rachunków.

II. Poświadczenia odbioru.

(do art. 14).

§ 7. Wystawcy poświadczeń odbioru, wymienionych w punktach 4 do 11, oraz 13 i 14 powyższego artykułu, obowiązani są uwidocznić na dokumencie przyczynę uwolnienia w formie uwagi, wskazanej w § 3, zmienionej odpowiednio co do treści.

W poświadczeniach odbioru, określonych w punkcie 4, należy wymienić ponadto bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od umowy.

Postanowienie punktu 14, dotyczące poświadczeń odbioru przedsiębiorstw opartych na ustawie z dnia 29 października 1920 r. o współdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), stosuje się tylko do zrzeszeń, których statuty zarejestrowano w myśl art. 5 tejże ustawy.

(do art. 15).

§ 8. Listy kupieckie (bankowe), zawierające poświadczenie odbioru, które jest tylko powtórzeniem należycie opłaconego poświadczenia odbioru, wystawionego bądź w zwykłej formie bądź też w formie listu, w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby, nie podlegają opłacie.

W listach takich należy wymienić bliższe dane, dotyczące uiszczenia opłaty od wystawionego już gdzieindziej poświadczenia.

(do art. 16, ustęp drugi).

§ 9. Odbiorca poświadczenia odbioru winien jest zgłosić je do urzędu skarbowego w wypadkach, przewidzianych w § 5, ust. 1). Postanowienia ustępu 3) § 5 mają zastosowanie do poświadczeń odbioru.

III. Sposób uiszczenia opłat od rachunków i poświadczeń odbioru.

(do art. 20 ustawy).

Uiszczanie znakami stemplowemi.

§ 10. Opłaty od rachunków i poświadczeń odbioru uiszcza się z reguły znaczkami stemplowemi przez naklejenie ich na rachunku lub poświadczeniu i przez ich skasowanie.

Znaczki stemplowe nakleja się jedne obok drugich lub jedne pod drugiemi bez odstępu i o ile pozwala na to miejsce, na pierwszej stronicy pierwszego arkusza rachunku lub poświadczenia.

Skasowanie znaczków następuje przez przepisanie datą skasowania i nazwiskiem lub firmą wystawcy. Dzień i rok mają być wypisane cyframi arabskiemi a miesiąc literami. Przepisania należy dokonać atramentem lub ołówkiem atramentowym. Nazwisko lub firma wystawcy mogą być uwidocznione również za pomocą pieczęci. Część nazwiska (firmy) ma wychodzić na znaczek sąsiedni lub na papier, otaczający znaczek.

Użycie znaczków stemplowych w księgach i zeszytach blankietowych grzbietowych.

§ 11. Przy rachunkach i poświadczeniach odbioru, wydawanych z ksiąg (zeszytów) blankietowych, z pozostawieniem w nich talonów lub kopji, znaczki stemplowe nakleja się na talonie lub kopji i kasuje się je w sposób, wskazany w § 10.

Na wydanym dokumencie należy zaznaczyć krótko pismem lub pieczęcią wartość zużytych na talonie lub kopji znaczków stemplowych. Treść talonu względnie kopji musi być równobrzmiąca co do istotnych punktów z wydanym dokumentem.

Księgi blankietowe należy przed wydaniem z nich pierwszego dokumentu zbroszurować a karty w ten sposób ponumerować, aby talon i blankiet, względnie blankiet i kopja oznaczone były temi samemi numerami.

Obowiązek wydawania rachunków i poświadczeń odbioru z ksiąg blankietowych.

§ 12. 1. Rachunki:

a) przedsiębiorstw telefonicznych oraz dostarczających prąd elektryczny, gaz lub wodę,

b) właścicieli hoteli, pensjonatów, restauracji, kawiarń i pralni.

2. Potwierdzenia odbioru:

a) opłat abonamentowych za korzystanie z telefonu, z czytelń i t. p., za dostarczanie pism dziennych lub perjodycznych,

b) towarzystw (klubów), wydawane członkom na dowód uiszczenia składek perjodycznych,

c) właścicieli (administratorów i t. p.) domów, wydawane lokatorom na dowód uiszczenia komornego,

należy obowiązkowo wydawać z ksiąg blankietowych i przestrzegać przytem przepisów zawartych w § 11.

Księgi z ostemplowanemi talonami względnie kopjami należy przechowywać dla celów kontroli przez lat pięć, licząc od dnia skasowania znaczków.

Uiszczanie opłat w gotówce.

§ 13. Opłaty, przypadające od jednego rachunku lub potwierdzenia odbioru w kwocie wyższej niż 2.000 mk. można uiścić także w gotówce przez wniesienie ich do kasy skarbowej.

Wpłata następuje na podstawie deklaracji, wystawionej w 2 egzemplarzach według załączonego wzoru Nr. I. (Załącznik 1).

Kasa zatrzymuje jeden egzemplarz deklaracji jako dowód przychodowy, wydaje płatnikowi pokwitowanie, poświadczając opłatę przez zamieszczenie na dokumencie klauzuli:

„Opłatę stemplową zapłacono w kwocie mk.............. (słowami) mk.........
....

Miejsce, data, podpis, pieczęć".

Drugi egzemplarz deklaracji przesyła kasa skarbowa, po zaświadczeniu na nim zgodności z pierwszym egzemplarzem, urzędowi skarbowemu I. instancji.

Osoby, obowiązane do bezpośredniego uiszczania opłat.

§ 14. Zakłady lombardowe, instytucje kredytowe i domy bankowe obowiązane są uiszczać opłaty od wydawanych rachunków, i otrzymywanych z zagranicy, oraz od poświadczeń odbioru określonych w art. 12 ustawy, wyłącznie bezpośrednio w gotówce.

Instytucje powyższe winne prowadzić księgę opłat na formularzu obejmującym następujące rubryki:

1. pozycja (liczba bieżąca),
2. dokument (kwit lub rachunek) oraz data wystawienia dokumentu,
3. imię i nazwisko odbiorcy dokumentu,
4. suma wymieniona w dokumencie, stanowiąca podstawę obliczenia opłaty,
5. wysokość opłaty stemplowej.

Wpisu do księgi opłat należy dokonać jednocześnie z wystawieniem dokumentu.

Sumę opłat wpisanych w rubryce 5 za każdy ubiegły miesiąc kalendarzowy wnosi się do kasy skarbowej najpóźniej dnia dziesiątego następnego

miesiąca a jeśli na ten dzień przypada niedziela lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Celem dokonania uiszczenia przedstawia się kasie skarbowej deklarację w dwóch egzemplarzach według wzoru Nr. 2. (Załącznik 2).

Kasa postępuje co do pokwitowania i deklaracji w sposób wskazany w § 13 ustęp trzeci i czwarty.

W księdze opłat należy uwidocznić, że sumę opłat za ubiegły miesiąc zapłacono i zanotować datę kwitu kasowego.

Księga opłat i kwity kasowe mają być przechowane dla celów kontroli przez lat pięć, licząc od dnia zapłaty.

Na każdym wydanym dokumencie powinna być umieszczona adnotacja następującej treści: „Opłatę stemplową uiszcza się bezpośrednio na zasadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru".

§ 15. Izby skarbowe upoważnia się do zezwalania także innym osobom na uiszczanie opłaty w sposób, określony w § 14 niniejszego rozporządzenia.

Prośby o zezwolenie należy składać w tym urzędzie skarbowym I. instancji, w którego okręgu petent mieszka lub ma siedzibę.

Przeciw odmownemu załatwieniu prośby nie przysługuje żaden środek prawny.

(do art. 21 ustawy).

§ 16. O ile sumy pieniężne, które służą za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone są w walucie zagranicznej, przelicza się je na marki polskie: przy rachunkach i poświadczeniach odbioru:

1. wystawionych w kraju, według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu ostatnim przed doręczeniem, a
2. przy wystawionych zagranicą, według kursu w dniu następnym po otrzymaniu dokumentu.

O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia według kursu ustalonego poraz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

Jeśli w powyższym okresie czasu nie było notowania, przyjmuje się ich przeciętną wartość sprzedażną według cen pozagiełdowych, ujawnionych poraz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego wręczenie względnie otrzymanie dokumentu.

§ 17. Wartość papierów wartościowych przy poświadczeniach odbioru, określonych w art. 11 ustawy, oznacza się według kursu giełdowego w sposób, wskazany w § 16.

Jeśli odebrane papiery nie są notowane na giełdzie warszawskiej, oznacza się ich wartość według przeciętnego kursu tej giełdy polskiej, na której są notowane.

IV. Przepisy kompetencyjne.

(do art. 27 i 28).

§ 18. Wymierzenie opłaty, kary pieniężnej lub grzywny, oraz wydanie decyzji na prośbę o zwrot opłaty należy do zakresu działania władzy skarbowej I. instancji.

(do art. 29).

§ 19. Odwołanie od nakazu płatniczego, od orzeczenia w przedmiocie kary pieniężnej lub grzywny, oraz od orzeczenia odmownego na prośbę o zwrot opłaty należy wnieść do władzy skarbowej I. instancji. Odwołanie rozstrzyga Izba skarbowa — a na Śląsku Cieszyńskim dyrekcja skarbu w Cieszynie.

§ 20. O ile w ustawie lub rozporządzeniu niniejszem jest mowa o „urzędzie skarbowym I. instancji" lub o „władzy skarbowej I. instancji" należy przez to rozumieć: w Warszawie—I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; w Łodzi—II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na pozostałym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na obszarze b. dzielnicy austrjackiej — dyrekcje okręgów skarbowych lub urząd wymiaru należytości.

O ile w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o „kasie skarbowej". należy przez to rozumieć: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej — kasę skarbową, na obszarze b. dzielnicy austrjackiej — urząd podatkowy.

V. Przepisy uchylone.

§ 21. Do przepisów uchylonych artykułem 32 ustawy należy również przepis w przedmiocie uiszczania $4\%_0$ należytości, zawarty w § 7 ustawy z dnia 29 lutego 1864 (Austr. Dz. P. Nr. 20) i w § 8 ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Austr. Dz. P. Nr. 281).

VI. Początek mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą jednocześnie z ustawą z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676), t. j. dnia 24 grudnia 1921 r.

Minister Skarbu:
Michalski.

Załącznik 1 (do § 13, ustęp 2). Wzór Nr. 1.

DEKLARACJA.

NN. składa tytułem opłaty stemplowej od rachunku, poświadczenia odbioru, wystawionego przez XX. dnia.......................... sumę mk..................
słowami mk. ....

Miejsce i data wystawienia ....

Podpis:

Załącznik 2 (do § 14, ustęp 4). Wzór Nr. 2.

DEKLARACJA.

NN. (np. Bank Handlowy) w .... (np. w Warszawie) składa na zasadzie § 14 rozp. wyk. do ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru tytułem opłat stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru za czas od.............................. do .... sumę mk.............. słowami mk. ....

Miejsce i data wystawienia ....

Pieczęć: Podpis:

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

inż. Bolesława Dalbora podpułkownika Wojsk Polskich, wizytatorem szkół zawodowych w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego;

dr. Maksymiliana Schoenneta, profesora i kierownika Akademji handlowej we Lwowie dyrektorem tego zakładu;

Stanisława Werbera, dyrektora seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, dyrektorem państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Kołomyi;

Bronisława Piątkiewicza profesora gimnazjum II w Krakowie nauczycielem państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie;

Eljasza Hawryluka, byłego profesora gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi, nauczycielem tego zakładu w tym samym charakterze;

Kuratorjum O. S. L. nadało posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

Stefanji Walewskiej posadę nauczycielki kierującej 6-klasowej szkoły żeńskiej w Rohatynie;

Franciszkowi Andryszczakowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Biskowicach.

Przeniosło Jakóba Łapczyńskiego nauczyciela 2-klasowej szkoły w Kosmaczu do 1-klasowej szkoły w Żywaczowie.

Nadzór pedagogiczny nad wszystkiemi gimnazjami prywatnemi z ruskim językiem wykładowym poruczony Wizytatorowi Dr. Janowi Kopaczowi, objął w jego zastępstwie na czas II półrocza 1921/22 profesor Dr. Włodzimierz Lewicki, pełniący funkcje wizytatora szkół.

Zmarli:

Wiktor Krotochwil inspektor szkolny w Żydaczowie, zmarł dnia 10 lutego br. w 43. roku życia. a w 24. roku służby;

ks. Ignacy Budzianowski, stały katecheta obrz. rzym.-kat. 7-klasowej szkoły męskiej w Śniatynie, zmarł dnia 29 stycznia 1922 w 54. roku życia a w 33. roku służby;

Józef Konarski dyrektor 7-klasowej szkoły powszechnej im. Mickiewicza w Nowym Sączu, zmarł dnia 9 lutego b. r. w 64. roku życia a w 44. roku służby;

Emil Korybutiak stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Krasnoili w powiecie kosowskim, zmarł dnia 28 grudnia 1921 w 46. roku życia a 21. roku służby;

Zenon Kruszelnicki stały nauczyciel szkoły powszechnej im św. Stanisława w Knihininie-kolonji w powiecie stanisławowskim, zmarł w grudniu 1921 w 31. roku życia a w 9. roku służby;

Stanisława Mańkowska nauczycielka 7-klasowej szkoły powszechnej w Felsztynie w powiecie starosamborskim, zmarła dnia 17 grudnia 1921 r. w 26. roku życia a w 7. roku służby;

Stefan Miciński nauczyciel szkoły powszechnej im. Kornela Ujejskiego w Krakowie, zmarł dnia 20 stycznia 1922 w 47. roku życia a w 5. roku służby;

Michalina Zającówna stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Stanisławowie, zmarła w styczniu 1922 w 47. roku życia a w 28. roku służby;

Władysław Zawitkowski stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły powszechnej im. Staszica w Jarosławiu, zmarł dnia 21 stycznia 1922 w 57. roku życia a w 38. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 8 lutego 1922 l. 1252/II zezwoliło, by gimnazjum II. państwowe w Przemyślu nosiło nazwę: „gimnazjum II. im. Prof. Kazimierza Morawskiego w Przemyślu“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 28 stycznia 1922 l. 1654/II nadało klasom I—VI prywatnego gimnazjum humanistycznego, oraz klasom IV i V prywatnego liceum S. S. Sercanek (Sacré Coeur) we Lwowie prawo publiczności na rok szkolny 1921/22.

Książki szkolne.

Kuratorjum O. S. L. zatwierdziło ceny następujących podręczników szkolnych wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

Bykowski: Wskazówki do zajęć praktycznych z dziedziny zootomji Lwów 1911, cena obecna mk. 60.

Kokorudz—Konarski: Gramatyka języka ruskiego dla Polaków. Lwów 1900 cena obecna mk 240.

Konkursa.

L. 1719/II.

Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posady dyrektorów: gimnazjum I we Lwowie, gimnazjum żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie, gimnazjum I w Przemyślu i gimnazjum w Trembowli.

Do tych posad przywiązane jest uposażenie służbowe unormowane ustawami z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. P. Nr. 65).

Termin wnoszenia podań do końca marca 1922.

We Lwowie dnia 13 lutego 1922.

L 891/III.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 9 lutego 1922 Nr. 1117/22, D. III, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady etatowego nauczyciela przedmiotów handlowych w krajowej szkole kupieckiej w Białej.

Do posady tej przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 435).

Kandydaci mają się wykazać, że złożyli egzamin nauczycielski z I grupy przedmiotów dla 2-klasowyoh szkół handlowych. W razie braku ukwalifikowanych kandydatów posada będzie nadana kontraktowo a ubiegać się o nią mogą kandydaci, którzy się wykażą, że ukończyli Akademję handlową (lub kurs abiturjentów) i odbyli co najmniej trzyletnią praktykę w interesie towarowym lub bankowym.

Ostemplowane i należycie udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem Dyrekcji krajowej Szkoły kupieckiej w Białej najpóźniej do końca kwietnia 1922.

We Lwowie dnia 20 lutego 1922.

L. 822/III.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę stałego sługi szkolnego w państwowej Szkole zawodowej przemysłu żelaznego w Sułkowicach z ważnością od dnia objęcia służby. Do tej

posady przywiązane są pobory III stopnia płacy kategorji funkcjonarjuszy niższych unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. p. p. Nr. 65.

Z tą posadą połączone są wszelkie obowiązki sługi szkolnego a mianowicie: należyta obsługa sal szkolnych, gabinetów, pracowni, kancelarji dyrektorskiej, sali konferencyjnej, utrzymanie porządku wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież czynności stróża domowego, jak rąbanie i noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie, śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać: 1. Znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, którą udowodnić należy świadectwem szkolnem ukończonych przynajmniej dwóch klas szkoły powszechnej i własnoręcznie skreślonem krótkim opisem przebiegu życia. 2. Uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków sługi szkolnego wykazane świadectwem lekarza rządowego. 3. Nieprzekroczony 45 rok życia w dowód czego należy przedłożyć metrykę urodzenia. Nadto należy przedłożyć: a) świadectwo moralności i prawomyślności politycznej wystawione przez właściwą władzę jeżeli petent nie pozostaje w służbie publicznej; b) wszystkie świadectwa dotychczasowego zatrudnienia.

Podania ostemplowane i zaopatrzone w powyższe dokumenty a wystosowane do Kuratorjum O. S. L. należy wnosić do Dyrekcji państwowej Szkoły zawodowej przemysłu żelaznego w Sułkowicach najpóźniej do dnia 31 marca 1922, jeżeli zaś ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej władzy przełożonej z dołączeniem wydanej przez tę władzę opinji służbowej.

Zaznacza się, że przy nadaniu tej posady pierwszeństwo mieć będą wysłużeni podoficerowie posiadający wymaganą powyżej kwalifikację i zaopatrzeni w przepisany certyfikat, tudzież inwalidzi wojskowi.

We Lwowie dnia 17 lutego 1922.

LW. 5281/V.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie ogłasza konkurs na trzy stypendja w wysokości zasadniczej po 420 Mk. na rok 1921/22 podwyższonej do pięćdziesięciu tysięcy (50.000 Mk.) rocznie z fundacji im. Pietruskich.

Stypendja te są przeznaczone dla ubogiej młodzieży bez różnicy płci, uczęszczającej w kraju do jakichkolwiek szkół publicznych, przedewszystkiem dla młodzieży z rodziny Pietruskich, Ruckich, Dzieduszyckich, Puzynów i Chojeckich, bez względu na nazwisko, atoli pochodzenia szlacheckiego w braku zaś takich dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego z innych rodzin.

Rozdawnictwo należy do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, do którego należy wnosić podania za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do 1 kwietnia 1922 i załączyć do nich metrykę chrztu, dowody szlachectwa polskiego i świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, ewentualnie także dowody przynależności do jednej z rodzin wymienionych, o ileby nie była widoczną już z metryki.

Dyrekcje i Kierownictwa wszystkich zakładów naukowych zechcą powyższe ogłoszenie podać do wiadomości uczniom (uczenicom) swego zakładu a wniesione prośby przesłać wraz ze swoją opinją Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu.

We Lwowie dnia 15 lutego 1922.

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy:

Pazdro.

L. 475.

Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły mieszanej im. Staszica w Jarosławiu na przedmieściu dolnoleżajskiem. W szkole tej wykładowy jest język polski, a ruski obowiązkowym przedmiotem nauki.

Podania należycie udokumentowane z dokładnie we wszystkich rubrykach wypełnioną tabelą kwalifikacyjną, należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Jarosławiu do dnia 30 kwietnia 1922.

Jarosław dnia 25 stycznia 1922.

L. 542.

Rada szkolna powiatowa w Buczaczu ogłasza konkurs na posadę nauczycielki kierującej 4 klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Buczaczu. Egzamin wydziałowy wymagany.

Termin wnoszenia podań do 30 kwietnia 1922.

Buczacz dnia 17 lutego 1922.

L. 198.

Rada szkolna powiatowa w Brodach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki w 4-klasowej szkole powszechnej żeńskiej z polskim językiem wykładowym w Brodach. — Pierwszeństwo mają kandydatki z ukończonym kursem robót ręcznych.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Brodach do końca kwietnia 1922.

Brody dnia 27 stycznia 1922.

L. 301.

Rada szkolna powiatowa w Krośnie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religji mojżeszowej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Krośnie z obowiązkiem udzielania tej nauki w 7-klasowej szkole żeńskiej w Krośnie.

O tę posadę mogą się ubiegać kandydaci z przepisanemi kwalifikacjami do udzielania nauki religji mojżeszowej.

Udokumentowane podania z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Krośnie do końca kwietnia 1922.

Krosno dnia 7 lutego 1922.

L. 105.

Rada szkolna powiatowa w Starym Samborze ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w 5-klasowej szkole męskiej w w Chyrowie z obowiązkiem udzielania nauki religji w miejscowej szkole 5 klasowej żeńskiej i w szkołach należących do parafji chyrowskiej.

2. Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 6-klasowej szkole męskiej w Starym Samborze z obowiązkiem udzielania nauki tego przedmiotu w 6-klasowej szkole żeńskiej.

O posady tę mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym w razie zamianowania nie będzie wolno pełnić obowiązków duszpasterskich.

3. Na posadę nauczyciela kierującego i nauczyciela (lki) 2-klasowej szkoły w Laszkach murowanych; w szkole tej jest język wykładowy polski.

Podania ostemplowane i udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Starym Samborze w terminie do końca kwietnia 1922.

Stary Sambor dnia 7 lutego 1922.

L. 2100.

Rada szkolna powiatowa w Zbarażu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki względnie nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły żeńskiej w Zbarażu.

2. Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w szkole męskiej w Zbarażu z obowiązkiem nauczania religji także w szkole żeńskiej w Zbarażu.

Nauczyciel religji nie może zajmować posady duszpasterskiej.

Podania udokumentowane należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Zbarażu do dnia 30 kwietnia 1922.

Zbaraż dnia 6 lutego 1922.

L. 93.

Rada szkolna powiatowa w Trembowli ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 7-klasowej szkole powszechnej żeńskiej w Trembowli, z obowiązkiem udzielania tej nauki także

w 4-klasowej szkole żeńskiej w Trembowli. Katecheta nie może zajmować się spełnianiem obowiązków parafialnych.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z ruskim językiem wykladowym w Hleszczawie.

Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół z polskim językiem wykładowym w Semenowie i w Tiutkowie, z ruskim językiem wykładowym w Brykuli starej.

Podania udokumentowane wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Trembowli do dnia 30 kwietnia 1922.

Trembowla dnia 12 lutego 1922.

L. 179.

Rada szkolna powiatowa w Peczeniżynie ogłasza ponownie konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego 6-klasowej (o siedmiu klasach nadetatowych) szkoły powszechnej mieszanej z polskim językiem wykładowym w Peczeniżynie.

Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy; pierwszeństwo będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z drugiej grupy.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły (z planem nauki 6-klasowej szkoły) w Jabłonowie.

Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy i kurs ogrodniczo-pszczelniczy.

W obu wyżej wymienionych szkołach znajduje się mieszkanie służbowe dla nauczyciela.

Termin wnoszenia podań do końca kwietnia 1922.

Peczeniżyn dnia 10 lutego 1922.

L. 293.

Rada szkolna powiatowa w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religji rzym.-kat. w szkole powszechnej 7-klasowej męskiej w Rymanowie z obowiązkiem nauczania religji w 7-klasowej szkole żeńskiej w Rymanowie.

O posadę tę mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni. Posady tej nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

2. Na posadę nauczyciela religji mojżeszowej w szkole powszechnej 7-klasowej męskiej w Rymanowie z obowiązkiem nauczania religji w 7-klasowej szkole żeńskiej w Rymanowie.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Sanoku do 30 kwietnia 1922.

Sanok dnia 9 lutego 1922.

L. 166.

Rada szkolna powiatowa w Tarnobrzegu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycieli kierujących:

a) w Jastkowicach, b) Stalach, c) Żabnie.

W wymienionych szkołach jest mieszkanie służbowe dla nauczyciela.

Podania udokumentowane należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do końca kwietnia 1922.

Tarnobrzeg dnia 2 lutego 1922.

Wezwania.

L. 143.

Rada szkolna powiatowa w Dobromilu wzywa nauczycieli szkół powszechnych służących w wojsku, których adresy nie są znane a mianowicie:

Antoniego Wolfa nauczyciela z Dobromila, Pawła Pyrę nauczyciela z Dobromila i Jana Górnickiego nauczyciela z Huty brzuskiej, aby najpóźniej do 30 kwietnia 1922 zgłosili się do obowiązków służbowych lub donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Dobromil dnia 29 stycznia 1922.

L. 5234.

Rada szkolna powiatowa w Myślenicach wzywa następujących nauczycieli szkół powszechnych służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, mianowicie:

1. Wojciecha Marcowskiego, 2. Karola Motyczkę i 3. Stanisława Stanaszka, żeby najpóźniej do końca kwietnia 1922 postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojskowych O. I. St. S. P. i H. L. 3123, 11620/I i zgłosili się w tutejszej Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków nauczycielskich, w przeciwnym razie będą uważani za dobrowolnie zrzekających się swych posad.

Myślenice dnia 4 stycznia 1922.

L. 199.

Rada szkolna powiatowa w Brodach wzywa nauczycieli tutejszego powiatu służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie Franciszka Chudzika i Józefa Woźniakowskiego, aby najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. Wojsk. Oddział I. Szt. S. P. i H. L. L. 3123, 1160/20/I i zgłosili się do objęcia obowiązków nauczycielskich lub donieśli o zachodzących przeszkodach, w przeciwnym razie uważać się ich będzie za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Brody dnia 26 stycznia 1922.

L. 218.

Rada szkolna powiatowa w Brzozowie wzywa Tadeusza Bernackiego nauczyciela szkoły w Humniskach, służącego prawdopodobnie w wojsku, aby do dnia 30 kwietnia 1922 zgłosił się w biurze Rady szkolnej powiatowej celem podania dat potrzebnych do wniesienia reklamacji, względnie oświadczył pisemnie, że zrzeka się posady nauczycielskiej, gdyż w przeciwnym razie, po upływie wyżej wyznaczonego terminu, uważać się go będzie za dobrowolnie zrzekającego się posady nauczycielskiej.

Brzozów dnia 27 stycznia 1922.

L. 363.

Rada szkolna powiatowa w Rawie Ruskiej wzywa Jana Kałytiaka nauczyciela, ażeby najdalej do końca kwietnia b. r. zgłosił się do służby, gdyż w przeciwnym razie uważany będzie za dobrowolnie rezygnującego z zawodu nauczycielskiego.

Rawa Ruska dnia 4 lutego 1922.

L. 465.

Rada szkolna powiatowa w Lisku wzywa nauczycieli tutejszego powiatu służących dotąd w wojsku których adresy nie są znane mianowicie Juliana Martykę i Karola Górskiego, aby bezzwłocznie a najpóźniej do końca kwietnia 1922 r. postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej i zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej w Lisku celem objęcia obowiązków nauczycielskich lub donieśli o zachodzących przeszkodach, gdyż w razie przeciwnym uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Lisko dnia 29 stycznia 1922.

L. 193.

Rada szkolna powiatowa w Strzyżowie wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane mianowicie:

1. Marjana Kantora, 2. Franciszka Rawskiego, 3. Kazimierza Milczanowskiego, aby o ile zostali zwolnieni ze służby wojskowej bezzwłocznie zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków, względnie najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu M. S. W. l. 3123, 1160/I w przeciwnym razie po upływie wyznaczonego terminu uważani będą za dobrowolnie zrzekających się swych posad nauczycielskich.

Strzyżów dnia 18 lutego 1922.

L. 520.

Rada szkolna powiatowa w Zbarażu wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie:

Zygmunta Jamroża, Romana Misiaka, Feliksa Podgórskiego i Adolfa Strutyńskiego, aby najpóźniej do końca kwietnia 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej i po zwolnieniu natychmiast zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej, w przeciwnym razie uważać się ich będzie jako dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Zbaraż dnia 22 lutego 1922.

Wydawanie urzędowych świadectw zdrowia.

L. 1142 pr.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 Dz. p. p. Nr. 58 i z dnia 30 sierpnia 1921 l. 25199 państwowe urzędy administracyjne I. instancji (Starostwa) a zatem we Lwowie i w Krakowie także Starostwa, obowiązane są wydawać urzędowe świadectwa zdrowia na prośbę osób interesowanych, jeżeli te świadectwa mają być przedłożone władzom państwowym, jednak z oznaczeniem celu, w jakim je wystawiono. Za wydanie takiego świadectwa należy się lekarzowi rządowemu stosowne honorarjum.

Natomiast świadectwa zdrowia dla kandydatów do służby państwowej oraz dla osób pozostających już w służbie a zgłaszających się do badania celem:

a) otrzymania urlopu z powodu choroby,
b) przyznania odszkodowania z powodu utraty zdrowia podczas pełnienia obowiązków i
c) reaktywowania w służbie po spensjonowaniu,

mogą być wydawane tylko na pisemne żądanie władzy. Świadectw takich nie można wręczać osobom interesowanym, lecz przesłać je należy tej władzy, która ich żądała. W tych przypadkach urzędowe świadectwa zdrowia wydaje się bezpłatnie.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 16 lutego 1922.

Ochrona gołębi pocztowych.

L. 1593/pr.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o wydanie odpowiednich pouczeń i zarządzeń, mających na celu ochronę hodowli i tresury gołębi pocztowych, które w zastosowaniu jako środek łączności wojsk odgrywają niezmiernie ważną rolę podczas wojny.

Idąc za przykładem armji obcych, Ministerstwo Spraw Wojskowych wprowadziło w armji polskiej gołębie pocztowe jako specjalny środek łącz-

ności i dokłada wszelkich starań, by hodowlę i tresurę tych ptaków postawić jak najszybciej na takim poziomie, któryby umożliwił w razie mobilizacji sprawne wyposażenie armji w dostateczną ilość gołębi.

W tej akcji winno współdziałać nauczycielstwo, wyjaśniając młodzieży szkolnej, jak ważną rolę zajmuje gołąb pocztowy w służbie obrony kraju i przez powtarzające się pouczanie zachęcać ją do utrzymywania gołębi pocztowych i tworzenia towarzystw.

Wszelkie w tym kierunku wskazówki i pomoc, a w danym razie i gołębie, udzieli Wydział wojsk. łączności Dep. VI Ministerstwa Spraw Wojskowych, Warszawa Franciszkańska Nr. 2. Nadmienia się, że tak wojskowe gołębie pocztowe jak też i Towarzystw prywatnych legalnie istniejących mają swoje cechy, a to: stempel na skrzydłach i obrączki na nogach.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 15 lutego 1922.

Wytwórnia przyborów szkolnych i środków naukowych w Poznaniu

L. 48/pr.

Z inicjatywy Polskiego Banku handlowego w Poznaniu zorganizowano w Poznaniu (Plac Wolności 8) Wytwórnię i Hurtownię przyborów szkolnych, pomocniczych środków naukowych i wzorów pod firmą „Schola".

Firma ta dostarcza kred, atramentów, zeszytów i wszelkich przyborów szkolnych, urządzenia wewnętrznego jak ławki, tablice i t. p., przyborów naukowych jak mapy, tablice do nauki z poglądu, obrazy, wzory i t. d.

W przygotowaniu jest mapa Rzpltej Majerskiego (30×25), a do nabycia zaraz cykl Grottgerowski „Rok 1863" po cenie 3500 Mk za 12 obrazów (45×57), podklejonych i gotowych do zawieszenia na ścianie; „Wawel" Stankiewiczówny (58×80) po 400 Mk za egzemplarz.

Na tę nową wytwórnię przyborów szkolnych cieszącą się poparciem Ministerstwa W. R. i O. P. zwraca sią uwagę wszystkich szkół i zakładów naukowych.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 16 lutego 1922.

Ogłoszenia.

L. 2787/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 9 stycznia 1922 Nr. 36640/I uznało na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 434 świadectwa ukończenia państwowych kursów robót ręcznych dla nauczycieli w Warszawie, za równo-

rzędne z patentami nauczycieli szkół wydziałowych. Nauczycielom (lkom) posiedającym takie świadectwo, o ile złożyli już egzamin kwalifikacyjny do szkół powszechnych, należy przyznać osobny dodatek przewidziany w art. 14 przytoczonej ustawy.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 13 lutego 1922.

L 190/S.

Na życzenie Konsystorza Ewangelicko-Augsburskiego w Warszawie, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przypomina, aby i nadal — podobnie jak to było praktykowane dotychczas — w wypadkach, gdy szkoły będą otrzymywały polecenie brania udziału w obchodach narodowo-patrjotycznych i uroczystościach o charakterze państwowym rozpoczynających się nabożeństwem, nauczycieli i uczniów wyznań niekatolickich kierowano do świątyń ich wyznania, następnie zaś łączono z resztą uczestników w uroczystości o charakterze ściśle świeckim.

Polecenia takie winny być wydawane w takim czasie, by władze duchowne innych wyznań mogły wydać odpowiednie zarządzenie.

Warszawa dnia 4 lutego 1922.

Za Ministra:
T. Łopuszański.
Podsekretarz Stanu.

L. 44692/I.

Z powodu samowolnego opuszczenia posady przez Stefanję Gardecką zamężną Tomenkową b. nauczycielkę szkoły powszechnej w Zahajpolu pow. kołomyjskiego, poleca się Radom szkolnym powiatowym aby bez zezwolenia tutejszego nie przyjmowały jej do służby nauczycielskiej.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 10 lutego 1922.

L. 510.

Rada szkolna powiatowa w Zbarażu unieważnia niniejszem legitymację kolejową wystawioną na nazwisko Karoliny Maciejowskiej nauczycielki w Stryjówce. Legitymację tą skradzono właścicielce w czasie podróży.

Zbaraż dnia 22 lutego 1922.

L. 217.

Rada szkolna powiatowa w Turce unieważnia niniejszem legitymacje kolejowe: 1) Bassarabowej Rozalji nauczycielki w Boberce, Nr. legitymacji 24 z daty Turka 7 kwietnia 1921, 2) Koryniak Paraskewji nauczycielki

w Dźwiniaczu górnym Nr. legitykacji 58 z daty Turka 15 kwietnia 1921, 3) Kulczyckiego Jana, nauczyciela w Husnem wyżnem Nr. legitymacji 120 z daty Turka 14 lipca 1921, 4) Kuźmak Eugenji nauczycielki w Jaworze Nr. 82 z daty Turka 25 kwietnia 1921 i Sandowicz Władysławy nauczycielki w Isajach z daty 23 kwietnia 1921.

Turka dnia 7 lutego 1922.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi:

W Krakowie 16 marca, termin wnoszenia podań do 5 marca;
W Buczaczu 6 marca, termin wnoszenia podań do końca lutego;
W Nowym Sączu 3 kwietnia, termin wnoszenia podań do 25 marca;
W Sanoku 24 kwietnia, termin wnoszenia podań do 5 kwietnia;
W Stryju 20 marca. termin wnoszenia podań do 10 marca.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. **Nr. 4.**

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 5 kwietnia 1922.

TREŚĆ

L. 88/II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Dyrekcyj męskich szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich w sprawie zaświadczeń, wydawanych uczniom powołanym do służby wojskowej.

Dyrekcje zakładów naukowych, których uczniom przysługuje prawo korzystania z odroczenia służby wojskowej w myśl art 64 »Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej« z dnia 27 października 1918 r. (Dz. Praw. K. P z 1918 r. Nr. 13, poz. 28) obowiązane są:

I. Uczniom, powołanym do poboru, wydawać zaświadczenia następujące:

ZAŚWIADCZENIE.

Dyrekcja . . . (dokładna nazwa szkoły i adres) . . . zaświadcza, że . . . . (imię i nazwisko ucznia) . . . . urodzony dnia . . . roku . . . . w . . . (miejsce urodzenia . . . .), wstąpił do . . . (nazwa szkoły) . . . dnia . . . roku , . i obecnie jest uczniem klasy . . . (liczba klasy słowami) . . .

Zaświadczenie niniejsze Dyrekcja wydaje . . . (imię i nazwisko ucznia) . . . celem przedłożenia władzom wojskowym. . . . (nazwa miejscowości) . . . . dnia . . . roku . . .

Nr. (bieżący wydanego zaświadczenia). Dyrektor

(Pieczęć szkoły). (podpis).

II. Przy wydawaniu tych zaświadczeń przestrzegać następujących zasad:

1. Zaświadczenie musi być napisane na blankiecie szkolnym, opatrzonym datą i kolejnym numerem;
2. wydane zaświadczenia winny być zapisane w osobnej księdze na to przeznaczonej i przechowywanej w kancelarji szkolnej;
3. treść zaświadczenia winna być taka, jak w podanym wzorze.

III. Zaświadczenia dla celów wojskowych należy wydawać jedynie:

1. uczniom od klasy IV do VIII włącznie lub kursów (w szkołach odmiennego od średnich typu), które odpowiadają wymienionym klasom szkoły średniej;
2. tym uczniom wymienionych klas (kursów), którzy wstąpili do danej szkoły przed dniem 1 lutego 1921, jeżeli zaś uczeń przeniósł się do danej szkoły po dniu 1 lutego 1921 bezpośrednio z innej szkoły, do której wstąpił przed dniem 1 lutego 1921, zaświadczenie może mu być wydane, ale musi zawierać wyraźną wzmiankę o datach wstąpienia do innej szkoły i przeniesienia do danej szkoły; jeżeli przed dniem 1 lutego 1921 uczeń poborowy nie uczęszczał wcale do szkoły, może uzyskać zaświadczenie za zezwoleniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, względnie Kuratorjum, do którego winna Dyrekcja szkoły wnieść w tej sprawie podanie, należycie umotywowane i opatrzone wnioskiem.

IV. Zawiadamiać niezwłocznie odpowiednią Powiatową Komendę Uzupełnień o każdym wypadku opuszczenia szkoły przez ucznia, korzystającego z odroczenia służby wojskowej.

V. Zawiadamiać niezwłocznie odpowiednie Komendy Uzupełnień o nowoprzyjętych uczniach, którzy do szkoły wstąpili po odroczeniu służby wojskowej, uzyskanem na podstawie zaświadczenia poprzedniej szkoły.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje aż do odwołania.

Poprzednie zarządzenia w tym przedmiocie, a mianowicie:

a) okólnik z dnia 10 lipca 1920 r. L. 11755/II,

b) okólnik L. 5869/II (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 95 z 1920 r.,

c) uzupełnienie okólnika L. 5869 II (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 16, poz. 108 z 1920 r.

tracą moc obowiązującą.

Warszawa, dnia 16 listopada 1921 r.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
G. Zawadzki.

L. 2053|S.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich szkół i urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wypłaty alimentów rodzinom b. urzędników austr.

Pismem z dnia 29 października 1921 r. L. 747/E. M. Ministerstwo Skarbu zawiadomiło, że „rodzinom b. urzędników austrjackich, którzy ostatnio służyli na terenie przypadłym Polsce i którzy mogliby obecnie na podstawie ustawy o obywatelstwie starać się o uznanie ich za obywateli Państwa Polskiego, a którzy z powodu wypadków wojennych jeszcze w czasach rządów zaborczych zmuszeni byli teren ten opuścić zaś obecnie miejsce ich pobytu nie jest znane, można wypłacać alimentacje — jeżeli urzędnik dany miał już w chwili wyjazdu z kraju prawo do emerytury — do wysokości, przypadającej według austrjackiej ustawy emerytalnej pensji wdowiej, względnie pensji sierocej.

Od alimentacyj tych można przyznawać dodatki drożyźniane austrjackie wedle wymiaru od pensyj wdowich i sierocych, a również i polskie, jednak pod warunkiem, że urzędnik dany w czasie czynności służbowej nie odnosił się wrogo do narodowości polskiej.

Wydatki te należy utrzymywać w osobnej ewidencji celem ewentualnych rozrachunków z państwami narodowościowemi i zgłaszać do Urzędu Likwidacyjnego".

Warszawa, dnia 9 listopada 1921 r.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
K. Dawidowski.

L. 36688/I.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie kontroli rachunkowej kancelarji Inspektoratu w wypadku nieobecności Inspektora szkolnego.

Najwyższa Izba Kontroli Państwa zawiadomiła Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że w kilku wypadkach delegowani przez Okręgową Izbę Kontroli urzędnicy nie mogli dokonać czynności kontroli w Inspektoratach szkolnych z powodu nieobecności Inspektorów szkolnych lub ich zastępców oraz oświadczenia urzędników Inspektoratu, że nie uważają się za kompetentnych do udzielania urzędowych wyjaśnień i okazania żądanych przez urzędników Okręgowej Izby Kontroli ksiąg.

Wobec powyższego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca, aby Inspektorowie szkolni utrzymywali księgi rachunkowe, pomocnicze i księgi z czynności biurowych w ten sposób, by personal biurowy w razie nieobecności Inspektora szkolnego mógł na żądanie odpowiednio upoważnionych urzędników Izb Kontroli okazać potrzebne do kontroli księgi i udzielić niezbędnych wyjaśnień. Jest rzeczą naturalną, że Inspektor szkolny nie może być odpowiedzialny za ścisłość i trafność udzielonych przez personal kancelaryjny informacyj i może ewentualne błędne informacje pisemnie lub ustnie prostować.

Warszawa, dnia 24 grudnia 1921.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Żłobicki.

L. 372/H.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie przymusowego szczepienia ospy.

Zwracam uwagę na okólniki Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 425/S (Dz. Urz. Min. Wyzn. Rel. i O. P. z dnia 1 kwietnia 1919 r. Nr. 4, poz. 8) i Nr. 425/17/S. (Dz. Urz. Min. Wyzn. Rel. i O. P. z dnia 1 września 1919 r. Nr. 9, poz. 8) o przymusowem szczepieniu przeciw ospie i przypominam, że ustęp 2 art. 8 ustawy z dnia 19 lipca 1919 (Dz. p. p. Nr. 63, poz. 372) brzmi: „Dzieci nieszczepionych nie wolno przyjmować do szkół lub innych zakładów naukowych i wychowawczych“.

W wykonaniu powyższej ustawy zarządzam co następuje:

1. Przy przyjmowaniu dzieci do ochron i innych instytucyj wychowawczych dla wieku przedszkolnego należy żądać od rodziców lub opiekunów dziecka świadectwa szczepienia ospy, bez którego dziecko nie powinno być do zakładu przyjęte.

2. Przy przyjmowaniu do szkół powszechnych na pierwszy stopień nauki zarządy szkół winny żądać od ucznia świadectwa pierwotnego szczepienia ospy. Już jednak w pierwszym roku nauki uczniowie winni być szczepieni powtórnie i zarządy szkół powszechnych powinny w porozumieniu z najbliższym urzędem zdrowia zorganizować powtórne szczepienie ospy. Na dzień 1 kwietnia co roku należy układać odpowiednią listę uczniów ze wszystkich oddziałów, nieszczepionych powtórnie i przesyłać ją do najbliższych urzędów zdrowia.

3. Przy przyjmowaniu do szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich i duchownych należy żądać od uczniów świadectwa powtórnego szczepienia ospy.

Warszawa, dnia 1 marca 1922.

Za Ministra:
T. Łopuszański.

L. 355/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie przeprowadzenia czynności szczepienia ochronnego przeciw ospie w godzinach nauki szkolnej.

W ślad okólnika z dnia 18 maja 1921 l. 14744/I w sprawie przeprowadzenia czynności szczepienia ochronnego przeciw ospie przez

lekarzy powiatowych w budynkach szkolnych w czasie wolnym od nauki szkolnej, Kuratorjum poleca Radom szkolnym powiatowym i podaje do wiadomości nauczycielstwa co następuje:

Na przedstawienie Wydziału Zdrowia publicznego Województwa Lwowskiego z dnia 18 lutego 1922 l. 1014/IX Kuratorjum zezwala, aby ochronne szczepienie przeciw ospie, wykonywane przez lekarzy powiatowych, odbywało się w izbach szkolnych tak w godzinach nauki szkolnej, jak i w czasie wolnym od nauki, w terminach oznaczonych przez Starostwo, podanych wcześnie do wiadomości Rad szkolnych miejscowych i Zarządów szkół.

A że szczepienie ochronne jest nietylko zabiegiem przeciw szerzeniu się ospy, ale ma również znaczenie wychowawcze dla młodzieży szkolnej, gdyż lekarz powiatowy przy tej czynności ma możność zwrócić uwagę nauczycielstwa na stan zdrowia i czystości młodzieży szkolnej, oraz wskazać braki sanitarne w budynku szkolnym, przeto poleca się nauczycielstwu, aby było obecne przy szczepieniu ochronnem i pomagało lekarzowi powiatowemu w wykonywaniu tej czynności.

Datę dnia, w którym przeprowadzono ochronne szczepienie oraz ilość godzin szkolnych użytych na przeprowadzenie tej czynności winni nauczyciele zapisać w dziennikach lekcyjnych.

We Lwowie dnia 14 marca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 434/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i Rad szkolnych miejskich w okręgu w sprawie popierania Skarbu Narodowego.

Wykonując uchwałę zebrania Naczelnego Komitetu popierania Skarbu Narodowego z dnia 25 stycznia 1922, zwrócił się Prezes Izby Skarbowej we Lwowie do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z prośbą o zainteresowanie sprawą Skarbu Narodowego władz szkolnych i spowodowanie ich do okazania pełnej pomocy dążeniom i pracom ześrodkowanym w powiatowych Komitetach popierania Skarbu Narodowego oraz Narodowych Organizacjach Kobiet. Przedewszystkiem chodzi o krzewienie idei ofiarności na Skarb Narodowy wśród mas włościańskich, do czego są najbardziej powołani stykający się z niemi codziennie nauczyciele szkół powszechnych.

Odwołując się do okólnika b. Rady szkolnej krajowej z dnia 7 września 1920 l 726/pr., oraz do odezwy z dnia 20 listopada 1920 (Dz. Urz. R. szk. kraj. z roku 1920 str. 378 i 438) Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca P. Inspektorom szkolnym, aby czuwali nad rozwojem akcji już rozpoczętej dawniej i wzywa nauczycielstwo do popierania w dalszym ciągu dążeń Komitetów powiatowych oraz Narodowej Organizacji Kobiet w sprawie Skarbu Narodowego.

We Lwowie dnia 10 marca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 350/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie udzielania funkcjonarjuszom państwowym zasiłków na pokrycie opłaty szkolnej za dzieci uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Rada Ministrów postanowiła na posiedzeniu dnia 23 stycznia r. b. przedłużyć na drugie półrocze roku szkolnego 1921/22 moc obowiązującą uchwały Rady Ministrów z dnia 20 października 1921, dotyczącą pokrycia ze Skarbu Państwa części wpisowego za dzieci niezamożnych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Nadto uchwaliła Rada Ministrów, że do czasu podziału oficerów i równorzędnych na zawodowych i rezerwy, prawo do zapomóg na opłatę wpisowego (czesnego) za dzieci niezamożnych pracowników państwowych, pobierające naukę w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych, przysługuje wszystkim uprawnionym oficerom (równorzędnym) pozostającym w czynnej służbie z wyjątkiem tych, którzy jako urzędnicy państwowi otrzymują w myśl ustawy z dnia 11 lipca 1919 Dz. Ust. p. Nr. 59 różnicę między uposażeniem wojskowem i cywilnem, oraz tych, którzy jako urzędnicy samorządni pobierają oprócz uposażenia wojskowego w całości lub w części uposażenie cywilne. Wymienieni bowiem funkcjonarjusze winni ubiegać się o zapomogę na wpisowe w odnośnych instytucjach państwowych lub samorządowych. Stosunek petentów do władz państwowych ewentualnie samorządowych powinien być na podaniu przez władzę opinjującą wyraźnie stwierdzony.

W myśl reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 18 lutego b. r. l. 491/F należy przy udzielaniu zapomóg na opłatę czesnego stosować

się ściśle do zasad ustalonych poprzednio przez Ministerstwo Skarbu, zawartych w okólniku Kuratorjum z dnia 30 listopada 1921 l. 1437/pr. (Dziennik urzędowy Nr. 18 z roku 1921, str. 449). O tem zawiadamia się wszystkich interesowanych z tem, że podania o zasiłki należy wnosić jak najrychlej.

Zauważa się, że wedle wyraźnego oświadczenia Ministerstwa W. R. i O. P. zasiłek na opłatę czesnego za dzieci może być przyznany tylko czynnym funkcjonarjuszom państwowym, pobierającym dla tych dzieci dodatek drożyźniany, a nie emerytom lub wdowom.

We Lwowie dnia 8 marca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2866/II.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych z prawem publiczności w sprawie egzaminów wstępnych do I klasy szkół średnich.

Zmieniając częściowo dotychczasowe przepisy w sprawie egzaminów wstępnych do I klasy szkół średnich ogólnokształcących Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego postanawia, aby począwszy od przyszłego roku szkolnego w tych zakładach z językiem wykładowym ruskim, gdzie język polski jest przedmiotem o b o w i ą z k o w y m nauki już od klasy I, uczniowie przy powyższych egzaminach byli poddawani egzaminowi z języka ruskiego i polskiego (a nie jak dotychczas tylko z języka ruskiego), przyczem wymagane pensum z obu języków ma być jednakowe.

Analogiczne zarządzenie odnosi się do tych zakładów z językiem wykładowym polskim, gdzie język ruski jest przedmiotem obowiązkowym od klasy I.

Zarządzenie to nie odnosi się do tych zakładów, w których język polski lub ruski jest tylko przedmiotem względnie-obowiązkowym.

We Lwowie dnia 3 marca 1922.

Za Kuratora
Gayczak.

L. 512/O. P.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych, Dyrekcyj szkół średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich w Okręgu Lwowskim w sprawie oświaty pozaszkolnej.

Wykonując polecenie Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 23 lutego 1922 l. 332/O. P. poleca się Panom Inspektorom szkolnym i Dyrektorom szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych i seminarjów nauczycielskich, by zwrócili baczną uwagę i otoczyli opieką sprawę szerzenia oświaty pozaszkolnej, zagadnienie to bowiem uważać należy za jedną z najdonioślejszych spraw państwowych w obecnym okresie kształtowania się ustroju wewnętrznego Rzeczypospolitej.

Ze względu na to, że w przeważnej ilości wypadków oświata pozaszkolna opierać się będzie musiała o prace nauczycielstwa szkół wszelkich kategoryj, przeto poleca się Panom Inspektorom szkolnym tudzież Dyrektorom zwracać uwagę nauczycielstwa na doniosłość kształcenia dorosłych i zachęcać je do podejmowania pracy w tym kierunku.

Ponieważ kursy dla dorosłych i wykłady mające na celu uświadomienie narodowe i obywatelskie, wreszcie przedstawienia teatralne muszą z konieczności odbywać się w lokalach szkolnych, należy je w jak najszerszej mierze udostępnić dla prac Oświaty pozaszkolnej bez uszczerbku dla normalnego toku nauki i bez szkody dla budynku i sal szkolnych.

Ze względu na to, że prace oświatowe wymagają także pomocy naukowych, któremi rozporządza szkoła, należy je udostępnić dla pracy oświatowej pozaszkolnej. Takie rozszerzenie zadań szkoły nietylko nie przyniesie jej uszczerbku lecz czyniąc z niej promieniejące ognisko oświaty w danej miejscowości, przyczyni się niewątpliwie do rozszerzenia jej wpływu, podniesienia powagi i zespolenia koło niej obok uczącej się młodzieży także pokolenia dorosłego. Celem uchronienia szkoły od wszelkiej agitacji polityczno-partyjnej, poleca się po myśli okólnika z dnia 1 lutego 1922 l. 210/pr. zwracać w każdym wypadku baczną uwagę, by pod płaszczykiem oświaty pozaszkolnej nie odbywała się agitacja polityczno-partyjna.

We Lwowie dnia 21 marca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 6520/I.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie przedkładania odwołań od wyroków Urzędu dyscyplinarnego.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1922 l. 3497/I, przypomina się P.P. Inspektorom jako rzecznikom dyscyplinarnym tutejsze okólniki z dnia 6 marca 1921 l. 6673/I i z dnia 5 września 1921 l. 24757/I, któremi intymowano rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P z dnia 7 lutego 1921 l. 1659/I i z dnia 9 lipca 1921 l. 17252/I, a według których odwołania od wyroków Urzędu dyscyplinarnego wniesione tak przez zasądzonych, jakoteż przez rzeczników dyscyplinarnych na ręce Przewodniczącego Urzędu dyscyplinarnego należy przedkładać Ministerstwu W. R. i O. P z a p o ś r e d n i c t w e m K u r a t o r j u m.

Ponieważ mimo tych pouczeń zdarzają się wypadki, że P. P. Inspektorowie szkolni przedkładają także odwołania wprost Ministerstwu, przeto na przyszłość należy tego stanowczo zaniechać, bo takie postępowanie niepotrzebnie przewleka sprawę narażając interesowanych na zwłokę, a Skarb Państwa na znaczne straty.

We Lwowie dnia 11 marca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 538/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Dyrekcyj państwowych szkół średnich i pokrewnych zakładów naukowych tudzież do Rad szkolnych powiatowych w sprawie likwidacji książeczek oszczędnościowych wiedeńskiej pocztowej Kasy oszczędności.

Dyrekcja pocztowej Kasy oszczędności w Warszawie przeprowadzając likwidację książeczek oszczędnościowych wiedeńskiego urzędu pocztowej Kasy oszczędności, których właściciele mieszkają w Rzeczypospolitej Polskiej, zauważyła zupełny brak książeczek obejmujących tak zwane depozyty polityczne lub inne fundusze będące pod zarządem władz i urzędów państwowych lub samorządowych.

Wobec tego iż prace likwidacyjne bliskie są zakończenia i zachodzi niebezpieczeństwo pominięcia zlikwidowania wspomnianych książe-

czek, poleca się Dyrekcjom i Radom szkolnym powiatowym aby — jeśli posiadają książeczki oszczędnościowe austrjackiej pocztowej Kasy oszczędności — przesłały je bezzwłocznie pocztowej Kasie oszczędności w Warszawie, dołączając wypełnione wypowiedzenie złożonej kwoty. celem przeprowadzenia likwidacji i uzyskania przeniesienia należytości z tychże.

Nauczycielstwo szkół powszechnych poda niniejszy okólnik do wiadomości Przewodniczącym Rad szkolnych miejscowych, nie jest bowiem wykluczone, że i tam znajdują się książeczki austrjackiej pocztowej Kasy oszczędności, na których ulokowano pewne kwoty będące własnością funduszu szkolnego miejscowego.

We Lwowie dnia 28 marca 1922.

Za Kuratora:
Gayczak.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało w uwzględnieniu wieloletniej wydatnej pracy: Ludwikowi Dziadeckiemu nauczycielowi kierującemu szkoły powszechnej męskiej w Leżajsku w powiecie łańcuckim tytuł dyrektora, a Wilhelminie Keffermüllerównie nauczycielce kierującej szkoły powszechnej żeńskiej w Leżajsku tytuł dyrektorki.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Kazimierza Mazurkiewicza, nauczyciela państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Rzeszowie, nauczycielem matematyki i fizyki w tym zakładzie;

dr. Józefa Kutarskiego nauczycielem etatowym w gimnazjum I w Jarosławiu.

Przeniosło: Eugenjusza Michałowskiego nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Tyśmienicy na równorzędną posadę w 6-klasowej szkole w Lubaczowie.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 stycznia br. l. 37176/I podaje się do wiadomości, że Tobiasz Marmorek nauczyciel religji izraelickiej w Nowym Targu, Antoni Adolf Mayer nauczyciel szkoły powszechnej w Bohorodczanach i Alojzy Rajski nauczyciel w Netcie powiatu Augustowskiego zostali złożeni z urzędu z pozbawieniem prawa nauczania w szkołach publicznych i prywatnych, wobec tego nie można ich przyjmować do służby nauczycielskiej w żadnym zakładzie naukowym.

Kuratorjum O. S. L. nadało Romanowi Besowi posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Manastercu.

Przeniosło: Henryka Hirsza nauczyciela gimnazjum VIII we Lwowie do gimnazjum III we Lwowie; Juljana Minkę nauczyciela gimnazjum I w Stryju do gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Tarnopolu; S. Paulinę Janczakównę nauczycielkę szkoły powszechnej w Jabłonowie do szkoły w Grobli ad Mołodycz; Józefę Zrogowską nauczycielkę szkoły powszechnej w Uhercach do szkoły w Schodnicy.

Zmarli:

Stanisław Ziemba inspektor szkolny powiatowy w Tarnobrzegu, zmarł dnia 2 marca br. w 53. roku życia a w 33. roku służby;

Anna Bałakimówna nauczycielka 1-klasowej szkoły w Trościańcu w powiecie jaworskim, zmarła dnia 15 lutego 1922 w 31. roku życia a w 10. roku służby:

Leon Hankiewicz stały nauczyciel 7-klasowej szkoły męskiej w Kałuszu, zmarł dnia 14 lutego br. w 49. roku życia a w 23. roku służby;

Mikołaj Łomysz stały nauczyciel szkoły powszechnej w Lachowicach podróżnych w powiecie żydaczowskim, zmarł dnia 23 lutego 1922 w 28. roku życia a w 5. roku służby;

Dymitr Pawlicki stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Bołochowie w powiecie kałuskim, zmarł dnia 12 lutego br. w 36. roku życia a w 13. roku służby;

Marja Pielecka stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Ruszelczycach w powiecie przemyskim, zmarła w początkach marca br. w 62. roku życia a w 30. roku służby;

Piotr Pikulski stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Leżachowie w powiecie jarosławskim, zmarł dnia 7 marca br. w 71. roku życia a w 48. roku służby;

Antoni Władyka stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Stubnie w powiecie przemyskim, zmarł dnia 3 lutego br. w 57. roku życia a w 38. roku służby;

Edmund Żołna stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Łękach w powiecie krośnieńskim, zmarł dnia 6 marca 1922 w 32. roku życia a w 13. roku służby.

Książki szkolne.

Kuratorjum O. S. L. zatwierdziło cenę podręcznika: „Zakrzewski — Barwiński. Historja powszechna tom I" na 700 Mk za egzemplarz.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę nauczycielstwa na podręcznik p. t. „Dr. Antoni Mikulski. Przepisy praktyki szkolnej, podręcznik dla kandydatów nauczycielskich i nauczycieli. Wydanie drugie Lwów 1922. Wydawnictwo Zakładu narod. im. Ossolińskich", który właśnie opuścił prasę i zaleca go do zakupna tak nauczycielom jakoteż i do bibliotek szkolnych.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 17 lutego br. l. 2545/II zezwoliło, by państwowe gimnazjum realne w Łańcucie nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Henryka Sienkiewicza."

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 16 marca br. l. 5025/II zezwoliło, by klasy I—IV kursów gimnazjalnych ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Drohobyczu, nosiły nazwę prywatnego gimnazjum, a zarazem nadało tym klasom na rok szkolny 1921/22 prawo publiczności z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów i uczenic uczęszczających na naukę codzienną.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 23 lutego br. l. 3188/II prywatnemu liceum żeńskiemu im. Adama Mickiewicza utrzymywanemu przez Olgę Żychowiczową we Lwowie na lata szkolne 1921/22 i 1922/23, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych;

reskryptem z dnia 23 lutego br. l. 3187/II klasom II—IV gimnazjum żeńskiego Cyprjany Brückówny we Lwowie na rok szkolny 1921/22;

reskryptem z dnia 23 lutego br. l. 3332/II klasom I—III prywatnego gimnazjum żeńskiego ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic zwyczajnych uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 3 marca br. l. 3184/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu S. S. Nazaretanek we Lwowie na rok szkolny 1921/22, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych;

reskryptem z dnia 3 marca br. l. 4003/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu im. M. Konopnickiej w Przemyślu na lata szkolne 1921/22 i 1922/23 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości, mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu, uczęszczających na naukę codzienną.

Konkursa.

L. 1331/II.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego ogłasza konkurs:

1. na posadę dyrektora państwowego gimnazjum św. Anny w Krakowie,
2. na posadę dyrektora państwowego gimnazjum w Zakopanem,
3. na posadę dyrektora państwowego gimnazjum w Nowym Targu.

Do posad tych przywiązane są pobory unormowane ustawą z 13 lipca 1920 (Dz. U. Rzpp. Nr. 65 poz 433), zmienioną ustawą z dnia 18 marca 1921 (Dz. U. Rzpp. Nr. 30 poz. 175).

Podania należycie udokumentowane, skierowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należy w drodze służbowej wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego do końca kwietnia 1922.

W Krakowie, dnia 17 marca 1922.

Instytut nauczycielski Tow. Naucz. szkół średnich i wyższych Koła łódzkiego w Łodzi, subwencjonowany przez Ministerstwo W. R. i O. P., a pozostający pod opieką Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego, ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko docentów następujących przedmiotów: języka i literatury polskiej, historji polskiej i powszechnej, pedagogiki i dydaktyki, logiki, psychologji i historji filozofji, geografji, nauk przyrodniczych, chemji, matematyki, fizyki, filologji klasycznej, gimnastyki i wychowania fizycznego.

Instytut zapewnia docentom 6 godzin tygodniowo wykładów, płatnych po 2000 Mk za godzinę, nadto stosownie od umowy wynagrodzenie za wykłady publiczne, wreszcie pomoc przy uzyskaniu posady nauczyciela szkół średnich państwowych lub prywatnych w Łodzi i przy wyszukaniu mieszkania.

W roku sskolnym 1922/23 czynny będzie semester I i II. Wykłady rozpoczną się 10 września 1922.

Podania opatrzone odpisami dokumentów i dowodami pracy naukowej przesyłać należy do dnia 15 kwietnia do Instytutu nauczycielskiego w Łodzi, ul. Dzielna 58.

W Łodzi, dnia 10 marca 1922.

L. 1784.

Rada szkolna powiatowa w Rzeszowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły powszechnej o 6 siłach nauczycielskich w Borku starym.
2. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły powszechnej o 2 siłach nauczycielskich w Futomie.
3. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły powszechnej o 4 siłach nauczycielskich w Malawie.
4. Na posadę kierującego nauczyciela szkoły powszechnej o 2 siłach nauczycielskich w Białce.
5. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Miłocinie, Hucisku, Cierpiszu dolnym, Grzegorzówce, Kielanówce, Woli Kąkolowskiej.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Rzeszowie w terminie do 31 maja 1922.

Rzeszów, dnia 20 marca 1922.

L. 715.

Rada szkolna powiatowa w Kołomyi ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z polskim językiem wykładowym w Kułaczkowcach.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z polskim językiem wykładowym w Korolówce.

3. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z ruskim językiem wykładowym w Piadykach.

Podania udokumentowane należy wnosić w drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Kołomyi w terminie do końca maja b. r.

Kołomyja, dnia 9 marca 1922.

L. 53.

Rada szkolna powiatowa w Zborowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Presowcach, Trościańcu Wielkim, Założcach Nowych, Zarudziu.

2. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Białogłowach, Bohutynie, Bubszczanach, Cecowej, Czystopadach, Gontowej, Hnidawie, Iwaczowie, Korszyłowie, Krasnej, Kudynowcach, Meteniowie, Młynowcach, Nesterowcach, Neterpińcach, Nuszczu, Panasówce, Pleśnianach, Nestiukach ad Pomorzany, Ratyszczach, Reniowie, Urlowie, Gajach za Rudą ad Założce, Zborowie-Futorach.

Językiem wykładowym jest język polski w szkołach: w Białogłowach, Gontowej, Hnidawie, Kudynowcach, Nesterowcach, Neterpińcach, Pleśnianach, Nestiukach ad Pomorzany, Reniowie, w Zborowie na Futorach, Presowcach, Trościańcu Wielkim, Założcach Nowych i Zarudziu; we wszystkich innych język ruski.

Podania udokumentowane należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Zborowie w terminie do końca maja br.

Zborów, dnia 20 lutego 1922.

L. 616.

Rada szkolna powiatowa w Trembowli odwołuje konkurs z dnia 12 lutego b. r. l. 93 ogłoszony w Nr. 3 Dziennika urzędowego na posadę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Brykuli starej.

Trembowla, dnia 16 marca 1922.

L. 6.

Rada szkolna powiatowa w Bóbrce ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Boryniczach i w Mikołajowie. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom posiadającym egzamin wydziałowy.

Podania udokumentowane i ostemplowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Bóbrce w terminie do końca maja 1922.

Bóbrka, dnia 7 lutego 1922.

L. 1140.

Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady rz. kat. katechety 4-klasowej szkoły mieszanej w Pruchniku, z obowiązkiem udzielania nauki w szkołach do parafji pruchnickiej należących.

Podania udokumentowane z dokładnie we wszystkich rubrykach wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Jarosławiu do dnia 31 maja 1922.

Jarosław, dnia 2 marca 1922.

L. 874.

Rada szkolna powiatowa w Buczaczu prostuje konkurs z dnia 17 lutego b. r. l. 542 ogłoszony w Nr. 3 Dziennika urzędowego z dnia 1 marca 1922 na str. 76 w ten sposób, że ogłasza konkurs na posadę nauczycielki kierującej 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Elżbiety w Buczaczu, a nie jak mylnie podano im. król. Jadwigi.

Buczacz dnia 17 marca 1922.

L. 685.

Rada szkolna powiatowa w Kamionce Strumiłowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej z polskim językiem wykładowym w Busku. Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy; pierwszeństwo będą mieli kompetenci z egzaminem wydziałowym z I grupy.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły z ruskim językiem wykładowym w Streptowie.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Kamionce Strum. w terminie do końca maja 1922.

Kamionka, dnia 15 marca 1922.

Rozporządzenie Ministra Poczt i telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. o przyznaniu ulgowej opłaty pocztowej dla paczek z podręcznikami szkolnemi.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. Nr. 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla paczek pocztowych, zawierających podręczniki szkolne, ustanawia się ulgową opłatę w wysokości 50 procent od normalnej taryfy opłat według wagi.

§ 2. Z powyższej ulgi mogą korzystać wyłącznie firmy nakładowe oraz zakłady naukowe wszystkich typów w stosunku wzajemnym.

§ 3. Na odnośnych paczkach oraz przynależnych danych adresach pomocniczych umieszczać należy napis „Podręczniki szkolne“.

§ 4. Podręczniki szkolne, przesyłane za opłatą dla druków, nie korzystają z żadnej ulgi.

Minister Poczt i Telegrafów:
Stesłowicz.

Nadawanie posad nauczycielom z innych dzielnic Polski.

L. 4870/I.

Wobec zaszłego niedawno przypadku, że jedna z Rad szkolnych powiatowych zamianowała nauczycielkę z powiatu Tomaszowskiego na posadzie w Małopolsce bez zezwolenia Ministerstwa, poleca się Radom szkolnym powiatowym wskutek rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 stycznia 1922 l. 1041, aby przy przenoszeniach nauczycieli z innych i do innych dzielnic Polski stosowały się ściśle do postanowień okólnika z dnia 24 czerwca 1920 l. 14543/I, ogłoszonego w Nr. 10 Dziennika urzędowego. Kuratorjum zaznacza z naciskiem, że przenoszenie nauczycieli z innych dzielnic Polski bez uzyskania na to zezwolenia Ministerstwa jest niedopuszczalne.

We Lwowie dnia 11 marca 1922.

„Polska współczesna“.

W porozumieniu i przy materjalnem poparciu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przystąpiono do wydawania w Krakowie kwartalnika p. t. „Polska Współczesna“ pod wspólną redakcją profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego Dr. Ludomira Sawickiego i p. Heleny Witkowskiej. Czasopismo to poświęcone jest obywatelskiemu wykształceniu zwłaszcza nauczycielstwa, oraz sprawie organizacji i przeprowadzenia dydaktycznego nauki o Polsce na różnych stopniach nauki szkolnej i oświatowej pracy pozaszkolnej. Pierwszy numer opuścił już prasę.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zaleca prenumerowanie tego kwartalnika wszystkim osobom stanu nauczycielskiego tudzież bibljotekom szkolnym a nadto popieranie go przez nadsyłanie uwag i artykułów odpowiednich tendencji pisma.

Adres Redakcji: Kraków – Dębniki, ul. Barska 41. Prenumeratę ustalono na razie na 2000 Mk. rocznie: pierwszy zeszyt kosztuje 500 Mk.

Tępienie myszy polnych.

L. 7999/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 17 lutego 1922 Nr. 3499/I, podało do wiadomości następujące pismo Ministerstwa Rolnictwa i dóbr Państwowych z dnia 31 stycznia 1922 Nr. 456/R. P.

„W roku przeszłym myszy polne wystąpiły we wschodnich częściach Rzeczypospolitej w nieznanej przedtem ilości i spowodowały wielkie straty w produkcji roślinnej. Klęska ta może powtórzyć się i w roku bieżącym poczynając już od wczesnej wiosny. Ze względu na konieczność ratowania naszych zasiewów byłoby bardzo pożądane, aby ludność rolniczą poinformowano, że obecnie skutecznym i jedynym możliwym do nabycia środkiem niszczącym gryzonie jest szczepionka tyfusu mysiego. Niszczenie jednak myszy drogą bakteryjną napotyka wielki sprzeciw ze strony drobnych rolników, nieuświadomionych o wielkich dodatnich wynikach walki prowadzonej za pomocą bakteryj tyfusu mysiego. Rolnicy powątpiewają w skuteczność tej trutki jakoby działającej tylko przeciw myszom a nieszkodzącej ludziom, ptactwu, trzodzie i t. p.

Ministerstwo Rolnictwa zwraca się do władz szkolnych o poinformowanie nauczycieli szkół powszechnych, że plaga mysia zrządziła wielkie straty w roku przeszłym i że myszy należy zwalczać zapomocą tyfusu mysiego. Szczepionki tego tyfusu wyrabia Państwowy Instytut epidemiczny w Warszawie, ul. Langnerowska 2. Instytut dostarczy rolnikom każdą ilość szczepionek na uprzednie zamówienie. Byłoby bardzo pożądane, aby nauczycielstwo szkół powszechnych w razie masowego wystąpienia myszy zawiadomiło ludność o istnieniu szczepionek tyfusu mysiego i pomogło rolnikom przeprowadzić akcję zwalczania myszy“.

Kuratorjum wyraża nadzieję, że Zarządy szkół powszechnych dołożą starań i pouczą ludność o nowym sposobie tępienia myszy.

Zarazki tyfusu mysiego, zupełnie nieszkodliwe dla ludzi i zwierząt, nabyć można w Państwowym Centralnym Zakładzie epidemjologicznym w Warszawie, ul. Chocimska 2b (dawniej Langnerowska) po cenie 200 Mk. za małą flaszeczkę, która wystarczy do zaprawienia 1 i pół litra pszenicy. Osobne pouczenie wysyła Zakład wraz z flakonami.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 18 marca 1922.

Podwyższenie prenumeraty Dziennika Urzędowego.

L. 412/pr.

Z powodu podrożenia cen papieru i kosztów druku Kuratorjum O. S. L. zniewolone jest ustalić wysokość prenumeraty za Dziennik urzędowy na

1.000 Mk. rocznie za egzemplarz (zamiast 500 Mk.) począwszy od dnia 1 stycznia 1922.

O tem zawiadamia się Dyrekcje wszystkich zakładów naukowych i Rady szkolne powiatowe z wezwaniem, aby nadesłane już kwoty uzupełniły do powyższej wysokości, względnie przesłały czemrychlej pełną prenumeratę administracji Dziennika urzędowego (Wydawnictwo książek szkolnych w gmachu Województwa we Lwowie).

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 8 marca 1922.

Ogłoszenia.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1922 wyłączono gminę Rokitno wraz z obszarem dworskim w powiecie gródeckim z powiatu Gródek Jagielloński i wcielono do powiatu lwowskiego.

L. 1325/I.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na 20 stypendjów dla pragnących się kształcić na nauczycieli dzieci anormalnych (dzieci upośledzonych umysłowo, ociemniałych, głuchoniemych i dzieci upośledzonych moralnie).

Zorganizowane w celu kształcenia takich nauczycieli Seminarjum Pedagogiki Specjalnej w Warszawie przyjmuje na słuchaczy nauczycieli szkół powszechnych, posiadających ukończone seminarjum nauczycielskie i 2—6 lat praktyki nauczycielskiej oraz znajomość jednego z języków obcych: francuskiego, angielskiego, niemieckiego lub włoskiego.

Dla ułatwienia większej liczbie kandydatów wstępu do seminarjum Ministerstwo ustanawia 20 stypendjów w wysokości po 4000 Mk miesięcznie. Nauczyciele czynni, powołani na słuchaczy seminarjum, otrzymują pozatem płatne urlopy.

Stypendyści będą obowiązani poza studjami w seminarjum do pracy pomocniczej w odpowiednich szkołach warszawskich, a po ukończeniu kursu do pracy nauczycielskiej w szkołach specjalnych przynajmniej przez 3 lata.

Wykwalifikowani nauczyciele szkół specjalnych są obowiązani do pracy w wymiarze 24 godzin tygodniowo i do spełniania czynności objętych ogólnym planem danego zakładu. Normy ich uposażenia określi osobna ustawa.

Do podania należy dołączyć własnoręczny opis życia i pracy dotychczasowej, metrykę urodzenia, odpis świadectw odbytych studjów, dokumenty stwierdzające czas i rodzaj pracy.

Podania kompetentów prześlą Inspektoraty drogą służbową w nieprzekraczalnym terminie do 20 kwietnia 1922 do Kuratorjum O. S. L., przyczem

zaznacza się, że Inspektoraty winny podać szczegółową charakterystykę petentów aby umożliwić wybór najodpowiedniejszych kandydatów pod względem przygotowania, uzdolnienia, zainteresowania i charakteru.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 9 marca 1922.

Instytut Socjologiczny w Poznaniu pragnąc zapoznać się szczegółowo i zaznajomić społeczeństwo z warunkami i wynikami pracy nauczycielskiej w szkolnictwie ludowem, ogłasza niniejszem konkurs na wspomnienia nauczycielki i nauczyciela szkół elementarnych wiejskich lub miejskich.

Ponieważ społeczne warunki pracy inne są dla mężczyzn niż dla kobiet, więc Instytut wyznacza osobne nagrody: 50.000 Mk za najlepsze wspomnienia kobiety-nauczycielki i 50.000 Mk za najlepsze wspomnienia mężczyzny-nauczyciela.

Wspomnienia powinny objąć nie mniej niż 300 stronic pisanych wielkości zwykłego zeszytu, im więcej tem lepiej. Muszą one zawierać:

1. Życiorys autora (autorki) do czasu poświęcenia się zawodowi nauczycielskiemu, ze szczególnem uwzględnieniem tych czynników, które go spowodowały do wyboru tego zawodu.

2. Dokładny opis życia osobistego autora (autorki) w ciągu nauczycielskiej pracy ze szczególnem uwzględnieniem stosunku otoczenia społecznego (zwłaszcza rodziców dzieci szkolnych) do jego osoby i działalności we wszystkich miejscowościach, w których zajmował się nauczaniem.

3. Krótki opis warunków zewnętrznych nauki szkolnej; budynków i urządzeń szkolnych, położenia szkoły, odległości z której dzieci przychodzić muszą na naukę, czasu, w którym nauka się odbywa i t. d.

4. Charakterystykę dzieci szkolnych: ich usposobień, ich warunków domowych i t. d.

5. Opis dokładny przedmiotów, celów i metod wychowania szkolnego, faktycznie używanych przez autora.

6. Opis wyników nauczania, ze szczególnem uwzględnieniem niezwykle pomyślnych i niezwykle niepomyślnych skutków.

7. Zamiary, pomysły i marzenia autora co do polepszenia stanowiska społecznego nauczyciela i podwyższenia poziomu i skuteczności wychowania szkolnego.

Najważniejszą sprawą, na którą zwrócić należy uwagę przy pisaniu tych wspomnień, jest przytaczanie możliwie licznych i szczegółowo opisanych *przykładów i faktów konkretnych*.

Wspomnienia kobiet winny być przesyłane pod adresem: Dr. Marja Szwejkowska, dyrektorka państwowego seminarjum nauczycielskiego, Grodno

wspomnienia mężczyzn pod adresem: prof. Dr. Florjan Znaniecki, Poznań-Uniwersytet.

Termin nadsyłania rękopisów 1 lipca r. b. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi przed 1 października r. b.

L. 1624.

Rada szkolna powiatowa zamiejska we Lwowie wzywa następujących nauczycieli służących dotychczas w wojsku, których adresy nie są znane, a mianowicie: Zygmunta Modelskiego, Leona Pawlikowskiego, Wiktora Schindlera, aby najpóźniej do końca maja 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej i zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków służbowych, w przeciwnym razie uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

We Lwowie dnia 17 marca 1922.

L. 496.

Rada szkolna powiatowa w Czortkowie wzywa następujących nauczycieli, którzy służyli w wojsku, a których adresy nie są znane mianowicie: Jana Jaśnikowskiego, Franciszka Rzehaka, Bronisława Ludwikowskiego, Kazimierza Raczyńskiego i Józefa Barana, aby o ile zostali zwolnieni ze służby wojskowej i otrzymali przeniesienie do rezerwy armji, zgłosili się bezwłocznie w Radzie szkolnej powiatowej celem objęcia obowiązków nauczycielskich, względnie aby najpóźniej do końca maja 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej po myśli rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 3121/1160/I. i po zwolnieniu natychmiast zgłosili się w Radzie szkolnej, w przeciwnym razie będą po upływie wyznaczonego terminu, uważani za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Czortków, dnia 26 lutego 1922.

L. 461.

Rada szkolna powiatowa w Brzozowie unieważnia niniejszem legitymację kolejową Bronisławy Zubilewiczówny nauczycielki szkoły powszechnej w Hucie—Poręby Nr. legitymacji 85 z daty 20 czerwca 1921.

Brzozów dnia 22 lutego 1921.

L. 619.

Rada szkolna powiatowa w Rawie Ruskiej unieważnia niniejszem legitymację kolejową wystawioną na nazwisko Marji Raczyńskiej nauczycielki w Ulhówku, którą skradziono właścicielce w czasie podróży.

Rawa Ruska, dnia 24 lutego 1922.

Ludwika Pitalówna tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły powszechnej im. Kościuszki w Lipnicy Małej na Orawie opuściła samowolnie posadę i bez zezwolenia Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego do zawodu nauczycielskiego przyjętą być nie może.

L. 928/I.

Stefan Kwarto, b. nauczyciel publicznej szkoły powszechnej w Sosnowcu i b. nauczyciel kontraktowy seminarjum nauczycielskiego w temże mieście, który samowolnie opuścił zajmowane stanowisko, podejrzany jest o legitymowanie się fałszywemi świadectwami oraz o posiadanie różnych pieczęci z rejonu „Zagłębia“. Stefan Kwarto występował w roli doktora medycyny, nauczyciela lub oficera wojsk polskich.

Podając to do wiadomości Ministerstwo W. R. i O. P. oznajmiło że należy zwrócić baczniejszą uwagę na dokumenty i zaświadczenia mające pieczęcie z rejonu „Zagłębia“ gdyż nie jest wykluczone, że Kwarto przy pomocy tych pieczęci będzie starać się o posadę pod przybranem nazwiskiem.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 18 marca 1922.

L. 4883/I.

Wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 17 stycznia b. r. l. 805 poleca się Radom szkolnym powiatowym aby nie przyjmowały do służby nauczycielskiej kandydatki Bronisławy Pyłkówny i Ryszarda Sikorskiego b. nauczyciela w Częstochowie, a jeżeli już nadano im posadę należy ich natychmiast zwolnić i donieść o tem Kuratorjum.

Jeżeli w którymkolwiek powiecie pracuje Bazyli Stebelski, Wiktor Świda i Józef Witoszyński należy o tem donieść Kuratorjum.

Przy tej sposobności poleca się Radom szkolnym powiatowym aby badały dokładnie zaświadczenia wydawane przez Inspektoraty szkolne, okazywane przez kandydatów kompetujących o posady nauczycielskie, zdarzają się bowiem wypadki masowego podrabiania dokumentów, w ostatnich czasach z pieczęcią i podpisem Inspektora szkolnego w Łukowie.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 29 marca 1922.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego wprowadza do Dziennika urzędowego dział ogłoszeń dla wszelkich artykułów mających zastosowanie w szkolnictwie, a więc książek i innych wydawnictw, wewnętrznego urządzenia sal szkolnych, przyborów naukowych i wogóle wszelkich potrzeb szkolnych i kancelaryjnych. Ogłoszenia te będą umieszczane w części nieurzędowej, to jest przy końcu numeru jako inseraty. Należytość zależy od umowy.

Pragnący korzystać z tej reklamy winni porozumieć się z Redakcją Dziennika urzędowego.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 5.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 28 kwietnia 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych.

Ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzpltej z dnia 22 marca 1922 Nr. 18, poz. 143.

Art. 1. Obowiązek zakładania i utrzymywania publicznych szkół powszechnych, przewidzianych w planie sieci szkolnej, ciąży na Państwie i na gminie.

Art. 2. Plan sieci szkolnej oraz wszelkie w nim zmiany opracowuje inspektor szkolny przy współudziale organów samorządu szkolnego na obszarze gminy, zatwierdza je zaś na podstawie opinji Rady szkolnej powiatowej Kurator okręgu szkolnego.

Art. 3. Sieć szkolna winna być tak ułożona: 1. aby wszystkie dzieci w wieku szkolnym mogły korzystać z nauki w publicznej szkole powszechnej, oraz 2. aby szkoła ta była możliwie najwyższego stopnia organizacyjnego.

Art. 4. Dla osiągnięcia celów, określonych art. 3, tworzy się obwody szkolne z zachowaniem następujących warunków: 1. droga dziecka z domu do szkoły wynosi najwyżej 3 klm, 2. obwód skupia jak największą liczbę dzieci w wieku szkolnym, nie więcej jednak niż 650 i 3. najmniejsza liczba dzieci w obwodzie wynosi 40.

Art. 5 Jeżeli szkoła jest przeznaczona dla ludności dwu lub więcej gmin, obowiązek założenia i utrzymywania szkoły, określony art. 1 ciąży na tej gminie, na której obszarze szkoła zgodnie z planem sieci szkolnej się znajduje. Inne gminy, korzystające ze szkoły, obowiązane są jednak do pokrywania części wydatków, ustalonej na podstawie wzajemnego porozumienia wszystkich gmin zainteresowanych; w razie niedojścia do porozumienia rozstrzygają odpowiednie władze powiatowe, a jeżeli gminy należą do różnych powiatów — władze wojewódzkie; jeżeli gminy należą do różnych województw — Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Stopień organizacyjny szkoły zależy od liczby zamieszkałych w obwodzie dzieci w wieku szkolnym. Jeżeli liczba ta w przeciągu trzech następujących po sobie lat nieprzekracza liczby 60—szkoła jest jednoklasowa (o jednym nauczycielu), przy liczbie od 61 do 100—szkoła jest dwuklasowa (o dwóch nauczycielach), przy liczbie od 101 do 150 szkoła jest trzyklasowa (o trzech nauczycielach), od 151 do 200—

czteroklasowa (o 4 nauczycielach), od 201 do 250 — pięcioklasowa (o 5 nauczycielach), od 251 do 300—sześcioklasowa (o 6 nauczycielach), ponad 300 dzieci — siedmioklasowa (o 7 lub, w razie istnienia oddziałów równoległych, o większej liczbie nauczycieli).

Siedmioklasowa szkoła powszechna ma obok nauczycieli osobnego kierownika, który jest obowiązany do nauczania w szkole w rozmiarach określonych przez ustawy lub rozporządzenia.

Art 7. O kolejności i czasie zakładania publicznych szkół powszechnych rozstrzyga Kurator okręgu szkolnego na podstawie wniosków Rad szkolnych powiatowych, powziętych po wysłuchaniu opinji zainteresowanych organów samorządu gminnego i szkolnego na obszarze gminy, a przedkładanych Kuratorowi za pośrednictwem inspektora szkolnego.

Art. 8. Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje prawo założenia, względnie pozostawienia szkoły tam, gdzie liczba dzieci nie wystarcza do stworzenia obwodu szkolnego w myśl punktu 3 art. 4.

Ministrowi przysługuje również prawo podniesienia stopnia organizacyjnego szkoły ponad normy, art. 6 określone.

W obu wypadkach wynikające stąd koszty pokrywa Skarb Państwa sam lub łącznie z gminą na podstawie dobrowolnej umowy.

Art. 9. Wykonanie zatwierdzonych postanowień w sprawie zakładania i utrzymywania publicznych szkół powszechnych należy do organów samorządu szkolnego w gminie.

Art. 10. Koszty zakładania i utrzymywania publicznych szkół powszechnych są pokrywane:

a) przez Skarb Państwa,

b) przez gminę,

c) z dobrowolnych świadczeń innych związków komunalnych,

d) z fundacyj, zapisów i darowizn.

Art. 11. Skarb Państwa ponosi wszelkie wydatki na pomoce naukowe, materjały do nauki, bibljoteki i druki szkolne; gmina — na wszelkie inne potrzeby rzeczowe szkół, a w szczególności na pomieszczenia dla szkół w myśl ustawy o budowie publicznych szkół powszechnych oraz ich konserwację, na wewnętrzne urządzenie szkół, ubezpieczenia, na oświetlenie i opał dla szkół, na materjały piśmienne, utrzymanie służby, porządku, czystości.

Udział Państwa i gminy w pokrywaniu świadczeń osobowych określają osobne ustawy.

Art. 12. Rady szkolne powiatowe określają normy, podług których gminy mają zaopatrywać szkoły w opał, oświetlenie i materjały piśmienne oraz zapewnić szkołom usługę i utrzymanie czystości.

Art. 13. Organy samorządu szkolnego w gminach układają projekty budżetu szkolnego gmin i przedkładają je Radzie szkolnej powiatowej, która po dokonaniu w razie potrzeby zmian przesyła władzom gminnym do uchwalenia.

Art. 14. W razie gdyby budżet szkolny nie został w przepisanym czasie prawomocnie uchwalony, lub nie odpowiadał potrzebom szkolnictwa, Rada szkolna powiatowa przesyła przedłożony gminie projekt budżetu szkolnego władzy nadzorczej nad gminą, celem wstawienia przewidzianych w nim kwot do budżetu gminy.

Art. 15. Gmina jest obowiązana dostarczyć w oznaczonych przez Radę szkolną powiatową terminach do rozporządzenia organu samorządu szkolnego w gminie funduszów na założenie i utrzymanie szkół w granicach zatwierdzonego budżetu i w myśl obowiązków, wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 16. W razie, gdyby gmina w określonym przez Radę szkolną powiatową terminie nie dostarczyła wskazanych w art 15 funduszów, Kurator okręgu szkolnego na wniosek inspektora szkolnego asygnuje organom gminnego samorządu szkolnego odpowiednie sumy ze Skarbu Państwa; inspektor szkolny o każdej wyasygnowanej sumie zawiadamia władzę nadzorczą gminy, która sumę tę ściąga od gminy na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 17. O przeznaczeniu gruntów szkolnych, znajdujących się na terenie gminy, na użytek szkół i nauczycieli, w myśl obowiązujących przepisów, decydują organy samorządu szkolnego gminy; od decyzji tej gmina i nauczyciel mogą odwołać się do Rady szkolnej powiatowej, która rozstrzyga ostatecznie.

Art. 18. Zakładanie i utrzymywanie publicznych szkół powszechnych dla mniejszości narodowościowych i wyznaniowych Rzeczypospolitej ureguluje osobna ustawa.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 20. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów i Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:

Antoni Ponikowski.

Ustawa

z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 22 marca 1922 Nr. 18, poz. 144.

Art 1. Publicznym szkołom powszechnym, założonym zgodnie z obowiązującemi przepisami, oraz nauczycielom tych szkół, gmina jest obowiązana dostarczyć odpowiedniego pomieszczenia, w szczególności zaś winna dostarczyć gruntów pod zabudowania, na boiska i ogrody szkolne, wznosić nowe budynki szkolne, mieszkalne i gospodarcze, lub przebudowywać odpowiednio do potrzeb budynki już istniejące. Obowiązkiem gminy jest również zaopatrywanie szkół w całkowite urządzenia wewnętrzne.

Art. 2. Jeżeli szkoła jest przeznaczona dla ludności dwu lub więcej gmin, obowiązek, określony art. 1 niniejszej ustawy ciąży na tej gminie, na której terytorjum znajduje się siedziba szkolna Pozostałe gminy obowiązane są jednak pokryć przypadającą na nie część kosztów, związanych z wykonaniem tego obowiązku. Udział w wydatkach ustalają gminy zainteresowane; w razie niedojścia do porozumienia — odpowiednie władze powiatowe; jeżeli gminy należą do różnych powiatów — wojewódzkie; jeżeli należą do różnych województw — Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Obszar gruntu na szkołę wraz z boiskiem i ogrodem szkolnym winien wynosić dla szkół 1, 2 i 3-klasowych conajmniej 0.56 ha., dla szkół 4, 5, 6 i 7-klasowych conajmniej 0.85 ha.

Obszar gruntu na budowę domów mieszkalnych dla nauczycieli wraz z podwórzem winien wynosić conajmniej 500 mtr. kw. na każde mieszkanie.

Na zmniejszenie obszaru powyższego dla miast, a w wyjątkowych wypadkach dla wsi — może zezwolić, po wysłuchaniu Rady szkolnej powiatowej, Kurator okręgu szkolnego.

Art 4. O ile gmina nie posiada gruntu odpowiedniego, a nie może go uzyskać drogą kupna lub zamiany, może nastąpić na wniosek

Kuratora okręgu szkolnego wywłaszczenie gruntu dla celów szkolnych w trybie, przewidzianym przez ustawę.

Art 5. Warunki, jakim odpowiadać winny grunty szkolne, budynki szkolne, mieszkania dla nauczycieli i urządzenia wewnętrzne szkoły, określa drogą rozporządzenia Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6. Plany i kosztorysy każdej przewidzianej niniejszą ustawą budowy lub przebudowy wymagają obok zachowania ogólnych przepisów budowlanych zatwierdzenia Kuratora okręgu szkolnego.

Art. 7. O przydatności istniejących budynków dla celów szkolnych i na mieszkania nauczycieli orzeka Rada szkolna powiatowa Inspektor szkolny i organy samorządu gminnego mogą odwołać się do Kuratora okręgu szkolnego, który rozstrzyga ostatecznie.

Art. 8. Kolejność budowy poszczególnych szkół ustanawia, po wysłuchaniu opinji organów samorządu gminnego oraz szkolnego, Rada szkolna powiatowa.

Od postanowienia Rady szkolnej powiatowej inspektor szkolny oraz gmina mogą odwołać się do Kuratora okręgu szkolnego, który rozstrzyga ostatecznie.

O czasie budowy szkół orzeka Kurator okręgu szkolnego w ramach zatwierdzonego budżetu okręgu.

Art. 9. Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje prawo nadzoru nad budową gmachów szkolnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.

Art. 10. Na budowę lub przebudowę szkół i domów mieszkalnych dla nauczycieli, wznoszonych zgodnie z art. 8 niniejszej ustawy, będą udzielane gminom ze Skarbu Państwa zasiłki w wysokości 50 prc. kosztów budowy; na pokrycie pozostałych kosztów mogą być przyznawane gminom ze Skarbu Państwa długoterminowe pożyczki na warunkach, które będą określone rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Zasiłków udziela i o przyznawaniu pożyczek rozstrzyga Kurator okręgu szkolnego w ramach zatwierdzonego budżetu szkolnego

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.: *Antoni Ponikowski.*

Rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 3 kwietnia 1922 Nr. 22, poz. 183.

Na podstawie przepisów o dodatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu tych funkcjonarjuszów (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 do 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2) a) art. 12. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz 521) otrzymuje następujące brzmienie:

»jednej z wymienionych w następującym wykazie kategorji (załącznik Nr. 4) w jednej ze szkół wyższych tam wyliczonych, przyczem o ile chodzi o szkoły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Rosji, studja winny być ukończone przed 1 listopada 1918 r., co do osób przynależnych do jednej z przyznanych Polsce miejscowości Śląska Cieszyńskiego przed 10 sierpnia 1920 r., studja w szkołach wyższych w Rosji winny być ukończone przed 1 października 1917 r. jako datą, od której ustrój tych szkół został zmieniony«.

§ 2. Załącznik Nr. 4 do art. 12 wyszczególnionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

»Załącznik Nr. 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 521).*)

Prezydent Ministrów a zarazem Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.: *A. Ponikowski*

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *Wybicki.*

---

*) Wykaz obejmujący uniwersytety i szkoły wyższe, równorzędne uniwersytetowi oraz udzielane przez nie świadectwa (dyplomy) zawarty jest w przytoczonym wyżej Dzienniku Ustaw.

L. 416/S.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wykonywania ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 10 marca 1922 Nr. 10, poz. 79.

Do zarządzenia przeniesienia na emeryturę po myśli art. 8 Ustawy emerytalnej powołani są:

Na obszarze byłego Królestwa Kongresowego Inspektorowie szkolni, na obszarze Małopolski Rady szkolne powiatowe w odniesieniu do nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

Kuratorowie Okręgów Szkolnych: Krakowskiego, Lwowskiego i Łódzkiego w odniesieniu do kierowników publicznych szkół powszechnych, urzędników Urzędu Kuratorskiego i Urzędów, podległych do VII stopnia służbowego włącznie, oraz niższych funkcjonarjuszów Urzędu Kuratorskiego i Urzędów podległych.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w odniesieniu do:

a) profesorów i mianowanych przez Ministra urzędników Państwowych Szkół Akademickich i innych szkół wyższych,

b) wizytatorów szkół,

c) inspektorów szkolnych i ich zastępców,

d) dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych i kierowników preparand nauczycielskich,

e) nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, z wyłączeniem tego rodzaju funkcjonarjuszów państwowych, pracujących na terenie Okręgów Szkolnych: Nowogródzkiego, Poleskiego i Wołyńskiego,

f) nauczycieli i instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych.

Podania o przeniesienie na emeryturę winny być wnoszone drogą służbową za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego.

Przyznawanie i wymierzanie uposażenia emerytalnego, oraz pensji wdowiej i sierocej w porozumieniu z władzami skarbowemi należy na zasadzie art. 11 Ustawy emerytalnej do tej władzy, która była powołana ostatnio do asygnowania uposażenia w służbie czynnej funkcjonarjusza (męża, ojca).

Wszystkie urzędy winny dla dobra interesowanych traktować sprawy emerytalne z możliwie największym pośpiechem: Dla uniknięcia przerwy między zamknięciem poborów czynnych a wypłatą uposażenia emerytalnego należy oznaczać termin przeniesienia na emeryturę taki, aby władze, wymierzające emeryturę w normalnych warunkach, mogły przed upływem tego terminu dopełnić wszystkich, związanych z wymiarem emerytury, czynności urzędowych.

Warszawa dnia 1 marca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

O k ó l n i k

Ministerstwa Skarbu z dnia 13 grudnia 1921 r. L. 5951/Adm. Em. do wszystkich Izb Skarbowych w sprawie wprowadzenia w życie Ustawy Emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 70, poz. 466).

Dla wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 70, poz 466)i uregulowania postępowania przy wymiarze i wypłacie zaopatrzeń emerytalnych oznajmia się, co następuje:

1. Ustawa emerytalna weszła w życie z dniem 1 października 1921 r, to znaczy że wszelkie wymiary zaopatrzeń dokonanych na podstawie tej ustawy, uskutecznione być mogą najwcześniej od dnia 1 października 1921 r. począwszy. Do dnia 30 września 1921 r. wymiar zaopatrzeń następuje na podstawie obowiązujących dotychczas w każdej z b. dzielnic ustaw i przepisów emerytalnych, które dopiero ustawą z dnia 28 lipca 1921 r. Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 70, poz. 466 zostały uchylone.

2. Praktykanci nie są funkcjonarjuszami państwowymi mianowanymi na stałe, zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej i jako tacy nie nabywają prawa do emerytury. Wobec tego przepisy art 4 ustęp 1 ustawy emerytalnej o doliczeniu 10 lat do czasu służby, podlegającemu normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej w wypadkach nieudolności do służby z powodu paraliżu, utraty wzroku, pomieszania zmysłów lub gruźlicy, nie mogą mieć zastosowania do praktykantów (§ 1 ust. 3 rozp. Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. Dz. Ust. Rzp. P. Nr 93, poz. 686).

Ostatni ustęp art. 4, postanawiający, że praktykantów w takich samych wypadkach traktuje się narówni z funkcjonarjuszami państwowymi, mianowanymi na stałe, odnosi się tylko do nieszczęśliwych wypadków, w których to razach przysługuje praktykantom prawo do emerytury narówni z funkcjonarjuszami państwowymi od pobieranego w służbie czynnej wynagrodzenia bez dodatków (art. 14 ustęp 2).

3. Jeżeli funkcjonarjusz państwowy przechodzi na emeryturę w wypadkach przewidzianych w art. 3, ustęp 2 ustawy emerytalnej po wysłużeniu 5, ale przed wysłużeniem 10 lat służby, otrzyma emeryturę w wysokości 40 proc. uposażenia w służbie czynnej. Za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego należy przyjąć obok płacy zasadniczej, ewentualnego dodatku za studja wyższe i za kierownictwo także dodatek za wysługę lat w wysokości, przyznanej mu za rzeczywistą ilość lat służby, a nie w wysokości, jakaby się należała po wysłużeniu 10 lat służby.

4. Przepis art. 43 ustawy emerytalnej dotyczy tak emerytowanych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, pobierających już emeryturę ze Skarbu Państwa, jakoteż tych funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, posiadających obywatelstwo polskie, którzy wedle ustaw emerytalnych b. państwa zaborczego nabyli już prawo do emerytury, jednak prawa tego dotąd nie zrealizowali. Tym ostatnim należy za czas po koniec września 1921 r. wymierzyć emeryturę wedle ustaw pensyjnych danego państwa zaborczego, za czas od 1 października 1921 r. począwszy, wedle nowej ustawy.

To samo dotyczy wdów i sierót po funkcjonarjuszach i emerytach b. państw zaborczych, do których ma zastosowanie art. 46 ustawy emerytalnej.

5. Mnożnik dodatku drożyźnianego oblicza się z ograniczeniami, zawartemi w art. 49 ustawy emerytalnej wedle rzeczywistego stałego miejsca zamieszkania, jeżeli to ostatnie położone jest w granicach Państwa Polskiego.

Jeżeli emeryt (wdowa, sierota) przebywa za zezwoleniem Ministra Skarbu poza granicami Państwa dłużej niż pół roku należy, od 7 miesiąca począwszy, obliczać mnożnik wedle najniższej klasy miejscowości.

Również należy przyjąć mnożnik wedle najniższej klasy miejscowości, jeżeli emeryt (wdowa, sierota) nie ma wogóle w granicach Państwa Polskiego stałego miejsca zamieszkania.

6. W myśl ustawy emerytalnej przyznaje i wymierza zaopatrzenie emerytalne, pensję wdowią i sierocą w porozumieniu z równorzędną Władzą Skarbową ta władza, która była powołana ostatnio do asygnowania uposażenia w służbie czynnej. Do czasu ostatecznego jednolitego zorganizowania na terenie Państwa wszystkich Władz i Urzędów, Władzą skarbową, powołaną do wydawania opinji w sprawach pensyjnych w Małopolsce jest Izba skarbowa we Lwowie.

Wypłatę zaopatrzeń uskutecznia Izba skarbowa we Lwowie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności bez względu na miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), odpada zatem potrzeba odnoszenia się do Izby skarbowej miejsca zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) celem uskutecznienia wypłaty zaopatrzenia i co za tem idzie, także potrzeba dołączenia dwóch odpisów tabeli pensyjnej w tych wypadkach, w których miejsce zamieszkania uprawnionej do odbioru zaopatrzenia osoby leży poza okręgiem lwowskiej Izby skarbowej.

Za Ministra Skarbu:
Podsekretarz Stanu:
Markowski.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie kwalifikacyj zdrowotnych, wymaganych od nauczycieli publicznych szkół powszechnych przy ich ustalaniu.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 lutego 1922, poz. 71.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. (Dz. Pr. Rzp. P. Nr. 44, poz. 311) »O ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych«, zarządzam, co następuje:

§ 1. Nie może być ustalony na służbie państwowej nauczyciel publicznych szkół powszechnych, u którego zostały stwierdzone następujące wady:

a) gruźlica zewnętrzna i wewnętrzna w stanie czynnym, potwierdzona w razach wątpliwych badaniem drobnowidzowem;

b) ciężkie zaburzenia w układzie nerwowym, np. napady drgawek padaczkowych, nieuleczalna choroba umysłowa, rozwijająca się poważna choroba w rodzaju paraliżu postępującego, objawy alkoholizmu;

c) wybitne zaburzenia mowy, znaczna trudność w pisaniu;

d) wybitne, nie dające się ograniczyć zapomocą szkieł, upośledzenie wzroku i wybitne upośledzenie słuchu;

e) ciężka nieuleczalna choroba skórna niezasłoniętych części ciała, przykra woń z ust (foetor ex ore) i z nosa (ozaena);

§ 2. Kwalifikacje zdrowotne określa lekarz powiatowy

W razach wątpliwych lub na żądanie nauczyciela dyskwalifikowanego kwalifikacje te określa komisja, złożona z dwóch lekarzy, delegowanych przez dyrektora okręgowego, względnie wojewódzkiego urzędu zdrowia i delegata Kuratora Okręgu Szkolnego. Orzeczenia tej Komisji są ostateczne.

§ 3. W przypadkach wyjątkowych Komisja kwalifikująca może przesunąć termin ostateczny określenia kwalifikacyj zdrowotnych nauczyciela podlegającego ustaleniu na rok.

Warszawa dnia 18 kwietnia 1921.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
M. Rataj.

L. 695/S.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 marca 1922 r. w sprawie uroczystego obchodu na cześć Polonji Amerykańskiej.

Emigracja nasza na obczyźnie, a zwłaszcza w Ameryce, tak w ciągu całej wojny, jakoteż i podczas pierwszych nad wyraz trudnych lat odbudowy Państwowości Polskiej, dawała stale dowody wielkiego patrjotyzmu i odczucia potrzeb narodowych, a ofiarność braci naszych z za oceanu nie cofała się przed chętnem złożeniem w darze dla Ojczyzny swego mienia i życia.

Te dowody ścisłej łączności naszego wychodźctwa z krajem macierzystym to pocieszający objaw braterskiego uczucia, jakie nie ginie wśród Polaków nawet przy długiej i dalekiej rozłące.

Aby tak wysoce dodatnie cechy duszy polskiej podkreślić i utrwalić wśród młodych pokoleń, postanowiło Ministerstwo urządzić w dniu 20 maja b. r. we wszystkich szkołach uroczysty obchód, poświęcony z jednej strony uczczeniu pamięci tych z naszej emigracji, którzy padli na polu walki zbrojnej o wolność Ojczyzny, z drugiej zaś oddaniu hołdu i wyrazów wdzięczności tym wszystkim z naszego wy-

chodźctwa, którzy słowem, czynem i ofiarnością przyczynili się do zaspokojenia najpilniejszych potrzeb kraju.

Obchód więc składać się będzie: 1. z żałobnego nabożeństwa za poległych i 2. z obchodu szkolnego, podczas którego będą wygłoszone odpowiednie przemówienia, wykłady i deklamacje. Dla ułatwienia szkołom urządzenia obchodu zostanie rozesłany w czasie właściwym szczegółowy przykład programu.

Aby zaś Rodacy nasi mieli żywy dowód pamięci naszej i zainteresowania naszej dziatwy, powinna każda szkoła przygotować adres od dzieci do naszych emigrantów z wyrazami bratnich uczuć i wdzięczności i podpisami uczniów. Adresy powinny być ułożone i ozdobione przez dzieci rysunkami, fotografjami lub wycinankami, przyczem należy im zostawić pole otwarte do własnej twórczości artystycznej.

Adresy nie mogą przekraczać wymiaru 44x35 ctm. (wielkość rozłożonego arkusza papieru kancelaryjnego, przyczem marginesy 5 ctm. po obu stronach muszą zostać wolne), a ozdoby nie mogą być wypukłe, aby to nie przeszkadzało transportowi ich do Ameryki, bowiem po obchodzie 20 maja wszystkie adresy mają być złożone przez szkoły powszechne, średnie i zawodowe, Inspektorom szkolnym, a przez nich wysłane bezpośrednio do Ministerstwa, które urządzi z nich wystawę w Warszawie, a potem prześle do Ameryki, jako wystawę okrężną po miastach o licznej ludności polskiej

Z uwagi na duże znaczenie narodowe nakreślonej tu akcji zechcą Zarządy szkolne i Nauczycielstwo żywo i z całem sercem zająć się omawianą sprawą.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.
A. Ponikowski.

L. 667/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj i Zarządów szkół wszelkiej kategorji w sprawie składek na pomnik wdzięczności dla Ameryki.

Z inicjatywy najpoważniejszych osób i zrzeszeń stolicy Państwa zawiązał się Komitet celem uczczenia humanitarnej a nader wydatnej pomocy Stanów Zjednoczonych Ameryki, okazywanej naszemu Państwu od zarania jego bytu.

Co mamy Ameryce do zawdzięczenia wiadomo jest powszechnie. Akcja pomocy, zorganizowana przez wielkodusznego Herberta Hoovera,

roztoczywszy opiekę nad setkami tysięcy naszej młodzieży, lata całe dożywiała ją, zaopatrywała w odzież i obuwie, ratując ją w czasach ogólnej drożyzny i niedostatku od zupełnego wycieńczenia z głodu i zimna. Osobliwie młodzież szkolna bez różnicy narodowości odczuwała zbawienną pomoc Ameryki, winna przeto zachować w dozgonnej pamięci tę serdeczną, zawsze ku niej wyciągniętą dłoń.

Widomym wyrazem uczuć wdzięczności ma być pomnik dłuta znakomitego rzeźbiarza prof. Ksawerego Dunikowskiego, wzniesiony w Warszawie. Obowiązkiem całego społeczeństwa, obowiązkiem moralnym a raczej nakazem serca jest, aby każdy w miarę sił i możności przyrzucił cegiełkę do budowy tego pomnika, który świadczyć będzie, że Polska umie prawdziwych przyjaciół ocenić i uczcić.

Współudział w tem dziele winna wziąć w znacznej mierze młodzież szkolna. W tym celu zechcą P. P. Dyrektorowie i Kierownicy szkół zwrócić się do niej z gorącym apelem, aby pomnąc doznanych wielokrotnie dobrodziejstw złożyła datek na pomnik wdzięczności.

Zebrane kwoty należy przesłać do Banku krajowego we Lwowie czekiem pocztowym dołączonym do niniejszego numeru Dziennika urzędowego.

Wynik składek w szkołach powszechnych podadzą Rady szkolne powiatowe, w innych zakładach naukowych Dyrekcje szkół Redakcji Dziennika urzędowego Kuratorjum celem opublikowania.

We Lwowie dnia 12 kwietnia 1922.

Kurator
Sobiński.

L. 1252/II.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych w sprawie zapobiegania przeciążeniu młodzieży szkolnej

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 13 stycznia 1922 l. 2/II celem zapobieżenia przeciążeniu młodzieży w szkołach zarządziło, co następuje:

a) W celu zmniejszenia liczby godzin siedzenia w szkole i umożliwienia przez to dziatwie szkolnej korzystania z wolnych godzin popołudniowych, Ministerstwo poleca zredukować czas trwania lekcyj do 45 minut w tych szkołach, w których trwają one dłużej.

b) W celu zapobieżenia nagromadzeniu się nadmiernej ilości pracy w pewnych dniach tygodnia oraz w pewnych okresach roku szkolnego Ministerstwo zaleca Dyrekcjom, by przy układaniu tygodniowych rozkładów lekcyj liczyły się z wymaganiami higjeny szkolnej, a zarazem czuwały nad tem, by każdy z nauczycieli racjonalnie rozkładał materjał swojego przedmiotu na cały rok szkolny. Ułatwi to wdrożenie młodzieży do wytrwałej pracy i równomiernych wysiłków. Odnośne wskazówki znaleźć można w zbiorowym podręczniku »Higjeny Szkolnej« w rozdziale pod tytułem »Higjena sposobu i organizacji nauczania«.

c) Wadliwe metody nauczania potęgują również w wysokim stopniu przeciążenie młodzieży. Gdy bowiem nauczyciel zapełnia lekcje własnym wykładem i egzaminowaniem, klasę zaś całą pozostawia w bierności, zamiast pociągać ją do żywej współpracy ze sobą, wówczas na prace domowe przerzuca się zbyt wielką część wysiłku, potrzebnego do zrozumienia i przyswojenia wyłożonego materjału, oraz znaczną część tych ćwiczeń, które powinnyby być odrobione w klasie. Wobec tego Ministerstwo kładzie szczególny nacisk na doskonalenie metod nauczania, widząc w tem nietylko postęp w dziedzinie pedagogji lecz zarazem bardzo racjonalny sposób zmniejszenia przeciążenia umysłowego młodzieży.

d) Z szczególnym naciskiem Ministerstwo podkreśla konieczność nieprzeciążania młodzieży szkolnej pracami domowemi, w szczególności unikania zbytecznych przepisywań, zbyt częstych i długich wypracowań, nadmiaru zadań pamięciowych oraz konieczność niezadawania dodatkowych lekcyj na dni świąteczne i ferje. Ministerstwo uważa za rzecz bardzo pożądaną, by przynajmniej w ciągu pewnych okresów wszyscy nauczyciele notowali w dziennikach klasowych, ile przypuszczalnie czasu zużyć ma uczeń średnio-zdolny na przygotowanie zadanej do domu pracy. Wiadomości te ułatwią możliwie równomierny rozkład pracy domowej na poszczególne dni tygodnia.

e) W każdej klasie należy na jeden dzień tygodnia zadawanie prac domowych ograniczyć do minimum, a to dlatego, ażeby w przeddzień Dyrekcja szkoły w porozumieniu z nauczycielem ćwiczeń cielesnych mogła zorganizować dla tej klasy odpowiednie do pory roku popołudniowe zabawy i gry ruchowe, jako zajęcia obowiązkowe. Do tych celów wykorzystać można dziedziniec szkolny, wolny plac, lub większe boisko w ogrodzie publicznym. Udział innych nauczycieli w tych grach i zabawach Ministerstwo uważa za bardzo pożądany.

f) Ponieważ przeciążenie młodzieży wynika również z niedostatecznego jej przygotowania do przerabiania odnośnego programu, przeto Ministerstwo zaleca staranne kwalifikowanie młodzieży przy promowaniu i przy egzaminach wstępnych, aby do wszystkich klas wchodziła młodzież istotnie przygotowana, bo tylko wtedy ciężar pracy szkolnej nie będzie przewyższał zasobu jej sił umysłowych.

g) Zaleca się też Dyrekcjom zwracanie uwagi rodziców, by unikali przeciążenia młodzieży przez dodatkowe nauczanie w domu drugiego języka nowożytnego. Ministerstwo redukując w programach liczbę języków obcych dało wyraz konieczności unikania przeciążenia wynikłego nietylko z nadmiernej liczby godzin szkolnych, lecz i z rozpraszania umysłu na zbyt dużą liczbę przedmiotów.

h) Wreszcie ze względu na to, iż przeciążenie ucznia lekcjami wypływać może z nieracjonalnego sposobu pracy n. p. z nieumiejętności skupiania uwagi, ze zbyt częstych lub zbyt rzadkich przerw w nauce domowej, z niewłaściwego wyboru czasu na naukę, z zachowania wadliwej pozycji przy czytaniu i pisaniu, z nieodpowiednich warunków higjenicznych i t. p. Ministerstwo zaleca lekarzom szkolnym i wszystkim nauczycielom udzielanie uczniom przy każdej sposobności wskazówek co do tego, w jaki sposób w domu uczyć się mają, by praca ich była jaknajbardziej wydatną. Sprawę tę należy oświetlać we właściwy sposób również na konferencjach z rodzicami. Dla tych grup młodzieży, która nie posiada w domu odpowiednich warunków do pracy, zaleca się udzielanie na przygotowanie zadań domowych lokalu szkolnego lub wyszukanie na ten cel specjalnego pomieszczenia.

Podając powyższe rozporządzenie Ministerstwa do wiadomości i zastosowania się Dyrekcjom i Gronom nauczycielskim, Kuratorjum nadmienia od siebie, co następuje:

ad a) Kuratorjum przypomina tutejszy okólnik z dnia 12 października 1921 l 20608/IV z uwagą, że także szkoły prywatne powinny się do niego zastosować.

ad b) Dyrekcje dołożą starań, aby przy układaniu podziału godzin lekcje przedmiotów wymagających więcej pracy umysłowej były równomiernie rozłożone na cały tydzień i odpowiednio ustosunkowane do godzin takich, jak gimnastyka, praca ręczna, śpiew, rysunki.

Celem równomiernego rozłożenia materjału naukowego na cały rok są nauczyciele obowiązani przedłożyć rozkład materjału szczegóło-

wego w myśl postanowień tutejszego okólnika z dnia 2 grudnia 1921 l. 24061/IV B. III, § 6; przypomina się zwłaszcza ustęp drugi § 6.

ad c) Przypomina się okólnik tutejszy z dnia 2 grudnia 1921, l. 24061/IV część wykon. III § 6, 7, 8.

ad f) Na ten punkt zwraca Kuratorjum szczególniejszą uwagę PP. Dyrektorów i Gron nauczycielskich, zaznaczając, że intencją tego przepisu jest jak najstaranniejsze klasyfikowanie uczniów na zasadzie sumiennego rozważenia, czy uczeń jest istotnie przygotowany do skutecznej pracy w klasie następnej, z pominięciem wszelkich innych momentów, których uwzględnianie niemal zawsze w ostatecznym rezultacie wychodzi na szkodę ucznia.

ad h) Wykonanie tego punktu jest terenem czynności opiekunów klasowych, a częściowo także nauczycieli fachowych. Wielki nacisk należy w czasie nauki kłaść na uświadamianie uczniów, czego i w jaki sposób mają się w domu uczyć oraz ułatwić im wspólne opracowywanie lekcji czy wspólne urządzanie lektury w budynku szkolnym.

We Lwowie dnia 6 kwietnia 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 250/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich zawodowych i Rad szkolnych powiatowych, w sprawie ochrony sztuki rodzimej.

Na mocy rozporządzenia b. Ministerstwa Kultury i Sztuki z dnia 13 stycznia 1922 l. 161 Konserwator i Kierownik Oddziału Sztuki i Kultury przy Województwie Lwowskiem jest organem opinjodawczym we wszystkich działach sztuki, wchodzących w zakres kompetencji Departamentu Sztuki i Kultury istniejącego przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, to jest:

1. zabytków i muzeów; 2. architektury i opieki nad krajobrazem; 3. malarstwa, rzeźby i sztuk zdobniczych; 4. literatury; 5. muzyki i 6. teatru.

Do kompetencji Konserwatora przy Województwie należy też opinjowanie wszelkich projektów nowych gmachów publicznych rządo-

wych i prywatnych (kościoły, kaplice, cerkwie, bożnice, plebanje, szkoły, starostwa, sądy, teatry, hotele, dworce kolejowe, kioski, wszelkie budynki w ogrodach publicznych, wszelkiego rodzaju budynki wystawowe i t. p.), a nadto opieka nad rozwojem domowego przemysłu, o ile ten przemysł wchodzi w zakres sztuki i kultury (kilimy, makaty, tkactwo, zabawkarstwo, ceramika, wyroby z drzewa i t. p.).

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na życzenie Oddziału Sztuki i Kultury przy Województwie Lwowskiem poleca Dyrekcjom i Radom szkolnym powiatowym, by wpływały na grona nauczycielskie, aby przy sposobności zetknięcia się z ludem chroniły zdobnictwo i strój ludowy, tudzież zamiłowanie do rodzimej sztuki w przemyśle. Prócz tego należy udzielać ułatwień, pomocy i poparcia przy zakładaniu chórów, kapel i teatrów włościańskich po wsiach.

We Lwowie dnia 22 marca 1922.

Za Kuratora:
Stefanowicz.

L. 6920/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych oraz miejskiej we Lwowie, w sprawie wyboru członków do Urzędów dyscyplinarnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 14 lutego 1922 l. 2716/I oznajmiło, że Wyższy Urząd dyscyplinarny uchwałą z dnia 21 stycznia 1922 wyraził opinję, że członkowie Urzędu dyscyplinarnego, wybrani przez Radę szkolną powiatową na podstawie art. 8 lit. a) Dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. P. P. Nr. 14, poz. 187) urzędują trzy lata nawet wówczas, gdy w czasie ich okresu urzędowania nastąpi rozwiązanie lub reorganizacja Rady szkolnej powiatowej, ponieważ punkt c) wzmiankowanego artykułu wyraźnie postanawia, iż mandaty członków Urzędu dyscyplinarnego trwają 3 lata a nie czyni tego okresu zależnym od trwania mandatu do Rad szkolnych powiatowych (dawniej okręgowych).

Opinję powyższą Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego aprobowało i oznajmiło, że wobec tego niema powodu wnioskować, aby zmiany zaszłe w składzie Rad szkolnych powiatowych na zasadzie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 8 lutego 1921 w przedmiocie tymczasowego ustroju

władz szkolnych na obszarze b. Galicji (Dz. Urz. Nr. 4, poz. 36) miały wpłynąć na kwestję, o którą chodzi.

Wybory dokonane przez byłe Rady szkolne okręgowe zatrzymują więc swą ważność przez lat trzy.

We Lwowie dnia 15 marca 1922.

Za Kuratora:
Gayczak.

L. 2273|I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich w sprawie opłaty za egzamin dojrzałości dla eksternów.

Opierając się na reskrypcie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 marca 1922 Nr. 6953/I, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanawia opłatę za egzamin dojrzałości prywatystów i prywatystek w seminarjach nauczycielskich na 2000 Mk bez względu na to, czy poddają się pełnemu egzaminowi czy też uzupełniają egzamin dojrzałości ze szkoły średniej lub liceum żeńskiego. Sposób użycia taks pozostaje niezmieniony.

We Lwowie dnia 19 kwietnia 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 5258/II.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Dyrekcyj ogólnokształcących szkół średnich państwowych i prywatnych z prawem publiczności w sprawie ważności egzaminów wstępnych.

Ponieważ niejednokrotnie zdarzają się wypadki mylnej interpretacji ważności złożonych egzaminów wstępnych, przeto Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego postanawia, co następuje:

1. Uczeń, który złożył w jakimkolwiek zakładzie egzamin wstępny z wynikiem dodatnim, powinien bezwarunkowo wpisać się w poczet uczniów publicznych lub prywatnych danego zakładu na bieżący rok szkolny, gdyż w przeciwnym razie egzamin złożony traci znaczenie.

2. Uczeń, który na podstawie egzaminu wstępnego, złożonego z dodatnim wynikiem w jednym zakładzie, pragnie wpisać się w innym

zakładzie naukowym tego samego typu, musi wnieść podanie do Kuratorjum na ręce Dyrekcji zakładu w którym powyższy egzamin składał, przyczem Dyrekcja załączy do podania szczegółowy odpis protokołu egzaminu. Zaznacza się, że takiego pozwolenia Kuratorjum będzie udzielało tylko w wyjątkowych wypadkach (n. p. przesiedlenie rodziców z urzędu). Wpis takiego ucznia do zakładu innego typu, może nastąpić tylko na podstawie ponownego egzaminu wstępnego.

3. Uczeń, który złożył egzamin wstępny w jednym zakładzie z wynikiem ujemnym, a nie wpisał się do klasy niższej, do której według oceny komisji egzaminacyjnej mógł być przyjęty, nie może być przyjęty w żadnym innym zakładzie naukowym, a egzamin może powtórzyć nie prędzej, jak po upływie roku i to do klasy bezpośrednio wyższej od tej, do której w myśl oceny komisji egzaminacyjnej uznany został za uzdolnionego. Ponowny egzamin wstępny z reguły należy składać w tym samym zakładzie naukowym.

4. Reprobowanie ucznia przy egzaminie wstępnym w zakładzie jednego typu pociąga za sobą reprobowanie ucznia do tej samej klasy w zakładach średnich wszelkich innych typów.

5. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przypomina przy tej sposobności Dyrekcjom z całym naciskiem ust. 4 tutejszego okólnika z dnia 20 września 1921 l. 1103/pr. (Dziennik urzędowy Nr 15 z r. 1921), tudzież ustęp ostatni tutejszego okólnika z dnia 14 czerwca 1921 l. 11756/IV (Dziennik urzędowy Nr. 9 z r. 1921).

We Lwowie dnia 14 kwietnia 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 732/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich szkół i zakładów naukowych w sprawie popierania Towarzystwa Higjenicznego we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego otrzymało następującą odezwę:

»Lwowskie Towarzystwo higjeniczne, które z powodu wypadków wojennych zawiesiło czasowo swoje czynności, podjęło działalność z rokiem bieżącym.

Pragnąc wypełnić zadanie organizacji, której głównym celem **rozpowszechnianie** zasad higjeny wśród najszerszych warstw społeczeństwa — chcąc w zmienionych warunkach politycznych, społecznych i ekonomicznych spełnić należycie rolę czynnika obywatelskiego, współdziałającego z własnym Rządem i Państwem w uzdrowieniu kraju — odzywa się Wydział Towarzystwa higjenicznego do P. T. Inżynierów, Nauczycielstwa, Świata lekarskiego i wszystkich ludzi dobrej woli a w myśl hasła, że **największem bogactwem kraju jest zdrowie jego mieszkańców**, zaprasza do wpisywania się w poczet członków Towarzystwa higjenicznego.

Wpisy przyjmują: Przewodniczący Dr. Jan Opieński, laboratorjum chem. lekarskie, Senatorska 5 i skarbnik Towarzystwa Dr. Maksymiljan Mosler, Wojewódzki Wydział Zdrowia, ul Karmelicka 4.

Wkładka członka wynosi 50 Mk. miesięcznie, z prenumeratą zaś miesięcznika »Zdrowie« 100 Mk. miesięcznie.

Ze względu na doniosłość sprawy Kuratorjum O. S. L. zachęca Nauczycielstwo do wpisywania się w poczet członków tego Towarzystwa.

We Lwowie dnia 3 kwietnia 1922.

Kurator: *Sobiński.*

L 3397/II.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich w sprawie czynności opiekunów klasowych.

Do § 5 części wykonawczej okólnika tutejszego z dnia 2 grudnia 1921 l. 24061/IV (zob. Dz. Urz. Kuratorjum Nr. 1 z r. 1922 str. 22) dodać należy ustęp drugi w brzmieniu następującem:

»Wedle uznania poszczególnych Dyrecyj mogą czynności i zabiegi wychowawcze, przedsiębrane poza lekcjami szkolnemi przez opiekunów klasowych, być wpisywane nie do dziennika klasowego, lecz do osobnej księgi, zatytułowanej: Dziennik Wychowawstwa. Do Dziennika tego mogą wpisywać swoje zabiegi i czynności wychowawcze także nauczyciele nie będący opiekunami klasowymi«.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

We Lwowie dnia 30 marca 1922.

Kurator: *Sobiński.*

L. 2459/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych, miejskiej we Lwowie i Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich w sprawie wyższego kursu nauczycielskiego we Lwowie, oraz państwowego Instytutu nauczycielskiego w Warszawie.

I. 1. Na podstawie zezwolenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 3 kwietnia br. l. 8471/II Kuratorjum organizuje w roku szkolnym 1922/23 wyższy kurs nauczycielski we Lwowie w dwóch grupach, a to: grugę geograficzno-przyrodniczą i grupę rysunkowo-slöjdową.

2 Uczestnikami kursu mogą być nauczyciele i nauczycielki, wyróżniający się zamiłowaniem i uzdolnieniem pedagogicznem, którzy posiadają seminarjalny egzamin dojrzałości i egzamin kwalifikacyjny do niższych klas szkoły powszechnej (dawniej pospolitej) tudzież aplikację conajmniej dobrą. Dla wykazania uzdolnienia do odbywania studjów na wyższym kursie nauczycielskim muszą kandydaci poddać się wstępnemu egzaminowi w zakresie programu seminarjów nauczycielskich z odpowiedniej grupy przedmiotów

3. Podania kandydatów mają być wnoszone drogą urzędową do Kuratorjum najpóźniej do dnia 31 maja 1922. Rady szkolne powiatowe zbiorą wszystkie prośby i prześlą je Kuratorjum do dnia 10 czerwca, dołączając listę wszystkich petentów wraz z umotywowanym wnioskiem, których kandydatów uważają za najgodniejszych polecenia. Listę należy układać z wielką starannością, ażeby uniknąć o ile możności usuwania kandydatów od kursu z powodu niewykazania odpowiednich uzdolnień przy egzaminie wstępnym, ewentualnie później w czasie nauki.

Do podania należy dołączyć:

a) należycie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną, b) wypełnioną przez kandydata deklarację według załączonego wzoru, c) świadectwo dojrzałości oraz patent kwalifikacyjny do niższych szkół powszechnych.

4. Przyjęci na kurs otrzymają urlop płatny na czas trwania kursu. Pan Inspektor ma obowiązek pouczyć każdego wnoszącego podanie o przyjęcie, że nie może liczyć na stypendjum państwowe w czasie studjów, ani też ze względów ustawowych na zrównanie płacy obecnie pobieranej z poborami nauczycieli lwowskich. Słuchacze pobierają płace odpowiadające kategorji miejscowości w której stale pracują, ze wszystkiemi dodatkami państwowemi i gminnemi. Mają również prawo

do korzystania z gruntu szkolnego, a nauczyciel żonaty może nadto pozostawić rodzinę w mieszkaniu zajmowanem przed uzyskaniem urlopu na kurs.

Rok szkolny na kursie rozpocznie się dnia 1 września 1922, egzamina wstępne odbędą się między 1 a 5 września

II. 1. Na podstawie powołanego na wstępie rozporządzenia ministerjalnego podać również należy do wiadomości nauczycielstwa, że w roku szk. 1922/23 zostaną otwarte w państwowym Instytucie nauczycielskim w Warszawie (uczelnia nieidentyczna z państwowym Instytutem pedagogicznym, przeznaczonym przedewszystkiem dla nauczycielstwa szkół średnich) następujące cztery wydziały: a) polonistyczny, b) historyczny, c) matematyczny, d) przyrodniczy.

Uczelnia ta ma na celu przygotowanie pedagogicznych i pedagogiczno-administracyjnych pracowników w dziedzinie szkolnictwa powszechnego.

2. Do Instytutu mogą być przyjmowani tylko nauczyciele czynni, z pełnemi kwalifikacjami, z 3-letnią przynajmniej praktyką w szkolnictwie, z czego przynajmniej rok jeden w instytucjach szkolnictwa powszechnego, którzy wykazali w swej pracy nauczycielskiej wybitne uzdolnienia i zamiłowania zawodowe. Od kandydatów nadto wymaga się przedstawienia świadectwa z ukończonego wyższego kursu nauczycielskiego, złożenia egzaminu wydziałowego lub ukończenia z maturą szkoły średniej ogólnokształcącej, względnie równorzędnego zakładu naukowego.

3. Celem zbadania kwalifikacyj osobistych oraz uzdolnienia do pracy w Instytucie zamierzona jest organizacja kollokwjów wstępnych dla wszystkich kandydatów, zgłoszonych do Instytutu nauczycielskiego, w czasie od 23 czerwca do 1 lipca 1922 włącznie. Kandydaci, którzy nieprzystąpią do kollokwjów, poddani będą z początkiem roku szkolnego 1922/23 egzaminowi wstępnemu z odnośnej grupy przedmiotów w zakresie przewidzianym punktem 4 okólnika z dnia 23 sierpnia 1921 Nr. 24318/I. (Dzien. urzęd. z r. 1921 str. 367).

4 Termin nadsyłania do Ministerstwa podań o przyjęcie do Instytutu i o udzielenie urlopu płatnego w celu odbycia studjów upływa z dniem 15 maja 1922. Ze względu na ograniczoną liczbę miejsc w Instytucie, na które wybierani będą najlepsi kandydaci z całego Państwa, Inspektorowie szkolni powinni przedkładać do Kuratorjum podania tylko rzeczywiście wyróżniających się jednostek.

5. Do podań winna być dołączona dokładnie wypełniona tabela kwalifikacyjna, w której należy podać szczegółowo umotywowaną opinję, jak przy kandydatach ubiegających się o przyjęcie na wyższy kurs nauczycielski, z uwzględnieniem wyższych wymagań, jakie stawiane są ubiegającym się o przyjęcie do Instytutu, tudzież wypełniona przez kandydata deklaracja według załączonego osobnego wzoru i świadectwo zdrowia.

Niniejszy okólnik należy podać natychmiast do wiadomości nauczycielstwa i przestrzegać ściśle określonych w nim terminów, ponieważ podania wniesione po terminie lub nieudokumentowane należycie nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

We Lwowie dnia 22 kwietnia 1922.

Za Kuratora: *Gayczak.*

WZÓR DEKLARACJI.

Prosząc o przyjęcie na wyższy Kurs Nauczycielski we Lwowie, niniejszem zobowiązuję się:

1. Kształcić się specjalnie w grupie przedmiotów ....
2. Przestrzegać regulaminu Kursu tak co do zajęć jak i egzaminów końcowych.
3. Nie obejmować bez porozumienia z Dyrekcją Kursu żadnych zajęć ubocznych poświęcając cały czas pracy na kursie.
4. Pracować w szkolnictwie powszechnem przynajmniej w przeciągu lat trzech od ukończenia kursu pod rygorem zwrotu poborów, jakie otrzymałem w czasie pobytu na kursie.

W .... dnia 192   r.

....

nauczyciel szkoły .... klasowej w ....

DEKLARACJA.

Prosząc o przyjęcie na Państwowy Instytut Nauczycielski w Warszawie, niniejszem zobowiązuję się:

1. Kształcić się specjalnie w przedmiotach: ....
2. Przestrzegać ściśle regulaminu Instytutu.
3. Nie obejmować bez porozumienia się z Zarządem Instytutu żadnych zajęć ubocznych, lecz poświęcać cały czas pracy w Instytucie.
4. Pracować przynajmniej w przeciągu lat sześciu od ukończenia Instytutu w szkolnictwie państwowem lub publicznem według uznania Ministerstwa pod rygorem zwrotu poborów, jakie otrzymałem w czasie studjów na Instytucie.

Podpis

W ....

dnia .... Stanowisko służbowe

....

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował Kazimierza Zimmermana, dyrektora seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze, dyrektorem seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie.

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło Aleksandra Hausera nauczycielem gimnazjum w Żółkwi; Zofię Rozwadowską nauczycielką gimnastyki w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyi.

Kuratorjum O. S. L. zamianowało: Djonizego Kurka nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Rudnikach; Michała Łacha nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Radenicach; Bohdana Kaczmarskiego nauczycielem 1-klasowej szkoły w Bolanowicach.

Przeniosło: Marcelego Czarkowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły. w Holeszowie na posadę nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Horodence;

Maurycego Młodeckiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Ostrowach tuszowskich do szkoły w Hucie pieniackiej;

Karolinę Tinzową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Brundorfie do szkoły w Nowosiółce;

Marję Michalikównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Borkach na równorzędną posadę w szkole w Nowosielcu.

Zmarli: Tadeusz Amirowicz nauczyciel szkoły powszechnej męskiej im. Mickiewicza w Samborze, zmarł w marcu br. w 59. roku życia a w 37. roku służby;

Marja Dąbrowiecka nauczycielka w Międzybrodziu w powiecie sanockim, zmarła dnia 25 marca br. w 32. roku życia a w 12. roku służby;

Wiktorja Golachowska nauczycielka 7-klasowej szkoły powszechnej w Lisku, zmarła dnia 4 lutego br. w 41. roku służby;

Salomeja Hęclikówna tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Hyżnem w powiecie rzeszowskim, zmarła dnia 27 marca 1922 w 38. roku życia a w 4. roku służby;

Ludwik Jankowski stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Ujeździe w powiecie rohatyńskim, zmarł dnia 16 lutego br. w 69. roku życia a w 47. roku służby;

Piotr Kohut stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Tiapczem w powiecie dolińskim, zmarł dnia 22 marca br. w 38. roku życia a w 16. roku służby;

Anna Kunzekówna tymczasowa nauczycielka w Rozborzu w powiecie jarosławskim, zmarła dnia 5 marca br. w 21. roku życia a w 2. roku służby;

Włodzimierz Michałowski nauczyciel 1-klasowej szkoły w Studziance w powiecie kałuskim, zmarł dnia 19 marca br. w 39. roku życia a w 14. roku służby;

Kornelja Stefanowówna stała nauczycielka szkoły powszechnej żeńskiej im. król. Zofji w Stanisławowie, zmarła w lutym br. w 39. roku życia a w 20. roku służby;

S. Zofja Szydoczyńska dyrektorka 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Żółkwi, zmarła w lutym br. w 34. roku służby;

Helena Twerdochlibowa nauczycielka 4-klasowej szkoły im. Czackiego w Jarosławiu, zmarła dnia 25 marca br. w 43. roku życia a w 24. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 18 marca b. r. l. 5021/II klasom I i II prywatnego gimnazjum żeńskiego Koła Ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Tarnopolu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 20 marca b. r. l. 3183/II klasom I—III prywatnego gimnazjum żeńskiego oddziału Ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Kołomyi na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic zwyczajnych uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 marca b. r. l. 5505/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu w Rzeszowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 marca b. r. l. 5504/II prywatnemu gimnazjum S. S. Urszulanek w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu oraz wyjątkowo do przyjętych w charakterze prywatystek byłych uczenic zwiniętych klas wyższych gimnazjum realnego S. S. Urszulanek w Kołomyi;

reskryptem z dnia 23 marca b. r. l. 5682/II klasom III—VIII prywatnego gimnazjum realnego zreformowanego Marji Frenklówny we Lwowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 10 kwietnia b. r. l. 3253/I prywatnej szkole powszechnej utrzymywanej przez Zgromadzenie Sióstr Szkolnych de Notre Dame we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 10 kwietnia b. r. l. 3251/I czterem Kursom prywatnego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego utrzymywanego przez Koło Ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Kołomyi na rok szkolny 1921/22 z ograniczem do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 10 kwietnia b r. l. 1678/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu P. P. Bazyljanek w Stanisławowie tudzież rozwojowej, obecnie 5-klasowej szkole powszechnej jako szkole ćwiczeń, na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży szkolnej własnego zakładu.

Książki szkolne.

Kuratorjum zaleciło książkę p. t.: „О. Барвіньский. Огляд українськоï лïтератури, трете справлене видане у Львові 1922 накладом книгарнï А. Бардаха", cena egzemplarza w handlu księgarskim 400 mk., do użytku przy nauce języka ruskiego na wyższych kursach seminarjów nauczycielskich.

Konkursa.

L. 2128/I. S. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie.

Do posady tej są przywiązane pobory, unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 433.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową najpóźniej do końca maja 1922 a Dyrekcje (Rady szkolne powiatowe) przedłożą je Kuratorjum w terminie do 10 czerwca 1922.

We Lwowie, dnia 15 kwietnia 1922.

L. 2129/I. S. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie.

Do posady tej są przywiązane pobory unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 433.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić drogą służbową najpóźniej do końca maja 1922, a Dyrekcje (Rady szkolne powiatowe) przedłożą je Kuratorjum w terminie do 10 czerwca 1922.

We Lwowie dnia 15 kwietnia 1922.

L. 1729/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady dyrektora średniej szkoły rolniczej w Czernichowie.

O nadanie tej posady, do której przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 55, poz. 435, zmienionej ustawą z dnia 18 marca 1921 Dz. U. Rz. P. Nr. 30 poz. 175, mogą ubiegać się kandydaci, którzy wykażą się wyższemi studjami agronomicznemi lub przyrodniczemi, oraz dłuższą praktyką zawodową.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaopatrzone w krótki opis przebiegu życia, świadectwa odbytych studjów, świadectwo zdrowia i praktyki zawodowej należy wnosić do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do końca maja b. r.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

Podania które już wpłynęły do Tymczasowego Wydziału Samorządowego będą również rozpatrywane przy wyborze kandydata.

We Lwowie dnia 10 kwietnia 1922.

L. 1544/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady dyrektora krajowej szkoły tkackiej w Krośnie.

O nadanie tej posady, do której przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 435, zmienionej ustawą z dnia 18 marca 1921 Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175, mogą ubiegać się inżynierowie budowy maszyn z dłuższą praktyką zawodową.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaopatrzone w krótki opis przebiegu życia, świadectwa odbytych studjów, świadectwo zdrowia i praktyki zawodowej należy wnosić do końca maja b. r. do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie, dnia 27 marca 1922.

L. 865/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posady: 1. nauczyciela języka polskiego, oraz innego obcego, względnie historji. 2. nauczyciela dla matematyki i fizyki w państwowych kursach nauczycielskich we Lwowie.

Z posadami temi połączone są prawa i obowiązki przywiązane do stanowiska nauczyciela w szkołach średnich unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65, poz. 433.

Kandydaci ubiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich; w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych z grupy I lub II.

Podania udokumentowane należy wnosić w drodze służbowej do dnia 31 maja 1922 do Dyrekcji Państwowych Kursów Nauczycielskich we Lwowie ul. Nabielaka (seminarjum nauczycielskie).

We Lwowie, dnia 29 marca 1922.

L. 5237/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela matematyki i fizyki w gimnazjum IX im. Kochanowskiego we Lwowie, z poborami unormowanemi ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

Termin wnoszenia podań drogą służbową do końca maja 1922.

We Lwowie dnia 15 kwietnia 1922.

L. 787/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem ponowny konkurs na posadę nauczyciela języka polskiego w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie.

Z posadą tą są połączone obowiązki i prawa przywiązane do posady nauczyciela w szkołach średnich, unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacją na nauczyciela szkół średnich. W braku takich kandydatów będą mogli być uwzględnieni nauczyciele (lki) szkół powszechnych z egzaminem wydziałowym z I grupy.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do dnia 20 maja b. r., a Dyrekcje względnie Rady szkolne powiatowe przedłożą je Kuratorjum do 25 maja 1922.

We Lwowie, dnia 11 kwietnia 1922.

W państwowych seminarjach nauczycielskich męskich i żeńskich, położonych na terytorjum Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, będą na rok 1922/23 do obsadzenia posady t y m c z a s o w y c h nauczycieli i nauczycielek w szkołach ćwiczeń i na kursach.

Do posad tych przywiązane jest uposażenie unormowane dla nauczycieli szkół średnich. Stabilizacja może nastąpić po roku zadowalającej służby.

Kompetenci o te posady winni wnieść podania udokumentowane z dołączeniem tabeli kwalifikacyjnej za pośrednictwem przełożonej władzy do dnia 20 lipca, która przedłoży je Kuratorjum do końca lipca 1922.

Pierwszeństwo mieć będą frekwentanci wyższych kursów naukowych we Lwowie i w Krakowie.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 24 kwietnia 1922.

L. 1929. Rada szkolna powiatowa we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela (lki) kierującego w 4-klasowej szkole z planem szkół 6-klasowych w Czyszkach, miejscowości odległej od Lwowa o

16 km, od Winnik o 5 km. Budynek szkolny własny, murowany z mieszkaniem dla naucz. ogrodem i gruntem ornym. Język wykładowy polski.

2. Na posadę nauczyciela kierującego w 2-klasowej szkole w Bilce Królewskiej, język wykładowy polski. Budynek szkolny własny, mieszkanie dla naucz. w osobnym budynku w lichym stanie, z ogrodem i gruntem ornym.

3. Na posadę nauczyciela kierującego w 2-klasowej szkole o 4 siłach nauczycielskich z językiem wykładowym polskim w Krotoszynie. Budynek szkolny własny z mieszkaniem dla kierownika szkoły.

4. Na posadę nauczyciela (lki) w 1-klasowej szkole w Kozicach. Budynku szkolnego własnego niema, budowa nowej szkoły w toku. Język wykładowy ruski.

Termin wnoszenia podań upływa z końcem czerwca b. r.

We Lwowie dnia 3 kwietnia 1922.

L. 1605. Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad:

1. Posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej im. Czackiego w Jarosławiu z językiem wykładowym polskim.

2. Posady nauczyciela religji mojżeszowej w 5-klasowej szkole męskiej w Sieniawie z obowiązkiem udzielania nauki religji w miejscowej szkole żeńskiej.

3. Posady nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Żurawiczkach z językiem wykładowym polskim.

4. Posady nauczyciela kierującego 1-klasowej szkoły (z klasą nadetatową) w Leżachowie; język wykładowy ruski.

5. Posady nauczyciela 1-klasowej szkoły w Zaradawie; język wykładowy ruski.

W szkole im. Czackiego w Jarosławiu niema wolnego mieszkania służbowego dla kierownika szkoły.

Podania udokumentowane z dokładnie we wszystkich rubrykach wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Jarosławiu do dnia 30 czerwca 1922.

Jarosław dnia 20 marca 1922.

L. 636. Celem obsadzenia posady nauczyciela religji izraelickiej w 6-klasowej szkole powszechnej żeńskiej w Skolem z obowiązkiem udzielania tej nauki także w szkole 5-klasowej męskiej ogłasza się niniejszem konkurs.

Podania udokumentowane należy wnosić w drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Skolem do końca czerwca 1922.

Skole dnia 12 kwietnia 1922.

L. 808. Rada szkolna powiatowa w Zbarażu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Zbarażu.

Podania udokumentowane należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Zbarażu do końca czerwca 1922.

Zbaraż dnia 24 marca 1922.

L. 867. Rada szkolna powiatowa w Dolinie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w 6-klasowej szkole męskiej w Bolechowie z obowiązkiem udzielania tej nauki i w szkole żeńskiej w Bolechowie.

2. Na posadę nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w 4-klasowej szkole męskiej w Rożniatowie z obowiązkiem udzielania nauki tego przedmiotu w szkole żeńskiej w Rożniatowie, oraz w szkołach w Broszniowie na Osadzie fabrycznej i w Swaryczowie.

3. Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 4-klasowej szkole męskiej w Rożniatowie, z obowiązkiem udzielania tej nauki i w szkole żeńskiej w Rożniatowie.

4. Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 4-klasowej szkole męskiej w Perehińsku, z obowiązkiem uczenia tego przedmiotu i w szkole żeńskiej w Perehińsku.

O posady te mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym w razie zamianowania nie będzie wolno pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania ostemplowane i udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Dolinie w terminie do końca czerwca 1922.

Dolina dnia 20 marca 1922.

L. 1241. Rada szkolna powiatowa w Lisku ogłasza konkurs na 10 posad nauczycieli (lek) tymczasowych. Podania udokumentowane oryginalnemi świadectwami dojrzałości należy wnosić do końca czerwca b. r.

Lisko dnia 2 kwietnia 1922.

L. 754. Rada szkolna powiatowa w Stanisławowie ogłasza konkurs na posady nauczycieli kierujących: w szkole 6-klasowej męskiej w Haliczu w szkole 2-klasowej z językiem wykładowym ruskim w Chryplinie i w szkole 2-klasowej z językiem wykładowym ruskim w Tyśmieniczanach.

Podania udokumentowane należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Stanisławowie za pośrednictwem władzy przełożonej do końca czerwca 1922.

Podania wniesione po terminie będą zwracane. W Haliczu niema mieszkania w budynku szkolnym.

Stanisławów dnia 22 marca 1922.

L. 1661. Rada szkolna powiatowa w Zaleszczykach ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady nauczyciela religji rzym. kat. w 6-klasowej szkole powszechnej żeńskiej w Zaleszczykach z obowiązkiem udzielania nauki religji w szkołach powszechnych w Żeżawie, Pieczarnej i Dźwiniaczu.

Podania udokumentowane wnosić należy w przepisanej drodze do dnia 30 czerwca 1922.

Zaleszczyki dnia 12 kwietnia 1922.

L. 499. Rada szkolna powiatowa w Podhajcach ogłasza uiniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w 7-klasowej szkole męskiej w Podhajcach, z obowiązkiem udzielania nauki religji w miejscowej szkole 7-klasowej żeńskiej.

Podania ostemplowane i udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej powiatowej w Podhajcach w terminie do końca czerwca 1922.

Podhajce, dnia 18 kwietnia 1922.

L. 1092. Rada szkolna powiatowa w Żółkwi ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki kierującej 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Żółkwi. Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy. Żółkiew należy do III. klasy dodatku drożyźnianego.

Podania udokumentowane wnosić należy w terminie do końca czerwca b. r.

Żółkiew dnia 15 kwietnia 1922.

Wezwania.

L. 863. Rada szkolna powiatowa w Drohobyczu wzywa Bronisławę Drillichównę byłą nauczycielkę szkoły powszechnej w Podbużu, której adres nie jest znany, aby najpóźniej do końca maja 1922 zgłosiła się do objęcia obowiązków służbowych, w przeciwnym razie uważać się ją będzie jako dobrowolnie zrzekającą się posady nauczycielskiej.

Drohobycz dnia 10 marca 1922.

L. 4722. Rada szkolna powiatowa w Mielcu wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane: Józefa

Jastrzębskiego, Jana Bednarskiego, Stanisława Babulę, aby zgłosili się do służby nauczycielskiej w przeciągu 30 dni od daty ogłoszenia, w przeciwnym razie będzie się ich uważało za zrzekających się posad nauczycielskich.

Mielec dnia 3 kwietnia 1922.

L. 1168. Rada szkolna powiatowa w Sanoku wzywa nauczycieli tutejszego powiatu służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane, mianowicie Franciszka Kielara i Tadeusza Pietrzaka, aby bezzwłocznie a najpóźniej do dnia 30 czerwca 1922 postarali się o uwolnienie ze służby wojskowej i zgłosili się celem objęcia obowiązków lub donieśli o zachodzących przeszkodach, gdyż w razie przeciwnym uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Sanok dnia 1 kwietnia 1922.

L. 380. Rada szkolna powiatowa w Radziechowie wzywa następujących nauczycieli służących dotąd w wojsku, których adresy nie są znane a mianowicie: Zygmunta Śliwińskiego, Franciszka Bezrota, Wincentego Kapuścińskiego, Rudolfa Brenenstuhla, Józefa Kobylańskiego, Stanisława Pełkę, Władysława Macha, aby bezzwłocznie a najpóźniej do końca czerwca 1922 r. postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej i zgłosili się w Radzie szkolnej powiatowej w Radziechowie celem objęcia obowiązków nauczycielskich lub donieśli o zachodzących przeszkodach, gdyż w razie przeciwnym uważani będą za dobrowolnie zrzekających się posad nauczycielskich.

Radziechów dnia 23 marca 1922.

L. 1206. Rada szkolna powiatowa w Jaworowie wzywa nauczycieli: Bolesława Czajkowskiego, Jana Dracza, Józefa Kosińskiego, Józefa Osikę, Stanisława Parkasiewicza i Stanisława Rychlickiego, służących prawdopodobnie dotychczas w wojsku, których adresy nie są znane, ażeby najpóźniej do końca czerwca 1922 postarali się o zwolnienie ze służby wojskowej i zgłosili się celem objęcia obowiązków, w przeciwnym razie uważani będą jako dobrowolnie zrzekający się posad nauczycielskich.

Jaworów dnia 18 kwietnia 1922.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16 marca 1922 l. 1217/Adm. E. w sprawie obliczania dodatku za kierownictwo i studja wyższe dla emerytów.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 Dz Ustaw R. P. Nr. 62 poz. 385 i ustawą z dnia 10 stycznia 1922 Dz. Ust. R. P. Nr. 4 poz. 17 postanowiono, że dodatek do dodatku za kierownictwo względnie za studja wyższe zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdo-

razowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

Ze względu na postanowienie art. 49 ustawy emerytalnej, według którego mnożnik dodatku drożyźnianego dla uposażeń emerytalnych nie może przewyższać średniej arytmetycznej między najniższą a najwyższą klasą dodatku drożyźnianego, Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę Izby Skarbowej że przy obliczaniu dodatku drożyźnianego do dodatków za kierownictwo i za studja wyższe funkcjonarjuszom państwowym przechodzącym na emeryturę należy brać za podstawę stosunek w jakim pozostaje mnożnik dodatku drożyźnianego, ustanowiony dla uposażeń emerytalnych przypadających funkcjonarjuszom zamieszkałym w miejscowościach I i II klasy, do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

Zarazem zaznacza Ministerstwo Skarbu, że dodatek za kierownictwo należy zaliczać do podstawy wymiaru i zaopatrzenia emerytalnego tym tylko funkcjonarjuszom państwowym, którzy przeszli na emeryturę po dniu 1 października 1921 r. i faktycznie ten dodatek pobierali, stosownie do postanowień art. 42 ustawy emerytalnej i § 13 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 (Dz. ust. R. P. Nr. 83, poz. 686), według których uposażenie emerytalne wymierza się na zasadzie ustawy emerytalnej, biorą za podstawę ostatnio pobierane uposażenie w służbie czynnej.

Za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu
B. Markowski.

Ministerstwo Spraw Wojskowych reskryptem z dnia 13 kwietnia 1922 liczba 8190/Pob. wydało następujące zarządzenia w sprawie odroczenia stawiennictwa do służby wojskowej popisowym roczn. 1901, słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawodowych w drodze wyjątku.

Popisowym rocznika 1901, słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawodowych, nieumieszczonych w wykazach szkół, które uprawniają uczni swych do ulg z art. 64 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, a którzy przed dniem 1 stycznia r. b. byli słuchaczami kursów maturalnych, względnie szkół zawodowych i dotychczas do szkół tych uczęszczają, odraczam w drodze wyjątku stawiennictwo do służby wojskowej do dnia 1 lipca r. b. z tem zastrzeżeniem, że po tym terminie wszyscy zdatni do służby wojskowej zostaną bezwzględnie wcieleni do szeregów.

Odroczenie powyższe będzie udzielane na podstawie zaświadczeń dyrektorów względnie kierowników kursów maturalnych i szkół zawodowych, wystawionych po dniu wydania niniejszego zarządzenia.

Ogłoszenia.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1921 zaliczono gminę Dereżyce w powiecie drohobyckim do III klasy dodatków drożyźnianych.

L. 1054. W Radzie szkolnej powiatowej w Żółkwi znajdują się dokumenta służbowe nieznanych z miejsca pobytu nauczycieli, a mianowicie: Rudolfa Hawrycha, Maksymiljana Krupczaka, Marji Walko i Wandy Stefanji Ząbkówny. Na pisemne zgłoszenie interesowanych zostaną im te dokumenta wysłane.

Żółkiew dnia 10 kwietnia 1922.

Ustne egzamina dojrzałości w szkołach średnich rozpoczną się w roku bieżącym w następujących terminach:

a) Gimnazja państwowe męskie: Brody 29 maja, Brzeżany 22 maja, Buczacz 16 czerwca, Czortków 1 czerwca, Drohobycz 1 czerwca, Gródek Jagielloński 30 maja, Jarosław I. 6 czerwca, Jarosław II. 30 maja, Jaworów 23 czerwca, Kamionka Strumiłowa 12 czerwca, Kołomyja polskie 29 maja, Kołomyja ruskie 22 maja, Krosno 22 maja, Lwów I. 6 czerwca, Lwów II. 6 czerwca, Lwów III. 6 czerwca, Lwów IV. 6 czerwca, Lwów V. 22 maja, Lwów VI. 7 czerwca, Lwów VII. 22 maja, Lwów VIII. 29 maja, Lwów IX. 22 maja, Lwów X. 22 maja, Lwów XI. 26 maja, Lwów z językiem wykł. ruskim 29 maja, Lwów filja gimn. rusk. 22 maja, Łańcut 17 czerwca, Przemyśl I. 29 maja, Przemyśl II. na Zasaniu 22 maja, Przemyśl rus. 22 maja, Rawa Ruska 26 maja, Rzeszów I. 22 maja, Rzeszów II. 29 maja, Sambor I. 29 maja, Sambor II. 1 czerwca, Sanok 6 czerwca, Śniatyn 2 czerwca, Sokal 31 maja, Stanisławów I. 29 maja, Stanisławów II. 7 czerwca, Stanisławów III. 10 czerwca, Stanisławów z językiem wykładowym ruskim 22 maja, Stryj I. 29 maja, Stryj II. 29 maja, oddź. utrakw. 3 czerwca, Tarnobrzeg 12 czerwca, Tarnopol I. 6 czerwca, Tarnopol II. 22 maja, Tarnopol III. 22 maja, Tarnopol gimnazjum rus. 2 czerwca, Tłumacz 1 czerwca, Trembowla 31 maja, Złoczów 6 czerwca, Żółkiew 22 maja.

b) Lwów Kursa wojskowe 3 lipca, Lwów szkoła kadecka 15 maja.

c) Lwów gimnazjum państw. żeńskie im. król. Jadwigi 29 maja.

W prywatnych gimnazjach: Chyrów OO. Jezuitów 12 czerwca, Drohobycz im. Mickiewicza 23 czerwca, Jarosław żeńskie gimn. realne 23 czerwca, Leżajsk miejskie gimn. real. 19 czerwca, Lwów żeń. Goldblatt-Kamerling 23 czerwca, Lwów im. Jordana 22 czerwca, Lwów żeń. Olgi Żychowiczowej 23 czerwca, Lwów SS. Nazaretanek 24 czerwca, Lwów żeńs. im. Słowackiego 23 czerwca, Lwów żeńs. Z. Strzałkowskiej 23 czerwca, Lwów żeńs. SS. Bazylianek 23 czerwca, Lwów żeńs. SS. Urszulanek 23 czerwca, Lwów żeńs. Frenklówny 23 czerwca, Nisko 22 maja, Przemyśl żeńskie im. Konopnickiej

23 czerwca, Przemyśl żeń. PP. Benedyktynek 27 czerwca, Rzeszów żeńskie 23 czerwca, Sambor żeń. 26 czerwca, Stanisławów żeń. SS. Urszulanek 22 czerwca, Stanisławów żeń. im. Orzeszkowej 26 czerwca. Stryj żeń. 23 czerwca, Strzyżów miejskie 1 czerwca.

W liceach: Lwów SS. Nazaretanek 23 czerwca, Lwów O. Żychowiczowej 27 czerwca.

L. 657. Nauczycielowi Bazylemu Smykowi, przydzielonemu do szkoły w Turzem, skradziono w dniu 11 marca b. r. legitymację kolejową, wydaną przez Radę szkolną powiatową w Starym Samborze dnia 22 lipca 1921 Nr. 130.

Wobec tego Rada szkolna powiatowa unieważnia wyżej pomienioną legitymację.

Stary Sambor dnia 13 kwietnia 1922.

Wobec powszechnego u nas braku zbiorów muzealnych i odpowiednich księgozbiorów, co utrudnia teoretyczną i praktyczną naukę higjeny, parazytologji i bakterjologji, Laboratorjum Dr. Serkowskiego w Warszawie pragnie uprzystępnić korzystanie z takich zbiorów wszystkim osobom zainteresowanym, w następujący sposób.

Zwiedzać zbiory i korzystać z odpowiednich objaśnień można w grupach po 15—25 osób. Pokazy i objaśnienia odbywać się mogą tylko w dni powszednie od 3 do 5 popołudniu. Pożądanem jest uprzednie porozumienie się z kancelarją Laboratorjum (ul. Ś-to Krzyska 16, telefon 113—38) co do wyboru dnia zwiedzania, aby uniknąć możliwego gromadzenia się kilku grup równocześnie. Poszczególne osoby mogą korzystać z dzieł i wydawnictw bieżących z działów higieny i bakterjologji, codziennie od 5 do 7 wieczorem i tylko na miejscu.

Zarówno zwiedzanie zbiorów, jak i korzystanie z bibljoteki i czytelni jest bezpłatne.

Wiadomości z dziejów wychowania i szkolnictwa w Polsce.

Kuratorjum O. S. L. dowiedziało się z zadowoleniem, że szereg nauczycieli szkół średnich, jak również inspektorów okręgowych i nauczycieli szkół powszechnych, okazał zainteresowanie się pracami „Lwowskiej Podkomisji historyczno-pedagogicznej“ i jej organem „Wiadomościami z dziejów wychowania i szkolnictwa w Polsce“, zaleca przeto i nadal jak najżywszy kontakt z tem pismem, współpracę w niem i prenumerowanie tegoż. Wszelkich wskazówek udzieli Sekretarjat Podkomisji, Lwów ul. Długosza l. 10 parter.

KSIĘGARNIE
GEBETHNERA i WOLFFA
polecają następujące wydawnictwa szkolne:

Dla szkół średnich.

	Mk.
Bóbr St. dr. Badanie funkcji linjowej oraz trójmianu drugiego stopnia	300·—
Bruner i Tołłoczko. Chemja nieorganiczna	1300·—
Czapczyński T. Rozbiór metodyczny »Pana Tadeusza«	450·—
Drzowiecki K. Początki gramatyki języka polskiego	280·—
— Zarys metodyki języka polskiego. Wyd. 2-gie poprawione	600·—
Dynowska M. Historja literatury polskiej dla szkół średnich	540·—
Ernst M. dr. Kosmografia. Wykład elementarny z 7 rycinami	450·—
Hryniewiecki B. prof. Uniw. Warsz. Zielnik i muzeum botaniczne. Wskazówki praktyczne, jak zbierać, preparować, konserwować oznaczać rośliny i układać zbiory botaniczne. Z 18 rysunkami w tekście	900·—
Komarnicki L. Historja literatury polskiej wieku XIX-go	
Część I. Zeszyt I.	200·—
„ „ II.	240·—
Część II. (Od wystąpienia Mickiewicza do roku 1830-go)	750·—
— Stylistyka polska	500·—
Natanson i Zakrzewski. Fizyka. Podręcznik dla uczniów klas wyższych szkół średnich. Część I. Mechanika	460·—
Część II. w druku.	
Nusbaum. Zoologja. Podręcznik dla młodzieży od lat 10 do 14	460·—
Pannenko. Wiadomości wstępne z geografji	300·—
— Geografja Polski zjednoczonej	360·—
Smoleński Wł. prof. Dzieje narodu polskiego	1200·—
Sosnowski J. Anatomja i fizjologja człowieka Podręcznik dla klas wyższych szkół średnich	320·—
Todhunter. Algiebra początkowa. Część I. 400 Mk, Część II.	540·—
Wojtowicz Wł. Tablice matematyczne czterocyfrowe	200·—
— Trygonometrja płaska	400·—
Wóycicki K. Ćwiczenia porównawcze z dziedziny poetyki. Część I.	440·—
„ „ „ „ Część II.	120·—
— Stylistyka i rytmika polska	500·—
— Rozbiór literacki w szkole	220·—

W DRUKU:

Bruner i Tołłoczko. Chemja organiczna
Karczewski St. Mineralogja i geologja w szkole średniej. Uwagi metodyczne z 109 rysunkami w tekście
Lewicki-Friedberg. Zarys historji Polski. Wyd. 9 te.
Lewicki Jan. Podręcznik mineralogji i geologji dla szkół średnich.

Dla szkoły powszechnej.

Smoleński Wł. prof. Historja Polski. Podręcznik dla szkół powszechnych. Wyd. 2. (Dla oddziału III-go szkół powsz. Podręcznik dla nauczycieli, zalecony przez Ministerstwo W. R. i O. P.) . . . . . 540·—

W DRUKU:

Bojasiński J. Historja powszechna. Część I. (Dla oddziału V-go)
Kisielewska J. W służbie Ojczyzny. Część I. (Cykl pogadanek z dziejów Polski. Dla oddziału V-go).
Koziński L. i Moycho St. Martwa przyroda. Początkowe wiadomości z fizyki i z chemji. (Część I. dla oddziału V-go).

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH.

Młynek Segnera szklany i blaszany,
Rurka barometryczna z miseczką i lejkiem,
Pompa pneumatyczna,
Baroskop
Półkule magdeburskie mosiężne i żelazne
Pompa ssąco-tłocząca, model szklany,
Sikawka strażacka, " "
Areometry Beaumé'a dla cieczy cięższych i lżejszych od wody,
Przyrząd szklany dla wykazywania ciśnienia w gazach,
Piknometry 50 stop.
Komplet sześcianów z 5-ciu sztuk z różnych metali,
Cylinder Archimedesa,
Kiofor pg. Wollastona,
Drut stalowy dług. 30 mt.
Kawałek blachy 100 mm., grub. 1—2 mm.
Monochord z 1-ą struną do obciążenia i 2 a strunami do regulacji kluczem
Kamerton widełkowy,
Ekran tekturowy czarny z otworem w środku na drewnianą podstaw.
" chwytający ze szkła matowego,
Kulka drewniana 5 cm. z kółkiem do zawieszania,
Zwierciadło płaskie,
Pryzmat,
Komplet soczewek w pudełku,
Lupa o trzech nóżkach,
Sztabka magnesowa,
Magnesy w kształcie podkowy różnej wielkości,
Pałeczka ebonitowa lub szklana,
Skóra amalgamowana,
Wahadełko elektryczne,
Elektroskop,
Butelka lejdejska,
Rozbrajacz do butelek lejdejskich,
Igła magnesowa na ostrzu,
Komplet drutów różnej średnicy (miedź, żelazo) do doświadczeń z przewodnictwem elektrycznem,
Maszynka elektrostatyczna Wimshursta,
Komplet przyrządów do doświadczeń z maszynką elektrostatyczną,
Ogniwo Volty
Galwanoplast,
Elektromagnes w kształcie podk. z kotwicą,
Cewka indukcyjna,
Dzwonek elektryczny,
Przyrząd do wykazania cieplnego działania,
" " prądu elektrycznego,
Inklinatorjum — deklinatorjum.

SPECJALNE KATALOGI NA ŻĄDANIE.

Powyższe przybory można wysyłać za zaliczeniem pocztowem lub za poprzedniem nadesłaniem gotówki.

Wszelkich informacyj udziela się odwrotną pocztą.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE

Lwów, dnia 20 maja 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 7 kwietnia 1922 r. o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 429, 430, 431 i 436) postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 24 kwietnia 1922 Nr. 28, poz. 227.

Art. 1. Ustęp 4 punkt b art. 5 ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych oraz o uposażeniu wyższych i niższych funkcjonarjuszów policji państwowej (Dz U. R. P. Nr. 65, poz. 429 i 431), ustęp 3 punkt b i ustęp 4 art. 5 ustawy z dnia 13 lipcą 1920 r. o uposażeniu pracowników kolei państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 430) i wreszcie ustęp 4 punkt b art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (wymiar sprawiedliwości) Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 436), otrzymują brzmienie następujące: »ślubne i uprawnione dzieci, tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych lat 24 W wypadkach ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby, jakoteż w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z powodu służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzonej mobilizacji lub uzupełnienia do stanu wojennego, albo z powodu pełnionej w tym czasie służby ochotniczej — władza centralna może w drodze wyjątku, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lat z tem, że przedłużony do ukończenia nauk w szkołach publicznych okres czasu wynosić może najwyżej lat 4«.

Art. 2. W wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z przyczyn, o których mowa w art. 1, dla zaliczenia do wyższej grupy rodzinnej miarodajną jest chwila wznowienia studjów, chociażby ponowne wstąpienie do szkoły publicznej po ukończeniu 24 lat, względnie ukończenie 24 lat podczas studjów, nastąpiło przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów oraz ministrom, którym powierzono wykonanie wyżej powołanych ustaw

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trampczyński*
Prezydent Ministrów Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.: *Antoni Ponikowski.*
Minister Skarbu: *Michalski*
Minister Kolei Żelaznych: *J. Marynowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamieński.*
Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski.*

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 listopada 1921 r. l. 8107/III. do Dyrektorów Państwowych Szkół i Kursów zawodowych w sprawie wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych.

Ogłoszony w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1922, Nr. 11, poz. 99.

Wobec częstych zapytywań, skierowywanych do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez Dyrektorów państwowych szkół zawodowych, w jaki sposób należy regulować wypłaty nauczycielom kontraktowym, nie będącym jednocześnie na stałej służbie państwowej, Ministerstwo komunikuje, że:

1. nauczycielom kontraktowym należy wypłacać wynagrodzenie miesięczne z dołu, za czas faktycznego pełnienia obowiązków;

2. nauczyciel kontraktowy, który pracuje od początku roku szkolnego, otrzymuje w półroczu I pensję od 1 września i w końcu półrocza wynagrodzenie za miesiąc wakacyjny tego półrocza (sierpień), według skali płacy odpowiedniej dla tego miesiąca; nauczyciel, który rozpoczął lub przerwał pracę w ciągu I półrocza, nie otrzymuje tego wynagrodzenia bonifikacyjnego;

3. nauczyciel kontraktowy, który pracuje od początku II półrocza, otrzymuje pensję od 1 lutego i w końcu półrocza wynagrodzenie za miesiąc wakacyjny tego półrocza (lipiec); nauczyciel, który nie pracował w ciągu całego półrocza, tego wynagrodzenia bonifikacyjnego nie otrzymuje;

4. dla nauczycieli kontraktowych, pracujących w szkole conajmniej od początku II półrocza, posiadających liczbę godzin wykładowych nie mniejszą, niż to jest przewidziane dla nauczycieli etatowych

tej samej grupy przedmiotów i pozostających na stanowiskach na następny rok szkolny, może być uczyniony wyjątek w tem znaczeniu, że zezwala się na wypłacanie im pensji bez przerwy w ciągu całego roku kalendarzowego, co miesiąc z dołu, a to w celu niewytworzenia luki w otrzymywaniu uposażenia przez takich pracowników. O każdym poszczególnym wypadku zastosowania tego punktu niniejszego rozporządzenia należy zawiadomić Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Co się tyczy nauczycieli kontraktowych, zajmujących jednocześnie inne stałe posady, to są oni płatni za czas faktycznej pracy, od dnia 1 września do dnia 1 lutego w I półroczu i od dnia 1 lutego do dnia 1 lipca w II półroczu.

Ponieważ rozporządzenie niniejsze może być stosowane w całej rozciągłości dopiero w drugiem półroczu roku szkolnego 1921, poleca się Dyrekcjom szkół zawodowych przystosować wypłaty, czynione nauczycielom w półroczu bieżącym, o ile możności do wskazań niniejszego okólnika i zawiadomić Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w jaki sposób powyższe zostało wykonane.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:
w. z. T. Łopuszański.

O k ó l n i k

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 grudnia 1921 r. l. 30608/I do wszystkich Władz i Urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie potrącania strawnego z poborów funkcjonarjuszów państwowych, odbywających służbę wojskową.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1922 Nr. 11, poz. 105.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 24 grudnia 1920 r. l. 68889/20, ogłoszonym w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 1/21, poz. 18, postanowiło, że strawne, otrzymywane w miejsce wyżywienia w naturze, nie może być zaliczane do pełnego uposażenia wojskowego przy wypłacie w myśl art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 59 ex 1919 r., poz. 357) różnicy między pełnem uposażeniem wojskowem a cywilnem funkcjonarjuszom

państwowym, pełniącym służbę wojskową w charakterze szeregowych; natomiast strawne, wypłacane funkcjonarjuszom, pełniącym służbę w charakterze oficerów i im równorzędnych, ma być zaliczane do pełnego uposażenia wojskowego przy wypłacie wspomnianej różnicy poborów.

Pismem z dnia 12 października 1921 r. l. 12697/D. B., skierowanem do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wyjaśniło Ministerstwo Skarbu, iż postanowienia przytoczonego okólnika stosują się do pracowników wszystkich działów służby państwowej, a więc także do pracowników Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Strawne, potrącone przy wypłacie różnicy między uposażeniem wojskowem a cywilnem funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę wojskową w charakterze szeregowych, należy tymże pracownikom zwrócić za okres czasu, przez który je potrącono.

Wobec tego wszystkie władze i urzędy, podległe Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zechcą wydać odpowiednie zarządzenia w celu wypłaty strawnego w myśl przytoczonych postanowień.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. T. Łopuszański.

L. 33619/I.

O k ó l n i k

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie czynności manipulacyjnych Urzędów Dyscyplinarnych dla nauczycieli szkół powszechnych.

Ogłoszony w Dzienniku urzędow. Miu. W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1922 Nr. 11, poz. 97.

Wyższy Urząd Dyscyplinarny przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dla spraw stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych na posiedzeniu dnia 29 października 1921 r. wyraził opinję, iż czynności manipulacyjne Urzędów Dyscyplinarnych (wygotowywanie wezwań dla oskarżonych i świadków, zaproszeń na posiedzenia, przepisywanie wyroków i t. p.) winny wykonywać Rady szkolne powiatowe własnemi siłami kancelaryjnemi.

Podzielając w zupełności opinję Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca wydać odpowiednie zarządzenia, aby siły kancelaryjne Rad szkolnych powiatowych wykonywały czynności manipulacyjne Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych.

Jeżeli Rada szkolna powiatowa nie ma osobnych sił kancelaryjnych, czynności manipulacyjne Urzędu Dyscyplinarnego ma wykonywać kancelarja Inspektora szkolnego.

O tem należy zawiadomić Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.

Warszawa dnia 20 listopada 1921.

Za Ministra
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Żłobicki.

L. 792/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Nauczycielstwa szkół wszelkich kategoryj w sprawie tworzenia Kół Przyjaciół Francji.

Od kilku miesięcy rozwija we Lwowie żywą działalność Towarzystwo Przyjaciół Francji. Najściślejszemu zespoleniu politycznemu obydwóch państw: Polski i Francji powinien odpowiadać jak najsilniejszy związek kulturalny obydwóch narodów. W tym celu przewidziało Towarzystwo w statucie swoim tworzenie grup szkolnych młodzieży jako dorębnych Kół tegoż Towarzystwa.

Analogicznie do stosunku szkolnych Kółek Polskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży do Towarzystwa Czerwonego Krzyża, zezwala się na tworzenie wewnątrz wszystkich zakładów naukowych osobnych Kół Towarzystwa Przyjaciół Francji po myśli §§ 16 i 35 statutu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zachęca jak najgoręcej Nauczycielstwo szkół wszelkich kategoryj do organizowania grup szkolnych Towarzystwa Przyjaciół Francji. W tym celu podaje się wyjątki z postanowień statutowych tego Stowarzyszenia:

§ 1. Towarzystwo nosi nazwę: Towarzystwo Przyjaciół Francji we Lwowie.

§ 2. Zakres działania rozciąga się na Lwów i na województwa Lwowskie. Stanisławowskie, Tarnopolskie, Lubelskie i Wołyńskie.

§ 3. Siedzibą jego jest Lwów.

§ 4. Celem Towarzystwa Przyjaciół Francji jest zacieśniać na wszystkich polach węzły przyjaźni istniejących od wieków między Francją a Polską przez szerzenie w Polsce znajomości Francji, jej języka i cywilizacji, oraz przez udzielanie pomocy analogicznym Towarzystwom francuskim w szerzeniu znajomości Polski i jej rzeczy we Francji.

§ 5. W tym celu, a w granicach poniższych postanowień, Towarzystwo Przyjaciół Francji dąży zbiorowo i indywidualnie do nawiązania jak najbardziej ożywionych stosunków z Francją, osobistych i pisemnych: wymiana zdań, informacji, korespondencji, wymiana zbiorów, jak wytworów sztuki lub przemysłu i t. d, urządzanie obchodów, uroczystości, odczytów, koncertów, przedstawień, zebrań towarzyskich, wycieczek podróży, organizowanie bibljotek, czytelń, kursów języka francuskiego i t. p.

§ 6. W sprawach swych Towarzystwo zasadniczo wyklucza wszelkie poczynania lub dyskusje i t. p najlżej bodaj wkraczające w dziedziny partyjno-polityczne lub religijne.

§ 16 Członkiem nadzwyczajnym może być każdy uczeń szkół polskich, przyjęty przez jedną z Grup Szkolnych T. P. F. Członkowie tej kategorji mogą uzyskać zniżki idące do 10% wkładki członka czynnego. Biorą udział tylko w pracach wewnątrz swych grup.

§ 35. W każdym zakładzie szkolnym lub w danej miejscowości mogą uczniowie, za zezwoleniem swych przełożonych, zawiązać Grupę Szkolną T. P. F. pod nadzorem profesora, wyznaczonego przez Zarząd T. P. F. w porozumieniu z władzą szkolną. Profesor ten pośredniczy między Grupą z Zarządem T. P. F. i jest przedstawicielem Grupy na wolnych zebraniach.

Wszelkich informacyj i wyjaśnień w tej sprawie udziela Towarzystwo Przyjaciół Francji we Lwowie ul. Teatyńska 13.

We Lwowie dnia 30 kwietnia 1922

Kurator:
Sobiński.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. W. R. i O. P. z dnia 9 kwietnia 1922 Nr. 12, poz. 112.

Na podstawie art. 5 i art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Rzp. P. z roku 1922 Nr. 18, poz. 144), zarządzam w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych i Zdrowia Publicznego, co następuje:

§ 1. Budynki publicznych szkół powszechnych winny posiadać oprócz niezbędnych przedsionków i klatek schodowych, pomieszczenia, których przeznaczenie, liczbę i wymiary podaje tablica 1 (Program normalny).

§ 2. Odstępstwa ponad normy, przewidziane w tablicy 1, czy to pod względem liczby pomieszczeń, czy ich wymiarów, mogą być zatwierdzone, z tem jednakże zastrzeżeniem, że nadwyżka kosztów, wynikających z budowy ponad normy podane w tablicy 1, nie może obciążać Skarbu Państwa.

§ 3. Odstępstwa poniżej norm, podanych w tablicy 1, dopuszczalne są tylko z powodów, uznanych przez władze szkolne za dostatecznie ważne; odstępstwa te jednak nie mogą sięgać poniżej norm, określonych w tablicy 2 (Program minimalny).

§ 4. Pomieszczenia dla oddziałów równoległych może zawierać tylko budynek szkoły 7-klasowej; liczba oddziałów równoległych nie może przekraczać sześciu.

§ 5. W jednym budynku szkolnym mogą się mieścić conajwyżej dwie oddzielne szkoły 7-klasowe; sala gimnastyczna, natryski i kuchnia do nauki gospodarstwa domowego mogą być wspólne dla obu szkół.

§ 6. Powierzchnia podłogi izby szkolnej nie może wynosić mniej, niż 42 m^2, a nie więcej, niż 60 m^2.

W szkole 4-klasowej dwie izby szkolne, a w szkole 5-klasowej jedna winny być większe od pozostałych.

W szkole 7-klasowej bez oddziałów równoległych dwie izby szkolne winny być większe, a dwie — mniejsze od pozostałych.

W szkołach 2-klasowej, 3-klasowej, 6-klasowej, oraz w szkołach 7-klasowych z oddziałami równoległemi wszystkie izby szkolne winny być w zasadzie równe.

§ 7. W przedkładanych do zatwierdzenia planach budynków szkół 4, 5, 6 i 7-klasowych, zaprojektowanych według programu minimalnego, winna być przewidziana możność budowy lub dobudowy w przyszłości natrysków z rozbieralnią, a w planach szkół 6 i 7-klasowych oprócz tego i sali gimnastycznej.

§ 8. W wypadkach wyjątkowych władze szkolne mogą zezwalać na budowę na razie tylko części, względnie jednego pawilonu budynku szkolnego; plan całego budynku szkolnego musi być jednak z góry zatwierdzony.

§ 9. Gmina wiejska winna równocześnie z budynkiem szkolnym budować również mieszkania dla nauczycieli, jeżeli nie może zapewnić nauczycielom odpowiednich mieszkań w inny sposób.

W razie uznanej przez władze szkolne konieczności będą budować domy mieszkalne dla nauczycieli również i gminy miejskie.

§ 10. Z pośród budowanych przez gminę mieszkań dla nauczycieli połowa mieszkań powinna składać się z trzech pokoi z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni podłogi 75 m^2 (mieszkanie większe), a połowa — z dwu pokoi z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni podłogi 50 m^2 (mieszkanie mniejsze).

Jeżeli liczba nauczycieli, nie licząc kierownika, jest nieparzysta, to liczba mniejszych mieszkań winna być o jeden większa od liczby mieszkań większych.

§ 11. Do każdego mieszkania nauczycielskiego, budowanego przez gminę, należą oprócz pomieszczeń określonych w § 10, pomieszczenia gospodarcze o powierzchni conajmniej 10 m^2. Dla nauczycieli, korzystających z gruntów szkolnych, należy prócz tego wybudować zabudowania gospodarcze o łącznej powierzchni conajmniej 25 m^2.

§ 12. Szczegółowe przepisy o budowie publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli zostaną ogłoszone w oddzielnem rozporządzeniu

Warszawa dnia 5 kwietnia 1922.

Prezydent Ministrów i Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:

Antoni Ponikowski.

Załącznik L. 1.
do rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1922 r.

T A B L I C A I.
(PROGRAM NORMALNY).

L. porządkowa	Nazwa pomieszczeń	Wysokość w metrach	Powierzchnia podłogi w metrach kwadratowych							Przyrost powierzchni podłogi w m² w szkole VII-klas. z oddziałami równoległ. na każdy oddział równol.
			w szkole I-klasowej	w szkole II-klasowej	w szkole III-klasowej	w szkole IV klasowej	w szkole V-klasowej	w szkole VI-klasowej	w szkole VII-klasowej bez oddziałów równoległych	
1	Pomieszczenia rekreacyjne (sień rekreacyjna, korytarze, sale rekreacyjne)	3 5	30	60	75	100	125	150	175	25
2	Szatnie oddzielne (ewentualnie w podziemiu)	3,0 do 3,5	—	—	25	31	37	43	50	7
3	Izby szkolne	3,5	1 izba 60	2 izby ogółem 108	3 izby ogółem 162	4 izby ogółem 216	5 izb ogółem 270	6 izb ogółem 324	7 izb ogółem 378	54
4	Sala robót ręcznych, zajęć praktycznych i rysunków	3,5	—	1 sala 30	1 sala 48	1 sala 48	1 sala 54	1 sala 70	2 sale ogółem 124 (54+70)	—
5	Kancelarja ewentualnie jednocześnie jako pokój na pomoce naukowe i pokój nauczycielski)	3,5	15	15	20	15	18	18	20	—
6	Pokoje na pomoce naukowe (ewentualnie jednocześnie dla nauczycieli)	3,5	—	—	—	20	24	30	1 lub 2 pokoje ogółem 35	2,5
7	Pokój dla nauczycieli	3,5	—	—	—	—	—	20	20	*)

8	Natryski (w podziemiu lub przyziemiu budynku szkolnego, ewentualnie w oddzielnym budynku)	3,0do3,5		—	—	30	30	30	30	—
9	Rozbieralnia przy natryskach	3,0do3 5	—	—	—	20	20	20	20	—
10	Kuchnia do nauki gospodarstwa domowego w szkołach koedukacyjnych i żeńskich (w podziemiu, przyziemiu lub na poddaszu)	3,0do3,5	—	—	—	—	—	46	48	—
11	Sala gimnastyczna (ewentualnie w oddzielnym budynku)	5,0	—	—	—	—	—	150	150	—
12	Garderoba przy sali gimnastycznej oraz pomieszczenie na przyrządy gimn.	3,0do3,5	—	—	—	—	—	29	29	—
13	Ustępy w oddzielnym budynku lub w budynku szkolnym, o ile budynek szkolny jest skanalizowany	2,4do3,5	12	16	20	24	28	32	36	4
14	Mieszkanie dla kierownika, składające się conajmniej z trzech pokoi z kuchnią wraz z przynależnościami	2,4do3,0	75	75	80	80	80	80	80	—
15	Mieszkanie dla woźnego	2,4do3,0	—	—	—	45	45	55	55	—
16	Pomieszczenia gospodarcze szkoły w budynku szkolnym, ewentualnie oddzielne zabudowania gospodarcze szkoły	—	20	20	30	40	50	60	70	10
17	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do kierownika nie korzystającego z gruntu szkolnego	—	20	20	20	20	20	20	20	—
17a	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach) należące do mieszkania kierownika, korzystającego z gruntu szkol.	—	55	55	55	55	55	55	55	—
18	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania woźnego	—	—	—	—	10	10	10	10	—

*) Powierzchnia podłogi pokoju dla nauczycieli przy ogólnej liczbie jedenastu lub więcej izb szkolnych powinna wynosić 24 m²

Załącznik L. 2.
do rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1922 r.

TABLICA II.
(PROGRAM MINIMALNY).

L. porządkowa	Nazwa pomieszczeń	Wysokość w metrach *)	Powierzchnia podłogi w metrach kwadratowych							Przyrost powierzchni podłogi w m^{2} w szkole VII-klas. z oddziałami równoległ. na każdy oddział równol.
			w szkole I-klasowej	w szkole II-klasowej	w szkole III-klasowej	w szkole IV-klasowej	w szkole V-klasowej	w szkole VI-klasowej	w szkole VII-klasowej bez oddziałów równoległych	
1	Pomieszczenia rekreacyjne (sień rekreacyjna, sale rekreacyjne, korytarze, służące jednocześnie i za szatnie)	3,2 do 3,5	30	50	70	90	110	130	150	20
2	Izby szkolne	3,2 do 3,5	1 izba 50	2 izby ogółem 100	3 izby ogółem 150	4 izby ogółem 200	5 izb ogółem 250	6 izb ogółem 300	7 izb ogółem 350	50
3	Sala robót ręcznych, zajęć praktycznych i rysunków (ewentualnie w podziemiu lub na poddaszu)	3,0 do 3,5	—	—	—	48	54	70	70	—
4	Kancelarja (ewentualnie jednocześnie jako pokój na pomoce naukowe i dla nauczycieli)	3,2 do 3,5	12	15	18	15	15	18	20	—
5	Pokoje na pomoce naukowe (ewentualnie jednocześnie i dla nauczycieli)	3,2 do 3,5	—	—	—	20	24	32	1 lub 2 pokoje ogółem 35	2,5

6	Ustępy w oddzielnym budynku lub w budynku szkolnym, o ile budynek szkolny jest skanalizowany	2,4do3,5	9	10	12	14	16	18	20	2
7	Mieszkanie dla kierownika. składające się conajmniej z trzech pokoi z kuchnią wraz z przynależnościami	2,4do3,0	63	63	80	80	80	80	80	—
8	Mieszkanie dla woźnego	2,4do3,0	—	—	—	—	—	45	45	—
9	Pomieszczenia gospodarcze szkoły w budynku szkolnym, ewentualnie oddzielne zabudowania gospodarcze szkoły	—	20	20	25	30	35	40	45	5
10	Pomieszczenia gospodarcze ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania kierownika, niekorzystającego z gruntu szkolnego	—	15	15	15	15	15	15	15	—
10a	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania kierownika, korzystającego z gruntu szkolnego	—	40	40	40	40	40	40	40	—
11	Pomieszczenia gospodarcze (ewentual. w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania woźnego	—	—	—	—	—	—	10	10	—

*) Wysokość pomieszczeń szkolnych może być zmniejszona do 3,2m tylko w tym wypadku, jeżeli pomieszczeniom szkolnym będzie zapewniona dobra wentylacja i jeżeli położenie budynku względem stron świata i sąsiednich zabudowań zapewni pomieszczeniom szkolnym dobre oświetlenie.

L. 777/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych oraz Rad szkolnych powiatowych, w sprawie zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych.

Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 18 kwietnia 1922 l. 7956, intymowanem okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 24 kwietnia b. r. l. 861 S oznajmiła co następuje:

»Obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1922 ustawa o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164) wkłada na funkcjonarjuszów państwowej służby cywilnej obowiązek doniesienia swej władzy służbowej o każdem ubocznem zajęciu przynoszącem jakiekolwiek korzyści materjalne i zaniechania takich zajęć, które władza uzna za niedopuszczalne. Władza winna niezezwolić na wykonywanie takich zajęć ubocznych, których wykonywanie stoi w sprzeczności z obowiązkami służbowemi, przeszkadza w ścisłem wykonywaniu czynności urzędowych lub może wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Zważywszy, że sprawa zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych nie była dotychczas jednolicie unormowana, należałoby wezwać wszystkich funkcjonarjuszów do bezzwłocznego zawiadomienia swej władzy przełożonej o zajęciach ubocznych, o ile się takiemi zajęciami zajmują i uregulować tę sprawę możliwie rychło zgodnie z przepisami art. 29 i 102 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Zwraca się również uwagę na postanowienia art. 30 powołanej ustawy«.

Zawiadamiając o tem Dyrekcje i Rady szkolne powiatowe poleca się aby, o ile którzy z funkcjonarjuszy państwowych zatrudnionych w charakterze sekretarza, oficjanta, pomocnika kancelaryjnego lub w charakterze funkcjonarjusza niższego mają uboczne zajęcie, należy donieść o tem Kuratorjum wyszczególniając rodzaj tego zatrudnienia a zarazem wyrazić zdanie, czy wykonywanie ubocznego zajęcia nie jest w sprzeczności z obowiązkami służbowemi.

Okólnik niniejszy nie ma oczywiście zastosowania do osób stanu nauczycielskiego.

We Lwowie dnia 29 kwietnia 1922.

Kurator:
w z. *Gąyczak.*

L. 2390/I.S

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie badania stanu zdrowia kandydatów o posady nauczycielskie.

Poleca się Radom szkolnym, aby przed mianowaniem po raz pierwszy tymczasowych nauczycieli (lek) żądała od każdego kandydata świadectwa fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego, wydanego przez lekarza (urzędowego) powiatowego na przepisanym formularzu w myśl rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 czerwca 1921 l. 16100/I i z dnia 11 czerwca 1921 l. 586/H. Formularze te są do nabycia w Książnicy Polskiej T. N. S. W. we Lwowie ul. Czarnieckiego l. 12.

We Lwowie dnia 28 kwietnia 1922.

Kurator
Sobiński.

L. 3058/I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie kursów wakacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych.

W czasie feryj głównych b. r. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego urządza kursy wakacyjne dokształcające dla nauczycieli ukwalifikowanych wyszczególnione w tabelce (patrz str. 165).

Celem dokonania zapisu na kurs winni interesowani niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika, najpóźniej jednak do dnia 15 czerwca b. r. przesłać do Rady szkolnej powiatowej swego powiatu zgłoszenie na kurs wraz z należycie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną (podać dokładny adres). Rada szkolna powiatowa prześle prośbę natychmiast bezpośrednio do kierownika kursu, który w miarę wolnych miejsc dokona przyjęć na kurs i uwiadomi bezpośrednio o tem przyjętego oraz jego władzę przełożoną. W razie potrzeby należy zgłaszać się do kierownika o bliższe informacje. Do zgłoszenia mają być dołączone dwa znaczki pocztowe po 10 Mk. Przyjęci prześlą na ręce kierownika kursu kwotę 500 Mk. tytułem wydatków połączonych z organizacją kursu.

Nauka na kursie jest bezpłatna. W miarę możności będzie zapewnione uczestnikom zamiejscowym umieszczenie oraz wspólna kuchnia. Koszta utrzymania pokrywają sami słuchacze. Osoby, które nie zamieszkają w domach prywatnych, mają przywieźć ze sobą poduszkę, kołdrę, prześcieradło, ewentualnie pusty siennik. Ponieważ pranie na kursach nie będzie możliwe, wskazane jest zaopatrzyć się w wystarczającą ilość bielizny na cały czas trwania kursu.

Uczestnicy kursów technicznych winni nadto posiadać własne potrzebne narzędzia i materjały (prócz materjałów i narzędzi do slöjdu drzewnego).

Nauczycielstwo zapisane na kursy ma stawić się punktualnie w przeddzień rozpoczęcia wykładów. Nauczyciele spóźniający się wyłączeni będą od uczestnictwa w kursie, prócz tego narażą się na utratę wpisowego.

W czasie trwania kursu uczestnicy obowiązani są stosować się do wskazówek kierownika i prelegentów tudzież regulaminu. W szczególności zwraca się uwagę, że wykonywanie prac czy to technicznych, czy piśmiennych, oraz polecone repetytorja należą do przepisanych obowiązków słuchaczy.

Kuratorjum nie wątpi, że w czasie nadchodzących wakacyj, podobnie jak w roku zeszłym, nauczycielstwo uznając konieczność i korzyści kursów dokształcających licznie zapełni szeregi słuchaczy, by tą drogą przygotować się do zadań stawianych przez nowe kierunki metodyczno-dydaktyczne i nowe programy szkół powszechnych.

We Lwowie dnia 15 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. p	Miejsce kursu	Rodzaj kursu	Czas trwania kursu	Kierownik kursu	Umieszczenie	Utrzymanie	Uwaga
1	Brody	polskie — historja	31/7 — 26/8	inspektor szkolny	w miarę możności, częściowo w szkołach	w miarę możności	
2	Kopyczyńce	wyroby z kartonu i tektury	5/7 — 2/8	jak 1	jak 1	jak 1	
3	Kołomyja	rysunki i roboty z kartonu	10/7 — 5/8	jak 1	jak 1	jak 1	
4	Lwów	polskie	3/7 — 29/7	M. Nawrocki, kierow. Wyż. Kursu naucz. ul. Głowińskiego szk. św. Antoniego	częściowo w internatach	jak 1	ogólno-polski 33% miejsc dla naucz. z b. Galicji
5	Rawa ruska	matematyka — przyroda	3/7 — 29/7	jak 1	jak 1	jak 1	
6	Rzeszów	polskie — historja	17/7 — 12/8	jak 1	jak 1	jak 1	
7	Skole	rysunki, wyroby z kartonu	3/7 — 29/7	jak 1	jak 1	jak 1	
8	Daszawa pow. Stryj	gospodarstwo domowe kobiece	10/7 — 13/8	Tow. Gospodarskie we Lwowie ul. Kopernika 20	dla wszystkich w internacie	wspólne w internacie	ogólno-polski, koszt utrzymania 23.000 Mk. za cały pobyt
9	Tarnopol	prace z kartonu i tektury	31/7 — 26/8	jak 1	jak 1	jak 1	
10	Drohowyże pow. Żydaczów	slöjd kartonowy i drzewny	3/7 — 29/7	Dr. W. Kucharski dyr. Zakładu fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu st. Mikołajów	jak 8	jak 8	Koszt utrzymania około 18.000 Mk. za cały czas pobytu; ogólno-polski 50% miejsc dla nauczycieli z b. Galicji
11	Drohowyże pow. Żydaczów	przyroda	2/8 — 29/8				

Rozporządzenie

Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 10 marca 1922 l. 3504 w sprawie zaliczenia służby, odbytej przed osiągnięciem wieku poborowego popisowych rocznika 1901.

Przy odbywającem się obecnie przeglądzie rocznika 1901 zajdą niejednokrotnie wypadki stawienia się do przeglądu popisowych, którzy przesłużyli już pewną ilość miesięcy w wojsku przed osiągnięciem wieku poborowego.

W myśl art. 5 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej służba rocznika 1901 w wojsku stałem powinna się była rozpocząć dnia 1 stycznia 1921 r. W następstwie tego służbę, odbytą przez popisowych rocznika 1901, po tym terminie zaliczyć należałoby w całości do służby w wojsku stałem.

Natomiast czas, spędzony w służbie wojskowej przed 1 stycznia 1921 r. należałoby zaliczyć w myśl art. 14 lit. a) popisowym rocznika 1901 do służby w pospolitem ruszeniu. Jakkolwiek wziętym do wojska z rocznika 1901 przed 1 stycznia 1921 r. w drodze poboru nie przysługują właściwie w myśl powyższego artykułu żadne ulgi w zaliczeniu służby, odbytej przed tym terminem, ochotnikom jednak tego rocznika należy zaliczyć przynajmniej częściowo służbę, odbytą przed 1 stycznia 1921 r. do czasu służby w wojsku stałem ze względu na uczynione w swoim czasie podczas zaciągu ochotniczego przyrzeczenia najwyższych instancyj państwowych.

Wobec tego zarządzam:

Służbę, odbytą przez popisowych rocznika 1901, zarówno ochotnikom jak i poborowym po 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy w całości do służby w wojsku stałem.

Służbę odbytą przez popisowych rocznika 1901 przed 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy do służby w wojsku stałem następująco;

a) wziętym w drodze poboru przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 1 : 3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi;

b) ochotnikom, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1921 r.:

1. w stosunku 2:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące), jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie;

2. w stosunku 1 : 2 (za każde 2 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby w linji;

3. w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc), jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarjach i urzędach lub nie mają przynajmniej 3 miesięcy służby w linji.

W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 1, zastosować należy do niego punkt 2, jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 2, wchodzi w zastosowanie punkt 3.

Gdyby popisowemu rocznika 1901 przysługiwało całkowite uwolnienie ze służby w wojsku stałem na podstawie Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej po zaliczeniu odbytej już służby w myśl powyższego rozkazu, w takim razie nie należy go wogóle wcielać do oddziału.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje na podstawie art. 87 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej prawo do służby jednorocznej.

Za podstawę do obliczenia czasu służby przyjąć należy wyłącznie wojskowy arkusz ewidencyjny. Celem uproszczenia rachunku liczyć okres czasu ponad pół miesiąca (15 dni) za pełny miesiąc, okresu zaś poniżej tego nie brać w rachubę.

W celu uniknięcia nieporozumień podaję poniżej przykłady:

a) popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru jeden rok i cztery miesiące, mianowicie: 11 miesięcy przed 1 stycznia 1921 w tem 6 miesięcy na froncie, zaś po tym terminie 5 miesięcy. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r., w stosunku 1 : 3 t. j. 3 i $^2/_3$ miesiąca, okrągło 4 miesiące zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 5 miesięcy — razem 9 miesięcy.

b) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru 1 rok i 3 miesiące, mianowicie 9 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem tylko 2 miesiące na froncie, zaś po tym terminie 6 miesięcy, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 1 : 4, t. j. 2 i $^1/_4$ miesiąca okrągło 2 miesiące, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 6 miesięcy — razem 8 miesięcy.

c) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 2 lata i 3 miesiące, mianowicie: 25 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem 5 miesięcy na froncie, zaś po tym terminie 2 miesiące. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 2 : 3, t. j. 16 i $^2/_3$ miesiąca, okrągło 17 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 2 miesiące — razem 19 miesięcy.

d) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 1 rok i 9 miesięcy, mianowicie: 18 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem 12 miesięcy w linji, a tylko 1 miesiąc na froncie, zaś po tym terminie 3 miesiące, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 w stosunku 1 : 2, t. j. 9 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 3 miesiące — razem 12 miesięcy.

e) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 23 miesiące przed 1 stycznia 1921 r. tylko w służbie kancelaryjnej, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby już odbytej w stosunku 1 : 4, t. j. 5 i $^3/_4$ miesiąca — okrągło 6 miesięcy.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski
Generał-Porucznik.

O k ó l n i k

Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 14 kwietnia 1922 l. 1170/IX w przedmiocie unormowania działalności Komitetów budowlanych.

Na mocy art. 1, poz. 3 i art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Min. Rob. Publ. Dz. Praw. Nr. 39, poz. 283 zarządzam co następuje:

§ 1. Określenie, skład i atrybucje Komitetów Budowy.

Art. 1. Dla przeprowadzenia budowy nowych gmachów państwowych oraz gruntownej naprawy istniejących, w wypadkach gdy koszt robót przenosi 10,000.000 Mk. należy w zasadzie powołać do życia „Komitety Budowy".

Art. 2. Komitet Budowy w składzie swym winien posiadać:

a) Przedstawiciela instytucji lub urzędu dla którego budowa jest przeznaczoną.

b) Przedstawiciela Robót Publicznych.

c) Architekta Kierownika budowy.

Do poz. 1. Ilość członków Komitetu nie może być mniejszą od 3 ani większą od 5 osób.

Do poz. 2a. Przedstawicielem instytucji lub urzędu dla którego budynek jest przeznaczony winien być w Komitecie Urzędnik Państwowy wyznaczony przez jego władze przełożone.

Winien on być obeznany dokładnie z zadaniami i potrzebami swojej instytucji, a również ze wszystkiemi obowiązującemi ustawami i przepisami tyczącemi się budownictwa wogóle, a wykonania budowli państwowych w szczególności.

W wypadkach szczególnej wagi, gdy charakter wznoszonej budowli wymaga wielostronnych wiadomości specjalnych, Urząd zainteresowany może wyznaczyć do Komitetu dwóch przedstawicieli, z których jeden będzie rzeczoznawcą fachowym, drugi zaś rzecznikiem interesów materjalnych Urzędu.

d) Przedstawicielem Robót Publicznych winien być Urzędnik Państwowy z wyższem wykształceniem technicznem, obeznany dokładnie ze sztuką budowlaną, oraz wszystkiemi przepisami technicznemi, skarbowemi i rozporządzeniami Kontroli Państwa, a także rachunkowością budowlaną. Min. Rob. Publ. ma w Komitecie z reguły jednego przedstawiciela. Winien on jednak mieć z góry wyznaczonego zastępcę na wypadek choroby lub niemożności brania udziału w pracach Komitetu. Zastępca ten winien być stale poinformowany o pracach Komitetu.

e) Kierownikiem budowy winien być architekt rządowy lub cywilny posiadający wymagane przez prawa obowiązujące uprawnienia do prowadzenia robót, przeszłość nienaganną, uzdolnienie stwierdzone wykonanemi projektami i budowami. Ze względu na to, że budowle państwowe są wybi-

tnemi pomnikami ducha narodu, oraz świadectwem na zewnątrz o jego kulturze i rozwoju a także winny stanowić przykład dla budownictwa prywatnego, osoba kierownika budowy wywierająca wpływ przemożny na kształt tejże, winna być dobierana ze szczególną troskliwością z pośród architektów najwybitniejszych i najbardziej w danym zakresie uzdolnionych.

Kierownik budowy winien być dobierany do przypadającego mu zadania, a więc według jego specjalnych wiadomości i przygotowania.

Kierownik winien wykonać szkice, projekty oraz kierować robotami, aż do zupełnego ukończenia budowy, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za jej trwałość, celowość i wyraz.

f) W wypadkach gdy budowa ma wyjątkowe znaczenie dla ukształtowania miasta lub miejscowości w której jest wznoszoną, może być powołanym do Komitetu przedstawiciel Samorządu miejscowego. Jeżeli budowa ma wyjątkowe znaczenie artystyczne, lub gdy chodzi o naprawę budowli zabytkowej, do Komitetu winien być powołany Przedstawiciel Departamentu Kultury i Sztuki.

Art. 3. Komitet budowy winien wykonać powierzoną mu budowę szybko trwale, celowo i oszczędnie; za czynności swe w łonie Komitetu wyznaczeni doń Urzędnicy Państwowi odpowiedzialni są służbowo, moralnie i materjalnie, stosownie do istniejących przepisów o służbie państwowej, angażowani zaś z poza grona urzędników odpowiadają sądowo i materjalnie w myśl zawartej z nimi uprzednio umowy.

Poz. 1. Postanowienia swoje Komitet poweźmie w każdym wypadku prostą większością głosów. Postanowienia Komitetu mają być protokołowane w specjalnej księdze protokołów osznurowanej i wydanej Komitetowi przez Dyrekcję Rob. Publ. Każdemu członkowi Komitetu wolno zaprotestować przeciw uchwale Komitetu przez zapisanie votum separatum do protokołów.

Uchwała zaprotestowana przez jednego z członków winna być niezwłocznie przesłana do rozstrzygnięcia przez Województwo (O. D. R. P.), które winno ją rozstrzygnąć do dni 7.

Poz. 2. Komitet wybiera z pośród siebie przewodniczącego oraz sekretarza. Przewodniczącym nie może być kierownik budowy. Przewodniczącym może być z mianowania przedstawiciel zainteresowanego Ministerstwa.

a) Przewodniczący ma prawo i obowiązek:

1. przewodniczyć na posiedzeniach Komitetu, 2. zwoływać te posiedzenia, 3. podpisywać na pierwszem miejscu pisma Komitetu, 4. podpisywać protokoły.

b) Sekretarz Komitetu spisuje protokoły posiedzeń, podaje do wiadomości Urzędu II. instancji R. P. oraz zainteresowanego urzędu miesięczne sprawozdania z czynności Komitetu.

c) Kierownik budowy poza czynnościami wypływającemi z kierownictwa budowy lub przewidzianemi w zawartej umowie, zestawia miesięczne sprawozdania z czynności Komitetu, prowadzi korespondencję z przedsiębiorcami i dostawcami, oraz referuje na każdem posiedzeniu Komitetu o postępie prac

i wszystkich swoich czynnościach i zarządzeniach związanych z budową. Podpisuje sprawdzone przez siebie rachunki przedsiębiorstw i dostawców.

d) Każdy z członków Komitetu ma prawo wstępu o każdym czasie na budowę, nikt jednak oprócz kierownika nie ma tam prawa wydawać jakichkolwiek zarządzeń.

e) Członkowie Komitetu winni stale poza sprawozdaniami miesięcznemi informować swoje przełożone władze o postępie robót na powierzonej im budowie.

f) Żadnych komunikatów na zewnątrz o powierzonej im robocie, członkom Komitetu wydawać nie wolno. Obowiązuje ich również tajemnica służbowa co do rozpisywanych rozpraw ofertowych, licytacyj, konkursów i t. p.

Art. 4. Prócz stałych członków Komitetu mogą być do prac jego powoływani w miarę potrzeby rzeczoznawcy i doradcy, płatni za swoje czynności i nie mający praw i obowiązków członków Komitetu.

§ 2. Powołanie do życia, czas trwania i rozwiązania Komitetu Budowy.

Art. 1. Komitety powoływane są każdorazowo przez zarządzenie Min. Rob. Publ. na skutek umotywowanego wniosku Dyrekcji. Wniosek o powołanie Komitetu winien zawierać:

1. Protokół naradczy, lub inne dokumentalne dowody konieczności przystąpienia do danej budowy.

2. Plan sytuacyjny terenu przeznaczonego pod budowę, wraz z dowodem przydzielenia rzeczonego placu dla tej budowy.

3. Program budowy, przypuszczalną kubaturę i koszt budynku.

4. Nazwiska i imiona, oraz charakter służbowy proponowanych członków Komitetu.

5. Odpisy delegacji do Komitetu przedstawicieli innych Ministerstw lub Instytucyj.

6. Wniosek mianowania odpowiedzialnego kierownika, lub odpis umowy z architektem cywilnym.

7. Źródła pokrycia kosztów prac wstępnych do budowy.

Art. 2. Celem oszczędzania czasu urzędników, komitety powoływane są do życia dopiero z chwilą konieczności rozpoczęcia prac wstępnych do budowy. Wszelkie poprzednie czynności, których wyniki wyszczególniono w art. 1., przeprowadzają Dyr. Rob. Publ. w porozumieniu z zainteresowanym urzędem. Z chwilą powołania komitetu Urzędu Rob. Publ. wraz z urzędem zainteresowanym, przekazują komitetowi wszystkie materjały tyczące projektowanej budowy, jako to: plany, zdjęcia, protokoły o przekazaniu gruntów i t. p. Na podstawie tych materjałów komitet rozpoczyna swe czynności.

Art. 3. W ciągu 10 dni od dnia powołania komitetu i przekazania mu przez Dyrekcję Rob. Publ. materjałów odnoszących się do budowy, ten ostatni winien zawiadomić o ukonstytuowaniu się i dokonanym przez się podziale

czynności oraz podać program czynności wstępnych do budowy wraz z określeniem terminu ich ukończenia.

Po ukończeniu prac wstępnych, t. j. wykonaniu ostatecznego projektu i kosztorysu, oraz wypracowaniu planu sfinansowania budowy, komitet przesyła cały operat Dyrekcji Rob. Publ. dla zatwierdzenia w drodze przepisanej,

Art. 4. Z chwilą zatwierdzenia projektu i kosztorysu oraz uzyskania koniecznych kredytów na budowę, Dyrekcja Rob. Publ. zawiadamia o tem Komitet, przesyłając mu jednocześnie egzemplarz zatwierdzonych planów i kosztorysów, oraz polecając przystąpić do wykonania budowy.

Jednocześnie z poleceniem i planami, oraz kosztorysem, Komitet winien dostać od Dyrekcji Rob. Publ. wzory książek rachunkowych, jakie winien prowadzić, formularze obowiązujące przy rozpisywaniu ofert i zawieraniu umów, oraz wyciągi obowiązujących najważniejszych przepisów do jakich Komitet ma się stosować. Jednocześnie winien być Komitetowi wyasygnowany awans do wyliczenia na opłatę najpilniejszych rachunków lub też przekazana do miejscowej Kasy skarbowej rata kredytu do dyspozycji przedstawiciela Dyrekcji Rob. Publ. w rzeczonym komitecie. Komitetowi niewolno wykraczać samowolnie poza ramy zakreślonego projektu i kosztorysu. O wszelkich czynnościach swych winien on perjodycznie zawiadamiać zarówno Dyrekcję Rob. Publ. jak Urząd dla którego budują.

Podczas dłuższych przerw w budowie wywołanych z jakichbądź powodów winien Komitet, zawiadomiwszy wprzód o tem władze zwierzchnie, zabezpieczyć budowę od wszelkich możliwych ewentualności, a całą swą korespondencję i akta opieczętować i złożyć w odnośnej Dyrekcji Rob. Publ. lub w razie niemożności w najbliższym urzędzie powiatowym.

Art. 5. Po przeprowadzeniu budowy do końca, przyjęciu protokolarnem od przedsiębiorców wykonanych robót i uregulowaniu wszelkich rachunków, Komitet przekazuje Dyrekcji Rob. Publ. wykonaną budowę, oddaje ją w przytomności umyślnie delegowanego przedstawiciela Dyrekcji użytkownikowi i przekazując wszystkie swe akta do sprawdzenia Dyrekcji Rob. Publ. zawiesza swe czynności do czasu zbadania aktów przez Dyrekcję. Dyrekcja winna w ciągu 6-ciu miesięcy od chwili oddania budowy przejrzeć wszelkie akta, porozumieć się z odnośną Izbą Kontroli i zażądać od Komitetu dodatkowych wyjaśnień względnie udzielić mu absolutorjum za dokonane czynności.

Art. 6. Czynność Komitetu ustaje z chwilą udzielenia mu absolutorjum przez Dyrekcję Okr. Rob. Publ.

§ 3. Czynności Komitetu Budowy.

Czynności Komitetu Budowy dzielą się na 3 okresy:

a) prace wstępne,

b) prace wykonawcze,

c) prace zamykające.

Art. 1. Z chwilą powołania Komitetu, ten ostatni winien w terminie z góry przez siebie określonym (patrz § 2. art. 3.) wykonać następujące prace: 1. Rozwinąć szczegółowo dany mu program budowy, przystosowując go do miejscowych warunków i przydzielonego terenu. W razie niemożliwych do pokonania trudności dostosowania się do danego mu programu, wystąpić do władz zwierzchnich o zmianę programu w niezbędnym zakresie. 2. Omówić z architektem szczegółowo szkice budynku pomagając mu fachowemi radami i przedłożyć je do zaakceptowania w drodze służbowej. 3. Po zaaprobowaniu szkiców współdziałać z architektem przy wykonaniu projektu i kosztorysu wstępnego, omawiając szczegółowo wszystkie kwestje wątpliwe. 4. Zbadać warunki miejscowe pod względem konjunktur technicznych i handlowych i na tej podstawie wypracować plan sfinansowania budowy, rozkładając wykonanie budowy na odpowiednie okresy, proponując najwłaściwszy z dozwolonych sposobów wykonania robót, proponując użycie najstosowniejszych w danem miejscu i czasie materjałów i t. p. 5. Objąć w posiadanie przydzielony teren. 6. Przeprowadzić uzupełniające pomiary i studja. 7. Wypracować szczegółowe wnioski celem zabezpieczenia kredytów potrzebnych dla normalnego nieprzerwanego toku robót. Po wykonaniu prac powyższych Komitet przesyła cały operat w drodze służbowej władzom zwierzchnim i oczekuje na zatwierdzenie planów i kosztorysów, oraz na otrzymanie funduszów. O zakończeniu prac wstępnych zawiadamia służbowo zarówno Dyrekcję R. P. jak i interesowany Urząd i zaznacza to zakończenie w księdze protokołów.

Art. 2. Prace wykonawcze Komitety rozpoczynają z chwilą przekazania im przez Dyrekcję R. P. egzemplarza zatwierdzonego projektu i kosztorysu, oraz uzyskania funduszów w myśl art. 4 cz. II. Komitet uprawniony jest do przeprowadzenia budowy w ściśle określonych granicach projektu, kosztorysu i kredytów wyznaczonych. Żadnych zmian istotnych, w zatwierdzonych projektach i kosztorysach, zwłaszcza takich zmian, które prowadzą do podrożenia budowy komitetom czynić nie wolno. Nie wolno również dopuszczać do przekroczenia wyznaczonego na dany okres kredytu, zwłaszcza pod postacią obciążenia przyszłych okresów budowy większemi należnościami przedsiębiorców. W razie zauważenia któregoś z tych przekroczeń, komitet winien być niezwłocznie przez władze nadzorcze zawieszony w czynnościach, a sprawa skierowana na drogę dyscyplinarną. Przy pracach wykonawczych Komitet winien przeprowadzić następujące czynności:

Poz. 1. Przeprowadzić rozprawy ofertowe na całość lub poszczególne grupy robót stosownie do zatwierdzonego planu finansowego i kosztorysu. Przy rozpisywaniu konkurencji winny być zastosowane obowiązujące przepisy i formularze stosownie do obowiązujących w danej chwili i miejsca rozporządzeń, podanych do wiadomości komitetu razem z poleceniem rozpoczęcia budowy.

Poz. 2. Wypracować projekty umów z przedsiębiorcami i dostawcami lub też zastosować obowiązujące wzory umów. Projekty te przesłać do za-

twierdzenia władzom Ministerstwa Rob. Publ. według przysługującej im kompetencji. Umowy do wysokości sumy przewidzianej w kompetencjach Dyrekcji R. P. zawiera Komitet a zatwierdza Dyrekcja R. P. Umowy w wysokości zastrzeżonej do zatwierdzenia Min. Rob. Publ. zawiera na wniosek Komitetu Dyrekcja, a zatwierdza Ministerswo. Przy zawarciu umów winna być zachowana dwustopniowość instancji.

Poz. 3. Prowadzić rachunkowość budowy w księgach przepisanego wzoru, oraz księgę postępu budowy, w które zapisywane będą postępy robót protokolarnie stwierdzone.

Poz. 4. Wypłacać przedsiębiorcom należność w granicach uprawnień, udzielonych komitetowi przez Dyrekcję R. P. Wypłaty kaucji oraz rezerwowanych według umowy resztek należności winna dokonać jedynie Dyrekcja, ona również winna otrzymać ostateczne pokwitowanie kontrahenta. Kierownikowi budowy komitet nie może dokonywać żadnych wypłat.

Poz. 5. Ustanawiać terminy wykonania poszczególnych grup robót i dopilnować ich dotrzymania.

Poz. 6. Prowadzić korespondencję w sprawach powierzonych Komitetowi budowy.

Poz. 7. Czuwać nad tem, aby zarządzenia kierownika budowy zgodne były z zatwierdzonemi planami i kosztorysami; w razie konieczności poczynienia zmian w projekcie lub w kosztorysie występować do władz nadzorczych z odpowiedniemi motywowanemi wnioskami popartemi ścisłem obliczeniem kosztów żądanej zmiany.

Poz. 8. Czuwać nad dobrocią dostarczonych materjałów, w razie konieczności stwierdzać protokolarnie ich wady i żądać od przedsiębiorców zmiany ich na odpowiednie; baczyć nad celowością użycia materjałów i siły roboczej; roztoczyć pieczę nad należytem wykonywaniem przez kierownictwo dozoru technicznego, terminowem wydawaniem zarządzeń i rysunków, sprawdzaniem rachunków dostawców we właściwych terminach, dostrzeżone zaniedbania protokołować i podawać do wiadomości władz nadzorczych.

Poz. 9. Składać w stałych odstępach czasu, przynajmniej raz na 6 tygodni szczegółowe sprawozdania z czynności poparte wyciągami z protokołów i rachunków w 2 jednobrzmiących odpisach Dyrekcji Okr. Rob. Publ., oraz Urzędowi dla którego wykonywa się budowa.

Art. 3. Prace zamykające budowę rozróżnić należy na dwie grupy: prace zamykające części robót i prace zamykające ostatecznie budowę.

Poz. 1. Po ukończeniu każdej grupy robót stanowiących zamkniętą w sobie całość winna ona być zbadaną i przyjętą protokolarnie od przedsiębiorcy.

O ile przedsiębiorca kończy swoje czynności na budowie, rachunki jego winny być sprawdzone w terminie przewidzianym umową, reszta należności wypłacona, we właściwym czasie przewidzianym umową, postawiony wniosek do Dyrekcji Rob. Publ. o zwrot zabezpieczenia kaucyjnego. Wszelkie przewlekanie rachunków i przetrzymywanie kaucyj bez usprawiedliwionych ko-

niecznością powodów jest surowo wzbronione, ile że podrywa zaufanie przedsiębiorców i naraża Państwo na zbędne koszta. Organa nadzorcze śledzić będą czy Komitety wypełniają ściśle odnośne postanowienia, ewentualnie stosować będą drogę dyscyplinarną za przekroczenia i zaniedbania w tej mierze.

Poz. 2. Protokoły o ukończeniu i przyjęciu poszczególnych grup robót, zestawiane w miarę ich kończenia, wpisywane być mają do oddzielnej książki. Z chwilą spisania protokołu o przyjęciu ostatniej grupy robót, komitet winien w ciągu 3-ch dni wystąpić z wnioskiem do Dyrekcji R. P. o wyznaczenie Komisji Odbiorczej; dla Komisji tej przygotowane być winny zestawienia rachunkowe rzeczywistych kosztów budowy równoległe do odpowiednich pozycyj kosztorysu wstępnego. Protokoły i zestawienia winny być złożone tak przejrzyście by porównanie ich z kosztorysem nie przedstawiało żadnej trudności nawet dla niespecjalisty. Zestawienia rachunkowe winny pokrywać się ściśle z sumami sprawdzonych rachunków.

Poz. 3. Komisja Odbiorcza winna wespół z komitetem zbadać szczegółowo wykonaną budowę, sprawdzić zgodność jej z zatwierdzonym projektem, trwałość wykonania, poprawność działania instalacji. W miarę możności winna być również sprawdzona ilość robót (na wyrywki). Po oględzinach robót na miejscu, winny być sprawdzone protokoły przyjęć i zestawienia rachunkowe, poczem rachunki i wszelkie akta komitetu zostają przekazane Dyrekcji dla ostatecznego sprawdzenia i przedstawienia kontoli Państwa.

Z chwilą przejęcia przez Dyrekcję aktów Komitetu działalność tegoż ustaje.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował:

inż. Marcina Sochę, profesora państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, wizytatorem szkół zawodowych przy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego;

Ottona Mieczysława Żukowskiego, pełniącego obowiązki wizytatora szkół powszechnych, wizytatorem przy Kuratorjum O. S. L.

Juljana Mazurka, kierownika gimnazjum I we Lwowie dyrektorem tego zakładu;

Marjana Kwiecińskiego, profesora szkoły ślusarskiej w Świątnikach dyrektorem tego zakładu;

Wandę Karpińską nauczycielkę prywatnego seminarjum nauczycielskiego Z. Strzałkowskiej we Lwowie i Marję Stanisławską nauczycielkę w Psarach, nauczycielkami szkoły ćwiczeń w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie;

Michalinę Hargesheimerównę nauczycielkę szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Stanisławowie i Leontynę Gorzkowską nauczycielkę szkoły powszechnej w Knihininie-Górce nauczycielkami, a Marjana Stefanowa nauczyciela

seminarjum nauczycielskiego w Krośnie nauczycielem państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie;

Kazimierza Pivirotto nauczyciela szkoły powszechnej w Rzeszowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego na razie bez oznaczenia miejsca służbowego;

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło po myśli § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami: Kazimierza Osińskiego w gimnazjum I w Przemyślu; Feiwla Müllera w gimuazjum III w w Tarnopolu; ks. Szymona Łukacza w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie.

Zamianowało w szkołach powszechnych:

Karola Janowskiego nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Radymnie;

Helenę Weissową nauczycielką kierującą 7-klasowej szkoły żeńskiej w Tarnobrzegu;

Jana Panka nauczycielem kierującym 2-klasowaj szkoły w Gorzycach.

Przeniosło;

Michalinę Gruszkiewiczową nauczycielkę szkoły powszechnej w Bolanowicach do szkoły w Babinie;

Tadeusza Jaworczykowskiego nauczyciela w Markowej do szkoły im. ks. Skargi w Jarosławiu;

Stefanję Jaworczykowską nauczycielkę w Markowej do szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Jarosławiu;

Olgę Derżkową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Dublanach do 1-klasowej szkoły w Tarnawce;

Adelę Nowosielską nauczycielkę 6-klasowej szkoły w Komarnie do szkoły w Załużu.

Zmarli:

Dymitr Dubicki stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Uhersku w powiecie stryjskim, zmarł dnia 6 kwietnia b. r. w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Zuzanna z Solczaków Gonetowa stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Krośnie, zmarła dnia 10 kwietnia 1922 r. w 29. roku życia a w 10. roku służby;

Marja Kowalówna nauczycielka 2-klasowej szkoły w Wistowej w powiecie kałuskim, zmarła dnia 22 kwietnia b. r. w 38. roku życia a w 18. roku służby;

Wanda Krzesińska nauczycielka 1-klasowej szkoły w Fereskuli w powiecie kosowskim, zmarła dnia 5 marca b. r. w 41. roku życia a w 19. roku służby;

Franciszka Kudłakówna nauczycielka 4-klasowej szkoły w Grębowie w powiecie tarnobrzeskim, zmarła dnia 22 kwietnia 1922 w 40. roku życia a w 19. roku służby;

Józef Malinowski nauczyciel w Korolówce w powiecie kołomyjskim, zmarł dnia 7 kwietnia b. r. w 45. roku życia a w 3. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 30 marca b. r. l. 6067/II zezwoliło by I gimnazjum państwowe w Tarnopolu nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Wincentego Pola w Tarnopolu," a reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7600/II by gimnazjum państwowe w Rohatynie nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Piotra Skargi w Rohatynie."

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 14 kwietnia b. r. l. 3288/I prywatnej 7-klasowej szkole powszechnej P. P. Benedyktynek obrz. łać. we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19 kwietnia b. r. l. 7429/II klasom I—V prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Jaworowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7601/II klasom I—V prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Rohatynie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7596/II prywatnemu gimnazjum klasycznemu męskiemu, prywatnemu gimnazjum realnemu męskiemu i prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu z językiem wykładowym polskim we Lwowie, utrzymywanym przez Żydowskie Towarzystwo szkoły ludowej i średniej na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczniów i uczenic uczęszających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7595/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum żeńskiego dr. Adeli Karpówny we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczenic uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7602/II klasom V—VIII prywatnego gimnazjum żeńskiego im Marji Konopnickiej w Samborze na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 kwietnia b. r. l. 8249/II prywatnemu gimnazjum męskiemu im. H. Jordana we Lwowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do uczniów zwyczajnych zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10041/I prywatnej szkole powszechnej utrzymywanej przez Towarzystwo Ochrony Młodzieży we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10146/I prywatnej szkole powszechnej z ruskim językiem wykładowym utrzymywanej przez zakon S. S. Bazyljanek we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10142/I powszechnej szkole prywatnej Jordanowskiej we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10147/I prywatnej szkole powszechnej męskiej i żeńskiej gminy ewangelickiej we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu.

Książki szkolne.

Rozporządzeniem z dnia 24 marca 1922 l. 7989/I poleciło Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ze spisu podręczników szkolnych, dopuszczonych do użytku w szkołach powszechnych, wykreślić książkę pod tytułem: Ludomir Sawicki, Geografia dla VI stopnia 7-klasowej szkoły powszechnej, Kraków 1921.

O tem zawiadamia się wszystkie zarządy szkół celem zastosowania się.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zatwierdziło podwyższenie ceny następujących książek szkolnych wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

	cena dotychczasowa	cena podwyższona
Ippoldt. Deutsches Lesebuch I	560 Mk	760 Mk
Nusbaum-Wiśniowski. Wiadomości z zoologji	540 „	720 „
Próchnicki-Janowski. Wiadomości z ogólnej nauki o Państwie	160 „	200 „
Siwak. Geografja II	260 „	320 „
Żłobicki. Wiadomości z fizyki	520 „	620 „

J. Kaz. Króliński. „Polska terminologja gramatyczna“ z przykładami i objaśnieniami. Nakładem „Odrodzenia“. Lwów 1922 str. 24.

Publikacja ma na celu ujednostajnienie terminologji gramatycznej, ustalonej na zjeździe gramatyków w Krakowie dnia 27 lutego 1921.

Konkursa.

L. 2462/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze.

Do posady tej są przywiązane pobory unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 433. Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich.

W zakładzie jest mieszkanie służbowe dla dyrektora.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

We Lwowie, dnia 28 kwietnia 1922.

L. 2070/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniej. szem konkurs w celu obsadzenia stanowiska dyrektora państwowej Szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem z ważnością od dnia 1 września 1922.

Do tego stanowiska przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1920 poz 433 i 435.

O to stanowisko mogą się ubiegać architekci z wykształceniem akademickiem i politechnicznem, dłuższą praktyką zawodową i praktyką nauczycielską.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. wraz z krótkim opisem przebiegu życia, świadectwami studjów i uwierzytelnionemi odpisami świadectw z praktyki zawodowej, kandydaci wnieść mają do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 9 maja 1922.

L. 6744/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę profesora rysunków w gimnazjum I. we Lwowie.

Z posadą tą są połączone obowiązki i prawa przywiązane do posady nauczyciela w szkołach średnich, unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacją na nauczyciela szkół średnich.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Ministerstwa W. R. i O. P. przez Kuratorjum O. S. L. do dnia 30 czerwca b. r.

We Lwowie dnia 12 maja 1922.

L. 2070/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs w celu obsadzenia dwóch posad nauczycielskich dla przedmiotów ogólnokształcących w państwowej Szkole przemysłu drzewnego w Zakopanem a mianowicie jednej dla której kwalifikację stanowi egzamin nauczycielski z grupy przedmiotów historyczno-językowej, a drugiej z zakresu nauk przemysłowo-kupieckich i przyrodniczych, dla których dostateczną kwalifikację daje egzamin wydziałowy z grupy matematyczno-przyrodniczej, posiadanie jednak obok tego specjalnych kursów zawodowych jest pożądane.

O posady te mogą ubiegać się nauczyciele posiadający kwalifikacje do nauczania w szkole powszechnej 7-klasowej i posiadający dłuższą praktykę nauczycielską.

Do stanowisk tych są przywiązane pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół powszechnych i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 i 435.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. wraz z krótkim opisem przebiegu życia, świadectwami studjów i uwierzytelnionemi odpisami świadectw z praktyki zawodowej, należy wnieść do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 9 maja 1922.

L. 5615/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady nauczyciela rysunków w państwowem gimnazjum I w Przemyślu, z uposażeniem służbowem ustalonem w ustawie z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską dla szkół średnich.

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do końca czerwca b. r.

We Lwowie dnia 6 maja 1922.

L. 2166/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia z początkiem roku szkolnego 1922/23 dwóch posad nauczycieli etatowych w państwowej Akademji Handlowej we Lwowie, a mianowicie:

1. posady nauczyciela algebry, arytmetyki politycznej, rachunków kupieckich i fizyki;

2. posady nauczyciela przedmiotów handlowych.

Od kandydatów o posadę pod 1) wymaga się kwalifikacji do nauczania matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych dla szkół średnich oraz

zobowiązania się do złożenia egzaminu uzupełniającego z arytmetyki politycznej i rachunków kupieckich dla wyższych szkół handlowych.

Kandydaci o posadę pod 2) winni wykazać się kwalifikacją do nauczania przedmiotów I grupy w wyższych szkołach handlowych.

Do obu tych posad przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 435).

W razie braku ukwalifikowanych kandydatów posady będą nadane prowizorycznie takim kandydatom, którzy się zobowiążą do złożenia przepisanych egzaminów.

Podania wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należycie udokumentowane i ostemplowane należy wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego za pośrednictwem Dyrekcji Akademji handlowej we Lwowie najpóźniej do dnia 15 czerwca b. r.

We Lwowie dnia 28 kwietnia 1922.

L, 969/I. W państwowych szkołach średnich podległych Komisji szkolnej ks. Cieszyńskiego wakować będą z początkiem roku szkolnego 1922/23 następujące posady nauczycielskie:

a) W państwowem gimnazjum polskiem im. Osuchowskiego w Cieszynie posada polonisty, germanisty i nauczyciela rysunków. Warunki: egzamin nauczycielski z jęz. polskiego, niemieckiego i rysunków. O posadę nauczyciela rysunków mogą się także ubiegać kandydaci z egzaminem wydziałowym z III grupy.

b) W państwowej szkole handlowej w Cieszynie jedna posada nauczyciela geografji i historji i jedna posada do nauk handlowych z grupy I. Przy obsadzaniu posady historyka pierwszeństwo mieć będą kandydaci z egzaminem nauczycielskim, w braku tychże mogą się także zgłaszać kandydaci z egzaminem wydziałowym z grupy I. Warunkiem nadania drugiej posady jest egzamin fachowy z nauk handlowych z grupy I.

c) W państwowem gimnazjum polskiem w Bielsku ogółem 7 posad, jedna posada dla katechety rzym. kat., druga dla polonisty, trzecia dla germanisty lub romanisty, czwarta dla filologa klasycznego, piąta dla matematyka i fizyka, szósta dla przyrodnika, siódma dla nauczyciela rysunków. Przy obsadzaniu wszystkich wymienionych posad wymagany jest egzamin nauczycielski z odnośnych przedmiotów z wyjątkiem rysunków, z których ewentualnie także może wystarczyć egzamin wydziałowy z grupy III. W braku kandydatów egzaminowanych mogą się ubiegać o posady także kandydaci nieegzaminowani, mogący się wykazać ukończonemi studjami uniwersyteckiemi.

d) W państwowej szkole przemysłowej z językiem wykładowym polskim w Bielsku jedna posada historyka, wymagany egzamin nauczycielski, 3 posady inżynierów mechaników, jedna posada inżyniera budownictwa

i jedna posada inżyniera tkactwa. Przy posadach inżynierów wymagane obydwa egzaminy państwowe i praktyka zawodowa.

e) W państwowej szkole przemysłowej z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku jedna posada nauczyciela matematyki i fizyki, wymagany egzamin nauczycielski, jedna posada nauczyciela technologji tkactwa, wymagane obydwa egzaminy dla inżynierów-mechaników i praktyka zawodowa, jedna posada asystenta dla działu mechaniczno-elektrotechnicznego, wymagane absolutorjum oddziału maszyn szkoły politechnicznej, jedna posada nauczyciela przędmiotów handlowych, wymagany egzamin dla 2-klasowych szkół handlowych i praktyka kupiecka, jedna posada instruktora dla tkactwa ręcznego, wymagane ukończenie 2-klasowej szkoły tkackiej i praktyka, jedna posada instruktora dla przędzarstwa, wymagane ukończenie 2-klasowej szkoły tkackiej i praktyka.

Wszystkie te posady nadane będą z dniem 1 września 1922. Uposażenie będzie wymierzone na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. P. Nr. 65 poz. 433 względnie 435 i jej uzupełnień.

Podania udokumentowane wnosić należy przepisaną drogą służbową do Ministerstwa W. R. i O. P. w Warszanie najpóźniej do dnia 20 czerwca 1922.

W Cieszynie dnia 10 maja 1922.

L. 2547. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Nowogródzkiego ogłasza konkurs na posady dyrektorów w państwowych gimnazjach w miejscowościach: Dzisna, Nieśwież, Nowogródek i Słonim.

Do posad tych przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65) jakoteż dodatek kresowy w wysokości 30 prc. wszystkich dodatków drożyźnianych.

Podania opatrzone wymaganemi dokumentami służbowemi (ewentualnie w legalizowanych odpisach), dokładnie wypełnioną tabelą osobową i kwalifikacyjną przedkładać należy do Ministerstwa W. R. i O. P. Departament II. za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do końca maja b. r.

Lida dnia 1 maja 1922.

L. 3518/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego w Łodzi, ul. Piotrkowska 56 ogłasza konkurs na następujące posady w państwowych szkołach średnich od dnia 1 września 1922:

Dyrektora w państwowem gimnazjum żeńskiem im. E. Szczanieckiej w Łodzi i dyrektora w państwowem gimnazjum koedukacyjnem w Zduńskiej-Woli.

Nauczycieli języka polskiego: w Kaliszu (żeńskie), w Łodzi (męskie), w Łodzi (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej-Woli (koedukacyjne), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli języka niemieckiego: w Łodzi (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Piotrkowie (męskie).

Nauczycieli języka francuskiego: w Kaliszu (żeńskie), w Łodzi (żeńskie), w Zduńskiej-Woli (koed).

Nauczycieli języka łacińskiego: w Piotrkowie (męskie).

Nauczycieli historji i geografji: w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej Woli (koed).

Nauczycieli matematyki: w Kaliszu (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.), dwie posady.

Nauczycieli fizyki i chemji: w Kaliszu (męskie), w Kaliszu (żeńskie), w Pabjanicach (męskie) dwie posady.

Nauczycieli przyrody: w Łodzi (męskie), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli rysunków: w Pabjanicach (żeńskie).

Nauczycieli gimnastyki: w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli śpiewu: w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.).

Łódź dnia 24 kwietnia 1922.

L. 2318. Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z językiem wykładowym ruskim w Surochowie.

Podania udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Jarosławiu do dnia 15 lipca b. r.

Jarosław dnia 24 kwietnia 1922.

L. 171. Rada szkolna powiatowa w Drohobyczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religji rzym.-kat. w 7-klasowej szkole żeńskiej w Wolance ad Tustanowice z obowiązkiem udzielania religji w 4-klasowej szkole męskiej (z planem 6-klasowej) w Wolance.

O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani. Posady katechety nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

Podania udokumentowane należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Drohobyczu do dnia 15 lipca b. r.

Drohobycz dnia 18 kwietnia 1922.

L. 889. Rada szkolna powiatowa w Brodach ogłasza niniejszem konkurs na posadę stałego nauczyciela religji grecko-katolickiej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Brodach, z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych miejscowych szkołach powszechnych do pełnego wymiaru godzin.

O posadę tę mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Brodach do końca lipca b. r.

Brody dnia 30 marca 1922.

L. 870. Rada szkolna powiatowa w Dobromilu ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

1) Na posadę nauczyciela w 4-klasowej szkole (z plan. 5 kl.) w Birczy. Pierwszeństwo zastrzega się nauczycielom posiadającym egzamin wydziałowy.

2) Na posadę nauczyciela (ki) w 2-klasowej szkole w Kniażpolu.

3) Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 6-klasowej szkole męskiej w Dobromilu, z obowiązkiem nauczania religji i w szkole żeńskiej w Dobromilu.

4) Na posady nauczycieli (lek) w 1-klasowych szkołach w Brzusce, Brzeżawie, Jamnie dolnej, Jamnie górnej, Krecowie, Kuźminie, Lipie, Leszczawie górnej, Leszczawie dolnej, Łopusznicy, Rozpuciu, Rudawce birczańskiej, Trzciańcu i Wełykiem.

W szkołach w Birczy, Dobromilu, Kuźminie, Leszczawie dolnej językiem wykładowym jest język polski, w innych wszędzie ruski.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Dobromilu, w terminie do 15. lipca 1922.

Dobromil dnia 1 maja 1922.

L. 1730. Rada szkolna powiatowa w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego szkoły 5-klasowej męskiej z planem szkół 7-klasowych w Rymanowie.

O to stanowisko ubiegać się mogą tylko kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy. Mieszkania dla nauczyciela kierującego niema w budynku szkolnym.

Podania udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Sanoku w terminie do 15. lipca 1922.

Sanok dnia 2 maja 1922.

L. 1057. Rada szkolna powiatowa w Mościskach ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1) Na posadę nauczycielki kierującej względnie nauczyciela kierującego szkoły 5-klasowej żeńskiej (z planem 7-kl.), prowizorycznie oddzielonej od

szkoły męskiej w Sądowej Wiszni. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom (tkom) posiadającym egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy.

2) Na posadę nauczyciela 6-kl. szkoły męskiej w Mościskach i 5-klasowej szkoły męskiej z planem 7-klasowej w Sądowej Wiszni. Pierwszeństwo mają kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

3) Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Złotkowicach (budynek nowy murowany).

4) Na posady nauczycieli 1 klasowych szkół w Hankowicach i Podgaci.

5) Na posady nauczycieli w 2 klasowych szkołach w Złotkowicach i w Małnowie na przysiółku Mełeszki.

W szkołach w Mościskach, Sądowej Wiszni i Złotkowicach jest język wykładowy polski, w innych ruski.

Termin wnoszenia podań do 15. lipca 1922.

Mościska dnia 8 maja 1922.

L. 1242. Rada szkolna powiatowa w Śniatynie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej z polskim językiem wykładowym w Śniatynie.

Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy. Mieszkania służbowego niema.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Śniatynie w terminie do końca lipca 1922.

Śniatyn 9 maja 1922.

Dom wycieczkowy w Krakowie dla młodzieży szkolnej.

L. 807/pr. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego powzięło zamiar budowy domu na pomieszczenie wycieczek szkolnych udających się do Krakowa i wydało w tej sprawie następujący okólnik:

„Corocznie przybywają do Krakowa w miesiącach wiosennych i letnich liczne wycieczki uczniów i uczenic z różnych stron Rzeczypospolitej, aby zapoznać się ze starą kulturą tego miasta, oglądnąć zabytki dawnej architektury i bezcenne zbiory sztuki nagromadzone wysiłkiem wieków minionych oraz zapobiegliwością naszych przodków rozmiłowanych w pięknie.

Ruch ten wzmożony coraz więcej żądzą naocznego poznania ziemi ojczystej, a zwłaszcza ziemi krakowskiej, jej bliższych i dalszych okolic, będzie się skupiał przeważnie w Krakowie, który poza wielkiem swem znaczeniem historycznem i kulturalnem jest punktem wyjścia dla różnych wycieczek krajoznawczych, przedewszystkiem w stronę Tatr i Pienin. Stąd pochodzi wzmożony ruch wycieczkowy młodzieży w stronę Krakowa, którego obowiązkiem jest pomieścić młodzież napływającą i zapewnić jej schronienie.

Ponieważ do tej pory Kraków nie rozporządza odpowiedniemi na to lokalami, a może conajwyżej umieszczać młodzież na noc w budynkach szkolnych, które przed godziną ósmą muszą być opróżnione, Kuratorjum O. S. Krakowskiego postanowiło wszcząć akcję na większą skalę wśród nauczycielstwa i młodzieży szkolnej, zmierzającą do zdobycia przedewszystkiem przez samą młodzież i nauczycielstwo potrzebnych środków finansowych, przy pomocy których możnaby dokonać dzieła budowania domu wycieczkowego dla młodzieży szkolnej w Krakowie.

Kuratorjum zwróci się również do Ministerstwa W. R. i O. P. ewentualnie i do innych Ministerstw, aby Państwo przyczyniło się także do urzeczywistnienia tego zamiaru.

W miarę uzyskania funduszów Kuratorjum przystąpi do budowy domu, który w pierwszym rzędzie będzie służył na wiosnę i w lecie dla celów wycieczkowych młodzieży z całej Polski, a w miesiącach zimowych stanie się dla niej ośrodkiem kulturalnym, gdzie znajdzie rozrywkę godziwą i przyjemnie będzie mogła spędzać czas wolny od nauki i obowiązków szkolnych. Kuratorjum bowiem zamierza przeznaczyć w budynku kilka sal na pomieszczenie izby harcerskiej, czytelni, sali teatralnej i t. p.

Pieniądze zbierane w obrębie zakładów naukowych zechcą Dyrekcje przesyłać wraz z miesięcznem sprawozdaniem do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego (Wydział ogólny), które składać je będzie w jednym z banków krakowskich lub w P. K. O. Ogólna suma wpływów będzie podawana do wiadomości ogółu w dziennikach krakowskich.

Dyrekcje i Rady szkolne powiatowe zechcą zaznajomić nauczycielstwo i młodzież z treścią niniejszego okólnika, bardzo gorąco zachęcić wszystkich do współdziałania z Kuratorjum i obmyślenia różnych źródeł skąd mogłyby płynąć dochody na budowę domu. Jeżeli wszyscy zainteresowawszy się sprawą, zajmą się gorliwie gromadzeniem funduszów i będą współpracować w tym kierunku, nie ulega wątpliwości że zamierzone dzieło będzie dokonane w niedługim czasie.

Podając do wiadomości Nauczycielstwa ten okólnik, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego popiera jak najusilniej zamiar o którym mowa, nie można bowiem zaprzeczyć, że zbudowanie domu wycieczkowego w Krakowie byłoby istotnem dobrodziejstwem dla licznych rzesz młodzieży szkolnej, pragnącej zapoznać się z cennemi zabytkami historycznemi tego odwiecznego grodu. Młodzież niejednokrotnie wstrzymuje się od pielgrzymek do Krakowa jedynie tylko dla braku nieodzownego pomieszczenia, w domu wycieczkowym zaś znalazłaby wypoczynek po podróży i ostoję w czasie pobytu w Krakowie.

Dyrekcje i Zarządy szkół zachęcą swych wychowanków do składek, nie pomijając także nauczycielstwa, które ze swej strony winno przyczynić się znaczniejszemi ofiarami do rychłego urzeczywistnienia projektu.

Zebrane kwoty należy przesyłać czekami pocztowemi, których dostarczy na życzenie Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 1 maja 1922.

Za Kuratora:
Gayczak.

Wezwanie.

L. 2579. Rada szkolna miejska we Lwowie wzywa niniejszem nauczyciela szkoły powszechnej męskiej im. Czackiego p. Karola Barala, o którym nie wiadomo gdzie przebywa, do powrotu do służby w terminie do dnia 15 czerwca 1922, w przeciwnym razie będzie uważany jako zrzekający się dobrowolnie zajmowanej posady nauczycielskiej.

We Lwowie dnia 5 maja 1922.

Utworzenie Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Wilnie.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia b. r. Dz. u. p. Nr. 27, poz. 222 rozciągnięto moc obowiązującą ustawy z dnia 4 czerwca 1920 o tymczasowym ustroju władz szkolnych nad Ziemią Wileńską złączoną z Rzecząpospolitą Polską, do której należą powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski.

Sprawa kosztów przesiedlenia rehabilitowanych byłych funkcjonarjuszy austrjackich.

L. 778/pr. Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 12 kwietnia 1922 l. 763 D. B. oznajmiło, że z uwagi na uchwałę Rady Ministrów z dnia 9 maja 1921, w myśl której przyjmowanie do służby państwowej poprzednio nieprzyjętych zrehabilitowanych b. funkcjonarjuszy austrjackich Rusinów i Żydów może nastąpić jedynie w formie mianowania, jak również z uwagi na postanowienie art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 Dz. u. p. Nr. 74, poz. 507, nie należy przyznawać funkcjonarjuszom tej kategorji kosztów przesiedlenia do wyznaczonego im nowego miejsca służbowego.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 maja 1922.

Opinie lekarskie o niezdolności do służby.

L. 853/pr. Wskutek zapytań władz jak ma opiewać opinja lekarza rządowego o niezdolności do służby funkcjonarjusza państwowego, aby mogła być wziętą za podstawę do przeniesienia funkcjonarjusza na emeryturę, Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 20 kwietnia 1922 l. 668/DA/Em

wyjaśniło, że lekarz winien stwierdzić po myśli art. 9 ustawy emerytalnej, mając na względzie postanowienie art, 3 ustęp 1 i art 6 punkt a) tej ustawy, z jakich przyczyn i przez jaki czas funkcjonarjusz nie jest zdolny do dalszego pełnienia obowiązków służbowych.

Jeżeli stwierdzona niezdolność jest trwała ma lekarz zaznaczyć to w swem orzeczeniu wyraźnie i takie tylko orzeczenie stanowi podstawę do przeniesienia funkcjonarjusza na emeryturę.

Nadmienia się, że w wypadkach wątpliwych właściwa władza może po myśli art. 9 ustawy emerytalnej poddać danego funkcjonarjusza państwowego badaniom innego lekarza rządowego.

Reskrypt powyższy podaje się do wiadomości wskutek polecenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 27 kwietnia 1922 l. 889/S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 8 maja 1922.

Reklamacje funkcjonarjuszy państwowych.

L. 826/pr. Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 kwietnia 1922 l. 876/S podaje się do wiadomości i zastosowania się następujący komunikat Ministerstwa Spraw wojskowych z dnia 9 września 1921 l. 22504/III, wyjaśniający sprawę reklamacji funkcjonarjuszy państwowych na wypadek mobilizacji:

»W myśl ustawy z dnia 11 lipca 1919 (Dz. P. P. P. Nr 59, poz. 357), zwolnienie funkcjonarjuszy państwowych niezbędnie potrzebnych w służbie cywilnej może nastąpić tylko wtedy, jeżeli funkcjonarjusze ci zostali powołani do pełnienia czynnej służby wojskowej wskutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia armji do stanu wojennego, nie zaś jeżeli np. służba wojskowa jest spełnieniem przepisów o obowiązku służby wojskowej w myśl Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 (Zasada art. 1 i 5 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej).

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych (Monitor Polski Nr. 16 z roku 1921 § 4), z dniem 1 stycznia b. r. do wojska stałego zaliczono osoby urodzone w latach 1900 i 1901 oraz tych z urodzonych w latach 1898 i 1899, którzy powołani do czynnej służby wojskowej nie przesłużyli czasu określonego w odnośnych postanowieniach Tymczasowej Ustawy o pow. ob. sł. wojsk. z dnia 27 października 1918. W chwili przeto obecnej dopuszczalne jest reklamowanie tylko tych funkcjonarjuszy państwowych, którzy przesłużyli już dwa lata względnie jeden rok, o ile mają przyznane prawa służby jednorocznej w wojsku stałem, a ze względów natury wyłącznie wojskowej

zostali w wojsku zatrzymani. Funkcjonarjusze zaś innych roczników winni być reklamowani w myśl tutejszego pisma l. 275/T. na wypadek mobilizacji«.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 8 maja 1922.

Zjazd Koleżeński absolwentów seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie z roku szkolnego 1912/1913.

Uprasza się kolegów którzy w czerwcu w roku 1913 składali egzamin dojrzałości w sem. naucz. męsk. we Lwowie, by zechcieli nadesłać bezzwłocznie swoje dokładne adresy na ręce kol. Kalinki Stanisława Lwów ul. Tarnowskiego 7 lub kol. Chruściela Stanisława Lwów ul. Jabłonowskich 42. Szczegóły podamy listownie.

Endel Leopold m. p. przewodnicz. — *Tracz Marjan m. p.* skarbnik. — *Kalinka Stanisław m. p.* sekretarz.

Czasopismo »Wychowanie fizyczne«.

L 128 pr. W Poznaniu wychodzi miesięcznik p. t. „Wychowanie fizyczne“, organ Rady wychowania fizycznego i kultury cielesnej Polskiego Związku Sokolego i innych zrzeszeń. Redaktor naczelny: Prof. Dr. E. Piasecki. Administracja: Poznań, Studjum wychowania fizycznego, Ogród botaniczny. Prenumerata roczna 300 mk.

Celem „Wychowania fizycznego“ jest rozszerzanie i pogłębianie tak wiedzy teoretycznej jak praktycznego wyszkolenia lekarzy, nauczycieli, kierowników ćwiczebnych wszelkiego rodzaju i wogóle ludzi, zajmujących się stale higjeną szkolną i wychowaniem fizycznem.

Założycielem wydawnictwa staje się każdy Polak lub Polka czci nieposzlakowanej, który wpłaci przynajmniej jeden udział 200 mk.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę na to wydawnictwo wszystkich Rad szkolnych powiatowych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich i zachęca do prenumerowania tego miesięcznika dla bibljotek powiatowych i nauczycielskich, tudzież do zjednywania mu prenumeratorów, założycieli i współpracowników.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 10 maja 1922.

Państwowy Bank odbudowy.

Ustawą z dnia 23 marca b. r. Dz. p. p. Nr. 27, poz. 217 powołano do życia Państwowy Bank odbudowy. Według art. 5 punkt 3 tej ustawy Bank ten może udzielać kredytów długo— i krótkoterminowych gminom, związkom samorządowym, parafjom i instytucjom społecznym na odbudowę zniszczonych przez wojnę szkół, kościołów i budynków użyteczności publicznej. Szczegóły zawarte są w powyższej ustawie.

Ogłoszenia.

Ustne egzamina dojrzałości w seminarjach nauczycielskich rozpoczną się w bieżącym roku szkolnym w następujących terminach:

Dnia 22 maja na ruskim kursie koedukacyjnym we Lwowie i w prywatnem seminarjum żeńskiem w Stanisławowie, 23 maja w państwowem seminarjum żeńskiem we Lwowie, 29 maja w państwowych męskich w Krośnie, Stanisławowie i Tarnopolu, 30 maja w państwowem żeńskiem w Brzeżanach, 2 czerwca w państwowem męskiem w Samborze, 6 czerwca w państwowych męskich we Lwowie, Rzeszowie, Rudniku i Sokalu, w państwowem żeńskiem w Przemyślu i na ruskim kursie seminarjalnym w Przemyślu, 9 czerwca w prywatnem żeńskiem w Rzeszowie, 12 czerwca w państwowem żeńskiem w Kołomyi i w prywatnych żeńskich w Stryju i w Samborze, 13 czerwca w prywatnem żeńskiem w Tarnopolu, 16 czerwca w państwowem żeńskiem w Jaworowie, 19 czerwca w państwowych męskich w Czortkowie i Zaleszczykach, w prywatnem ruskiem w Stanisławowie i w prywatnem Strzałkowskiej we Lwowie, 21 czerwca w prywatnem ruskiem w Kołomyi, 24 czerwca w prywatnem Rychnowskiej we Lwowie, 26 czerwca w prywatnych żeńskich w Brodach i Łańcucie tudzież w prywatnem ruskiem w Jaworowie.

L.1581. Rada szkolna powiatowa w Sanoku unieważnia legitymację kolejową Michała Nawrockiego, nauczyciela szkoły powszechnej w Siemuszowej, Nr. legitymacji 5198 z daty 12 grudnia 1921.

Sanok dnia 26 kwietnia 1922.

L. 1472. Rada szkolna powiatowa w Brzeżanach unieważnia niniejszem legitymację kolejową Heleny Groszkówny, nauczycielki szkoły powszechnej męskiej w Kozowej, z daty 3 stycznia 1922 L. 181.

Brzeżany dnia 25 kwietnia 1922.

L. 6303/I. Julja z Wojtanowskich Ciechanowska, nauczycielka w Tuchowie powiat Tarnów, opuściła samowolnie posadę, wskutek tego poleca się Radom szkolnym powiatowym, aby bez zezwolenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie przyjmowały jej do służby nauczycielskiej.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

W Krakowie dnia 27 kwietnia 1922.

Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę Zarządów bibljotek szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich na tygodnik illustrowany p. t. „Sport“ wychodzący pod redakcją prof. R. Wacka we Lwowie. (Administracja ulica Zimorowicza 5).

Tygodnik obejmuje artykuły ze wszystkich dziedzin sportu i nadaje się do bibljotek dla starszej młodzieży szkolnej.

Administracja jest skłonna przyznać Dyrekcjom szkół odpowiednią zniżkę prenumeraty.

Na terenie Województwa Lubelskiego w kilku okręgach szkolnych wakuje jeszcze kilkadziesiąt stanowisk nauczycielskich w szkołach powszechnych, które mogą być natychmiast obsadzone.

Kandydaci Polacy, absolwenci seminarjum lub conajmniej 6—7 klas gimnazjum polskiego, mogą wnosić należycie udokumentowane i ostemplowane podania do Państwowego Urzędu pośrednictwa pracy w Lublinie.

Państwowy Urząd pośrednictwa pracy.

W Lublinie dnia 1 maja 1922.

Język Polski:

CHRZANOWSKI I. i WOJCIECHOWSKI K. — Wypisy Polskie dla klas wyższych szkół średnich. Część I. (Do roku 1822). Wydanie III.
FALSKI M. — Elementarz powiastkowy dla dzieci.
Falski M. i Benni T. — Wskazówki dla nauczyciela. Wydanie III.
ŁOŚ J. — Zasady ortografji polskiej i słownik ortograficzny. Wydanie II.
PRÓCHNICKI F. — O ważniejszych gatunkach poezji i prozy. Wydanie IV.
Próchnicki F. i Wojciechowski — Wypisy polskie dla szkół średnich. T. IV.
— Wypisy polskie. Tom V.
WOJCIECHOWSKI K. — Wypisy polskie. Tom V. Wydanie I. (dla klasy V szkół średnich).
MICKIEWICZ ADAM — Pan Tadeusz. Objaśnili i zastosowali do potrzeb szkolnych Jan Bystrzycki i Michał Janik.

Język angielski:

BENNI T. — Gramatyka angielska. Dla początkujących na podstawie fonetycznej. Wydanie II.
— Podręcznik języka angielskiego.
DICKENS CH. — A. Christmas Carol. Opracował dla młodzieży polskiej L. Kardaszewicz.
KNAPCZYKÓWNA. — Pierwsza książka angielska.

Język francuski:

KWIATKOWSKI S. — Premier livre de Grammaire. Cinqieme édition.
— Deuxieme livre de Grammaire avec 40 exercices practiques troisiéme édition.
— Troisieme livre de Grammaire avec 42 exercices practiques.
— France et Français.
RYNIEWICZ A. Gramatyka elementarna języka francuskiego.
— Zwięzły podręcznik do nauki języka francuskiego.
SZAROTA J. — Cours de francais. Premiere partie. Dessins de Nowakowski 1921.
— Cours de frangcais. Deuxieme partie.
WĘCKOWSKI ST. — Książka francuska dla szkół średnich, część I. wydanie VIII.
— Książka francuska dla szkół średnich, część druga Wyd. IV. Skrócił i przerobił wspólnie z autorem Dr. Stefan Glixelli.
— Książka francuska dla szkół średnich, część III.
— Książka francuska dla szkół średnich, część IV.
WĘCKOWSKI ST. i SZAROTA J. — La France. Premiere partie.
— La France. Seconde partie.

Język grecki:

BARTUNEK J. — Preparacja do Sofoklesa Antygony.

EURYPIDES. — Medea. Opr. Dr. F. Smolka. Wydanie I.
FIDERER E. — Gramatyka języka greckiego szkolna. Wydanie VI, część I.
FISCHER K. —Preparacja do Apologji Platona.
LEBIEDZKI J. — Słówka do Iljady. Ks. II-ga.
PLUTARCH. — Żywoty Cicerona i Demostenesa opr. F. Nagórzański.

Język łaciński:

CAESAR C. J. —Commentarii de Bello Gallico, opr. Fr. Terlikowski.
— Słowniczek do skróconego wydania pamiętników Cezara o wojnie Gallickiej.
CICERO M. T. — Wybór mów, część I. opr. J. Szczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część II. opr. J. Sczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część III. opr. Jan Szczepański. Wydanie II.
— Wybór z pism filozoficznych. Wydał J. Szczepański
CYBULSKI ST. — Podręcznik języka łacińskiego i filologji klasycznej.
— Tabulae quibus antiquitates graecae et romanae illustrantur.
DANYSZ A. — Materjały do kompozycyj łacińskich.
FRĄCZKIEWICZ A. — Pierwsza książka do nauki języka łacińskiego.
— Druga książka do nauki języka łacińskiego.
HORATIUS FL. Q. — Poezje do użytku w gimnazjach polskich, wybrał i opracował Tadeusz Sinko, prof. Uniwer. Jag.
KONCEWICZ Ł. — Nowy Słownik podręczny łacińsko-polski, opracowany podług najlepszych źródeł
LIVIUS TITUS. — Dzieje rzymskie w wyborze, do użytku w gimnazjach polskich, wydał Jan K. Jędrzejowski. Wydanie II.
OVIDIUS P. — Wiązanka wierszy z dodatkiem wybranych elegij Tibulla i Propercjusza, opr. Tadeusz Sinko prof. Uniw. Jagiell. Wydanie III.
— Preparacja do wyboru pism P. Owidjusza Nasona oprac. Terlikowski Fr.
PLINJUSZ MŁODSZY. — Listy wybrane, opracował F. Nagórzański. Wyd. I.
SAMOLEWICZ Z. — Zwięzła gramatyka łacińska, część I. Wydanie XII. niezmienione.
SAMOLEWICZ Z. i SOŁTYSIK T. — Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Składnia.
SZCZEPANSKI J. — Wypisy łacińskie ułożone na podstawie K. Neposa, J. Cesara i Ovidiusa.
VERGILIUS. — Wybór z dzieł, opracował T. Sinko prof. Uniw. Jag.

Język niemiecki.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Pierwsza książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Druga książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.
— Trzecia książka do nauki języka niemieckiego.
— Czwarta książka do nauki języka niemieckiego.

Historja.

GEBERT B. i GEBERTOWA G. — Opowiadania z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie VIII.
— Wypisy historyczne z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie II.
— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski. Część I. do elekcji Stanisława Augusta, z 64 rycinami. Wydanie III.
— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski, część II.
— Historja starożytna, część I.
— Historja starożytna, część II. Rzym.
— Wypisy historyczne do nauki dziejów starożytnych.
JANELLI M. i KISIELEWSKA J. — Z dziejów ojczystych.
KISIELEWSKA J. — Dzieje Polski, Litwy i Rusi, dla szkół powszechnych.
RYNIEWICZ A. — Początkowy kurs historji średniowiecznej i nowożytnej z uwzględnieniem dziejów Polski. Wydanie II.

Geografja.

PAWŁOWSKI ST. Dr. — Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami. Tom I geografja ogólna.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom II. Część I. Kraje i morza europejskie.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi ilustracjami Tom II. Część II. Geografja Polski.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom III. Kraje i morza pozaeuropejskie.
ROMER E. i POLACZKÓWNA — Krajoznawstwo dla klasy I.
ROMER E. — Geografja dla klasy II.
SOSNOWSKI P. — Geografja Polski.

Nauka o Polsce.

WERESZCZYŃSKI i KUCHARSKI W.— Wiadomości o Polsce współczesnej.
GRUSZECKA A. — Podręcznik do nauki o Polsce współczesnej (przystosowany do planów semin.).

Matematyka.

BARTEL K. — Geometrja wykreślna. Wydanie II.

KALICUN — Podręcznik geometrji dla klasy III. szkół średnich.

ŁOMNICKI A. — Geometrja, podręcznik dla szkół średnich część I. Planimetrja-Stereometrja. Wydanie IV.
— Geometrja, podręcznik dla seminarjów.
— Początki geometrji analitycznej.

MIHUŁOWICZ — Podręcznik arytmetyki dla klasy IV. Wydanie VI.
— Podręcznik arytmetyki dla klasy V. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VI. Wydanie II. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VII. Wyd. I. (w druku).

SIERZPUTOWSKI T. — Elementarz rachunkowy. Część I. (Pierwszy rok nauczania).
— Arytmetyka. Część I.
— Arytmetyka. Część II.
— Arytmetyka. Część III. liczby ułamkowe. — Wiadomości z geometrji poglądowej. Wydanie IV. poprawione i uzupełnione.
— Arytmetyka. Część IV. (szósty i siódmy rok nauczania). Wydanie III poprawione.

Przyroda.

DOMANIEWSKI. — Pogadanki przyrodnicze dla kl. I, II i III.

FIREWICZ. — Zbiór ćwiczeń zootonomicznych.

GAWECKI. — Mechanika.

KORCZYŃSKI A. — Kurs preparatyki chemicznej, nieorganicznej i organicznej.

MICHALSKI. — Przyroda martwa.

Podręczniki dla szkół handlowych.

GÓRA W. — Podręcznik księgowości. Tom I., II. i III.
— Temat do książkowania w interesie towarowym, do użytku w kantorze praktycznym 2-klasowych szkół handlowych.

HUMNICKI Dr. — Krótki kurs towaroznawstwa. Część I.

KAPUŚCIŃSKI J. Profesor szkoły handlowej w Tarnowie. — Podręcznik do nauki pisania na maszynie.

PAWŁOWSKI A. — Rachunki kupieckie. Część I. II. Wydanie IV.
— Rachunki kupieckie. Część IV. Wydanie IV.
— Nauka rachunków przemysłowych.
— Zasady arytmetyki politycznej. Wydanie II.

PETYNIAK, SANECKI i TOMANEK. — Zasady ekonomji społecznej dla wyższych zakładów naukowych w Polsce. Wydanie II.

ZAGAJEWSKI i TOMANEK. — Wzory i tematy do handlowej korespondencji niemieckiej.

Książki pomocnicze dla nauczyciela.

BYKOWSKI L. — Zasady pedagogiki doświadczalnej.
CZERWIŃSKI K. — Korzenionóżki Rhizopoda.
CZAPCZYŃSKI — Ćwiczenia w mówieniu.
DOBROWOLSKI ST. — Nauczyciel jako główny czynnik rozwoju szkolnictwa powszechnego, wyd. II.
FALSKI — BENNI. — Wskazówki dla naucz. do Elementarza powiastkowego.
HABERKANTÓWNA. — Protokoły lekcji przyrodoznawstwa Cz. I i Cz. II.
HOENE-WROŃSKI. — Filozofja pedagogji.
HOMOLACS K. — Zasady budowy ornamentu płaskiego i metodyka kursu zdobniczego.
JANELLI M. — Zbiór ustaw i rozporządzeń odnoszących się do szkół średnich w b. Galicji.
KARBOWIAK A. Bibljografja pedagogiczna.
KWIATKOWSKI S. — Dydaktyka i metodyka nauczania języków nowożytnych
LIBRACHOWA i SELMONICZÓWNA. — Pogadanki z dziećmi.
ŁOŚ. -- Zasady ortografji polskiej (wyd. II w druku).
MATZKE S. — Zasady rysunku początkowego.
MISKY. — Plastyczne uzmysławianie przedmiotów.
PIASECKI. — Zabawy i gry ruchowe.
PIASECKI i SCHREIBER. — Harce młodzieży polskiej.
PIATEK-WISNAR. — Zasady przyzwoitego zachowania się uczniów szkół średnich.
PICHÓR i HOBORSKI. — Metoda matematyki.
ROWID H. — Z metodyki wypracowań pisemnych.
— Podstawy pedagogiki Trentowskiego.
SEDLACZEK. — Organizacja harcerstwa polskiego.
SIEMIEŃSKI. — Ustrój Rzeczypospolitej Polskiej.
SIERZPUTOWSKI. — Wskazówki metodyczne do element. rachunk.
SOŁTYSIK T. — Wskazówki dla praktykantów zawodu nauczycielskiego.
SZAFER WŁ. Dr. — Ogrody szkolne.
— O szkołę Polską Cz. I, II i III.
SZOBER ST. — Zasady nauczania języka polskiego w zakresie szkoły powszechnej i gimnazjum niższego.
— Ustawy polskiej terminologji gramatycznej
ŚNIEŻEK-DYAKOWSKI. — Historja naturalna.
WITKIEWICZ ST. — Chrześcijaństwo i katechizm.
WYSOCKI ST. — Zarys celowego nauczania muzyki w szkole ogólnokształcącej.
ZARZECKI L. — Dydaktyka ogólna czyli kształcenie charakteru przez nauczanie.
— Wstęp do pedagogji.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 7.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 10 czerwca 1922.

TREŚĆ.

L. 1036/S.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. W. R. i O. P. z dnia 7 maja 1922 Nr. 16, poz. 156.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ustanawia się na czas do końca roku 1928 uproszczone egzamina państwowe na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących

i seminarjów nauczycielskich, przeznaczone wyłącznie dla nauczycieli czynnych przed końcem 1921 w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

§ 2. Warunki dopuszczenia do egzaminu są następujące:

a) obywatelstwo polskie.

b) ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego,

c) trzyletnia praktyka nauczycielska w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiem, w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, uznana przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zadowalającą, a odbyta przed końcem sierpnia 1922

d) ukończenie przed końcem sierpnia 1922 r. 25 lat życia.

W wypadkach wyjątkowych Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do egzaminu kandydata, nie czyniącego zadość jednemu z warunków wymienionych pod a, b, lub d.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu wnosi się na piśmie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W podaniu należy wymienić przedmioty egzaminu oraz dołączyć życiorys, metrykę urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, świadectwo ukończenia szkoły średniej, świadectwo odbytej praktyki szkolnej, fotografję i opłatę w wysokości, ustalonej przez Ministerstwo. Mogą być również dołączone świadectwa ze studjów w wyższym zakładzie naukowym oraz kollokwjów, odbytych na kursach wakacyjnych.

§ 4. O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Dokumenty osobiste dopuszczonego kandydata wraz z decyzją o dopuszczeniu Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przesyła Komisji egzaminacyjnej, w której przechowaniu pozostają aż do chwili wydania świadectwa lub odstąpienia kandydata od egzaminu.

§ 6. Egzamin dzieli się na dwie części: a) egzamin piśmienny, b) egzamin ustny.

II. Komisje egzaminacyjne.

§ 7. Uproszczone egzaminy państwowe na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich odbywają się

przed Komisją egzaminacyjną, powołaną w tym celu do życia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 8. W egzaminie biorą udział pod przewodnictwem prezesa Komisji lub jego zastępcy dwaj egzaminatorowie. Te trzy osoby stanowią Podkomisję do danego przedmiotu. Do każdej podkomisji egzaminacyjnej, przeprowadzającej ustny egzamin uproszczony z danego przedmiotu, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może delegować swojego przedstawiciela.

III. Przedmioty i przebieg egzaminu.

§ 9. Kandydaci obierają jako przedmiot, z którego pragną uzyskać kwalifikację nauczycielską, jeden lub więcej z następujących przedmiotów: 1. język polski wraz z historją literatury, 2. język łaciński, 3. język francuski, 4. język angielski, 5. język niemiecki, 6. historja, 7. geografja, 8. geologja z mineralogją, 9. matematyka, 10. fizyka, 11. chemja, 12. nauki biologiczne, 13. rysunki. 14. śpiew i muzyka, 15 wychowanie fizyczne, 16. roboty ręczne.

§ 10. Egzamin piśmienny ma stwierdzić, iż kandydat w zakresie zadanego tematu posiada wystarczające wiadomości, że potrafi je samodzielnie zastosować przy opracowaniu tematu, oraz że umie swe myśli jasno, ściśle i poprawnie wyrażać.

§ 11. Egzamin piśmienny odbywa się pod ścisłym nadzorem i obejmuje jeden temat, wybrany przez kandydata z pośród dwóch przedstawionych przez Komisję. Na opracowanie tematu przeznacza się 5 godzin. Piśmienne opracowanie z przedmiotu przyrodniczego może być zastąpione przez zadanie praktyczne w pracowni. Przy wypracowaniu piśmiennem, względnie praktycznem zadaniu, wolno używać tylko środków pomocniczych, wskazanych przez Komisję. Przekroczenie tego zakazu pociąga za sobą usunięcie kandydata od zdawania egzaminu w danym terminie.

§ 12. O dopuszczeniu do egzaminu ustnego decyduje podkomisja danego przedmiotu na podstawie wyniku egzaminu piśmiennego.

§ 13. W razie dopuszczenia, egzamin ustny każdego kandydata musi się odbyć w całości w tym samym okresie egzaminacyjnym i przed tą samą Komisją, co egzamin piśmienny.

§ 14. Każdy kandydat, który nie zdaje egzaminu z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego winien podczas egzaminu ustnego z obranego przez siebie przedmiotu wykazać, że jest zdolny

rozumieć dzieła naukowe ze swej specjalności, pisane w jednym z wymienionych języków lub w języku włoskim.

§ 15. Kandydaci, którzy nie ukończyli polskiej szkoły średniej lub seminarjum nauczycielskiego, winni na egzaminie ustnym wykazać, że władają poprawnie językiem polskim oraz zdać osobny egzamin z podstawowych wiadomości literatury, z historji i geografji Polski. Komisja może jednak w poszczególnych wypadkach zwolnić kandydata z tego egzaminu.

§ 16. Egzamin ustny trwa najwyżej dwie godziny.

§ 17. Z przebiegu egzaminu prowadzi się protokół, który podpisuje przewodniczący i egzaminatorowie. Decyzja, przy której uwzględnia się wyniki zarówno egzaminu piśmiennego jak i ustnego, zapada w każdej podkomisji większością głosów.

§ 18. Decyzję (wynik) ogłasza się kandydatowi zaraz po egzaminie.

§ 19. W razie ujemnego wyniku egzaminu kandydat może zgłosić się ponownie do egzaminu nie wcześniej niż po upływie czasu przez Komisję wyznaczonego, a w każdym razie przed upływem okresu ustanowionego w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Zgłaszając się do ponownego egzaminu, kandydat winien wnieść ponownie przepisaną opłatę.

§ 21. Przebieg egzaminu uproszczonego z rysunków, śpiewu z muzyką, wychowania fizycznego i pracy ręcznej ustalą osobne rozporządzenia.

§ 22. Zakres wymagań z poszczególnych przedmiotów przy egzaminie uproszczonym ustali osobne rozporządzenie.

IV. Świadectwa z egzaminu.

§ 23. Kandydat, który zdał pomyślnie uproszczony egzamin państwowy otrzymuje dyplom na nauczyciela szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

§ 24. Dyplom składa się z czterech części:

W części pierwszej świadectwo podaje następujące dane, dotyczące kandydata: imię i nazwisko, miejsce, dzień, miesiąc i rok urodzenia, wyznanie, dotychczasowy przebieg studjów średnich i wyższych oraz datę i liczbę rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, mocą którego kandytat został dopuszczony do egzaminu. Następnie należy wymienić przedmioty, z których kandydat zgłosił się do egzaminu.

W części drugiej przytoczyć należy temat wypracowania piśmiennego, względnie pracy praktycznej, oraz jego ocenę. Następnie należy przedstawić przebieg egzaminu ustnego wraz z oceną wyniku, wyrażoną w jednym ze stopni: bardzo dobrze, dobrze, dostatecznie. Przyczem należy podać imiennie przewodniczącego i egzaminatorów.

W części trzeciej winna być wyrażona ocena władania przez kandydata językiem polskim oraz językiem obcym w zakresie określonym w § 14, ewentualnie także wyniki egzaminu z podstawowych wiadomości z literatury, historji i geografji Polski.

W części czwartej, w zamykającem całe świadectwo orzeczeniu należy stwierdzić, że kandydat (imię i nazwisko) ma prawo nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich (wymienić przedmiot) z językiem wykładowym (wymienić język).

Świadectwo winno być podpisane przez prezesa Komisji lub jego zastępcę, tudzież przez dwóch przynajmniej egzaminatorów i opatrzone pieczęcią urzędową Komisji.

Świadectwo nosi datę dnia, w którym egzamin został ukończony.

Warszawa dnia 14 kwietnia 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 12 II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie przysposobienia wojskowego młodzieży.

W myśl opracowanego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych projektu ustawy o obowiązkowem wychowaniu fizycznem i o powszechnem przysposobieniu do obrony Rzeczypospolitej, młodzież męska od lat 16 aż do czasu powołania do służby wojskowej obowiązana będzie poddać się ćwiczeniom, mającym na celu przysposobienie wojskowe.

Pragnąc przysposobienie wojskowe młodzieży szkolnej ukształtować systematycznie i jednolicie oraz sharmonizować z całokształtem wychowawczej działalności szkoły, zarządzam w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych, aby wojskowe przysposobienie młodzieży we wszelkich zakładach naukowych odbywało się wyłącznie w szkole, czy to w szkolnych drużynach harcerskich, czy w bataljonach szkolnych, pozostających pod kierunkiem fachowych instruktorów. Szczegó-

łowe zarządzenia w tej sprawie, dotyczące rodzaju i rozkładu zajęć, otrzymają szkoły w czasie późniejszym.

Wobec tego takie organizacje społeczne jak drużyny strzeleckie, drużyny polowe sokoła i inne analogiczne, będą przeznaczone wyłącznie dla młodzieży nieszkolnej. Jeżeli uczniowie niektórych szkół, za zezwoleniem władzy szkolnej, w chwili wydania niniejszego rozporządzenia już do drużyn wspomnianych należą, zezwalam na dalsze ich uczestnictwo w odnośnych drużynach, aby nie dezorganizować i nie przerywać rozpoczętej pracy. Wszelkim innym uczniom należenie do powyższych organizacyj jest zarówno obecnie jak i w przyszłości wzbronione.

Warszawa dnia 10 lutego 1922.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.
w z. *T. Łopuszański.*

L. 7313/II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie udzielania kąpieli ulgowych nauczycielom w sezonie II.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego pismem z dnia 25 lutego 1922 L. H. 5573/682 doniosło, iż przepisy o udzielaniu ulg kąpielowych w państwowych Zakładach zdrojowych z dnta 13 maja 1919 l. 14889, ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 19 maja 1919 Nr. 110 oraz w Nr. 62 z dnia 17 marca 1921, mają nadal moc obowiązującą, przyczem nauczycielstwu będą przyznawane kąpiele zniżkowe w możliwie najszerszym zakresie z uwzględnieniem okresu sezonu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia.

Osoby pragnące korzystać z ulg kąpielowych w państwowych Zakładach zdrojowych, winny w myśl przytoczonego wyżej rozporządzenia wnosić odpowiednie podania na ręce swych władz przełożonych.

Do podań należy dołączyć:

1. świadectwo ubóstwa, poświadczone przez państwowe władze administracyjne, względnie zaświadczenie swej władzy przełożonej, że petent utrzymuje się jedynie z otrzymywanych poborów służbowych i nie posiada innych stałych lub niestałych dochodów.

2. świadectwo lekarskie, iż stan zdrowia wymaga leczenia zdrojowego.

Prócz tego w podaniu winna być wymieniona miejscowość w której petent pragnie odbyć kurację, oraz sezon kuracyjny.

Otrzymane podania władze przełożone prześlą bezzwłocznie z odpowiednim wnioskiem, powołując się przytem na przytoczone na wstępie rozporządzenie, do Ministerstwa Zdrowia Publicznego bezpośrednio.

W wypadkach, gdy władza służbowa ma pewne wątpliwości co do skierowania podania ze względu na pomyślny stan majątkowy petenta, należy podanie takie przesłać z odpowiednim wnioskiem do decyzji Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Wreszcie Ministerstwo oznajmia, że w roku bieżącym nie będą przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego uwzględniane podania o przyznanie w zdrojowiskach bezpłatnych mieszkań w budynkach państwowych, z powodu ich braku.

Warszawa dnia 29 marca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 3152/I.S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych i prywatnych seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie, państwowych kursów seminarjalnych z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i w Przemyślu, szkół średnich ogólnokształcących oraz Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie w sprawie studjum pedagogicznego.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 maja 1922 l. 10884/I zawiadomiło, że z początkiem przyszłego roku akademickiego przy państwowym Instytucie Pedagogicznym w Warszawie zostanie zorganizowany nowy kurs specjalnego studjum, którego zadaniem jest przygotowanie nauczycieli (lek) przedmiotów pedagogicznych dla seminarjów nauczycielskich.

Czas trwania tego studjum oznaczono na 4 semestry. Jako kandydaci (tki) mogą się zgłaszać między innemi czynni nauczyciele (lki) seminarjów, posiadający wykształcenie akademickie w zakresie conajmniej 6 semestrów, względnie ci, którzy nie posiadając wykształcenia akademickiego, na podstawie swej dotychczasowej praktyki nauczycielskiej zostaną uznani przez Ministerstwo za dostatecznie przygotowanych do skutecznej pracy w Instytucie.

Również będą przyjmowani kandydaci (tki) z pośród osób, które ukończywszy niedawno wyższy zakład naukowy, nie objęły jeszcze stanowisk w szkolnictwie

Nauczycielom czynnym przyjętym do Instytutu będą przyznawane urlopy płatne, innym słuchaczom wydatne stypendja lub nominacje z jednoczesnym urlopem płatnym. Po ukończeniu studjów obowiązuje conajmniej 4-letni okres pracy w państwowych seminarjach nauczycielskich.

Do podań kandydaci winni dołączyć:

A) Opis życia, uwzględniający przedewszystkiem studja szkolne i samodzielne, bliższe zainteresowania naukowe i bliższe zainteresowania w zakresie praktyki szkolnej.

B) Dokumenty, stwierdzające dokładnie przebieg studjów.

C) Dokumenty, stwierdzające jakość i wymiar dotychczasowej pracy w szkolnictwie.

D) Dane osobiste według następującego wykazu.

1. Imię i nazwisko,

2. data urodzenia,

3. stan rodzinny (wolny, żonaty, bezdzietny, względnie ilość i daty urodzenia dzieci),

4. studja (szkoły niższe, średnie, zawodowe, wyższe),

5. dyplomy (świadectwo dojrzałości, dyplomy wyższych uczelni, absolutorjum, świadectwa na nauczycieli szkół ludowych, wydziałowych, średnich),

6. uzdolnienia specjalne (muzyka, śpiew, rysunki, gospodarstwo, ogrodnictwo, pszczelnictwo, rzemiosło),

7. praca zawodowa (wykaz zajmowanych posad z dokładnem wskazaniem miejscowości, dat i przeciętnej liczby godzin zajęć tygodniowo).

8. ogólna liczba lat pracy nauczycielskiej,

9. udział w pracach społecznych, zwłaszcza kulturalno-oświatowych;

10. ostatnio zajmowane stanowisko,

11. adres,

12. referencje (nazwiska i adresy poważnych osób, na które kandydat może się powołać, o ile możności z pośród osób pracujących na polu wychowania i oświaty.

E) Kandydaci nie mający stanowisk etatowych w szkolnictwie państwowem winni ponadto przedstawić urzędowe świadectwo lekarskie

stwierdzające zdolność do zawodu nauczycielskiego. Do podania mogą kandydaci dołączać drukowane prace naukowe i literackie.

Podania, opisy życia i wykazy danych osobistych kandydatów (tek) prześlą Dyrekcje względnie Rady szkolne powiatowe najpóźniej do dnia 30 czerwca 1922 Kuratorjum O. S. L. Podania nadesłane w późniejszym terminie nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

We Lwowie dnia 23 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 1143/I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj Komisyj egzaminacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych w sprawie egzaminów kwalifikacyjnych.

Dopóki Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie wyda nowych zarządzeń w sprawie egzaminu kwalifikacyjnego dla nauczycieli szkół powszechnych i przepisów normujących sposób jego przeprowadzania, określających zakres wymagań, nad czem odbywają się obecnie przygotowawcze prace, oznajmia się, że dotychczasowe przepisy dotyczące tych egzaminów, oparte na § 38 ustawy z dnia 2 maja 1883 i na §§ 15, 16, 17, ustawy krajowej z dnia 12 lipca 1907 r. Nr. 101 Dziennika ustaw kraj. zatrzymują swoją moc prawną i nadal aż do odwołania.

Ponieważ jednak przepisy te w ciągu ostatnich lat z powodu niewłaściwego interpretowania ich uległy wypaczeniu, nadto ponieważ ze względu na nowy program nauki w szkole powszechnej inne wymagania stawia się w odniesieniu do nauczycieli, Kuratorjum O S. L. pragnąc aby egzamina, odbywające się w ramach wspomnianych przepisów możliwie pełny cel swój osiągały, zarządza:

Egzamina kwalifikacyjne traktować należy zasadniczo jako praktyczne. Mimo wyraźnego określenia ich charakteru w dotychczasowych przepisach (art. II. Przepisów ustęp 3) utarł się niestety zwyczaj i przeszedł niemal w regułę, że egzamin kwalifikacyjny uważany jest jakoby za drugi egzamin dojrzałości z powtórzeniem materjału naukowego z zakresu seminarjum.

Na tę stronę egzaminu jako podstawową, na jego charakter prawie wyłącznie praktyczny zwraca Kuratorjum uwagę Dyrekcyj i Członków Komisyj i z całym naciskiem ją podkreśla.

W ramach egzaminu mieszczą się przedmioty pedagogiczne, dydaktyka, metodyka elementarnego nauczania przedmiotów, które wchodzą w program szkoły powszechnej, tudzież higjena szkolna i przepisy praktyki szkolnej. Wbrew dotychczasowemu postępowaniu egzamin ma objąć wszystkie przedmioty, a więc także śpiew i gimnastykę, z wyjątkiem tylko, a to czasowo, robót ręcznych (slöjdowych).

Konsekwentnie z tem założeniem muszą ulec modyfikacji także wypracowania pisemne, które przemieniły się w wypracowania maturyczne. Jakość ich również musi być dostosowana do charakteru egzaminu. Tematy muszą być ściśle metodyczne. Zarazem ogranicza się liczbę wypracowań pisemnych do trzech a mianowicie: 1. wypracowanie na temat pedagogiczny, o ile zaś kandydat chce otrzymać patent z dwu języków wykładowych także osobny temat w drugim języku wykładowym; 2. z języka wykładowego względnie z języków wykładowych; 3. z rachunków.

Także musi ulec zmianie dotychczasowy sposób przeprowadzania lekcyj praktycznych, gorączkowych, pospiesznych, nieraz z półgodzinnym ledwie wymiarem czasu dla kandydata. Lekcje praktyczne mają być wykładnikiem pewnego już zawodowego doświadczenia kandydata, miarą jego zaawansowania w samodzielnej praktyce zawodowej; obecnie jednak wartość ich w pożądanym kierunku jest dość problematyczna. Wobec tego Kuratorjum zarządza, aby każdy kandydat odbył przynajmniej trzy lekcje praktyczne i całogodzinne, możliwie u tych roczników względnie w oddziałach, które w poprzedniej swej praktyce prowadził.

Rzecz naturalna, że w czasie egzaminu ma kandydat wykazać dokładną znajomość nowego programu szkół powszechnych, tak ze względu na rozkład materjału naukowego wedle roczników, jako też, co się znów podkreśla, ze względu na metodyczne wskazania w programie podane, rozszerzone nadto lekturą własną i pogłębione osobistemi spostrzeżeniami, zdobytemi w pracy zawodowej.

Do powyższych uwag zastosują się Dyrekcje i Członkowie Komisyj egzaminacyjnych.

We Lwowie dnia 5 maja 1922.

Kurator
Sobiński.

L. 16868/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamierza w jesieni b. r. zakupić dla szkół powszechnych w okręgu, znaczną ilość gotowych drzewek owocowych, aby w miarę możności założyć przy szkołach, przy których tego jeszcze nie uczyniono, wzorowe sady szkolne.

Przy rozdziale drzewek między poszczególne szkoły pierwszeństwo będą miały te szkoły, przy których ogrodzenie otaczające ogrody szkolne znajduje się w zupełnie dobrym stanie, których kierownicy odbyli kurs sadowniczy i oddają się z zamiłowaniem prowadzeniu ogrodu szkolnego.

Aby drzewka zasadzone w sadach szkolnych mogły służyć w przyszłości jako matki do cięcia zrazów celem uszlachetniania drzewek owocowych w szkolnych szkółkach drzewek, do przeszczepiania starych drzew owocowych i odmian małowartościowych, oraz do rozpowszechniania wśród miejscowych włościan, Kuratorjum samo zajmie się dostarczeniem drzewek owocowych, gatunków i odmian odpowiadającym poszczególnym strefom klimatycznym »Doboru odmian drzew owocowych« poleconych przez b. Wydział krajowy w roku 1917 do ogólnej hodowli.

Celem ułatwienia przeprowadzenia tego zamiaru przedłożą Zarządy wszystkich szkół powszechnych Radom szkolnym sprawozdania, obejmujące plan sytuacyjny ogrodu szkolnego (w zmniejszonym rozmiarze przyjmując jeden centymetr za metr), z opisem obecnego stanu według niżej podanego kwestjonarjusza, z wykreśleniem zabudowań szkolnych i oznaczeniem miejsc, na których mają być posadzone ewentualnie udzielone drzewka owocowe.

Sprawozdania Zarządów szkół przedłożą Rady szkolne powiatowe z własną opinją Kuratorjum bezwarunkowo do dnia 15 września b. r., aby Kuratorjum mogło wybrać odpowiednie ogrody i zająć się wysyłką drzewek owocowych, które jesienią muszą być wysadzone.

Z akcją zagospodarowania ogrodów szkolnych łączy się sprawa grzywien szkolnych, poruszona w okólniku z dnia 11 marca b. r. l. 7741/I. Rady szkolne nadeszlą więc najpóźniej do końca lipca b. r. wykazy ściągniętych grzywien w bieżącym roku szkolnym podając wysokość uzyskanej kwoty i sposób jej ulokowania.

W końcu poleca się Radom szkolnym, aby do końca czerwca b. r. przedłożyły sprawozdania o przebiegu święta sadzenia drzew odbytego w maju w myśl instrukcji zawartej w dodatku do Nr. 3 Dziennika Urzędowego z roku bieżącego.

We Lwowie dnia 2 czerwca 1922.

Kurator:
Sobiński.

KWESTJONARJUSZ

w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych przy szkołach powszechnych w okręgu szkolnym lwowskim.

1. Powiat szkolny,
2. Szkoła powszechna . . . . kląsowa w . . . .
3. Ostatnia poczta, najbliższa stacja kolejowa,
4. Imię i nazwisko nauczyciela prowadzącego ogród szkolny,
5. Czas od którego objął prowadzenie ogrodu,
6. Gdzie i kiedy nabył nauczyciel wiadomości teoretycznych i praktycznych w prowadzeniu ogrodu.
7. Przestrzeń ogrodu szkolnego w metrach kwadratowych.
8. Jakość i stan ogrodzenia ogrodu (płot z chrustu, parkan, siatka z drutu, żywopłot),
9. Gleba (sucha, wilgotna, piaszczysta, gliniasta, ciężka glina, glinka, rumosz, czarnoziem piasek.

Położenie (równe, pochyłe, otwarte, zasłonięte od wiatrów zachodnich i północnych).

10. Podglebie (przepuszczalne, nieprzepuszczalne).
11. Zagospodarowanie ogrodu (kwietnik, ogród warzywny, szkółka drzewek owocowych, sad, pasieka).
12. Jakie warzywa udają się najlepiej (miejscowe odmiany, obce).
13. Jakie drzewa owocowe udają się najlepiej (gatunki, odmiany).
14. Ilość starych drzew i krzewów owocowych (rok wysadzenia, odmiany, nazwy naukowe, miejscowe).
15. Ilość siewek i drzewek owocowych zaszczepionych w szkółce drzewek.
16. Ilość drzewek owocowych wysadzonych w roku bieżącym.
17. Czy jest pasieka? ile liczy pni? Jakiego systemu są ule.
18. Ilość drzewek owocowych potrzebnych do odnowienia względnie założenia sadu szkolnego (jabłoni, grusz, śliw, czereśni, wiśni).

L. 3248/I.S.

Okólnik

Do Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, Państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie, Państwowych kursów seminarjalnych z ruskim językiem wykładowym we Lwowie i Przemyślu oraz Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie w sprawie zakończenia roku szkolnego.

Przypomina się Dyrekcjom i Radom szkolnym powiatowym, że rok szkolny w myśl okólnika z dnia 26 września 1921 l. 849/pr. we wszystkich seminarjach nauczycielskich oraz połączonych z niemi szkołach ćwiczeń, tudzież we wszystkich szkołach powszechnych kończy się 28 czerwca 1922.

We Lwowie dnia 28 maja 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 16317/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie zabezpieczania gruntu dla szkół z majątków przeznaczonych na parcelację.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l 9792/I oznajmiło, że w sprawie uzyskania gruntu na cele szkolne z majątków państwowych i prywatnych przekazanych do parcelacji należy porozumiewać się stale z okręgowemi Urzędami ziemskiemi względnie z powiatowemi Urzędami ziemskiemi (Komisarzami ziemskimi), ze Starostwami (referentami rolnymi), a w razie potrzeby także z Województwami.

Przedewszystkiem winien kierownik szkoły wraz z wójtem miejscowości w której parcelacja się odbywa, zgłosić w instytucji przeprowadzającej parcelację lub u właściciela obszaru jeśli on sam parceluje, zamiar kupna pola dla szkoły. Jeżeli spotka się z odmową, należy zwrócić się do powiatowego Urzędu ziemskiego o interwencję i zawiadomić o tem Inspektora szkolnego, który dołoży starań aby uzyskać grunt dla celów szkolnych.

O ileby w pewnych przypadkach interwencja Kuratorjum okazała się konieczna, Rada szkolna powiatowa odniesie się do Kuratorjum przedstawiając szczegółowo stan sprawy i sposób jej korzystnego załatwienia.

Zwraca się uwagę, że powiatowy Urząd ziemski nie może zmusić właściciela do bezpłatnego odstąpienia gruntu dla szkoły Jeżeli więc uboga gmina pragnęłaby uzyskać pole dla szkoły drogą darowizny lub pewną ulgę w cenie kupna, należałoby zaapelować do dobroczynności właściciela obszaru, nigdy zaś nie używać choćby cienia przymusu.

Ministerstwo nie wyklucza wydzielenia dla szkół gruntów także z objektów państwowych nie przekazanych do parcelacji. W takich przypadkach powinna Rada szkolna powiatowa wejść w kontakt z Województwem, a w razie potrzeby przedłożyć sprawę Kuratorjum z konkretnym wnioskiem.

We Lwowie dnia 31 maja 1922.

Za Kuratora:
Tynelski.

L. 16013|I. L.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i Rady szkolnej miejskiej we Lwowie w sprawie podarunków dla nauczycieli.

Kuratorjum O. S. L. wykonując polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 kwietnia 1922 l. 10342/I zarządza, aby nauczyciele i kierownicy szkół powszechnych nie przyjmowali w dzień imienin lub przy jakiejkolwiek innej sposobności podarunków od dzieci szkolnych lub też ich rodziców, ani też nie zezwalali na zbieranie pieniędzy między młodzieżą szkolną celem ofiarowania podarunków nauczycielstwu.

Wprawdzie samo składanie przez młodzież szkolną życzeń nauczycielom i kierownikom może świadczyć o przywiązaniu i dobrym stosunku młodzieży do nich, jednak składanie podarunków jest stanowczo niedopuszczalne i tolerowane być nie może pod żadnym pozorem.

We Lwowie dnia 1 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

Ł. 1068 pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Zarządów szkół powszechnych i Rad szkolnych powiatowych w sprawie pomieszczenia nauczycieli w salach szkolnych w czasie feryj letnich.

Nauczycielstwo szkół powszechnych zwłaszcza miejskich, potrzebujące wypoczynku w zdrowych górskich okolicach, napotyka w czasie feryj głównych na wielkie trudności w wyszukaniu pomieszczenia do czego przyczynia się niezwykła drożyzna w letniskach i zdrojowiskach.

Chcąc przyjść z pomocą poszukującym odpowiedniego dla zdrowia mieszkania na czas wakacyjny, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 23 maja b. r. l. 14949/I. upoważniło Kuratorjum do wydania zezwolenia na bezpłatne użycie przez nauczycielstwo szkół powszechnych izb szkolnych w miejscowościach położonych w zdrowych okolicach górskich i podgórskich.

Czyniąc zadość temu poleceniu Kuratorjum oznajmia, że nie ma nic przeciw użyciu izb szkolnych na mieszkania letnie dla nauczycieli, pod warunkiem, że pobyt w nich nie może trwać tak długo by uniemożliwił adaptację lub odczyszczenie budynku przed rozpoczęciem nauki w nowym roku szkolnym, tudzież że nauczyciel korzystający z izby szkolnej odda ją w takim stanie w jakim ją objął, w przeciwnym razie poniesie koszt ewentualnych naprawek.

Oddanie własnego mieszkania lub jego części przez nauczyciela swemu koledze jest sprawą osobistą właściciela mieszkania, w tym względzie więc nie może Kuratorjum wydać żadnych zarządzeń, powita tylko z uznaniem tego rodzaju ustępstwo.

Ponieważ w sprawie niniejszej wskazany jest pośpiech, pozostawia się porozumienie samemu nauczycielstwu między sobą. Kuratorjum zaleca tylko kierownikom szkół, by na listy kolegów i koleżanek odpowiadali jak najspieszniej i udzielali im szczegółowych informacyj o jakie prosić będą.

Ministerstwo uznaje nieodzowną potrzebę przyjścia z pomocą nauczycielstwu pracującemu w miastach w warunkach częstokroć dla zdrowia bardzo niekorzystnych, nie wątpi zatem że intencja jego spotka się z życzliwością Kierowników szkół, którzy nie poskąpią rady i pomocy kolegom szukającym wytchnienia po żmudnej całorocznej pracy.

We Lwowie dnia 7 czerwca 1922.

Kurator: *Sobiński.*

Rozporządzenia

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśniające niektóre artykuły Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli szkół powszechnych.

I. Rozporządzenie z dnia 10 grudnia 1921 l. 27973/I.

Na zapytanie jednego z Inspektorów szkolnych: 1. Czy w liczbie zastępców członków Rady szkolnej powiatowej, delegowanych do Urzędu Dyscyplinarnego dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych winien być jeden nauczyciel?

2. Czy utrata mandatu do Rady szkolnej powiatowej powoduje równocześnie utratę mandatu do Urzędu Dyscyplinarnego? Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia co następuje:

Pytanie 1. Art 8 p. a) Dekretu z dnia 7 stycznia 1919 o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych i postępowaniu dyscyplinarnem (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 14, poz. 187) nie zaznacza konieczności wyboru nauczyciela na jednego z zastępców członków Urzędu Dyscyplinarnego, obranych z grona członków Rady szkolnej powiatowej, postanawia tylko, że jednym z trzech wybranych członków winien być nauczyciel, zaś co do dwóch zastępców nie daje wyraźnej wytycznej. Z tego wynika, że i wybór jednego nauczyciela na zastępcę nie jest koniecznym.

Pytanie 2. Utrata mandatu do Rady szkolnej powiatowej powoduje utratę mandatu do Urzędu Dyscyplinarnego wymienionych w art. 8 lit. a) Dekretu.

Może się jednak zdarzyć, iż członek Urzędu Dyscyplinarnego, będąc jednocześnie członkiem Rady szkolnej powiatowej, został obrany na członka Urzędu Dyscyplinarnego nie przez Radę szkolną powiatową, lecz przez konferencję okręgową nauczycieli publicznych szkół powszechnych, w takim razie utrata mandatu w Radzie szkolnej nie powoduje utraty mandatu w Urzędzie Dyscyplinarnym.

II. Rozporządzenie z dnia 14 kwietnia 1922 l. 10431/I.

Na mocy art. 27 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych i o postępowaniu dyscyplinarnem z dnia 7 lutego 1919 (Dz P. P. P. Nr. 14, poz. 187), zatwierdzonego ustawą z dnia 21 lipca 1919 (Dz. P. P. P. Nr 63, poz. 374), Ministerstwo postanawia iż na posiedzeniach Urzędów Dyscyplinarnych mogą być obecni pracownicy Kuratorjum jako przedstawiciele Ministerstwa W. R. i O. P. Deleguje ich Kurator na podstawie niniejszego upoważnienia.

Prócz tego Ministerstwo wyjaśnia, iż zawieszenie w służbie może być dokonane w myśl art. 43 przytoczonego Dekretu przez Inspektora szkolnego

tylko równocześnie z wytoczeniem nauczycielowi dochodzenia dyscyplinarnego. O zawieszeniu nauczyciela w służbie zawiadamia bezzwłocznie Inspektor szkolny Kuratorjum, które donosi o tem Ministerstwu. Zauważa się, że dochodzenie dyscyplinarne trwa od chwili wytoczenia aż do czasu przekazania sprawy Urzędowi Dyscyplinarnemu. Z chwilą przekazania sprawy dyscyplinarnej Urzędowi Dyscyplinarnemu rozpoczyna się postępowanie dyscyplinarne, w czasie którego wszelkie zarządzenia co do dalszego prowadzenia lub umorzenia sprawy dyscyplinarnej, zawieszenia w służbie, dodatkowego dochodzenia, wydaje Urząd dyscyplinarny a nie władze szkolne.

Wniosek o rehabilitację nauczyciela w myśl art. 47 Dekretu przedkłada Inspektor szkolny Ministerstwu za pośrednictwem Kuratorjum.

Przed skierowaniem sprawy do Prokuratora w myśl art. 48 Dekretu winien Inspektor zwrócić się o decyzję do Kuratorjum.

III. Rozporządzenie z dnia 15 kwietnia 1922 l. 3634/I.

Na podstawie opinji Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego z dnia 17 grudnia 1921 i z dnia 21 stycznia 1922 Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1. Orzeczenie Urzędu Dyscyplinarnego, wydane na podstawie art. 6 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. P. P. Nr. 14, poz. 187) zatwierdzonego ustawą z dnia 21 lipca 1919 (Dz. P, P. Nr. 63, poz. 374), w którem Urząd Dyscyplinarny stwierdza winę oskarżonego nauczyciela lecz ze względów podanych w tym artykule kary mu nie wymierza, jest orzeczeniem karnem w rozumieniu art. 11 tegoż Dekretu, a nauczyciel, który taki wyrok otrzymał, traci w myśl tego artykułu mandat członka Urzędu Dyscyplinarnego. Orzeczenia takie winny być w myśl art. 1 przytoczonego Dekretu wciągane do odpowiednich aktów służbowych nauczycieli.

2. Gdy kilku nauczycieli zostanie pociągniętych do dyscyplinarnej odpowiedzialności za to samo wykroczenie, może być przeprowadzona wspólna rozprawa dla wszystkich oskarżonych nauczycieli, lub też oddzielnie dla każdego z oskarżonych. Decyzja zależy od Urzędu Dyscyplinarnego.

3. Według art. 10 przytoczonego Dekretu każdy z oskarżonych nauczycieli może wyłączyć jednego członka Urzędu Dyscyplinarnego. Jeżeli przy wspólnej rozprawie dyscyplinarnej (punkt 2 niniejszego okólnika) oskarżeni nie zgodzą się na jeden wspólny komplet orzekający, wówczas Urząd Dyscyplinarny winien osądzić każdego z oskarżonych oddzielnie w innym komplecie.

Przy tej sposobności Ministerstwo zwraca uwagę, iż zawiadomienia o terminie rozprawy, wysyłane przez Urzędy Dyscyplinarne do oskarżonych nauczycieli, winny zawierać imienną listę członków Urzędu Dyscyplinarnego i wszystkich ich zastępców. Niedopełnienie tej formalności spowodowało w kilku wypadkach zniesienie przez Wyższy Urząd Dyscyplinarny wyroku Urzędu Dyscyplinarnego pierwszej instancji.

4. Przy odroczeniu rozprawy nie może nastąpić zmiana wyłączonych członków Urzędu Dyscyplinarnego.

5. Gdy sprawa dyscyplinarna jest w stadjum dochodzenia (art. 43 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej), wówczas zawieszony w służbie nauczyciel ma prawo czynnego i biernego wyboru do Urzędu Dyscyplinarnego i Rady szkolnej powiatowej. Z chwilą wdrożenia postępowania dyscyplinarnego, t. j. z chwilą przekazania sprawy dyscyplinarnej Urzędowi Dyscyplinarnemu, nauczyciel nie ma w myśl art. 11 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej ani czynnego, ani biernego prawa wyboru do Urzędu Dyscyplinarnego i Rady szkolnej powiatowej.

O tem należy zawiadomić przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.

IV. Rozporządzenie z dnia 20 maja b. r. l. 13861/I.

Inspektora szkolnego może zastępować jako rzecznika dyscyplinarnego w Urzędzie Dyscyplinarnym tylko jego zastępca w urzędowaniu, a nie członek Rady szkolnej powiatowej. W nagłych wypadkach może inspektor szkolny jednego powiatu upoważnić inspektora szkolnego sąsiedniego powiatu do zastąpienia go w Urzędzie Dyscyplinarnym w charakterze rzecznika dyscyplinarnego.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował:

Dr. Jana Kreinera dyrektora gimnazjum I w Rzeszowie dyrektorem gimnazjum IX w Krakowie;

Zygmunta Skórskiego profesora gimnazjum VIII we Lwowie dyrektorem gimnazjum I w Przemyślu;

Jana Raszkę kierownika państwowej Szkoły przemysłu artystycznego w Krakowie dyrektorem tego zakładu;

Wawrzyńca Borka profesora gimnazjum w Wejherowie na Pomorzu dyrektorem gimnazjum II w Samborze;

Jana Bystrzyckiego profesora II szkoły realnej w Krakowie etatowym nauczycielem w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

Tadeusza Rodkiewicza zastępcę nauczyciela krajowej Szkoły rolniczej w Czernichowie etatowym nauczycielem tej szkoły.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało: Janowi Barnie, nauczycielowi kierującemu 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Lisku i Wincentemu Siemkowi, nauczycielowi kierującemu 4-klasowej szkoły we Wrzawach w powiecie tarnobrzeskim, w uznaniu ich wieloletniej gorliwej i skutecznej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektora.

Kuratorjum O. S. L. zamianowało:

Wojciecha Pohorskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły im. Kościuszki w Rzeszowie;

Antoniego Gajewskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Stawczanach;

Grzegorza Niedzielskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Krakowcu;

Jana Balcera nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Pruchniku; Stanisława Gajkowskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im Czackiego w Stanisławowie.

Nauczycielami kierującymi 2-klasowych szkół:

Romualda Maćkowskiego w Gnojnicach; Mieczysława Malawskiego w Sarańczukach.

Przeniosło: Franciszka Sulatyckiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Białobożnicy na równorzędną posadę do szkoły w Hinkowcach.

Zmarli:

Marcin Czapran stały nauczyciel 7-klasowej szkoły męskiej im. Staszica we Lwowie, zmarł dnia 16 maja 1922 w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Mikołaj Hrybowicz stały nauczyciel 4-klasowej szkoły w Wełdzirzu w powiecie dolińskim, zmarł dnia 8 maja 1922 w 36. roku życia a w 15. roku służby;

Leontyna Kokocińska nauczycielka szkoły powszechnej w Dawidowie w powiecie lwowskim, zmarła dnia 26 marca 1922 w 54. roku życia a w 15. roku służby;

Józef Krzanowski stały nauczyciel szkoły powszechnej w Dżurowie w powiecie śniatyńskim, zmarł dnia 6 maja 1922 w 45. roku życia a w 25. roku służby;

Adolfina Pechaczówna stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Milatynie w powiecie gródeckim, zmarła dnia 13 kwietnia b. r. w 34. roku życia a w 14. roku służby;

Włodzimierz Zazulak nauczyciel 1-klasowej szkoły w Mostach w powiecie rudeckim. zmarł dnia 7 kwietnia b. r. w 32. roku życia a w 11. roku służby.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku następujących nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Annę Antonowiczową w Baranówce; Emilję Balawajder w Jarosławiu; S. Marję Błeszyńską w Krościenku niżnem; Benjamina Brandesa w Skolem; Zofję Burczykową w Stanisławowie; Matyldę Cellerinową w Busku; Matyldę Freiwilligową w Schodnicy; Eufemję Grollową we Lwowie; Mendla Himmla w Borysławiu; Janinę Jasielską w Stanisławowie; Ludwika Jedlińskiego w Potoku; Eljasza Krawczyszyna w Stryju; ks. Józefa Krechowicza we Lwowie; Wandę Krupową w Samborze; Olgę Kuchciakową w Jazłowcu; Antoniego Łasicę w Radomyślu nad Sanem; Paulinę Łukasiewiczównę w Kozowej; Stanisławę Madejową w Wojtkówce; Bazylego Medyńskiego w Tarnopolu; Aleksandra Nowotarskiego w Jarosławiu; Marję Oryszczyn w Jelechowicach; Helenę Pawłyszynową w Surochowie; Marję Piątkowską w Zborowie; Olgę Pollową w Chodorowie; Fanny Rappaportową w Mostach Wielkich; Marję Serbeńską w Budzanowie; Antoniego Stankiewicza w Drohobyczu; Augustynę Stawowczykową w Nowej Grobli; Józefa Tarczyńskiego

w Jarosławiu; Kamilę Truksową w Annówce; Antoniego Wicyniaka w Rożwienicy; Aleksandra Widraka w Mieczyszczowie; Wandę Wilczyńską w Stanisławowie; Karolinę Wiszniewską w Nadorożniowie; Marję Wojtowiczową w Kozowej; Aurelję Zabiegłównę w Radymnie; Zofję Zagajewską w Knihininie-Górce; Zofję Zagórecką we Lwowie; Marję Zieniewską we Lwowie.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 11375/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu wraz z 7-klasową szkołą ćwiczeń SS. Boromeuszek w Łańcucie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 11376/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Samborze na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 10 maja b. r. l. 3623/III szkole przemysłowej uzupełniającej Wschodnio-Galicyjskiego Towarzystwa ochrony dzieci i młodzieży)T. O. M.) we Lwowie od roku szkolnego 1921/22 z ograniczeniem do wychowanków Zakładu Towarzystwa;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10125/II klasom I. do VI. prywatnego żeńskiego gimnazjum ukraińskiego Instytutu dla dziewcząt w Przemyślu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10123/II klasom I do VI prywatnejgo gimnazjum Koła ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Czortkwie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10124/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu w Tarnopolu na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10126/II klasom I—IV prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Dolinie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 22 maja b. r. l. 10129/II klasom I do V prywatnego gimnazjum Towarzystwa Szkoły ludowej im. Sienkiewicza w Zbarażu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 20 maja b. r. l. 9565/II klasom I do IV prywatnego gimnazjum w Przeworsku na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 14613/I klasom I do IV prywatnej szkoły powszechnej S. S. Najśw. Rodziny z Nazaretu w Stryju na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 8803/I prywatnej szkole powszechnej S. S. Urszulanek w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu.

Książki szkolne.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 8 kwietnia 1922 l. 7351/I zezwoliło na zaliczenie książki Anny Fischerówny p. t. »Opowiadania z dziejów ojczystych dla ludu i młodzieży« do kategorji podręczników pomocniczych dla nauczycieli oraz przydatnych do bibljotek szkolnych w szkołach powszechnych i w szkołach średnich dla klas niższych.

Nakładem Wydziału Wydawniczego Ministerstwa W. R. i O. P. wyszedł z druku »Spis szkół średnich« w Rzpltej Polskiej, który jest do nabycia w Książnicy polskiej T. N. S. W. w Warszawie, Nowy Świat 59.

Konkursa.

Ministerstwo W. R. i O. P. ogłosiło konkurs na stanowisko inspektora szkolnego dla miasta Warszawy. Kandydaci winni wnieść podania do Ministerstwa drogą służbową do 15 czerwca b. r.

L. 7590/II Ministerstwo Spraw Wojskowych poszukuje wykładowcy języka i literatury polskiej w zakresie szkoły średniej dla wojskowych szkół w Wersalu (Versailles) we Francji, władającego poprawnie językiem francuskim. Pobory 20.000 franków rocznie.

Podania wnosić należy do Dowództwa Okręgu Korpusu VI we Lwowie za pośrednictwem Kuratorjum O. S. L.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 6 czerwca 1922.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

I. W gimnazjum I. w Rzeszowie na posadę dyrektora. W zakładzie niema mieszkania służbowego. Termin wnoszenia podań do końca czerwca.

II. W gimnazjum w Sanoku na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej. Termin wnoszenia podań do końca lipca b. r.

III. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyi na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. przyrody, 2. gimnastyki, 3. szkoły ćwiczeń, 4. rysunków i robót ręcznych, 5. języka ruskiego.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1, 2, 4, 5 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych.

IV. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. języka ruskiego, 2. gimnastyki, 3. szkoły ćwiczeń.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1, 2 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich względnie kwalifikacją fachową, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni przy obsadzeniu posady języka ruskiego nauczyciele (lki) z kwalifikacją do szkół wydziałowych. Do otrzymania posady nauczyciela (lki) szkoły ćwiczeń wymagana jest kwalifikacja do szkół wydziałowych.

V. W państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Jaworowie na posady nauczycieli względnie nauczycielek: 1. języka polskiego; 2. historji i geografji, 3. matematyki i fizyki, 4. rysunków i robót ręcznych, 5. przyrody, 6. na trzy posady w szkole ćwiczeń.

Kandydaci ubiegający się o posady pod 1 do 5 winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych. Do posad pod 6 jest wymagana kwalifikacja do szkół wydziałowych.

VI. W państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie na posady nauczycieli 1) języka polskiego, 2) matematyki i fizyki, 3) przyrody.

Kandydaci nbiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich; w braku takich kandydatów mogą być uwzględnieni nauczyciele z kwalifikacją dla szkół wydziałowych.

VII. W szkole tkackiej w Krośnie na posadę nauczyciela przedmiotów ogólnokształcących, a w szczególności języka polskiego, stylistyki i rachunków.

O tę posadę mogą ubiegać się nauczyciele szkół powszechnych z egzaminem dla szkół wydziałowych z grupy I. względnie II.

Kandydat może objąć także kierownictwo internatu za co otrzymałby mieszkanie i stosowne wynagrodzenie w myśl obowiązujących przepisów.

VIII. W szkole tkackiej (kilimkarskiej) w Glinianach na posadę nauczyciela względnie nauczycielki rysunku.

Posada zostanie nadana na razie prowizorycznie, poczem może nastąpić ustalenie. Wymagane warunki: 1. zawodowe studja artystyczne, zwłaszcza w zakresie przemysłu artystycznego tkackiego, 2. odpowiednie studja w średniej szkole ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem.

Pierwszeństwo mają żeńskie siły nauczycielskie, posiadające zawodowe studja artystyczne i maturę seminarjalną, ponieważ do zakresu obowiązkowego wymiaru godzin będzie należała także nauka przedmiotów teoretycznych i pomocniczych.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w świadectwa odbytych studjów i krótki opis przebiegu życia wnosić należy za pośrednictwem Dyrekcyj wymienionych zakładów do końca czerwca 1922.

IX. W oddziałach ruskich państwowego seminarjum nauczycielskiego we Lwowie na posadę nauczyciela matematyki i fizyki.

Kompetenci winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich z matematyki i fizyki z uzdolnieniem do nauczania tych przedmiotów w języku polskim i ruskim (ukraińskim) jako w językach wykładowych.

Podania udokumentowane wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. należy wnosić drogą służbową do Dyrekcji państwowego seminarjum nauczycielskiego (oddziały ruskie) we Lwowie, ul. Strzała (boczna Nabielaka) do 10 lipca b. r., a Dyrekcja przedłoży je Kuratorjum do 15 lipca 1922.

Do wszystkich powyższych posad przywiązane są pobory unormowane ustawami z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

L 3012/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posady sług szkolnych (tercjanów) w państwowych seminarjach nauczycielskich żeńskich w Jaworowie, w Stanisławowie, w Kołomyi i męskiem w Rzeszowie.

Do tych posad przywiązane jest uposażenie oznaczone ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 429.

Do czynności sługi szkolnego (tercjana) należy: obsługa sal szkolnych, gabinetów, kancelarji i t. d., utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego i wogóle wszystkie czynności zwykłego dozorcy domu, jak rąbanie drzewa, noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie i usuwanie śniegu i t. p.

Kandydaci ubiegający się o te posady mają się wykazać: 1. znajomością języka polskiego w słowie i piśmie, 2. uzdolnieniem fizycznem do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wystawionem przez lekarza urzędowego, 3. nieprzekroczonym 40 rokiem życia, 4. świadectwem moralności i prawomyślności politycznej, wystawionem przez właściwą władzę, 5. świadectwami względnie referencjami instytucyj lub władz.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenty należy wnosić do 15 lipca 1922 do Kuratorjum O. S. L. we Lwowie za pośrednictwem odnośnych Dyrekcyj.

Pierwszeństwo przy nadawaniu tych posad przysługuje przy równych kwalifikacjach przedewszystkiem inwalidom i b. wojskowym, służącym w for-

macjach wojsk polskich, którzy brali udział w walkach o niepodległość i zjednoczenie Polski, dalej b. podoficerom zawodowym i b. majstrom zawodowym, posiadającym t. zw. certyfikat, uprawniający do starania się o rządową posadę w cywilnej służbie.

We Lwowie dnia 25 maja 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Bóbrka:

Posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół z językiem wykładowym ruskim w Horodysławicach, Kniesiole, Strzałkach, Suchodole i Zagóreczku.

Posada nauczyciela kierującego 1-klasowej szkoły (o 2 siłach nauczycielskich) z ruskim językiem wykładowym w Olchowcu.

Posady nauczycieli w 1-klasowych szkołach w Laszkach górnych „na Krasnej Górze", język wykładowy polski i w Podliskach, język wykładowy ruski.

W powiecie Czortków:

Posady nauczycieli kierujących: 1. w 4-klasowej szkole z planem 6-klasowej w Jagielnicy; 2. w 4-klasowej szkole z planem 5-klasowej w Białej; 3. w 4-klasowej szkole w Ułaszkowcach; w 2-klasowych szkołach z planem 4-klasowych: 4. w Dżurynie i 5. w Szmańkowcach; w 2-klasowych szkołach z planem 3-klasowych: 6. w Kolędzianach i 7. w Uhryniu; w 2-klasowych szkołach: 8. Bazarze, 9. Białym Potoku, 10. Dawidkowicach, 11. Nagórzance, 12. Połowcach, 13. Romaszówce, 14. Skorodyńcach i 15. Szmańkowczykach.

Pierwszeństwo do otrzymania posad pod 1 i 2 mają kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

W szkołach wymienionych pod 1, 3, 5, 9, 11 i 15 jest język wykładowy polski, w innych ruski.

W powiecie Krosno:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Potoku.

W powiecie Tłumacz:

Posady nauczycieli (lek) kierujących: 1. w 4-klasowej szkole żeńskiej z planem szkół 6-klasowych w Ottynji, 2. w 4-klasowych szkołach mieszanych w Chocimierzu, Jezierzanach, Podpieczarach i Petryłowie, 3. w 2-klasowych szkołach mieszanych w Bratyszowie, Oleszowie, Woronie i Tyśmienicy na przedmieściu stanisławowskiem.

W szkołach w Ottynji, Chocimierzu i Jezierzanach językiem wykładowym jest język polski, w innych ruski.

O posadę nauczycielki kierującej w Ottynji mogą kompetować tylko kandydatki z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy zawodowej.

Termin wnoszenia podań o wszystkie wymienione posady wyznacza się do dnia 31 lipca 1922.

Blankiety na świadectwa szkolne.

L. 3302/I S. Przypomina się Radom szkolnym powiatowym, że w publicznych szkołach powszechnych i prywatnych z prawem publiczności na terenie Małopolski wolno wydawać świadectwa i zawiadomienia szkolne tylko na formularzach z godłem Państwa Polskiego, drukowanych z tekstem polskim w Wydawnictwie książek szkolnych Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie ul. Kalecza l. 5, z tekstem ruskim w Wydawnictwie książek szkolnych Kuratorjum we Lwowie ul. Kurkowa l. 21.

Używanie innych formularzy bez poddruku względnie naddruku godła Państwa nie jest dozwolone.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 31 maja 1922.

Zjazdy wojewódzkie Inspektorów szkolnych.

W miesiącu maju odbyli inspektorowie szkolni trzy zjazdy inspektorskie. W Stanisławowie odbył się zjazd inspektorów szkolnych województwa stanisławowskiego w dniu 14 maja br., w Tarnopolu inspektorów województwa tarnopolskiego w dniu 22 maja, a w Rzeszowie inspektorów województwa lwowskiego w dniu 27 maja.

Zjazdy te zorganizował Związek Inspektorów Szkolnych, aby dać możność inspektorom poinformowania się nietylko w sprawach organizacji zawodowej, czemu zresztą poświęcono minimalną ilość czasu, ale przedewszystkiem udzielenia sobie wzajemnych rad i wskazówek tak z dziedziny realizacji planów naukowych, jakoteż z administracji szkolnej.

W czasie zjazdu odbyto lekcje wzorowe ze śpiewu: jedną w Stanisławowie, a cztery w Rzeszowie według programu ministerjalnego. Lekcjom przysłuchiwało się prócz inspektorów nauczycielstwo z obcych powiatów.

W Stanisławowie przedyskutowano szczegółowo po referacie profesora Jasińskiego „Naukę o Polsce współczesnej“. Nadto na wszystkich zjazdach wysłuchano referatu dr. Tynelskiego o ustawach z dnia 17 lutego 1922 „O zakładaniu i utrzymywaniu szkół“ i „O budowie szkół publicznych powszechnych“.

W sprawie przyjmowania emerytów do służby państwowej polskiej.

L. 938/pr. Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 25 kwietnia 1922 l. 5405/21/DA/EM oznajmiło, że według postanowień art. 20 i 35 ust. emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70. poz. 466), emeryt, zajmujący stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej za wynagrodzeniem, może pobierać taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie przewyższa uposażenia,

przywiązanego do stanowiska, zajmowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej, wdowa natomiast otrzymuje całą swoją pensję wdowią w czasie pozostawania w służbie państwowej lub samorządowej, a sierota, zajmująca jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiązane jest stałe roczne uposażenie, pobiera pensję sierocą, o ile to uposażenie jest niższe od przyznanego zaopatrzenia sierocego.

Ustawa emerytalna nie czyni żadnej różnicy między stanowiskiem stałem a czasowem i wynagrodzeniem dziennem lub miesięcznem, postanowienie art. 20 tej ustawy należy więc stosować do wszystkich bez wyjątku emerytów zatrudnionych przy władzach i urzędach państwowych lub samorządowych.

Na zapytanie, czy emeryci byłych państw zaborczych zajęci czasowo w instytucjach państwowych lub samorządowych jako niestali funkcjonarjusze mają prawo przed ukończeniem 60 lat życia do pełnych t. j. 100 procentowych emerytur w myśl ustawy emerytalnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że tylko tacy emeryci mogą rościć prawo do doliczenia do wysługi emerytalnej czasu ponownej służby w urzędach państwowyoh, których reaktywowano w ścisłem tego słowa znaczeniu, a więc mianowano stale zgodnie z przepisami o państwowej służbie cywilnej (zobacz art. 3 ust. emeryt.).

Ze względu że ustawa powyższa weszła w życie już z dniem 1 października 1921, poleciło Ministerstwo Skarbu, wobec napływających skarg emerytów o wydanie potrzebnych zarządzeń, ażeby władze upoważnione do przyznawania i asygnowania uposażeń emerytalnych, przestrzegały ściśle postanowień tej ustawy i zarządziły wypłatę wstrzymanych dotychczas zaopatrzeń emerytalnych (w myśl okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1919 l. 16430), począwszy od dnia 1 października 1921 ponownie w całości względnie w stosownej części.

Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem wojskowych i ich rodzin, należy stosować powyższe postanowienia analogicznie i do emerytów wojskowych względnie wdów i sierót po osobach wojskowych, zajmujących jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samo rządowej, począwszy od 1 maja 1922.

W każdym poszczególnym wypadku musi być jednak wyraźnie zastrzeżone, że w razie, gdyby ustawa regulująca zaopatrzenie emerytalne osób wojskowych i ich rodzin zawierała inne postanowienia w tej mierze, to wówczas będą dane osoby obowiązane zwrócić odpowiednie kwoty z mającej się im wypłacić po myśli art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1920 „O tymczasowych emeryturach wojskowych“ różnicy, między przyznanem, a należnem w myśl nowej ustawy zaopatrzeniem emerytalnem. W tym celu należy kwoty wypłacone emerytowanym osobom wojskowym jakoteż pozostałym po nich rodzinom utrzymywać w osobnej ewidencji.

W końcu Ministerstwo Skarbu przypomina, że po myśli § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 listodada 1921 (Dz. p. p. Nr. 93 poz. 686) obowiązane są wszystkie władze i urzędy państwowe lub samorządowe zatrud-

niające u siebie emerytów za wynagrodzeniem, zawiadamiać właściwą Izbę Skarbową, która asygnuje im emerytury, o terminie przyjęcia emeryta do służby jakoteż o wysokości wypłacanego mu wynagrodzenia.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

Zaliczanie funkcjonarjuszy państwowych do grup rodzinnych dodatku drożyźnianego.

L. 903/pr. Artykuły ustaw o uposażeniu, określające dodatek drożyźniany dla funkcjonarjuszów państwowych, zezwalają przy zaliczaniu do grup rodzinnych na uwzględnienie dzieci powyżej ukończonych lat 18 wówczas, gdy dzieci te uczęszczają do szkół publicznych.

Ponieważ pojęcie „szkoła publiczna" nie zostało dotychczas ustawowo zdefinjowane, wspomniane postanowienie ustaw o uposażeniu nasunęło niektórym władzom wątpliwości co do stosowania go w praktyce.

Celem usunięcia tych wątpliwości, Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 25 kwietnia b. r. l. 7853 wyjaśniło, że jako „szkoły publiczne" w rozumieniu powołanych artykułów ustaw uposażeniowych, uważać należy wszystkie szkoły państwowe i uznane względnie koncesjonowane przez Państwo szkoły prywatne wszelkich kategoryj, stopni i typów, oraz publiczne szkoły powszechne.

O tem zawiadamia się interesowanych wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 maja b. r. l. 958/S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 30 maja 1922.

Używanie określenia „podpis nieczytelny" w odpisach pism urzędowych.

L. 936 pr. Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 4 maja b. r. l. 6786 oznajmiło, że w jednym z dzienników urzędowych, w którym opublikowano odpis urzędowego pisma do wiadomości podległym urzędom, umieszczono zamiast nazwiska urzędnika podpisanego na tem piśmie, wyrazy: „podpis nieczytelny".

Ponieważ powaga organu urzędowego wymaga, aby pod wszelkiemi enuncjacjami urzędowemi podawanemi do wiadomości drogą przedruku, umieszczone było nazwisko urzędnika podpisującego akt oryginalny, przeto Prezydjum Rady Ministrów poleciło wydać w tym celu stosowne zarządzenia i zwróciło uwagę na konieczność czytelnego podpisywania pism urzędowych.

Powyższe zarządzenie podaje się do wiadomości wszystkim władzom szkolnym w myśl reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 maja 1922 l. 1007/S celem zastosowania się.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 26 maja 1922.

Utworzenie nowych Kuratorjów szkolnych.

Rozporządzeniem Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja b. r. utworzono następujące okręgi szkolne:

Warszawski, w granicach stoł. miasta Warszawy oraz województw warszawskiego, kieleckiego i lubelskiego, z siedzibą Kuratora w Warszawie;

Wołyński, w granicach województwa wołyńskiego, z siedzibą Kuratora w Łucku;

Białostocki, w granicach województwa białostockiego i nowogródzkiego, z wyjątkiem powiatów nieświeskiego, baranowickiego i stołpeckiego z siedzibą Kuratora w Białymstoku;

Poleski, w granicach województw poleskiego oraz powiatów nieświeskiego, baranowickiego, stołpeckiego województwa nowogródzkiego, z siedzibą Kuratora w Brześciu Litewskiem.

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 16 maja 1922.

Ogłoszenia.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem z dnia 18 stycznia b. r. l. 847/II oznajmiło, że Abraham Fischer, urodzony dnia 23 kwietnia 1904 w Kamionce Strumiłowej, b. uczeń klasy V gimnazjum państwowego w Kamionce Strumiłowej, wydalony za kradzież książek w instytucjach i zakładach publicznych, oraz u osób prywatnych, nie może być przyjęty do żadnej ze szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w Państwie.

Zmiana rachuby czasu.

Ustawą z dnia 11 maja b. r. Dz. p. p. Nr. 36 zarządzono w całej Rzpltej Polskiej cofnięcie zegarów w nocy z dnia 31 maja na 1 czerwca b. r. o godzinie 12 o jedną godzinę wstecz, to jest na godzinę 11.

Wynagrodzęnie Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych.

L. 11555/I. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 12 marca 1922 l. 6812/I oznajmiło, że z powodu podwyższenia dodatku za wyższe studja oraz dodatku wyrównawczego dla m. st. Warszawy, określone rozporządzeniem z dnia 29 listopada 1921 Nr. 28868/I (Dz. U. Nr. 1 z roku 1922) wynagrodzenie Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych wynosi począwszy od dnia 1 stycznia 1922:

1. w Warszawie 2221 Mk za każde posiedzenie,
2. w Łodzi 1980 Mk za każde posiedzenie,
3. w miejscowościach pierwszej klasy 1900 Mk za każde posiedzenie,
4. " drugiej klasy 1739 " " " "
5. " trzeciej klasy 1576 " " " "
6. " czwartej klasy 1417 " " " "

Wynagrodzenie Przewodniczącego Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego przy Ministerstwie W. R. i O. P. dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych wynosi 3332 Mk za każde posiedzenie.

O tem należy zawiadomić Przewodniczących U. D.

Wynagrodzenie za naukę i kierownictwo w szkołach uzupełniających.

L. 2713/III. Na zapytanie Kuratorjum Okręgu Szkol. Lwows., Min. W. R. i O. P. reskryptem z dnia 18 maja b. r. l. 4340/III oznajmiło, że nauczycielom udzielającym nauki w szkołach uzupełniających przez 8 miesięcy (32 tygodni) należy się wynagrodzenie za czas istotnego trwania nauki, to jest za ośm miesięcy, zaś kierownikom tych szkół za czynności wykonywane przed rozpoczęciem nauki i po jej zakończeniu jeszcze remuneracja w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia, zatem razem remuneracja za dziewięć miesięcy.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 30 maja 1922.

L. 3396/IS. Podaje się do wiadomości Rad szkolnych powiatowych i Zarządów szkół powszechnych, że nowe wydanie programów nauki w szkołach powszechnych jest na składzie w Książnicy Polskiej Stow. Nauczycieli Szkół Wyższych w Warszawie przy ul. Nowy Świat l. 59, gdzie można już obecnie nabyć programy następujących przedmiotów: religji 100 Mk egzemplarz, języka polskiego 180 Mk, rachunków 160 Mk, historji 80 Mk, robót 100 Mk, gimnastyki 50 Mk, rozkładu godzin 60 Mk, ogólnych wskazówek 80 Mk. Reszta programów w dotychczasowym składzie ukaże się niebawem.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 3 czerwca 1922.

Odezwa do społeczeństwa Jenerała Józefa Hallera, w sprawie budowy pierwszego Instytutu naukowego w Polsce.

Z odrodzeniem się naszej ukochanej Ojczyzny odradza się nasze życie państwowe, tworzy się i organizuje rodzimy przemysł krajowy, ożywia się handel, potęguje z dniem każdym wytwórczość pracy i ujawnia się już u ogółu zrozumienie wytężonej pracy w społeczeństwie i chęć dorównania wolnym narodom na zachodzie. Praca ta jednak nie da się pomyśleć bez oświaty, praca ta będzie bezowocna, jeśli nie będzie jej wspomagać odpowiedni zastęp zakładów naukowych. System nauczania uległ już zmianie w wolnej Polsce przy dostosowaniu metod nauki do potrzeb i specjalnych zagadnień naszego narodu, zachodzi więc także potrzeba tworzenia odpowiednich zakładów naukowych, opartych na najnowszych zdobyczach dydaktycznych i wychowawczych. Naród polski w postępie państwowo-twórczych zmagań i tutaj wykazuje zrozumienie, bo oto na ziemi dobromilskiej w Małopolsce rzucono hasło budowy takiego nowoczesnego instytutu naukowego.

Ziemia dobromilska, to sławne niegdyś środowisko oświaty za czasów Jana Szczęsnego Herburta, to mauzoleum kultury polskiej z zachowanemi dotąd ruinami jednej z pierwszych drukarń w Polsce, w której drukowała się historja Długosza, Kadłubka i wiele arcydzieł przedrozbiorowej literatury polskiej, ożywia się z odrodzeniem ojczyzny, a niespożyty duch narodu, nawiązując do tradycji przodków ujawnił i tutaj niezłamaną zaborami prężność budzenia śpiących mas ludu i odrobienia wiekowej zaległości na polu oświatowem i narodowem.

W 1920 roku powstał w Dobromilu średni zakład im. Herburtów jako zawiązek mającego powstać nowoczesnego Instytutu naukowego z internatami, systemem pawilonowym dla wychowanków i nauczycieli, na wzór Ecole de Roche lub podobnych instytutów w Anglji.

Ponieważ brak takich zakładów »ogrodowych« w Polsce, a górska okolica Dobromila szczególniej się nadaje na tego rodzaju instytut, powstaje Komitet Budowy tego zakładu, w skład którego wchodzą najwybitniejsi mężowie całej Rzpltej, w celu zebrania potrzebnych funduszów wśród całego społeczeństwa, jako że służyć ma całej Polsce, a przedewszystkiem pozbawionej świeżego powietrza i higienicznej uczelni młodzieży wielkich miast i ośrodków fabrycznych.

Społeczeństwo ratując nadwątlone zdrowie swojej dziatwy przejściami wojennemi z wdzięcznością przyjmie ten fakt zakładania takiego instytutu, w którym młodzież przy zastosowaniu najnowszych metod nauczania oraz możności korzystania z równorzędnych oddziałów średniej szkoły technicznej, znajdzie nietylko wiedzę i przygotowanie praktyczne do wytwórczej pracy w uprzemysłowieniu kraju, lecz także i zdrowie i hart, czego nam tak bardzo potrzeba u progu powstawania zrębu państwowego. Wychowanie zaś fizyczne i moralne, oparte na zasadach żołniersko-harcerskich, pod okiem

najlepszych pedagogów i lekarza Zakładu, zwłaszcza że wychowankowie obcować będą z wychowawcami w wykonywaniu całodziennego programu zajęć nie tylko w szkole, laboratorjach, czytelniach, lecz i w zabawach i grach na świeżem powietrzu, w teatrze szkolnym, wycieczkach itp. wykuje w wychowankach granitowy kościec zdrowego i świadomego swoich praw i obowiązków obywatela państwa.

To też z gorącym apelem zwracam się do całego społeczeństwa o współakcję w budowie tak zakreślonego a upaństwowić się mającego Instytutu, przez zakupywanie cegiełek oraz nadsyłanie deklaracyj ze strony miast i miejscowości fabrycznych w sprawie legatów fundacyjnych w internatach. Imiona ofiarodawców zapiszą się złotemi głoskami w westybulu powstać mającego pierwszego Instytutu w Polsce. Pieniądze należy przesyłać do Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie na Nr. Konta czek. 150600 dla Komitetu Budowy Gimnazjum w Dobromilu.

Warszawa dnia 3 maja 1922.

Jenerał Haller mp.

UWAGA. Listę cegiełek ogłasza we Lwowie Słowo Polskie, w Warszawie Przegląd Pedagogiczny podaje ewidencję akcji naucz. średn. ile że nauczycielstwo korzystać będzie w okresie wakacyjnym z internatu jako letniska.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.

Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. **Nr. 8.**

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 3 lipca 1922.

TREŚĆ.

Rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 10 maja 1922 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podroży.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 8 czerwca 1922 Nr. 41, poz. 347.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429—436) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2 art. 1 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 *) w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych oraz pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 74 i 88, poz. 507 i 577) otrzymuje następujące brzmienie:

»2) w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) djety dzienne dla funkcjonarjusza (pracownika), jego żony i dzieci, o ile osoby te uwzględnia się po myśli art. 5 ustawy o uposażeniu przy wymiarze dodatku drożyźnianego;

b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej funkcjonarjusza (pracownika), jego żony i dzieci oraz jednego (jednej) sługi;

c) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego«.

§ 2. Normalne djety dzienne określone w punkcie 1, 3 i 4 ustępu 1 art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507), w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 241), w ustępie 2 art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) oraz w art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 577), ustala się jak następuje:

dla urzędników:

I	stopnia	służbowego	na	175	Mk.
II	„	„	„	140	„
III	„	„	„	140	„
IV	„	„	„	125	„
V	„	„	„	125	„
VI	„	„	„	105	„
VII	„	„	„	90	„
VIII	„	„	„	70	„
IX	„	„	„	70	„
X	„	„	„	60	„
XI	„	„	„	60	„
XII	„	„	„	60	„

*) Rozporządzenie to zamieszczone jest w Dzien. urzęd. b. Rady szkolnej krajowej z roku 1920 na str. 341.

§ 3. Przedostatni ustęp art 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) uzupełnia się, jak następuje:

»Do tego okresu nie należy wliczać czasu zużytego na podróż do danej miejscowości, jak również czasu podróży powrotnej«.

§ 4. Ustęp 2 § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 422) ulega następującej zmianie:
»Stopa jednak tego uzupełnienia nie może być niższą od każdoczesnego mnożnika ustalonego dla miejscowości zaliczonych do klasy III«.

§ 5. § 3 wymienionego w § 4 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

»Przy podróżach służbowych do miast Warszawy i Łodzi, przyznawać się będzie nadto osobny dodatek. Wysokość tego dodatku pozostawać będzie do uzupełnienia djet normalnych obliczonego wedle zasad § 2 niniejszego rozporządzenia w takim stosunku, w jakim pozostaje dodatek wyrównawczy dla miast Warszawy i Łodzi do dodatku drożyźnianego«.

§ 6. Ustęp 2 a i b § 4 wspomnianego w § 4 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

»Według każdoczesnego mnożnika dla miejscowości zaliczonych do klasy III dodatku drożyźnianego«.

§ 7. Ustęp 2 art. 4 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 i 88, poz. 507 i 577) otrzymuje następujące brzmienie:

»O ile odnośna czynność komisyjna łącznie z podróżą lub sama czynność komisyjna względnie sama podróż w dniu wyjazdu lub przyjazdu z komisji trwały conajmniej 6 godzin, należą się funkcjonarjuszowi djety za dzień wyjazdu względnie przyjazdu. Jeżeli przy podróżach służbowych trwających ponad 24 godzin, czynność komisyjna łącznie z podróżą trwała w dniu wyjazdu lub przyjazdu mniej niż 6 godzin, uważa się dzień wyjazdu i przyjazdu razem za jednostkę, o ile tylko cała czynność służbowa lub podróż w tych dniach trwała łącznie conajmniej 6 godzin.

Jeżeli urzędnik odbywa podróż służbową koleją lub przeważnie koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli natomiast funkcjonarjusz odbywa podróż innym środkiem komunikacyjnym, np. końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zastosować przepisu zawartego w poprzedniem zdaniu".

§ 8. Art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507), otrzymuje następujące brzmienie:

„Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dojazdy z dworca i na dworzec kolejowy, względnie z przystani i do przystani, zwrot kosztów przewozu bagażu podróżnego oraz wydatki na tragarzy.

Do przejazdu koleją w klasie I mają prawo:

a) urzędnicy państwowi zaliczeni od I do VI stopnia służbowego włącznie, w tej liczbie dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich i inspektorzy szkolni, o ile pobierają dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej według VI stopnia służbowego;

b) bez względu na stopień służbowy: sędziowie i prokuratorowie, profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich, komendant główny, starsi inspektorzy i inspektorzy policji państwowej.

Do przejazdu koleją w klasie II mają prawo:

a) urzędnicy państwowi zaliczeni od VII do XII stopnia służbowego włącznie;

b) bez względu na stopień służbowy: aplikanci sądowi, dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich, jak również inspektorzy szkolni oprócz wymienionych w ustępie poprzednim, pomocnicy naukowi w szkołach akademickich, kierownicy i nauczyciele szkół powszechnych oraz wyżsi funkcjonarjusze policji państwowej od podinspektorów począwszy.

Jeżeli na statku są tylko dwie klasy, zwraca się urzędnikom od I do VII stopnia włącznie, ceny biletu I klasy.

O ile urzędnik korzystał ze zniżek przewidzianych w przepisach o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznemi (Monitor Polski z dnia 13 lipca 1920 r. Nr. 147), należy mu się zwrot opłat zniżkowych.

Słudze urzędnika zwraca się zawsze cenę biletu III klasy.

Wydatki na dorożki z dworca i na dworzec, z przystani i na przystań zwraca się wedle obowiązującej taryfy wydanej przez właściwą władzę. Koszta dorożek w tych miejscowościach, w których taryfy dorożkarskie nie zostały ustanowione, udowadnia funkcjonarjusz państwowy przez przedstawienie odpowiednich zaświadczeń miejscowego starostwa względnie magistratu lub zarządu gminy na okoliczność, że poniesiony wydatek odpowiada miejscowym stosunkom.

Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych stosunków, może odnośna władza centralna za zgodą Ministra Skarbu przyznać funkcjonarjuszom faktycznie poniesione i udowodnione koszta dorożek.

Koszta przewozu bagażu.

Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kg. bagażu podróżnego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej niż 80 kg. wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebnem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów, koniecznych do prze-

prowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisyą.

Wydatki na tragarzy.

Wydatki na tragarzy przy przyjeździe i wyjeździe w jednej mieiscowości zwraca się wedle obowiązującej taryfy, ale tylko wówczas, gdy funkcjonarjuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu.

Postanowienia ogólne.

Urzędnik może zasadniczo używać tylko pociągów osobowych. Użycie pociągów pospiesznych jest dozwolone, o ile przez to zaoszczędza się djety, lub jeśli komisja jest nagła. Potrzebę użycia pociągu pospiesznego ma potwierdzić na rachunku władza zarządzająca komisją lub przełożona władza służbowa.

Urzędnikom delegowanym w sprawach służbowych, którzy mają prawo przejazdu pierwszą klasą, może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym (sleeping) pod następującemi warunkami:

a) podróż koleją spowodowana podróżą służbową nie może wynosić mniej, niż 8 godzin, zaś podróż sama musi się odbywać w godzinach wieczornych i nocnych;

b) władza zlecająca podróż służbową winna stwierdzić pisemnie potrzebę i zezwolenie za użycie miejsca w wagonie sypialnym;

c) zaliczenie kosztów za użycie miejsca w wagonach sypialnych w rachunku kosztów podróży, nastąpić może jedynie na podstawie dołączonego do tegoż rachunku oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca w wagonie sypialnym.

Przy podróży kołowej przyznaje się funkcjonarjuszowi koszta wedle taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym, o ile zaś taryfy takie nie istnieją, zwraca się koszta w wysokości odpowiadającej miejscowym cenom, stwierdzonej zaświadczeniem miejscowego starostwa, względnie magistratu lub zarządu gminy.

W razie stwierdzonej niemożliwości dostarczenia podwód, zwraca się koszta podróży w faktycznie wydanej kwocie, o ile ona odpowiada praktykowanym w danem miejscu cenom najmu i wysokość jej została należycie stwierdzoną.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych w odległości bliżej niż 2 km. od siedziby urzędowej, nie należą się żadne koszta podróży.

Przy komisjach miejscowych w miastach mających ponad 50.000 mieszkańców można użyć dorożki, o ile odległość punktu komisyjnego od urzędu, względnie mieszkania wynosi więcej jak 2 km.

Przy podróżach wspólnych zalicza należytość za dorożkę, tudzież podróż kołową zawsze urzędnik, posiadający uposażenie wyższego stopnia służbowego. Wyjątek stanowią tylko miasta mające ponad 50.000 mieszkańców, gdzie każdy urzędnik zalicza osobno należytość za przejazd do dworca kolejowego i z powrotem.

Przy komisjach, których czynność zasadza się na obchodzeniu parcel (np. przy szkodach elementarnych, przy szkodach z powodu ćwiczeń wojskowych, komisjach reambulacyjnych kolejowych, komisjach wywłaszczeniowych i granicznych i t. p.), zalicza się za każdą godzinę stwierdzonego chodu 4 kilometry jazdy, które opłaca się według taryfy obowiązującej w danej miejscowości dla podwód dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszów państwowych. Postanowienie to nie ma zastosowania do wszystkich tych funkcjonarjuszów, u których obchodzenie parcel stanowi ich główną zasadniczą czynność służbową.

Emerytom w razie użycia ich do jakiej czynności komisyjnej lub służbowej należą się koszta podróży analogicznie do czynnych urzędników państwowych, djety zaś przyznaje się im według wysokości uposażenia pobieranego w chwili przejścia na emeryturę.

Pracownicy kontraktowi pobierają należytości za podróże służbowe według umowy z nimi zawartej stosownie do przyznanego im wynagrodzenia; należytości te jednak nie mogą przewyższać należytości, przyznanych funkcjonarjuszom państwowym".

§ 9. Postanowienia zawarte w art. 8 niniejszego rozporządzenia co do zwrotu wydatków na dorożki, na tragarzy i zwrotu kosztów podróży kołowej stosują się analogicznie do art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 577).

§ 10. § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 422) otrzymuje następujące brzmienie:

„Określone w ustępie 2 art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 507) koszta przeniesienia należą się funkcjonarjuszom państwowym przy przeniesieniach zarządzonych z urzędu lub w drodze konkursu.

Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji szefa właściwej władzy centralnej.

Zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego nie może przewyższać u funkcjonarjuszów samotnych jednomiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznego uposażenia, a dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznego uposażenia, (płaca zasadnicza łącznie z wszystkiemi dodatkami z wyjątkiem nadzwyczajnych dodatków)".

§ 11. Ustęp pierwszy art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 577) otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownicy kolejowi przeniesieni z urzędu lub w drodze konkursu otrzymują zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego.

Zwrot ten nie może przekraczać:“

§ 12. Zdanie 4 art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Prócz należytości za bilety jazdy przysługuje funkcjonarjuszowi przesiedlonemu prawo zarachowania wykazanych kosztów przewozu bagażu, a to dla samotnego 50 kg., dla żonatego 80 kg., a dla każdego z członków rodziny i sługi po 30 kg.“

§ 13. Postanowienia zawarte w art. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 i 88, poz. 507 i 577) mają analogiczne zastosowanie do kosztów przeniesienia.

§ 14. Normalne djety dzienne określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 241) ustala się dla funkcjonarjuszów niższych od 1 do 4 stopnia płacy na 35 mk., dla funkcjonarjuszów niższych od 5 do 9 stopnia płacy, tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austrjackim na 45 mk.; posterunkowym i starszym posterunkowym policji państwowej na 55 mk., przodownikom i starszym przodownikom policji państwowej na 60 mk.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski.*
Minister Skarbu: *Michalski.*

L. 32/II.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie początku roku szkolnego 1922/23.

Ogłoszony w Dzienniku urzędowym Min. W. R. i O. P. z dnia 21 maja 1922 Nr. 18, poz. 189.

Niniejszem zarządzam, co następuje:

Rok szkolny 1922/23 rozpocznie się dnia 1 września nabożeństwem kościelnem, początek zaś normalnych lekcyj dnia 2 września 1922 r. o godzinie 8 rano.

Szczegółowy wykaz dni wolnych od nauki szkolnej na rok szkolny 1922/23 będzie ustalony osobnem rozporządzeniem.

Warszawa dnia 1 maja 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

L. 516.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie opłat pocztowych za korespondencję urzędową.

Ogłoszony w Dzien. urz. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 maja 1922 Nr. 17, poz. 173

Stosownie do postanowień art. 6 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 września 1919 w sprawie zniesienia wolności od opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. Rzp. P. Nr. 78/19, poz. 442) pisma urzędowe do osób i instytucyj prywatnych mają być opłacane tak, jak wszystkie inne pisma urzędowe. W wypadkach jeśli chodzi o wyłączny interes osoby prywatnej i urząd nadający pismo chce przerzucić opłatę pocztową na adresata, wolno wu wysyłać pismo nieopłacone, ma jednak umieścić na przesyłce na przedniej stronie uwagę: »Urzędownie — opłatę pocztową uiści adresat«. Adresat opłaca wtedy przy odbiorze pojedynczą opłatę pocztową według taryfy ogólnej.

Podając to do wiadomości, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca w korespondencji urzędowej z osobami prywatnemi w sprawach osobiście ich dotyczących stosować się do podanych wyżej wskazówek i przerzucać opłatę pocztową na adresata.

O ile więc do podania nie dołączono znaczku pocztowego należy na przedniej stronie koperty czytelnem pismem umieścić uwagę: »Rzecz urzędowa — opłatę pocztową uiści adresat«, lub wycisnąć pieczęć tej treści.

Warszawa dnia 7 marca 1922.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.
w z. *T. Łopuszański.*

L. 227/S.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Relig. i Oświecenia Publicznego do wszystkich Władz i Urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie nieodpowiedniej korespondencji osób prywatnych z władzami oraz urzędami państwowemi.

Ogłoszony w Dzienniku urzędow. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 maja 1922 Nr. 17, poz. 170.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje poniżej rozporządzenie p. Prezydenta Ministrów w sprawie nieodpowie-

dniej korespondencji osób prywatnych z władzami oraz urzędami państwowemi dla bezwzględnego zastosowania się.

Warszawa dnia 6 lutego 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. *T. Łopuszański.*

L. 24880. Niejednokrotnie zdarza się, że osoby prywatne w pismach, wnoszonych do władz i urzędów państwowych, używają sposobu wyrażania się, nie licującego z godnością władzy lub urzędu, a nawet stanowiącego wprost obrazę dla danej władzy lub poszczególnych jej organów.

Wypadki takie świadczą o osłabieniu w społeczeństwie, a przynajmniej w niektórych jego sferach autorytetu władzy, tolerowanie ich zaś w przyszłości podkopać może w oczach społeczeństwa powagę urzędów państwowych a tem samem utrudnić spełnianie ciążących na nich obowiązków.

Ustawy karne, obowiązujące we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej zawierają postanowienia, kwalifikujące tego rodzaju wystąpienia do władz i urzędów państwowych jako karygodne i ścigane z urzędu. Art. 154 ust. karnej, obowiązującej w b. zaborze rosyjskim, §§ 185 i 196 ustawy karnej dla Rzeszy niemieckiej właściwej od 15/I 1871 dla ziem b. dzielnicy Pruskiej oraz §§ 487 — 492, 496 powszechnej austrjackiej ustawy karnej z dnia 27 maja 1851 r., art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. U. P. austr. Nr. 8, z 1863 r), obowiązujące na obszarze b. zaboru austrjackiego, dają gwarancję zabezpieczenia w sposób dostateczny autorytetu władzy przed uchybieniami jednostek.

Proszę przeto o wydanie urzędom podległym stosownego pouczenia oraz zarządzenia, by wszelkie w nieodpowiednim względnie obraźliwym tonie redagowane korespondencje osób prywatnych do władz skierowywano bezzwłocznie do właściwych urzędów prokuratorskich dla ustawowego ścigania.

Wszystkie urzędy państwowe przestrzegać winny zasady, że obrona ich powagi jest ich obowiązkiem, że każde zwrócenie się do władzy lub urzędu państwowego, o ile przekracza granice dozwolonej krytyki postępowania władz lub ubliża powadze urzędu spotka się, bez względu na osobę i stanowisko społeczne ubliżającego, z odpowiednią represją karną.

Warszawa dnia 19 stycznia 1922.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski.

L. 2509/I.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie propagandy higjeny wśród dziatwy szkolnej.

Ogłoszony w Dzien. urzęd. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 maja 1922 Nr. 17, poz. 171.

W uznaniu niezmiernej doniosłości szerokiej propagandy higjeny wśród dziatwy szkolnej Amerykański Czerwony Krzyż zwrócił się do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o pozwolenie urządzania dla niej odpowiednich odczytów z pokazami kinomatograficznemi treści higjenicznej, rozdawania różnych druków tejże treści i t. p. Koszta tej propagandy (opłata wędrownych prelegentów, wynajęcie sal dla pokazów i t. p.) ponosi Amerykański Czerwony Krzyż. Ministerstwo gorąco tę akcję popiera i zaleca ułatwianie zgłaszającym się w tym celu przedstawicielom Amerykańskiego Czerwonego Krzyża urządzania podobnych odczytów i pogadanek. Ministerstwo poleca zarządzić, aby zwalniano dziatwę z lekcyj na czas trwania tych odczytów, przyczem pożądane jest, by te pokazy i odczyty odbywały się w większych salach, gdzieby jednocześnie kilka lub kilkanaście szkół mogło się zmieścić.

W tych miejscowościach, gdzie są czynni lekarze szkolni i higjenistki szkolne, pożądane jest, by brali oni udział w tej akcji i z pokazów kinematograficznych czerpali tematy do pogadanek higjenicznych.

Warszawa dnia 30 stycznia 1922.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Złobicki.

L. 622/F.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wydawania przesyłek pieniężnych, nadchodzących pod adresem urzędów państwowych i wypłacania poborów służbowych za pomocą przekazów pocztowych.

Ogłoszony w Dzien. urzęd. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 maja 1922 Nr. 17, poz. 172.

Wydział Finansowy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości i polecenia ścisłego stosowania okólnik Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1921 r.

l. 3243/V w sprawie wydawania przesyłek pieniężnych nadchodzących pod adresem urzędów państwowych i wypłaty poborów służbowych za pomocą przekazów pocztowych, oraz uzupełniający powyższy, okólnik z dnia 21 stycznia 1922 l. 273/V w sprawie znamion nadanych przekazów pocztowych nadawanych pod adresem urzędów państwowych, a zaaprobowane przez Ministerstwo Skarbu dnia 21 lutego 1922 l. 738 G. U. K.

Warszawa dnia 27 lutego 1922.

Za Ministra Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:
Walter.

L. 3243/V. W myśl postanowień § 9 »Przepisów rachunkowo-kasowych«, wydanych przez Ministerstwo Skarbu, a ogłoszonych w Nr. 285 »Monitora Polskiego« z dnia 16 grudnia 1921, wszystkie władze i urzędy państwowe, nie posiadające specjalnych kas, przesyłają zawiadomienia pocztowe o nadejściu przesyłek pieniężnych miejscowym Kasom skarbowym, które podejmują z poczty przesyłki za własnem potwierdzeniem odbioru. Sumy, nadsyłane pod adresem władz centralnych, podejmuje Centralna Kasa Państwowa.

Poleca się przeto urzędom pocztowym, aby zawiadomienia pocztowe o nadejściu przesyłek pieniężnych (listów wartościowych, przekazów pocztowych i przekazów pocztowych P. K. O.) dla władz i urzędów, nie posiadających specjalnych kas, doręczały tymże władzom i urzędom, przesyłki zaś wydawały, względnie wypłacały kwoty pieniężne Kasom skarbowym, względnie Centralnej Kasie skarbowej na podstawie przedstawionych zawiadomień pocztowych i za ich własnem potwierdzeniem odbioru bez specjalnego upoważnienia ze strony władz i urzędów, do których przesyłki były adresowane.

Również zarządziło Ministerstwo Skarbu w § 33 powołanych przepisów, aby funkcjonarjuszom państwowym, urzędującym stale poza siedzibą Kasy, przesyłano pobory służbowe przekazami pocztowemi, płatnemi w pewnym oznaczonym terminie. W tym celu Kasa będzie zaznaczać na takich przekazach czerwonym atramentem termin płatności w następujący sposób: »Wypłacić nie wcześniej, jak dnia . . . . 192 . . . «.

Należy przeto na takie przekazy zwracać szczególniejszą uwagę i nie realizować przed oznaczonym terminem.

Warszawa dnia 22 grudnia 1921.

L. 273/V. Na wniosek Ministra Skarbu, okólnik z dnia 22 grudnia 1921 l. 3243/V uzupełnia się następującem zarządzeniem:

Na odcinku wymienionych w przytoczonym okólniku przekazów pocztowych winny być podane:

1. nazwa urzędu przekazującego daną kwotę, względnie, gdy nadawcą jest osoba prywatna, jej imię, nazwisko i adres.

2. tytuł wpłaty i cel, oraz

3. numer pisma, które ewentualnie spowodowało wysyłkę danej kwoty.

Poleca się przeto urzędom pocztowym, aby wymienione przekazy przyjmowały tylko wtedy, gdy dane te zostaną rzeczywiście podane, w przeciwnym razie zaś zwracały przekazy nadawcom do uzupełnienia.

Warszawa dnia 21 stycznia 1922.

L. 7970/I. T.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie w sprawie kursów języka hebrajskiego zakładanych przez Żydowskie Towarzystwo Szkoły ludowej i średniej.

Tutejszym okólnikiem z dnia 3 grudnia 1621 l. 4826/III zawiadomiono Rady szkolne powiatowe o zakładaniu przez Żydowskie Towarzystwo Szkoły ludowej i średniej Kursów języka hebrajskiego i polecono przestrzegać, aby młodzież będąca w obowiązkowym wieku szkolnym nie brała udziału w tych Kursach, oczywiście o ile wskutek tego nie uczęszcza na naukę codzienną do szkoły publicznej.

Intencją zatem tego okólnika nie było zakazywanie istnienia powyższych Kursów i ich zamykanie dlatego tylko, że uczestniczy w nich młodzież w wieku szkolnym, lecz celem jego była jedynie możliwość wykonywania przymusu szkolnego wobec takich dzieci i tylko w tym razie, gdy zachodzi kolizja między ich prawidłowym obowiązkiem uczęszczania do szkoły a uczęszczaniem na Kursa z powodu, że nauka odbywa się w tych samych godzinach.

Jakkolwiek więc zarządzenie Kuratorjum było uzasadnione, Rady szkolne powiatowe interpretując mylnie na wstępie wspomniany okólnik zamykają Kursa hebrajskie, nie mając zresztą po temu kompetencji gdyż Kursa te nie podlegają nadzorowi państwowych władz szkolnych ze względu na to, iż pobierana na nich nauka nie wchodzi ani w zakres szkoły powszechnej ani też oświaty pozaszkolnej.

Dla usunięcia więc wątpliwości przy interpretowaniu i zastosowaniu powyższego okólnika zaznacza się wyraźnie, że zalecone w nim wkroczenie Inspektorów szkolnych może polegać jedynie na zastosowaniu w myśl §§ 30 do 36 ustawy z dnia 23 maja 1895 Dz. ust. kraj. Nr. 57 przymusu szkolnego do tych frekwentantów Kursów

hebrajskich, którzy będąc w wieku szkolnym nie uczęszczają prawidłowo na naukę codzienną do szkoły, względnie tylko w tych przypadkach, gdy nauka na Kursach odbywa się w tych samych godzinach co w szkole tak, że z tego powodu powstaje kolizja w dopełnieniu ustawowego obowiązku szkolnego, lub też gdy niewątpliwie stwierdzonem będzie przeciążenie umysłowe młodzieży ze szkodą dla normalnego toku nauki w szkole powszechnej.

W tym ostatnim wypadku pp. Inspektorzy mają przedstawić spostrzeżenia swoje i opinję powiatowej Władzy politycznej.

We Lwowie dnia 24 maja 1922.

Kurator:
Sobiński.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Dr. Emila Uricha profesora gimnazjum VI we Lwowie dyrektorem gimnazjum żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie;

Dr. Józefa Browińskiego profesora gimnazjum VIII we Lwowie profesorem Uniwersytetu w Poznaniu;

Tadeusza Szafrana etatowym nauczycielem przedmiotów ceramicznych państwowej Szkoły przemysłu artystycznego w Krakowie.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało Pawłowi Chuderskiemu nauczycielowi kierującemu 4-klasowej szkoły powszechnej w Kłodnie w powiecie żółkiewskim, w uznaniu jego pracy na polu szkolnictwa tytuł dyrektora.

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło po myśli § 8 pragmatyki służbowej Adama Nowaka nauczycielem gimnazjum II w Tarnopolu.

Zmarli: Wincentyna Biły, stała nauczycielka 4-klasowej szkoły powszechnej w Jezierzanach w powiecie tłumackim, zmarła w maju b. r. w 43. roku życia a w 21. roku służby;

Seweryn Piciński, stały nauczyciel 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Kałuszu, zmarł dnia 1 czerwca b. r. w 42. roku życia a 23. roku służby;

Michalina Romaniukówna, stała nauczycielka 2-klasowej szkoły powszechnej w Pałahiczach w powiecie tłumackim, zmarła dnia 28. lutego 1922 w 33. roku życia a w 15. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 14280/I prywatnej szkole powszechnej im. św. Józefa we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 7380/I prywatnej szkole ewangelickiej w Augustdorfie w powiecie śniatyńskim na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do młodzieży własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 7986/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej P. P. Sakramentek we Lwowie za rok szkolny 1920/21 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 13581/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Tarnopolu na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbycia egzaminu dojrzałości z uczenicami IV kursu z ograniczeniem tych praw do uczenic własnego zakładu, uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l, 13582/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Jarosławiu na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do uczenic własnego zakładu, uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 13690/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Czortkowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości z ograniczeniem tych praw do uczenic własnego zakładu, uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 14772/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Brodach na rok szkolny 1921/22 oraz prawo przeprowadzenia egzaminu dojrzałości z ograniczeniem tych praw do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 13097/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu w Buczaczu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 29 maja b. r. l. 11374/I prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu p. Kazimiery Markowskiej w Sokalu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 1 czerwca b. r. l. 15039/I prywatnej szkole ewangelickiej w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 2 czerwca b. r. l. 10177/II I. klasie prywatnego gimnazjum męskiego oraz I. kl. prywatnego gimnazjum żeńskiego z niemieckim językiem wykładowym we Lwowie na rok szkolny 1921/22;

reskryptem z dnia 9 czerwca b. r. l. 10489/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum im. Zygmunta Krasińskiego w Dolinie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 16 czerwca b. r. l. 10487/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum koedukacyjnego w Borszczowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic zwyczajnych zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 8 czerwca b. r. l. 15230/I prywatnej szkole powszechnej im. św. Scholastyki utrzymywanej przez P. P. Benedyktynki w Przemyślu na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu

---

Konkursy.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicz. ogłasza konkurs na wakujące stanowiska dyrektorów i nauczycieli w państwowych szkołach średnich na obszarze Kuratorjów okręgów szkolnych w Warszawie, Łodzi, Białymstoku i Łucku.

Podania o posady należy wysyłać do odnośnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego. Nauczyciele, czynni w państwowych szkołach średnich, winni wnosić podania zwykłą drogą służbową i nie potrzebują powoływać się na referencje osób postronnych.

W szczególności wolne są stanowiska dyrektorów i nauczycieli w państwowych szkołach średnich na obszarze Okręgów Szkolnych:

I. Warszawskiego

a) dyrektorów: w Kielcach (im. Reja), w Gostyninie (żeńskie);

b) nauczycieli:

Język polski: — Ciechanów, Gostynin (męskie), Gostynin (żeńskie), Kielce (męskie), Ostrowiec, Pułtusk (żeńskie), Radom, Sosnowiec (męskie), Sandomierz (2 posady), Końskie, Puławy; język łaciński: — Kielce (z historją), Lipno, Miechów, Pułtusk, Sosnowiec (męskie); język francuski: — Gostynin (żeńskie), Lipno, Skierniewice, Łowicz; język niemiecki: — Kielce, Pułtusk, Lipno; historja: — Końskie, Lublin, Skierniewice; geografja: — Kielce (z przyrodą), Miechów, Mława, Ostrowiec; przyroda: — Lipno, Miechów, Mława (z fizyką), Pińczów, Sosnowiec (męskie), Skierniewice; matematyka: — Kielce, Kutno, Pińczów, Radom, Hrubieszów; fizyka: — Kielce (z chemją) (2 posady), Częstochowa (męskie); śpiew: — Gostynin (żeńskie), Pińczów; gimnastyka: — Gostynin, Kielce, Kielce (żeńskie), Końskie, Lipno, Miechów, Mława, Ostrowiec, Pińczów, Pułtusk (żeńskie), Sosnowiec (męskie), Puławy; rysunki: — Zamość.

II. Łódzkiego:

Język polski: — Kalisz (żeńskie), Łódź, Łódź (żeńskie), Pabjanice, Zduńska Wola (koed.), Zgierz (koed.); język niemiecki: — Łódź (żeńskie), Pabjanice, Piotrków; język francuski: — Kalisz (żeńskie), Łódź (żeńskie), Zduńska Wola (koed.); język łaciński: — Łódź, Piotrków; historja i geografja: — Pabjanice, Zduńska Wola (koed.); matematyka: — Kalisz (żeńskie), Pabjanice, Zduńska Wola, (koed.), Zgierz (koed), 2 posady; fizyka i chemja: — Kalisz, Kalisz (żeńskie), Pabjanice (2 posady); przyroda: — Łódź, Zgierz (koed.); rysunki: — Pabjanice (żeńskie); gimnastyka: — Zduńska Wola (koed.), Zgierz (koed); śpiew: — Zduńska Wola (koed.), Zgierz (koed.).

III. Poleskiego:

a) dyrektorów: w Łunińcu, Nieświeżu, Sarnach;
b) nauczycieli:

Język polski: — Brześć, Nieśwież, Pińsk, Łuniniec, Sarny; język łaciński: — Łuniniec, Sarny, Nieśwież; język francuski: — Łuniniec, Pińsk; język niemiecki: — Brześć, Sarny; historja: — Łuniniec, Sarny; przyroda: — Brześć, Łuniniec, Nieśwież, Sarny; matematyka: — Pińsk, Łuniniec; rysunki: — Nieśwież; roboty ręczne: — Nieśwież.

IV. Białostockiego:

a) dyrektorów: w Nowogródku, Słonimiu:
b) nauczycieli:

Język polski: — Lida, Słonim, Nowogródek, Łomża (męskie), Łomża (żeńskie); język łaciński: — Łomża (męskie), Ostrołęka; język francuski: — Lida, Nowogródek; język niemiecki: — Lida, Białystok (żeńskie); historja: — Lida, Nowogródek, Łomża, Łomża (żeńskie); geografja: — Nowogródek, Łomża (żeńskie); przyroda: — Łomża, Nowogródek, Słonim, Ostrołęka (z fizyko-chemją); matematyka: — Słonim, Łomża (2 posady), Ostrołęka, Suwałki (z fizyką) (klasy wyższe); fizyka: — Łomża; rysunki: — Białystok (żeńskie); śpiew: — Nowogródek; roboty ręczne: — Lida, Nowogródek; gimnastyka: Lida, Nowogródek, Łomża (męskie).

V. Wołyńskiego:

a) dyrektorów: w Dubnie;
b) nauczycieli:

Język polski: — Kowel, Równe, Zdołbunowo; język łaciński: Dubno, Łuck; język francuski: — Dubno; język niemiecki:

Dubno, Ostróg, Równe; historja: — Kowel, Ostróg, Równe, Zdołbunowo; przyroda: — Kowel, Ostróg; geografja: — Kowel, Ostróg; matematyka: — Ostróg, Zdołbunowo; fizyka: — Ostróg; rysunki: — Dubno, Kowel, Krzemień, Ostróg, Równe, Włodzimierz; roboty ręczne: Kowel, Ostróg, Włodzimierz; gimnastyka: — Kowel, Krzemień, Ostróg; śpiew: — Ostróg, Równe.

L. 3972/I S. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Jaworowie.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić drogą służbową najpóźniej do końca lipca 1922 do Kuratorjum O. S. Lwowskiego.

We Lwowie dnia 17 czerwca 1922.

L. 3498/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego ogłasza konkurs na posadę dyrektora państwowego gimnazjum w Bochni.

Podania należycie udokumentowane, skierowane do Ministerstwa W. R. i O. P. należy przepisaną drogą służbową wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego do dnia 30 lipca 1922.

Kraków dnia 7 czerwca 1922.

L. 2275. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego ogłasza niniejszem konkurs na posady nauczycielskie w następujących szkołach wydziałowych:

Ostrów, szkoła wydziałowa męska 3 posady, żeńska 4 posady; Pleszew szkoła wydziałowa koedukcyjna 3 posady; Łobżenica szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Koronowo szkoła wydziałowa koedukcyjna 1 posada; Bydgoszcz szkoła wydziałowa żeńska 4 posady, męska 4 posady; Inowrocław szkoła wydziałowa męska 3 posady, żeńska 2 posady; Mogilno szkoła wydziałowa koedukacyjna 3 posady; Strzelno szkoła wydziałowa koedukacyjna 1 posada; Żnin szkoła wydziałowa żeńska 2 posady; Buk szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Grodzisk szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Wolsztyn szkoła wydziałowa żeńska 1 posada; Międzychód szkoła wydziałowa koedukacyjna 1 posada; Września szkoła wydziałowa żeńska 2 posady; Pniewy szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Oborniki szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Swarzędz szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady; Pobiedziska szkoła wydziałowa koedukacyjna 3 posady; Rawicz szkoła wydziałowa koedukacyjna 3 posady; Rogoźno szkoła wydziałowa koedukacyjna 2 posady.

Podania udokumentowane należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego do dnia 15 lipca 1922.

W Poznaniu dnia 12 czerwca 1922.

L. 3296/I. S. Celem nadania posady sługi szkolnego w państwowem seminarjum nauczycielskiem we Lwowie (oddziały ruskie) ogłasza Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 31 lipca 1922.

Posada ta nadana będzie na razie prowizorycznie z tem, że po roku zadowalającej służby nastąpi stabilizacja.

Do tej posady przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429. Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelarji dyrektora, sali konferencyjnej, gabinetu, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszelkie czynności zwykłego stróża domowego, jak noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać:

1. Znajomość języka ruskiego i polskiego w słowie i w piśmie, udowodnioną przedłożeniem świadectwa ukończonych przynajmniej dwóch klas szkoły powszechnej i własnoręczną próbą pisma;

2. udolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wykazane świadectwem lekarza urzędowego;

3. nieprzekroczony 45 rok życia, co udowodnić należy metryką urodzenia.

Nadto należy przedłożyć.

1. świadectwo moralności i prawomyślności politycznej;

2. świadectwa dotychczasowego zatrudnienia;

3. dokumenty wojskowe o ile petent służbę wojskową pełnił.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenty należy wnieść w oznaczonym terminie do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na ręce Dyrekcji seminarjum (oddziały ruskie) we Lwowie ul. Strzała (boczna Nabielaka), a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem władzy, której opinja służbowa powinna być dołączona, również na ręce wspomnianej Dyrekcji.

Przy nadaniu tej posady będą mieć pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie, posiadający wymaganą wyżej kwalifikację i zaopatrzeni w przepisany certyfikat.

We Lwowie dnia 31 maja 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Bóbrka:

Posada nauczycielska w 1-klasowej szkole z ruskim językiem wykładowym w Dobrowlanach.

W powiecie Lwów zamiejski:

Posada nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły w Lewandówce pod Lwowem. Język wykładowy polski. Budynku własnego szkoła nie posiada budowa nowej szkoły w toku.

Kandydaci winni wykazać się kwalifikacją do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy oraz poświadczeniem, że mają zapewnione mieszkanie w Lewandówce.

W powiecie Przeworsk:

Posada nauczyciela religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole mieszanej w Kańczudze i posada nauczyciela kierującego szkoły w Markowej (o 10 siłach nauczycielskich).

W powiecie Rudki:

1. Posada nauczyciela kierującego 5-klasowej (z planem 6-klasowej) szkoły męskiej w Komarnie.

2. Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej (z planem 5-klasowej) szkoły mieszanej w Tuligłowach.

3. Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Tatarynowie.

4. Trzy posady nauczycieli 6-klasowej szkoły męskiej w Rudkach.

5. Posady nauczycieli (lek) 4-klasowych szkół w Rumnie i Czajkowicach.

6. Posady nauczycieli (lek) 1-klasowych szkół w Czajkowicach, Hołodówce, Jatwięgach, Koniuszkach tuligłowskich, Manastercu, Mostach, Nichowicach, Ostrowie i Podolcach.

W szkołach w Komarnie, Tuligłowach, Rudkach, Rumnie, 1-klasowej w Czajkowicach, Jatwięgach i Ostrowie jest język wykładowy polski, w innych ruski.

O posady nauczycieli kierujących w Komarnie i Tuligłowach zastrzega się pierwszeństwo kandydatom z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy, o posady w Rudkach z grupy II i I.

W powiecie Sokal:

1. Posada nauczyciela kierującego 5-kl. szkoły męskiej z planem szkół 6-klasowych w Bełzie. Pierwszeństwo mają nauczyciele posiadający egzamin do szkół wydziałowych.

2. Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z planem szkoły 4-klasowej w Parchaczu.

W szkole w Bełzie jest język wykładowy polski, w Parchaczu ruski.

W powiecie Stryj:

1. Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej im. Długosza z planem nauki 7-klasowej szkoły w Stryju.

2. Posada nauczyciela (lki) kierującego (cej) 4-klasowej szkoły żeńskiej im św. Elżbiety z planem nauki 7-klasowej szkoły w Stryju.

W obu szkołach jest język wykładowy polski.

Od kompetentów o te posady wymagany jest egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatowi (tce) posiadającemu uzdolnienie do udzielania nauki gimnastyki lub śpiewu.

3. Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z ruskim językiem wykładowym w Uhersku.

Termin wnoszenia podań o wszystkie wymienione wyżej posady wyznacza się do końca sierpnia 1922.

Kursy robót ręcznych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zawiadamia, że w roku szkolnym 1922/23 odbędzie się w Krakowie, ewentualnie także we Lwowie, roczny kurs robót ręcznych na nauczycieli szkół średnich i seminarjów nauczycielskich.

Na kursie udzielać się będzie nauki robót w materjałach drzewnym, papierowym, tekturowym, koszykarskim i t. p. oraz nauki z zakresu teorji robót, kreślenia technicznego rysunku wolnoręcznego, modelowania w glinie, preparatorstwa i konserwacji zwierząt, ptaków, gadów, płazów, owadów, wyrobu papierów krochmalnych, oleistych, karageńskich, historji przemysłu artystycznego z uwzględnieniem nauki o stylach, oraz studja w kompozycji z użyciem wymienionych materjałów.

O przyjęcie na kurs ubiegać się mogą czynni w okręgu szkolnym lwowskim nauczyciele i nauczycielki szkół średnich, seminarjów nauczycielskich tudzież nauczyciele i nauczycielki szkół powszechnych posiadający egzamin wydziałowy z III ewentualnie z II grupy w wieku do lat 35. W miarę wolnych miejsc mogą być przyjęci także nauczyciele z egzaminem kwalifikacyjnym, o ile wykażą się specjalnem uzdolnieniem do robót ręcznych.

Na kurs przyjętych będzie 40 względnie 80 uczestników. Podania należy wnosić do Kuratorjum O. S. L. drogą służbową najpóźniej do dnia 20 sierpnia b. r. i dołączyć: a) opis przebiegu życia, b) poświadczenie Dyrekcji zakładu w którym kandydat pracuje, względne Rady szkolnej powiatowej, że jest istotnie w czynnej służbie i jakich przedmiotów udziela, c) świadectwo lekarskie że petent podoła pracy fizycznej w siedmiu godzinach dziennie, d) należycie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną, e) dowód kwalifikacji z zakresu znajomości rysunku względnie nawet praktyki w wykonywaniu lub udzielaniu nauki robót ręcznych.

Każdy uczestnik kursu otrzyma płatny urlop na czas trwania kursu.

Kuratorjum zastrzega sobie prawo użycia nauczycieli szkół powszechnych zależnie od wyniku nauki na kursie — do nauczania robót ręcznych w którejkolwiek szkole powszechnej lub średniej.

Podania wniesione po terminie lub nieudokumentowane należycie nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

We Lwowie dnia 28 czerwca 1922.

Sanatorjum dla piersiowo chorego nauczycielstwa.

L. 1103/p. Zarząd główny Związku Polskiego Nauczycielstwa szkół powszechnych w Warszawie (ul. Marszałkowska l. 123) powziął zamiar zakupna sanatorjum dla piersiowo chorego nauczycielstwa przy pomocy pożyczki w Pocztowej Kasie oszczędności w kwocie 40 miljonów marek. Celem spłacenia tej pożyczki Zarząd główny obciąża każdego członka kwotą 3.000 Mk płatną w trzech miesięcznych ratach po 1000 Mk lub w sześciu po 500 Mk.

Na prośbę Zarządu rzeczonego Związku Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 29 maja 1922 l. 15060/I zezwoliło by inspektorowie szkolni potrącali nauczycielstwu, które złoży deklarację zezwalającą na ściąganie mu przy wypłacie uposażenia miesięcznego, kwoty 1000 względnie 500 Mk przez 3 lub 6 miesięcy a zebrane fundusze przekazywali na rachunek Domu zdrowia polskiego nauczycielstwa szkół powszechnych w Pocztowej Kasie oszczędności na numer konta czekowego. Numer ten poda Zarząd główny skoro załatwi formalności dla uzyskania pożyczki.

Równocześnie z przekazaniem pewnej kwoty w każdym miesiącu winni inspektorowie przesyłać Zarządowi głównemu imienny wykaz nauczycieli od których te kwoty ściągnięto.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 19 czerwca 1922.

Ulgi kąpielowe dla kuracjuszy w Piszczanach.

L. 1106/pr. Polskie Biuro podróży »Orbis« we Lwowie objęło Generalną Reprezentację na Rzplitą Polską Zdrojowiska Piszczany w Czechosłowacji. W myśl zawartej umowy zarząd tego zdrojowiska zobowiązał się do udzielania na polecenie Biura »Orbis« zniżek taksy, opłat kąpielowych i całego utrzymania wraz z mieszkaniem.

Interesowani mogą zasięgnąć bliższych informacyj w rzeczonem Biurze we Lwowie ul Trzeciego Maja 5, tudzież w jego filjach w Zakopanem, Krupówki, w Stryju Rynek 46 a, w Przemyślu ul. Mickiewicza 6, w Bielsku ul. 3-Maja 13, w Stanisławowie ul. Kościuszki (Magistrat), w Drohobyczu Rynek 7, w Borysławiu ul. Kolejowa 620 i w Kołomyi ul. Kraszewskiego 8.

Zgłaszający się winni podać ścisły termin zamierzonego wyjazdu oraz nadesłać paszport dla uzyskania wizy czechosłowackiej.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 19 czerwca 1922.

Zwinięcie Kas skarbowych.

Izba skarbowa we Lwowie pismem z dnia 12 czerwca 1922 l. 52809/22 oznajmiła, że z dniem 1 lipca 1922 zostaną

zwininięte Kasy skarbowe:	Agendy zwiniętych Kas obejmie Kasa skarbowa:
w Busku	w Kamionce Strumiłowej
w Łopatynie	w Radziechowie
w Olesku	w Złoczowie
w Kozowie	w Brzeżanach
w Glinianach	w Przemyślanach
w Pruchniku	w Jarosławiu
w Sieniawie	w Jarosławiu
w Jabłonowie	w Peczeniżynie
w Tłustem	w Zaleszczykach
w Janowie	w Gródku Jagiellońskim
w Birczy	w Dobromilu
w Krakowcu	w Jaworowie
w Dubiecku	w Przemyślu
w Niżankowicach	w Przemyślu
w Sokołowie	w Kolbuszowej
w Ulanowie	w Nisku
w Głogowie	w Rzeszowie
w Medenicach	w Drohobyczu
w Komarnie	w Rudkach
w Starej Soli	w Starym Samborze
w Boryni	w Turce
w Dynowie	w Brzozowie
w Baligrodzie	w Lisku
w Lutowiskach	w Lisku
w Bukowsku	w Sanoku
w Sołotwinie	w Bohorodczanach
w Rożniatowie	w Dolinie
w Ottynji	w Tłumaczu
w Grzymałowie	w Skałacie
w Podwołoczyskach	w Skałacie
w Mikulińcach	w Tarnopolu
w Kulikowie	w Żółkwi.

Wystawę szkolną we Lwowie z powodu trudności finansowych odroczono do roku 1923.

Część nieurzędowa.

O TREŚCI „PIERWSZYCH CZYTAŃ“ Pfanówny i Rossowskiego dla drugiego oddziału szkoły powszechnej*).

Podstawą ugrupowania materjału tej książki są pory roku, od jesieni do lata. W obrębie tych czterech wielkich działów po kilka czytań wiąże się logicznie w grupy, złożone zazwyczaj z powiastki prozą, z wiersza, niekiedy z dodaniem zagadki lub piosenki. Każda taka grupa powinna być traktowana w szkole jako całość, gdyż czytania składające się na grupę uzupełniają się wzajemnie.

Naprzykład w pierwszym dziale (jesiennym) znajdujemy grupę następującą:

Nr. 10. „Piękny grzyb“ (proza),
„ 11. „Zagadka“,
„ 12. „Muchomór“ (wiersz).

W grupie powyższej ustęp prozaiczny, w formie powiastki, przedstawia materjał do nauki o rzeczach: zbieranie i suszenie grzybów pozwoli omówić cel tych czynności, a więc pożytek z grzybów, potrucie się zaś much muchomorem zwraca uwagę na niebezpieczeństwo grożące także życiu ludzkiemu ze spożycia grzybów trujących. Umieszczoną po „Pięknym grzybie“ zagadkę o musze dzieci łatwo zgadną i zapamiętają, gdyż przygotowane są do tego poprzedniem czytaniem. Przytem łakomstwo muchy, jej mnogość i natręctwo daje sposobność do pomówienia o szkodliwości muchy jako roznosicielki zarazków. Wiersz „Muchomór“ pozwala w dalszym ciągu mówić o grzybach pożytecznych (borowiki, opieńki), a zwrócenie uwagi na pysznego w barwach muchomora, od którego „każdy stroni“, daje sposobność do wysnucia nauki etycznej („nie wszystko złotem jest, co świeci“).

Przedstawiona tu przykładowo grupa ilustruje zasady, wedle których ułożone są w książce wszystkie grupy czytań.

Realja (opisy przedmiotów martwych, roślin, zwierząt, zjawisk atmosferycznych) i nauki etyczne (wartości logiczne, religijno-moralne, patrjotyczne, sąd o rzeczach i ludziach) nie są od siebie oddzielone. Jedne i drugie łączą się ze sobą w powiastkach i wierszykach. Wszystko w czytaniach tych żyje, pracuje, raduje się, mówi: rozmawiają nie tylko ludzie, lecz i zwierzęta, a nawet i sprzęty; także każdy miesiąc sam odzywa się o sobie. To życie sprawia, że książka jest zajmująca. A zainteresowanie, jakie wzbudza, ułatwia dziecku przyswojenie sobie wiadomości konkretnych (realjów), nauczycielowi zaś wykorzystanie dla celów wychowawczych

*) Patrz ogłoszenie w Nr. 7. Dz. Urz. str. 228.

etycznej nauki zawartej w powiastkach, zagadkach i wierszach. Takie ujęcie i przedstawienie materjału nie wywołuje znużenia u dziecka, ani potrzeby przymusu ze strony nauczyciela. Zainteresowanie jednak i radość, jaką dziecko znajduje w poznawaniu treści książki, nie są równoznaczne z zabawą.

Dziecko poznaje z czytań przyrodę: pory roku, zjawiska atmosferyczne rośliny i zwierzęta. Dowiaduje się, co pożytecznego daje przyroda człowiekowi, jak człowiek od czasów przedhistorycznych pracą zdobywał sobie coraz to lepsze warunki życia, walcząc z przyrodą. Poznaje dziecko zajęcia ludzi dawnych i dzisiejszych (praca na roli, w ogrodzie, rzemiosła, handel), stosunki między ludźmi (czytanie Nr. 51. Sąsiad), urządzenia społeczne (Nr. 67. Pierwszy sołtys) i państwowe w Polsce przedhistorycznej (Nr. 104. Gniezno, Nr. 105. Lech, Nr. 127. Krak, Nr. 138. Córka Kraka). W nawiązaniu zaś do Polski współczesnej znajduje w książce przykłady miłości Ojczyzny (Nr. 139. Wanda), podnietę do poświęcenia swej pracy Ojczyźnie (Nr. 74. Szewczyk), zachętę do poznania Ojczyzny (Nr. 161. Do Warszawy, Nr. 162. Nasze grody).

Życie dzieci (stosunek dzieci do starszych, do rówieśników, do zwierząt), a także życie zwierząt, daje wiadomości ze świata otaczającego, a więc znowu materjał do nauki realjów; przedstawienie zaś prac i zabaw dzieci, oraz zdarzeń z życia zwierząt pozwala poznawać przymioty i wady dzieci, dodatnie i ujemne właściwości zwierząt (Nr. 19. Kłopoty Hanki, Nr. 26. U dziadunia, Nr. 151. Kot i wróbel, Nr. 109. Półpanek, Nr. 145. Na podwórku, Nr. 130. Kasia gęsiarka, Nr. 106. Zabawa w woźnicę, Nr. 135. W ogrodzie i t. d.). Poznanie takie pobudza do zastanawiania się i do pracy nad sobą.

Tak wiadomości konkretne o tem, „co się z czego robi i co skąd pochodzi“, jak i nauki dla dziecka, jakiem być powinno, a czego ma się wystrzegać nigdzie więc nie są podane w formie suchych rozprawek rzeczowych, lub nauk moralizatorskich. Przedstawienie rzeczy w formie żywej, jasnej i prostej, zniewala dziecko czytające powiastkę czy wierszyk do rzeczywistego przeżywania treści, do wypracowywania w swej wyobraźni spostrzeżeń i do współpracy myślowej. Ta współpraca, to przeżywanie treści, wywołuje uczucia, które pragnęli wzbudzić autorowie, celem kształcenia charakteru małych czytelników (Nr. 17. Nieostrożna zabawa, Nr. 83. Miłosierdzie, Nr. 106. Zabawa w woźnicę, Nr. 117. Obietnica, Nr. 125. Zegar, Nr. 94. Zadanie i t. d.).

Dążność autorów do rozbudzenia w dziecku zmysłu spostrzegawczego oraz do zapobiegania bezmyślności wywołała umieszczenie w książce powiastek obrazkowych, a nadto drukowanie wierszy w formie prozy. Powiastki obrazkowe mają również na celu nauczenie dziecka poprawnego wyrażania swych myśli. Wzorem do takiego samodzielnego opisywania obrazków i odczytywania ich akcji jest pomieszczone w książce czytanie Nr. 137. „Co Basia widziała na obrazku“, podające w słowach treść ryciny. Także inne ilustracje służyć mogą pośrednio do tego samego celu.

Wedle materjału podzielić można czytania, stanowiące treść podręcznika, na następujące działy:

I. Realja (Nauka o rzeczach):

1. Przyroda żywa:
   - *a) świat roślinny,*
   - *b) świąt zwierzęcy.*
2. Zjawiska atmosferyczne i klimatyczne.
3. Nauka o kalendarzu:
   - *a) pory roku,*
   - *b) miesiące,*
   - *c) święta.*
4. Przedmioty martwe.

II. Nauka etyczna (walory myślowe, religijno-moralne, patrjotyczne, sąd o rzeczach i osobach).

III. Życie dziecka w domu i w szkole.

IV. Zajęcia i współżycie ludzi.

V. Prehistorja i bajeczne dzieje Polski.

VI. Legendy, Baśnie, Liryka.

Szczegółowa treść tych działów oraz poddziałów przedstawia się jak następuje:

I. Realja (Nauka o rzeczach):

1. Przyroda żywa:

a) świat roślinny:

Nr. 10. „Piękny grzyb“: grzyby jadalne i trujące; zbieranie i suszenie grzybów.
„ 12. „Muchomór“: grzyby jadalne i trujące.
„ 13. „Wrzesień“: jesienne jagody i owoce leśne; wrzos.
„ 14. „Orzeszki“: leszczyna.
„ 15. „Zagadka“: orzech laskowy.
„ 16. „Jesienią“: owoce w sadzie.
„ 21. „Październik“: jesienne zbiory z pola; międlenie.
„ 111. „Nasze kwiaty“: pierwsze kwiaty wiosenne.
Nr. 122. „Maj“: kwiaty i krzewy wiosenne.
„ 129. „Kwiaty jabłoni“: drzewa owocowe.
„ 144. „Lilja wodna i wróżka“: rośliny nawodne.
„ 153. „Jagnię“: zboża i warzywa.
„ 154. „W lesie“: jagody leśne w lecie.
„ 157. „Lato“: lipy, dojrzewanie zboża, letnie zbiory plonów z pola.
„ 160. „Spór“: kłos, ziarno, słoma.

b) świat zwierzęcy:

Nr. 6. „Posłuszny Burek“: pies stróżem domu.

„ 8. „Ulubieńcy Marysi“: i Nr. 9. „Każdy domku swego strzeże“: gołębie, jastrząb.

„ 11. „Zagadka“: mucha-szkodnik.

„ 18. „Rozbój“: przymioty psa.

„ 22. „Jak to ze szczygłem było“: ptaki leśne.

„ 30. „Sroka“: opis ptaka i jego charakteru.

„ 31. „Zagadka“: sroka.

„ 34. „Nasza kózka“: koza.

„ 35. „Zagadka“: koza.

„ 36. „Ucieczka Bazi“: koza, jej właściwości.

„ 37. „Piosenka o wilczku“: wilk szkodnik.

„ 43. „Orka“ i 44. „Zagadka“: wrona jako tępiciel pędraków.

„ 45. „Janek i wróble“: rozum wróbli.

„ 48. „Pierwszy śnieg“: ptaki w zimie.

„ 50 „Na mrozie“: gil.

„ 63. „Życzenia noworoczne“: pies i krowa, czem się żywią.

„ 64. „Zagadka“: krowa karmicielka człowieka.

„ 69. „Przygoda Piotrusia“: wiewiórka, mieszkanka dziupli leśnych.

„ 71. „Wrona“: wrona i sroka.

„ 79. „Zajączek“: zając, pies gończy.

„ 94. „Zadanie“: kot przyjaciel dziecka, kot wzór schludności.

„ 98. „Rodzina lisów“: chytrość lisa,

Nr. 100. „Wojna na podwórzu“: kogut i kura.

„ 101. „Zagadka“: kogut i kura.

„ 102. „Wróbelki“: wróble.

„ 118. „Zagadka“: koń.

„ 120. „Zabawa w żaby“: zwyczaje żab.

„ 121. „Zagadka“: bocian.

„ 124. „Do kukułki“: kukułka, ptaki przelotne.

„ 131. „Motyl i gąsienica“: rozwój owadów.

„ 132. „Dudek“: życie i zwyczaje dudka.

„ 133. „Dudek i słowik“: postać i ubarwienie.

„ 140. „Czubatka“: kwoka z kurczętami.

„ 141. „Dziecię i ślimak“: jak wygląda i czem się żywi ślimak winniczek.

„ 142. „Biedronka“: pożytek z niej.

„ 143. „Bzum — bzum“: wróbel, chrząszcz.

„ 144. „Lilja wodna i wróżka“: owady wodne.

„ 145. „Na podwórku“: drób domowy, jego właściwości.

„ 146. „Nad rzeką“: gęsi; pies opiekunem dziecka.

„ 151. „Kot i wróbel“: zamiłowanie kota do schludności, rozum wróbli.

„ 155. „Mysz wiejska i mysz miejska“: myszy i kot.

„ 158. „Pszczółki“: praca pszczół, pożytek z nich.

„ 159. „Zagadka“: pszczoła.

2. Zjawiska atmosferyczne i klimatyczne.

Nr. 21. „Październik“: mgły.
„ 46. „Listopad“: deszcz, chmury, śnieg, odwilż.
„ 48. „Pierwszy śnieg“: śnieg.
„ 49. „Zagadka“: śnieg.
„ 50. „Na mrozie“: mróz i śnieg.
„ 53. „Bajka o wichrach“: wichry jesienne i zimowe.
„ 54. „Wiatr“.
Nr. 55. „Grudzień“: wichry zimowe, grudy.
„ 68. „Zła zima“: zima.
„ 87. „Luty“: mróz, odwilż, błoto.
„ 97. „Marzec“: kra, lód.
„ 110. „Kwiecień“: zmienna aura kwietniowa.
„ 157. „Lato“: burza, skwar.

3. Nauka o kalendarzu.

a) *pory roku*:

Nr. 13. „Wrzesień“: jesień.
„ 65. „Styczeń“: zima.
Nr. 97. „Marzec“: wiosna.
„ 157. „Lato“.

b) *miesiące*:

Nr. 13. „Wrzesień“.
„ 21. „Październik“.
„ 46. „Listopad“.
„ 55. „Grudzień“.
„ 65. „Styczeń“.
„ 87. „Luty“.
Nr. 97. „Marzec“.
„ 110. „Kwiecień“.
„ 122. „Maj“.
„ 157. „Lato“: czerwiec, lipiec, sierpień.

c) *święta*:

Nr. 46. „Listopad“: św. Marcin, św. Jędrzej, św. Katarzyna.
„ 55. „Grudzień“: Wigilja, Boże Narodzenie.
„ 60. „W dzień Bożego Narodzenia“.
„ 61. „Gwiazda Trzechkrólowa“: święto Trzech Króli.
„ 63. „Życzenia noworoczne“: Nowy Rok.
„ 65. „Styczeń“: Nowy Rok, Trzej Królowie.
Nr. 87. „Luty“: ile dni ma luty.
„ 97. „Marzec“: św. Józef, św. Grzegorz.
„ 108 i 109. „Wielkanoc“.
„ 122. „Maj“: św. Stanisław, św. Zofja.
„ 134. „Zielone Świątki“.
„ 157. „Lato“: św. Piotr i Paweł, św. Jan, Matka Boska Częstochowska.

4. Przedmioty martwe:

Nr. 5. „Zagadka“: książka.
„ 8. „Ulubieńcy Marysi“: gołębnik.
„ 19. „Kłopoty Hanki“ i 20. „Bańki mydlane“: mydło.
„ 25. „Zagadka“: siekiera.
„ 27. „Miotły, miotełki“ i 28. „Zagadka“: miotła.
„ 29. „Nasz dworek“: dom drewniany.
„ 38. „Jędrek o mieście“: kościoły, domy murowane, sklepy.
„ 39. „W kościele“: kościół, obrazy, ołtarze.
„ 40. „Jędrek o mieście“: ulice w mieście.
„ 41. „Nasz domek“: chata.
„ 43. „Orka“: narzędzia pracy w polu.
Nr. 57. „Chata z drzewa“.
„ 74. „Szewczyk“: narzędzia szewca.
„ 76. „Czy znasz“: same przedmioty martwe.
„ 82. „Płótno“.
„ 91. „Konewka“ i 92. „Zagadka“: konewka, naczynia drewniane.
„ 93. „Jaś Sowizdrzał na jarmarku“: co się tam sprzedaje.
„ 107. „Zagadka“: poduszka.
„ 125. „Zegar“ i 126. „Zagadka“: zegar.
„ 157. „Lato“: narzędzia pracy w polu.
„ 148. „Jak to nazwać jednem słowem?“ przedmioty a nazwy.

II. Nauka etyczna:

(walory myślowe, religijno-moralne, patrjotyczne, sąd o rzeczach i osobach).

Nr. 12. „Muchomór“: pozory łudzą.
„ 17. „Nieostrożna zabawa“: brzydki narów.
„ 18. „Rozbój“: swawola.
„ 30. „Sroka“: złodziejstwo.
„ 32. „Chłopczyk ukarany“: kara za usiłowaną kradzież.
„ 36. „Ucieczka Bazi“: nieposłuszeństwo.
„ 45. „Janek i wróble“: zachcianki.
„ 56. „Zmarzlak“: zbytnia troskliwość o siebie.
„ 69. „Przygoda Piotrusia“: niepotrzebna ciekawość.
„ 71. „Wrona“: nieposłuszeństwo.
„ 75. „Palce“: niezgoda płynąca z pychy.
„ 78. „Jeleń“: zaspanie sprawy.
„ 84. „Groch“: grymasy; bieda uczy rozumu.
„ 85. „Sss!“: lękliwość.
Nr. 91. „Konewka“: niechęć do pracy; praca warunkiem życia.
„ 94. „Zadanie“: lenistwo.
„ 100 „Wojna na podwórzu“: kłótliwość, szkody z niej płynące.
„ 103. „Język i uszy“: gadulstwo.
„ 119. „Półpanek“: samochwalstwo.
„ 131. „Motyl i gąsienica“: okazywanie pogardy.
„ 133. „Dudek i słowik“: zazdrość i pycha.
„ 143. „Bzum-bzum!“: kłótliwość i szkody z niej płynące.
„ 144. „Lilja wodna i wróżki“: zazdrość i napastliwość.
„ 145. „Na podwórku“: pyszałek.
„ 152. „Chory kotek“: łakomstwo ukarane.
„ 153. „Jagnię“: nieposłuszeństwo, zachcianki.

Nr. 7. „Piesek Kruczek": ucz się za młodu.
„ 13. „Wrzesień": skromność.
„ 19. „Kłopoty Hanki": zamiłowanie schludności.
„ 22. „Jak to ze szczygłem było": nagroda za skromność.
„ 23. „Wesoły śpiewak": spokój sumienia podstawą radości.
„ 26. „U dziadunia": schludność.
„ 27. „Miotły, miotełki": schludność.
„ 36. „Ucieczka Bazi": miłość macierzyńska.
„ 52. „Prządki": nagroda za pracowitość.
„ 56. „Zmarzlak": junactwo, praca.
„ 58. „List Franka do Aniołka": współczucie.
„ 59. „Historja o smutnej choince": radość z radości drugiego.
„ 63. „Życzenia noworoczne": nie sądź drugiego wedle siebie.
„ 66. „Kolęda": ofiarność.
„ 70. „Jaś Sowizdrzał": litość dla zwierząt.
„ 72. „Pocieszycielka": miłość wśród rodzeństwa.
„ 74. „Szewczyk": praca.
„ 82. „Płótno": miłosierdzie.
„ 83. „Miłosierdzie".
„ 103. „Język i uszy": korzystaj z doświadczenia drugich.
„ 106. „Zabawa w woźnicę": przyznanie się do winy.
„ 113. „O czem ptaszek śpiewa": przywiązanie do swego gniazda.
Nr. 117. „Obietnica": dotrzymywanie słowa.
„ 125. „Zegar": pilność, wytrwałość.
„ 135. „W ogrodzie": przyznanie się do winy.
„ 135. „W ogrodzie": ochrona ptaków.
„ 147. „Przyjaciele": pomaganie sobie wzajemne.
„ 151. „Kot i wróbel": schludność, higjena.
„ 155. „Mysz wiejska i mysz miejska": poprzestawanie na małem.
„ 156. „Kasia gęsiarka": tylko praca daje zadowolenie.
„ 158. „Pszczółki": pracowitość.

Nr. 1. „Pobłogosław Boże".
„ 39. „W kościele".
„ 66. „Kolęda".
„ 88. „Polacy".
„ 96. „Ojczyzna twa".
„ 108. „Alleluja".
„ 109. „Święcone".
„ 114. „Nasz znak: Orzeł Biały".
„ 115. „Ojczysty znak".
„ 116. „Katechizm polskiego dziecka".
„ 150. „Rota".
„ 162. „Nasze grody".
„ 163. „Modlitwa polskiego dziecka".

III. Życie dziecka w domu i szkole.

Nr. 2. „U cioci".
„ 3. „O czem Andzia myśli wieczorem".
Nr. 4. „Ja też!"
„ 5. „Posłuszny Burek".
„ 8. „Ulubieńcy Marysi".

Nr. 10. „Piękny grzyb".
„ 17. „Nieostrożna zabawa".
„ 18. „Rozbój".
„ 19. „Kłopoty Hanki".
„ 20. „Bańki mydlane".
„ 26. „U dziadunia".
„ 30. „Sroka".
„ 34. „Nasza kózka".
„ 69. „Przygoda Piotrusia".
„ 72. „Pocieszycielka".
„ 85. „Sss.."
Nr. 94. „Zadanie".
„ 106. „Zabawa w woźnicę".
„ 117. „Obietnica".
„ 120. „Zabawa w żaby".
„ 125. „Zegar".
„ 129. „Kwiaty jabłoni".
„ 135. „W ogrodzie".
„ 136. „Uwolnienie".
„ 146. „Nad rzeką".
„ 147. „Przyjaciele".
„ 161. „Do Warszawy!".

IV. Zajęcia i współżycie ludzi.

Nr. 10. „Piękny grzyb": jesienne zajęcia gospodarskie.
„ 12. „Muchomór": jesienne zajęcia gospodarskie.
„ 21. „Październik": praca jesienna w polu i w gospodarstwie wiejskiem.
„ 24. „Dawno, bardzo dawno": polowanie w celu zdobycia pożywienia.
„ 33. „Lepianka": budowanie domostwa.
„ 42. „Kopią i sieją": praca w polu i w ogrodzie.
„ 43. „Orka": praca w polu.
„ 51. „Sąsiad": korzyści płynące ze współdziałania.
Nr. 52. „Prządki": przędzenie.
„ 67. „Pierwszy sołtys": potrzeba władzy.
„ 73. „Rzemieślnicy": rzemiosła i handel.
„ 74. „Szewczyk".
„ 93. „Jaś Sowizdrzał na jarmarku": handel.
„ 95. „Nieprzyjaciele": narada, obrona kraju.
„ 104. „Gniezno": budowa osady.
„ 135. „W ogrodzie": praca w ogrodzie.
„ 153. „Jagnię": żniwo, sprząt zboża i koniczyny, grochu; młynarz, piekarz.
„ 157. „Lato": żniwo, sprząt zboża.

V. Prehistorja i bajeczne dzieje Polski.

„Opowiadania Jagusi".
Nr. 24. I. „Dawno, bardzo dawno".
„ 33. II. „Lepianka".
„ 42. III. „Kopią i sieją".
„ 51. IV. „Sąsiad".
„ 57. V. „Chata z drzewa".
„ 67. VI. „Pierwszy sołtys".
„ 73. VII. „Rzemieślnicy".
„ 81. VIII. „Światowid".
Nr. 88. IX. „Polacy".
„ 95. X. „Nieprzyjaciele".
„ 104. XI. „Gniezno".
„ 114. XII. „Nasz znak: Orzeł Biały".
„ 127. XIII. „Krak".
„ 13[illegible]. XIV. „Córka Kraka".
„ 149. XV. „Kmieć Piast księciem".

VI. Legendy, baśnie, liryka.

Nr. 47. „Sobotni promyk".
„ 53. „Bajka o wichrach".
„ 52. „Prządki".
„ 54. „Wiatr".
„ 89. „Na Gromniczną".
„ 90. „Co to są krasnoludki".

Nr. 123. „Piosnka majowa".
„ 124. „Do kukułki".
„ 130. „Jabłonka".
„ 144. „Lilja wodna i wróżka".
„ 156. „Kasia gęsiarka".

Obok tych sześciu działów osobny dział VII-my stanowi

Opowiadanie treści obrazków:

1. „Kto mniejszy, to pewniejszy" (bez słów).
2. „Co Basia widziała na obrazku" (z tekstem).
3. „Przygody Janka" (bez słów).

Powyższy spis rzeczowy wykazuje, że na ogólną liczbę **165** czytań

I. **125** czytań daje materjał do nauki realjów, z czego
- a) **60** zawiera wiadomości z przyrody żywej (świat roślinny i zwierzęcy), zaś
- b) **65** wiadomości z nauki o przedmiotach martwych, o zjawiskach atmosferycznych i klimatycznych, oraz z nauki o kalendarzu.

II. **70** czytań zawiera nauki religijno-moralne, patrjotyczne, daje substrat do wyrabiania sądu o przedmiotach i osobach.

III. **27** czytań opisuje zdarzenia z życia dzieci w domu i szkole.

IV. **18** czytań opisuje zajęcia i współżycie ludzi.

V. **15** czytań podaje opowiadania z prehistorji i bajecznych dziejów Polski.

VI. **11** czytań stanowią legendy, baśnie (świat fantastyczny), liryka.

VII. **3** opowiadania obrazków mają za cel kształcenie spostrzegawczości dzieci i wyrabianie ich zdolności do samodzielnego wyrażania myśli.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 9.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 25 lipca 1922.

TREŚĆ.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 czerwca 1922 r. I. 17774/I w sprawie przenoszenia nauczycieli szkół powszechnych do innego Okręgu szkolnego.

Na podstawie art. 4 poz. 12 Ustawy z dnia 4 czerwca 1920 (Dz. U. Rz. P. N. 50, poz. 304) o tymczasowym ustroju władz szkolnych, upoważniam Kuratorów Okręgów szkolnych do załatwiania we własnym zakresie działania bez odnoszenia się do Ministerstwa W. R. i O. P. próśb nauczycieli szkół powszechnych, starających się o przeniesienie z innych Okręgów szkolnych.

Sposób postępowania będzie przytem następujący:

Nauczyciel starający się o zamianowanie go w innym Okręgu szkolnym (przeniesienie), wnosi podanie do Kuratora tego Okręgu szkolnego, w którym pragnie otrzymać stanowisko. Podanie to wnosi przepisaną drogą służbową, a więc przez kierownictwo szkoły, w której pracuje i Kuratora swego Okręgu szkolnego; Kurator ten przesyła podanie wraz z opinją inspektora szkolnego i ze swoją opinją o kandydacie do Kuratora tego Okręgu, w którym dany nauczyciel chce pracować. Jeżeli przeciw przeniesieniu kandydata do innego Okręgu zachodzą ważne względy służbowe, Kurator winien to wyraźnie zaznaczyć i szczegółowo umotywować. Kurator drugi przesyła podanie do zaopinjowania tym czynnikom powiatowym (ew. miejscowym), które na podstawie obowiązujących w danym okręgu przepisów współdziałają przy obsadzaniu stanowisk nauczycielskich. Po otrzymaniu opinji Kurator rozstrzyga o mianowaniu lub odmowie, jeżeli pierwszy Kurator nie poczynił zastrzeżeń przeciw przeniesieniu nauczyciela ze względu na potrzeby swego Okręgu. W takim razie przesyła na ręce pierwszego Kuratora dekret nominacyjny lub zawiadomienie o odmowie. Jeżeli zaś zastrzeżenie takie ze strony pierwszego Kuratora istnieje, a Kurator drugi mimoto chciałby przenieść kandydata do swego Okręgu, przesyła sprawę Ministerstwu celem ostatecznego rozstrzygnięcia. Ministerstwo o swej decyzji zawiadamia Kuratora drugiego, który w myśl tej decyzji sprawę ostatecznie załatwia.

Za Ministra:
T. Łopuszański
Podsekretarz Stanu.

L. 39052/I.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ściągania rat pożyczek w razie śmierci lub opuszczenia samowolnego posady przez nauczycieli.

Ogłoszony w Dzienniku urzędow. Min. W. R. i O. P. z dnia 11 czerwca 1922 Nr. 21, poz. 229.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 21 grudnia 1921 r. l. 14359/D.B. wyjaśniło co następuje:

Pretensje Skarbu Państwa do zmarłych funkcjonarjuszów państwowych z tytułu zaległych rat zaliczek na pobory, powinny być skompensowane z ewentualnemi wzajemnemi wierzytelnościami zmarłego dłużnika do Skarbu Państwa, wynikłemi ze stosunku służbowego. Pretensje Skarbu Państwa należy zgłosić we właściwym sądzie spadkowym za pośrednictwem Generalnej Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej. Jedynie wtedy, gdy zmarły funkcjonarjusz nie pozostawił żadnego majątku, skutkiem czego zaniechano wdrożenia pertraktacji spadkowej i okoliczność ta stwierdzoną zostanie przez Sąd, prowadzący pertraktację spadkową, należy daną pretensję odpisać jako nieściągalną po uprzedniem uzyskaniu zgody Ministerstwa Skarbu.

Co się tyczy funkcjonarjuszów państwowych, opuszczających dobrowolnie służbę państwową, to funkcjonarjusze ci winni bezwarunkowo uiścić się z długu przed zwolnieniem ze służby.

W wypadkach, w których funkcjonarjusze państwowi opuszczają służbę samowolnie przed otrzymaniem zwolnienia, winny władze, powołane do asygnowania uposażeń, wezwać danego funkcjonarjusza do zapłacenia dłużnej kwoty, przyczem należy wyraźnie zaznaczyć, że w razie niezastosowania się do wezwania, pretensji Skarbu Państwa dochodzić się będzie w drodze sądowej.

W wypadkach takich rzeczą odnośnych władz będzie stwierdzić adres dłużnika i skierować sprawę do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie jednego z jej oddziałów, których zadaniem jest przedsięwziąć odpowiednie kroki sądowe.

Warszawa dnia 1 marca 1922.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Żłobicki.

L. 24027/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie budowy szkół powszechnych.

Sejm Ustawodawczy uchwalił dnia 17 lutego 1922 ustawę o budowie publicznych szkół ogłoszoną w Dzienniku Ustaw Rzeczp. P. Nr. 18 z r. 1922 poz. 144. (Dz. Urz. Kurat Nr. 5. z r. 1922).

Celem natychmiastowego podjęcia akcji budowy publicznych szkół powszechnych przed wydaniem w tym względzie wszystkich potrzebnych rozporządzeń wykonawczych do powyższej ustawy, Kuratorjum O. S. L. podaje na razie do wiadomości i stosowania się wskazówki dotyczące przedkładania podań o zatwierdzenie budowy szkół powszechnych i o przyznanie zasiłków ewentualnie pożyczek na budowę szkół wraz z mieszkaniem dla nauczycieli.

W roku bieżącym w pierwszym rzędzie należy przedkładać wnioski o dokończenie budowy budynków szkolnych, lecz tylko dla tych szkół które odpowiadają zasadom normalnej sieci szkolnej.

Co się tyczy budowy nowych szkół należy wziąć w bieżącym roku pod rozwagę budowę szkół powszechnych w tych gminach, w których wynajem lokali szkolnych jest zupełnie niemożliwy, a znaczna liczba dzieci jest dla braku budynku szkolnego pozbawiona nauki.

Ze szkół różnych stopni organizacyjnych pierwszeństwo co do budowy należy dać szkołom siedmioklasowym.

W tym celu przygotuje Inspektor szkolny w myśl art. 2 ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych plan sieci szkolnej (art. 3 i 4 ustawy), w której uwzględni na razie tylko najbliższą okolicę miejscowości, w której budynek szkolny ma być wybudowany.

Wedle art. 1 ustawy o budowie publicznych szkół powszechnych obowiązek budowy szkoły cięży na gminie. Gmina bowiem jest obowiązana dostarczyć przypadającej na nią części funduszów na budowę lub przebudowę budynków szkolnych wraz z mieszkaniem dla nauczycieli, podjąć pracę przygotowawczą i zająć się samą budową lub przebudową szkoły wraz z mieszkaniem dla nauczycieli.

W myśl art. 8 ustawy o budowie publicznych szkół powszechnych Kurator Okręgu Szkolnego decyduje o kolejności budowy poszczególnych szkół i wyznacza czas, w którym szkoła ma być wybudowana. Ustawa

więc daje prawo Kuratorowi zmusić gminę w określonym przez siebie terminie do budowy szkoły o takim stopniu organizacyjnym, jaki stosownie do liczby dzieci w wieku szkolnym uzna za konieczny.

W roku bieżącym jednak szkoły będą budowane, względnie budowa już rozpoczęta dokończona oraz zasiłki i pożyczki przyznane tylko tam, gdzie same gminy oświadczą gotowość bezzwłocznego przystąpienia do budowy szkół i pokrycia przypadających na nie części kosztów.

Jeżeli gmina chce budować szkołę, to Rada gminna winna powziąć uchwałę o przystąpieniu do budowy i uchwałę o pokryciu przypadających na gminę 50 prc. kosztów budowy szkoły tudzież ewentualnie uchwałę o zaciągnięciu pożyczki.

Uchwały Rad gminnych (miejskich) podlegają zatwierdzeniu przez władze nadzorcze (Rady powiatowe) względnie tymczasowy Wydział samorządowy. Przy przedkładaniu przez Rady szkolne powiatowe wniosków o budowę szkół winny być dołączone odpisy powyższych uchwał Rad gminnych (miejskich) oraz zatwierdzenie władzy nadzorczej.

W powiatach na wschód od Sanu, gdzie obszarów dworskich nie wcielono jeszcze do gmin, winny gminy te porozumieć się z odnośnemi obszarami dworskiemi co do pokrycia przypadających na nie części kosztów budowy szkoły w stosunku do opłacanych podatków. W razie niedojścia gminy z obszarem dworskim do porozumienia winny w myśl art. 2 ustawy o budowie szkół odpowiednie władze polityczne t. j. Starostwa ustalić udział w wydatkach połączonych z budową szkoły.

Jeśli kilka gmin należy do jednego zakresu szkolnego, wtedy wszystkie gminy, ewentualnie obszary dworskie, pokrywają przypadające na gminy (ewentualnie obszary dworskie) koszta budowy w stosunku procentowym do opłacanych podatków wraz ze wszystkiemi dodatkami państwowemi. Nadto gmina na której obszarze ma się wybudować budynek szkolny jest obowiązana wystarać się o grunt podbudowlany z boiskiem i ogrodem szkolnym o obszarze określonym w art. 3 ustawy o budowie szkół; wszystkie gminy (obszary dworskie) partycypują we wszystkich wydatkach a więc i kosztach ewentualnego kupna gruntu.

Znaczniejsze zmniejszenie obszaru gruntu szkolnego dopuszczalne jest za zezwoleniem Kuratora Okręgu Szkolnego tylko w miastach; w każdym razie należy dążyć do tego, aby także w miastach mogło być przy każdej szkole urządzone boisko. Ogród szkolny może być w miastach wspólny dla kilku szkół i może znajdować się poza szkołą.

We wsiach uwzględnia się w zasadzie tylko małe odchylenia od podanych w ustawie norm dla obszarów gruntów podbudowlanych.

W razie koniecznej potrzeby może być grunt w myśl art. 4 ustawy o budowie szkół dla celów szkolnych wywłaszczony; w roku bieżącym ze względu na związane z tem formalności należy zaniechać wniosków o budowę szkół na gruncie, który musiałby dopiero być wywłaszczony.

Do podania o budowę szkoły należy dołączyć dowód zabezpieczenia gruntu podbudowlanego a to: wyciąg hipoteczny, arkusz posiadłości gruntowej i kopję z mapy katastralnej.

Celem zbadania, czy grunt przeznaczony pod budowę szkoły z mieszkaniem dla nauczycieli jest na ten cel przydatny, tworzy inspektor szkolny pod swojem przewodnictwem komisję, do której zaprasza rzeczoznawców. Wskazanem jest zaproszenie do niej w porozumieniu ze Starostą lekarza i inżyniera powiatowego lub w braku tego inżyniera Wydziału powiatowego.

Do czasu ogłoszenia nowej instrukcji o badaniu gruntów szkolnych, należy kierować się dotychczas obowiązującemi przepisami i wskazówkami.

Z czynności komisji w sprawie zbadania gruntu spisuje się protokół. Do protokołu należy dołączyć dokładny opis gruntu wedle dołączonego szematu i odręczny plan sytuacyjny w dwóch egzemplarzach. Na jednym z nich należy zaznaczyć projektowane rozmieszczenie budynków, ustępu, studni, zabudowań gospodarczych, boiska i ogrodu. Protokół ten wraz z załącznikami dołączyć należy do wniosku o budowę szkoły. Co do wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli należy przestrzegać ściśle postanowień rozporządzenia Minist. W. R. i O. P. z dnia 5 kwietnia 1922 (Dz. U. M. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 112.) ogłoszonego w dzienniku urzędowym Kuratorjum Okręgu Szkolnego z dnia 20 maja 1922 Nr. 6 (strona 156).

Jednocześnie z budynkiem szkolnym wraz z mieszkaniem dla nauczyciela kierującego, należy wziąć pod rozwagę budowę pomieszkania dla podwładnych nauczycieli o ile gmina nie może zapewnić nauczycielom tym odpowiednich mieszkań w inny sposób.

O tem czy mieszkania, których ma dostarczyć gmina, są odpowiednie, orzeka Rada szkolna powiatowa na podstawie wyniku badania komisji złożonej z lekarza powiatowego, inspektora szkolnego i jednego członka Rady szkolnej powiatowej.

Projekty i kosztorysy budynków szkolnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli winna w zasadzie sporządzać gmina we własnym zakresie. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego może jednak na przyszłość zarządzić na koszt funduszu budowlanego wykonanie planów i przedmiarów budowy szkół. W miastach ze względu na konieczność dostosowania budynków szkolnych do sąsiednich budynków oraz ewentualnie dla szczupłości placów, korzystanie z gotowych planów możliwe będzie tylko w wyjątkowych wypadkach. Jeżeli gmina sporządza projekt planów we własnym zakresie wskazane jest przedłożenie przez Radę szkolną powiatową Kuratorowi do wstępnej aprobaty najpierw tylko szkiców w celu uniknięcia straty czasu i kosztów, jakie pociągnęłyby za sobą możliwe zmiany w projektach przesłanych do ostatecznego zatwierdzenia. Kuratorjum O S. będzie natomiast przesyłać gotowe projekty dopiero po postanowieniu i po zatwierdzeniu budowy szkoły oraz przyznaniu zasiłku gminie na budowę.

Ze względu na znaczne obecnie koszta budowy gmina może w drodze wyjątku otrzymać zezwolenie na wzniesienie na razie tylko części budynku szkolnego. Budynek szkolny winien być w tym wypadku tak zaprojektowany aby dobudowa pozostałej części budynku dała się łatwo uskutecznić. Projekty przedłożone do zatwierdzenia muszą być jednak wykonane dla całego budynku szkolnego; na projektach należy uwidocznić część budynku, która ma być wzniesiona obecnie i część, która ma być dobudowana w przyszłości.

Szczególną uwagę w czasie budowy szkoły zwracać należy na to, aby postawiony budynek szkolny był suchy i ciepły. Budynek wilgotny zniszczy grzyb w krótkim czasie, a nadto będzie ustawicznym powodem groźnych chorób u uczniów i nauczycieli. Budynek zimny będzie w naszym klimacie przez większą część roku niemal bezużyteczny. Skostniałe bowiem z zimna dzieci ani nie mogą w całej pełni korzystać z dobrodziejstw wychowania i nauki, ani też w takiej szkole nie da się wytworzyć tego radosnego nastroju, który powinien być cechą nowożytnej szkoły. Nauczyciel w zimnym budynku będzie się zawsze czuł nieszczęśliwym i trudno się spodziewać, aby w tych warunkach mógł jak najlepiej spełniać swoje obowiązki.

Powyższe względy należy mieć na oku już przy wyborze gruntu podbudowlanego oraz materjału, z jakiego ma być postawiony budynek szkolny wraz z mieszkaniem dla nauczycieli.

Pożądane jest aby budynki były murowane z cegły, można jednak stawiać budynki także z drzewa, byle tylko przy odpowiedniej grubości ścian i odpowiedniem wykonaniu budowy oraz doborze materjału drzewnego budynki te były suche i ciepłe.

Do wniosku Rady szkolnej powiatowej o zatwierdzenie budowy szkoły i o przyznanie gminie na ten cel zasiłku winien być dołączony kosztorys zamierzonej budowy wraz z mieszkaniem dla nauczycieli. Jeżeli gmina sama sporządza projekty oraz kosztorysy, Rada szkolna powiatowa winna przedłożyć przy wniosku w sprawie budowy szczegółowy kosztorys w 2 egzemplarzach. Taki kosztorys powinien zawierać dokładne obliczenie ilości robót i materjałów na podstawie wykazu cen jednostkowych, które winny być stwierdzone przez budowlaną władzę powiatową.

Jeżeli gmina zawarła umowę o budowę szkoły z przedsiębiorcą należy przedłożyć umowę lub wierzytelny jej odpis.

W razie budowy tylko części budynku szkolnego, należy sporządzić w celu zatwierdzenia budowy szczegółowy kosztorys tylko tej części budynku, która ma być obecnie postawiona.

Jeżeli gmina nie sporządza sama projektów tylko Kuratorjum Okręgu Szkolnego, niemniej winna sporządzić przybliżony kosztorys, który Rada szkolna powiatowa dołączy do wniosku o budowę szkoły.

W przybliżonym kosztorysie należy podać kubaturę budynku szkolnego obliczoną na podstawie zaprojektowanego przez gminę i uzgodnionego z inspektorem szkolnym programu budowy szkoły wraz z mieszkaniem dla nauczycieli, cenę miejscową 1 m^3 zabudowanej przestrzeni, oraz ceny najważniejszych materjałów budowlanych z dostawą na miejsce budowy: cegły (1000 sztuk), wapna (1 kg), drzewa tartego (1 m^3), żelaza sztabowego (1 kg) oraz ceny robocizny: robotnika ukwalifikowanego i niewykwalifikowanego (1 godzina).

Kosztorysy zamierzonej budowy będą dla Kuratorjum dowodem że gmina zdaje sobie sprawę z ciężarów, jakie nałoży na nią budowa i posłużą za podstawę przy przyznaniu gminom zasiłków.

Projekty i kosztorysy budynków szkolnych wraz z mieszkaniem dla nauczycieli wymagają zatwierdzenia nietylko przez odnośne władze budowlane, zgodnie z obowiązującemi przepisami w b. Galicji, to jest gminy względnie Wydziały powiatowe, lecz także przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

Na budowę i przebudowę budynków szkolnych będą w miarę rozporządzalnego kredytu udzielane przez Kuratorjum O. S. zgodnie z art. 10 ustawy o budowie szkół zasiłki w wysokości 50 prc. kosztów budowy wedle zatwierdzonego kosztorysu. Do kosztów budowy, których 50 prc. pokrywa Skarb Państwa wlicza się koszta sporządzenia projektów, kosztorysów, prowadzenia i nadzoru budowy, koszt odwodnienia i splantowania placu podbudowlanego, ogrodzenia i kanalizacji realności szkolnej, koszt budowy studni i urządzeń wodociągowych i t. p.

Nadwyżkę kosztów wynikających z budowy szkół ponad normy przewidziane w programie normalnym, pokryć mają wyłącznie partycypujące gminy i obszary dworskie w stosunku do opłacanych podatków.

Prócz zasiłków na budowę szkoły gminy mogą otrzymać procentowe długoterminowe pożyczki, których warunki będą ogłoszone osobnem rozporządzeniem. Żadnych innych świadczeń na budowę szkół ze Skarbu Państwa gminy nie mogą otrzymywać. Państwo nie będzie dostarczać gminom drzewa budowlanego ani po ulgowych cenach ani tem mniej bezpłatnie.

Rada szkolna powiatowa winna przy wniosku o budowę szkoły dołączyć oprócz wyjaśnień i cennika materjałów, o których dotychczas była mowa, także plan sfinansowania zamierzonej budowy.

Budowa szkoły musi być wykonana w ciągu dwu lat a wyjątkowo tylko przy większych budowlach w przeciągu trzech lat. Plan finansowy winien więc być tak ułożony, aby w przeciągu tego czasu można pokryć całkowity koszt budowy.

Plan sfinansowania budowy szkoły i mieszkania dla nauczycieli przedkłada Rada szkolna powiatowa wraz z umotywowanym wioskiem Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

Plan ten winien zawierać oprócz kosztów zamierzonej budowy następujące dane:

1. Sposób prowadzenia budowy gospodarczy t j. gmina we własnym zakresie lub przez oddanie w przedsiębiorstwo.

2. Czas (data) rozpoczęcia i wykończenia budowy.

3. Sposób pokrycia kosztów budowy,

   a) z zasiłku ze Skarbu Państwa w wysokości 50 prc. zatwierdzonego kosztorysu ze wskazaniem sum i terminów, w których pożądane jest wypłacanie tego zasiłku,

b) z darowizn i ofiar w gotówce lub w materjałach przeliczonych na gotówkę, z zasiłków od osób prywatnych, instytucyj i innych,

c) z sum posiadanych ewentualnie przez gminę a przeznaczonych na cele budownictwa,

d) z podatków, które mogą być na podstawie uchwał ściągnięte przed wykończeniem budowy z podaniem sum i terminów ich wpływu,

e) z pożyczki ze Skarbu Państwa z podaniem sum i terminów w których pożądana jest wypłata tej pożyczki,

f) z innych pożyczek i dochodów gminnych.

4. Stan majątkowy gminy z wyszczególnieniem jej zadłużenia oraz z nadmienieniem, czy gmina posiada majątek i jakiej wartości: grunty, lasy, budowle, przedsiębiorstwa i t p.

Stan majątkowy gminy winien być stwierdzony przez Wydział powiatowy.

5. Dotychczasowe obciążenie gminy podatkami gminnemi i dodatkami oraz wzrost obciążenia spowodowany zamierzoną budową szkoły.

6. Jeżeli w miejscowości w której ma być postawiona nowa szkoła są własne budynki szkolne, należy podać dalszy sposób ich użytkowania.

7. Jeżeli budowa szkoły jest już rozpoczęta należy także przedłożyć sprawozdanie techniczne i finansowe z wykonanych już robót i podać sumy udzielone poprzednio tytułem zasiłku lub pożyczki ze Skarbu Państwa lub z funduszu szkolnego krajowego.

W sprawozdaniu technicznem należy podać, jakie roboty jeszcze są do wykonania celem zupełnego wykończenia budynku szkolnego tudzież ich koszt.

Wypłata przyznanych ze Skarbu Państwa zasiłków i pożyczek może nastąpić jedynie tylko po zebraniu przez gminę przynajmniej pewnej części przypadających na nią kosztów budowy i po przedłożeniu gwarancji stwierdzającej pewność zebrania reszty kosztów w ściśle określonych terminach.

Powyższe wskazówki mają na celu tylko wyjaśnienie trybu postępowania przy składaniu podań i wniosków o budowę szkół i otrzymania subwencji na budowę. Wskazówki i wyjaśnienia dotyczące wypłaty przyznanych subwencyj, prowadzenia budowy, zawarcia umowy z przedsiębiorcą, kontroli i nadzoru zostaną ogłoszone osobnem rozporządzeniem.

Na inspektorów szkolnych, Rady szkolne miejscowe i nauczycieli spada teraz ważny i odpowiedzialny lecz wdzięczny obowiązek wśród pracy nad przysporzeniem szkołom powszechnym własnych budynków.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego żywi zatem nadzieję, że nietylko inspektorowie szkolni, ale wszystkie czynniki, którym leży na sercu dobro szkolnictwa powszechnego, w miarę sił swoich i możności przyczynią się do ożywienia akcji budowy szkół powszechnych.

W końcu dołącza się spis załączników, które należy przedłożyć wraz z wnioskiem tyczącym się budowy szkoły.

We Lwowie dnia 10 lipca 1922.

Kurator:
Sobiński.

SZEMAT

opisu gruntu szkolnego (placu pod szkołę i placu pod domy mieszkalne dla nauczycieli).

1. Wieś (miasto) . . . . gmina . . . . powiat . . . .
2. Stopień organizacyjny projektowanej szkoły.
3. Obszar gruntu szkolnego w m^2 (1 morg = około 5600 m^2).
4. Czy grunt szkolny znajduje się w środku wsi (miasta), czy poza zabudowaniami i jak daleko.
5. Otoczenie gruntu szkolnego (czy są w pobliżu moczary, stawy, rzeka, lasy, pola orne, łąki, zabudowania zwarte, fabryki).
6. Topograficzny wygląd placu (czy jest wzniesiony, czy nisko położony, czy teren jest równy, pagórkowaty, pochyły i ku której stronie świata itp.).
7. Zabudowania istniejące na gruncie szkolnym.
8. Warstwy gruntu do głębokości 2 m, rodzaj i grubość warstw, czy grunt jest przepuszczalny, suchy, mokry, czy woda zaskórna dochodzi do tych warstw i do jakiej wysokości.
9. Głębokość studni znajdujących się w pobliżu placu szkolnego.
10. Uwagi co do możności urządzenia studni na placu szkolnym lub innego sposobu zaopatrywania szkoły w dobrą wodę do picia.

Do opisu należy dołączyć plan sytuacyjny gruntu szkolnego (w 2 egzemplarzach) z podaniem wymiarów placu w metrach, szerokości przyległych dróg i odległości sąsiednich zabudowań od granic placu oraz oznaczyć zabudowania istniejące na gruncie szkolnym i strony świata. Pożądana podziałka 1 : 500.

Na jednym z dołączonych planów należy zaznaczyć projektowane rozmieszczenie budynku szkolnego, ustępu, studni, zabudowań gospodarczych, ogrodu szkolnego, boiska i domu mieszkalnego.

SPIS

załączników do wniosku w sprawie budowy publicznej szkoły powszechnej.

1. Dokumenty stwierdzające tytuł własności gruntu pod budowę szkoły i domów mieszkalnych dla nauczycieli (wyciąg hipoteczny, arkusz posiadłości gruntowej, kopja z mapy katastralnej).

2. Protokół Komisji o przydatności gruntu pod budowę szkoły i domów mieszkalnych.

3. Opis gruntu szkolnego.

4. Plan sytuacyjny placu szkolnego w 2 egzemplarzach.

5. Plany, projekty lub szkice budynku szkolnego i domów mieszkalnych dla nauczycieli, albo tylko wykaz i wymiary pomieszczeń, jakie zawierać mają budynek szkolny i domy mieszkalne dla nauczycieli z nadmienieniem, czy budynek ma być murowany, drewniany, czy też z innego materjału.

6. Jeżeli gmina wiejska nie buduje domów mieszkalnych dla nauczycieli, należy dołączyć orzeczenie Rady szkolnej powiatowej, że mieszkania dla nauczycieli, które gmina zobowiązuje się dostarczyć, są odpowiedne.

7. Kosztorys szczegółowy lub przybliżony z opinją inżyniera powiatowego i z uwidocznieniem miejscowych cen ważniejszych materjałów budowlanych (cegły, wapna, kamienia, drewna budowlanego i cen robocizny, poświadczonych przez władze powiatowe).

8. Plan sfinansowania budowy.

9. Odpis uchwał Rady miejskiej, Rady gminnej, o przystąpieniu do budowy szkoły, pokrycia przypadających na gminę 50 prc. kosztów budowy oraz ewentualne uchwały o zaciągnięciu pożyczki.

L. 17349/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie zabezpieczenia gruntu dla użytku nauczycielstwa.

Z przedłożonych sprawozdań na okólnik z dnia 13 września 1921 l. 31013 Kuratorjum powzięło, że nie wszystkie Rady szkolne powiatowe dokładają należytych starań, aby nauczycielstwu zabezpieczyć używanie 2 morgowego pola po myśli art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 434.

Nadesłane wykazy stwierdzają, że tylko część nauczycielstwa posiada należący mu się grunt orny, większość zaś pobiera równoważnik pieniężny bez poprzedniego przeprowadzenia rozprawy konkurencyjnej

wydania orzeczenia przez Kuratorjum, a część nie posiada ani pola, ani też nie pobiera równoważnika.

Jak wielką wagę przywiązuje nauczycielstwo do korzyści z pola świadczy o tem liczny napływ podań o posady, do których przywiązany jest grunt orny.

Kuratorjum świadome jest na jakie przeszkody natrafiają Rady szkolne powiatowe przy uzyskaniu gruntu dla nauczycieli, wiadomo jednak, że gdzie nauczyciel rzetelną swą pracą pozyska uznanie miejscowej ludności, tam zazwyczaj życzliwe poparcie członków gminy ułatwia zabezpieczenie dla niego gruntu. Tem rychlej poparcie to uzyska nauczyciel, który gorliwie pracuje nad podniesieniem różnych gałęzi gospodarstwa rolnego.

Na tę okoliczność zechcą Inspektorowie szkolni przy każdej sposobności zwracać uwagę nauczycielstwa, Kuratorjum zaś aby stwierdzić jak wielką wagę przywiązuje do tej sprawy, w szczególności do pracy nad podniesieniem zaniedbanego u nas sadownictwa i bartnictwa, ustanowi co roku po kilka premij dla każdego powiatu, które przyznawać będzie zasłużonym w tej dziedzinie nauczycielom na wniosek Rad szkolnych powiatowych.

Kuratorjum poleca, by Rady szkolne powiatowe bezzwłocznie rozpoczęły starania celem zabezpieczenia dla nauczycieli gruntu po myśli III ustępu okólnika b. Rady szkolnej krajowej z dnia 24 października 1919 l. 320/pr. (Dziennik Urzędowy Nr. 10 str. 250) tem więcej skoro z powodu mylnej interpretacji ustawy przez Rady szkolne Skarb Państwa wypłaca obecnie znaczne sumy na pokrycie równoważników pieniężnych za grunt, które po uregulowaniu sprawy gruntów szkolnych gminy będą zniewolone zwrócić po myśli rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 15 grudnia 1921 l. 35522/I.

W niektórych gminach zajdzie potrzeba zabezpieczenia pola w drodze dzierżawy. W wyjątkowych tylko przypadkach Rady szkolne powiatowe starać się powinny o uzyskanie potrzebnej kwoty ze Skarbu Państwa z tytułu równoważnika pieniężnego w zamian za użytkowanie pola w naturze, w szczególności tylko tam, gdzie stwierdzono dowodnie, że gmina nie posiada gruntu będącego jej własnością.

Aby możliwie najrychlej osiągnąć cel Kuratorjum poleca:

1. Zwrócić się z prośbą o życzliwą radę i pomoc do Starostw i Wydziałów powiatowych, które niewątpliwie nie odmówią swego poparcia.

2. Wyjaśnić wyczerpująco w porozumieniu z panem Starostą na najbliższej sesji wójtów ciążący na gminach obowiązek dostarczania dwumorgowego pola dla użytku nauczycieli i pouczyć, że te tylko gminy po myśli ustawy mogą być zwolnione od tego obowiązku, które istotnie nie posiadają żadnego gruntu a z dochodów nie mogą pokrywać wydatku na dzierżawę pola dla nauczycieli. Dalej że w czasie do dnia 30 czerwca 1920 nawet gminy nieposiadające gruntu mają obowiązek zapłacenia oznaczonego w ustawie równoważnika pieniężnego za grunt przypadający kierownikowi szkoły, który to obowiązek dopiero od dnia 1 lipca 1920 przeszedł na Skarb Państwa, wreszcie że gmina, któraby nie mogła zapłacić równoważnika pieniężnego za czas od dnia 1 lipca 1919 do dnia 30 czerwca 1920 może wnieść prośbę do Ministerstwa W. R. i O. P. za pośrednictwem Rady szkolnej powiatowej o przyznanie na ten cel subwencji ze Skarbu Państwa.

3. Doręczyć wójtom w krótkiej drodze po zakończeniu sesji przygotowane już pisemne wezwania, by najpóźniej do miesiąca przedłożyli odpis uchwały Rady gminnej, w jaki sposób gmina zabezpieczy dwa morgi pola, ewentualnie brakującą resztę dla użytku nauczyciela.

Na posiedzenie to mają gminy wybrać dwóch pełnomocników, którzy w wyznaczonym terminie w biurze Rady szkolnej powiatowej będą obowiązani zgłosić się celem przeprowadzenia dochodzenia dla zabezpieczenia gruntu dla nauczycieli.

4. Przesłać zbiorowe prośby niezamożnych gmin o subwencję za rok szkolny 1919/920 do zaopinjowania Starostwu, Wydziałowi powiatowemu i miejscowemu Inspektoratowi skarbowemu, a następnie przedłożyć Kuratorjum z wnioskiem opartym na uchwale pełnej rady której odpis dołączyć należy do wyczerpującego w tej kwestji sprawozdania.

5. Na podstawie odpisów protokołów nadesłanych przez gminy w sprawie zabezpieczenia pola będą Rady szkolne powiatowe wyznaczać terminy do przeprowadzenia dochodzeń. Dochodzenia te mogą pp. Inspektorowie szkolni przeprowadzać dla przyspieszenia przy sposobności wizytacyj szkół w odnośnych gminach, a nawet w sąsiednich. Opierając się na sprawozdaniu Zarządów szkół i opinji innych miarodajnych czynników, wypadnie termin wyznaczyć najpierw gminom przychylniejszym tej sprawie.

Jeśli gmina nie wyszle swoich pełnomocników na wyznaczony termin lub zażąda, by dochodzenie przeprowadzono na miejscu, wtedy

za porozumieniem się z p. Starostą przeprowadzać można dochodzenia na miejscu na koszt gminy.

6. Spisane protokoły dochodzeń przedłożą Rady szkolne powiatowe jak najrychlej Kuratorjum dołączając: a) zupełne akta, b) opinję Wydziału powiatowego i Inspektoratu skarbowego o możności lub niemożności dostarczenia gruntu dwumorgowego nauczycielom, c) potwierdzenie właściwego Urzędu hipotecznego że w danym razie gmina nie jest właścicielką gruntów, d) odpis uchwały pełnej Rady szkolnej powiatowej, poczem będzie wydane formalne orzeczenie po myśli § 2 rozporządzenia wykonawczego (Nr. 108 Dz. ust. Rzp. P. z 1920 r. do artykułu 9 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Nr. 65 Dz. U. Rzp. P. o uposażeniu nauczycieli szkół powszechnych).

Rady szkolne powiatowe postępując w sposób powyższy, uregulują w jak najkrótszym czasie sprawę gruntu szkolnego zgodnie z wymogami ustawy.

Kuratorjum wyraża nadzieję, że pp. Inspektorowie szkolni dołożą usilnych starań aby uregulować sprawę gruntów lub równoważników za grunt, a także zachęcą nauczycielstwo, by nie zapominało o tem, że jest moralnie obowiązane do obywatelskiej pracy nad podniesieniem gospodarstw miejscowych tak przez wzorową gospodarkę w swym ogrodzie i w polu jak i przez urządzanie pogadanek i odczytów z pokazami dla młodzieży i starszych mieszkańców gminy.

Dla użytku Rad szkolnych powiatowych zamieszcza się formularz protokołu rozprawy konkurencyjnej i wskazówki do spisania tego protokołu.

We Lwowie dnia 26 czerwca 1922.

Kurator:
w. z. *Gayczak.*

P R O T O K Ó Ł

rozprawy przeprowadzonej dnia . . . . . 192 . . . w . . . . . . w sprawie dostarczenia dwumorgowego pola ewentualnie równoważnika pieniężnego za grunt dla nauczyciela publicznej . . . klasowej szkoły w . . . . . . po myśli art. 9 i 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Nr. 65 Dz. U. Rzp. Pol.

Obecni:

Inspektor szkolny . . . . . jako prowadzący rozprawę.
Pełnomocnicy gminy: . . . . .
Reprezentant obszaru dworskiego: . . . .
Reprezentant szkoły . . . . . .

Rozprawa.

Inspektor szkolny odczytawszy wyżej powołane artykuły ustawy przedstawia obecnym stronom obowiązek dostarczenia dla użytku miejscowych nauczycieli po dwa morgi gruntu ornego, ewentualnie w braku odpowiedniego gruntu obowiązek złożenia kwot tytułem równoważnika pieniężnego.

Po dokładnem omówieniu sprawy pełnomocnicy gminy składają należycie wystawione i podpisane pełnomocnictwa i odpowiadają na następujące pytania:

1. Czy i ile gruntu posiada obecnie fundusz szkolny miejscowy?
2. Kto i kiedy ofiarował grunt ten dla szkoły?
3. Czy i na kogo grunt ten jest zaintabulowany i kto go używa?
4. Ile potrzeba gruntu, by każdy z miejscowych nauczycieli miał zapewnione ustawowe 2 morgi ornego gruntu?
5. Czy i o jakiej powierzchni posiada gmina grunt orny lub nadający się pod uprawę?
6. W jakiej odległości od szkoły znajdują się te grunta?
7. Z których parcel gruntowych składa się ten grunt, i w jakim przeciągu czasu zaintabuluje gmina na fundusz szkolny miejscowy potrzebny obszar gruntu?
8. Czy i w jaki sposób przyczyni się właściciel obszaru dworskiego do uregulowania i zabezpieczenia gruntu dla nauczycieli?
9. Czy (ewentualnie) nie możnaby w drodze kupna, zamiany lub ostatecznie w drodze dzierżawy na dłuższy okres czasu zapewnić grunt dla użytku nauczycieli?
10. W jaki sposób i w jakim czasie strony konkurencyjne złożą na ten cel potrzebną kwotę lub przeprowadzą zamianę?
11. W jaki sposób strony konkurencyjne zabezpieczą regularne składanie kwot do funduszu szkolnego miejscowego na pokrycie równoważnika pieniężnego za grunt należny miejscowemu nauczycielowi?
12. Jakie jest zapatrywanie reprezentanta szkoły na powyższe oświadczenia stron konkurencyjnych?

Na tem protokół zakończono a po odczytaniu powyższych zeznań podpisano.

. . . . . dnia . . . . 192 . .

WSKAZÓWKI

dotyczące spisania protokołu rozprawy konkurencyjnej celem zabezpieczenia gruntu dla użytku nauczycieli.

ad 1. — Podać należy: a) dokładny wymiar ogrodu szkolnego wraz z placem użytym pod budowę i na boisko gimnastyczne; b) jaka powierzchnia ogrodu użyta jest pod uprawę; c) dokładny wymiar pola należącego do funduszu szkolnego miejscowego.

ad 2. — Wyjaśnić kto i kiedy ofiarował ogród szkolny i pole do użytku nauczyciela. Jeśli Rada szkolna miejscowa, Zarząd szkoły lub Rada szkolna powiatowa posiada w sprawie tej jakie dokumenty należy dołączyć je do protokołu rozprawy po sporządzeniu trzech odpisów, z których jeden przechowa Rada szkolna powiatowa w swoich aktach, a po jednym doręczy Radzie szkolnej miejscowej i Zarządowi szkoły z zawiadomieniem, że oryginalne dokumenty przesłano Kuratorjum do przechowania.

ad 3. — Jeśli ogród i pole zaintabulowano na fundusz szkolny miejscowy, należy złożyć do protokołu arkusz posiadłości gruntowej i wyciąg hipoteczny, a następnie sporządzić 3 odpisy uwierzytelnione przez Radę szkolną powiatową i zużytkować je jak pod 2. —

Jeśli gruntu szkolnego nie uprawia nauczyciel, wyjaśnić dokładnie powód tego.

ad 4. — Podać ilość klas systemizowanych i przyznanych klas nadetatowych a dla każdego nauczyciela liczyć po 2 morgi. Ogród szkolny tylko w takim razie wliczać do pola należącego się kierownikowi szkoły, jeśli powierzchnia ogrodu użyta pod uprawę wynosi więcej niż pół morga.

ad 5. — Gminę należy wezwać, jeszcze przed rozprawą, by pełnomocnikom swym doręczyła arkusz gruntowy posiadłości gminnych, a ewentualnie także wyciągi hipoteczne i mapę katastralną, potrzebną dla orjentacji. Przed rozprawą powinna też Rada szkolna powiatowa postarać się w krótkiej drodze o sporządzenie odpisu arkusza posiadłości gruntowej w Urzędzie ewidencji katastru podatku gruntowego, a ewentualnie sporządzić odpis z arkusza posiadłości gminnej z podaniem, które parcele gruntu gminnego nadają się pod uprawę, nie wyłączając pastwisk.

ad 6. — Podać odległość gruntu od szkoły.

ad 7. — Jeśli pełnomocnicy gminy zgodzą się na wydzielenie gruntu dla użytku nauczycieli, należy dokładnie określić parcele, które, mają być z całości gruntów gminnych wydzielone.

Gdyby gmina miała niewystarczający obszar gruntu nadającego się pod uprawę, należy dążyć do tego, by 2 morgi pola przyznano kierownikowi szkoły, a innym nauczycielom po 1 morgu. Za resztę pola w razie potrzeby przyznanoby równoważnik. Gdyby pełnomocnicy gminy wzbraniali się przyznać grunt dla nauczycieli, obecny przy rozprawie nauczyciel zastępujący Zarząd szkoły powinien dokładnie określić, z których parcel możnaby wydzielić wymaganą ustawą powierzchnię gruntu.

ad 8 i 9. — Jeśli grunt gminny jest za daleko położony, wypadnie dążyć do przeprowadzenia zamiany za grunt bliżej położony bądź na obszarze dworskim bądź innych osób, chociażby o mniejszej powierzchni, lub też dążyć do zobowiązania stron konkurencyjnych, by odpowiedni grunt kupiły, a w najgorszym razie wydzierżawiły na dłuższy okres czasu.

ad 10 i 11. — Wpisać dobrowolne zobowiązania stron konkurencyjnych do składania kwot potrzebnych na kupno lub dzierżawę gruntu na ręce

Rady szkolnej powiatowej, lub też kwot tytułem równoważnika pieniężnego, które składanoby w Radzie szkolnej miejscowej.

ad 12. — Reprezentant szkoły powinien podać do protokołu swoje zapatrywania na oświadczenia stron konkurencyjnych. Może również imieniem własnem i imieniem reprezentowanych przez siebie nauczycieli zgodzić się na mniejszą niż 2-morgową powierzchnię gruntu bez żadnych pretensyj do równoważnika pieniężnego za resztę gruntu, jeśli jakość i bliskość ofiarowanego gruntu za tem przemawiają i stanowią przez to wyrównanie za ubytek pola.

Zakończony protokół ma być w całości odczytany a następnie przez wszystkich obecnych podpisany i do niego dołączone pełnomocnictwa, arkusz gruntowy, wyciąg hipoteczny itp.

L. 14935/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i Zarządów szkół powszechnych w sprawie rejestracji gruntów szkolnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1922 L. 5292/I poleciło przeprowadzić rejestrację gruntów szkolnych wedle stanu z dnia 1 kwietnia 1922.

Celem wykonania tego polecenia wzywa się Zarządy szkół, aby przedłożyły Radom szkolnym powiatowym w dwóch egzemplarzach daty odnoszące się do gruntu szkolnego najpóźniej do 15 sierpnia b. r. według podanego wzoru. Na podstawie tych dat Rady szkolne powiatowe zestawią sumaryczny wykaz wszystkich szkół i przedłożą go Kuratorjum w dwóch egzemplarzach w nieprzekraczalnym terminie do 30 września b. r. Wykaz ten należy zestawić w formie tabeli, której nagłówkiem będą te same daty.

Z wykazów otrzymanych z Zarządów szkół dołączą Rady szkolne powiatowe po jednym egzemplarzu.

We Lwowie dnia 30 czerwca 1922.

Za Kuratora:
Gayczak.

Grunty szkolne w gminie . . . . . powiatu . . . . . według stanu z dnia 1 kwietnia 1922 r.

1. Liczba porządkowa.
2. Nazwa miejscowości, w której jest grunt szkolny.

3. Czy w tej miejscowości jest szkoła i ewentualnie iluklasowa.
4. Obszar gruntu szkolnego.
5. W ilu działkach jest grunt szkolny.
6. Obszar poszczególnych działek gruntu szkolnego.
7. Rodzaj gruntu szkolnego, ewentualnie poszczególnych działek.
8. Czy na gruncie szkolnym jest las lub ogród i jakiego obszaru.
9. Czy na gruncie szkolnym są budynki, ile budynków, jaki ich stan i rozmiary.
10. Na co są użytkowane budynki, znajdujące się na gruncie szkolnym.
11. Kto korzysta obecnie z gruntu szkolnego i w jaki sposób.
12. Czy grunt szkolny korzysta z serwitutów i jakich.
13. Jakie jest źródło własności, posiadania, względnie użytkowania gruntu szkolnego.
14. Jakie dowody stwierdzają prawo własności, posiadania lub użytkowania gruntu szkolnego.
15. Data i krótka treść dowodu, stwierdzającego prawo własności, posiadania lub użytkowania gruntu szkolnego.
16. Kto faktycznie rozporządza obecnie gruntem szkolnym.
17. Czy i jakie są spory co do przeznaczenia gruntu na cele szkolne.
18. Uwagi.

L. 1275/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie, Zarządów szkół powszechnych i Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych z prawem publiczności, seminarjów nauczycielskich państwowych i prywatnych z prawem publiczności oraz Dyrekcyj państwowych szkół zawodowych w sprawie stanu higjeny szkół i młodzieży szkolnej w roku szkolnym 1921/22.

W celu dostarczenia danych Ministerstwu Zdrowia Publicznego do rocznego sprawozdania o stanie higjeny szkół i młodzieży szkolnej w roku szkolnym 1921/22 poleca się wszystkim władzom szkolnym wymienionym w nagłówku odpowiedzieć na pytania podane w niżej umieszczonym kwestjonarjuszu.

Dyrekcje przedłożą Kuratorjum swe odpowiedzi do dnia 1 listopada b. r., Zarządy szkół powszechnych przeszlą swe odpowiedzi w tym samym terminie właściwym Radom szkolnym powiatowym, względnie Radzie szkolnej miejskiej we Lwowie.

Rady szkolne powiatowe i Rada szkolna miejska we Lwowie przedłożą Kuratorjum zebrane sprawozdania najpóźniej do dnia 10 listopada b. r.

We Lwowie dnia 4 lipca 1922.

Kurator:
Sobiński.

KWESTJONARJUSZ

w sprawie stanu higjeny szkół i młodzieży szkolnej w roku szkolnym 1921/22.

1. Powiat szkolny.
2. Miejscowość w której znajduje się szkoła.
3. Kategorja szkoły.
4. Imię i nazwisko wypełniającego kwestjonarjusz.
5. Budowa i urządzenia szkoły.
6. Stan sanitarny izb szkolnych, ustępów, sal gimnastycznych, boisk i placów do gier i zabaw ruchowych.
7. Ogrzewanie, oświetlenie i wentylacja izb szkolnych.
8. Liczba burs i stancyj dla młodzieży szkolnej oraz ich stan sanitarny.
9. Ogród szkolny.
10. Miejscowe zakłady, Towarzystwa gimnastyczne i sportowe popierające sprawę wychowania fizycznego młodzieży szkolnej.
11. Liczba młodzieży szkolnej (oddzielnie chłopców i dziewcząt) posiadających umiejętność pływania, wiosłowania, łyżwiarstwa, jazdy konnej, szermierki, strzelania.
12. Fizyczny rozwój młodzieży szkolnej (oddzielnie chłopców i dziewcząt).
13. Liczba chłopców i dziewcząt nieprzyjętych do szkoły z powodu wątłego zdrowia, ułomności lub choroby.
14. Odżywianie młodzieży szkolnej.
15. Liczba dożywianych uczniów i uczenic (oddzielnie).
16. Liczba i cel wycieczek szkolnych.
17. Czy istnieją kolonje wakacyjne (oddzielnie dla chłopców i dziewcząt),
18. Wykaz liczbowy młodzieży szkolnej (oddzielnie męskiej i żeńskiej) wysłanej w czasie feryj na kolonje wakacyjne.
19. Wykaz liczbowy młodzieży szkolnej (oddzielnie męskiej i żeńskiej) leczonej w sanatorjach.
20. Czy zamykano szkołę, bursę lub stancję uczniowską z powodu chorób zakaźnych; sposób przeprowadzonego odkażenia.
21. Wykaz liczbowy wypadków zakaźnych chorób ocznych i skórnych jakie zdarzyły się w szkole (oddzielnie chłopców i dziewcząt).

22. Wykaz liczbowy chorób niezaraźliwych i skonów wśród młodzieży szkolnej (oddzielnie dla chłopców i dziewcząt).

23. Wykaz liczbowy skonów wskutek nieszczęśliwych wypadków wśród młodzieży szkolnej żeńskiej i męskiej (oddzielnie).

24. Liczba samobójstw uczniów i uczenic (oddzielnie) z podaniem przyczyny i rodzaju samobójstwa.

Odpowiedzi należy podawać w porządku wskazanym kwestjonarjuszem.

L. 22345|I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych i Rady szkolnej miejskiej we Lwowie w sprawie zezwalania nauczycielkom szkół powszechnych na zawieranie małżeństw.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 maja b. r. l. 35621/I Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego powołując się na okólnik b. Rady szkolnej krajowej z dnia 30 maja 1899 l. 12892 przypomina, że w przypadkach, w których narzeczony nie ma stałego miejsca zamieszkania w tej samej miejscowości co nauczycielka zamierzająca wejść z nim w związek małżeński, należy zasadniczo odmawiać zezwolenia na zawarcie małżeństwa, przewidzianego w art. 36 ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli szkół powszechnych.

Postanowienia powołanego okólnika, które zezwolenie nauczycielce na związek małżeński czynią zależne od zrzeczenia się stałej posady i dopuszczają udzielenie jej bezpłatnego urlopu celem ubiegania się o posadę w miejscu zamieszkania męża, uchyla się, natomiast postanowienia okólnika b. Rady szkolnej krajowej z dnia 14 kwietnia 1920 l. 11051/I (Dzien. urzęd. z roku 1920 str. 194) nie ulegają zmianie.

We Lwowie dnia 17 lipca 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie mianowania inspektorów szkolnych i ich zastępców, dyrektorów i nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, tudzież kierowników i nauczycieli preparand.

Celem wykonania art. 4 p. 8 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 50 poz. 304) zarządzam, co następuje:

1. Na stanowiska inspektorów szkolnych i ich zastępców, dyrektorów i nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, kierowników i nauczycieli preparand odnośne Kuratorja ogłaszają konkurs.

W konkursie należy:

a) wymienić miejscowość, rodzaj stanowiska oraz wymagane kwalifikacje (studja, praktyka nauczycielska, a przy ogłaszaniu konkursów na stanowiska inspektorów i ich zastępców stwierdzenie zdolności odbywania podróży),

b) oznaczyć termin objęcia stanowiska.

2. Ułożony przez właściwe Kuratorjum konkurs przesyła Kuratorjum do Ministerstwa celem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P. Ministerstwo ogłaszając konkurs wyznacza równocześnie termin składania podań w zasadzie nie późniejszy niż cztery tygodnie od daty ukazania się odnośnego numeru Dziennika Urzędowego. Kuratorjum może ogłosić ten konkurs równocześnie z przesłaniem go do Ministerstwa w swym Dzienniku Urzędowym, jeżeli go wydaje, lub w inny sposób jaki uzna za właściwy, zaznaczając, że termin składania podań będzie wyznaczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa.

3. Podania o stanowiska objęte konkursem składają kandydaci będący już w służbie państwowej za pośrednictwem swych bezpośrednich władz przełożonych, które przesyłają je niezwłocznie drogą służbową do właściwego Kuratorjum z podaniem szczegółowej opinji o kandydacie oraz z nadmienieniem, czy dany kandydat mógłby być zwolniony z zajmowanego stanowiska bez szkody dla służby. Jeżeli idzie o stanowiska w innym Okręgu, wtedy Kuratorjum właściwe przesyła podania kandydatów ze swoją opinją do Kuratorjum ogłaszającego konkurs. Każda władza pośrednia jest obowiązana wysyłać przedłożone sobie podania bezzwłocznie. Kuratorjum zaś ogłaszające konkurs ma prawo rozpatrywać przysłane do siebie podania nie wcześniej niż w cztery tygodnie od chwili upłynięcia konkursu.

Odstąpić od ogłaszania konkursu mogą Kuratorja, jeżeli idzie o stanowiska nauczycielskie w szkołach średnich, w seminarjach nauczycielskich i preparandach i to wtedy tylko, gdy dobro szkoły wymaga natychmiastowego obsadzenia wolnego stanowiska, a urządzenie chwilowego zastępstwa jest niemożliwe. W żadnym jednak razie nie należy przedstawiać wniosków

nominacyjnych bez konkursu na stanowiska, które mogą być uważane za pożądane przez szersze sfery kandydatów ze względu na istnienie szkół wyższych w danej miejscowości, jej położenie, stosunki zdrowotne itd.

5. Również przewiduje się możność obsadzania nowych stanowisk wszystkich rodzajów bez konkursu w wypadkach, które uzna Ministerstwo za konieczne z ważnych względów służbowych, lub celem wykonania uchwał Urzędów dyscyplinarnych.

6. Co do przedkładania wniosków przez Kuratorja Okręgów Szkolnych do Ministerstwa, należy przestrzegać zasad następujących:

a) W sprawie obsadzenia stanowisk inspektorów i ich zastępców, dyrektorów szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i kierowników preparand, Kuratorjum ogłaszające konkurs układa z kandydatów, których podania zostały przesłane do Kuratorjum przez władze szkolne pierwszej instancji na terenie Kuratorjum lub przez inne Kuratorja t e r n o, poczem przedkłada to terno wraz z szczegółowo opracowanym i umotywowanym wnioskiem jakoteż z podaniami i dokumentami wszystkich innych kandydatów Ministerstwu do rozstrzygnięcia. Ministerstwo wystawi zamianowanemu przez Ministerstwo kandydatowi dekret nominacyjny, prześle dekret do Kuratorjum, na którego terenie pracował dany kandydat, celem zarządzenia wręczenia tego dekretu kandydatowi. Odpisy dekretu przesyła się równocześnie zainteresowanym Kuratorjom (zainteresowanemu Kuratorjum) do wiadomości celem wydania odpowiednich zarządzeń co do zwolnienia kandydata, względnie wprowadzenia go w urzędowanie i wymierzenia płacy.

b) W sprawie obsadzenia stanowisk nauczycielskich we wzmiankowanych wyżej zakładach wybiera Kuratorjum jednego kandydata i przedkłada Ministerstwu wniosek o jego mianowanie, dołączając jednak do wniosku wszystkie podania wraz z wszystkiemi dokumentami. Wniosek ma być przedłożony w dwu jednobrzmiących egzemplarzach.

Jeżeli miałby być zamianowany kandydat, który jeszcze nie był w służbie państwowej, Kuratorjum przedkłada we wniosku co do mianowania także wniosek umotywowany co do policzalności lat pracy poprzedniej, ewentualnie uznania studjów wyższych.

W wypadku zatwierdzenia kandydata Ministerstwo uczyni to na jednym egzemplarzu wniosku; wniosek przeto musi być zupełnie konkretny i zdecydowany i tak przedstawiony, aby jego zatwierdzenie nie przedstawiało żadnych wątpliwości i nie wymagało dłuższej rezolucji.

Po otrzymaniu zatwierdzenia wniosku, Kuratorjum ogłaszające konkurs zawiadamia w drodze służbowej kandydata o dokonanem przez Ministerstwo zamianowaniu, powołując się na datę i liczbę postanowienia Ministerstwa, wyznacza mu płacę oraz wydaje wszelkie zarządzenia związane z objęciem stanowiska przez kandydata. Kandydat, który dotychczas pracował na te-

renie innego Kuratorjum, nie może objąć nowego stanowiska przed zwolnieniem go przez jego bezpośrednią władzę przełożoną.

7) Kandydaci, którzy nie pracowali dotychczas w służbie państwowej, przesyłają swe podania, o ile idzie o stanowiska inspektorów i ich zastępców, dyrektorów wreszcie kierowników preparand, bezpośrednio do Kuratorjum ogłaszającego konkurs. Jeżeli starają się o stanowiska nauczycielskie, przedkładają swe podania albo wprost do dyrekcyj szkół (kierownictw preparand), w których jest do obsadzenia wolne stanowisko, albo wprost do Kuratorjum. Obowiązek zbadania zachowania się kandydatów nauczycielskich, którzy nie byli dotychczas w służbie państwowej, spada wyłącznie na Kuratorjum, które stosownie do obowiązujących przepisów użyje do tego władzy politycznej.

Warszawa dnia 23 czerwca 1922.

Za Ministra

T. Łopuszański, Podsekretarz Stanu.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował:

Inspektorami szkolnymi: Włodzimierza Kabarowskiego w Bohorodczanach, Michała Butykowskiego w Czortkowie, Antoniego Samborskiego w Kopyczyńcach i Mikołaja Łupickiego w Śniatynie.

Zastępcami inspektorów szkolnych: Stanisława Radwańskiego w Kolbuszowej, Leona Grabowieckiego w Łańcucie, Stanisława Świtniewskiego w Podhajcach, Antoniego Szemelowskiego w Sokalu, Władysława Węgrzyniaka w Stryju, Karola Górczanego w Bóbrce, Józefa Głowackiego w Kałuszu i Emila Nawrockiego w Stanisławowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianowało Marję Lewicką nauczycielką kierującą 2-klasowej szkoły w Sośnicy.

Przeniosło Aleksandra Łonkiewicza nauczyciela 4-klasowej szkoły w Strzeliskach nowych do 1-klasowej szkoły w Mełnie, Piotra Osobę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Białogłowach na równorzędną posadę w Seneczowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku następujących nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Jana Barnę w Lisku, Eleonorę Bilińską w Chaszczowie, Marję Dalborową we Lwowie, Władysława Dzidowskiego w Stryju, Grzegorza Flakiewicza w Butynach, Romana Gablankowskiego w Rymanowie, Teofilę Garbieniównę w Chłopicach, Michała Hałania w Bełzie, Eugenję Hlawatównę w Zabłotowie, Marję Köhlerową w Kozłowie, Pawła Kornowę w Kłodzienku,

Alojzę Kosińską w Chromohorbie, Annę Kowalską w Chmielówce, Antoninę Kowalową w Rohatynie, Stefanję Kozakową w Strzeliskach nowych, Anielę Laszkównę w Dunajowie, Zofję Łucką w Kułaczkowcach, Joannę Moszyńską w Łuce wielkiej, Jana Posackiego w Kropiwniku, Antoniego Ostrowskiego w Ossowcach, Antoniego Rojka w Wydrzy, Julję Rubczakównę w Mościskach, Karolinę Skulską w Demni wyżnej, Olgę Szawłowską w Załoźcach, Karola Szula w Hłuboczku wielkim, Wojciecha Topolskiego w Brzeżanach, Jakóba Ulwańskiego w Lipowcach, S. Anielę Waligórównę w Nozdrzcu, Michała Worotyłowa w Tyśmienicy, Antoninę Zimmermann w Brodach.

Zmarli:

Marja Abrysowska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Kryłosie w powiecie stanisławowskim, zmarła dnia 29 maja b. r. w 45. roku życia a w 23. roku służby;

Władysław Gąsiewicz nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły męskiej im. Konarskiego we Lwowie, zmarł dnia 21 maja b. r. w 63. roku życia a w 43. roku służby;

Marja Kotowiczowa nauczycielka 6-klasowej szkoły żeńskiej im. Duchińskiej w Rzeszowie, zmarła dnia 12 czerwca b. r. w 36. roku życia a w 16. roku służby;

Helena Libuchowa nauczycielka 5-klasowej szkoły w Strzyżowie, zmarła dnia 1 kwietnia b. r. w 36. roku życia a w 17. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 12 czerwca b. r. l. 8487/II zezwoliło, by gimnazjum państwowe w Sanoku nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. król. Zofji".

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 20 czerwca b. r. l. 10252/II zezwoliło, by prywatne kursa gimnazjalne z językiem wykładowym ruskim Koła ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Złoczowie nosiły nazwę prywatnego gimnazjum, i nadało I i II klasie tego zakładu prawo publiczności na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów (uczenic) uczęszczających na naukę codzienną.

Ministerstwo W. R. i O. P. nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 19 czerwca b. r. l. 10718/II prywatnemu gimnazjum żeńskiemu im. E. Orzeszkowej w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszozających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 19 czerwca b. r. l. 10706/II prywatnemu gimnazjum miejskiemu w Leżajsku za rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów i uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem dnia 5 lipca b. r. l. 11012/II klasom I i II prywatnego gimnazjum z językiem wykładowym niemieckim w Stanisławowie za rok szkolny 1921/22, z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów (uczenic) uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 6 lipca b. r. l. 17671/I I, II i III kursowi prywatnego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego P. P. Benedyktynek w Przemyślu na rok szkolny 1921/22 oraz prawo wydawania świadectw mających ważność świadectw szkół państwowych z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 12 lipca b. r. l. 17616/I prywatnej izraelickiej szkole powszechnej w Brodach za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 12 lipca b. r. l. 17897/I prywatnej szkole powszechnej im. Perla w Tarnopolu za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu.

Konkursy.

L. 9883/II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela matematyki i fizyki w gimnazjum I we Lwowie.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacją na nauczyciela fizyki w całem gimnazjum.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, skierowane do Ministerstwa W. R. i O. P. należy wnosić do dnia 15 sierpnia b. r. a Dyrekcje przedłożą je Kuratorjum najpóźniej do 20 sierpnia b. r.

We Lwowie dnia 6 lipca 1922.

L. 3141/III. Na podstawie reskryptów Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 czerwca 1922 Nr. 4241/22 i 4706/22 D. III Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs celem obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. W Krajowej Szkole kupieckiej w Białej: a) nauczyciela przedmiotów I grupy (handlowych), b) nauczyciela przedmiotów II grupy (przyroda i towaroznawstwo), c) nauczyciela języka polskiego i francuskiego.

II. W Krajowej Szkole kupieckiej w Tarnowie: a) nauczyciela przedmiotów II grupy, b) nauczyciela stenografji, kaligrafji i pisania na maszynie.

III. W Oddziale Handlowym Państwowej Szkoły Zawodowej żeńskiej we Lwowie: a) dwóch nauczycieli przedmiotów I grupy i b) nauczyciela przedmiotów II grupy.

Z posadami temi połączone są obowiązki i uposażenie nauczycieli średnich szkół zawodowych, unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65). Kandydaci ubiegający się o te posady, winni wykazać się kwalifikacją na nauczycieli w dwuklasowych szkołach handlowych. W braku takich kandydatów będą uwzględnieni kandydaci, posiadający warunki dopuszczenia do egzaminu w szkołach handlowych, pod warunkiem, że zobowiążą się do złożenia tego egzaminu w przeciągu najwyżej trzech lat.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego najpóźniej do 15 sierpnia 1922.

We Lwowie dnia 27 czerwca 1922.

L. 3276/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs w celu obsadzenia posady instruktora ślusarstwa maszynowego w państwowej zawodowej Szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu.

Do tego stanowiska przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół zawodowyeh z dnia 13 lipca 1920 (Nr. 65 Dz. U. Rz. P. z dnia 31 lipca 1920 poz. 436).

Podania ostemplowane wystosowane do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z dołączeniem krótkiego opisu życia, świadectw szkolnych, poświadczeń z praktyki zawodowej, tudzież świadectwa lekarskiego, potwierdzonego przez lekarza powiatowego, że kandydat jest zdrów i nadaje się do zawodu nauczycielskiego, kandydaci wnosić mają najpóźniej do 15 sierpnia br. do Dyrekcji państwowej zawodowej szkoły ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu do rąk p. inż. Jarosława Lipy, dyrektora zakładu, obecnie we Lwowie ul. Wagilewicza 3, II p.

Kandydaci, którzy się wykażą znajomością budowy i obsługi motorów parowych, spalinowych, tudzież obsługi budowy maszyn rolniczych mają pierwszeństwo.

We Lwowie dnia 27 czerwca 1922.

L. 7776. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko dyrektora seminarjum państwowego we Włodzimierzu Wołyńskim od dnia 1 września 1922 r.

Podania należy wnosić przepisaną drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego w Łucku tak, aby najpóźniej dnia 1 września b. r. znajdowały się już w Łucku.

Łuck dnia 17 lipca 1922.

L. 525. Wydział Oświecenia Publicznego w Województwie Śląskiem ogłasza konkurs na następujące posady w państwowem seminarjum żeńskiem z polskim językiem wykładowym w Cieszynie: 1. na posadę dyrektora; 2. na posadę stałego nauczyciela głównego z kwalifikacją do szkół średnich lub wydziałowych z pedagogiki, języka polskiego i historji powszechnej; 3. na posady trzech nauczycielek(li) szkoły ćwiczeń z kwalifikacją do szkół wydziałowych lub powszechnych.

Podania udokumentowane wnosić należy w drodze służbowej do Wydziału Oświecenia Publicznego w Województwie Śląskiem w terminie do 10 sierpnia 1922.

Mysłowice dnia 17 lipca 1922.

L. 4205. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska inspektorów szkolnych w kilku mniejszych miastach powiatowych oraz na stanowiska zastępców Inspektorów szkolnych w Warszawie, Częstochowie, Radomiu, Opocznie i Miechowie.

Inspektorowie szkolni i zastępcy Inspektorów szkolnych otrzymują pobory służbowe według norm obowiązujących dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących. Nadto Inspektorowie szkolni pobierają osobny dodatek funkcyjny w wysokości takiej, jak dyrektorowie państwowych szkół średnich.

O wymienione stanowiska mogą ubiegać się zawodowi nauczyciele, mający odpowiednią praktykę szkolną i wyższe wykształcenie, a co najmniej egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych, egzamin rektorski, świadectwo ukończenia Pedagogicznego kursu nauczycielskiego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie lub dowód równorzędnych studjów.

Kandydaci będący na służbie państwowej, winni wnosić podania do Kuratorjum w przepisanej drodze służbowej za pośrednictwem swych władz przełożonych, inni zaś bezpośrednio do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego (Al. Ujazdowskie Nr. 20).

Do podania należy dołączyć: 1. Krótki opis przebiegu życia. 2) Dokumenty lub ich odpisy, sądownie lub notarjalnie uwierzytelnione, stwierdzające kwalifikacje naukowe i lata dotychczasowej pracy w szkolnictwie. Kandydaci będący na służbie państwowej, winni dołączyć orzeczenie komisji weryfikacyjnej, o ile je posiadają. 3. Prace naukowe, jeśli kandydat je posiada. 4. Dane dotyczące stanu rodzinnego z odpowiedniemi dowodami. 5. Kandydaci nie będący na służbie państwowej, winni podać nazwiska osób

z dokładnemi adresami, na które mogą się powołać, oraz załączyć świadectwo lekarza powiatowego o stanie zdrowia i przydatności do zawodu.

Termin składania podań do Kuratorjum do dnia 10 sierpnia 1922 r.

Warszawa dnia 4 lipca 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Brody posada nauczycielki w 4-klasowej szkole żeńskiej w Brodach. Pierwszeństwo zastrzega się dla kandydatek z ukończonym kursem robót ręcznych (slöjdem).

W powiecie Drohobycz posada nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły męskiej w Borysławiu i posada nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły męskiej im. Mickiewicza w Drohobyczu. W obu szkołach jest język wykładowy polski. W szkole w Borysławiu jest mieszkanie służbowe dla nauczyciela kierującego, natomiast w szkole im. Mickiewicza w Drohobyczu niema.

Od kompetentów o obie posady wymaga się egzaminu wydziałowego z którejkolwiek grupy.

W powiecie Kołomyja posada nauczycielki gimnastyki w 9-klasowej szkole żeńskiej im. król. Jadwigi w Kołomyi. Kompetentki winny wykazać się egzaminem państwowym z gimnastyki lub ukończeniem wyższego kursu gimnastycznego w Poznaniu.

W powiecie Nadwórna posada stałego nauczyciela religji greckokatolickiej w 6-klasowej szkole żeńskiej w Nadwórnej z obowiązkiem udzielania tej nauki w szkole męskiej w Nadwórnej.

W powiecie Sambor posady nauczycieli kierujących: a) 4-klasowej szkoły im. Mickiewicza w Samborze, b) 2-klasowej szkoły w Wojutyczach i c) 2-klasowej szkoły w Strzałkowicach. W szkołach tych jest język wykładowy polski.

W powiecie Żydaczów posada nauczyciela 1-klasowej szkoły w Pokrowcach; język wykładowy polski.

Termin wnoszenia podań o wszystkie wymienione wyżej posady upływa 15 września b. r.

Kurs wychowania fizycznego.

L. 1130 pr. Dyrekcja Państwowych Kursów wychowania fizycznego przy Uniwersytecie w Poznaniu, otwiera od września b. r. drugi roczny państwowy kurs wychowania fizycznego. Absolwenci kursu po zdaniu egzaminu nabędą prawa do prowadzenia ćwiczeń cielesnych w szkołach średnich ogólno-kształcących, seminarjach nauczycielskich i w szkołach powszechnych.

O przyjęcie na kurs ubiegać się mogą ukwalifikowani nauczyciele i nauczycielki szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich i szkół powszechnych, oraz nauczyciele gimnastyki, nie posiadający wymaganych kwalifikacyj.

Podania należy zaopatrzeć: 1. w metrykę urodzenia, wykazującą najwyżej 30 ukończonych lat życia. 2. w dowody kwalifikacji petenta. 3. w urzędowe świadectwo zdrowia, stwierdzające uzdolnienie fizyczne i dostateczną sprawność do prowadzenia ćwiczeń cielesnych. 4. tabelę kwalifikacyjną. 5. krótki życiorys i 6. w ewentualne dowody pracy w Sokolstwie, Harcerstwie lub Towarzystwach sportowych.

Przyjęci na kurs pozostaną przy pełnych prawach swoich poborów służbowych i otrzymają zwrot kosztów biletów kolejowych do Poznania i z powrotem.

Kuratorjum poleca Dyrekcjom szkół ogólno-kształcących, Radom szkolnym powiatowym i Radzie szkolnej miejskiej we Lwowie zaopatrzeć podania zgłaszających się petentów(ek) własnemi należycie umotywowanemi wnioskami i wręczyć je opieczętowane petentom. Petenci złożą swe podania o przyjęcie na kurs, zaopinjowane przez Dyrekcje względnie Rady szkolne powiatowe, osobiście w Biurze higjeny szkolnej Kuratorjum O. S. L. w dniach 28 do 30 sierpnia b. r. w godzinach urzędowych.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 3 lipca 1922.

Badania antropologiczne nad żołnierzem.

L 1325 pr. Oddział Indywidualizacji Żołnierza (w Warszawie, Konwiktorska 1) doniósł Ministerstwu, iż ma przeprowadzić badania (pomiary) antropologiczne nad żołnierzem na obszarze Państwa Polskiego.

Trwać one będą mniejwięcej przez czas feryj szkolnych. Do przeprowadzenia tych badań są zaangażowani studenci wyższych zakładów naukowych, zgrupowani w trzy kolumny, każda w liczbie 12 studentów prócz kilku oficerów, w obec czego zakwaterowanie ich w koszarach nie byłoby wskazane.

Oddział Indywidualizacji Żołnierza prosił zatem o wydanie pozwolenia, któreby upoważniało zarządy szkół powszechnych do zakwaterowania personalu badającego (pościel i łóżka polowe własne) i do odstąpienia kilku sal potrzebnych do przeprowadzenia tych badań.

Ze względu na ważne cele tych badań, Ministerstwo W. R. i O. P. upoważniło Kuratorja do udzielenia zarządom szkół zezwolenia na zakwaterowanie w salach szkolnych personalu badającego i do odstąpienia sal szkolnych na przeprowadzenie tych badań.

Nadmienia się, iż wzmiankowany personal zobowiązany jest oddać sale szkolne w takim stanie, w jakim zostały mu oddane do użytku.

O tem zawiadamia się Zarządy szkół celem zastosowania się, o ile sale szkolne nie są już zajęte przez nauczycieli pomieszczonych na czas feryj letnich w myśl okólnika z dnia 7 czerwca b. r. l. 1068 (Dzien. urzęd. Nr. 7).

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 11 lipca 1922.

Zaliczanie urzędnikom cywilnym byłych Państw zaborczych przerw w służbie powstałych wskutek wojny światowej.

Sejm Ustawodawczy na posiedzeniu w dniu 28 lipca 1921 uchwalił rezolucję wzywającą między innemi w § 2 Rząd, aby „przy ustalaniu czasu służby nie odliczał przerw spowodowanych inwazją nieprzyjacielską, przymusową ewakuacją, niewolą, internowaniem przez obce państwo, jakoteż przerw wynikłych w okresie wojny światowej tym funkcjonarjuszom, którzy pozostawszy w kraju dostali się pod władzę innego państwa zaborczego, dla którego służby pełnić nie mogli".

W wykonaniu tej rezolucji Ministerstwo Skarbu reskryptem z dn. 2 czerwca b. r. l. 191/D. A. wyjaśniło, że przy ustaleniu czasu służby do wysługi emerytalnej należy obliczać czas służby spędzonej w b. państwie austro-węgierskiem i niemieckiem po dzień 1 listopada 1918 a w b. państwie rosyjskiem po dzień 1 listopada 1917.

O ile funkcjonarjusz pozostawał na służbie b. państwa zaborczego poza wyżej wskazanemi terminami a komisje weryfikacyjne zaliczyły mu ten czas służby do wysługi lat jako pracę zawodową, w takim razie można mu i ten czas zaliczyć do wysługi emerytalnej po myśli art. 44 ustawy emeryt.

Jeżeli komisje weryfikacyjne zaliczyły już do wysługi lat najwyższą dopuszczalną ilość lat 20 z poprzedniej służby państwowej lub samorządowej albo pracy zawodowej, to z pozostałego czasokresu należy uwzględnić czas służby po dzień 1 listopada 1917 względnie 1 listopada 1918 jako służbę państwową lub samorządową, a późniejszy czas służby może być danym funkcjonarjuszom zaliczony jako praca zawodowa przy analogicznem zastosowaniu postanowień ostatniego zdania ust. 4 § 13 rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy, przyczem należy się stosować do wskazówek udzielonych okólnikami odnośnie do zaliczania lat pracy zawodowej do wysługi lat.

W razie pozostania w kraju b. urzędników państwa rosyjskiego po zarządzonej ewakuacji, należy obliczać im czas służby państwowej rosyjskiej po dzień 1 sierpnia 1915 t. j. po dzień, w którym faktycznie przestali pełnić swoje obowiązki służbowe. Odnośnie do zaliczenia dalszego czasu ich służby do wysługi emerytalnej mają analogiczne zastosowanie wyżej udzielone wskazówki.

Do wysługi emerytalnej należy również zaliczyć czas spędzony w charakterze funkcjonarjusza b. państwa zaborczego w niewoli lub internowaniu przez okupanta. Zasad powyższych nie można natomiast stosować do tych funkcjonarjuszy, którzy przed wstąpieniem na służbę Państwa Polskiego nie pozostawali ani w służbie państwowej b. państw zaborczych ani w służbie samorządowej, policzalnej w myśl przepisów emerytalnych państwa zaborczego do służby państwowej.

Nadmienia się w końcu, że przy obliczaniu wysługi emerytalnej pozostaje bez uwzględnienia przerwa powstała między opuszczeniem służby w b.

państwie zaborczem a objęciem służby w Państwie Polskiem, o ile wynosi ona ponad 2 miesiące (czas potrzebny na powrót do kraju i objęcie służby).

Wątpliwe wypadki należy przedkładać do rozstrzygnięcia Ministerstwa Skarbu.

Za Ministra Skarbu
B. Markowski Podsekretarz Stanu.

Te postanowienia Ministerstwa Skarbu podaje się do wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 23 czerwca 1922 l. 1376 S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 4 lipca 1922.

Zachowanie się urzędników wobec interesentów.

L. 1408 pr. W związku z okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 l. 24880 w sprawie nieodpowiedniej korespondencji osób prywatnych z władzami oraz urzędami państwowemi — pojawiły się skargi na niezawsze taktowne zachowanie się urzędników wzgl. niższych funkcjonarjuszów państwowych wobec interesentów oraz niewłaściwy sposób załatwiania spraw.

Pragnąc by działalność urzędów państwowych przejawiała się na zewnątrz z należytym autorytetem i powagą Pan Prezydent Ministrów zarządzeniem z dnia 27 czerwca b. r. l. 3053 zwrócił uwagę wszystkich podległych funkcjonarjuszów na postanowienie art. 24—27 wzgl. art. 99, 101, 103 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 164) i zarządził ścisłe przestrzeganie przez władze przełożone stosowania się do wspomnianych przepisów.

Zarządzenie to podaje się do wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 3 lipca b. r. l. 1465 S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 15 lipca 1922.

W sprawie wydawania świadectw dojrzałości.

L. 9190/II. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 21 czerwca b. r. l. 10690/II zarządziło co następuje:

Do wydawania świadectw dojrzałości uczniom (uczenicom) klas ósmych, którzy złożą przepisane egzaminy, uprawnione są wszystkie szkoły średnie państwowe i te prywatne, w których Ministerstwo względnie Kuratorjum Okręgu Szkolnego powołało Komisję egzaminacyjną dla przeprowadzenia egzaminów dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości.

Prywatne szkoły średnie, w których Komisja egzaminacyjna dla przeprowadzenia egzaminów dojrzałości nie została przez władze szkolne powo-

łana, nie mają prawa wydawania świadectw dojrzałości ani też w końcowych świadectwach szkolnych używania nazw i określeń takich, (świadectwo dojrzałości, „atestat“ itp.), któreby mogły wywołać błędne mniemanie co do równoważności tych dokumentów ze świadectwami dojrzałości.

Prywatne szkoły średnie, które niegdyś posiadały prawa nadane przez władze szkolne jednego z państw zaborczych, winny bezwzględnie zaniechać powoływania się na te prawa w wydawanych przez siebie świadectwach.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 6 lipca 1922.

Paszporty zagraniczne.

L. 1340 pr. Ministerstwo Spraw wewnętrznych zarządziło, aby urzędy paszportowe w wypadkach zgłoszenia się po paszporty zagraniczne osób wyjeżdżających za granicę na koszt rządowy oraz uczestników:

a) drużyn sportowych wyjeżdżających za granicę celem wzięcia udziału w zapasach,

b) wycieczek za granicę urządzanych przez poszczególne zakłady naukowe, bądź też instytucje społeczne w celach naukowych i krajoznawczych

1. pobierały opłaty ulgowe w wysokości 2000 marek od paszportu (jak za wizę na wyjazd),

2. wystawiały paszporty w terminie jak najkrótszym.

W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, uczestnikom wycieczek mogą być wydane bezpłatne paszporty na podstawie decyzji Urzędów administracyjnych II instancji.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 11 lipca 1922.

Zwrot poborów przez nauczycieli opuszczających samowolnie posadę.

L. 1373 pr. W sprawie zwrotu poborów służbowych przez nauczycieli samowolnie opuszczających posady Prokuratorja Generalna pismem dnia 16 marca 1922 r. l. 4301/244/22 VI wyjaśniła co następuje:

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych otrzymują płacę według norm ustalonych w ustawie z dnia 13 lipca 1920 r. (D. U. N. 65/434) za pracę, określoną w art. 14-ym ustawy z dnia 27 maja 1919 r. (D. P. N. 44/311).

Skoro nauczyciel samowolnie opuszcza stanowisko i pracy nie wykonywa — tem samem traci prawo do wynagrodzenia. Nauczyciel, opuszczający samowolnie stanowisko, winien być wydalony ze służby w drodze odpowiedzialności dyscyplinarnej z dniem opuszczenia służby i z pozbawieniem go od tegoż dnia poborów służbowych.

Na podstawie takiego zwolnienia Prokuratorja wytoczy akcję sądową o zwrot niesłusznie pobranych poborów w myśl ogólnej zasady prawnej, że nikt nie może się wzbogacać cudzym kosztem.

Końcowy ustęp art. 18 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. nie może oczywiście mieć na myśli tych nauczycieli, którzy zrywają samowolnie stosunek służbowy. Ustęp ten ma na widoku rozwiązanie stosunku służbowego za zgodą władzy i bez winy nauczyciela.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 11 lipca 1922.

Zbiorek utworów Marji Konopnickiej.

L. 945/O. P. Komitet budowy pomnika Marji Konopnickiej, celem rozpowszechnienia jej poezyj wśród dziatwy szkolnej tudzież celem zdobycia funduszów dla przeprowadzenia tej akcji wydał mały zbiorek jej utworów p. t. „Ze skarbca Marji Konopnickiej“. Umiejętnie dobrane poezje, jako też niezwykle niska cena wydawnictwa (100 Mk) zalecają ten zbiorek dla użytku dziatwy szkolnej. Z tych względów zechcą PP. Inspektorowie polecić nauczycielstwu by zachęciło młodzież do zakupywania tego wydawnictwa. Nabywać je można w księgarni Naukowej Pol. Tow. Pedagogicznego we Lwowie, ul. Zimorowicza 17.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 9 czerwca 1922.

Skorowidz dekretów, ustwa, rozporządzeń i okółników.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydano IV część Skorowidza dekretów, ustaw, rozporządzeń i okólników, opracowaną przez radcę ministerjalnego Romana Hausnera. Część IV obejmuje w systematycznym układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1921.

Ponieważ część I i II Skorowidza są rozsprzedane, zaś część III na wyczerpaniu, przeto niebawem ukaże się nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału, zawartego w tych 3 częściach Skorowidza.

Część IV Skorowidza objętości str. XIII—121 wraz ze skorowidzem alfabetycznym w cenie 350 mk za egzemplarz bruszorowany jest do nabycia w Administracji Dziennika urzędoweęo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Warszawa, ul. Miodowa 22 w Administracji Monitora Polskiego), oraz w księgarniach. Niebawem skorowidz będzie również do nabycia w Urzędach Wojewódzkich.

Wykaz składek.

Według otrzymanych dotychczas relacyj złożono następujące datki:

a) Na pomnik wdzięczności dla Ameryki gimnazja: im. król. Jadwigi we Lwowie 1,000 Mk., gimnazjum X we Lwowie 2.000 Mk., gimnazjum Brückówny we Lwowie 8.000 Mk., gimnazjum I w Stanisławowie 5.927 Mk., gimnazjum państwowe w Rohatynie 8.500 Mk., gimnazjum w Tarnobrzegu 10 625 Mk., państwowe seminarjum nauczycielskie żeńskie we Lwowie 4.436 Mk., szkoły powszechne we Lwowie 12.335 Mk., szkoła męska w Zbarażu 2.595 Mk., 4 szkoły w powiecie dobromilskim 8 551 Mk., 4 szkoły w powiecie sanockim 8 506 Mk.

b) Na dzieci Sybiraków i repatrjantów: gimnazjum X we Lwowie 5.000 Mk., gimnazjum im. król. Jadwigi we Lwowie 200.000 Mk, państwowe seminarjum nauczycielskie żeńskie w Kołomyi 16.060 Mk., gimnazjum Brückówny we Lwowie 8.000 Mk., państwowe seminarjum nauczycielskie w Krośnie 5.310 Mk., seminarjum nauczycielskie męskie w Stanisławowie 8.489 Mk. 50 f., seminarjum nauczycielskie męskie we Lwowie 53.314 Mk. 50 f., szkoły powszechne w powiecie rzeszowskim 62.940 Mk., samborskim 38.049 Mk., sokalskim 13.954 Mk., rawskim 8.561 Mk., szkoła męska w Zbarażu 2.302 Mk., szkoła żeńska w Zbarażu 5.821 Mk.

c) Na ofiary głodu w Rosji: gimnazjum X we Lwowie 3.000 Mk., gimnazjum żydowskie we Lwowie 132.000 Mk. i 150 Mk. niem., gimnazjum w Kamionce 25.242 Mk., seminarjum nauczycielskie męskie w Sokalu 9.320 Mk., szkoła żeńska im św. Antoniego we Lwowie 14.175 Mk., szkoły powszechne w powiecie rudeckim 72 360 Mk.

d) Na dom wycieczkowy w Krakowie gimnazjum Brückówny we Lwowie 5 000 Mk.

e) Na Czerwony Krzyż seminarjum nauczycielskie męskie w Krośnie 1.981 Mk.

Ustne egzamina dojrzałości w państwowych seminarjach nauczycielskich w terminie jesiennym bieżącego roku rozpoczną się:

23 października w Tarnopolu. 3 listopada w Jaworowie, Krośnie, we Lwowie (żeńskie) i w Stanisławowie (męskie). 6 listopada w Rudniku i Sokalu. 7 listopada w Stanisławowie (żeńsk.) 9 listopada na rusk. kursach koed. we Lwowie. 14 listopada w Rzeszowie. 22 listopada w Brzeżanach. 27 listopada w Przemyślu. 29 listopada w Samborze. 30 listopada we Lwowie (męskie). 4 grudnia w Czortkowie i Zaleszczykach. 9 grudnia w Przemyślu na ruskich kursach semin. 12 grudnia w Kołomyi.

Do egzaminów dojrzałości dopuszczeni będą jedynie ci eksterniści, których podania wpłynęły w oznaczonym terminie do dyrekcji tych zakładów.

W tym samym czasie odbędą się tak w państwowych jak i w prywatnych seminarjach nauczycielskich z prawem publiczności egzamina poprawcze,

tudzież egzamina dojrzałości tych kandydatów, którzy przy klasyfikacji IV kursu z końcem ostatniego półrocza otrzymali poprawkę z jednego przedmiotu lub odstąpili od egzaminu w terminie letnim.

Szczegółowe zawiadomienia otrzymają Dyrekcje w najbliższym czasie·

Ogłoszenia.

Izba Skarbowa we Lwowie pismem z dnia 24 czerwca b. r. l. 79.983 doniosła, że cofnęła zwinięcie Kasy Skarbowej w Busku w powiecie kamioneckim.

L. 1315 pr. Stefanja Trocka zamieszkała w Wilnie, ul. Wielka Nr. 39 m. 7, zwróciła się do Ministerstwa W. R. i O. P. z prośbą o pomoc w odszukaniu jej córkl Jadwigi Trockiej będącej od kilku lat nauczycielką. Ostatnią wiadomość od córki miała Trocka w r. 1917 z Ukrainy. Według zapewnień Trockiej córka jej Jadwiga ma być nauczycielką w Polsce; ostatnio widziano ją w bieżącym roku na głosowaniu w Wilnie.

Jeżeli Jadwiga Trocka zajmuje posadę nauczycielki w którym z powiatów szkolnych, zawiadomi Rada szkolna powiatowa Stefanię Trocką o miejscu pobytu córki.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 11 lipca 1922.

L. 1409 pr. Pawomocnym wyrokiem Senatu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu z dnia 20 stycznia 1922 został Podprokurator pomocniczy przy Sądzie okręgowym w Poznaniu Dr. Marjan Pawlikowski z powodu samowolnego opuszczenia służby uznany winnym występku dyscyplinarnego z § 1 ust. 1 i 2, 7 i 8 ustawy dyscyplinarnej dla urzędników sędziowskich i zasądzony na karę wydalenia z urzędu.

O tem zawiadamia się władze szkolne wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6 lipca b. r. l. 1499 S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 15 lipca 1922.

L. 17451/I. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, że w „Książnicy Polskiej“ (w Warszawie, ulica Nowy Świat 59) są do nabycia następujące druki seminaryjne:

1. Karta wpisowa do seminarjum wraz ze świadectwem lekarza szkolnego i protokołem egzaminu wstępnego. 2. Legitymacja ucznia(nicy) państwowego seminarjum nauczycielskiego. 3. Zawiadomienie o nieobecności ucznia na lekcjach. 4. Zaproszenie opieki domowej ucznia do szkoły. 5. Za-

świadczenie dyrekcji seminarjum o pobycie, sprawowaniu i nauce ucznia. 6. Zawiadomienie o niedostatecznych postępach ucznia. 7. Protokoły egzaminów wstępnych (2 ark.). 8. Księga przyjęć uczniów. 9. Zaświadczenie upoważniające do otrzymania 50% zniżki kolejowej. 10) Zawiadomienie opieki rodzinnej o przyznaniu stypendjum. 11. Zawiadomienie opieki rodzinnej o wypłaceniu uczniowi stypendjum. 12. Deklaracja i zobowiązanie zwrotu stypendjum przez opiekę rodzinną. 13. Wykaz i potwierdzenie odbioru stypendjów za miesiąc . . . . 14. Sprawozdanie wychowawcy kursu seminarjum za czas od . . . do . . . 15. Katalog główny kursu (2 ark.) 16. Półroczny wykaz ocen na lepszym papierze z herbem Państwa. 17. Roczny wykaz ocen. 18. Skorodwidz uczniów(nic) — gdzie w którym roku był(a) uczniem(nicą). 19. Tygodniowy rozkład lekcyj. 20. Lista uczniów kursu. 21. Świadectwo szkolne ukończenia dla wychowanków szkoły ćwiczeń. 22. Świadectwo ukończenia seminarjum nauczycielskiego. 23. Odpis tegoż świadectwa. 24. Odpis świadectwa złożenia egzaminu w zakresie programu państwowego seminarjum nauczycielskiego (dla eksternów). 25. Odpis świadectwa ukończenia Kursów nauczycielskich. 26. Świadectwo ukończenia państwowego seminarjum ochroniarskiego.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 27 maja 1922 Nr. 9663/II upoważniło Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do załatwiania podań o przepuszczenie do egzaminu dojrzałości po raz trzeci we własnym zakresie urzędowania.

Odnośnie do ogłoszenia zamieszczonego w Nr. 7 Dziennika urzędowego padaje się do wiadomości, że w dalszym ciągu wyszły z druku następujące programy nauki dla szkół powszechnych: języka obcego, cena 80 Mk, przyrody 240 Mk, geografje 80 Mk i śpiewu 120 Mk.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 22 czerwca 1922.

L. 2097. Rada szkolna powiatowa w Rawie unieważnia niniejszem legitymację kolejową wystawioną na nazwisko Mieczysława Czułowskiego nauczyciela w Ławrykowie.

L. 799. Rada szkolna powiatowa w Skolem unieważnia niniejszem legitymację kolejową z datą 1 lipca 1921 l. 66 Melanji Hewkówny, nauczycielki szkoły powszechnej w Sopocie.

Skole dnia 24 maja 1922.

L. 1203. Rada szkolna powiatowa w Tarnobrzegu unieważnia legitymację kolejową z daty 6 maja b. r. l. 70 Marji Szewczykówny nauczycielki w Gorzycach.

Tarnobrzeg dnia 15 czerwca 1922.

L. 1739. Rada szkolna powiatowa w Trembowli unieważnia niniejszem legitymację kolejową Marji Komusiewiczówny, nauczycielki szkoły powszechnej żeńskiej w Trembowli, z daty 25 kwietnia 1921 l. 75.

Trembowla dnia 5. lipca 1922.

L. 139. Niedoręczony przez Urząd pocztowy w Żelechowie Siedleckim adresatowi oryginał patentu kwalifikacyjnego z daty: państw. komisja egzaminacyjna dla naucz. szkół powsz. w Sokalu, 28 listopada 1921 l. 5, na imię i nazwisko Mathiasa Birnbauma, urodzonego 14 maja 1899 w Stanisławowie, unieważnia się, a zarazem uprasza się w razie nadużycia, o przytrzymanie sprawcy i oddanie w ręce Policji Państwowej.

Dyrekcja seminarjum nauczycielskiego.

W Sokalu dnia 8. lipca 1922.

L. 1611. Rada szkolna powiatowa w Brzeżanach unieważnia niniejszem legitymację kolejową Zofji Wronówny, nauczycielki szkoły powszechnej w Hucie ad Rohaczyn, z daty 20 grudnia 1921 l. 181, prolongowaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego we Lwowie do l. 648.

Brzeżany dnia 1 lipca 1922.

L. 221. Skradzione dnia 11 czerwca 1922 na stacji kolejowej w Rejowcu oryginalne świadectwo dojrzałości państw. seminarjum naucz. męsk. w Sokalu, z 7 czerwca 1922 l. 38 na imię: Dymitra Matwijejki, urodzonego 15 października 1881 w Poddębcach, powiatu Rawa Ruska, unieważnia się, a zarazem uprasza się wszyskie władze szkolne w razie nadużycia, o przytrzymanie sprawcy i oddanie w ręce Policji Państwowej.

Z Dyrekcji seminarjum nauczycielskiego męskiego.

W Sokalu dnia 30 czerwca 1922.

Nakładem Instytutu wojskowo-geograficznego w Warszawie, wydano mapę Rzeczypospolitej Polskiej w skali 1 : 1,500.000 z granicami i podziałem administracyjnem. Mapę tę można nabywać po zgłoszeniu zapotrzebowania przez Ministerstwo w cenie obecnie obowiązującej dla urzędów państwowych 275 Mk. za egzemplarz.

Ze względu na rozmiar mapy (76/73 cm) nie będzie się jej wysyłać do poszczególnych urzędów, przeto zbiorowe zapotrzebowania należy skierować do Składu map Instytutu wojskowo-geograficznego w Warszawie, ul Żelazna 56.

Język francuski:

KWIATKOWSKI S. — Premier livre de Grammaire. Cinqieme édition.
— Deuxieme livre de Grammaire avec 40 exercices practiques troisiéme édition.
— Troisieme livre de Grammaire avec 42 exercices practiques.
— France et Français.

RYNIEWICZ A. Gramatyka elementarna języka francuskiego.
— Zwięzły podręcznik do nauki języka francuskiego.

SZAROTA J. — Cours de francais. Premiere partie. Dessins de Nowakowski 1921.
— Cours de frangcais. Deuxieme partie.

WĘCKOWSKI ST. — Książka francuska dla szkół średnich, część I. wydanie VIII.
— Książka francuska dla szkół średnich, część druga Wyd. IV. Skrócił i przerobił wspólnie z autorem Dr. Stefan Glixelli.
— Książka francuska dla szkół średnich, część III.
— Książka francuska dla szkół średnich, część IV.

WĘCKOWSKI ST. i SZAROTA J. — La France. Premiere partie.
— La France. Seconde partie.

Język grecki:

BARTUNEK J. — Preparacja do Sofoklesa Antygony.
EURYPIDES. — Medea. Opr. Dr. F. Smolka. Wydanie I.
FIDERER E. — Gramatyka języka greckiego szkolna. Wydanie VI, część I.
FISCHER K. —Preparacja do Apologji Platona.
LEBIEDZKI J. — Słówka do Iljady. Ks. II-ga.
PLUTARCH. — Żywoty Cicerona i Demostenesa opr. F. Nagórzański.

Język łaciński:

CAESAR C. J. —Commentarii de Bello Gallico, opr. Fr. Terlikowski.
— Słowniczek do skróconego wydania pamiętników Cezara o wojnie Gallickiej.

CICERO M. T. — Wybór mów, część I. opr. J. Szczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część II. opr. J. Sczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część III. opr. Jan Szczepański. Wydanie II.
— Wybór z pism filozoficznych. Wydał J. Szczepański

CYBULSKI ST. — Podręcznik języka łacińskiego i filologji klasycznej.
— Tabulae quibus antiquitates graecae et romanae illustrantur.

DANYSZ A. — Materjały do kompozycyj łacińskich.

FRĄCZKIEWICZ A. — Pierwsza książka do nauki języka łacińskiego.
— Druga książka do nauki języka łacińskiego.

HORATIUS FL. Q. — Poezje do użytku w gimnazjach polskich, wybrał i opracował Tadeusz Sinko, prof. Uniwer. Jag.

KONCEWICZ Ł. — Nowy Słownik podręczny łacińsko-polski, opracowany podług najlepszych źródeł

LIVIUS TITUS. — Dzieje rzymskie w wyborze, do użytku w gimnazjach polskich, wydał Jan K. Jędrzejowski. Wydanie II.

OVIDIUS P. — Wiązanka wierszy z dodatkiem wybranych elegij Tibulla i Propercjusza, opr. Tadeusz Sinko prof. Uniw. Jagiell. Wydanie III.

— Preparacja do wyboru pism P. Owidjusza Nasona oprac. Terlikowski Fr.

PLINJUSZ MŁODSZY. — Listy wybrane, opracował F. Nagórzański. Wyd. I.

SAMOLEWICZ Z. — Zwięzła gramatyka łacińska, część I. Wydanie XII. niezmienione.

SAMOLEWICZ Z. i SOŁTYSIK T. — Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Składnia.

SZCZEPANSKI J. — Wypisy łacińskie ułożone na podstawie K. Neposa, J. Cesara i Ovidiusa.

VERGILIUS. — Wybór z dzieł, opracował T. Sinko prof. Uniw. Jag.

Język niemiecki.

JAKOBIEC J. i LEONHARD ST. — Pierwsza książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Druga książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

— Trzecia książka do nauki języka niemieckiego.

— Czwarta książka do nauki języka niemieckiego.

Historja.

GEBERT B. i GEBERTOWA G. — Opowiadania z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie VIII.

— Wypisy historyczne z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie II.

— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski. Część I. do elekcji Stanisława Augusta, z 64 rycinami. Wydanie III.

— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski, część II.

— Historja starożytna, część I.

— Historja starożytna, część II. Rzym.

— Wypisy historyczne do nauki dziejów starożytnych.

JANELLI M. i KISIELEWSKA J. — Z dziejów ojczystych.
KISIELEWSKA J. — Dzieje Polski, Litwy i Rusi, dla szkół powszechnych.
RYNIEWICZ A. — Początkowy kurs historji średniowiecznej i nowożytnej z uwzględnieniem dziejów Polski. Wydanie II.

Geografja.

PAWŁOWSKI ST. Dr. — Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami. Tom I geografja ogólna.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom II. Część I. Kraje i morza europejskie.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi iilustracjami Tom II. Część II. Geografja Polski.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom III. Kraje i morza pozaeuropejskie.
ROMER E. i POLACZKÓWNA — Krajoznawstwo dla klasy I.
ROMER E. — Geografja dla klasy II.
SOSNOWSKI P. — Geografja Polski.

Nauka o Polsce.

WERESZCZYŃSKI i KUCHARSKI W. — Wiadomości o Polsce współczesnej.
GRUSZECKA A. — Podręcznik do nauki o Polsce współczesnej (przystosowany do planów semin.).

Matematyka.

BARTEL K. — Geometrja wykreślna. Wydanie II.
KALICUN — Podręcznik geometrji dla klasy III. szkół średnich.
ŁOMNICKI A. — Geometrja, podręcznik dla szkół średnich część I. Planimetrja-Stereometrja. Wydanie IV.
— Geometrja, podręcznik dla seminarjów.
— Początki geometrji analitycznej.
MIHUŁOWICZ — Podręcznik arytmetyki dla klasy IV. Wydanie VI.
— Podręcznik arytmetyki dla klasy V. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VI. Wydanie II. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VII. Wyd. I. (w druku).
SIERZPUTOWSKI T. — Elementarz rachunkowy. Część I. (Pierwszy rok nauczania).
— Arytmetyka. Część I.
— Arytmetyka. Część II.
— Arytmetyka. Część III. liczby ułamkowe. — Wiadomości z geometrji poglądowej. Wydanie IV. poprawione i uzupełnione.

SIERZPUTOWSKI T. — Arytmetyka. Cz. IV. (szósty i siódmy rok nauczania). Wydanie III poprawione.

P r z y r o d a.

DOMANIEWSKI. — Pogadanki przyrodnicze dla kl. I, II i III.
FIREWICZ. — Zbiór ćwiczeń zootonomicznych.
GAWECKI. — Mechanika.
KORCZYŃSKI A. — Kurs preparatyki chemicznej, nieorganicznej i organicznej.
MICHALSKI. — Przyroda martwa.

P o d r ę c z n i k i d l a s z k ó ł h a n d l o w y c h.

GÓRA W. — Podręcznik księgowości. Tom I., II. i III.
— Temat do książkowania w interesie towarowym, do użytku w kantorze praktycznym 2-klasowych szkół handlowych.
HUMNICKI Dr. — Krótki kurs towaroznawstwa. Część I.
KAPUŚCIŃSKI J. Profesor szkoły handlowej w Tarnowie. — Podręcznik do nauki pisania na maszynie.
PAWŁOWSKI A. — Rachunki kupieckie. Część I. II. Wydanie IV.
— Rachunki kupieckie. Część IV. Wydanie IV.
— Nauka rachunków przemysłowych.
— Zasady arytmetyki politycznej. Wydanie II.
PETYNIAK, SANECKI i TOMANEK. — Zasady ekonomji społecznej dla wyższych zakładów naukowych w Polsce. Wydanie II.
ZAGAJEWSKI i TOMANEK. — Wzory i tematy do handlowej korespondencji niemieckiej.

K s i ą ż k i p o m o c n i c z e d l a n a u c z y c i e l a.

BYKOWSKI L. — Zasady pedagogiki doświadczalnej.
CZERWIŃSKI K. — Korzenionóżki Rhizopoda.
CZAPCZYŃSKI — Ćwiczenia w mówieniu.
DOBROWOLSKI ST. — Nauczyciel jako główny czynnik rozwoju szkolnictwa powszechnego, wyd. II.
FALSKI — BENNI. — Wskazówki dla naucz. do Elementarza powiastkowego..
HABERKANTÓWNA. — Protokoły lekcji przyrodoznawstwa Cz. I i Cz. II
HOENE-WROŃSKI. — Filozofja pedagogji.
HOMOLACS K. — Zasady budowy ornamentu płaskiego i metodyka kursu zdobniczego.
JANELLI M. — Zbiór ustaw i rozporządzeń odnoszących się do szkół średnich w b. Galicji.
KARBOWIAK A. Bibljografja pedagogiczna.
KWIATKOWSKI S. — Dydaktyka i metodyka nauczania języków nowożytnych

LIBRACHOWA i SELMONICZÓWNA. — Pogadanki z dziećmi.
ŁOŚ. — Zasady ortografji polskiej (wyd. II w druku).
MATZKE S. — Zasady rysunku początkowego.
MISKY. — Plastyczne uzmysławianie przedmiotów.
PIASECKI. — Zabawy i gry ruchowe.
PIASECKI i SCHREIBER. — Harce młodzieży polskiej.
PIATEK-WISNAR. — Zasady przyzwoitego zachowania się uczniów szkół średnich.
PICHÓR i HOBORSKI. — Metoda matematyki.
ROWID H. — Z metodyki wypracowań pisemnych.
— Podstawy pedagogiki Trentowskiego.
SEDLACZEK. — Organizacja harcerstwa polskiego.
SIEMIEŃSKI. — Ustrój Rzeczypospolitej Polskiej.
SIERZPUTOWSKI. — Wskazówki metodyczne do element. rachunk.
SOŁTYSIK T. — Wskazówki dla praktykantów zawodu nauczycielskiego.
SZAFER WŁ. Dr. — Ogrody szkolne.
— O szkołę Polską Cz. I, II i III.
SZOBER ST. — Zasady nauczania języka polskiego w zakresie szkoły powszechnej i gimnazjum niższego.
— Ustawy polskiej terminologji gramatycznej
ŚNIEŻEK-DYAKOWSKI. — Historja naturalna.
WITKIEWICZ ST. — Chrześcijaństwo i katechizm.
WYSOCKI ST. — Zarys celowego nauczania muzyki w szkole ogólnokształcącej.
ZARZECKI L. — Dydaktyka ogólna czyli kształcenie charakteru przez nauczanie.
— Wstęp do pedagogji.

Składnica Pomocy szkolnych i Księgarnia

STANISŁAWA REHMANA

WE LWOWIE — ul. Rutowskiego l. 2. (obok Katedry)

posiada na składzie wszelkie obrazy do nauk poglądowych oraz

przybory fizykalne według
PROGRAMU MINISTER. W. R. i O. P.

Waga szalkowa z obciążeniem 100 gr. na podstawce.
Komplet odważników w pudełku drewnianym od 1.o do 100.o i od 1.o do 200.o.
Bryła drewniana prostopadłościenna wym. 60 × 45 × 15 mm i 95×60×20 mm.
Walec mosiężny lub żelazny z uszkiem do zawieszania 20 mm wys. 45 mm.
Pion żelazny,
Pion na drewnianej deseczce (poziomnica),
Libella w metalowej oprawce,
Bryła żelazna, prostopadłościenna,
Waga sprężynowa z obciążeniem 25-funtowem,
Dżwignia drewniana,
Ciężarki do dźwigni z 2-a haczykami,
1 para bloków mosiężnych przytwierdzonych,
1 komplet ciężarków do bloków,
Bloczki drewniane,
Wirówka,
Komplet przyborów do wirówki, a mianowicie
1) Regulator Watta,
2) Spłaszczenie ziemi,
3) Przyrząd kulkowy,
4) Wysypywanie piasku,
5) Wahadło w ruchomej ramce.
Komplet prętów (miedź, żelazo, szkło) dłg. 50 mm, śred. 5 mm,
Pierścień Gravesanda,
Termometr od — 25° do + 10° podz. 1/1° i od — 10° do + 35° podz. 1/10°
Kociołek do oznaczania temperatury wrzenia wody,
Rurka termometryczna
Kociołek Papina,
Kolba Papina,
Kulka do zamrażania wody,
Komplet kulek z 5-ciu sztuk różnych metali,
Motorek parowy,
Cylinder z płytką do wykazywania ciśnienia na dno, szklany,
Naczynie połączone,
Przyrząd Pascala dla wykazywania ciśnienia cieczy na ścianki,
Cylinder blaszany do wypływu cieczy na różnym poziomie,
Wodotrysk, model szklany,

Młynek Segnera szklany i blaszany,
Rurka barometryczna z miseczką i lejkiem,
Pompa pneumatyczna,
Baroskop
Półkule magdeburskie mosiężne i żelazne
Pompa ssąco-tłocząca, model szklany,
Sikawka strażacka, " "
Areometry Beaume'a dla cieczy cięższych i lżejszych od wody,
Przyrząd szklany dla wykazywania ciśnienia w gazach,
Piknometry 50 stop.
Komplet sześcianów z 5-ciu sztuk z różnych metali,
Cylinder Archimedesa,
Kiofor pg. Wollastona.
Drut stalowy dług 30 mt.
Kawałek blachy 100 mm., grub. 1—2 mm.
Monochord z 1-ą struną do obciążenia i 2-a strunami do regulacji kluczem
Kamerton widełkowy,
Ekran tekturowy czarny z otworem w środku na drewnianą podstaw.
" chwytający ze szkła matowego,
Kulka drewniana 5 cm. z kółkiem do zawieszania,
Zwierciadło płaskie,
Pryzmat,
Komplet soczewek w pudełku,
Lupa o trzech nóżkach,
Sztabka magnesowa,
Magnesy w kształcie podkowy różnej wielkości,
Pałeczka ebonitowa lub szklana,
Skóra amalgamowana,
Wahadełko elektryczne
Elektroskop,
Butelka lejdejska,
Rozbrajacz do butelek lejdejskich,
Igła magnesowa na ostrzu,
Komplet drutów różnej średnicy (miedź, żelazo) do doświadczeń z przewodnictwem elektrycznem,
Maszynka elektrostatyczna Wimshursta,
Komplet przyrządów do doświadczeń z maszynką elektrostatyczną,
Ogniwo Volty
Galwanoplast,
Elektromagnes w kształcie podk. z kotwicą,
Cewka indukcyjna,
Dzwonek elektryczny,
Przyrząd do wykazania cieplnego działania,
" " prądu elektrycznego,
Inklinatorjum — deklinatorjum.

SPECJALNE KATALOGI NA ŻĄDANIE.

Powyższe przybory można wysyłać za zaliczeniem pocztowem lub za poprzedniem nadesłaniem gotówki.

Wszelkich informacyj udziela się odwrotną pocztą.

WYDAWNICTWA ZAKŁADU NAROD. IM. OSSOLIŃSKICH

Lwów, główna ekspedycja wydawnictw, Kalecza 5, Tel. 168, Kraków, Filja ul. św. Anny 11, Tel. 3527, Warszawa, Księgarnia własna, ul. Nowy Świat 69, Tel. 198 81, Poznań, skład główny w księgarni św. Wojciecha,

poleca następujące podręczniki szkolne zatwierdzone przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego we Lwowie, do użytku w szkołach powszechnych:

RELIGJA.

Oddziały III, IV.

Ks J. Boczar. Dzieje biblijne Mp. 360·—
Ks. J. Boczar. Katechizm dla III i IV kl. szkół powszechnych Mp. 260·—
Ks. W Wolcz. Mała historja biblijna Starego i Nowego przymierza . . . . . . Mp. 460·—

Oddziały V, VI.

Ks. J. Schuster. Dzieje biblijne Starego i Nowego przymierza. . . . . Mp. 700·—
Podręcznik do nauki religji żydowskiej. . . . . . . Mp. 260·—

Oddział VII.

Ks. J. Boczar. Dzieje kościoła katolickiego. . . . . . Mp. 400·—

JĘZYK POLSKI.

Oddział I.

Szkółka dla młodzieży. Część I. Elementarz i Rachunki . Mp. 320·—

Oddział II

Szkółka dla młodzieży. Część II. Mp. 540·—

Oddział III.

Szkółka dla młodzieży. Część III. Mp. 640·—

Oddział VI

Szkółka dla młodzieży. Część IV. Mp. 800·—

Oddział V.

Szkółka dla młodzieży. Część V. Mp. 800·—

Książki pomocnicze.

Benoni Nauka stylu praktycznego. Mp. 440·—
Pallan St. Ćwiczenia piśmienne polskie na kl. III szkół typu miejskiego . . . . . Mp. 800·—
Pallan St. Drugi rok nauki szkolnej Przewodnik metodyczny dla nauczycieli. . . . . . Mp. 1000·—

JĘZYK NIEMIECKI.

St. Gayczak. Deutsches Lesebuch. I II dla dziewcząt . Mp. 600·—
St. Gayczak. Deutsches Lesebuch. III dla dziewcząt . . .
St. Gayczak. Deutsches Lesebuch. I—II dla chłopców. . . Mp. 600·—
St. Gayczak. Deutsches Lesebuch III dla chłopców.

HISTORJA I GEOGRAFJA.

Br. Gebert i G. Gebertowa. Z naszych dziejów. Opowiadania i czytania historyczne dla młodzieży. . . . . . . Mp. 680·—
Klemensiewicz-Siwak. Wiadomości z geografji. . . . . . Mp. 400·—
A. Wanczura Dzieje ojczyste. Mp. 480·—
M. Zaleski. Opowiadania z dziejów powszechnych. . . . . Mp. 400·—

RACHUNKI Z GEOMETRJĄ.

Oddział I.

J. Grabowski. Rachunki dla szkół powszechnych. Cz. I. Pierwszy rok nauki. . . . . Mp. 240·—
J. Grabowski. Wskazówki metodyczne do cz. I Rachunków. (Dla nauczycieli). . . . Mp. 100·—

Oddział II.

Rachunki. Część II. . . . . . . Mp. 280·—

Oddział III.

Rachunki. Część III. . . . . . . Mp. 320·—

Oddział IV.

Rachunki. Część IV. . . . . Mp. 420·—
Nauka rachunków dla IV kl. szkół 6-klasowych. . . . . . . Mp. 360·—

Oddział V.

J. Grabowski. Rachunki cz. V. dla szkół 7-klasowych. . . . Mp. 240·—
J. Grabowski Wskazówki metodyczne do cz. V. Rachunków. (Dla nauczycieli). . . . Mp. 100·—

Dniestrzański. Nauka rachunków dla szkół wydziałowych męskich, przerobili Artur Passendorfer i Antoni Pawłowski. . . . . Mp. 800—

PRZYRODA ŻYWA.

Oddział IV, V.

Dr. J. Rostafiński. Botanika szkolna na klasy niższe. (w druku).
Dr. J. Rostafiński Botanika szkolna na klasy wyższe (w druku).
Dr. J. Rostafiński. Nauka o przyrodzie. Wiadomości z historji naturalnej dla szkół wydziałowych. . . . . . . Mp. 880·—

Książki pomocnicze.

Dr. J. Rostafiński. Przewodnik do oznaczania roślin w Polsce dziko rosnących. Zeszyt 1—2. (w druku).

PRZYRODA MARTWA.

Oddziały VI i VII.

Alberti St. Wiadomości z chemji dla szkół powszechnych. Mp. 400·—
W. Natanson i K. Zakrzewski. Wiadomości z nauki fizyki. Mp. 680·—

SZKOŁY ŚREDNIE.

RELIGJA.

Ks. T. Dąbrowski. Historja biblijna. Stary zakon. . . Mp. 520·—
Ks. T. Dąbrowski. Historja biblijna. Nowy zakon. . . . . . Mp. 520·—

JĘZYK POLSKI.

Konarski - Passendorfer. Zwięzła gramatyka języka polskiego. Mp. 360·—
Dr. A. J. Mikulski i Dr. M. Reiter. Ilustrowane wypisy dla sem. nauczycielskich.
A. Passendorfer. Zasady pisowni polskiej ze słowniczkiem. Mp. 520·—
Tenner. Podręcznik sztuki czytania. Mp. 360·—

MATEMATYKA.

Czajkowski-Kurzer. Czterocyfrowe tablice logarytmów. . . Mp. 260·—
R. Suppantschitsch. Geometrja dla klasy I. . . . . Mp. 200·—
R. Suppantschitsch. Geometrja dla klasy II. . . . . . . Mp. 280·—
R. Suppantschitsch. Geometrja dla klasy III. . . . . . . Mp. 360·—
R. Suppantschitsch. Geometrja dla klasy IV—V. (wyczerpane).
R. Suppantschitsch. Geometrja dla klasy VI—VIII. . . . . Mp. 800·—
Wł. Wojtowicz. Zarys geometrji elementarnej. . . . . Mp. 1400·—

Podręczniki dla szkół zawodowych.

Inż. A. Humnicki. Dźwignice Podręcznik do obliczania i konstruowania prostszych maszyn do podnoszenia. Mp. 1200·—
Fr. Kuśmierski. Modelarstwo. Mp. 1000·—
R. Poliński. Podręcznik do nauki stenografji polskiej. . . Mp. 240·—

Podręczniki dla szkół wyższych.

St. Kutrzeba. Dawne polskie prawo sądowe. w zarysie (I. Prawo karne. II. Postępek sądowy). . . . . Mp. 360·—
J. Łoś. Gramatyka języka polskiego. . . . . . . Mp. 1200·—
J. Łoś. Gramatyka starosłowiańska . . . . Mp. 1200·—
J. Łoś. Początki. piśmiennictwa polskiego. . . . . . Mp. 2000·—
Inż. M. Matakiewicz. Budowa jazów. (Budownictwo wodne cz. IV). . . . . . . Mp. 2400·—
A. Witkowski i K. Zakrzewski. Zarys fizyki. . . . . . Mp. 1800·—

LEKTURA SZKOLNA.

Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz. Wydanie Józefa Kallenbacha i Jana Łosia. . . . Mp. 320·—
Oprawa . . . Mp. 400·—
— Grażyna. Wydanie Wilhelma Bruchnalskiego. . . . Mp. 360·—
— Konrad Wallenrod. Wydanie Wilhelma Bruchnalskiego Mp. 800·—
Sienkiewicz Henryk. W pustyni i w puszczy (Nowy nakład w druku)
— Krzyżacy. . . . . . Mp. 2000·—
Oprawa za 2 tomy . Mp. 600·—
— Trylogja (w druku).
Słowacki Juliusz. Anhelli, opracował Juliusz Kleiner. . Mp. 600·—
Wojciechowski Konstanty i Ignacy Krasicki. Wydanie drugie, zmienione i uzupełnione. Mp. 680·—

Dr. Antoni J. Mikulski. Przepisy praktyki szkolnej. Podręcznik dla kandydatów nauczycielskich i nauczycieli. Wydanie drugie. . . . Mp. 440·—

Wydawnictwo Zakładu Nar im. Ossolińskich posiada na składzie wszelkie druki szkolne jak zawiadomienia, świadectwa, katalogi i t. p.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 10.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 14 sierpnia 1922.

TREŚĆ.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie zarządu Szkolnictwem specjalnem na obszarze wszystkich Okręgów szkolnych.*)

Na mocy art 6 Ustawy o tymczasowym ustroju władz szkolnych z dnia 4 czerwca 1920 roku (Dz. Ust. Rzp. P. z 1920 roku Nr. 50 poz. 304) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd Szkolnictwa specjalnego na obszarze wszystkich Okręgów szkolnych należy do bezpośredniego zakresu działania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa dnia 12 lipca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. *J. M. Pomorski.*

L. 17355/I.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie djet i kosztów podróży.

Wskutek rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja b. r. (Dzien. urzęd. Nr. 8) w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży służbowych, Ministerstwo podaje tabelę djet, obowiązującą od dnia 1 maja 1922 r. aż do wydania dalszych nowych zarządzeń.

Ministerstwo zwraca specjalnie uwagę na te punkty powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, które częściowo lub całkowicie zmieniają dotychczas wydane zarządzenia.

Co do wysokości djet, jakie przypadają dla poszczególnych pracowników oświatowych Ministerstwo wyjaśnia, że i nadal należy stosować do inspektorów szkolnych, dyrektorów państwowych szkół średnich i seminarjów nauczycielskich normy djet przepisane dla urzędników państwowych VI stopnia służbowego, natomiast zastępcom inspektorów szkolnych, kierownikom państwowych preparand nauczycielskich oraz kierownikom szkół ćwiczeń obliczać należy djety w wysokości kwoty

---

*) Szkolnictwo specjalne obejmuje zakłady dla dzieci głuchych (głuchoniemych), niewidomych, upośledzonych umysłowo i upośledzonych moralnie.

ustalonej dla stopnia służbowego tych pracowników, według którego pobierają dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej.

	Miejscowość	Klasa	Stopień służbowy					Woźni, woźnice III stopnia	Mnożniki
			IV i V	VI	VII	VIII i IX	X, XI i XII		
	Warszawa	I	2.675	2.247	1.926	1.498	1.284	749	1.700:1/5
	Lwów Kraków Wilno Poznań	I	2.250	1.890	1.620	1.260	1.080	630	1.700
	Łódź	II	2.357	1.979	1.697	1.320	1.131	660	1.530:1/6
Maj		II	2.038	1.712	1.467	1.141	978	571	1.530
Czerwiec		III	1.825	1.533	1.314	1.022	876	511	1.360

Zaznacza się, że prawo do przejazdu wymienionych wyżej pracowników koleją w klasie I rozstrzyga § 8 powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów, który jest modyfikacją § 5 poprzedniego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 roku.

Celem umożliwienia zaaprobowania rachunków z przejazdów służbowych należy każdorazowo żądać formalnych pokwitowań z tytułu opłaconych podwód lub wynajmu koni i dowody takie dołączać do wniosków sprawozdawczo-rachunkowych. Odręczne kwity i rewersy winny posiadać należycie umieszczoną opłatę stemplową, zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Zwraca się uwagę, że wszelkie uchybienia i niedokładności w sporządzaniu rachunków zarówno z przejazdów jak i przesiedleń służbowych wpłyną na opóźnienie załatwienia sprawy, ponieważ rachunki takie będą zwracane celem uzupełnienia.

Warszawa dnia 5 lipca 1922.

Za Ministra:
Jan Hellmann.

L. 4368|I. S.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich państwowych i prywatnych oraz państwowych Kursów nauczycielskich i do Rad szkolnych powiatowych w sprawie przyjmowania uczniów (uczenic) do seminarjów nauczycielskich.

Pierwszym warunkiem rozwoju seminarjów nauczycielskich a następnie i stanu nauczycielskiego jest właściwy dobór kandydatów (tek) do tego zawodu według wrodzonych uzdolnień i stopnia umiłowania. Przeprowadzenie tej zasady w praktyce jest dość trudne, nie jest jednak na ogół niemożliwe zwłaszcza dla zdolnych intuicyjnych wychowawców. Chodzi tylko o żywsze zainteresowanie się materjałem zgłaszającym się do seminarjów, o dbałość dla sprawy i o trafność wyboru kandydatów. Bardzo cennych wskazówek pod tym względem a poniekąd i miarodajnych mogą udzielić o kandydatach ich poprzedni nauczyciele-wychowawcy. Dlatego wskazanem jest porozumiewanie się w tej sprawie z inspektoratami szkolnymi względnie z zarządami szkół powszechnych.

Zbytnie udostępnianie zawodu, pobłażliwość w przeprowadzaniu zasady powyższej, spowodowana wpływami rożnych osób, czułostkowością itp. sprowadza — zwłaszcza w seminarjach żeńskich — tłumy kandydatów, którzy zapisują się do seminarjów nie z pobudek głębszych, ideowych lecz dla zdobycia świadectwa, które zaspakaja ich ambicje lub ułatwia im później uzyskanie pracy na innem polu, nie mającem nic wspólnego z przygotowaniem zawodowem, na które Państwo wyłożyło znaczne sumy. Takie osoby nie powinny zabierać miejsca innym równie zdolnym, które lgną do zawodu a nie miały szczęścia dostać się do seminarjum państwowego.

Nie wynika z tego jakoby seminarja miały być trudno dostępnemi szkołami, przeciwnie ułatwienia dla młodzieży wstępującej do seminarjów powinny być znaczne, ale innej natury, które nie naruszałyby zasady »przystosowalności« kandydatów do ich przyszłej pracy (np. udzielenie stypendjum, umieszczenie w internacie i tp.).

Zważyć bowiem i to należy, że jednostka dana choćby jęła się pracy nauczycielskiej a nie powołana na nauczyciela (kę) zatruwa najmilsze w życiu lata dziecinne ciężką atmosferą szkolną i wstrzymuje rozwój duchowy powierzonej sobie młodzieży.

Paragrafy 13 i 18 Statutu organizacyjnego seminarjów nauczycielskich, obowiązującego dotychczas na terenie b. Galicji, dają Radzie Pedagogicznej możność usuwania z zakładu w ciągu trzech pierwszych miesięcy uczniów (uczenic) niezdolnych — i słusznie, gdyż lepiej, jeżeli taka niedostosowana do pracy nauczycielskiej jednostka obierze sobie zawczasu inny zawód odpowiadający jej indywidualności, niż ma później zamęczać siebie i młodzież. Stanie się to z wielką korzyścią dla niej samej a jeszcze z większą dla społeczeństwa i Skarbu Państwa.

Zwracając uwagę Dyrekcyj na doniosłość i ważność doboru osób do zawodu nauczycielskiego, Kuratorjum wyraża nadzieję, że PP. Dyrektorowie i Grona nauczycielskie dołożą wszelkich starań, aby pod tym względem poziom naszych seminarjów podniósł się możliwie wysoko, aby społeczeństwo otrzymywało nauczycieli prawdziwych wychowawców uzdolnionych do prowadzenia szkoły i wychowywania dzieci.

Seminarja nauczycielskie zalicza się pod względem poziomu nauki do typu szkół zawodowych średnich. Z tego określenia wynika, że materjał uczniowski, który przychodzi na rok pierwszy przy pięcioletniem trwaniu nauki, powinien mieć dość znaczne przygotowanie umysłowe mianowicie posiadać wykształcenie co najmniej z zakresu nauki 7-klasowej szkoły powszechnej (wydziałowej).

W obecnym okresie przejściowym, gdzie 7-klasowych szkół powszechnych jest stosunkowo mało, więc i materjału uczniowskiego z takiem przygotowaniem nie wiele, wypadnie — jak to zresztą dotychczas bywa — uwzględniać młodzież ze szkół niżej zorganizowanych które dostarczyć mogą zdrowego, moralnie i fizycznie żywotnego i zdolnego elementu.

Dla takich uczniów szczególnie tych, którzy drogą prywatnego studjum nie zdobyli wiadomości, aby mogli odpowiedzieć wymaganiom egzaminu wstępnego na kurs I, przewiduje ustawa i statut organizacyjny klasy przygotowawcze (wstępne) przy męskich seminarjach nauczycielskich.

Klasy te, tam gdzie one istnieją, poleca się szczególnej opiece PP. Dyrektorów; niech one staną się miejscem rzeczywistego przygotowania do nauki w seminarjum, badania młodzieży zarówno pod względem umysłowego rozwoju jak i charakteru, a nie miejscem prze-

pędzenia czasu brakującego uczniowi do normalnego wieku by dostać się na kurs I.

Wszelkie wnioski zdążające do podniesienia w tych klasach intenzywności nauki i lepszych z niej rezultatów są wskazane i będą życzliwie rozpatrywane. Z uwagi na to, że napływ młodzieży męskiej do seminarjów nauczycielskich z odpowiedniem przygotowaniem jest stosunkowo mały, Kuratorjum jest za tem, by klasy przygotowawcze w okresie przejściowym utrzymać.

Dla ujednostajnienia norm przy przyjmowaniu uczniów (uczenic) do seminarjów nauczycielskich i klasy przygotowawczej do czasu wprowadzenia jednolitych norm w całej Rzeczypospolitej, wydaje się następujące wskazówki, które albo są powtórzeniem dawnych przepisów, albo są nowe, względnie zmienione zależnie od obecnych stosunków:

1. Przyjęcie do klasy przygotowawczej odbywa się na podstawie egzaminu wstępnego. Zakres wymagań przy tym egzaminie normuje § 13 statutu. Nacisk kłaść należy na język polski we wszystkich seminarjach, na języki poski i ruski w zakładach o dwu językach krajowych oraz na rachunki w zakresie 6-klasowej szkoły powszechnej.

Oprócz tego należy zbadać czy kandydat ma słuch muzykalny. Do klasy przygotowawczej mogą być przyjęci uczniowie, którzy nie mają przygotowania wymaganego do przyjęcia na kurs I. seminarjum.

2. Uczniowie, którzy egzaminowi wstępnemu na kurs I. niepotrafili odpowiedzieć, mogą być uwolnieni od egzaminu wstępnego do klasy przygotowawczej o ile grono nauczycielskie uzna ich za dostatecznie przygotowanych do pobierania nauki w tej klasie. Uczniowie z ukończoną 7-klasową szkołą powszechną, jeżeli nie mają przepisanego wieku na kurs I mogą być przyjęci do klasy przygotowawczej bez składania drugiego egzaminu wstępnego.

Uczeń zgłaszający się do klasy przygotowawczej ma się wykazać świadectwem zdrowia i fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego, świadectwem dobrych obyczajów o ile nie przechodzi bezpośrednio ze szkoły publicznej, dowodem (metryką, świadectwem urodzin) że w danym roku kalendarzowym kończy 13 rok życia. Dyspenzy od przepisanego wieku nie udziela się. Nadto każdy z kandydatów przedkłada dokładny przebieg życia.

3. Nie wolno przyjmować do klasy przygotowawczej takich uczniów, którzy mogąc uczęszczać w miejscu zamieszkania do 7-klasowej

szkoły powszechnej, szkoły tej nie ukończyli, gdyż nie można dopuszczać, aby klasa przygotowawcza dezorganizowała istniejącą w miejscu 7-klasową szkołę powszechną (wydziałową).

4. Co do uczniów zgłaszających się do klasy przygotowawczej ze szkół średnich, nie należy przyjmować takich, którzy nie ukończyli klasy II szkoły średniej.

5. Kandydaci zgłaszający się na kurs I seminarjum pięcioletniego mają wykazać się:

a) świadectwem ukończenia szkoły powszechnej 7-klasowej, lub conajmniej świadectwem ukończonej III klasy szkoły średniej albo dowodem odpowiedniego przygotowania na podstawie studjum prywatnego,

b) świadectwem zdrowia i fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego,

c) świadectwem dobrych obyczajów o ile nie przechodzą bezpośrednio ze szkoły publicznej,

d) dowodem (metryką, świadectwem urodzin), że w danym roku kalendarzowym kończą 14 a nie przekroczyli 20 roku życia. O przyjęciu kandydatów powyżej lat 20 rozstrzyga Kuratorjum na wniosek dyrekcji oparty na uchwale Rady Pedagogicznej.

e) przebiegiem życia.

6. Przyjęcie na kurs I odbywa się na podstawie egzaminu wstępnego.

7. Egzamin wstępny na kurs I seminarjum przed Komisją, którą wyznacza Dyrektor, obejmuje religję, język polski we wszystkich seminarjach, język polski i ruski w seminarjach o dwu językach krajowych, historję i geografję Polski i Rusi, rachunki z kreśleniem i przyrodę w zakresie 7-klasowej szkoły powszechnej, przyczem ograniczyć się należy tylko do rzeczy istotnych a brać pod uwagę przedewszystkiem inteligencję ucznia (uczenicy). Kandydaci, którzy ukończyli 7-klasową szkołę powszechną (3-klasową szkołę wydziałową), lub 3 klasy szkoły średniej, zdają egzamin z religji, języka polskiego, języka ruskiego w seminarjach o dwu językach krajowych i z rachunków. Oprócz tego należy zbadać czy zgłaszający się do egzaminu posiada słuch muzykalny.

Z języka polskiego we wszystkich seminarjach, a z języka polskiego i ruskiego w zakładach o dwu językach krajowych należy odbyć egzamin ustny i pisemny.

8. O przyjęciu rozstrzyga Rada Pedagogiczna większością głosów przyczem należy brać pod uwagę inteligencję ucznia (uczenicy) i stopień uzdolnienia do przyszłej pracy nauczycielskiej.

9. Promowani uczniowie klasy przygotowawczej nie składają egzaminu wstępnego na kurs I.

10. Świadectwo zdrowia i fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego może być wystawione przez lekarza szkolnego lub przez lekarza urzędowego (fizyka) na przepisanych formularzach, które wydaje Książnica polska, Lwów Czarnieckiego l. 12.

Dyrekcje mają pilnie przestrzegać, aby pod tym względem nie było nieprawidłowości. W razach wątpliwych należy odnieść się do Kuratorjum przedkładając równocześnie uchwałę Rady Pedagogicznej.

11. Przyjmowanie do klasy przygotowawczej i do seminarjum odbywa się z reguły przed wakacjami. Wpisy i egzamina wstępne między 22 a 30 czerwca. W rązie potrzeby mogą Dyrekcje seminarjów męskich zarządzić dodatkowe wpisy i egzamina wstępne w trzech ostatnich dniach sierpnia

Termin wpisów i egzaminów wstępnych należy podać zawczasu do wiadomości publicznej. Wskazane jest porozumienie się w sprawie terminu z miejscowym inspektorem szkolnym.

Przyjęcia w ciągu roku szkolnego należy unikać; w wyjątkowych wypadkach przeniesienia się rodziców (opiekunów) kandydata rozstrzyga o przyjęciu Dyrekcja zakładu.

12. Ponieważ program nauki w seminarjach nauczycielskich (pięcioletnich) jest tak rozłożony, że w trzech pierwszych latach nabywa kandydat (tka) wykształcenia ogólnego a na kursie IV i V fachowego, przyjęcie na kurs wyższy nowych uczniów w myśl § 20 statutu organizacyjnego należy ograniczyć tylko do kursu II i III. W prywatnych seminarjach przyjmowanie nowych uczniów (uczenic) na kurs III, IV i V na podstawie egzaminów wstępnych jest niedopuszczalne.

Kandydatów, którzy się wykażą świadectwem ukończenia lub świadectwem dojrzałości szkoły średniej ogólnokształcącej, można przyjmować na kurs najwyższy bez egzaminu wstępnego.

Przed przyjęciem kandydatów (tek), którzy przechodzą z jednego seminarjum (państwowego lub prywatnego z prawem publiczności) do drugiego, mają Dyrekcje badać dokładnie ich poprzednie zachowanie się oraz stwierdzić czy posiadają wszystkie warunki wymagane do przyjęcia do seminarjum.

Obcokrajowcy mogą być publicznymi uczniami seminarjów nauczycielskich o ile uzyskają przedtem zezwolenie Kuratorjum.

Z wyniku egzaminów wstępnych nie należy wystawiać żadnych poświadczeń.

13. Liczba uczniów (enic) na poszczególnych kursach i w klasie przygotowawczej nie może przekraczać tak w seminarjach państwowych jak i prywatnych 40.

14. Należy dążyć do tego, aby w żadnem seminarjum nie było klas paralelnych. Odnosi się to szczególnie do seminarjów żeńskich w których pod tym względem panują anormalne stosunki. Wskutek nadmiernego nagromadzenia się kandydatek w tych zakładach nauka z natury rzeczy chroma a młodzież w takich warunkach nie może nabrać tego przygotowania, które seminarjum dać powino. Klasy równorzędne już istniejące należy doprowadzić do końca nauki, na przyszłość jednak zechcą Dyrekcje dążyć, by zakład miał normalną ilość klas i uczniów (enic). Praca wtedy dla nauczycieli będzie łatwiejsza, a skutek nauki bezwątpienia większy, wreszcie i kontrola co do oceny uzdatnienia do zawodu pewniejsza.

15. Oprócz seminarjów nauczycielskich istnieją państwowe Kursy nauczycielskie (we Lwowie ul. Nabielaka), które również przyspasabiają do zawodu nauczycielskiego. Czas trwania nauki na kursach dwuletni kończy się egzaminem dojrzałości; egzamin ten jest równoznaczny egzaminowi dojrzałości złożonemu w państwowem seminarjum nauczycielskiem.

16. Wstępujący na kurs winni się wykazać:

a) świadectwem zdrowia i fizycznej zdatności do zawodu nauczycielskiego,

b) świadectwem obyczajów o ile nie przechodzą ze szkoły publicznej,

c) dowodem, że w danym roku kalendarzowym w którym się zapisują, ukończą 17 rok życia,

d) świadectwem ukończenia VI klasy szkoły średniej lub III roku seminarjum nauczycielskiego,

e) przebiegiem życia.

Osoby, które nie mogą wykazać się przygotowaniem wyszczególnionem pod d) mogą być przyjęte na podstawie egzaminu wstępnego Wymagania przy egzaminie wstępnym są takie jak z trzech kursów

nauki w seminarjach. Kandydaci (tki), którzy bezpośrednio przedtem byli uczniami I, II i III kursu seminarjum a z zakładu wystąpili nie mogą być przyjęci na dwuletni kurs nauczycielski. Nauka na kursach nauczycielskich jest bezpłatna, zresztą obowiązują przepisy dla seminarjów.

17. Z pomiędzy uczniów (nic) nowowstępujących tak do państwowych seminarjów nauczycielskich, jak i do państwowych kursów nauczycielskich, którzy odpowiedzą przepisanym warunkom przyjęcia, należy przedewszystkiem dać pierwszeństwo dzieciom pracowników państwowych i dzieciom osób niezamożnych. Młodzież z miejscowości odległych należy skierowywać do zakładów położonych najbliżej miejsca jej zamieszkania.

Z pośród młodzieży niezamożnej powinna być szczególna uwaga zwrócona na dzieci nauczycieli i inwalidów wojskowych.

18. Do seminarjum państwowego należy przyjmować tylko te kandydatki, które dają rękojmię że według wszelkiego prawdopodobieństwa poświęcą się pracy nauczycielskiej. Młodzież rodziców zamożnych skierowywać do zakładów prywatnych, w ten sposób bowiem umożliwi się przyjęcie do szkoły państwowej dzieci zdolnych a niezamożnych.

19. Pozatem obowiązują dotychczasowe przepisy o ile nie są sprzeczne z niniejszem zarządzeniem. W szczególności zwraca się uwagę na wskazówki dotyczące przeprowadzania egzaminów wstępnych umieszczone w okólniku z dnia 13 czerwca 1920 l. 5051/III.

We Lwowie dnia 30 czerwca 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 4903/I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie przenoszenia się nauczycieli szkół powszechnych na Górny Śląsk.

Wobec dokonanego przejęcia Górnego Śląska przez Rząd Polski przystąpiły władze szkolne do uruchomienia tamtejszego szkolnictwa polskiego. Ze względu na to, że zapotrzebowanie nauczycieli Polaków na Górnym Śląsku jest bardzo znaczne i że dotychczasowe zgłoszenia nie wystarczają, Kuratorjum O. S. L nie stawia zasadniczo przeszkód nauczycielom, którzy pragną objąć stanowiska w tej dzielnicy Państwa·

Podania zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną skierowane do Wydziału Oświecenia Publicznego Województwa Śląskiego w Katowicach wnosić należy w drodze służbowej.

W razie objęcia posady na Górnym Śląsku Kuratorjum O. S. L rezerwuje dotychczasową posadę na przeciąg trzech miesięcy.

Dla informacji podaje Kuratorjum, że po objęciu posady zwrócone będą nauczycielowi rzeczywiste koszta przeniesienia. Pobory wypłacane będą w markach niemieckich.

We Lwowie dnia 15 lipca 1922.

Kurator
w z. *Gayczak.*

L. 1478/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich i Rad szkolnych powiatowych w sprawie udzielania urlopów personalowi nauczycielskiemu.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 czerwca b. r. l. 11401/I podaje się do wiadomości, że za podstawę do udzielania urlopów nauczycielom i nauczycielkom szkół wszelkiej kategorji służyć mogą jedynie urzędowe świadectwa lekarskie.

Nauczyciel, który pragnie otrzymać urlop z powodu choroby winien zwrócić się do swojego przełożonego dyrektora względnie inspektora szkolnego z prośbą o poddanie zbadania stanu zdrowia. Na pisemnie wyrażone życzenie dyrektora (inspektora) dokona badania lekarz powiatowy i prześle swoje orzeczenie z wnioskiem co do urlopu bezpośrednio dyrektorowi względnie inspektorowi szkolnemu.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego oświadczyło gotowość wydania zarządzeń, aby lekarze powiatowi pod żadnym pozorem nie doręczali urzędowych świadectw stronom, aby w świadectwach tych obowiązkowo oświadczyli, czy stan zdrowia badanego uniemożliwia pełnienie obowiązków, aby opinjowali, czy nieodzowne jest natychmiastowe udzielenie urlopu, wreszcie by wyraźnie stawiali wniosek co do czasu trwania urlopu. Oczywiście wniosek ten nie może krępować lekarza co do ewentualnego przedłużenia urlopu w razie późniejszej konieczności.

Ministerstwo oświadczyło również, że wezwie lekarzy powiatowych aby wydawali świadectwa uzasadniające potrzebę urlopu z całą oględnością i poczuciem wysokiej odpowiedzialności.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pragnie, aby przy urlopowaniu nauczycielstwa, w szczególności szkół powszechnych, nie stwarzając sztucznych trudności, przestrzegano jednak wszystkich obowiązujących form i powodowano się jedynie istotną a udowodnioną koniecznością.

W sprawie urlopów przypomina się również tut. okólnik z dnia 18 września 1921 l. 26340/I umieszczony w Dzienniku urzędowym z roku 1921 na stronie 407.

We Lwowie dnia 29 lipca 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 3863/III.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich państwowych i b. krajowych szkół zawodowych w sprawie opłat za egzaminy wstępne.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznajmiło reskryptem z dnia 22 lipca 1922 l. 6741/III, że do czasu wydania rozporządzenia o wysokości opłat szkolnych, pobieranych w państwowych szkołach zawodowych, w roku szkolnym 1922/23 należy pobierać w państwowych szkołach technicznych, agrotechnicznych, rzemieślniczo-przemysłowych (męskich i żeńskich), kolejowych, handlowych i kupieckich następujące opłaty za egzamin wstępny:

a) na kurs wstępny lub pierwszy w szkołach technicznych, na kurs wstępny w szkołach agrotechnicznych, średnich technicznych kolejowych oraz do klasy wstępnej i pierwszej w szkołach handlowych i kupieckich 1.000 Mk.

b) w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych (męskich i żeńskich) i niższych technicznych kolejowych 500 Mk;

c) na kurs drugi lub wyższy w szkołach technicznych oraz na kurs pierwszy w szkołach agrotechnicznych 2.000 Mk.

Opłata za egzaminy wstępne pozostaje do dyspozycji Dyrekcji szkoły i ma być rozdzielona między egzaminujących nauczycieli według wniosku Dyrekcji, zatwierdzonego przez władze II. instancji.

O tem zawiadamia się Dyrekcje z poleceniem zastosowania się.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Za Kuratora:
Pawłowski.

L. 1415/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj wszystkich szkół i Zakładów naukowych tudzież Rad szkolnych powiatowych w sprawie umorzenia zasiłku przyznanego w r. 1920 na zakupy zimowe.

Zawiadamia się Dyrekcje i Rady szkolne, że Rada Ministrów uchwałą z dnia 24 czerwca 1922, intymowaną rozporządzeniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 10 lipca 1922 l. 2377/F umorzyła spłatę zwrotnego zasiłku na zakupy zimowe, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 października 1920, asygnowanego okólnikiem tut. z dnia 20 października l. 869/pr.

We Lwowie dnia 27 lipca 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 3416/I. S.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych i miejskiej we Lwowie, Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich i Zarządów szkół powszechnych w sprawie nowych programów naukowych.

W myśl reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 maja 1921 l. 10255/I wprowadziło Kuratorjum okólnikiem z dnia 13 lipca 1921 l. 4760 III Dz. urzęd. Nr. 11 nowe programy we wszystkich szkołach powszechnych tut. okręgu na razie w oddziale pierwszym, drugim i trzecim, pozostawiając szybsze dostosowanie nowych planów w odziałach wyższych w roku 1921/22 uznaniu Rad szkolnych powiatowych.

Przypominając powyższy okólnik Kuratorjum zaznacza, że obowiązkiem Rad szkolnych powiatowych jest przypilnować, aby normalny tok nauki na podstawie nowych programów zaprowadzono stopniowo we wszystkich szkołach powszechnych w okręgu w ten sposób, by w roku szkolnym 1922/23 obejmował on oddziały 1 do 4, a w latach następnych stopniowo oddziały coraz wyższe.

Równocześnie zwraca się uwagę, że język niemiecki względnie język obcy jest obowiązkowym przedmiotem nauki tylko w szkołach 6-klasowych i 7-klasowych, w szkołach niżej zorganizowanych może być wprowadzony tylko jako nadobowiązkowy poza godzinami programowemi.

Celem racjonalnego wykonywania wskazań programowych należy unikać bezwarunkowo dowolności i stosować łączenie roczników w sposób podany w programie.

Podziały godzin mają Rady szkolne powiatowe sprawdzić z całą ścisłością i zatwierdzić. Zatwierdzone podziały godzin mają być umieszczone w każdej klasie na widocznem miejscu.

Równocześnie zwraca się uwagę, że obowiązkiem każdego nauczyciela jest zapoznać się dokładnie z programami. Ich nieznajomość powoduje liczne nieporozumienia i niepotrzebne korespondencje. W poszczególnym programie dla każdego przedmiotu są zawarte uwagi i wyjaśnienia co do postępowania a między niemi uwagi, dotyczące ograniczenia materjału w szkołach niżej zorganizowanych.

We Lwowie dnia 13 lipca 1922.

Kurator:
Sobiński.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

inż. Jana Tarczałowicza, inż. Józefa Sadkowskiego, inż. Izydora Stella-Sawickiego i dr. Michała Affanasowicza nauczycielami państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie, inż. Zdzisława Derdackiego i inż. Gustawa Müldnera nauczycielami państwowej Szkoły przemysłowej we Lwowie;

Romana Szypajłę nauczycielem gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi;

ks. Michała Osadcę nauczyciela religji gr. kat. w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Brzeżanach, nauczycielem religji gr. kat. w gimnazjum państwowem w Brodach;

Ludwika Haupta, nauczyciela kierującego szkoły powszechnej w Kopyczyńcach, pełniącego obowiązki inspektora szkolnego w Żółkwi, inspektorem szkolnym.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło nauczycieli:

Andrzeja Pyrę z gimn. II. w Stanisławowie do gimn. w Łańcucie, Emiljana Barana z gimn. w Drohobyczu do gimn. III. w Stanisławowie, Roberta Halkiewicza z gimn. w Trembowli do gimn. w Tłumaczu, Franciszka Rerutkiewicza z gimn. XI. do gimn. IX. we Lwowie, Mieczysława Dylskiego z gimn. III. do gimn. X. we Lwowie, Ignacego Blasckego z gimn. IX. we Lwowie do gimn. w Brodach, Jana Paszkiewicza z gimn. w Żółkwi do filji gimn. z jęz. wykł. ruskim we Lwowie, Michała Einlegera z gimn. w Żółkwi do gimn. w Drohobyczu, Włodzimierza Stefana Kozaka z gimn. w Kołomyi do filji gimn. rusk. we Lwowie, Józefa Bednarskiego z gimn. V. we Lwowie do gimn. II. w Tarnopolu, Stanisława Mazura z gimn. III. w Tarnopolu do gimn. I. w Tarnopolu, Anatola Tennenbauma z gimn. I. w Tarnopolu do gimn. III. w Tarnopolu, Franciszka Nowotnego z gimn. w Buczaczu do gimn. w Rawie Ruskiej, Juljana Kochanowskiego z gimn. w Trembowli do gimn. VIII. we Lwowie, Adama Bandurę z gimn. w Jaworowie do gimn. I. w Tarnopolu, Włodzimierza Kosteckiego z gimn. z jęz. ruskim we Lwowie do gimn. z jęz. ruskim w Stanisławowie, Michała Gedroycia z gimn. VIII. do gimn. II. we Lwowie, Marjana Rokickiego z gimn. I. w Stanisławowie do gimn. w Rohatynie, Bronisława Tyszkowskiego z gimn. I. w Tarnopolu do gimn. w Żółkwi, Stanisława Umańskiego z gimn. I. w Przemyślu do gimn. II. w Stanisławowie, Leona Glicksmana z gimn. I. w Rzeszowie do gimn. II. w Tarnopolu, Mikołaja Wojciechowskiego z gimn. z jęz. rusk. w Kołomyi do gimn. Kaz. Jagiell. w Kołomyi, Hilarego Lewickiego z gimn. w Sanoku do gimn. w Brzozowie, Marję Mossoczównę z gimn. III. do gimn. XI. we Lwowie, Michała Osińczuka z gimn. z jęz. wykł. rusk. we Lwowie do filji gimn. z jęz. wykł. rusk. we Lwowie, Teodata Zahajkiewicza z gimn. I. w Przemyślu do gimn. z jęz. wykł. rusk. w Przemyślu, Alfreda Zawadzkiego z gimn. IX. do gimn. V. we Lwowie, Zdzisława Palinowskiego z gimn. IX. do gimn. VII. we Lwowie, Stanisława Greczka z gimn. w Śniatynie do naucz. męskiego semin. we Lwowie, Stanisława Wilkowicza z gimn. IV. do gimn. V. we Lwowie, Franciszka Milewskiego z gimn. II. w Stryju do gimn. II. w Stanisławowie, Jana Lecha z gimn. w Rawie Ruskiej do gimn. w Buczaczu, Władysława Kielanowskiego z gimn. w Drohobyczu do seminarjum naucz. w Samborze, Bernarda Rauchwerka z gimn. w Sokalu do gimn. w Rawie Ruskiej, Eljasza Zuckera z gimn. w Rawie Ruskiej do gimn. w Sokalu, Jana Maryniaka z gimn. I. w Stryju do semin. naucz. w Samborze.

Przydzieliło: Władysława Müllera prof. gimn. w Sanoku do gimn. I. we Lwowie, Stanisława Ruxera z gimn. III. w Stanisławowie do gimn. I. we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło nauczycielami i nauczycielkami w państwowych gimnazjach:

Helenę Łapicką, Marję Reissową i Edwarda Umańskiego w gimn. im. kr. Jadwigi we Lwowie, Tadeusza Czarneckiego w Sanoku, Karola Czerneckiego w Gródku Jagiellońskim, Alfreda Schullera w Krośnie, Władysława Łuczyńskiego w Rohatynie, Mirosława Krawczyszyna w Drohobyczu, Janinę Huszczaniecką w Tłumaczu, Mosesa Boretza w gimn. II. w Samborze, Zygmunta Podgórskiego w Złoczowie, Michała Solawę w Żółkwi, Oresta Kuźmę i Józefa Przygodzkiego w gimn. Kaz. Jagiellończyka w Kołomyi, ks. dr. Bazylego Łabę i dr. Jana Lubomirowicza w gimn. z językiem wykł. ruskim we Lwowie, Pawła Diakowa w gimn. z jęz. wykł. rusk. w Tarnopolu, Leona Rudnickiego i Jana Gołębiowskiego w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Stanisławowie, dr. Mirona Kordubę, Stefana Hajduczka, Włodzimierza Adrjanowicza i Jana Janowa w filji gimn. z jęz. wykł. ruskim we Lwowie, Józefa Klisza w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Przemyślu, Klotyldę Szymańską w gimn. II. w Rzeszowie, Lidję Kulmatycką w Trembowli, dr. Adama Mitschę w gimn. I. we Lwowie, Eugenję Ostrowską w gimn. III. w Stanisławowie, Józefa Pilszaka w Brodach, Macieja Kowalskiego w gimn. III. we Lwowie, Stefana Kacprowskiego w gimn. VII. we Lwowie, Felicję Moniakową w gimn. V. we Lwowie, Bronisława Topolnickiego i Romana Głuszkiewicza w Jaworowie, Bazylego Prawura w gimn. I. w Stryju, Bronisława Słoneckiego w gimn. IX. we Lwowie, Marję Liskowacką w Buczaczu, Helenę Dzikównę w gimn. II. w Stanisławowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło nauczycielami w państwowych seminarjach nauczycielskich: Stanisława Malinowskiego w Samborze; Pawła Sakaluka, Aleksandra Isterewicza, Władysława Siwego i Franciszka Szafrańskiego w Tarnopolu; Stanisława Rejmańskiego w Sokalu; Włodzimierza Karwańskiego w Krośnie; Władysława Zgodzińskiego na państwowych kursach nauczycielskich we Lwowie i Jadwigę Patocką w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Brzeżanach.

Kuratorjum O. S. L. zamianowało:

Jadwigę Leszczyńską nauczycielką kierującą 6-klasowej szkoły żeńskiej w Borysławiu;

Stanisława Przybyłę nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Kolbuszowej;

Zofję Schlichtingerową nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły w Łące.

Przeniosło:

Kazimierza Brücka nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Żydaczowie do 1-klasowej szkoły w Słobódce;

Zofję Smolikową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Jeżowem do 4-klasowej szkoły w Krzemienicy;

Józefę Michalską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Lipnicy do 4-klasowej szkoły w Jeżowem;

Józefa Gisslera nauczyciela 1-klasowej szkoły w Czołhańszczyźnie do szkoły w Tyczynie nowym.

Przeniosło w stan spoczynku nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Marję Bednarską we Lwowie, Jana Czerneckiego w Przemyślu, Stefanję Dzięciołowską w Zagóreczku, Bartłomieja Furtaka w Kupczyńcach, Melanję Grabowską w Olszance małej, Wandę Schrötterową w Krzemienicy, Bronisławę Zajączkowską w Buczaczu, Józefa Zieglera w Samborze, Marję Zielską w Połonicach.

Zmarli:

Helena Guwerowa nauczycielka 4-klasowej szkoły w Dawidowie w powiecie lwowskim, zmarła dnia 25 czerwca b. r. w 24. roku życia a w 5. roku służby;

Anna Hlibowicka stała nauczycielka w Rohaczynie wsi w powiecie brzeżańskim, zmarła w 53. roku życia a w 34. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptami z dnia 13 lipca b. r.:

l. 18133/I prywatnej szkole powszechnej dr. Jana Niemca we Lwowie;

l. 18131/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej S. S. Opatrzności we Lwowie;

l. 18129/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej S. S. Sercanek we Lwowie;

l. 18132/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej P. P. Sakramentek we Lwowie;

l. 17646/I prywatnej szkole powszechnej S. S. Miłosierdzia w Przeworsku;

reskryptem z dnia 15 lipca b. r. l. 18363/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej P. P. Bazyljanek w Jaworowie, wszystkim za rok szkolny 1921/22 i z ograniczeniem do uczniów względnie uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 22 lipca b. r. l. 17709/I pierwszemu kursowi prywatnego seminarjum nauczycielskiego w Złoczowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów i uczenic własnego zakładu.

Książki i czasopisma.

Kuratorjum Okręgu Szkoln. Lwowsk. reskryptem z dnia 12 lipca b. r. l. 10046/II zezwoliło na podwyższenie ceny podręcznika p. t. „Bolesław Kielski. Początki nauki języka francuskiego. Część I dla klasy II gimnazjum

niższego lub V klasy szkoły powszechnej", wydanego nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie z 280 na 400 Mk.

Polskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża w Warszawie ul. Zielna 17 wydało Regulamin dla Kół młodzieży Czerwonego Krzyża oraz inne potrzebne druki, które zamawiać można bezpośrednio w tem Towarzystwie, Komisja Główna dla Kół M. C. K.

Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich, inspektorów szkolnych i nauczycieli szkół powszechnych na dwutygodnik dla dzieci i młodzieży p. t. „Płomyk", wychodzący w Warszawie ul. Marszałkowska l. 123.

Wykaz podręczników ruskich, aprobowanych do użytku w seminarjach nauczycielskich.

I. Do nauki religji:

1. Середний катехизм.

2. Більший катехизм, aprobata: Dzienn. urzęd. z r. 1906 str. 388.

3. Е. Гузар: Історія католицької церкви в короткім нарисі; Lwów 1909, aprobata: Dzienn. urzęd. z r. 1910 str. 414.

4. Е. Гузар: Літурґіка гр.-кат. церкви; Lwów 1910, aprobata: Dzienn. urzęd. z r. 1910 str. 234.

II. Do nauki języka ruskiego:

1. А. Барвінський: Читанка для приготовної кляси учительських семинарий; Lwów 1915, aprobata: Dzienn. urzęd. z r, 1917 str. 39.

2. А. Барвінський: Читанка для І. року учительських семинарий. Wydanie II. Lwów 1920, aprob. Dzienn. urzęd. 1920 str. 477.

3. А. Барвінський: Читанка для II. року учительських семинарий. Wydanie II. Lwów 1918, aprob. Rozp. Rady szk. kraj. do l. 5548/III ex 1918.

4. А. Барвінський: Вибір з української літератури для III. i IV. року учительських семинарий. Wydanie III. Lwów 1917, aprob. Dzienn. urzęd. z r. 1917 str. 171.

5. А. Барвінський: Огляд української літератури. Wydanie III. Lwów 1922, aprob. Dz. urz. z r. 1922 str. 135.

III. Do nauki matematyki.

Др. Роман Цегельський: Підручник аритметики для учительських семинарий. Lwów 1921, apr. Dz. urz. 1921 str. 395.

Przy nauce innych przedmiotów na państw. kursach semin. z językiem wykł. ruskim posługują się nauczyciele podręcznikami, używanemi w gimnazjach ruskich.

Wykaz podręczników ruskich, używanych w szkołach powszechnych.

I. Religja.

1. Малий катехизм християньсько-католицької релїґії, одобрений австр. Епископатом.

2. Середний катехизм християньсько-католицької релїґії, одобрений австр. Епископатом.

3. Тороньський-Рудович. Коротка історія біблійна старого і нового Завіта.

4. Історія біблійна старого і нового Завіта для народних шкіл.

5. Е. Гузар: Літурґіка греко-католицької церкви.

6. Е. Гузар: Історія католицької церкви в короткім нарисі.

7. В. Матюк: Сьпіванник церковно-народний для народних шкіл.

II. Język ruski jako wykładowy.

1. Перша книжочка. (в друку). 2. Школа народна. Часть I. Буквар. 3. Школа народна. Часть II. 4. Школа народна. Часть III. 5. Школа народна. Часть IV. 6. Школа народна. Часть V. 7. Читанка для висших клас вселюдних шкіл (виділових шкіл).

8. В. Коцовський і Г. Огоновський: Методична граматика руської мови для IV. кляси.

III. Rachunki.

1. Рахунки для вселюдних шкіл. Ч. I. (в друку). (dotychczas Rachunki Cz. I. były złączone z bukwarem). 2. Рахунки для шкіл народних Ч. II. 3. Рахунки для шкіл народних Ч. III. 4. Рахунки для шкіл народних Ч. IV.

Wszystkie powyżej wymienione książki zostały wydane nakładem Wydawnictwa książek szkolnych okręgu szkolnego lwowskiego. Używanie podręczników nie objętych powyższym wykazem jest bezwarunkowo niedozwolone.

Zbiór ustaw i najważniejszych rozporządzeń, dotyczących organizacji oświaty i szkolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości wszystkich urzędów podwładnych, że nakładem „Książnicy Polskiej“ ukazał się „Zbiór ustaw i najważniejszych rozporządzeń, dotyczących organizacji oświaty i szkolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej“, którego tom I. część pierwsza, obejmujący okres od roku 1917 do roku 1920 włącznie, opracowali dr. Emanuel Łoziński i Zygmunt Stankiewicz. Cena tego tomu wynosić będzie około 3.000 mk.

Ministerstwo W. R. i O. P., zwracając uwagę podwładnych urzędów na powyższe wydawnictwo, zaznacza, że może ono być szczególnie przydatne dla inspektorów szkolnych, sekretarzy inspektorów, dyrektorów seminarjów, wychowawców seminarjów, rad szkolnych powiatowych, rad szkolnych, sejmików i t. d.

Konkursy.

L. 3500/III. Kuratorjum O. S. L. ogłasza konkurs celem obsadzenia następujących posad etatowych od 1 września 1922 z terminem wnoszenia podań do 15 września b. r.

1. Na posadę dyrektora państw. Szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem.

O to stanowisko mogą się ubiegać architekci z wykształceniem akademickiem i politechnicznem, dłuższą praktyką zawodową i praktyką nauczycielską.

2. Na posadę nauczyciela przedmiotów mechaniczno - technicznych w państwowej Szkole przemysłowej we Lwowie.

O nadanie wymienionej posady mogą ubiegać się inżynierowie budowy maszyn. Od kandydata wymaga się dłuższej praktyki zawodowej.

3. Na trzy posady nauczycielek w państw. Szkole zawodowej żeńskiej we Lwowie, a mianowicie: 1) nauczycielki krawieczyzny, 2) nauczycielki modniarstwa, 3) nauczycielki gospodarstwa domowego.

O posady te mogą się ubiegać kandydatki posiadające kwalifikacje nauczycielskie (maturę semin. naucz.) oraz studja zawodowe i dłuższą praktykę w pracowni.

4. Na sześć posad nauczycielskich w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie, a mianowicie: a) nauczyciela miernictwa, b) nauczyciela matematyki, c) nauczyciela geometrji wykreślnej i rysunków geometrycznych, d) nauczyciela chemji ogólnej, e) nauczyciela fizyki, f) nauczyciela matematyki i geometrji wykreślnej.

O nadanie posad wymienionych pod a), b) i c) mogą się ubiegać inżynierowie budownictwa lądowego względnie inżynierowie budowy maszyn, pod d) inżynierowie, którzy wykażą się ukończeniem Wydziału chemji na Politechnice, pod e) inżynierowie względnie nauczyciele, którzy się wykażą, że złożyli egzamin nauczycielski z fizyki, pod f) nauczyciele z kwalifikacją do nauczania matematyki i geometrji wykreślnej jako przedmiotów głównych w szkołach średnich.

Od kandydatów wymaga się dłuższej praktyki zawodowej.

5. Na trzy posady nauczycielskie w państwowej Szkole przemysłu artystycznego w Krakowie: 1) nauczyciela form ornamentalnych, 2) nauczyciela grafiki zastosowanej do potrzeb przemysłu, 3) nauczyciela rysunku dla studjum aktu.

O te posady mogą się ubiegać artyści malarze, którzy posiadają praktykę zawodową w zakresie przemysłu artystycznego, studja akademickie zawodowe i specjalne przygotowanie.

6. Na posadę instruktora-sztukatera do nauczania umiejętności technicznych potrzebnych rzeźbiarzom, w państw. Szkole przemysłu artystycznego w Krakowie.

Pełną kwalifikację na tę posadę stanowi ukończenie szkoły rzemieślniczej oraz praktyka zawodowa.

7. Na trzy posady nauczycielskie w państw. Szkole zawodowej żeńskiej w Krakowie, a mianowicie: 1) na posadę nauczycielki bieliźniarstwa, 2) posadę naucz. krawieczyzny, 3) posadę naucz. gospodarstwa domowego

O posady te mogą się ubiegać kandydatki posiadające kwalifikacje nauczycielskie (maturę semin. naucz.) oraz studja zawodowe i dłuższą praktykę w pracowni.

8. Na posadę nauczyciela przedmiotów mechaniczno-technicznych w państwowej Szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu.

O nadanie wymienionej posady mogą ubiegać się inżynierowie budowy maszyn. Od kandydata wymaga się dłuższej praktyki zawodowej. Kandydaci, którzy wykażą się znajomością budowy maszyn rolniczych i motorów spalinowych mają pierwszeństwo.

9. Na posadę nauczyciela rysunku odręcznego oraz rysunku zawodowego dla potrzeb zabawkarstwa i stolarstwa w kraj. Szkole przemysłu drzewnego w Jaworowie.

O posadę tę mogą się ubiegać pracujący w przemyśle artystycznym artyści malarze, architekci, rysownicy techniczni itp. posiadający studja artystyczne lub techniczne, o ile możności akademickie, oraz praktykę zawodową.

10. Na posadę nauczyciela przedmiotów ogólno-kształcących w państwowej Szkole zawodowej przemysłu żelaznego w Sułkowicach.

O nadanie tej posady ubiegać się mogą nauczyciele szkół średnich lub powszechnych, którzy wykażą się egzaminem do szkół wydziałowych.

Podania o wszystkie objęte konkursem posady, ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P., wraz z krótkim opisem przebiegu życia, świadectwami studjów i uwierzytelnionemi odpisami świadectw z praktyki zawodowej, a jeżeli kandydat nie pozostaje w służbie państwowej także z dołączeniem świadectwa zdrowia potwierdzonego przez lekarza urzędowego, że kandydat nadaje się do zawodu nauczycielskiego, należy wnosić do Dyrekcyj wymienionych szkół, z wyjątkiem podań o posadę dyrektora Szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, które przedkładać należy bezpośrednio Kuratorjum. Podania o posadę w szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu prześlą kompetenci pod adresem dyrektora tej szkoły inż. Jarosława Lipy zamieszkałego czasowo we Lwowie ul. Wagilewicza 3, II piętro.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie, dnia 13 lipca 1922.

L. 3799/III. Kuratorjum O. S. L. ogłasza konkurs celem obsadzenia posady etatowego nauczyciela przedmiotów zawodowych na oddziale ciesielskim w państw. Szkole przemysłu drzewnego w Kołomyi z ważnością od dnia rozpoczęcia służby.

O nadanie tej posady mogą ubiegać się inżynierowie-architekci lub inżynierowie budowy dróg wodnych i lądowych. Pierwszeństwo mają kandydaci z ukończonemi studjami politechnicznemi i dłuższą praktyką zawodową oraz nauczycielską.

Podania ostemplowane (na 200 Mp.) wraz z ostemplowanemi odpisami świadectw studjów, praktyki zawodowej i służby, świadectwem zdrowia oraz opisem życia należy wnosić do Ministerstwa W. R. i O. P. za pośrednictwem Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 15 września 1922.

We Lwowie, dnia 27 lipca 1922.

L. 4955/I. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela historji i geografji w państw. seminarjum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach.

Z posadą tą są połączone obowiązki i prawa przywiązane do posady rzeczywistego nauczyciela w szkołach średnich unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65.

Kandydaci winni wykazać się pełną kwalifikacją na nauczyciela w szkołach średnich. W braku takich kandydatów będą mogli być uwzględnieni nauczyciele szkół powszechnych posiadający egzamin wydziałowy z I grupy.

Podania należycie udokumentowane wraz z tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Ministerstwa W. R. i O. P. za pośrednictwem Kuratorjum do dnia 15 września 1922, a Dyrekcje względnie Rady szkolne powiatowe przedłożą je Kuratorjum do 30 września 1922.

We Lwowie, dnia 6 lipca 1922.

L. 1362/pr. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na 5 posad lekarzy szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich, a mianowicie: po jednej posadzie we Lwowie, w Rzeszowie i w Stanisławowie, a na dwie posady w Tarnopolu.

Do posady lekarza szkolnego we Lwowie przywiązane są pobory urzędników państwowych VIII (ósmej) kategorji płac, do reszty posad IX (dziewiątej) kategorji płac, uregulowanych ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429.

Posady będą nadane na przeciąg jednego roku prowizorycznie, poczem nastąpi ewentualnie stabilizacja.

Instrukcja określająca obowiązki lekarza szkolnego, zatwierdzona przez Ministerstwo W. R. i O. P. ogłoszona w Dzienniku Urzędowym tego Ministerstwa z 30 października 1918 Nr. 6 poz. 26 jest do przejrzenia w godzinach urzędowych w Biurze higjeny szkolnej Kuratorjum O. S. L. we Lwowie.

Od kandydatów wymaga się:

1. Obywatelstwa polskiego, 2. doktoratu wszech nauk lekarskich, uprawniającego do wykonywania praktyki lekarskiej, 3. przynajmniej dwuletniej

praktyki zawodowej po ukończeniu studjów, 4. metryki urodzenia na dowód nieprzekroczonego 40 roku życia, 5. świadectwa zdrowia wydanego przez lekarza urzędowego.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy wykażą się, że pracowali w higjeniczno-lekarskim dozorze szkolnym, względnie odbyli specjalne kursa dla lekarzy szkolnych.

Do podania należy dołączyć opis przebiegu życia, określający dotychczasowe zatrudnienie kandydata oraz oświadczenie, w której z wyżej wymienionych miejscowości kandydat pragnie zająć posadę i że jest oznajomiony z obowiązującą instrukcją dla lekarzy szkolnych.

Podania należy wnosić do dnia 10 września 1922 do Kuratorjum Okręgu Szkolnego (Biuro higjeny szkolnej).

We Lwowie, dnia 10 lipca 1922.

L. 767/II. Wydział Oświecenia Publicznego w Województwie Śląskiem ogłasza konkurs na posadę nauczyciela nauki pracy ręcznej w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Bobrku przy Cieszynie, z polskim językiem wykładowym.

Posada powyższa obsadzona zostanie z ważnością od dnia 1 września 1922. Podania udokumentowane wnosić należy do Wydziału Oświecenia w Województwie Śląskiem do 20 sierpnia 1922. Podania niezupełne lub spóźnione nie będą uwzględnione.

Nadto Wydział Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości nauczycielstwa, że są wolne dwie posady profesora (ki) języka polskiego w seminarjum naucz. męskiem i żeńskiem w Mysłowicach i dwie posady przyrodników w seminarjach tutejszych.

Ubiegać się mogą o nie kandydaci z wykształceniem uniwersyteckiem oraz nauczyciele szkół powszechnych z egzaminem wydziałowym z danej grupy.

Mysłowice, dnia 2 sierpnia 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Kałusz:

1. Posada nauczycielki kierującej 5-klasowej szkoły żeńskiej w Wojniłowie z językiem wykładowym polskim. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatkom z egzaminem wydziałowym.

2. Posada nauczyciela 7-klasowej szkoły męskiej w Kałuszu z egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych z przedmiotów grupy I-szej.

Zarazem ogłasza się, że w powiecie kałuskim będzie do obsadzenia od września b. r. kilka posad tymczasowych nauczycieli (lek) szkół powszechnych.

W powiecie Łańcut:

1. Posada nauczyciela kierującego 5-klasowej (z planem 6-klasowej) szkoły mieszanej w Żołyni-Mieście. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom z egzaminem wydziałowym.

2. Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej (z planem 4-klasowej) szkoły im. św. Jadwigi w Rakszawie.

3. Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej (z planem 4-klasowej) szkoły w Soninie.

4. Posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Jelnej i w Brzózie Stadnickiej na „Wydrzu“.

5. Posady nauczycieli (lek) 1-klasowych szkół w Jastrzębcu, Ożannie, Pogwizdowie i Rakszawie im. B. Głowackiego.

6. Posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Strażowie i Brzózie Stadnickiej na „Wydrzu“.

We wszystkich szkołach jest język wykładowy polski, w Ożannie drugi krajowy ruski.

W powiecie Rohatyn:

1. Posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Czerniowie Starym, Putiatyńcach i Stratynie.

2. Posady nauczycieli szkół 1-klasowych (z klasą nadetatową) w Czerniowie Nowym, Dziczkach, Demianowie i Junaszkowie.

3. Posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Kuropatnikach, Ujeździe i Żeliborach.

W szkole w Czerniowie Nowym jest wykładowy język polski we wszystkich innych ruski.

W powiecie Stryj posada nauczyciela religji grecko-katolickiej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej im. Mickiewicza w Stryju z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych w Stryju.

Termin wnoszenia podań o wszystkie powyższe posady upływa 30 września b. r.

L. 2005. Rada szkolna powiatowa w Dolinie przedłuża termin wnoszenia podań o posady nauczycieli religji grecko-katolickiej w Perehińsku i Rożniatowie, na które ogłoszono konkurs 20 marca b. r. l. 867 (Dziennik urzędowy Nr. 5), do końca września 1922.

Dolina, dnia 30 czerwca 1922.

Przechowywanie banknotów jako depozytów.

L. 1543/pr. Z okazji wycofywania z obiegu banknotów I emisji Ministerstwo Skarbu poczyniło doświadczenie, że w bardzo wielu przypadkach

władze państwowe zarówno cywilne jak i wojskowe przechowują u siebie banknoty w zamkniętych kopertach jako depozyty. W ten sposób znaczne ilości środków obiegowych są bez potrzeby przetrzymywane w kasach urzędowych i przyczyniają się do sztucznego powiększania cyfry emisji banknotów, co jest objawem w wysokim stopniu niepożądanym. Zdaniem Ministerstwa Skarbu banknoty winny być przetrzymywane wyłącznie w depozycie sądowym wówczas, gdy w przewodzie sądowym mogą być potrzebne jako dowody rzeczowe. We wszelkich innych wypadkach natomiast przechowywanie banknotów w zamkniętych depozytach winno być zasadniczo zabronione a wpłacone sumy zarachowane kasowo przez odpowiednie władze względnie urzędy.

O tem zawiadamia się wszystkie władze szkolne wskutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 18 lipca b. r. l. 3462/I i Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 22 lipca b. r. l. 2712/F do zastosowania się.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 15 sierpnia 1922.

Wykaz składek.

Według otrzymanych dalszych relacyj złożono następujące datki:

a) Na pomnik wdzięczności dla Ameryki: krajowa szkoła kupiecka w Białej 6866 Mp., gimnazjum im. Orzeszkowej w Stanisławowie 5870 Mp., szkoły powszechne we Lwowie 12.242 Mp., szkoły powszechne w powiecie bohorodczańskim 24.605 Mp., szkoła w Białymkamieniu (powiat Złoczów) 3050 Mp. 50 f.

b) Na dzieci Sybiraków i repatrjantów: gimnazjum II w Jarosławiu 5000 Mp., szkoły powszechne we Lwowie 147.893 Mp. i 41 sztuk garderoby, szkoły powszechne w powiecie brzozowskim 8936 Mp., w powiecie rzeszowskim 50.000 Mp., złoczowskim 73.186 Mp., strzyżowskim 8136 Mp., jarosławskim 22.818 Mp., przemyślańskim 38.446 Mp., mościskim 25.028 Mp. 50 f., rohatyńskim 11.070 Mp., drohobyckim 6064 Mp., śniatyńskim 17.728 Mp., skolskim 7328 Mp., żydaczowskim 12.965 Mp., seminarjum naucz. męskie w Sokalu 5880 Mp.

c) Na ofiary głodu w Rosji: szkoła żeńska im. Kordeckiego we Lwowie 3330 Mp., szkoła żeńska im. Reja we Lwowie 3139 Mp., szkoły powszechne w powiecie husiatyńskim 38.258 Mp., w powiecie przemyślańskim 44.848 Mp., bohorodczańskim 31.489 Mp. 50 f.

Dodatki za kierownictwo dla urzędników nieetatowych.

L. 1336/pr. Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 16 czerwca b. r. l. 10.549 oznajmiło, że począwszy od 1 kwietnia 1922, to jest od dnia wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej, prawo do dodatku za kierownictwo przysługuje także urzędnikom prowizorycznym i nieetato-

wym, którzy kierują faktycznie składowemi jednostkami administracyjnemi, przewidzianemi w etacie organizacyjnym danej dykasterji.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Sposób postępowania przy asygnowaniu kwartałów pozgonnych.

L. 1376/pr. Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 21 czerwca b. r. l. 4234/GUK. ustaliło następujący sposób postępowania przy asygnowaniu i wypłacaniu zasiłków pośmiertnych.

Władze Centralne, względnie działające z ich upoważnienia władze II instancji, przesyłają orzeczenia swe dotyczące przyznania zasiłku pośmiertnego, a mianowicie Władze Centralne do Wydziału Rachunkowego Ministerstwa Skarbu, zaś Władze II instancji tej Izbie Skarbowej, w której Okręgu się mieszczą.

Na podstawie otrzymanego orzeczenia, Wydział Rachunkowy Ministerstwa Skarbu, względnie dotycząca Izba Skarbowa sporządza asygnacje celem dokonania wypłaty przyznanego zasiłku przez właściwą Kasę Skarbową z kredytów otwartych do ich dyspozycji w Dz. IV, par. 4 budżetu Ministerstwa Skarbu i prowadzi kontrolę kredytów, tudzież inne czynności tak jak to obowiązuje władze asygnujące.

Izby Skarbowe we Lwowie i w Krakowie przekazują zasiłek pośmiertny przez pocztową Kasę Oszczędności dla uprawnionych do poboru w ich okręgach.

Stosując się do postanowień par. 34 ustęp. 2 Przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. M-stwa Skarbu Nr. 45/21 poz. 564) Wydział Rachunkowy Ministerstwa Skarbu lub dotycząca Izba Skarbowa przesyła asygnacje wskazanej przez Władzę orzekającą przyznania pośmiertnego Kasie Skarbowej z poleceniem dokonania wypłaty, zaś talon asygnacji bądź Władzy orzekającej wypłatę pośmiertnego celem doręczenia go osobie interesowanej, bądź też, o ile jest wskazany adres odbiorcy pośmiertnego, bezpośrednio temu ostatniemu.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Termin poboru pensyj sierocych.

L. 864/pr. Według postanowień art. 34 ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 466) wypłaca się sierotom po funkcjonarjuszach państwowych, zmarłych w czynnej służbie lub na emeryturze, zaopatrzenia do ukończenia przez nich 18 lat życia lub wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego, a w razie odbywania studjów do ukończenia tychże, najdłużej jednak do ukończenia przez sierotę 24 lat życia.

Ponieważ z dniem wejścia w życie ustawy emerytalnej utraciły po myśli art. 56 moc obowiązującą wszystkie poprzednie ustawy i przepisy, wydane w przedmiotach unormowanych wspomnianą ustawą — przeto Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 14 kwietnia b. r. l. 262/Em. oświadczyło w tej sprawie co następuje:

Sierotom, którym przyznano zaopatrzenie na podstawie ustaw i przepisów emerytalnych b. państw zaborczych, a które nie utraciły jeszcze prawa poboru tego zaopatrzenia z dniem 1 października 1921, należy wymierzyć to zaopatrzenie według norm polskiej ustawy emerytalnej, wypłacając je do terminów określonych art. 34 powołanej ustawy. Natomiast w razie utraty prawa do poboru zaopatrzenia przez sieroty, odbywające studja przed dniem wejścia w życie wspomnianej ustawy, może być zaopatrzenie po myśli 2 ust. art. 4 wypłacane przez czas odbywania studjów dopiero od 1 października 1921 r., nie dłużej jednak jak do ukończenia 24 roku życia.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Zaliczanie dzieci uprawnionych przy wymiarze dodatku drożyźnianego.

L. 1100/pr. Według art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Nr. 65 uwzględnia się przy zaliczaniu funkcjonarjuszy państwowych do grup rodzinnych dzieci ślubne i „uprawnione“. Podobnie i art. 22 ust. emerytalnej przyznaje prawo do pensyj sierocych pozostałym po funkcjonarjuszu państwowym dzieciom ślubnym i „uprawnionym“.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 12 maja b. r. l. 2169/Em. wyjaśniło, że pod pojęcie dzieci „uprawnionych“ podpadają tylko dzieci legitymowane funkcjonarjusza państwowego, a nie również dzieci adoptowane.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Obliczanie emerytur nauczycieli byłych krajowych szkół zawodowych.

L. 3668/III. Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 16 czerwca b. r. l. 3850/E. oznajmiło że zaopatrzenia emerytalne dyrektorów, nauczycieli i instruktorów b. krajowych szkół zawodowych należy obliczać według wskazówek udzielonych w § 14 rozporządzenia wykonawczego, tj. analogicznie jak dyrektorom i nauczycielom gimnazjalnym, jeżeli dani funkcjonarjusze mieli klasy rangi, albo ich uposażenie odpowiadało pewnym klasom rangi; tym zaś nauczycielom szkół zawodowych, których uposażenie nie odpowiadało uposażeniu pewnej klasy rangi należy obliczać emerytury analogicznie jak nauczycielom szkół ludowych.

Odnośnie do b. krajowych urzędników administracyjnych i niższych funkcjonarjuszy należy stosować postanowienia § 14. wspomnianego rozporządzenia.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 lipca 1922.

Kosiński K. Pisarze polityczni. Cz. I do wieku XVI. 560—
— — Cz. II. Wiek XVI do pierwsz. bezkrólewia. 1200—
— Szermierze poprawy Rzeczypospolitej. (Rej, Modrzewski, Orzechowski, Górnicki). 560—
Kraskowski J. inż. Kino — szkoła powszechna. 180—
— Film naukowy i jego znaczenie. B. W zastosowaniu do szkół średnich, wyższych wojskowych, zawodowych, oraz kursów ogólnie kształcących. 900—
Lyall R. Słowik irlandzki. Powieść. Tłóm. Z. Hartinghowej. Wyd. II. — —
Maeterling M. Śmierć. Studjum filozoficzne. 800—
Moje Pisemko. Tom XXX — 1921. (Powiastki: „Rycerz Złotego Serduszka“ M. Buyno-Arctowej, „Inspektor Mruczek“ K. Rosińkiewicza, „Zuch“ J. Ciembroniewicza, brosz. 1500—, kart. 2000—
— Tom XXXI — 1921. (Powiastki: „Szara brać“ K. Rosińkiewicza, „Ojczyzna“ i „Rycerz Złotego Serduszka“ M. Buyno-Arctowej, brosz. 1500—, kart. 2000—
Młynarski M. dr. Reforma ustroju pieniężnego. 500—
Radziszewski H. dr. Polityka ekonomiczna. Tom I. Produkcja. 2600—
Śliwiński Ar. Maurycy Mochnacki. Żywot i dzieła. Wydanie II. 2400—, w ozd. opr. 3000—
— Toż Wydanie w większym formacie. 5000—
— Powstanie styczniowe. Wyd. II, z ryc. 1400—, w opr. 1800—
— Stefan Batory. (Wojny Moskiewskie). Z rycinami. 1600—
Sokołowski Al. dr. Propedeutyka lekarska. Wstęp do nauk lekarskich z historją medycyny polskiej. 1400—
Sujkowski A. Geografja ziem dawnej Polski. Wyd. II. Z rycinami i mapami, in 4-to. 3600—
Sumiński i Tenenbaum. Przewodnik zoologiczny po okolicach Warszawy. 360—
Szelągowski A. Dzieje powszechne. Cz. IV. Okres nowoczesny. Z 62 ryc. 1300—
Sztolcman. Łowiectwo. Opisy zwierząt. Hodowla. 1200—
Umiński Wł. Czego Polsce potrzeba. Podstawowe wiadomości o Polsce dzisiejszej. 640—
Wawizkowicz dr. Cytadela Aleksandrowska w Warszawie. 360—
Zaruski M. Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, jego organizacja, dzieje i wyprawy ratunkowe. Z 16 ryc. 900—
— Współczesna żegluga morska oraz słownik żeglarski. Z rycinami. 920—
Zarzecki L. Szkoła pracy. 150—

Młynek Segnera szklany i blaszany,
Rurka barometryczna z miseczką i lejkiem,
Pompa pneumatyczna,
Baroskop
Półkule magdeburskie mosiężne i żelazne
Pompa ssąco-tłocząca, model szklany,
Sikawka strażacka, " "
Areometry Beaume'a dla cieczy cięższych i lżejszych od wody,
Przyrząd szklany dla wykazywania ciśnienia w gazach,
Piknometry 50 stop.
Komplet sześcianów z 5-ciu sztuk z różnych metali,
Cylinder Archimedesa,
Kiofor pg. Wollastona,
Drut stalowy dług. 30 mt.
Kawałek blachy 100 mm., grub. 1—2 mm.
Monochord z 1-ą struną do obciążenia i 2-a strunami do regulacji kluczem
Kamerton widełkowy,
Ekran tekturowy czarny z otworem w środku na drewnianą podstaw.
" chwytający ze szkła matowego,
Kulka drewniana 5 cm. z kółkiem do zawieszania,
Zwierciadło płaskie,
Pryzmat,
Komplet soczewek w pudełku,
Lupa o trzech nóżkach,
Sztabka magnesowa,
Magnesy w kształcie podkowy różnej wielkości,
Pałeczka ebonitowa lub szklana,
Skóra amalgamowana,
Wahadełko elektryczne,
Elektroskop,
Butelka lejdejska,
Rozbrajacz do butelek lejdejskich,
Igła magnesowa na ostrzu,
Komplet drutów różnej średnicy (miedź, żelazo) do doświadczeń z przewodnictwem elektrycznem,
Maszynka elektrostatyczna Wimshursta,
Komplet przyrządów do doświadczeń z maszynką elektrostatyczną,
Ogniwo Volty
Galwanoplast,
Elektromagnes w kształcie podk. z kotwicą,
Cewka indukcyjna,
Dzwonek elektryczuy,
Przyrząd do wykazania cieplnego działania,
" " prądu elektrycznego,
Inklinatorjum — deklinatorjum.

SPECJALNE KATALOGI NA ŻĄDANIE.

Powyższe przybory można wysyłać za zaliczeniem pocztowem lub za poprzedniem nadesłaniem gotówki.

Wszelkich informacyj udziela się odwrotną pocztą.

Język francuski:

KWIATKOWSKI S. — Premier livre de Grammaire. Cinqieme édition.
— Deuxieme livre de Grammaire avec 40 exercices practiques troisiéme édition.
— Troisieme livre de Grammaire avec 42 exercices practiques.
— France et Français.

RYNIEWICZ A. Gramatyka elementarna języka francuskiego.
— Zwięzły podręcznik do nauki języka francuskiego.

SZAROTA J. — Cours de francais. Premiere partie. Dessins de Nowakowski 1921.
— Cours de francqais. Deuxieme partie.

WĘCKOWSKI ST. — Książka francuska dla szkół średnich, część I. wydanie VIII.
— Książka francuska dla szkół średnich, część druga Wyd. IV. Skrócił i przerobił wspólnie z autorem Dr. Stefan Glixelli.
— Książka francuska dla szkół średnich część III.
— Książka francuska dla szkół średnich, część IV.

WĘCKOWSKI ST. i SZAROTA J. — La France. Premiere partie.
— La France. Seconde partie.

Język grecki:

BARTUNEK J. — Preparacja do Sofoklesa Antygony.
EURYPIDES. — Medea. Opr. Dr. F. Smolka. Wydanie I.
FIDERER E. — Gramatyka języka greckiego szkolna. Wydanie VI, część I.
FISCHER K. —Preparacja do Apologji Platona.
LEBIEDZKI J. — Słówka do Iljady. Ks. II-ga.
PLUTARCH. — Żywoty Cicerona i Demostenesa opr. F. Nagórzański.

Język łaciński:

CAESAR C. J. —Commentarii de Bello Gallico, opr. Fr. Terlikowski.
— Słowniczek do skróconego wydania pamiętników Cezara o wojnie Gallickiej.

CICERO M. T. — Wybór mów, część I. opr. J. Szczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część II. opr. J. Sczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część III. opr. Jan Szczepański. Wydanie II.
— Wybór z pism filozoficznych. Wydał J. Szczepański

CYBULSKI ST. — Podręcznik języka łacińskiego i filologji klasycznej.
— Tabulae quibus antiquitates graecae et romanae illustrantur.

DANYSZ A. — Materjały do kompozycyj łacińskich.

FRĄCZKIEWICZ A. — Pierwsza książka do nauki języka łacińskiego.
— Druga książka do nauki języka łacińskiego.

HORATIUS FL. Q. — Poezje do użytku w gimnazjach polskich, wybrał i opracował Tadeusz Sinko, prof. Uniwer. Jag.

KONCEWICZ Ł. — Nowy Słownik podręczny łacińsko-polski, opracowany podług najlepszych źródeł

LIVIUS TITUS. — Dzieje rzymskie w wyborze, do użytku w gimnazjach polskich, wydał Jan K. Jędrzejowski. Wydanie II.

OVIDIUS P. — Wiązanka wierszy z dodatkiem wybranych elegij Tibulla i Propercjusza, opr. Tadeusz Sinko prof. Uniw. Jagiell. Wydanie III.

— Preparacja do wyboru pism P. Owidjusza Nasona oprac. Terlikowski Fr.

PLINJUSZ MŁODSZY. — Listy wybrane, opracował F. Nagórzański. Wyd. I.

SAMOLEWICZ Z. — Zwięzła gramatyka łacińska, część I. Wydanie XII. niezmienione.

SAMOLEWICZ Z. i SOŁTYSIK T. — Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Składnia.

SZCZEPANSKI J. — Wypisy łacińskie ułożone na podstawie K. Neposa, J. Cesara i Ovidiusa.

VERGILIUS. — Wybór z dzieł, opracował T. Sinko prof. Uniw. Jag.

Język niemiecki.

JAKOBIEC J. i LEONHARD ST. — Pierwsza książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Druga książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

— Trzecia książka do nauki języka niemieckiego.

— Czwarta książka do nauki języka niemieckiego.

Historja.

GEBERT B. i GEBERTOWA G. — Opowiadania z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie VIII.

— Wypisy historyczne z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie II.

— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski. Część I. do elekcji Stanisława Augusta, z 64 rycinami. Wydanie III.

— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski, część II.

— Historja starożytna, część I.

— Historja starożytna, część II. Rzym.

— Wypisy historyczne do nauki dziejów starożytnych.

JANELLI M. i KISIELEWSKA J. — Z dziejów ojczystych.
KISIELEWSKA J. — Dzieje Polski, Litwy i Rusi, dla szkół powszechnych.
RYNIEWICZ A. — Początkowy kurs historji średniowiecznej i nowożytnej ż uwzględnieniem dziejów Polski. Wydanie II.

Geografja.

PAWŁOWSKI ST. Dr. — Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami. Tom I geografja ogólna.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom II. Część I. Kraje i morza europejskie.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi iilustracjami Tom II. Część II. Geografja Polski.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom III. Kraje i morza pozaeuropejskie.
ROMER E. i POLACZKÓWNA — Krajoznawstwo dla klasy I.
ROMER E. — Geografja dla klasy II.
SOSNOWSKI P. — Geografja Polski.

Nauka o Polsce.

WERESZCZYŃSKI i KUCHARSKI W.— Wiadomości o Polsce współczesnej.
GRUSZECKA A. — Podręcznik do nauki o Polsce współczesnej (przystosowany do planów semin.).

Matematyka.

BARTEL K. — Geometrja wykreślna. Wydanie II.
KALICUN — Podręcznik geometrji dla klasy III. szkół średnich.
ŁOMNICKI A. — Geometrja, podręcznik dla szkół średnich część I. Planimetrja-Stereometrja. Wydanie IV.
— Geometrja, podręcznik dla seminarjów.
— Początki geometrji analitycznej.
MIHUŁOWICZ — Podręcznik arytmetyki dla klasy IV. Wydanie VI.
— Podręcznik arytmetyki dla klasy V. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VI. Wydanie II. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VII. Wyd. I. (w druku).
SIERZPUTOWSKI T. — Elementarz rachunkowy. Część I. (Pierwszy rok nauczania).
— Arytmetyka. Część I.
— Arytmetyka. Część II.
— Arytmetyka. Część III. liczby ułamkowe. — Wiadomości z geometrji poglądowej. Wydanie IV. poprawione i uzupełnione.

SIERZPUTOWSKI T. — Arytmetyka. Cz. IV. (szósty i siódmy rok nauczania). Wydanie III poprawione.

Przyroda.

DOMANIEWSKI. — Pogadanki przyrodnicze dla kl. I, II i III.
FIREWICZ. — Zbiór ćwiczeń zootonomicznych.
GAWECKI. — Mechanika.
KORCZYŃSKI A. — Kurs preparatyki chemicznej, nieorganicznej i organicznej.
MICHALSKI. — Przyroda martwa.

Podręczniki dla szkół handlowych.

GÓRA W. — Podręcznik księgowości. Tom I., II. i III.
— Temat do książkowania w interesie towarowym, do użytku w kantorze praktycznym 2-klasowych szkół handlowych.
HUMNICKI Dr. — Krótki kurs towaroznawstwa. Część I.
KAPUŚCIŃSKI J. Profesor szkoły handlowej w Tarnowie. — Podręcznik do nauki pisania na maszynie.
PAWŁOWSKI A. — Rachunki kupieckie. Część I. II. Wydanie IV.
— Rachunki kupieckie. Część IV. Wydanie IV.
— Nauka rachunków przemysłowych.
— Zasady arytmetyki politycznej. Wydanie II.
PETYNIAK, SANECKI i TOMANEK. — Zasady ekonomji społecznej dla wyższych zakładów naukowych w Polsce. Wydanie II.
ZAGAJEWSKI i TOMANEK. — Wzory i tematy do handlowej korespondencji niemieckiej.

Książki pomocnicze dla nauczyciela.

BYKOWSKI L. — Zasady pedagogiki doświadczalnej.
CZERWIŃSKI K. — Korzenionóżki Rhizopoda.
CZAPCZYŃSKI — Ćwiczenia w mówieniu.
DOBROWOLSKI ST. — Nauczyciel jako główny czynnik rozwoju szkolnictwa powszechnego, wyd. II.
FALSKI — BENNI. — Wskazówki dla naucz. do Elementarza powiastkowego..
HABERKANTÓWNA. — Protokoły lekcji przyrodoznawstwa Cz. I i Cz. II
HOENE-WROŃSKI. — Filozofja pedagogji.
HOMOLACS K. — Zasady budowy ornamentu płaskiego i metodyka kursu zdobniczego.
JANELLI M. — Zbiór ustaw i rozporządzeń odnoszących się do szkół średnich w b. Galicji.
KARBOWIAK A. Bibljografja pedagogiczna.
KWIATKOWSKI S. — Dydaktyka i metodyka nauczania języków nowożytnych

LIBRACHOWA i SELMONICZÓWNA. — Pogadanki z dziećmi.
ŁOŚ. — Zasady ortografji polskiej (wyd. II w druku).
MATZKE S. — Zasady rysunku początkowego.
MISKY. — Plastyczne uzmysławianie przedmiotów.
PIASECKI. — Zabawy i gry ruchowe.
PIASECKI i SCHREIBER. — Harce młodzieży polskiej.
PIATEK-WISNAR. — Zasady przyzwoitego zachowania się uczniów szkół średnich.
PICHÓR i HOBORSKI. — Metoda matematyki.
ROWID H. — Z metodyki wypracowań pisemnych.
— Podstawy pedagogiki Trentowskiego.
SEDLACZEK. — Organizacja harcerstwa polskiego.
SIEMIEŃSKI. — Ustrój Rzeczypospolitej Polskiej.
SIERZPUTOWSKI. — Wskazówki metodyczne do element. rachunk.
SOŁTYSIK T. — Wskazówki dla praktykantów zawodu nauczycielskiego.
SZAFER WŁ. Dr. — Ogrody szkolne.
— O szkołę Polską Cz. I, II i III.
SZOBER ST. — Zasady nauczania języka polskiego w zakresie szkoły powszechnej i gimnazjum niższego.
— Ustawy polskiej terminologji gramatycznej
ŚNIEŻEK-DYAKOWSKI. — Historja naturalna.
WITKIEWICZ ST. — Chrześcijaństwo i katechizm.
WYSOCKI ST. — Zarys celowego nauczania muzyki w szkole ogólnokształcącej.
ZARZECKI L. — Dydaktyka ogólna czyli kształcenie charakteru przez nauczanie.
— Wstęp do pedagogji.

„Książnica Polska Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych" posiada na składzie wszelkie druki szkolne dla szkół ogólno-kształcących i zawodowych.

Ciąg dalszy na następnej stronie.

Znak K. 2 d. Katalog klasowy klasyfikacyjny w kartonowej okładce na 64 uczniów (enic).
„ K. 2 m. detto na 44 uczniów (enic) j. w.
„ W. D. 4. 5. 6. Wykaz uczęszczania i dziennik lekcyjny razem oprawne w kartonowej okładce.
„ P. 15. Protokół czynności, oprawny trwale z płóciennym grzbietem, zawierający sto kart.
„ K. D. 21. Książka doręczeń, oprawna trwale z płóciennym grzbietem, zawierająca sto kart.
„ P. E. M. 13. Protokół egzaminu nadzwyczajnego dla 40 egzaminandów, w kartonowej okładce.
„ P. E. P. 3. Protokół egzaminu prywatnego dla 40 uczniów, w kartonowej okładce.
„ I. 10—11 m. Inwentarz szkoły, zawierający 10 arkuszy w kartonowej okładce.
„ I. 10—11 d. Inwentarz szkoły, zawierający 20 arkuszy w kartonowej okładce.

Przy zamówieniach wystarczy podać liczbę składu (LS) lub znak.

Zamówienia uskutecznia się odwrotnie.

Dla ułatwienia dołącza się kartę zamówień.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.

Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 11.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 4 września 1922.

TREŚĆ.

Ustawa

z dnia 5 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu dodatku za wysługę lat cywilnych funkcjonarjuszów państwowych.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 22 sierpnia 1922 Nr. 67, poz. 609.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za wysługę lat, przyznany urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom państwowym, pracownikom kolei państwowych, wyższym i niższym funkcjonarjuszom policji państwowej, nauczycielom publicznych szkół powszechnych i nauczycielom przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych — na zasadzie ustaw z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 434 i 435), jakoteż profesorom i pomocniczym siłom nauczycielskim w szkołach akademickich — na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 226) — zwiększać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdoczesny mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości I klasy do mnożnika 150 (sto pięćdziesiąt).

Art. 2. Przez czas, wskazany w art. 1, dodatek za trzylecie, przyznany na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 433 i 435) nauczycielom państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, nauczycielom i instruktorom państwowych szkół zawodowych — zwiększać się będzie w ten sposób, że zwiększeniu, unormowanemu w art. 1, podlegać będzie co trzy lata połowa dodatku za trzylecie.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1922 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*
Minister Skarbu: *Jastrzębski.*

Nowela

z dnia 28 lipca 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466).

Ogłoszona w Dzienniku U. P z dnia 16 sierpnia 1922 Nr. 65, poz. 583.

Art. 1. W art. 7 powołanej ustawy w punkcie d) skreśla się wyrazy: »w ciągu roku« i zastępuje się wyrazami: »w ciągu pół roku«.

Art. 2. Art. 8 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

»Przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych na emeryturę zarządza z reguły ta władza, która powołana jest do ich mianowania. Ta sama władza może upoważnić podległe sobie bezpośrednio władze do przenoszenia na emeryturę pewnych kategoryj funkcjonarjuszów. których mianowanie jest zastrzeżone kompetencji władzy przełożonej«.

Art. 3. W art. 20 ustęp ostatni tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

»Jeżeli emeryt obejmie jakiekolwiek czynności w służbie państwowej za wynagrodzeniem, może pobierać tylko taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie przewyższa uposażenia, przywiązanego do stanowiska, piastowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej«.

Art. 4. W art. 24 tejże ustawy skreśla się ustęp ostatni.

Art. 5. Art. 35 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

»Prawo do pobierania pensji wdowiej lub sierocej zawiesza się w wypadkach:

a) przebywania bez zezwolenia Ministra Skarbu dłużej niż pół roku poza granicami Państwa — na czas takiego pobytu zagranicą;

b) utraty obywatelstwa polskiego — do chwili ponownego odzyskania;

c) na czas pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci męża, względnie ojca, na zasadzie innych ustaw, o ile świadczenia te płyną ze Skarbu Państwa i przewyższają pensję wdowią lub sierocą.

Jeżeli sierota zajmuje jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej, do którego przywiązane jest stałe roczne uposażenie, wstrzymuje się pensję sierocą, o ile uposażenie to jest wyższe od przyznanego zaopatrzenia sierocego.

»Prawo do pobierania pensji sierocej zawiesza się również na czas uwzględnienia sieroty przy wymierzaniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjusza państwowego (matki, ojczyma, macochy)«.

Art. 6. Art. 36 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

»Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, która z tytułu zajmowania stanowiska w służbie państwowej nabyła praw emerytalnych, pobiera obok uposażenia emerytalnego także pensję wdowią«.

Art. 7. W art. 38 tejże ustawy ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

»Wdowie po funkcjonarjuszu państwowym, zmarłym w czynnej służbie, albo na emeryturze, należy się niezależnie od zaopatrzenia, przewidzianego w art. 22, 23 i 37, pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego pełnego uposażenia w służbie czynnej lub na emeryturze, pobieranego ostatnio przez zmarłego, o ile w chwili jego śmierci żyła z nim w wspólności małżeńskiej«.

Art. 8. W art. 40 tejże ustawy dodaje się ustęp drugi:

»Postanowienie powyższe nie dotyczy zapowiedzeń i zajęć z tytułu alimentów i należności Skarbu Państwa, wynikłej w związku ze służbą. Wysokość zapowiedzenia, względnie zajęcia, nie może przewyższać $1/_5$ uposażenia emerytalnego«.

Art. 9. Do art. 41 dodaje się ustęp następujący:

»Przepis powyższy winien być stosowany również do księży emerytów«.

Wprowadza się art. 41 *a*) w brzmieniu następującem:

»Funkcjonarjusz państwowy przy przeniesieniu na emeryturę ma prawo do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z rodziną do przyszłego miejsca zamieszkania na warunkach, przysługujących funkcjonarjuszom państwowym w czynnej służbie przy przesiedleniach służbowych. Z prawa tego winien on skorzystać w ciągu jednego roku od dnia przeniesienia go na emeryturę.

Prawo to przysługuje również wdowie i sierotom po funkcjonarjuszu państwowym, zmarłym w czynnej służbie; z prawa tego winny one skorzystać w ciągu jednego roku od śmierci męża, względnie ojca«.

Art. 10. W art. 43 tejże ustawy skreśla się wyrazy: »o ile posiadają obywatelstwo polskie« i na to miejsce wstawia się wyrazy: »o ile są obywatelami polskimi w myśl art. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7,

poz. 44), jak również o ile uznani zostali w myśl art. 3 tejże ustawy za obywateli Państwa Polskiego«.

Do art. 43 dodaje się nowy ustęp 3 w brzmieniu następującem:

»Emerytowanych urzędników b. galicyjskiego Wydziału krajowego należy traktować na równi z emerytowanymi urzędnikami Państwa Polskiego«.

Art. 11. Do ustępu 4 art. 44 dodaje się następujące słowa:

»z wyjątkiem urzędników b. galicyjskiego Wydziału krajowego, do których ma być zastosowane postanowienie art. 42«.

Art. 12. W art. 47 tejże ustawy skreśla się wyrazy: »i zmarli przed upływem lat pięciu«.

Art. 13. Art. 48 tejże ustawy skreśla się.

Art. 14. W art. 49 tejże ustawy skreśla się w ust. 2 lit. a) wyrazy: »ustęp 1«.

Art. 15. W art. 52 tejże ustawy dodaje się po wyrazach: »art. 40« wyrazy: »ustęp 1«.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, wypływające jednak z niej zmiany w ustawie emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) obowiązują od dnia 1 października 1921 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*
Prezydent Ministrów: *J. Nowak*
Minister Skarbu: *Jastrzębski.*

L. 17498/I

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Inspektorów szkolnych i Przewodniczących Urzędów dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych w sprawie wyjaśnienia do dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli szkół powszechnych.

Na podstawie opinji Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, co następuje:

1. Jeżeli Urząd Dyscyplinarny nie znajduje dostatecznych podstaw do wyznaczenia merytorycznej rozprawy dyscyplinarnej, może postępowanie dyscyplinarne umorzyć i zwrócić akta Inspektorowi szkolnemu, który może wtedy udzielić nauczycielowi porządkowej kary wypomnienia, jeżeli uzna karę taką za wskazaną. Rzecznik dyscyplinarny może jednak także zaskarżyć taką decyzję w trybie i terminie, wskazanym w art. 36 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej z dnia 7 lutego 1919 roku (Dz P. P. P. Nr. 14 poz. 187) do Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego, który albo decyzję Urzędu Dyscyplinarnego zatwierdza, albo też uchyla i zwraca akta Urzędowi Dyscyplinarnemu pierwszej instancji do merytorycznego rozpoznania.

2. Zły stan nauki i nieprzygotowanie się nauczyciela do lekcji może być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jako uchybienie obowiązkom służbowym, wymienionym w art. 1 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej.

3. Nie istnieje żadna zasada prawna, na podstawie której Urzędy Dyscyplinarne mogłyby zasądzać nauczycieli na ponoszenie kosztów postępowania dyscyplinarnego. Jeżeli zdarzyło się więc, że Urząd Dyscyplinarny zasądził już nauczycieli na ponoszenie kosztów postępowania dyscyplinarnego, nie należy ściągać od nauczycieli zasądzonych kwot.

4. Inspektora szkolnego może zastępować jako rzecznika dyscyplinarnego w Urzędzie Dyscyplinarnym tylko jego zastępca w urzędowaniu, a nie inna osoba np. członek Rady szkolnej powiatowej. Jedynie w bardzo nagłych wypadkach może Inspektor szkolny jednego powiatu upoważnić Inspektora szkolnego sąsiedniego powiatu do zastąpienia go w Urzędzie Dyscyplinarnym w charakterze rzecznika dyscyplinarnego.

5. W wypadkach, gdy członek Urzędu Dyscyplinarnego, któremu Urząd Dyscyplinarny w myśl art. 24 Dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej powierzył przeprowadzenie uzupełniającego dochodzenia, nie chce przeprowadzić dochodzenia, Urząd Dyscyplinarny winien zebrać się ponownie i poruczyć przeprowadzenie uzupełniającego dochodzenia innemu ze swych członków.

Odpis niniejszego okólnika prześlą Inspektorowie szkolni Przewodniczącemu Urzędu Dyscyplinarnego przy Radzie szkolnej powiatowej.

Warszawa, dnia 29 czerwca 1922.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. *Jan Hellmann*
Dyrektor Departamentu.

L. 1411/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych i Rady szkolnej miejskiej we Lwowie w sprawie mianowania stałych nauczycieli szkół powszechnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 27 czerwca 1922 l. 39056/I przywróciło pod względem mianowania stałych nauczycieli samoistnych i podwładnych w publicznych szkołach powszechnych stan prawny. jaki istniał na obszarze Małopolski przed wyjściem ustawy z dnia 4 czerwca 1920 Nr. 50 Dz. Ust. Rzp. Polskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych. i rozporządzenia wykonawczego z dnia 8 lutego 1921 Nr. 16 Dz. U. Rzp. Polskiej i oznajmiło, że mianowanie **stałych** nauczycieli szkół powszechnych na terenie Małopolski należy wyłącznie do zakresu działania Kuratorów, a nie Rad szkolnych powiatowych, a zarazem, że w związku z tem przechodzi do zakresu uprawnień Kuratora przenoszenie stałych nauczycieli na inne miejsce służbowe.

Na tej podstawie zmienia Kuratorjum rozporządzenie z dnia 1 marca 1921 l. 264 pr. w sprawie tymczasowego ustroju władz szkolnych, skutkiem czego ustęp 7 artykułu 4 tego rozporządzenia, określający zadania Rady szkolnej powiatowej (miejskiej) otrzymuje brzmienie następujące: 7. Nadawać posady tymczasowych nauczycieli szkół powszechnych, współdziałać przy obsadzaniu w drodze konkursu stałych posad nauczycieli podwładnych i kierujących t. j. przedstawiać wnioski Kuratorjum, przenosić we własnym powiecie nauczycieli tymczasowych, a w razie potrzeby przedstawiać wnioski o przeniesienie stałych nauczycieli, czy to w obrębie swego powiatu czy też do innego powiatu lub okręgu, w końcu przedstawiać Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego wnioski o przenoszenie w stan spoczynku dyrektorów, kierowników i nauczycieli szkół powszechnych (patrz okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z 1 marca 1922 l. 416/S ogłoszony w Dz. Urz. Nr. 5 z r. 1922 str. 116).

Wszystkie będące w toku załatwienia sprawy nominacyj stałych nauczycieli, podwładnych i samoistnych, przedłożą Rady szkolne powiatowe do decyzji Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie dnia 16 sierpnia 1922.

Kurator: *Sobiński.*

L. 1634/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego o wymijaniu i wyprzedzaniu w czasie jazdy na drogach publicznych.

Ministerstwa Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych rozporządzeniem z dnia 3 czerwca b. r. ogłoszonem w Dzienniku ustaw Państwa z 22 czerwca 1922 Nr. 46 poz. 407 wydały następujące zarządzenia w przedmiocie wymijania i wyprzedzania na drogach publicznych:

»§ 1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy) i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swemi pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo gdy zostają wyprzedzani, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczną na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 7 października 1921 (Dz. U. Rzp. P. Nr. 89 poz. 656)«.

Poleca się Zarządom szkół, zwłaszcza szkół wiejskich, aby o zmianie sposobu wymijania pouczyły dokładnie młodzież szkolną, z których starsza bywa używaną przy zwożeniu zboża, siana i ziemiopłodów, wysyłana częstokroć do lasu po drzewo, do miasta z nabiałem, jako konwój do podwód i t. d. dla uniknięcia możliwego nieszczęścia przy

wymijaniu innych fur, pojazdów, rowerów, a głównie automobilów, jak również przy pędzeniu bydła, jeździe konnej na pastwiska i t. p.

We Lwowie dnia 22 sierpnia 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 1679|pr

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Inspektorów szkolnych oraz Nauczycielstwa szkół wszelkiej kategorji w sprawie stowarzyszeń opieki nad zwierzętami.

W roku 1920 założono i zarejestrowano w Warszawie »Towarzystwo opieki nad zwierzętami Rzeczypospolitej Polskiej« którego działalność obejmuje cały obszar Państwa Polskiego z zachowaniem miejscowych praw o stowarzyszeniach. Obok głównego celu: ochrony zwierząt i ich obrony przed złem i srogiem obchodzeniem się, postawiło sobie Towarzystwo jako zadanie propagandę idei ludzkiego obchodzenia się ze zwierzętami, organizowanie i prowadzenie schronisk, punktów opatrunkowych, lecznic, pogotowi pomocy i szpitali dla zwierząt, inicjatywę w sprawie nowych praw i rozporządzeń do celów Towarzystwa dostosowanych.

Ta działalność ideowa, o znaczeniu umoralniającem, prowadząca do złagodzenia a może i wytępienia wielorakich objawów powojennego zdziczenia, a przez to zasługująca na bezwzględne poparcie ze strony społeczeństwa i władz tak państwowych jak i samorządowych. jest niemniej praktycznie ważną. Ambulatorja, lecznice dla zwierząt i t p. nietylko niejeden osobnik zwierzęcy uratują od padnięcia i konieczności zgładzenia i niejednokrotnie zwiększą jego zdolność do pracy, ale i pouczą o chorobach zwierząt, ich leczeniu i zapobieganiu im, niejednokrotnie przyczynią się do wykrycia choroby, mogącej stać się groźną dla całego pogłowia danego gatunku zwierzęcia ze szkodą oczywistą dla majątku narodowego. Będzie ona tem wydatniejszą, im szersze zatoczy kręgi za pomocą oddziałów Towarzystwa, które na mocy statutu ma prawo zakładać oddziały na obszarze Państwa Polskiego względnie po uzgodnieniu działalności już istniejących pokrewnych stowarzyszeń złączyć je we wspólnej akcji.

Województwo Tarnopolskie (a niezawodnie także Województwa Lwowskie i Stanisławowskie) poleciło Starostom dążyć do założenia

oddziału Towarzystwa opieki nad zwierzętami w każdym powiecie. Udział Nauczycielstwa w tem Towarzystwie jest nietylko pożądany ale bardzo wskazany, gdyż przez młodzież szkolną mogą wywierać poważny wpływ na osoby starsze i popierać nader skutecznie humanitarne cele Towarzystwa.

Kuratorjum O. S. L. zaleca przeto Nauczycielstwu wpisywać się na członków Towarzystwa o którem mowa i wziąć żywy udział w organizacji oddziałów powiatowych. Statut Towarzystwa będzie do przejrzenia w każdem Starostwie, które udzieli również bliższych wyjaśnień.

We Lwowie dnia 13 sierpnia 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 czerwca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie udzielania gminom pożyczek ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 lipca 1922, Nr. 25, poz. 277.

Na podstawie art. 10 i 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Rzp. P. z r. 1922 Nr. 18 poz. 144 *) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oprócz zasiłków, których wysokość określa art. 10 wyżej wzmiankowanej ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku, mogą być udzielane gminom pożyczki ze Skarbu Państwa, na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli, wznoszonych zgodnie z wymaganiami powyższej ustawy, oraz na kupno budynków dla publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli, lecz tylko w tym wypadku, jeżeli cena kupna wraz z kosztami ewentualnej przebudowy nie będzie przekraczała kosztów wzniesienia nowego budynku. Pożyczki, jak również i zasiłki ze Skarbu Państwa, nie mogą być udzielane gminom na nabycie gruntów pod zabudowania, na boiska i ogrody szkolne.

---

*) Ustawę tę ogłoszono w Nr. 5 Dziennika urzęd. Kuratorjum O. S. L. z r. 1922 na str. 113.

§ 2. Pożyczki na cele wymienione w § 1, udzielane będą na warunkach następujących:

a) pożyczki będą oprocentowane, poczynając od 1 stycznia roku następnego po przyznaniu pożyczki, w stosunku pięć od stu (5 prc.) rocznie;

b) pożyczki będą spłacane Skarbowi Państwa Polskiego w ciągu lat 15; w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, pożyczka może być udzielona na termin dłuższy, do lat 40. Pierwsza rata pożyczki wraz z odsetkami za czas ubiegły będzie wpłacona przez gminę na rachunek Skarbu Państwa w trzecim roku kalendarzowym po przyznaniu gminie pożyczki;

c) pożyczki będą spłacane równemi ratami rocznemi, uiszczanemi wraz z odsetkami, należnemi do dnia 31 grudnia tego roku, w którym spłata odnośnej raty następuje; kalendarzowy termin wpłaty kwoty, należnej tytułem raty wraz z odsetkami, określony będzie przy udzieleniu pożyczki;

d) raty pożyczek wraz z odsetkami od sum należnych będą spłacane w obowiązującej w danym czasie walucie Państwa Polskiego według urzędowego kursu przerachowania.

§ 3. O przyznaniu gminie pożyczki decyduje Kurator Okręgu Szkolnego w porozumieniu z przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 4. Przyznana pożyczka będzie wypłacona gminie po przedłożeniu przez nią poświadczonych odpisów uchwał o zaciągnięciu pożyczki, zatwierdzonych — zgodnie z obowiązującemi przepisami — przez władze nadzorcze, oraz po przedłożeniu skryptów dłużnych, podpisanych przez przedstawicieli gminy.

W uchwałach i skrypcie dłużnym będzie zaznaczone:

a) że gmina przyjmuje i użyje pożyczki tylko na ten cel, na jaki pożyczka została przyznana;

b) że gmina gwarantuje spłatę pożyczki wraz z należnemi odsetkami całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkiemi dochodami gminy;

c) że gmina zobowiązuje się wstawić do budżetu swego corocznie aż do całkowitej spłaty pożyczki, odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami;

d) że gmina wyraża zgodę, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie, zaległa rata była ściągnięta przymusowo

w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10 procent w stosunku rocznym od raty zaległej, oraz z kosztami egzekucji.

§ 5. W razie niewstawienia przez gminę do budżetu gminnego odpowiedniej sumy na spłatę raty pożyczki wraz z należnemi odsetkami, władze nadzorcze wstawią tę sumę do budżetu gminy.

§ 6. Należne raty wraz z odsetkami będzie gmina wpłacać w sposób i do kas lub instytucyj, wskazanych jej przez Kuratora Okręgu Szkolnego.

§ 7. Warunki udzielenia pożyczki podane w niniejszem rozporządzeniu, mogą być w poszczególnych wypadkach zmienione za zgodą Ministra Skarbu.

Warszawa dnia 1 lipca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Antoni Kamieński.

Minister Skarbu:
Michalski.

L 17658/I.

Rozporządzenie

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Inspektorów szkolnych i Rad szkolnych powiatowych w sprawie obliczenia przybliżonego kosztu budowy publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.

Dokładne kosztorysy budowy publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli mogą być sporządzone tylko na podstawie szczegółowo opracowanych projektów.

W razie zamierzonej budowy szkoły niezbędnem jest jednak przed opracowaniem projektów, a nawet szkiców do projektów, obliczenie choćby przybliżonych kosztów zamierzonej budowy w celu zorjentowania się, co do możliwości sfinansowania budowy.

Dla obliczenia przybliżonych kosztów budowy szkół i domów mieszkalnych dla nauczycieli Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje następujący wzór empiryczny:

$$K = Ax + By + Cz + Dt + Ev + Fw$$

W powyższym wzorze „K“ oznacza przybliżony koszt budowy szkół lub domów mieszkalnych dla nauczycieli, „A“, „B“, „C“, „D“, „E“ i „F“ są to współczynniki zależne od stopnia organizacyjnego szkoły, programu budowla

nego i materjału, z jakiego ma być wzniesiony budynek. Wartości tych współczynników podają załączone dwie tabele.

„X" — oznacza miejscową cenę godziny pracy robotnika niewykwalifikowanego; „Y" — cenę godziny pracy robotnika wykwalifikowanego;

„z" — cenę 1000 sztuk cegły;

„t" — cenę 1 metra sześciennego drzewa tartego kantowego;

„v" — cenę 1 kilograma wapna palonego;

„w" — cenę 1 kilograma żelaza okrągłego.

Wszystkie ceny materjałów należy liczyć z dostawą na miejsce budowy.

Załączona tablica I-a podaje współczynniki dla szkół o programie normalnym, tablica II-a — dla szkół o programie minimalnym (rozporządzenie z dnia 5 kwietnia 1922 roku Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12 poz. 112 i Dz. Ust. Rzp. P. 45 poz. 383).

W celu obliczenia kosztu budowy szkoły VII-klasowej z oddziałami równoległemi należy dodać do kosztu budowy szkoły siedmioklasowej, koszt budowy oddziałów równoległych, obliczonych według wyżej podanego wzoru przy współczynnikach, podanych w tablicach na jeden oddział równoległy.

W kosztach budowy budynków szkolnych, obliczonych przy współczynnikach podanych w tablicach, zaliczono tylko koszt budowy mieszkania dla kierownika, ewentualnie dla woźnego, nie wliczono natomiast kosztu budowy mieszkań nauczycielskich.

W celu obliczenia kosztów budowy oddzielnych domów mieszkalnych podano w tablicach współczynniki dla domów o dwóch mieszkaniach dla nauczycieli korzystających z gruntu szkolnego z zabudowaniami gospodarczemi o łącznej powierzchni 35 m² na każde mieszkanie. Koszt budowy domów z większą liczbą mieszkań wzrasta proporcjonalnie do liczby mieszkań.

Poniższe przykłady wyjaśniają sposób obliczenia i korzystania z tablic.

Przykład 1-y:

Należy obliczyć koszt budowy murowanej szkoły V-klasowej o programie normalnym przy następujących cenach:

Cena 1 godziny pracy robotnika niewykwalifikowanego — „x" — wynosi 287 mk.

Cena 1 godziny pracy robotnika wykwalifikowanego — „y" — wynosi 353 mk.

Cena z dostawą na miejsce budowy 1000 sztuk cegły — „z" — 21.000 mk.

Cena z dostawą 1 m³ drzewa tartego kantowego — „t" — 27.000 mk.

Cena z dostawą 1 klg wapna palonego — „v" — 30 mk.

Cena z dostawą 1 klg żelaza okrągłego — „w" — 200 mk.

Współczynniki podaje tablica I-a dla szkoły V-klasowej o programie normalnym: A = 22.625, B = 28.900, C = 678, D = 238, E = 192.000, F = 21.137.

K = 22.625 × 287 + 28.900 × 353 + 678 × 21.000 + 238 × 27.000 + 192.000 × 30 + 21.137 × 200 = 47,346.475 marek.

Załącznik L. 1 do Rozporządzenia L. 17658/I.

TABLICA I-A.

DLA OBLICZENIA PRZYBLIŻONYCH KOSZTÓW BUDOWY PUBLICZNYCH SZKÓŁ POWSZECHNYCH.

Program normalny.

Stopień organizacyjny szkoły i przybliżona kubatura budynków szkolnych			A	B	C	D	E	F
Budynek szkolny z mieszkaniem tylko dla kierownika	I klasowy parterowy, murowany . . .	1273 m³	8800	8799	263,8	73,6	72513	4658
	I „ „ drewniany . .	1084 m³	7072	7390	100,0	185,0	35980	4000
	II „ „ murowany . . .	1876 m³	12930	12910	346,2	107,9	105450	7070
	III „ I-o piętrowy, murowany . . .	2622 m³	13175	17350	403,5	141,0	114000	12507
Budynek szkolny z mieszkaniem dla kierownika i woźnego	IV „ „ „ . . .	3751 m³	19770	25025	590,5	207,1	167650	16239
	V „ „ „ . . .	4329 m³	22625	28900	678	238	192000	21137
	VI „ „ murowany bez sali gimnastycznej . . .	5337 m³	28317	37545	842	295	238850	26159
	VI „ „ murowany z salą gimnastyczną	6531 m³	36277	43785	1048,1	361,2	300450	30859
	VII „ „ murowany bez sali gimnastycznej . . .	6153 m³	32317	41110	964	339	272600	30325
	VII „ „ murowany z salą gimnastyczną . . .	7347 m³	40277	49160	1170,5	405	384200	35025
Dodatek na każdy oddział równoległy szkoły VII-o klasowej .		502 m³	2460	3310	74,7	26,9	20600	2560
Dom mieszkalny dla nauczycieli murowany parterowy z 2 mieszkaniami 75 m² i 50 m² z zabudowaniami gospodarskiemi		1131 m³	7983	7990	218	67,2	68300	3922
Dom mieszkalny dla nauczycieli drewniany, parterowy z 2 mieszkaniami 75 m² i 50 m² z zabudowaniami gospodarskiemi		962 m³	6305	6550	90	164	31250	3376

Załącznik *L. 2 do Rozporządzenia L. 17658/I.*

TABLICA II-A.

DLA OBLICZENIA PRZYBLIŻONYCH KOSZTÓW BUDOWY PUBLICZNYCH SZKÓŁ POWSZECHNYCH.

Program minimalny.

Stopień organizacyjny szkoły i przybliżona kubatura budynków szkolnych			Współczynniki A	B	C	D	E	F
Budynek szkolny z mieszkaniem tylko dla kierownika	I klasowy parterowy, murowany . . .	1069 m³	7415	7395	199	62,2	60950	4005
	I „ „ drewniany . . .	912 m³	5975	6286	84	156	30200	3483
	II „ „ murowany . .	1459 m³	10093	10075	269	84,4	82060	5577
	III „ „ „ . . .	1880 m³	13045	12970	346	109	105130	7276
	IV „ I-o piętrowy murowany . . .	2785 m³	13935	18445	425	159,4	118950	13679
Budynek szkolny z mieszkaniem dla kierownika i woźnego	V „ „ „ . . .	3228 m³	16085	21360	492	184,5	137250	15882
	VI „ „ „ . . .	4000 m³	20045	26465	610	229,2	172000	20610
	VII „ „ „ . . .	4415 m³	22080	29230	671	253	189460	21990
Dodatek na każdy oddział równoległy szkoły VII-o klasowej .		405 m³	1983	2670	60,3	21,7	16600	2065
Dom mieszkalny dla nauczycieli murowany, parterowy z 2 mieszkaniami 75 m² i 50 m² z zabudowaniami gospodarskiemi		1131 m³	7983	7990	218	67,2	68300	3922
Dom mieszkalny dla nauczycieli drewniany, parterowy z 2 mieszkaniami 75 m² i 50 m² z zabudowaniami gospodarskiemi		962 m³	6305	6550	90	164	31250	3376

Przykład 2-gi:

Należy obliczyć koszt budowy murowanego domu mieszkalnego z czterema mieszkaniami (dwa większe i dwa mniejsze) dla nauczycieli, korzystających z gruntów.

X = 229 mk, y = 282 mk, z = 18.000 mk, t = 23.000 mk, v = 23 mk' w = 210 mk.

Współczynniki dla mieszkań (jednego większego i jednego mniejszego) wynoszą:

A = 7983, B = 7990, C = 218, D = 672, E = 68.300 i F = 3922.

K = 2. [7983 × 229 + 7990 × 282 + 218 × 18.000 + 672 × 23.000 + 68.300 × 23 + 3922 × 210] = 211,945.407 = 423,890.814 marek.

Przybliżony koszt budowy może być również obliczony przez pomnożenie miejscowej ceny 1 m^3 zabudowanej przestrzeni przez kubaturę budynku; w tym celu w załączonych tablicach przy każdym budynku podano jego przybliżoną kubaturę.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaznacza, że obliczone koszty budowy według powyższego wzoru i współczynników podanych w tablicach, są tylko przybliżone i rzeczywiste koszty mogą być mniejsze lub większe od obliczonych w powyższy sposób, zależnie od najrozmaitszych warunków; sporządzenie więc kosztorysów szczegółowych w celu dokładnego ułożenia planu sfinansowania budowy jest konieczne.

Warszawa dnia 30 czerwca 1922.

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

W. Żłobicki, Dyrektor Departamentu.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Szczęsnego Jasiewicza profesora gimnazjum I w Rzeszowie dyrektorem tego zakładu;

Władysława Piskozuba profesora gimnazjum w Żółkwi dyrektorem gimnazjum w Trembowli;

Władysława Drabika nauczyciela II gimnazjum w Stanisławowie dyrektorem seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie;

Józefa Jastrzębskiego kierownika seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie dyrektorem seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze;

Karola Zurzyckiego, Stanisława Pszona, Antoniego Balickiego, Stanisława Gołąba, Stanisława Korbela, Mieczysława Passakasa nauczycielami i Jadwigę Knapczykównę nauczycielką Akademji handlowej w Krakowie;

Władysława Lichtenberga nauczycielem Akademji handlowej we Lwowie;

Franciszka Batkę nauczyciela gimnazjum w Gorlicach nauczycielem państwowej Szkoły zawodowej ślusarskiej w Świątnikach;

Pawła Gajewskiego nauczycielem państwowej Szkoły przemysłowej we Lwowie;

Emanuela Bujaka nauczycielem Szkoły przemysłowej w Krakowie;

Józefa Kupkę nauczycielem krajowej Szkoły kupieckiej w Przemyślu;

Chaima Bertischa nauczycielem w gimn. II w. Stanisławowie;

dr. Samuela Eilego nauczycielem gimnazjum w Tłumaczu;

Leona Jaworskiego nauczyciela seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie nauczycielem w IX gimnazjum we Lwowie;

Helenę Łozińską nauczycielkę szkoły powszechnej im. Jadwigi w Kołomyi i Marję Ostrowską nauczycielkę szkoły im. św. Kingi w Kołomyi nauczycielkami seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Kołomyi;

Janinę Chądzyńską nauczycielkę szkoły im. król. Jadwigi w Stanisławowie nauczycielką a Ignacego Jankiewicza nauczyciela seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Piotrkowie i Michała Axentiego nauczyciela szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie nauczycielami seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie;

Janinę Szczerbińską nauczycielkę szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Brzeżanach i Helenę Grabikowską nauczycielkę, nauczycielkami seminarjum na razie bez oznaczenia miejsca służbowego.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniosło:

Mikołaja Babyna nauczyciela gimnazjum z językiem wykładowym ruskim we Lwowie do gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu;

Marję Głodkiewiczową nauczycielkę seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Zamościu na równorzędne stanowisko w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie;

Stefana Maka nauczyciela gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Stanisławowie do gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu;

Aleksandra Mildwurma nauczyciela gimnazjum w Drohobyczu do gimnazjum w Żółkwi;

Andrzeja Sabata profesora gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Przemyślu do gimnazjum I z językiem wykładowym polskim w Przemyślu;

Jonasza Silberschlaga nauczyciela gimnazjum w Drohobyczu do gimnazjum w Tłumaczu;

dr. Teodora Sribnego nauczyciela gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu do gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Stanisławowie;

dr. Leopolda Wołowicza nauczyciela gimnazjum X we Lwowie do gimnazjum II we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło po myśli § 8 pragmatyki służbowej ks. Piotra Hołyńskiego nauczycielem w gimnazjum w Sanoku, Ludwika Łaszewskiego nauczycielem muzyki i śpiewu w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rzeszowie, Józefa Porębskiego nauczycielem szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Rudniku, Wła-

dysława Ziółkowskiego i Wojciecha Zimniaka nauczycielami szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze.

Kuratorjum O. S. L. zamianowało:

ks. Antoniego Czenczka nauczycielem religji rzym. kat. 7-klasowej szkoły męskiej im. Sienkiewicza we Lwowie;

Helenę Zajączkowską nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Chodorowie;

Józefa Misę nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Żabnie (powiat Tarnobrzeg).

Przeniosło:

S. Zofję Muszyńską nauczycielkę w Hucisku nienadowskiem do szkoły w Pszenicznikach;

Olgę Beulwitzównę nauczycielkę w Płotyczy do szkoły w Uściu.

Przeniosło w stan spoczynku nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Adama Borzemskiego w Iławczu, Zofję Chylińską w Borusowie, Ignacego Hamala w Podjarkowie, Franciszka Piroga w Soninie, Jana Srokę w Łastówkach, Felicjana Truszkowskiego w Krzemienicy.

Zmarł Jan Demytczuk nauczyciel 1-klasowej szkoły w Lisku w powiecie kamioneckim, dnia 23 lipca b. r. w 41. roku życia a w 19. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 27 lipca b. r. l. 18993/I prywatnej szkole powszechnej im. Szaszkiewicza w Stanisławowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu;

reskryptem z dnia 27 lipca b. r. l. 18997/I prywatnej szkole powszechnej im. Abrahama Kohna we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 7 sierpnia b. r. l. 19424/I prywatnej szkole ewangelickiej w Josefsberg w powiecie drohobyckim na lata szkolne 1921/22 i 1922/23 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 7 sierpnia b. r. l. 19432/I prywatnej szkole powszechnej SS. Niepokalanek w Głębokiej ad Jarosław na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu.

Książki szkolne.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca b. r. l. 929/K dozwoliło do użytku w szkołach powszechnych na rok szkolny 1922/23 przy nauce religji mojżeszowej następujące podręczniki:

Natan Szyper i Naftali Schipper. Zbiór modlitw dla szkół ludowych i wydziałowych, z dodatkiem modlitwy na Nowy Rok. Wydanie 5, poprawione i pomnożone. Lwów. Nakład autorów.

Natan Szyper. Opowiadania i nauki z dziejów biblijnych dla dziatwy izraelickiej, część I. Wydanie 10, znacznie poprawione. Lwów 1919 r. Nakład Naftalego Schippera.

— Opowiadania i nauki z dziejów biblijnych dla młodzieży izraelickiej, część II. Wydanie 5, poprawione. Lwów 1918 r. Nakład autora.

— Opowiadania i nauki z dziejów biblijnych dla dziatwy izraelickiej, część III. Wydanie 4, znacznie poprawione. Lwów 1920 r. Nakład Naftalego Schippera.

— Opowiadania i nauki z dziejów biblijnych dla młodzieży izraelickiej, część III i IV. Wydanie 3, znacznie poprawione. Lwów. Nakład autora.

Dr. Dawid Rosenman. Biblja dla młodzieży szkół średnich i wydziałowych, zeszyt pierwszy. Kraków 1921 r. Nakład izraelickiej gminy wyznaniowej w Krakowie.

Konkursy.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Kosów:

Posada nauczycielki kierującej 6-klasowej szkoły żeńskiej w Kutach z językiem wykładowym polskim. Wymagany egzamin wydziałowy z grupy I lub III. W szkole jest mieszkanie służbowe.

W powiecie Lisko:

Posada nauczyciela (ki) kierującego (ej) 6-klasowej szkoły żeńskiej w Lisku z językiem wykładowym polskim. Wolnego mieszkania w budynku szkolnym niema. Wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy.

W mieście Lwowie:

Posada nauczyciela religji rzym. kat. w szkole powszechnej żeńskiej im. Lenartowicza z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

W powiecie Przemyśl:

Posada rzym. kat. katechety 4-klasowej szkoły powszechnej w Niżankowicach z obowiązkiem udzielania nauki w szkołach do parafji w Niżankowicach należących.

W powiecie Rzeszów:

Posada kierowniczki 4-klasowej szkoły powszechnej im. S. Duchińskiej w Rzeszowie z pierwszeństwem dla kandydatek z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych w Białce i Futomie

Posady nauczycieli (ek) szkół jednoklasowych w Dylągówce (2 klasy nadetat.), Grzegorzówce (1 klasa nadetat.), Lipiu (1 klasa nadetat.), Nosówce (1 klasa nadetat.), Woli kąkolowskiej, Tajęcinie, Hucisku i w Kielanówce.

W powiecie Sanok:

Posada nauczyciela religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Rymanowie z obowiązkiem nauczania religji w szkole 7-klasowej żeńskiej w Rymanowie. O stanowisko to mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni. Posady nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

W powiecie Żydaczów:

Posada nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły mieszanej w Mikołajowie z językiem wykładowym polskim, Pierwszeństwo mają kandydaci. z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

Posada nauczyciela religji gr. kat. w 5-klasowej szkole mieszanej w Mikołajowie. Katecheta nie może zajmować się spełnianiem obowiązków duszpasterskich.

Termin wnoszenia podań o wszystkie objęte powyższym konkursem posady upływa z dniem 31 października b. r.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego ogłosiło konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum w Czarnkowie oraz na kilka posad nauczycieli państwowych seminarjów nauczycielskich i nauczycieli szkół ćwiczeń przy państwowych seminarjach nauczycielskich. Kandydaci o posadę dyrektora i nauczycieli seminarjów mają się wykazać studjami uniwersyteckiemi, kandydaci na nauczycieli szkół ćwiczeń egzaminem wydziałowym. Termin wnoszenia podań do końca września 1922 w przepisanej drodze służbowej.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 28 sierpnia 1922.

W Szczuczynie Łomżyńskim (stacja kolejowa Grajewo przez Białystok) wakuje przeszło 20 posad nauczycielskich na wsi, samodzielnych kierowników i nauczycieli. Kandydaci którzy mają ukończone seminarjum nauczycielskie

otrzymują pobory X kategorji płac, inni mający przynajmniej 6 klas szkoły średniej, pobory XI kategorji, prócz świadczeń gminnych (2 korce zboża, 10 korcy kartofli, bezpłatne podwody) i zwrot kosztów podróży.

Podania będą przyjmowane bez ograniczenia terminu, a wnosić je należy do Inspektoratu szkolnego w Szczuczynie.

Uprawnienia i obowiązki służbowe Wizytatorów i Inspektorów szkolnych.

L. 16430/I. Na zapytanie jednego Kuratorjum wyjaśnia się, że Wizytatorowie i Inspektorowie szkolni są wynagradzani wprawdzie według zasad obowiązujących dla wynagradzania nauczycieli szkół średnich, że należy ich jednak pod każdym innym względem uważać za urzędników państwowych, których prawa i obowiązki określone są narazie w państwowej ustawie o służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 roku (Dz. Ust. Rzeczp. P. Nr. 21 poz. 164).

Warszawa dnia 27 czerwca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *T. Łopuszański.*

Zwrot kosztów przeniesienia nauczycielom powołanym drogą konkursu.

L. 1633/pr. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 26 lipca b. r. l. 18077/I zwróciło uwagę na § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1922 o djetach i kosztach podróży funkcjonarjuszy państwowych (patrz Diennik Urzędowy Kuratorjum Nr. 8 str. 230), według którego nauczycielom szkół państwowych przy przeniesieniach zarządzonych w drodze konkursu lub z urzędu należy się zwrot kosztów przeniesienia. Przy przeniesieniu na prośbę nauczyciela zwrot kosztów może być przyznany w drodze wyjątku decyzją szefa właściwej władzy centralnej.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 25 sierpnia 1922.

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Michała Kijowskiego nauczyciela szkoły powszechnej w Hryńkowcach Nr. legitymacji 65 z daty Kopyczyńce 27 kwietnia 1921.

Emila Czajkowskiego nauczyciela szkoły powszechnej w Jabłonowie, Nr. legitymacji 5198 z daty Lwów 7 grudnia 1921.

Teodory Bereźnickiej nauczycielki w Sawczynie powiat Sokal, z daty Lwów 5 stycznia 1922 l. 21.

Franciszki Dyszykowej nauczycielki w Podhajczykach powiat Trembowla, z dnia 19 kwietnia b. r. l. 58.

Heleny Emmerlingowej nauczycielki w Zuchorzycach powiat Lwów, Nr. legitymacji 10463.

Jadwigi Turczaniewiczówny nauczycielki w Zbarażu.

Ogłoszenia.

Stanisław Dziak stały nauczyciel szkoły powszechnej w Mikluszowicach w powiecie bocheńskim został wyrokiem Urzędu dyscyplinarnego w Bochni złożony z urzędu z pozbawieniem prawa nauczania w szkołach publicznych i prywatnych, ponieważ opuścił samowolnie posadę nauczycielską.

L. 3892/III. Uczniowie krajowej Szkoły kupieckiej w Tarnowie: Jan Rodinger z klasy I, lat 18 i Franciszek Trędota z klasy przygotowawczej lat 15, karani sądownie za zbrodnię oszustwa, na mocy decyzji Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 lipca 1922 Nr. 4868/III zostali wykluczeni z krajowej Szkoły kupieckiej w Tarnowie z pozbawieniem prawa wstępu do wszyskich szkół na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

L. 1622/pr. Z dniem 3 lipca b. r. objętą została ostatnia strefa Górnego Śląska. Po myśli art. 40 Statutu organizacyjnego Województwa Śląskiego oraz art. 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 17 lipca r. b. wydanego w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką (Dz. ust. śl. Nr. 1 poz. 2) ustała z tym dniem czynność Komisji Rządowej na Śląsku Cieszyńskim.

Zakres kompetencji Komisji Rządowej objął Śląski Urząd Wojewódzki.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 26 sierpnia 1922.

L. 5534/I S. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z 26 lipca 1922 Nr. 10634/I zawiadomiło, że wskutek wolnych pewnej ilości miejsc w Studjum pedagogicznem przy państwowym Instytucie pedagogicznym w Warszawie w roku 1922/23, będzie brało pod rozwagę podania kandydatów(tek) ubiegających się o przyjęcie do Instytutu, wniesione poza terminem 30 czerwca 1922, wyznaczonym w okólniku z 23 maja 1922 l. 3152/I S.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół powszechnych przed Komisją egzaminacyjną w Kołomyi rozpocznie się dnia 16 października 1922.

Termin wnoszenia podań do dnia 9 października.

W Brzeżanach dnia 23 października. Termin wnoszenia podań do 9 października.

W Stanisławowie 2 października. Termin wnoszenia podań do 15 września.

Składnica Pomocy szkolnych i Księgarnia

STANISŁAWA REHMANA

WE LWOWIE — ul. Rutowskiego l. 2. (obok Katedry)

posiada na składzie wszelkie obrazy do nauk poglądowych oraz

przybory fizykalne według

PROGRAMU MINISTER. W. R. i O. P.

Waga szalkowa z obciążeniem 100 gr. na podstawce.
Komplet odważników w pudełku drewnianym od 1.o do 100.o i od 1.o do 200.o.
Bryła drewniana prostopadłościenna wym. 60 × 45 × 15 mm i 95×60×20 mm.
Walec mosiężny lub żelazny z uszkiem do zawieszania 20 mm wys. 45 mm.
Pion żelazny,
Pion na drewnianej deseczce (poziomnica),
Libella w metalowej oprawce,
Bryła żelazna, prostopadłościenna,
Waga sprężynowa z obciążeniem 25-funtowem,
Dźwignia drewniana,
Ciężarki do dźwigni z 2-a haczykami,
1 para bloków mosiężnych przytwierdzonych,
1 komplet ciężarków do bloków,
Bloczki drewniane,
Wirówka,
Komplet przyborów do wirówki, a mianowicie
1) Regulator Watta,
2) Spłaszczenie ziemi,
3) Przyrząd kulkowy,
4) Wysypywanie piasku,
5) Wahadło w ruchomej ramce.
Komplet prętów (miedź, żelazo, szkło) dłg. 50 mm, śred. 5 mm,
Pierścień Gravesanda,
Termometr od -25° do $+10^{\circ}$ podz. $1/1^{\circ}$ i od -10° do $+35^{\circ}$ podz. $1/10^{\circ}$
Kociołek do oznaczania temperatury wrzenia wody,
Rurka termometryczna
Kociołek Papina,
Kolba Papina,
Kulka do zamrażania wody,
Komplet kulek z 5-ciu sztuk różnych metali,
Motorek parowy,
Cylinder z płytką do wykazywania ciśnienia na dno, szklany,
Naczynie połączone,
Przyrząd Pascala dla wykazywania ciśnienia cieczy na ścianki,
Cylinder blaszany do wypływu cieczy na różnym poziomie,
Wodotrysk, model szklany,

Młynek Segnera szklany i blaszany,
Rurka barometryczna z miseczką i lejkiem,
Pompa pneumatyczna,
Baroskop
Półkule magdeburskie mosiężne i żelazne
Pompa ssąco-tłocząca, model szklany,
Sikawka strażacka, " "
Areometry Beaumé'a dla cieczy cięższych i lżejszych od wody.
Przyrząd szklany dla wykazywania ciśnienia w gazach.
Piknometry 50 stop.
Komplet sześcianów z 5-ciu sztuk z różnych metali,
Cylinder Archimedesa,
Kiofor pg. Wollastona,
Drut stalowy dług. 30 mt.
Kawałek blachy 100 mm., grub. 1—2 mm.
Monochord z 1-ą struną do obciążenia i 2-a strunami do regulacji kluczem
Kamerton widełkowy,
Ekran tekturowy czarny z otworem w środku na drewnianą podstaw.
" chwytający ze szkła matowego,
Kulka drewniana 5 cm. z kółkiem do zawieszania,
Zwierciadło płaskie,
Pryzmat,
Komplet soczewek w pudełku,
Lupa o trzech nóżkach,
Sztabka magnesowa,
Magnesy w kształcie podkowy różnej wielkości,
Pałeczka ebonitowa lub szklana,
Skóra amalgamowana,
Wahadełko elektryczne,
Elektroskop,
Butelka lejdejska,
Rozbrajacz do butelek lejdejskich,
Igła magnesowa na ostrzu,
Komplet drutów różnej średnicy (miedź, żelazo) do doświadczeń z przewodnictwem elektrycznem,
Maszynka elektrostatyczna Wimshursta,
Komplet przyrządów do doświadczeń z maszynką elektrostatyczną,
Ogniwo Volty
Galwanoplast,
Elektromagnes w kształcie podk. z kotwicą,
Cewka indukcyjna,
Dzwonek elektryczny,
Przyrząd do wykazania cieplnego działania,
" " prądu elektrycznego,
Inklinatorjum — deklinatorjum.

SPECJALNE KATALOGI NA ŻĄDANIE.

Powyższe przybory można wysyłać za zaliczeniem pocztowem lub za poprzedniem nadesłaniem gotówki.

Wszelkich informacyj udziela się odwrotną pocztą.

Ciąg dalszy na następnej stronie.

KSIĄŻKI DO BIBLJOTEK NAUCZYCIELSKICH.

Binnet. Pomiary rozwoju inteligencji u dzieci.
Bernadzikiewicz. Ławki szkolne.
Cenar. Gry i gimnastyka (w druku).
Duchowicz. Doświadczenia chemiczne przy użyciu najpr. środków.
Falkiewicz dr. Ustrój i program szkół powsz. (na ukończeniu).
Fiutowski. Szkolnictwo ludowe w Polsce porozbiorowej.
Gołębiowski. Nauka pisania.
Gruiński. Dzieje szkolnictwa ludowego.
Horoszkiewiczówna. Nauka śpiewu w szkole powszechnej.
Höffler-Zawirski. Psychologja z ilustr.
Hrabyk. Wskazówki metodyczne do geografji w szkole powszechnej.
Jaworska. Pogadanki z młodemi nauczycielkami.
Jotejko. O pedologji z ilustr.
Kacz. Gry i zabawy młodzieży.
Kretz. Psychologja i pedologja włóczęgi.
Księga pamiątkowa II Kongresu Pedagogicznego.
Kwieciński. Krajoznawstwo Małopolskie.
Langauer. Ogród szkolny.
Lewicki-Zaklika. Inspektor szkolny i nauczyciel, ich stosunek wzajemny do siebie i społeczeństwa.
Ustawy w zakresie szkolnictwa (w druku na ukończeniu).
Kancelarja szkolna (w druku na ukończeniu).
Ligęza. Roboty ręczne w druku.
Matusiak S. Wiadomości z pedagogiki i dydaktyki.
Nowicki. Nauka pisania. Przewodnik metodyczny (w druku).
Panenkowa. Myśli o wychowaniu narodowem.
Piramowicz. Powinności nauczyciela.
Podręcznik dla ochroniarek.
Praca zawodowa i obywatelska nauczycielstwa polskiego.
Rogowska. Jak uczyć robót ręcznych kobiecych.
Schätzel. Idea wychowania przedszkolnego.
Skoczylas. Kinoteatr nowy wróg młodzieży.
Lektura powieści w szkole średniej.
Stachoń. O nauce dopełniającej.
Stary pedagog. Szkice pedagogiczne.
Tempiński. Komentarz do małego katechizmu.
Trzeciak. Odrodzenie wsi polskiej.
Ustawy Komisji Edukacji Narodowej.
Urbanek. Śpiewnik kościelny z melodjami.
Z zagadnień wychowania narodowego.

Powyższe nowości do nabycia także we wszystkich księgarniach

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 12.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE.

Lwów, dnia 2 października 1922.

TREŚĆ.

L. 4825—IV/22.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia Studjum Pedagogicznego w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. W R. i O. P. z dnia 19 sierpnia b. r. Nr. 26, poz. 290.

Na podstawie art. 26 Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem z dnia 3 stycznia 1918 roku (Dz. Pr. Kr. P. Nr. 1, poz. 1) i na wniosek Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 21 lipca 1920 roku L. 1946 przedstawiony zgodnie z art. 12 ust. 6 i art. 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o szkołach akademickich (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 72 poz. 494), tworzę w Uniwersytecie Jagiellońskim studjum pedagogiczne.

Zasady organizacji określa następujący

STATUT

Studjum pedagogicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

§ 1. Studjum pedagogiczne jest oddziałem Wydziału filozoficznego i ma na celu pedagogiczne kształcenie kandydatów na nauczycieli szkół średnich, a zarazem pielęgnowanie nauk pedagogicznych i dydaktycznych.

§ 2. Nie naruszając zakresu działania, przysługującego z mocy ustawy Dziekanowi i Radzie Wydziałowej Wydziału filozoficznego, ustanawia się Dyrektora i Komisję Studjum pedagogicznego.

§ 3. Dyrektora Studjum pedagogicznego wybiera na okres trzyletni Rada Wydziału filozoficznego z pośród swych członków, zasiadających w Radzie z urzędu. Wybór wymaga zatwierdzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; ustępujący z końcem okresu dyrektor może być ponownie obrany dowolną ilość razy.

§ 4. Dyrektor jest przewodniczącym Komisji Studjum pedagogicznego, przedstawia na posiedzeniach Rady wydziałowej wnioski Komisji, reprezentuje Studjum wobec władz akademickich; troszczy się o należyty bieg nauczania; w porozumieniu z Dziekanem Wydziału filozoficznego przyjmuje studentów i prowadzi ich spis oraz wykaz ich studjów.

§ 5. Członków Komisji Studjum pedagogicznego wybiera Rada Wydziałowa z pośród wykładających na Studjum.

§ 6. Komisja Studjum pedagogicznego przygotowuje dla Rady Wydziałowej opinje i wnioski we wszystkich sprawach, dotyczących Studjum pedagogicznego, w szczególności: w sprawach tworzenia i obsadzania katedr, w sprawach zakładów naukowych i środków naukowych, w sprawach regulaminu nauki i egzaminów, w spra-

wach programu wykładów i terminów egzaminów, w sprawach wykładów zleconych.

§ 7. Studenci i wolni słuchacze Studjum pedagogicznego zapisują się jako studenci Wydziału filozoficznego oddziału Studjum pedagogicznego; w razie ograniczenia liczby przyjmowanych na Studjum pedagogiczne studentów, pierwszeństwo mają kandydaci, którzy złożyli egzamin naukowy na nauczyciela szkół średnich.

§ 8. Studenci Studjum pedagogicznego obowiązani są uczęszczać na wszystkie przedmioty obowiązkowe według programu Studjum i zdawać przepisane egzaminy.

§ 9. Czas trwania i program studjów na Studjum pedagogicznem, oraz przepisy egzaminacyjne określi osobny regulamin, wypracowany przez Komisję Studjum pedagogicznego i zatwierdzony na wniosek Rady Wydziału filozoficznego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 10. Zmiana niniejszego statutu wymaga uchwały Rady Wydziału filozoficznego, zatwierdzonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Warszawa dnia 7 lipca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w z. *J. M. Pomorski.*

L 6754/22 D. III.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zezwolenia na prowadzenie prywatnych szkół i kursów zawodowych.

Ogłoszone w Dzien. urzęd. Min. W. R. i O. P. z dnia 19 sierpnia b. r. Nr. 26, poz. 293.

Doszło do mojej wiadomości, że istnieją w Państwie prywatne szkoły i kursy zawodowe, które nie posiadają zezwolenia na ich prowadzenie, skutkiem czego szkoły te uchylają się od nadzoru państwowych władz szkolnych.

Wskutek tego polecam Departamentowi Szkolnictwa Zawodowego i PP. Kuratorom Okręgów Szkolnych: Lwowskiego, Poznańskiego i Wileńskiego żądać od właścicieli i kierowników prywatnych szkół i kursów zawodowych uzyskania zezwolenia na prowadzenie tych szkół i kursów najpóźniej do dnia 1 października 1922 roku.

Osoba prawna lub fizyczna, prowadząca lub zamierzająca otworzyć szkołę lub kursy zawodowe, winna wnieść do Departamentu Szkolnictwa Zawodowego podanie o zezwolenie.

Do podania winny być dołączone następujące dane:

1. Miejscowość, w której się znajduje prywatna szkoła zawodowa, jej dokładny adres, nazwa i jakiego naucza zawodu;
2. Kto jest właścicielem szkoły;
3. Jeżeli właścicielem szkoły jest Stowarzyszenie, czy posiada ono statut zalegalizowany przez państwowe władze polskie;
4. Czy szkoła posiada koncesję i przez kogo wydaną;
5. Jeżeli właścicielem szkoły jest osoba fizyczna lub kilka osób, czy posiadają one obywatelstwo polskie, ich zawód, wiek i narodowość;
6. Kto jest kierownikiem szkoły;
7. Czy kierownik szkoły posiada obywatelstwo polskie;
8. Kwalifikacje kierownika szkoły i jego narodowość;
9. Język wykładowy;
10. Ile lat trwa nauka w szkole i wiek uczniów;
11. Rozkład zajęć szkolnych.

Warszawa, dnia 24 lipca 1922.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. *J. M. Pomorski.*

L. 12152/II.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Kierownictw wszystkich prywatnych szkół średnich ogólnokształcących męskich i żeńskich w okręgu w sprawie zasiłków, udzielanych tym szkołom.

Na posiedzeniu w dniu 18 marca 1921 r. powziął Sejm Ustawodawczy następującą uchwałę:

Sejm poleca Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, aby udzielanie subwencyj szkołom średnim prywatnym i społecznym uzależniło:

1. od tego, aby płace personalu w nich nie przekraczały więcej niż o 10% analogicznych płac w szkołach państwowych według zasad ustalonych przez Min. W. R. i O. P.

2. od tego, aby wpis w szkole był obliczony według rzeczywistych kosztów jej prowadzenia, bez doliczenia dochodów subwencji państwowej, ażeby częściowe czy całkowite zwolnienie od wpisu było udzielane istotnie według stopni zamożności rodziców uczniów, na zasadach wskazanych przez Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.

3. od tego, ażeby subwencja była wypłacana jedynie w postaci pokrycia niedoboru wpisów za uczniów zwolnionych.

W wykonaniu powyższego polecenia Kuratorjum O. S. L. na podstawie upoważnienia Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 16 sierpnia 1922 r. Nr. 9963/II zarządza, co następuje:

§ 1. Szkoła, ubiegająca się o zasiłek jedynie w celu pokrycia niedoborów, wynikających ze zwolnień od opłat szkolnych niezamożnej młodzieży, wnosi do Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. przez Kuratorjum podanie najpóźniej do 1 października roku szkolnego, na który pragnie korzystać z tego zasiłku.

§ 2. W podaniu mają być zawarte następujące dane:

a) nazwa zakładu;

b) czyją jest własnością (stowarzyszenie, konwent, osoba prywatna) i dokładne nazwisko właściciela;

c) od kiedy istnieje;

d) ilość klas, oddziałów równorzędnych w roku ubiegłym i bieżącym;

e) od kiedy ma prawo publiczności i czy ma prawo publiczności na rok bieżący, na podstawie którego rozporządzenia (data i liczba) z prawem odbywania matury lub bez (wymienić klasy mające prawo publiczności) a ewentualnie, czy Dyrekcja podawała o to prawo i czy udzielenia tego prawa odmówiono;

f) kto, z czyjego ramienia i kiedy zakład po raz ostatni wizytował;

g) w podaniu ma być wyraźnie wskazana suma, o którą szkoła prosi.

§ 3. Do podania o zasiłek należy dołączyć na przepisanych formularzach:

a) sprawozdanie finansowe za okres budżetowy od 1 sierpnia do 31 lipca ubiegłego roku szkolnego (załącznik Nr. 1);

b) preliminarz budżetowy na okres budżetowy od 1 sierpnia do 31 lipca roku szkolnego bieżącego (załącznik Nr. 2);

c) miesięczną listę płacy wszystkich pracowników szkoły za rok ubiegły (załącznik Nr. 3);

d) listy uczniów całkowicie i częściowo zwolnionych od opłat wpisowych wedle klas w roku ubiegłym i bieżącym z podaniem wieku, religji, wysokości opłaty szkolnej i zawodów

wraz ze stanem majątkowym i rodzinnym rodziców (załącznik Nr. 4).

Przyczem w odniesieniu ad *d* zauważa Kuratorjum, co następuje:

Wysokość wpisu winna odpowiadać kosztom prowadzenia szkoły z zabezpieczeniem ewentualnych strat na niedopłaconych wpisach przez rodziców, którzy z jakichkolwiek powodów nie dotrzymali przyjętych na siebie zobowiązań.

Ustanowiona opłata wpisowa na początku półrocza ma być podnoszona w ciągu półrocza zależnie od wzrostu płac pracowników państwowych i wzrostu wydatków rzeczowych.

O wysokości opłaty wpisowej i o możliwości podnoszenia jej w ciągu obu półroczy Zarząd szkoły winien uprzedzić rodziców uczniów z początkiem roku szkolnego.

Od opłaty wpisowej winny być zwalniane wyłącznie dzieci istotnie niezamożnych rodziców. Zwalnianie młodzieży od opłaty wpisowej odbywać się winno dwa razy rocznie na pierwsze półrocze przed 15 października, na drugie półrocze przed 15 lutego. Zwalnianie należy do kompetencji konferencji plenarnej w porozumieniu z Radą Opiekuńczą szkoły i winno być ściśle protokołowane.

Zwalnianie może być całkowite i częściowe. Przy całkowitem zwalnianiu należy szczególną uwagę zwrócić na dzieci urzędników państwowych i komunalnych, inwalidów wojennych i nauczycieli szkół wszelkich typów.

Od opłaty wpisowej mogą być zwolnione dzieci, które wykazują dostateczne na ogół postępy w nauce i przynajmniej dobre sprawowanie, oraz których rodzice (opieka domowa) wniosą do szkoły odpowiednie podanie, z załączeniem danych, jakich szkoła wymagać będzie.

e) Podania i załączniki podpisują koncesjonarjusz (właściciel), dyrektor (przełożona) szkoły i delegaci grona nauczycielskiego.

§ 4. Do sprawozdania finansowego mogą być dołączone krótkie objaśnienia poszczególnych pozycyj.

§ 5. Dla szkół prywatnych, ubiegających się o zasiłek, ustanawia się jeden okres budżetowy od 1 sierpnia do 31 lipca danego roku szkolnego.

Przedstawione przy podaniach o zasiłek preliminarze budżetowe winny być układane na wymieniony okres.

§ 6. Wydatki osobowe, t. j. płace wszystkich pracowników, winny być podane według rzeczywistych norm danej szkoły, przyczem nie mogą przewyższać więcej niż o 10% miesięcznych płac nauczycieli szkół państwowych.

§ 7. Szkoła, korzystająca z zasiłków, obowiązana jest prowadzić następujące książki rachunkowe:

a) księgę codziennych dochodów i wydatków z numerami kwitów;

b) kwitarjusz opłat wpisowych i innych dochodów z porządkowemi numerami kwitów;

c) listę płacy wszystkich pracowników szkoły;

d) księgę kwitów z poczynionych wydatków z datami i numerami porządkowemi;

e) kontrolę opłat wpisowych podług klas z wymienieniem przyznanych zwolnień i numerów kwitów z kwitarjusza opłat.

Stronice wszystkich książek rachunkowych winny być oznaczone kolejnemi liczbami.

Segregowanie wydatków i dochodów odbywać się winno według pozycyj, wymienionych w preliminarzu budżetowym (zał. Nr. 2).

Podania nieodpowiadające wszystkim wymaganiom zarządzenia niniejszego pozostaną nieuwzględnione.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od r. szkolnego 1922/23.

We Lwowie dnia 30 sierpnia 1922.

Kurator
w z. *Gayczak.*

Załącznik Nr. 1 do okólnika KOSL. z dnia 30/8 L. 12152/II.

Sprawozdanie finansowe za .... r. szk.

Dochody szkoły			Wydatki szkoły		
A. Uczniowie wpłacili	......	A	A. Osobowe:		
B. Zasiłki:			za lekcje	......	
			„ wychowawstwa	......	
			„ inne zajęcia	......	
od Państwa	......		pensja właściciela	......	
			„ kierownika	......	
			„ lekarza	......	
„ miasta	......		„ dentysty	......	
			„ sekretarza	......	
„ właściciela szkoły	......		„ służby	......	A ......
			B. Rzeczowe		
„ Koła szkolnego	......		Komorne	......	
			Opał i światło	......	
......	......		Kancelarja	......	
			Gospodarcze	......	
			Ogłoszenia	......	
......	......	B	Remont	......	
			Inwentarz	......	
			Bibljoteka	......	
C. % od sum w banku	......	C	Pomoce naukowe	......	
			Nieprzewidziane	......	
			Kasa chorych	......	
D. Wpływy różne:			......	......	
			......	......	
remanent z	......		......	......	
......	......		......	......	B ......
......	......				
......	......	D	C. Przewyżka dochodów nad wydatkami	......	C ......
E. Niedobór	......	E			
Razem			Razem		

Załącznik Nr. 2 do okólnika KOSL. z d. 30/8 1922. L. 12152/II.

Preliminarz budżetowy na .... r. szk.

Dochody szkoły		
A. Uczniowie wpłacą	....	A........
B. Zasiłki:		
od miasta	....	
„ właściciela szkoły	....	
„ Koła szkolnego	....	
....	....	
....	....	
....	....	B........
C. % od sum w banku	....	C........
D. Wpływy różne:		
remanent z	....	
....	....	
....	....	
....	....	
....	....	D........
E. Niedobór	....	E........
Razem		

Wydatki szkoły		
A. Osobowe:	....	
za lekcje	....	
„ wychowawstwa	....	
„ inne zajęcia	....	
pensja właściciela	....	
„ kierownika	....	
„ lekarza	....	
„ dentysty	....	
„ sekretarza	....	
„ służby	....	A........
B. Rzeczowe:		
Komorne	....	
Opał i światło	....	
Kancelarja	....	
Gospodarcze	....	
Ogłoszenia	....	
Remont	....	
Inwentarz	....	
Bibljoteka	....	
Pomoce naukowe	....	
Nieprzewidziane	....	
Kasa chorych	....	
....	....	
....	....	
....	....	
....	....	B........
C. Przewyżka dochodów nad wydatkami	....	C........
Razem		

Lista płacy za miesiąc

wszystkich pracowników szkoły

L. p.	Nazwisko i imię	Stan rodzinny	Kwalifik. nauki.		Liczba lat pracy zawodowej	Udziela lekcyj				Ma inne zajęcia	
			jakie świadectwa posiada?	pełne czy niepełne		w klasach	Jakich przedmiotów?	jakiej grupy	ilość godzin	Jakie	Ile godzin?

.... r. szk.

....

Załącznik N. 3. do okólnika KOSL. z dnia 30/8 1922 L. 12152/II.

Ile wynosiłaby etatowa płaca miesięczna (tj. za 18, 20, 24 odz. w g. norm. szk.)						Płaca za .... godzin tygodniowo lekcyj lub in zaj. mies.	Razem pobiera miesięcznie	Dodatek %	Ogółem	Uwaga
Płaca zasadnicza	Dodatek za wysługę lat	Dodatek za studja wyższe	Dodatek za kierownictwo	Dodatek drożyźniany	Razem					

Ciąg dalszy załącznika Nr. 1.

Rachunek opłat wpisowych w .... r. szk.

Klasy	Oddziały	Liczba uczniów	Wysokość opłaty wpisowej	a. Wpłynęłoby gdyby wszyscy uczniowie wpłacili.	b. Całkowite i częściowe zwolnienia od opłat wpisowych.	c. Straty na opłatach wpisowych	d. Rzeczywiście wpłynęło z opłat wpisowych
0^1							
0^2							
0^3							
I	A B						
II							
III							
IV							
V	A B						
VI							
VII							
VIII							
Razem							

Uwagi

1. Suma liczb, zamieszczonych w rubryce **d**, równa się sumie liczb rubryki **a**, mniej sumie liczb z rubryk **b** i **c**: d = a — (b+c)

2. Suma liczb rubryki **d** figurować winna pod lit. A w dochodach sprawozdania finansowego.

Ciąg dalszy załącznika Nr. 2.

Rachunek opłat wpisowych w .... półroczu .... r. szk.

Klasy	Oddziały	Liczba uczniów	Wysokość opłaty wpisow.	a. Wpłynęłoby gdyby wszyscy uczniowie zapłacili.	b. Całkowite i częściowe zwolnienia od opłat wpisowych.	c. Przewidywane straty na opłatach wpisowych.	d. Powinno wpłynąć z opłat wpisowych.
0[1]							
0[2]							
0[3]							
I	A						
	B						
II							
III							
IV							
V	A						
	B						
VI							
VII							
VIII							
Razem							

Uwagi

1. Suma liczb zamieszczonych w rubryce **d**, równa się sumie liczb rubryki **a** mniej sumie liczb **b** i **c**: $d = a - (b + c)$
2. Suma liczb rubryki **d** figuruje pod A. w dochodach preliminarza budżetowego.

Załącznik N. 4. do okólnika KOSL. z dnia 30/VIII. b. r. l. 12152/II.

Lista uczniów-(enic) całkowicie lub częściowo zwolnionych od opłaty wpisowej w I. i II. półroczu r. szk ....

Przez Radę Pedagogiczną gimnazjum ....

Na posiedzeniu dnia ....

Nr. kolej.	Klasa	Nazwisko i imię ucznia	Wysokość opłaty wpisowej w .....półroczu	Uwolniono od opłaty na sumę	Winien zapłacić w..... półroczu	Stan zamożności rodziców	Zajęcie rodziców	Postępy ucznia	Sprawowanie ucznia	**Uwagi szkoły**

L. 33953|I L.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych i zarządów szkół w sprawie święta sadzenia drzew.

Przedłożone przez Rady szkolne powiatowe sprawozdania Zarządów szkół wykazują, że ubiegłej wiosny w czasie pierwszego święta sadzenia drzew w 1076 miejscowościach posadzono:

a) drzewek owocowych 22776, b) drzewek dzikich 47613, c) krzewów owocowych i innych 5325 sztuk, prócz tego założono szkółki owocowe w ogrodach znaczniejszej ilości szkół, które jako ważniejsze pomoce do nauki poglądowej przy każdej szkole prowadzićby należało.

Sprawozdania o następnem t. j. jesiennem święcie sadzenia drzew przedłożą Rady szkolne powiatowe w terminie do 15 grudnia 1922 r. Nadesłane dotychczas sprawozdania w wielu wypadkach są niedokładne i pobieżne, przeto Kuratorjum zwraca uwagę, że na przyszłość należy ściśle przestrzegać wskazówek podanych w Dodatku do Nr. 3 Dz. Urz. z roku 1922.

Również ważną czynnością obok sadzenia drzewek jest ich uszlachetnianie.

We Lwowie dnia 26 września 1922.

Za Kuratora:
Dr. Janelli.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało posady nauczycielskie w szkołach średnich:

Antoniemu Wróblowi, prof. gimn. II. w Tarnopolu w gimnazjum w Wadowicach;

Józefowi Kasprzakowi, prof. gimn. w Krośnie w gimnazjum w Jaśle;

Marjanowi Dobrzańskiemu, prof. gimn. II. w Samborze w gimn. w Krakowie na Podgórzu;

Ludwikowi Kwiatkowskiemu, naucz. gimn. V. we Lwowie w gimn. św. Jacka w Krakowie.

Zamianowało:

Bronisławę Uhmiankę nauczycielką szkoly średniej rolniczej w Czernichowie;

Janinę Bochnig, nauczycielkę szkoły powszechnej w Siemianówce, nauczycielką Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie;

Fryderyka Klementysa nauczycielem szkoły zawodowej ślusarskiej w Świątnikach;

Bronisława Uruskiego nauczycielem b. krajowej szkoły kupieckiej w Tarnowie;

Bronisława Rappégo i Ludwika Jachnę nauczycielami b. krajowej Szkoły kupieckiej w Białej;

Jadwigę Kmytównę, Józefę Pistlównę i Antoninę Śmiglewską nauczycielkami Szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie.

Przeniosło profesorów i nauczycieli szkół średnich:

Mieczysława Krawczyka z gimn. IX. do gimnazjum II. we Lwowie; Zygmunta Reissa z gimn. XI. do gimn. VI. we Lwowie; Stanisława Piekarczyka z gimn. II. do gimn. I. w Rzeszowie; dr. Henryka Mayera z gimn. w Brzeżanach do gimn. w Drohobyczu; dr. Maksymiljana Rosenbauma z gimnazjum w Tłumaczu do gimnazjum III. w Stanisławowie; dr. Marję Wołkównę z gimnazjum w Nakle do gimnazjum w Gródku Jagiellońskim; Jadwigę Dańcewiczową z gimnazjum im. M. Magdaleny w Poznaniu do seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie.

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło na zasadzie § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami:

Karola Dziubaniuk-Wiśniewskiego w gimnazjum I. w Tarnopolu; Dymitra Liskiewicza w gimn. z językiem wykładowym ruskim w Stanisławowie; dr. Jana Okołota w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Przemyślu; Kazimierza Frazika w gimn. II. w Rzeszowie; Sabinę Głodzińską w gimn. VI. we Lwowie; Dymitra Szumeja w gimn. z jęz. wykł. ruskim w Kołomyi; Mikołaja Kokolskiego w gimn. I. w Stryju; Tarasa Frankę w gimn. z jęz. wykł. ruskim we Lwowie; Władysława Popławskiego w gimn. III. w Tarnopolu; Karola Ardela w gimn. w Kamionce strum.; Kazimierza Niedzielskiego w gimn. w Krośnie; ks Filipa Kmitę w gimn. żeńskiem im. król. Jadwigi we Lwowie; Jerzego Rafałowskiego w gimn. w Gródku Jagiell.; Stefana Bąkowskiego w gimn. I. w Przemyślu; dr. Ludwika Wewiórskiego w gimn. w Brzeżanach; Aleksandrę Małkównę w gimn. im. król. Jadwigi we Lwowie; Jana Jurijczuka w gimn. w Brodach; Jarosławę Łucównę i Franciszka Łuszpińskiego w gimn. w Sokalu; Janinę Staszkiewiczównę w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyi; ks. Jana Wawszczaka w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Jaworowie; Marję Hojakową w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Brzeżanach; Sylwestra Grońskiego w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach; Irenę Pogonowską w sem. naucz. żeńskiem we Lwowie; Klementynę Kulczycką w semin. naucz. żeńskiem w Przemyślu.

Kuratorjum O. S. L. przeniosło nauczycieli szkół średnich:

Jana Szpytkowskiego z gimn. w Brzeżanach do gimn. w Tarnobrzegu; Józefa Wilka z gimn. I. w Przemyślu do gimn. II. w Przemyślu.

Przydzieliło:

Tadeusza Raciborskiego z gimnazjum w Śniatynie do gimn. I. w Stanisławowie;

Władysława Sykałę z gimn. II. w Przemyślu do gimn. I. w Przemyślu;

ks. dr. Walentego Nabielca z gimn. żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie do gimn. I. we Lwowie.

Zamianowało nauczycielami szkół 1-klasowych:

Bazylego Pełynia w Młynach; Jana Leńczyka w Łękach.

Przeniosło nauczycieli szkół powszechnych:

Józefa Bernata, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Skorodyńcach, na równorzędną posadę w Białobożnicy;

Stanisława Krausa, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Germakówce, na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej w Dunajowie;

Michała Ziomka, nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Medyni, na posadę nauczyciela szkoły 6-klasowej w Tyśmienicy;

Julję Hryniów, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Trościańcu, na posadę nauczycielki w Zawoju;

Paulinę Ciołkową, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Lipiu ad Chlewiska, do 6-klasowej szkoły powszechnej w Kutach;

Włodzimierza Gofryka, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chłopiatynie, na równorzędną posadę w Buczynie.

Zmarli:

Franciszek Leń, nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły powszechnej w Czerniatynie w powiecie horodeńskim, zmarł dnia 11 czerwca 1922 w 51. roku życia, a w 30. roku służby;

Stefanja Luśniakowa, nauczycielka w Świętoniowej w powiecie przeworskim, zmarła dnia 2 sierpnia 1922 w 34. roku życia a w 14. roku służby;

Zofja Sawicka, nauczycielka 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Dolinie, zmarła dnia 6 sierpnia 1922 w 43. roku życia a w 27. roku służby;

Marja Wasylkiewiczowa, stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Suchej Woli w powiecie cieszanowskim, zmarła dnia 19 sierpnia b. r. w 25. roku życia a w 4. roku służby.

Na drugi kurs roczny wychowania fizycznego dla nauczycieli w Studjum wychowania fizycznego Uniwersytetu poznańskiego, który odbędzie się w bieżącym roku szkolnym pod kierownictwem Dyrektora Studjum dr. E. Piaseckiego, wysłało Kuratorjum O. S. L. następujących nauczycieli i nauczycielki:

Marję Baranównę z Woli Rafałowskiej pow. Rzeszów, Stanisławę Czechakównę ze Starego Sioła pow. Bóbrka, Marję Dzielską i Janinę Krzakowską ze Lwowa, Helenę Eksteinównę ze Stryja, Marję Lewicką z Bratkowic

pow. Rzeszów, Zofję Rozwadowską z Kołomyi, Edmunda Ciążyńskiego z Przemyśla, Macieja Engla z Czystyłowa pow. Tarnopol, Ludwika Fedorowskiego z Gródka Jagiellońskiego, Edmunda Lecha z Przemyśla, Zygmunta Lubczyńskiego z Cieniawy pow. Kołomyja, Stanisława Maruszczaka z Ciemierzyniec pow. Przemyślany, Sawę Nykoforjaka ze Stanisławowa, Jana Przybosia z Zabratówki pow. Rzeszów, Antoniego Szmilewskiego z Tarnopola, Władysława Wróbla z Rzeszowa.

Zmiany w rejonach wizytacyjnych szkolnictwa powszechnego obowiązujące od dnia 1 września 1922.

Obejmują nadzór nad szkołami powszechnemi Wizytatorowie:

Bronisław Gebert w powiecie brzeżańskim.

Edward Horwath w powiecie starosamborskim.

Jan Matijów w powiecie samborskim (traci Peczeniżyn).

Mieczysław Piątkowski w powiatach niskim i żydaczowskim (traci powiaty Brody, Brzeżany, Sambor, Stary Sambor, Tarnopol, Złoczów).

Tadeusz Witwicki w powiecie brodzkim.

Mieczysław Wojkowski w powiatach peczeniżyńskim i złoczowskim (traci powiat Żydaczów).

Otton Żukowski w powiecie tarnopolskim.

Nadzór nad kursami: slöjdowym i geograficzno przyrodniczym we Lwowie oraz dziewięciomiesięcznemi w Przemyślu, Rzeszowie, Tarnopolu i Stanisławowie obejmuje w roku szkolnym 1922/3 Wizytator M. Piątkowski.

Poza wymienionemi zmianami obowiązuje nadal podział rejonów wizytatorskich podany do wiadomości w Dzienniku Urzędowym Nr. 2 z dnia 10 lutego 1922.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 17 sierpnia b. r. l. 6989/III otworzyło z początkiem roku szkolnego 1922/23 państwową Szkołę piwowarską w Krakowie, jako nowy oddział przy państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie.

Szkoła ta ma na celu kształcenie fachowych sił technicznych dla przemysłu piwowarskiego. Nauka trwa w niej przez jeden rok szkolny podzielony na 4 kwartały. Do szkoły przyjmowani będą kandydaci, którzy mają co najmniej 17 lat wieku i posiadają świadectwo ukończenia czterech klas państwowych, lub uznanych przez Państwo szkół średnich ogólnokształcących, lub siedmiu oddziałów uznanych przez Państwo szkół powszechnych,

albo też trzech klas szkół wydziałowych, oraz odbyli conajmniej dwuletnią praktykę w browarze.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 20 września b. r. l. 21536/I prywatnej szkole ewangelickiej w Makowej-kolonji w powiecie dobromilskim za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 20 września b. r. l. 21535/I prywatnej szkole męskiej w Zakładzie fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu w powiecie żydaczowskim za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 26 września b. r. l. 22037/I prywatnej szkole powszechnej żeńskiej w Zakładzie fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczenic zakładu;

reskryptem z dnia 14 września b. r. l. 12993/II klasom II—VIII prywatnego gimnazjum realnego w Strzyżowie za rok szkolny 1921/22 tudzież prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych własnego zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 16 września b. r. l. 13040/II klasom I—VIII prywatnego gimnazjum w Nisku za rok szkolny 1921/22 tudzież prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych własnego zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 19 września b. r. l. 13041/II klasom I—VII prywatnego gimnazjum w Borysławiu-Tustanowicach za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 19 września b. r. l. 13034/II klasom I—VIII prywatnego gimnazjum żeńskiego w Stryju za rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości równoważnych ze świadectwami szkół państwowych z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 21 września b. r. l. 21910/I prywatnej szkole powszechnej PP. Benedyktynek Ormiańskich we Lwowie za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu.

Książki szkolne.

Reskryptem z dnia 2 lipca 1922 l. 15.949/I oznajmiło Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że w szkołach powszechnych mogą być używane jedynie podręczniki aprobowane przez Władze szkolne.

Wobec tego poleciło Ministerstwo zabronić używania w szkołach broszury Jana Krypiakiewicza p. t. „Istorja Ukrainy“. Broszury tej nie wolno nigdzie wprowadzać do użytku szkolnego, podług niej udzielać nauki, a tam gdzie broszura ta została do szkoły wprowadzoną, należy ją bezzwłocznie usunąć.

Kuratorjum O. S. L. poleca do zakupna do bibljotek nauczycielskich dla użytku nauczycieli rysunku podręcznik p. t. „L. Misky. Plastyczne uzmysławianie przedmiotów“. Część I. Nakładem Książnicy T. N. S. W. we Lwowie (Czarnieckiego 12).

W dziele tem, liczącem 200 stronic druku i zawierającem 84 ilustracyj opracowano obszernie kategorje ćwiczeń z modelu martwego wszelkiego rodzaju. Ponieważ praca ta informuje nauczyciela zarówno w zakresie planów naukowych jak i wskazań metodycznych i tematycznych, Kuratorjum usilnie zaleca tę książkę do użytku nauczyciela rysunku, szczególną uwagę zwracając na rozdział o wychowaniu artystycznem w duchu narodowym (str. 87 do 134), opracowany z szczerem umiłowaniem i znajomością przedmiotu. Rozdział ten poucza, jak nauczyciel rysunku, opierając się na stosunkach swego środowiska, może i powinien nadmiernie rozpowszechnione i z katalogów obcych firm dobierane, a drogo opłacane szablonowe modele zastąpić przedmiotami rodzimej wytwórczości.

Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę kierowniczek ochron i nauczycieli niższych oddziałów szkół powszechnych na książkę p. t. „W Królestwie dzieci“ Marji Sarpisz Jaworskiej (Poznań, nakład Spółki pedagogicznej).

Kuratorjum O. S. L. poleca do zakupu do bibljotek i czytelni uczniowskich: 1) ilustrowane wydawnictwo artystyczne p. t. „Wianki“, poświęcone sztukom plastycznym i wychowaniu estetycznemu młodzieży.

Redakcja tego pisma, którego nr. VIII ukazał się już z druku, znajduje się w Krakowie, ul. Św. Krzyża 5 (Redaktor prof. Franciszek Janczyk).

2) pracę dr. Tadeusza Szydłowskiego p. t. „Dzwony starodawne“, Kraków 1922, skład główny w księg. Gebethnera i Wolffa, (z 11 tablicami i 36 figurami w tekscie liczącym 95 stron druku).

Dzieło to jest pierwszą naukową inwentaryzacją dzwonów starodawnych w Małopolsce.

Kuratorjum O. S. L. poleca do użytku nauczycieli rysunku pracę prof. Stanisława Matzkego p. t. „Przyroda modelem rysunkowym“, Lwów 1922, skład główny w księg. „Kresy“ w Cieszynie.

Broszura ta z licznemi ilustracjami w tekscie omawia prawie wszystkie dziedziny przyrody żywej i martwej, traktując opisowo jej okazy i podając właściwy sposób jej wyzyskania przy nauce rysunku.

Kuratorjum O. S. L. zatwierdziło ceny nowych nakładów następujących podręczników wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

LEWICKI. Początki nauki języka łacińskiego, tom I wyd. szóste	Mk. 1600·—
NUSBAUM - WIŚNIOWSKI. Wiadomości z zoologji dla klas niższych, wyd. ósme	„ 2700·—
REITER. Czytania Polskie, tom I, wyd. siódme . .	„ 2100·—
ŻŁOBICKI. Wiadomości z fizyki, wyd. piąte . .	„ 2100·—

Konkursy.

L. 31848/I. N. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs: 1) na stanowiska inspektorów szkolnych w Bóbrce, Horodence, Kałuszu, Kolbuszowej, Łańcucie, Peczeniżynie, Podhajcach, Zaleszczykach i Żydaczowie; 2) na opróżnione względnie opróżnić się mogące stanowiska zastępców inspektorów szkolnych w Brzeżanach, Buczaczu, Kołomyi (dwie posady), Krośnie, we Lwowie mieście, we Lwowie (powiat), w Przemyślu, Samborze, Sanoku, Stanisławowie i Tarnopolu.

Wymagane kwalifikacje: Pierwszeństwo przy równych aplikacjach zastrzega się kandydatom ze studjami wyższemi. Wnosić mogą podania inspektorowie i zastępcy inspektorów szkolnych, nauczyciele szkół średnich i seminarjów nauczycielskich, posiadający kwalifikację nauczycielską oraz kierownicy i nauczyciele szkół powszechnych conajmniej z egzaminem wydziałowym. O ile kandydat obeznany jest z praktyką administracyjną w Inspektoratach szkolnych należy to udowodnić.

Do podania należy dołączyć: krótki opis przebiegu życia, należycie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną, oryginalne świadectwa odbytych studjów i złożonych egzaminów, świadectwo lekarza urzędowego o stanie zdrowia i zdolności odbywania podróży.

Termin objęcia stanowiska natychmiast po zamianowaniu.

Podania wnieść należy w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do 30 listopada 1922.

We Lwowie, dnia 9 września 1922.

L. 12845/II. Celem obsadzenia posady nauczyciela rysunków w gimnazjum V im. Stanisława Żółkiewskiego we Lwowie Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs. Posada ta nadaną będzie z dniem 1 lutego 1923.

Kandydaci winni wykazać się pełną kwalifikacją do szkół średnich. Termin wnoszenia podań będzie wyznaczony przez Ministerstwo W. R. i O. P. w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa.

We Lwowie, dnia 14 września 1922.

L. 6109/I. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posady 1) nauczyciela (ki) śpiewu i muzyki (gry na skrzypcach), 2) nauczyciela przedmiotów przyrodniczych w państw. seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu.

Wymagane kwalifikacje do szkół średnich. Podania skierowane do Ministerstwa W. R. i O. P. należy wnosić drogą służbową do Dyrekcji wymienionego seminarjum do 15 grudnia, która do 30 grudnia przedłoży je Kuratorjum.

We Lwowie, dnia 13 września 1922.

L. 4022/III. Kuratorjum O. S. L. ogłasza ponownie konkurs celem obsadzenia stanowiska kierownika oddziału mechaniczno-technicznego w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie.

O tę posadę ubiegać się mogą inżynierowie budowy maszyn z dłuższą praktyką zawodową.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaopatrzone w krótki opis życia, świadectwa odbytych studjów tudzież świadectwo zdrowia potwierdzone przez lekarza urzędowego, że kandydat nadaje się do zawodu nauczycielskiego, należy wnosić do końca października b. r. do Dyrekcji państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 30 sierpnia 1922.

L. 3934/III. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na etatową posadę nauczyciela modelowania w państwowej Szkole przemysłu drzewnego w Zakopanem z ważnością od dnia objęcia służby.

O tę posadę mogą się ubiegać artyści rzeźbiarze z ukończonemi studjami akademickiemi i dłuższą praktyką zawodową.

Podania należycie ostemplowane, zaopatrzone w opis życia i odpisy świadectw ze studjów oraz z praktyki zawodowej, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, należy wnieść do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego na ręce Dyrekcji Szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem w terminie do dnia 15 października 1922.

We Lwowie dnia 22 sierpnia 1922.

L. 11351/II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posady nauczycieli religji rzym. kat. a) w gimnazjum państwowem żeńskiem im. król. Jadwigi we Lwowie i b) w gimnazjum państwowem w Jaworowie.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną wnosić należy w drodze służbowej do Kuratorjum do 15 listopada 1922.

We Lwowie dnia 21 września 1922.

W państw. seminarjum naucz. męskiem w Chełmie wakuje posada nauczyciela historji i geografji. Podania zaopatrzone w odpowiednie świadectwa kwalifikacyjne wnosić można na ręce dyrekcji semin. lub wprost do Kuratorjum Okr. Szk. Warszawskiego.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego ogłosiło konkurs na posadę a) dyrektora seminarjum nauczycielskiego w Czarnkowie, b) kilka posad nauczycieli seminarjów nauczycielskich i c) kilka posad nauczycieli szkół ćwiczeń w seminarjach nauczycielskich.

Kompetenci o posady pod a) i b) winni wykazać się studjami uniwersyteckiemi i egzaminem nauczycielskim do szkół średnich, pod c) egzaminem do szkół wydziałowych. Odnośnie do punktu b) niniejszego konkursu zauważa się, że przedewszystkiem pożądane są siły nauczycielskie ukwalifikowane do udzielania matematyki i przyrody a następnie do udzielania języka polskiego i przedmiotów pedagogicznych.

Termin wnoszenia podań do 15 października b. r.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych.

W powiecie Bóbrka:

Posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Kniesiole, Leszczynie i w Podjarkowie. W szkołach tych jest język wykładowy ruski.

W powiecie Buczacz:

Posada katechety gr. kat. w 7-klasowej szkole powszechnej im. Mickiewicza w Buczaczu z obowiązkiem udzielania nauki religji w 4-klasowej szkole powszechnej męskiej im. Ujejskiego w Buczaczu. O posadę tę mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani kapłani, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

W powiecie Horodenka:

Posady nauczycieli kierujących 4-klasowej szkoły w Czerniatynie i 2-klasowej szkoły w Siemakowcach. W obu szkołach język wykładowy ruski. W Czerniatynie budynek szkolny murowany, piętrowy, 3 klm od Ho-

rodenki, mieszkanie i budynki gospodarskie przy szkole. W Siemakowcach mieszkania służbowego niema.

W powiecie Rudki:

Posada nauczyciela (lki) 1-klasowej szkoły w Czernichowie. Język wykładowy polski. Budynek dobry, pole; stacja kolejowa o 15 minut drogi.

W powiecie Sanok:

Posada nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły męskiej z planem szkół 7-klasowych w Rymanowie. Wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy. Mieszkania służbowego niema w budynku szkolnym.

Termin wnoszenia podań o wszystkie posady objęte powyższemi konkursami wyznacza się do końca listopada b. r.

Rada szkolna powiatowa w Rzeszowie uzupełnia konkurs na posadę kierowniczki szkoły powszechnej im. Duchińskiej w Rzeszowie w tym kierunku, że jest to posada nauczycielki kierującej szkoły 4-klasowej powszechnej z programem pełnej szkoły 7-klasowej o 14 oddziałach.

Mianowanie instruktorki ogrodniotwa.

L. 1889/pr. Komitet Małopolskiego Towarzystwa Gospodarskiego we Lwowie zamianował inż. Janinę Jadwigę Tokarską instruktorką ogrodnictwa na swój okręg, złożony z dziewięciu powiatów mianowicie: Lwów, Złoczów, Żółkiew, Sokal, Brody, Kamionka Strumiłowa, Gródek Jagielloński, Bóbrka i Przemyślany. Urzędowa siedziba instruktorki jest w Komitecie we Lwowie ul. Kopernika 20.

Zadaniem instruktorki ogrodnictwa będzie bezpośrednia akcja fachowa dotycząca podniesienia i rozwoju ogrodnictwa.

Podając do wiadomości powyższe ogłoszenie Towarzystwa Gospodarczego Wschodniej Małopolski we Lwowie (Kopernika 20) Kuratorjum O. S. L. wyraża nadzieję, że Panowie Przewodniczący Rad szkolnych powiatowych, Dyrektorowie i Kierownicy zakładów naukowych i nauczyciele szkół wszelkiej kategorji nie odmówią w danym razie swego poparcia dla działalności tej instruktorki a przez udzielanie potrzebnych informacyj, wskazówek, dat ułatwią jej spełnianie włożonego zadania dla dobra kraju.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 sierpnia 1922.

Za Kuratora
Dr. Janelli.

Zwinięcie Kas skarbowych.

Izba skarbową we Lwowie pismem z dnia 18 sierpnia b. r. oznajmiła że z dniem 31 sierpnia b. r.

zwinięto Kasy skarbowe:	agendy zwiniętej Kasy obejmuje Kasa skarbowa:
w Bursztynie,	w Rohatynie,
w Mielnicy,	w Borszczowie,
w Husiatynie,	w Kopyczyńcach,
w Radymnie,	w Jarosławiu,
w Leżajsku,	w Łańcucie,
w Cieszanowie,	w Lubaczowie,
w Obertynie,	w Horodence,
w Kutach,	w Kosowie,
w Gwoźdźcu,	w Kołomyi,
w Delatynie,	w Nadwórnej,
w Zabłotowie,	w Śniatynie,
w Chodorowie,	w Bóbrce,
w Szczercu,	we Lwowie powiat
w Winnikach,	„ „ „
w Mikołajowie,	w Żydaczowie,
w Żurawnie	„
w Tyczynie,	w Rzeszowie,
w Rozwadowie,	w Tarnobrzegu,
w Dukli,	w Krośnie,
w Ustrzykach dolnych	w Lisku,
w Rymanowie,	w Sanoku,
w Monasterzyskach,	w Buczaczu,
w Bolechowie,	w Dolinie,
w Haliczu,	w Stanisławowie,
w Tyśmienicy,	w Tłumaczu,
w Uhnowie,	w Rawie Ruskiej,
w Mostach Wielkich.	w Żółkwi.

Koszta podróży urzędników państwowych.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 17 sierpnia b. r. l. 2198 oznajmiło, że § 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja b. r. o djetach i kosztach podróży (Dzien. urzęd. Kuratorjum z 3 lipca b. r. Nr. 8, str. 230) postanawiający, że zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kg bagażu podróżnego należy się urzędnikowi o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwała dłużej niż 6 dni, należy interpretować w ten sposób, iż o ile funkcjonarjusz państwowy był w podróży dłużej niż 6 dni, należy akceptować żądany wydatek za przewóz bagażu, jeżeli zostanie udokumentowany zapomocą kwitu lub innego zaświadczenia kolejowego,

stwierdzającego faktyczną opłatę pobraną przez kasę kolejową za przewóz bagażu.

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Rada szkolna powiatowa w Brzeżanach unieważnia legitymację kolejową Anny Małeńkiej nauczycielki w Buszczu z daty 10 maja 1921 l. 84.

Rada szkolna powiatowa w Dolinie unieważnia legitymację kolejową Anastazji Mirowiczowej nauczycielki w Dubie z daty 20 czerwca 1921 Nr. 116.

Rada szkolna powiatowa w Jaworowie unieważnia legitymację kolejową Aleksandry Turaszówny nauczycielki w Drohomyślu z daty 7 czerwca 1921 Nr. 107.

W sprawie kultywowania ziół leczniczych przez młodzież szkolną.

L. 16345/I. W kraju naszym powstają Towarzystwa przemysłowo-handlowe, mające na celu rozwój przemysłu leczniczego i wytwarzanie lekarstw z naszych roślin leczniczych i ziół lekarskich dziko rosnących.

Idea hodowania i uprawy ziół leczniczych winna znaleźć jak najszerszy oddźwięk w społeczeństwie rolniczem, na którego ziemi rośnie również mnóstwo ziół lekarskich w stanie dzikim.

Hodowanie tych ziół i ich umiejętne przygotowanie dla handlu może być źródłem poważnego dochodu gospodarza wiejskiego. W związku z powyższem poleca się Inspektorom szkolnym, Kierownikom szkół powszechnych i Nauczycielstwu zachęcać młodzież, uczęszczającą do szkół powszechnych, do poznawania roślin leczniczych, kultywowania ich, do zbierania ziół lekarskich dziko rosnących i umiejętnego przygotowywania ich do odpowiedniego użytku.

Nadmienia się przytem, iż wspomniane na początku Towarzystwa przemysłowo-handlowe, np. „Biuro Komisowo-Handlowe Józef Sadzikowski i S-ka w Lublinie, Krakowskie Przedmieście Nr. 46, skrzynka pocztowa Nr. 44“ — udziela porady, wysyła prospekty i wskazówki, oraz posiada w gminach swych przedstawicieli, pouczających jak z ziołami postępować należy.

Z Ministerstwa Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:

Warszawa dnia 15 lipca 1922.

Dyrektor Departamentu, w z. *Jan Hellman.*

Loterja na dom dla inwalidów.

L. 1760/pr.. Na mocy zezwolenia p. Ministra Skarbu Wydział wykonawczy Zarządu głównego Związku inwalidów wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie urządził loterję, z której dochód przeznaczono na budowę Domu inwalidzkiego w Warszawie. Losy tej loterji już wyszły z druku, a sprzedaż rozpoczęła się. Ze względu na cel loterji Kuratorjum O. S. L. wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 11 sierpnia b. r. l. 1742 S. zaleca Nauczycielstwu, by zechciało pospieszyć z pomocą Związ-

kowi inwalidów przez wzięcie czynnego udziału w rozsprzedaży losów, po które należy się zwracać do Zarządu głównego Związku inwalidów wojennych w Warszawie, ul. Żelazna l. 75,a.

We Lwowie dnia 25 sierpnia 1922.

Fundusz wdów i sierót wojennych.

L. 1782/pr. Istniejący od r. 1917 pierwotnie austrjacki, a po rozpadnięciu się Austrji Polski Fundusz wdów i sierót wojennych utrzymuje swoim kosztem w zachodniej Małopolsce kilkadziesiąt sierót wojennych w rozmaitych zakładach sierocych. Są to niemal sieroty bez rodziców i bez wszelkiej pomocy ze strony krewnych lub innych osób. Pozatem udziela Polski Fundusz wdów i sierót wojennych wdowom i sierotom doraźnych zapomóg pieniężnych.

Z powodu szalejącej drożyzny podniosły Zakłady sieroce opłatę za sieroty, a opłaty te osiągnęły taką już wysokość, że opędzenie tych opłat staje się wprost niemożliwem.

Naczelne władze krajowe uznając działalność Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych tudzież trudne w tych ciężkich czasach jego położenie, zezwoliły, celem przysporzenia środków na spełnienie celów statutowo zakreślonych, na zbiórkę krajową na rzecz Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych. Zbiórka ta miała się odbyć w dniach od 24 września do 1 października b. r. w całym kraju, a przeprowadził ją w zachodniej Małopolsce Zarząd główny, zaś we wschodniej Delegacja Lwowska Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych.

Panowie Przewodniczący Rad szkolnych powiatowych, Dyrektorowie i Kierownicy wszelkich zakładów naukowych, nauczyciele szkół wszelkiej kategorji zechcą przeto wziąć czynny udział w zbiórce, aby wynik jej był najkorzystniejszy, a temsamem przyjść z pomocą Polskiemu Funduszowi wdów i sierót wojennych dla spełnienia tak szlachetnego celu. Ponieważ termin zbiórki już minął, można urządzić w szkołach zbiórkę dodatkową i przesłać zebrane datki Starostwu.

Adres Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych jest: Kraków, ul. Wolska 19.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 września 1922.

Wykaz składek.

Według otrzymanych dalszych relacyj złożono następujące datki:

a) Na dzieci Sybiraków i repatrjantów: gimnazjum I w Rzeszowie 10.000 Mk., gimnazjum w Łańcucie 12.525 Mk., szkoły powszechne we Lwowie 262.848 Mk., nadto szkoła męska im. św. Antoniego utrzymywała w internacie sierotę po repatrjancie od 1 stycznia do końca sierpnia 1922, szkoła

żeńska w Zbarażu 3718 Mk., szkoły powszechne w powiecie jaworowskim 11.398 Mk., rohatyńskim 6.617 Mk., jarosławskim 7.001 Mk., szkoła w Rybotyczach (pow. Dobromil) 1.160 Mk., szkoły powszechne w powiecie gródeckim 33.314 Mk., borszczowskim 33.935 Mk., buczackim 12.636 Mk., śniatyńskim 18.810 Mk., prywatne seminarjum nauczycielskie żeńskie w Brodach 4.770 Mk., gimnazjum im. J. Korzeniowskiego w Brodach 10.365 Mk.

b) Na ofiary głodu w Rosji: gimnazjum I w Rzeszowie 8.700 Mk., gimnazjum w Łańcucie 18.115 Mk., szkoły powszechne we Lwowie 33.420 Mk., szkoły powszechne w powiecie jarosławskim 26.873 Mk., śniatyńskim 30.626 Mk.

c) Na pomnik wdzięczności dla Ameryki: szkoły powszechne we Lwowie 39.092 Mk., szkoły powszechne i Rada szkolna powiatowa w Jaworowie 5.000 Mk., szkoły powszechne w powiecie sanockim 1500 Mk., jarosławskim 13.020 Mk., buczackim 1.508 Mk., borszczowskim 10.450 Mk., śniatyńskim 20.276 Mk., szkoła powszechna w Jaćmierzu (pow. Sanok) 1.155 Mk., gimnazjum w Buczaczu 8.830 Mk.

Legitymacje kolejowe.

L. 1909/pr. Prezydjum Rady Ministrów reskryptem z dnia 31 sierpnia b. r. l. 14154 oznajmiło co następuje:

Nawiązując do okólników Prezydjum Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1919 l. 14824 oraz 30 lipca 1920 l. 14753 przyznaje się na podstawie porozumienia z Ministerstwem Skarbu legitymacje wzoru ustalonego tymi okólnikami wszystkim funkcjonarjuszom służby cywilnej z **wyjątkiem** funkcjonarjuszy mianowanych do odwołania oraz praktykantów.

Pracownicy kontraktowi prawa do legitymacji nie mają.

Na legitymacjach tych umieścić należy również napis: „Na przejazd kolejami państwowemi 50 prc. zniżki w klasie . . . .“.

Dla oznaczenia klasy miarodajnemi są przepisy art. 5 i 6 rozporządzenia Ministra Kolei żelaznych z dnia 30 czerwca 1920 (Monitor Polski Nr. 147 z 3 lipca 1920).

Należy prowadzić dokładną ewidencję wydanych legitymacyj i w każdym wypadku zwolnienia, względnie ustąpienia ze służby funkcjonarjusza legitymację bezwarunkowo wycofać.

Za nieodebranie legitymacji od funkcjonarjusza zwalnianego z chwilą jego zwolnienia odpowiedzialną będzie władza zwalniająca. Od zwrotu tej legitymacji przez funkcjonarjusza zwalnianego czyni się zależnem wypłatę t. zw. odprawy a wypadki odmowy zwrotu kierować należy do Komisji Dyscyplinarnej.

Za Prezydenta Ministrów
Studziński, Podsekretarz Stanu.

Badanie koni Inspektoratów szkolnych.

L. 26239/I. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych okólnikiem z dnia 14 maja 1922 l. 2519/W. O. skierowanym do wszystkich pp. Wojewodów poleciło wydanie zarządzeń, aby powiatowi lekarze weterynarji dokonywali co pewien czas, przynajmniej raz na miesiąc, badania koni należących do Inspektora szkolnego i w razie potrzeby udzielali tym koniom bezpłatnie pomocy lekarskiej. Jednocześnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zawiadomiło, że w myśl rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych wojskowi lekarze weterynarji obowiązani są także udzielać bezpłatnie pomocy lekarskiej zwierzętom stanowiącym własność Państwa, o ile pomoc ta w wypadkach nagłych z powodu nieobecności państwowego (powiatowego) lekarza weterynarji nie może być przez tegoż zapewniona.

Wskutek reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 10 lipca b. r. l. 14512/I zawiadamia się o tem Inspektorów szkolnych i poleca założyć w każdym Inspektoracie książkę „nadzoru lekarskiego nad końmi", w którejby lekarz powiatowy weterynarji mógł notować swe wizyty i uwagi.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 6 września 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak*

Ogłoszenia.

L. 50/pr. Towarzystwo ubezpieczeń na życie „Janus" w Wiedniu nadesłało Kuratorjum pouczenie i wskazówki co do realizowania polic zapadłych wskutek śmierci ubezpieczonego lub osiągnięcia przez niego ustalonego wieku. Informacyj udzieli Kuratorjum interesowanym na ich prośbę.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 22 września 1922.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi:

w Krośnie 27 listopada; termin wnoszenia podań do 20 listopada. W Rudniku 16 października; termin wnoszenia podań do 6 października. W Sokalu 2 października. We Lwowie 14 listopada; termin wnoszenia podań do 10 listopada. W Jarosławiu (egzamin ustny) 20 listopada; termin wnoszenia podań do końca października. W Stryju 23 października; termin wnoszenia podań do 14 października. W Rzeszowie 16 października; termin wnoszenia podań do 9 października. W Buczaczu 6 listopada; termin wnoszenia podań do 28 października. W Złoczowie 25 października; termin wnoszenia podań do 18 października. W Tarnopolu 9 listopada; termin wnoszenia podania do 31 października.

Część nieurzędowa.

Szkolna Mapa Polski 1 : 1,200.000. Opracował dr. Adam Tomaszewski, (Nakład Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie). W 6 kolorach. format 85/107 cm. Szkolna ta mapa, ukończona po dwuletnich pracach przygotowawczych, stanowi pewną nowość w tej dziedzinie kartografji. Uwzględniając nowożytny sposób nauczania, mający być przygotowaniem do życia praktycznego, mapa ta wprowadziła oznaczanie miejscowości przemysłowych. kopalni, miejsc kąpielowych, obrazując w ten sposób bogactwo narodowe Uwzględniono w znacznej mierze sieć kolejową, na czem jednak nie cierpi wcale znakomita przejrzystość mapy. Teren opracowany hypsometrycznie a wykonanie całości nienaganne. Jest to więc nader poręczna (mała ścienna) mapa, która dla swej taniości stanie się dostępną dla każdej bez wyjątku szkoły. (Cena Mk. 720).

Nadesłane nowości wydawnicze nakładu księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie.

WŁADYSŁAW BIEGAŃSKI. Etyka ogólna. Wydanie drugie.
HENRYK ELZENBERG. Marek Aureljusz. Z historji i psychologji etyki.
Dr. JOTMANN. Metoda języka francuskiego według metody Ahna.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 13.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L WE LWOWIE.

Lwów, dnia 15 listopada 1922.

TREŚĆ

L. 2299|pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich władz szkolnych w sprawie prolongaty legitymacyj kolejowych.

Z końcem roku bieżącego upływa ważność dotychczasowych legitymacyj służbowych (kolejowych). Zechcą przeto wszyscy interesowani celem przedłużenia ich ważności na rok 1923 złożyć na ręce swych władz przełożonych (dyrektorów, Rad szkolnych powiatowych) posiadane obecnie legitymacje, tudzież na pokrycie kosztów administracyjnych i pocztowych po 100 Mk

Zebrane legitymacje, ułożone w porządku chronologicznym według numerów i ujęte w wykazy wraz z kwotą prześlą Dyrekcje, względnie Rady szkolne powiatowe, Kancelarji Głównej Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Osoby które w wyjątkowych wypadkach zgłoszą się osobiście o przedłużenie ważności legitymacyj kolejowych winny wykazać się poświadczeniem iż są nadal w czynnej służbie, w przeciwnym razie prośby ich nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 9 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 2200/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych, Rady szkolnej miejskiej we Lwowie, oraz do Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów męskich i żeńskich w sprawie uposażenia nauczycieli (lek) szkół powszechnych, przydzielonych czasowo do szkół średnich ogólno-kształcących lub seminarjów nauczycielskich.

Kuratorjum O S. L. poleca Radom szkolnym powiatowym, aby nauczycielom szkół powszechnych, przydzielonym czasowo do służby w państwowych gimnazjach lub seminarjach nauczycielskich a pobierającym dotychczas uposażenie z etatu szkolnictwa powszechnego wedle norm przepisanych dla nauczycieli szkół powszechnych, wstrzymały z dniem ostatniego pobrania wypłatę uposażenia z etatu szkolnictwa powszechnego i bezzwłocznie przesłały wypisy ich należytości i zwrotów Dyrekcjom odnośnych gimnazjów względnie seminarjów nauczycielskich.

Na podstawie tych wypisów Dyrekcje gimnazjów względnie seminarjów nauczycielskich będą asygnowały im uposażenie z etatu szkół średnich ogólno-kształcących względnie seminarjów. Powyższy sposób postępowania należy w przyszłości stosować zawsze w wypadkach czasowego przydzielenia nauczycieli szkół powszechnych do służby w gimnazjach lub seminarjach nauczycielskich.

Zaznacza się przytem, że stosunek służbowy tych nauczycieli na czas przydzielenia doznaje o tyle tylko zmiany, że ich obowiązkowy wymiar zatrudnienia określa się wedle norm przepisanych dla nauczycieli szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich (art. 8 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433)

We Lwowie, dnia 21 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 34233/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie ogrodów szkolnych.

W. związku z okólnikiem tutejszym z dnia 2 czerwca 1922 L. 16868/I zawiadamia się Rady szkolne powiatowe, że Kuratorjum nie ma drzewek do bezpłatnego rozdziału dla szkół celem założenia sadów szkolnych.

Poleca się przeto Radzie szkolnej powiatowej, aby z uwagi na późną już porę odwrotnie doniosła tu, jaką kwotę z grzywien szkolnych zarezerwowała na kupno drzewek owocowych, poczem otrzyma wskazówki dokąd pieniądze te wysłać należy.

Równocześnie zawiadamia się, że Kuratorjum nadesłane tu sprawozdania w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych zwróci Radom szkolnym powiatowym celem oddania ich powołanej przez Radę szkolną powiatową Komisji, która przedłożone plany przez Zarządy szkół rozpatrzy i ewentualnie zmieni lub zatwierdzi.

Zatwierdzone plany przeszlą Rady szkolne powiatowe odnośnym Zarządom szkół najdalej do końca marca 1923 r. z poleceniem, by przy zakładaniu ogrodu szkolnego ściśle do nich stosowały się.

We Lwowie, dnia 5 października 1922.

Za Kuratora
Tynelski w. r.

L. 14673/I.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych oraz Rad szkolnych powiatowych w sprawie nowej pisowni ruskiej.

Celem usunięcia rozbieżności i wątpliwości ortograficznych, tak bardzo szkodliwych w nauczaniu szkolnem — Kuratorjum O. S. L. dopuszcza prowizorycznie aż do zasadniczego rozstrzygnięcia sprawy przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — do szkół wszelkich kategoryj, podległych kompetencji Kuratorjum, nową pisownię ruską według zasad wyłożonych i objaśnionych w publikacji p. t. „Правописні правила приняті Науковим Товариством імени Шевченка у Львові, Львів 1922“ z wyjątkiem ustępu 40 rzeczonej broszury, dotyczącego transkrypcji ruskich wyrazów i imion własnych literami łacińskiemi, co do której należy w szkole nadal utrzymać w mocy sposób dotychczasowy.

We Lwowie dnia 22 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2102/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie zapomóg na wpisy szkolne za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, uczęszczające do szkół prywatnych średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 4 września 1922 pokryć przez Skarb Państwa w całości opłatę wpisowego w I-szem półroczu roku szkolnego 1922/1923 za dzieci niezamożnych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych oficerów (równorzędnych), uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

W wykonaniu powyższej uchwały Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 23 września 1922 r. L. 2388/D. P. Wydz. Adm. poleciło przy udzielaniu interesowanym osobom dotyczących zapomóg przestrzegać następujących zasad:

1. Funkcjonarjusze państwowi (zawodowi wojskowi), którym wedle obowiązujących przepisów o uposażeniu przysługuje prawo do dodatku rodzinnego za dzieci, pragnący korzystać z wymienionej wyżej uchwały Rady Ministrów, winni składać w drodze służbowej do swych przełożonych władz asygnujących odpowiednie podania z załączeniem za-

świadczenia Dyrekcji prywatnej szkoły ogólnokształcącej, względnie zawodowej, do której ich dzieci uczęszczają, oraz oświadczenia, że nie są w możności pokryć z własnych dochodów wpisowego (czesnego) za dzieci.

2. W podaniu winien petent stwierdzić, czy uzyskał zwolnienie dziecka od opłaty wpisowego (czesnego) w pierwszem półroczu roku szkolnego 1922/1923, jak również czy dziecko petenta korzysta z przeznaczonego na opłatę wpisową (czesne) stypendjum, a jeśli tak, to kto i w jakiej wysokości stypendjum tego udzielił; wreszcie petent powinien zaznaczyć, czy opłata wpisowa (czesne) w całości lub w części została za dziecko jego wniesiona przez instytucje prywatne (np. t. zw. Koło wpisów szkolnych, Koło przyjaciół młodzieży, Koło b wychowawców szkoły i t. p.).

3 W zaświadczeniu winna podać Dyrekcja szkoły ogólnokształcącej względnie zawodowej:

a) klasę, do której dziecko funkcjonarjusza państwowego uczęszcza,

b) wysokość obowiązującej w I-szem półroczu roku szkolnego 1922/1923 opłaty wpisowej (czesnego) w tej klasie,

c) czy dziecko funkcjonarjusza w tem półroczu zostało zwolnione od opłaty wpisowej (czesnego) i w jakiej wysokości,

d) czy opłata wpisowa za dziecko funkcjonarjusza całkowicie lub częściowo została w danem półroczu pokryta z funduszów stypendjalnych lub przez inne instytucje prywatne,

e) czy szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych,

4. Na podstawie złożonego podania rozstrzyga odnośna władza asygnująca, czy petentowi ze względu na jego niezamożność należy przyznać zapomogę ze Skarbu Państwa Przyznaną zapomogę winna władza asygnująca bezzwłocznie wypłacić funkcjonarjuszowi na pokrycie opłaty wpisowego i to bez potrzeby uprzedniego wykazania ze strony funkcjonarjusza, czy i w jakiej wysokości wpisowe z własnych funduszów faktycznie już uiścił;

a) za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty wpisowej (czesnego), względnie za które opłata wpisowa (czesne) została w całości pokryta ze stypendjów czy to państwowych czy prywatnych, ewentualnie uiszczona przez instytucje prywatne, nie otrzymuje funkcjonarjusz żadnej zapomogi,

b) za dzieci, za które opłata wpisowa (czesne) została w części pokryta jednym ze sposobów jak pod a) otrzymuje funkcjonarjusz

zapomogę w wysokości różnicy między całem wpisowem (czesnem) a częścią już pokrytą,

c) za dzieci, które nie korzystają z żadnych ulg wpisowych jak pod a) otrzymuje funkcjonarjusz zapomogę w wysokości całej opłaty wpisowej (czesnego).

5. W razie wątpliwości, czy dana szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych, oraz czy w danem mieście istotnie brak wolnych miejsc w szkołach państwowych, władza powołana do rozstrzygania podania może się zwrócić do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, względnie do Kuratorjum odpowiedniego okręgu szkolnego o wyjaśnienie.

Opinja w tej drodze uzyskana jest miarodajną.

6. Każde Ministerstwo (władza centralna) przesyła bezpośrednio do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wykaz udzielonych zapomóg z wymienieniem: a) nazwiska i imienia funkcjonarjusza, b) nazwiska i imienia ucznia (nicy), c) szkoły i klasy, do której uczęszcza dziecko, d) wysokości obowiązującej w danem półroczu opłaty wpisowej, e) wysokości ulgi wpisowej (zwolnienia), f) wysokości stypendjum, względnie kwoty, którą wniosły instytucje prywatne za dziecko funkcjonarjusza na rachunek wpisu, g) wysokości udzielonej zapomogi, h) uwag władzy centralnej.

Wykazy te przesyłać należy po ukończeniu I-szego półrocza roku szkolnego 1922/23 przed 1 marca 1923 r.

7. Wydatek z tytułu przyznanej zapomogi asygnować należy z zarachowaniem na § 2, poz. 2 b odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetu. Równocześnie otrzymują Kasy skarbowe polecenie, by honorowały asygnacje na wypłatę zapomóg na wpisy szkolne bez względu na stan kredytów w § 2 poz. 2 b odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetu, najwyżej jednak do wysokości 100% otwartego na ten cel kredytu w budżecie na rok 1922.

O ileby kredyt w ten sposób otwarty okazał się niewystarczający, należy wystąpić bezzwłocznie z cyfrowym wnioskiem o kredyt dodatkowy.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 25 października 1922.

Za Kuratora:
Dr. Janelli.

Rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. L. 2577 w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Na zasadzie art. 18 dekretu o organizacji Władz Naczelnych (Dz. Pr R. P. Nr. 1 z 1918 r.) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do czasu ustawowego uregulowania sprawy pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy państwowych, korzystają oni z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa.

§ 2.

Pomoc lekarska przysługuje:

a) wszystkim czynnym funkcjonarjuszom państwowym, powołanym do służby przez nominację;

b) członkom ich rodzin, wyszczególnionym w art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 429).

Członkowie rodzin mogą korzystać z pomocy lekarskiej jedynie w wypadkach chorób, trwających niedłużej jak 3 miesiące, o ile pozostają na utrzymaniu funkcjonarjusza i nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby (Ustawa o kasach chorych z 19 maja 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272), ani też nie mają skądinąd zapewnionej pomocy lekarskiej.

§. 3.

Pomoc lekarska obejmuje:

1) Poradę lekarską, wliczając w to najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób oka, gardła, nosa, ucha i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, dentystyczne (leczenie próchnienia, zapalenia okostnej, przetok i plombowanie najtańszym materjałem, usuwanie zębów) oraz pomoc położna;

2) dostarczanie niezbędnych lekarstw oraz środków opatrunkowych;

3) bezpłatne leczenie w szpitalach według najniższej taryfy w razie przymusowego umieszczenia.

§ 4.

Pomocy lekarskiej udzielają lekarze bądź urzędowi, bądź też umówieni w tym celu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek Urzędów zdrowia.

§ 5.

Funkcjonarjusze państwowi oraz członkowie ich rodzin winni celem otrzymania pomocy lekarskiej zwracać się do lekarzy wymienionych w § 4.

Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie »karty porady«, wydawanej przez bezpośrednio przełożoną Władzę służbową funkcjonarjusza. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielana bez przedstawiania karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego. Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą, względnie dowód osobisty.

Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonem przez lekarza w pewnych z góry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach ciężkich bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym wypadku ponosi Skarb Państwa według miejscowej taryfy lekarskiej po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby lekarze umówieni mogą kierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

§ 6.

Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się farmekopeą ekonomiczną. Zapisywanie lekarstw kosztownych dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych o ile chodzi o ratowanie zagrożonego życia. Otrzymywanie lekarstw i środków opatrunkowych następuje w aptekach umówionych tylko na podstawie recepty, za każdym razem oddzielnie wydanej.

Wykonanie badań i analiz uskuteczniane będzie na podstawie »karty zapotrzebowania«.

§ 7.

Pomoc akuszeryjna udzielana bywa w państwowych i miejskich szpitalach lub zakładach położniczych, a tylko w razie braku tamże miejsca albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia — w mieszkaniu położnicy.

§ 8.

Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej,

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszta, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu,

3) w okresie porodu.

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszta leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych, w wypadkach porodu — za przeciąg 10 dni.

§ 9.

Urzędy zdrowia winny komunikować władzom i instytucjom państwowym, których funkcjonarjusze korzystają z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, spisy lekarzy, akuszerek, aptek, zakładów badań, szpitali i t. p.

§ 10.

Wydatki połączone z wykonaniem powyższego rozporządzenia, a nadto koszta przejazdu lekarza do obłożnie chorego lub przewiezienie chorego do lekarza, względnie do szpitala, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 11.

Jeżeli zostanie ustalone, iż wezwanie do chorego nie było uzasadnione, dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych jako też i inne koszta, z wizytą lekarza połączone.

§ 12.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Skarbu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, z wyjątkiem przepisów dla pracowników kolei żelaznych.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1922.

Nr. H 13852/22 2191

Przepisy wykonawcze

do Tymczasowego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 w przedmiocie pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych.

Do § 2 a. Z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa korzystają wszyscy pracownicy państwowi, powołani na służbę drogą jednostronnego rządowego aktu nominacyjnego publiczno-prawnego, a nie na podstawie kontraktu, podpisanego przez obie umawiające się strony.

Do § 2 b. Oprócz pracownika samego korzystają z bezpłatnej pomocy lekarskiej członkowie rodziny wymienieni w ustawie z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych, mianowicie: żona, względnie mąż, ślubne i uprawnione dzieci oraz pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych, do ukończonych lat 24. Gdy studja przewlokły się ponad wiek 24 lat z powodu służby wojskowej, okres ten, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 28, poz. 227) może być przedłużony na dalsze najwyżej 4 lata.

Do § 3 ust. 1. O ile urzędnik pragnie, ażeby mu zaplombowano ząb srebrem, złotem lub wogóle kosztowniejszym materjałem, aniżeli mu przysługuje, dopłaca on z własnych funduszów różnicę kosztów między ceną plomby przepisanej a ceną plomby z kosztowniejszego materjału.

Do § 3 ust. 2. Z leczenia szpitalnego na koszt Skarbu Państwa korzystają zarówno sami pracownicy, jak i członkowie ich rodzin w wypadkach i na warunkach, określonych w § 8 Tymczasowego Roz-

porządzenia Rady Ministrów, z dnia 30 stycznia r. b. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych.

O ile urzędnik państwowy, lub członek jego rodziny, potrzebujący leczenia szpitalnego, zechce korzystać z wyższej klasy aniżeli mu przysługuje, winien złożyć w szpitalu kwotę, odpowiadającą różnicy między opłatą przewidzianą dla sali ogólnej (III kl.) a dla danej wyższej klasy.

Do § 5. Karta porady, na mocy której urzędnik lub członek jego rodziny otrzymuje świadczenia pomocy lekarskiej w chorobach długo trwających, winna być prolongowana co miesiąc. Po ukończeniu leczenia kartę porady urzędnik zostawia u lekarza. W miastach większych podzielonych na rejony, chory zasadniczo kierowany jest do lekarza ustanowionego dla jego rejonu. O ile jednak urzędnik, podając powody godne uwzględnienia, poprosi o skierowanie go do lekarza innego rejonu, należy takiemu życzeniu czynić zadość.

Wezwania do obłożnie chorych składane są u lekarza, względnie w ambulatorjum, w wyznaczonych do tego godzinach, z nadmienieniem, czy wymaganą jest spieszna pomoc.

Pomoc udzielana będzie w przypadkach ciężkich bezzwłocznie, w innych zaś zasłabnięciach w dniu wezwania, o ile ono zgłoszone zostało do godz. 15, w razie przeciwnym dopuszczalne jest udzielanie pomocy choremu dnia następnego.

Lekarze umówieni do udzielania pomocy lekarskiej, w przypadkach kiedy zajdzie konieczna potrzeba porady specjalisty, odsyłają chorych do specjalistów umówionych za odrębną kartą.

O ile w danym powiecie niema specjalisty, może chory być skierowany do innego miasta danego Województwa, za uprzednią zgodą lekarza powiatowego.

W razie zaś potrzeby skierowania chorego do innego Województwa, mianowicie do miast uniwersyteckich, należy uzyskać pozwolenie właściwego Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia na wniosek lekarza powiatowego.

Do § 6. Przy zapisywaniu lekarstw lekarz umówiony winien ściśle przestrzegać zasad oszczędności, wszelako bez ujmy dla celu terapeutycznego. Próżne flaszki i słoiki należy zwracać danemu urzędowi zdrowia, względnie ambulatorjum w stanie czystym.

Do § 7. W razie potrzeby pomocy położnej, należy zwracać się do akuszerki umówionej.

Wezwanie lekarza do porodu przysługuje tylko akuszerce, a usprawiedliwione jest w przypadkach porodów nieprawidłowych.

Położna opłacana ryczałtowo winna odwiedzać położnicę codziennie i opiekować się nią oraz noworodkiem w ciągu 10 dni.

Do § 8. Lekarz specjalista w razie konieczności umieszczenia chorego w szpitalu, czyni odpowiednią propozycję lekarzowi umówionemu. Zgłoszenie do szpitala wystawia lekarz umówiony.

Lekarz powiatowy może umieszczanie chorych w szpitalach uczynić zależnem od każdorazowej swojej zgody.

Przymusowe umieszczenie rodzącej lub chorego w zakładzie leczniczym (par. 7 i 8) należy rozumieć nie jako zarządzenie służbowe, lecz jako warunek, uzasadniający zwrot kosztów leczenia z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 8 poz. 1 (choroba zakaźna) przez wzgląd na postanowienia art. 11 poz. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1919 (Dz. U. Rz. P. Nr. 67 poz. 402), w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych chorób występujących nagminnie.

Do § 9. W razie korzystania z pomocy specjalisty nieumówionego, położnej lub apteki i t d. nieumówionej, będą urzędnikowi zwrócone koszta tylko w wysokości ustalonej ze specjalistą umówionym, akuszerką, apteką i t. d. umówioną.

Do § 10. Za przewiezienie chorego pozamiejscowego do lekarza, koszta podwody będą opłacane względnie zwracane w wysokości ustalonych taks i tylko w przypadkach ciężkich, w których również ewentualny wyjazd lekarza do chorego byłby usprawiedliwiony. O ile podróż uskutecznioną została koleją, będą zwracane koszta podróży chorego, stosownie do przysługującej danemu urzędnikowi klasy na mocy jego karty legitymacyjnej. Koszta podróży lekarza będą zwracane stosownie do umowy.

Wszelkie rachunki z tytułu pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych należy złożyć lekarzowi powiatowemu (w Urzędzie Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę), który zbadawszy i zatwierdziwszy te rachunki, kieruje je do właściwego wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, celem sprawdzenia ostatecznego i uregulowania.

Do § 11. Lekarz umówiony, obejmując leczenie pracownika państwowego, wystawia mu w razie potrzeby tymczasową kartę zwolnienia ze służby z powodu choroby.

Swiadectwa w zasłabnięciach długotrwających lub celem otrzymania dłuższego urlopu dla poratowania zdrowia wydaje lekarz urzędowy.

Od opinji wydanej przez lekarza umówionego co do stanu zdrowia pracownika, służy temu ostatniemu w terminie 8 dni odwołanie się do lekarza powiatowego, względnie Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia (Urzędu Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. stoł. Warszawę).

Przepisy powyższe wstępują w moc z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Śliwiński.*
Minister Skarbu: *Michalski.*
Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko.*

L. 2062/pr.

Kuratorjum O. S. L., powołując się na wyżej ogłoszone Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 L. 2577 i Przepisy wkonawcze Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 29 kwietnia 1922 Nr. H 13852/22/2191 oznajmia, że w myśl reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 21 sierpnia b. r. Nr. H. 14508/2370 nauczycielom szkół powszechnych przysługuje również pomoc lekarska po myśli § 2 lit. a b powyższego Rozporządzenia Rady Ministrów.

W myśl § 5 tego Rozporządzenia pomoc lękarska udzielona będzie na podstawie „karty porady" wydawanej przez bezpośrednio przełożoną Władzę służbową funkcjonarjusza.

Rzeczą przeto będzie Dyrekcyj i Inspektorów szkolnych, do których funkcjonarjusze będą zwracać się o „kartę porady", porozumiewać się z właściwem Starostwem względnie Województwem tak w tym względzie, jakoteż we wszelkich przypadkach mających związek z pomocą lekarską, a głównie zapoznać się dokładnie z wszelkiemi rozporządzeniami wydawanemi przez odnośne Województwa. Kuratorjum bowiem w tej sprawie żadnych wyjaśnień udzielać nie może zatem zwracanie się w sprawie pomocy lekarskiej do Kuratorjum byłoby bezcelowe.

Lwów, 25 października 1922.

Za kuratora:
Dr. Janelli.

Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitei Polskiej z dnia 16 maja 1922 Nr. 38.

I. Opłaty od podań, wnoszonych do urzędów państwowych.

Przedmiot.

§ 1.

Podania, wnoszone do urzędów państwowych — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części pierwszej załączonej taryfy.

Załączniki do takich podań podlegają opłacie wymienionej w części drugiej (poz. 9) tejże taryfy.

§ 2.

Przepisy niniejsze, o ile dotyczą podań, stosować należy — o ile nie postanowiono inaczej — również do załączników.

§ 3.

Protokół zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§ 4.

Podanie wniesione przez dwie lub więcej osób — lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób — podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem lub ile jest osób, w których imieniu wniósł podanie zastępca ustawowy lub pełnomocnik. Załączniki do podań, określonych w niniejszym paragrafie, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

§ 5.

Podanie, od którego opłatę uiszczono zwrócone petentowi bez rozpatrzenia, z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego lub z powodu innych braków formalnych, podlega w razie ponownego złożenia w urzędzie właściwym — lub po usunięciu braków formalnych — ponownej opłacie tylko co do arkusza pierwszego, a to z wyjątkiem przypadku, w następnym ustępie przewidzianego — w wysokości 200 Mk. (w poz. 8 taryfy); arkusze następne, jak również następne egzemplarze, odpisy i załączniki nie podlegają ponownej opłacie.

Od podań, określonych w poz. 7 taryfy, należy w przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim zamiast 200 Mk. uiścić 50 Mk.

Uwolnienia przedmiotowe.

§ 6.

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają podania następujące:

1. zawierające wnioski w sprawach publicznych;

2. zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy;

3. podania o zwrot wydatków, poniesionych celem wykonania czynności zleconej przez władzę państwową lub celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa;

4. podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

5. dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych jak również do komisyj podatkowych;

6. podania w sprawie służby wojskowej;

7. w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dn 25 lipca 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401, oraz art. 14 ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 32, poz. 264), jak również w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 166).

8. w sprawach, dotyczących orderu „Virtuti Militari“ (art. 15 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 409) jak również w sprawach dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą „Krzyż Walecznych“ (art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 87. poz. 572).

9. podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach dotyczących stosunku służbowego;

10. o posady w urzędach państwowych;

11. wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty, telegrafu, telefonu, Pocztowej Kasy Oszczędności lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością Państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

13. zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

14. zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych,

lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych — w szczególności też deklaracje płatnicze;

15. podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeśli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym, albo w decyzji, wydanej na skutek odwołania się;

16. o ustawowo nakazane uwolnienia, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie danin publicznych;

17. podania w postępowaniu w przedmiocie scalenia gruntów oraz podziału wspólnot gruntowych;

18. w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

19. dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

20. o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych; (podania te podlegają natomiast opłatom osobnym, przewidzianym w art. 7 dekretu z dn. 4 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 137, w art. 12 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 138 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 139) — względnie w ustawie z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 89);

21. dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu;

22. dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

23. podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 2 ustawy z dn. 30 maja 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 44, poz. 314, oraz art. 2 ustawy z dn. 17. grudnia 1920 r., Dz. U. R. P. z 1921 r., Nr. 4 poz. 16);

24. wnoszone do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów (art. 9 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 424);

25. dotyczące czynów, zagrożonycch karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych — w szczególności też występków i wykroczeń służbowych (art. 66 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165);

26. podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 57 poz. 358), oraz rozporządzeniem z dn. 11 czerwca 1921 r., w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI. traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z 1921 roku Nr. 59 poz. 275);

27. o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w § 21 przepisów niniejszych pod liczbami 1 oraz 5 do 9;

28. podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich;

29. podania osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

30. podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomienie gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy z dn. 8 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368);

31. podania składane na mocy ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wywłaszczenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy);

32. podania o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, przewidzianego w ustawie z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 198), art. 9 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 174).

Uwolnienia osobiste.

§ 7.

Od opłat, unormowanych w dziale przepisów niniejszych są zwolnione:

1. Państwo Polskie oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnemi osobami prawnemi;

2. związki samorządne mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3. kościoły i gminy wyznaniowe przez Państwo Polskie uznane;

4. fundacje, zakłady i zrzeszenia, prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytucyj znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną albo religijną; uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację; każda z tych instytucyj winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdem podaniu (z wyjątkiem podań o legalizację) wymieniać — w miejscu, przeznaczonem do naklejania znaczków stemplowych (§ 10) — datę i liczbę owej decyzji;

5. osoby, które do podania załączyły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd, do którego podanie wpłynęło, uznał złożone świadectwo za dostateczne.

§ 8.

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w § 7., jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste decyzją Ministra Skarbu.

§ 9.

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Uiszczenie opłaty.

§ 10.

Na pierwszej stronicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, należy nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W braku znaczków stemplowych można opłatę uiścić przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej za pokwitowaniem, umieszczonem przez kasę na podaniu. Na żądanie petenta należy mu wydać osobny kwit kasowy; w takim razie jednak kasa nie umieści potwierdzenia odbioru na podaniu, a petent obowiązany jest kwit kasowy na podaniu nakleić.

§ 11.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, (obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłaty) będzie wydane przez urzędnika, przyjmującego podanie. Pokwitowanie to podlega osobnej opłacie w kwocie 20 Mk., która winna być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób podany w ustępie pierwszym § 12.

§ 12.

Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych (§ 10, ustęp pierwszy) skasować te znaczki, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem, bądź za pomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linji znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp 1 niniejszego paragrafu).

§ 13.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.

Urząd, przyjmujący telegram, uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . . . Mk.“

Urząd, przyjmujący telegram, kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, a niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono“.

Uwagi, wymienione w ustępach drugim i czwartym niniejszego paragrafu, mają być telegrafowane narówni z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

Skutki nieuiszczenia opłaty.

§ 14.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty — o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w paragrafie 15.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, to termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty przed upływem czasokresu, wyznaczonego w myśl paragrafu 18.

§ 15.

Jeśli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty za załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, to urząd, do którego podanie wniesiono, może załatwić podanie o tyle, o ile tego wymaga interes publiczny.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

§ 16.

Jeśli podanie, wniesione bez uiszczenia opłaty, nie podlega opłacie (§§ 6 do 8 przepisów niniejszych), to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien na podaniu lub na referacie załatwienia umieścić odpowiednią uwagę i swój podpis.

W razie zastosowania § 15 należy umotywować w tej samej formie, jakie względy publiczne przemawiają za załatwieniem podania.

§ 17.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15), to urząd, do którego takie podanie wpłynęło, wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty. W tym celu urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na podaniu uwagę: „Kancelarja wezwie . . . . w . . . . do uiszczenia opłaty . . . . . Mk."

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej, ułożonym według załącznika 2 i wysyła je pocztą, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej (art. 6 rozporządzenia z dnia 5 września 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 442) poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę: „Wysłano dnia . . . .".

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedynczą opłatę pocztową, według taryfy ogólnej. Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako niedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty, kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w § 12 ustępie pierwszym, względnie nakleja kwit kasowy na podaniu. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w § 12 ustępie ostatnim.

§ 18.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny (ustęp drugi § 14), to należy w wezwaniu do uiszczenia opłaty (§ 17) wyznaczyć termin, który ma wynosić najmniej miesiąc, licząc od dnia w którym wezwanie wysłano. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien udzielić kancelarji odpowiedniej wskazówki.

Środki prawne.

§ 19.

Zwrotu opłaty od podania lub załączników uiszczonej nienależnie — bądź przy wniesieniu podania, bądź przy uiszczeniu dodatkowem (§ 17) — można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

Decyzja należy do zakresu działania tej władzy skarbowej pierwszej instancji, powołanej do załatwienia spraw opłat stemplowych wogóle, w której okręgu ma siedzibę urząd, do którego odnośne podanie wpłynęło.

Przeciw wezwaniu, określonemu w § 17, nie służy w razie nieuiszczenia opłaty żaden środek prawny.

II. Opłaty od świadectw urzędowych.

Przedmiot.

§ 20.

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części trzeciej załączonej taryfy.

Uwolnienia od opłaty.

§ 21.

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają świadectwa:

1. których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny, Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 79; tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 listopada 1918 r., „Monitor Polski", Nr. 223 i t. p.).

2. wydane celem załączenia do podań, wymienionych w § 6, z wyjątkiem wymienionych w punktach 11, 12 i 20 § 6.

3. wydane na żądanie urzędu państwowego lub zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządnego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej — jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządnego;

4. szkolne;

5. świadectwa (w szczególności też kopje i wyciągi), wydane na podstawie operatów pomiarowych (katastralnych); (uwolnienie to nie ma jednak wpływu na obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w ustawie austrjackiej z dn. 23 maja 1883 r., austr. Dz. u. p. Nr. 83, względnie w ustawie pruskiej z dn. 8 lutego 1867 r., Zb. ustaw pruskich str. 185);

6. wydawane w postępowaniu, dotyczącym nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 26, § 6. przepisów niniejszych;

7. wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych, oraz członkom rodzin tych osób — w sprawach, dotyczących stosunku służbowego;

8. szczepienia ospy;

9. ubóstwa;

10. wydane osobom, ktore przedstawiły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd wydający świadectwo, uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny;

11. wydawane przez urzędy państwowe, sprawujące zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. patenty na wynalazki oraz świadectwa ochronne co do wzorów rysunkowych, modeli i znaków towarowych;

Przewidziane w art. 1, ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478), całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty za zmianę nazwiska (poz. 11 załączonoj taryfy) pozostaje w mocy.

Uwolnienia od opłaty, przewidziane w paragrafie niniejszym pod LL. 2, 3, 6 i 7, nie odnoszą się do duplikatów i odpisów (pozycja 13, 14 i 15 taryfy).

§ 22.

W przypadkach, określonych w punktach 1, 2, 3, 6 i 10 artykułu 21 ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznić na niem powód uwolnienia od opłaty.

§ 23.

Jeśli świadectwo, określone w punkcie 2 § 21 ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, to należy przed tem użyciem uiścić opłatę przewidzianą w taryfie (w sposób, określony w § 26).

Uiszczenie opłaty. Skutki nieuiszczenia.

§ 24.

Opłatę od świadectw, wymienionych w pozycjach 10 i 11 załączonej taryfy, należy uiścić gotówką w kasie skarbowej; opłatę zaś od świadectw, wymienionych w pozycjach 12 do 17 taryfy, przez dostarczenie urzędowi znaczków stemplowych.

Przed dostarczeniem kwitu z uiszczenia opłaty gotówką, względnie znaczków stemplowych dostatecznej wartości, nie może nastąpić wydanie świadectwa. W razie zastosowania punktu 10 § 21 ma urząd wydający świadectwo zostawić w aktach notatkę, wyjaśniającą, z jakich motywów uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny.

Urząd, wydający świadectwo, ma kwit z uiszczenia opłaty gotówką przechować w swych aktach, a znaczki stemplowe nakleić na świadectwie i skasować.

§ 25.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w przypadkach, określonych w § 23, następuje przez naklejenie znaczków stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 24) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego ono ma być użyte.

Środki prawne.

§ 26.

Co do zwrotu opłaty, uiszczonej od świadectwa nienależnie, stosuje się odpowiednio § 19.

Przeciw odmowię wydania świadectwa z powodu niezłożenia opłaty nie służy żaden środek prawny.

Podania, wnoszone do urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez takie urzędy.

§ 27.

Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

To samo dotyczy świadectw, wydawanych przez takie władze i urzędy.

Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 28.

Dział II. i III. przepisów niniejszych (§§ 20 do 27) wchodzą w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w miesiąc po ogłoszeniu.

Dział I. (§§ 1 do 19) wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej w miesiąc po ogłoszeniu, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dział I. ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tego działu.

Dział II. będzie stosowany do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w życie tego działu. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, stosują się odnośne postanowienia działu II., jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie tego działu.

Minister Skarbu:
Michalski.
Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński.
Minister Poczt i Telegrafów:
Stesłowicz.

Załącznik 1 do §§ 1 i 20 Przep. w przedm. opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzęd. do poz. 319.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych.

Część pierwsza: Podania:

1.	2.	3.	4.
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty marek	Uwagi
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r., Dz. U R. P. Nr. 31. poz. 178).	5.000	1. **Do pozycji 1 do 8**: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 8 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 Mk. Takiej samej opłacie po 50 Mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Niecały arkusz liczy się za cały. 2. **Do pozycji 4**: Przepis, zawarty w pozycji 4 nie zmienia obowiązujących przepisów, myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej. 3. **Do pozycji 7**: Suma opłat, należących się od określonego pod pozycją 7 podania (od wszystkich arkuszy, wszystkich egzemplarzy i odpisów) wraz z opłatami od załączników do takiego podania (pozycja 9 niniejszej taryfy) nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Ułamek marki zaokrągla się wzwyż do pełnej marki.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej.	3 000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego lub b) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie.	3.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu.	3.000	
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p.	500	
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi.	500	
7	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji. wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła).	50	
8	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 7.	200	

Część druga: Załączniki do podań.

1. Pozycja	2. Przedmiot	3. Wysokość opłaty marek	4. Uwagi
9	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej.	50 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 9.

Część trzecia: Świadectwa urzędowe.

1. Pozycja	2. Przedmiot	3 Wysokość opłaty marek	4. Uwagi
10	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku Dz. U. R. P. Nr. 7 poz 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dn. 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320).	5.000	1. Do pozycji 12: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 12 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz 175). 2. Do pozycji 13 do 15 oraz 17: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nieprzewyższającej po jednej stronie 3500 cm². Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm². Stronicę, nie w całości zapisaną, liczy się za całą.
11	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska (art. 1 ustawy z dn. 24 października 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 i § 8 rozporządzenia z dnia 16 września 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 678).	3.000	
12	Świadectwa: a) stwierdzające uzdolnienie do wykonywania zawodu lub b) zawierające zezwolenia, wymienione w pozycjach 3 lit. a), 5 i 6 niniejszej taryfy, wydane oprócz zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania.	500	
13	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny).	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej	

1.	2.	3.	4.
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty marek	Uwagi
14	Odpis lub wyciąg sporządzony przez urząd — bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie.	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej	
15	Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem.	50 od każdej stronicy, całej lub zaczętej.	
16	Poświadczenie własnoręczności podpisu	200 co do każdego podpisu.	
17	Świadectwa niewymienione pod pozycjami 10 do 16.	200 od arkusza pierwszego i 50 od każdego arkusza następnego	

Załącznik 2 do § 18 przepis. w przedm. opłat stempl. do podań oraz od świadectw urzęd. do poz. 310.

(Strona pierwsza).

.... dnia .... 19 r.

L. ....

Przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze zawiadomienie lub powołać się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty .... 19..... w przedmiocie ....

brak opłaty stemplowej w kwocie .... Mk.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki stemplowe wartości powyższej lub zamiast nich kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia kwoty powyższej gotówką. W przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione.

....

Podpis.

(Określenie urzędu i odddziału kancelaryjnego)

....

Strona druga.

P. ....

....

....

ul. ....

poczta ....

Urzędownie.

Opłatę pocztową uiści adresat.

L. 2155/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, akademji handlowej we Lwowie i Krakowie, szkół przemysłowych i zawodowych, do Rady szkolnej miejskiej we Lwowie oraz do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie potrącania państwowego podatku dochodowego.

Według § 22 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr. 35 poz. 301 należy od uposażeń służbowych, emerytur i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń w pieniądzach lub w naturze, od dnia 1 lipca 1922 począwszy potrącać państwowy podatek dochodowy na zasadach wyłuszczonych w Dziale II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr. 29 poz. 232 i odnośnych postanowieniach powołanego rozporządzenia.

W myśl cytowanej wyżej ustawy i rozporządzenia Ministerstwa Skarbu za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenie w pieniądzach lub w naturze, jakie pracownik otrzymuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub najmu pracy jak np. uposażenia lub wynagrodzenia służbowe, dodatki osobiste i służbowe, remuneracje, czesne, taksy egzaminacyjne i t. d. (nie wyłączając emerytur i zaopatrzeń) bez względu na to, czy odnośne dochody są zapewnione w sumach z góry oznaczonych, czy też są otrzymywane według innych norm. Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy.

Do podległego podatkowi dochodu w naturze funkcjonarjuszów państw. nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntów w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się względnie ma się potrącać z uposażenia służbowego, oraz wartości mieszkań zajmowanych przez nauczycieli publicznych szkół powszechnych w budynkach gminnych.

Ustalenie wartości świadczeń w naturze, jakie dany funkcjonarjusz otrzymywałby z tytułu swego stosunku służbowego, ustalić należy przez porównanie wartości tych świadczeń w tej samej lub sąsiedniej miejscowości, biorąc za podstawę wartość pieniężną w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Zaznacza się, że uposażenia do 300.000 Mk. rocznie są na rok 1922 wolne od podatku.

Podatek ma być potrącany co miesiąca względnie przy każdoczesnej wypłacie uposażeń, emerytur, wynagrodzeń i t. d. w wysokości unormowanej w art. 27 powołanej ustawy a uwidocznionej w przyległej tabeli, w której podaje się stopę procentową podatku oraz przykłady do obliczania tego podatku.

Poleca się przeto Dyrekcjom i Radom szkolnym, aby od dnia 1 lipca 1922 począwszy na podstawie przyległej tabeli (z przykładami) przy

asygnowaniu i wypłacie uposażeń (wynagrodzeń) podwładnym funkcjonarjuszom obliczały i potrącały państw. podatek dochodowy obliczony od całego ich dochodu podlegającego podatkowi i potrącone kwoty zarachowywały sumarycznie deklaracją przychodową na dochód Ministerstwa Skarbu w Dziale VI § 1 poz. 5.

Obliczone jakoteż potrącone kwoty tytułem tego podatku mają być (za każdy miesiąc osobno) uwidocznione w odpowiednich rubrykach księgi płac. W listach płac należy ten podatek umieszczać w sposób już praktykowany dla celów kontrolnych.

Przy najbliższej wypłacie należytości służbowych tamt. funkcjonarjuszom należy przy obliczaniu i potrącaniu państw. podatku dochodowego za czas ubiegły (od 1 lipca 1922) uwzględnić *a*) już potrącony podatek dochodowy na podstawie rozporządzenia b. Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 13 maja 1921 L: 37.658/921 (okólnik tut. do Urzędów-podat. z dnia 27 lipca 1921 L: 575/pr.) od uposażeń miesięcznych (wyłączając wynagrodzenia za godziny nadliczbowe) tych funkcjonarjuszów (nie wyłączając nauczycieli kontraktowych) za styczeń, luty, marzec i ewentualnie kwiecień 1922 oraz *b*) podatek potrącony od wynagrodzeń za godziny nadliczbowe w wysokości 2% danego wynagrodzenia na zasadzie okólnika tut. z dnia 23 lutego 1922 L: 225/pr. tylko za czas od dnia 1. lipca 1922 po dzień ostatniej wypłaty.

Dla kontroli, czy zaległy podatek został w odpowiedniej kwocie potrącony, należy podać w rubryce „Uwaga" wysokość podatku przypadającego na zasadzie niniejszego zarządzenia od 1 lipca 1922 po dzień ostatniej wypłaty oraz wysokość podatku potrąconego w podanych wyżej okresach czasu.

Za prawidłowe uskutecznianie potrąceń podatku dochodowego z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę ponoszą odpowiedzialność majątkową przedewszystkiem ci urzędnicy, do których należy utrzymanie w ewidencji uposażeń i potrąceń oraz sporządzanie list płacy, tudzież naczelnik urzędu asygnujacego, względnie jego zastępca, jako obowiązani do czuwania nad czynnościami danego urzędnika (§ 81 przepisów rach.-kas.).

W tych wypadkach, gdy podatek dochodowy nie został wcale lub częściowo potrącony z uposażeń pracownika, który ze służby ustąpił, podatek wymierzony przez Władze podatkowe I instancji zostanie ściągnięty od osób odpowiedzialnych za prawidłowe dokonywanie potrąceń.

Ustalenie odpowiedzialności odnośnych osób należy do najbliższej Władzy bezpośrednio przełożonej, która w tym względzie wyda odpowiednie zarządzenie o zwrocie.

Decyzja II instancji jest ostateczna.

Należytość podatku nałożona do zwrotu winna być uiszczona do dni 14 licząc od dnia następnego po uprawomocnieniu orzeczenia; w przeciwnym razie należy ją ściągnąć w drodze administracyjnej lub przez potrącenie z poborów.

W wypadkach niemożności wzgl. trudności w terminowem ściągnięciu w drodze administracyjnej od winnych urzędników niepotrąconych kwot podatku dochodowego, poszukiwanie należności Skarbu Państwa nastąpi przez pociągnięcie winnych do odpowiedzialności cywilnej po myśli obowiązujących przepisów.

Kurator
w z. *Gayczak.*

Tabela

do wymiaru państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

(Wyciąg z ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr· 29 poz. 232).

Wysokość dochodu						Stopa procentowa podatku
miesięcznie				rocznie		
Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.		
ponad		do		ponad	do	
z art. 27 ustawy.						
25.000	—	40.000	—	300 000	480.000	0·2%
40.000	—	60.000	—	480.000	720.000	0 3%
60 000	—	83 333	33	720.000	1,000.000	0·4%
83.333	33	150.000	—	1,000.000	1,800.000	0·6%
150.000	—	200.000	—	1,800.000	2.400 000	1%
200.000	—	250.000	—	2,400.000	3,000.000	1·7%
250.000	—	300.000	—	3 000 000	3 600.000	2·5%
300 000	—	333.333	33	3,600.000	4,000.000	3 5%
z art. 6 ustawy.						
333 333	33	350 000	—	4,000.000	4,200.000	4 3%
350.000	—	366 666	66	4,200.000	4,400.000	4·6%
366 666	66	383 333	33	4,400.000	4,600.000	4·9%
383.333	33	400 000	—	4,600 000	4,800.000	5·2%
400.000	—	416.666	66	4.800.000	5.000 000	5·5%
416.666	66	433.333	33	5,000 000	5,200.000	5·8%
433.333	33	450.000	—	5,200.000	5,400.000	6 1%
450.000	—	466.666	66	5,400 000	5 600.000	6·4%
466.666	66	483 333	33	5,600 000	5,800.000	6 7%
483.333	33	500.000	—	5,800.000	6 000.000	7%
500.000	—	516 666	66	6,000.000	6.200.000	7·4%
516.666	66	533.333	33	6,200.000	6.400.000	7·7%
533.333	33	550.000	—	6.400.000	6,600.000	8 1%
550 000	—	566.666	66	6,600 000	6,800.000	8 4%
566.666	66	583.333	33	6.800 000	7.000 000	8·8%
583.333	33	600.000	—	7,000.000	7,200.000	9·1%
600.000	—	616.666	66	7.200.000	7,400.000	9·5%

(vide przykłady na odwrotnej stronie).

Przykłady:

1. Wypłaca się funkcjonarjuszowi miesięczne uposażenie za dany miesiąc w kwocie . . . . 150.000 Mk

Stopa procentowa od tego dochodu = 0·6%.

Zatem przy wypłacie powyższego uposażenia potrąca się podatek dochodowy w kwocie . . . . . . 900 „

O ile w tym samym miesiącu uposażenie tego funkcjonarjusza zostało podwyższone np. o 30.000 Mk., wówczas celem ostatecznego ustalenia podatku za ten miesiąc bierze się kwotę zmienionego uposażenia czyli 150.000 + 30.000 = 180.000 „

Stopa procentowa od tego dochobu wynosi 1%.

Zatem tytułem podatku przypada 1.800 Mk.

Ponieważ w tym miesiącu już potrącono tytułem podatku kwotę . . . . 900 „

pozostaje przeto do potrącenia tylko . . . . . 900 Mk

2. Wypłaca się nauczycielowi uposażenie za lipiec br. w kwocie . . . . 240.000 Mk

Stopa procentowa od tego dochodu wynosi 1·7%.

Potrąca się zatem podatek . . . . 4.080 „

O ile wypłaca się temu nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za ten sam miesiąc np. w kwocie 120.000 „

podstawą do obliczenia podatnika za lipiec br. będzie 240.000 + 120.000 = ... 360.000 „

Stopa procentowa wynosi 4·6% a podatek za ten miesiąc . . . . 16.560 „

Ponieważ potrącono już tytułem podatku . . . 4.080 „

pozostanie do potrącenia . . . . 12.480 Mk

W wypadkach zmniejszania się dochodu należy analogicznie postępować.

3. Wypłaca się funkcjonarjuszowi uposażenie miesięczne za dany miesiąc w kwocie . . . . 250.000 Mk

i jednorazowe wynagrodzenie . . . . 100.000 „

Razem . 350.000 Mk

Ustalenie stopy procentowej:

Wysokość perjodycznego wynagrodzenia w stosunku rocznym (250.000 × 12) wynosi . . . . 3,000.000 Mk

Jednorazowe wynagrodzenie . . . . . 100.000 „

Razem . 3,100.000 Mk

Stopa procentowa od powyższej kwoty 3,100.000 wynosi 2·5%.

Przy wypłacie zatem 350.000 Mk potrąca się tytułem podatku . . . . 8.750 „

4 Wypłaca się funkcjonarjuszowi miesięczne uposażenie w kwocie . . . . 30.000 Mk
tudzież miesięczne świadczenie w naturze, którego wartość pieniężna, obliczona podług cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego wynosi . . . . 25.000 „

Razem . 55.000 Mk

Stopa procentowa wynosi 0·3%.

Potrąca się zatem podatek w kwocie . . . 165 Mk

O ile funkcjonarjusz pobiera uposażenie względnie wynagrodzenie tygodniowo lub kwartalnie należy celem ustalenia stopy procentowej podatku najpierw ustalić jego uposażenie względnie wynagrodzenie w stosunku miesięcznym lub rocznym.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

ks. Franciszka Skarbowskiego, dyrektorem seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie; Klaudjusza Solarskiego, nauczyciela seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu, dyrektorem seminarjum nauczycielskiego w Zduńskiej Woli (Kuratorjum O. S. w Łodzi); Tadeusza Rodkiewicza, nauczycielem b. krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie; Jana Zbiegienia, profesora gimnazjum w Brzozowie, nauczycielem Państwowych Kursów nauczycielskich we Lwowie; Helenę Grabikowską, nauczycielką seminarjum nauczycielskiego żenskiego bez oznaczenia miejsca służbowego; Franciszkę Arnoldową zatwierdziło na stanowisko kierowniczki szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniosło:

Adama Cehaka, dyrektora progimnazjum w Gniewie, na posadę nauczyciela gimnazjum XI we Lwowie; ks. Walentego Nabielca, katechetę gimnazjum żeńskiego we Lwowie, do gimnazjum I im. Mikołaja Kopernika we Lwowie; Alfreda Wątorskiego, profesora gimnazjum w Czortkowie, do gimnazjum w Trembowli; Joannę Janowską, dyrektorkę szkoły zawodowej żeńskiej w Łodzi, na stanowisko nauczycielki szkoły zawodowej żeńskiej w Krakowie; Janinę Grodzką, nauczycielkę szkoły powszechnej w Koźminie, na posadę nauczycielki szkoły powszechnej w Czortkowie.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z 2 października 1922 Nr. 22503/I nadało Adamowi Borzemskiemu, emerytowanemu kierownikowi szkoły powszechnej w Iławczu, w uznaniu jego długoletniej sumiennej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektora.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło na zasadzie § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami (kami) w państwowych seminarjach nauczycielskich:

we Lwowie: Juljusza Chudzikowskiego, Zenona Aleksandrowicza, Włodzimierza Kuźmowicza (oddziały ruskie), Kazimierza Szydłowskiego (szkoła ćwiczeń), Marję Reuttównę (szkoła ćwiczeń), Sabinę Sydorowicz, ks. Euzebjusza Baczyńskiego (seminarjalne kursa z ruskim językiem wykładowym), Stanisława Siwego w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnopolu; Jana Wargockiego nauczycielem robót ręcznych seminarjum nauczycielskiego męskiego w Czortkowie; Władysława Ulewicza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rzeszowie; Kaspra Zazulę w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze; Marję Zającównę w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Jaworowie, Włodzimierę Kolankowską w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego dla oddziałów

ruskich w Przemyślu; Eugenjusza Kotowicza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianowało kierownikami (czkami) szkół powszechnych:

7-klasowych: Michała Lisowskiego w Kamionce str., Natalję Kowalską w Haliczu;

6-klasowych: Emiljana Paryllego w Bolechowie, Michała Ziomka w Haliczu;

4-klasowych: Dymitra Horbaczewskiego w Korszowie, Zygmunta Śliwińskiego w Stojanowie, Piotra Radwannego w Rożniatowie, Stefana Kaczałę w Perehińsku, Grzegorza Majewskiego w Czyszkach, Stefana Leszczyńskiego w Potoku (pow. Krosno);

2-klasowych: Stefana Skotnickiego w Borku starym, Adolfa Bukowego w Słobódce, Aleksandra Kułynycza w Boryniczach, Michała Liwczaka w Brześcianach, Stanisława Fróga w Stalach, Michała Zajchowskiego w Łężanach, tudzież Arona Reitmana nauczycielem religji mojżeszowej 6-klasowej szkoły powszechnej w Haliczu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło nauczycieli (lki) szkół powszechnych:

Piotra Nałukowego z Kałaharówki do Kurowiec; Jadwigę Żdżańską z Monasterzysk do Kaliniec; Anielę Marynowiczównę z Lipicy Górnej do Budyłowa; Aleksandra Skomorowskiego z Polanicy do Bezbrudów; Michała Wowkonowicza z Wojniłowa do Wolanki; S. Marję Hoeflichównę z Krystynowa ad Wodna do Żółkwi; Tomasza Dzieniewicza z Drohobycza do Przeworska; Franciszkę Marczakównę z Sidziny do Antoniówki; Marję Tworowską z Wołkowiec do Kopyczyniec; Albina Niementowskiego z Krupska do Uherska (pow. Stryj); Marję Krzyżanowską z Drohobycza do Złoczowa; Helenę Krämerową z Chrusnia starego do Presowiec (Zborów); Marję Piotrowską z Przewłoki do Nadwórny; Helenę Nalezińską z Sikorzyc do Chmielnika (Rzeszów); Stefanję Decównę z Wulki łamanej do Wierzawic (pow. Łańcut); Marję Dubajównę z Grodziska górnego do Wysokiej (pow. Łańcut); Aleksego Stećkowa z Mikłaszowa do Remenowa (pow. Lwów) Marję Łopatyńską z Byszek do Suszczyna (pow. Tarnopol); Zofję Preisnerównę z Haczowa do Polanki (powiat Krosno); Bronisławę Frógową z Laskówki do Stal (powiat Tarnobrzeg); Józefa Marcińca z Korniaktowa do Żołyni wsi (powiat Łańcut); Józefę Klimondowską z Brzozdowiec do Bóbrki; Stefana Luśniaka z Świętoniowej do Przeworska; Zdzisława Ligasa, nauczyciela seminarjum nauczycielskiego bez oznaczonego miejsca służbowego w Przemyślu, do seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Marjana Wyszatyckiego z Rączyny do Markowej.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Stanisławę Adamską w Jarosławiu; ks. Manesa Bienika w Czortkowie;

Marję Chromowską w Lachowcach; Antoninę Curkowską w Pacykowie; Aleksandra Czyżowskiego w Krzywotułach; Michała Diducha w Szeszorach; Wilhelminę Gozdowską w Zaszkowie; Herminę Grodekównę w Strzałkowicach; Michała Haaka w Rudnie; Albinę Koczorowską w Mikołajowie; Marję Kołarzek w Hoszanach; Helenę Komonicką w Korniczu; Jarosławę Kondratową w Pniowie; Stefana Kozija w Baranich-Peretokach; Eugenjusza Kubrychta w Stryju; Filomenę Majewską w Skopaniu; Rachelę Muggerównę w Nadwórnie; Andrzeja Leśniowskiego w Jamnicy; Eugenję Lewicką w Bogrówce; Andrzeja Marenina w Jaworowie; Teodora Pawliszaka w Kołomyji; Zofję Pöckową we Lwowie; Konstancję Pollównę w Starej Soli; Marję Sidorowicz w Kołomyji; Józefa Skibę w Czortkowie; Józefa Smolika w Jeżowem; Grzegorza Wasylkowa w Olchowcu; Reginę Weschlerowa w Łopuszance; Antoniego Żurakowskiego w Czernichowcach.

Zmarli:

Anna Borysówna, nauczycielka w Tuczapach, zmarła 2 października 1922 w 33. roku życia a w 5. roku służby;

Antonina Chodorowska, nauczycielka w Kalinówce, zmarła 30 sierpnia 1922 w 33. roku życia a w 14. roku służby;

Honorata Głazowska, nauczycielka w Konotopach, zmarła 12 września 1922 w 22. roku życia a w 2. roku służby;

Julja Grabowska, dyrektorka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Jarosławiu, zmarła dnia 10 września 1922 w 63. roku życia a w 33. roku służby;

Michał Koczorowski, nauczyciel kierujący w Mikołajowie, zmarł 13 grudnia 1921 w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Emilja Kosińska zmarła dnia 6 września 1922 w 27. roku życia a w 7. roku służby;

Marja Kuźmowa, nauczycielka w Kołomyi, zmarła 23 września 1922 w 38. roku życia a w 15. roku służby;

Włodzimiera Olszańska, nauczycielka w Hucie starej, zmarła w 38. roku życia a w 17. roku służby;

Helena Ostaszewska zmarła 23 września 1922 w 43. roku służby nauczycielskiej;

Stefan Szorobura, nauczyciel kierujący w Boryniczach, zmarł dnia 4 grudnia 1921 w 65. roku życia a w 37. roku służby;

Marja Wasylkiewiczowa, nauczycielka w Suchej woli, zmarła 19 sierpnia 1922

Augustyna Żarychtowa, nauczycielka w Małkowicach, zmarła w sierpniu 1922 w 35. roku życia a w 11. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo W. R. i O. P. nadało prawo publiczności:

reskryptem z 21 września 1922 r. Nr. 12915 D. II. klasom I—V pierwszego

prywatnego gimnazjum żeńskiego w Drohobyczu, tudzież oddziałom klasycznym klas VI—VIII, oraz oddziałom realnym klas VI i VII tegoż zakładu za rok szkolny 1921/22, oraz prawo odbywania egzaminu dojrzałości z prawem wydawania świadectw równoważnych ze świadectwami szkół państwowych, z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic zakładu, uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z 25 września 1922 Nr. 13258/D. II. klasom I—VI prywatnego (drugiego) gimnazjum żeńskiego w Drohobyczu za rok 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic zakładu, uczęszczających na całodzienną regularną naukę;

reskryptem z 4 października 1922 L. 22624/I prywatnej szkole powszechnej SS. Miłosierdzia w Rozdole na rok 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic zakładu.

Książki szkolne i do bibljotek.

Kuratorjum O. S. L. zaliczyło w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich z językiem wykładowym ruskim następujące podręczniki:

1. Літурґіка гр. кат. церкви. Учебник для молодіжи середних шкіл о. проф. Леоніда Лужпиньского. Львів 1922. Накладом Украïньского Педаґоґічного Товариства. Cena egzemplarza broszurowanego 2500 Mk.

2. Володимир Калинович: Підручник німецкоі мови для украіньских середних шкіл. Перша частина Львів 1922. Накладом Украіньского Педаґоґічного Товариства. Cena egzemplarza broszurowanego 2200 Mk.

3. Вінкентій Закшевський. Всесьвітна історія для висших кляс середних шкіл. Том III. Новітна історія. З IV видання з дозволу автора переложив і доповнив Олександер Барвінський. У Львові 1923. Накладом книгарні Арнольда Бардаха. Cena egzemplarza broszurowanego 1200 Mk.

4. Учебник ґеометрії для середних шкіл. Висший степень (VI, VII і VIII кляси). Написав Михайло Грицак у Львові 1922. Накладом Украіньского Педаґоґічного Товариства Cena egzemplarza broszurowanego 2000 Mk.

5. Івана Верхратського Ботаніка на низші кляси середних шкіл. По другому виданню основно опрацював і впорядковав Іван Сметанський, Львів 1922. Накладом книгарні А. Бардаха. Cena egzemplarza broszurowanego 900 Mk.

6. Антін Крушельницький: Украіньска Читанка для першої кляси середних шкіл. Четверте змінене видане зладив др. Іван Копач, у Львові 1922. Накладом Наукового Товариства імени Шевченка. Cena egzemplarza 500 Mk.

7. Juryj Rudnyćkyj: Deutsches Lesebuch VII Klasse. Lemberg 1922. Verlag des Ukrainischen pädagogischen Vereines. Cena egzemplarza 1200 Mk.

8. Др. Степан Балей. Нарис психолоґії, Львів 1922. Накладом Видавничої спілки „Нові Шляхи“. Cena egzemplarza 500 Mk.

Kuratorjum O. S. L. zatwierdziło podwyższenie cen następujących podręczników szkolnych, wydanych nakładem Ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie:

1. Corneli Nepotis liber, трете видання Людвика Сальо з 1914 року . . . . 700 Мк.
2. Латинська граматика для I і II кл. ґімн., пяте видання Р. Цеглинського з 1919 року . . . . 600 „
3. Латинські вправи для IV кл. ґімн. Прухніцкого й Огоновского з 1912 року . . . . 1500 „
4. Вибір творів М. Т. Ціцерона для шк. ґімн. др. О. Макарушки з 1913 р. . . . . 2000 „
5. Німецькі вправи для IV кл. шкіл серед. зі словарцем А. Алиськевича з 1919 р. . . . . 2400 „
6. Основи хемії для висших кляс ґімн. др. В. Гіркяка з 1914 р. 400 „
7. Учебник ґеометрії для середних шкіл IV і V кл. М. Грицака з 1914 р. . . . . 2200 „
8. Німецькі вправи для I кл. шкіл серед. А. Алиськевича з 1914 р. . . . . 1200 „
9. Учебник аритметики для серед. шкіл IV і V кл. М. Грицака з 1913 р. . . . . 2400 „
10. Німецькі вправи для II кл. шкіл серед. А. Алиськевича з 1914 р. . . . . 1300 „
11. Німецька препарація для IV кл з 1914 р. . . . . . 800 „
12. Грецька граматика, трете видання з 1917 р. Фідерера — Цеглинського . . . . 1800 „
13. Латиньскі вправи для I кл. ґімн., трете видання дра I. Демянчука з 1919 р. . . . . 500 „
14. Латиньскі вправи II кл., друге видання П. Мостовича з 1919 р. . . . . 1100 „
15. Латинські вправи для III кл. ґімн. I. Огоновського з 1920 р. 900 „
16. Середний катехизм для I і II кл. ґімн. з 1919 р. . . 1100 „
17. Оповідання всесвітної історії ч. I, Семковича—Білецького з 1919 р. . . . . 1300 „
18. Ґеометрія для I кл. I. Сітницького з 1920 р. . . . 300 „
19. Учебник фізики для III кл., трете видання П. Огоновського з 1920 р. . . . . 1400 „
20. Цезар, др. О. Макарушки трете видання з 1920 р. зі словарем . . . . 1400 „
21. Учебник аритметики для VI—VIII кл. М. Грицака з 1920 р. 1500 „
22. Ґеоґрафія для I кл ґімн., друге видання Ю. Левицького з 1920 р. . . . . 700 „
23. Учебник аритметики для I—III кл. ґімн. з 1920 р. М. Грицака . . . . 2200 „
24. Латиньска граматика Самолевич Огоновський ч. II, IV видання з 1921 р. . . . . 1400 „

Kuratorjum O. S. L. poleca zaprenumerować do bibliotek szkolnych miesięcznik poświęcony naukom przyrodniczym oraz rozwojowi przemysłu i rolnictwa, wydawany przez Polskie Tow. Przyrodników im. M. Kopernika p. t. „Przyroda i technika". Lwów—Warszawa. Nakładem Książnicy Polskiej Tow. Naucz. Szkół Wyższych.

Kuratorjum O. S. L. zaleca używanie liczydła skonstruowanego przez Olgę Dubównę, nauczycielkę w Buczaczu, jako środka naukowego w szkołach powszechnych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zatwierdziło cenę podręcznika „Buchalterja pojedyncza w drobnem przedsiębiorstwie przemysłowem do użytku szkół przemysłowych uzupełniających" wydanego przez Antoniego Pawłowskiego na 250 Mk.

Konkursy.

L. 13781/W. II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela nauk przyrodniczych w gimnazjum państwowem I im. Mikołaja Kopernika we Lwowie.

Posada ta będzie obsadzona z prawomocnością od dnia 1 lutego 1923.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację na nauczyciela nauk przyrodniczych dla szkół średnich z językiem wykładowym polskim.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który będzie oznaczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 24 września 1922.

L. 13782/W. II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego gimnazjum VI im. Stanisława Staszica we Lwowie. Posada ta będzie obsadzona z prawomocnością od dnia 1 lutego 1923.

Gimnazjum powyższe jest typu staroklasycznego z obowiązującą nauką greki od klasy 3 a łaciny od 1 i nie posiada ani klas równorzędnych ani mieszkania służbowego dla dyrektora.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację nauczycielską do szkół średnich.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który będzie oznaczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 25 września 1922.

L. 6723/I. S. Kuratorjum Okręgu Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę sługi szkolnego (tercjana) w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Samborze.

Do czynności sługi szkolnego (tercjana) należy obsługa sal szkolnych, gabinetów, kancelarji i t. d. utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz budynku szkolnego i wogóle wszystkie czynności zwykłego dozorcy domu jak rąbanie drzewa, noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie i usuwanie śniegu i t. p.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają się wykazać: 1. znajomością języka polskiego w mowie i piśmie; 2. uzdolnieniem fizycznem do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wystawionem przez lekarza urzędowego; 3. nieprzekroczonym 40 rokiem życia; 4. świadectwem moralności i prawomyślności politycznej, wystawionem przez właściwą władzę; 5. świadectwami względnie referencjami instytucyj lub władz.

Podania, zaopatrzone w powyższe dokumenty, należy wnosić do końca grudnia 1922 do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, za pośrednictwem odnośnej Dyrekcji.

Pierwszeństwo przy nadawaniu tych posad przysługuje w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1921 Nr. O. P. 6684/I O. K. Nr. 452 i z dnia 28 lutego 1921 Nr. Pr. 1461/33 przy równych kwalifikacjach przedewszystkiem inwalidom i b. wojskowym służącym w formacjach wojsk polskich i biorącym udział w walkach o niepodległość i zjednoczenie Polski, dalej b. podoficerom zawodowym i b. majstrom zawodowym, posiadającym t. zw. certyfikat, uprawniający do starania się o rządową posadę w cywilnej służbie.

We Lwowie dnia 13 października 1922.

L. 10918/II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela gimnastyki w gimnazjum państwowem w Sokalu.

Posada ta nadaną zostanie od dnia 1 lutego 1923.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację na nauczyciela gimnastyki dla szkół średnich.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który zostanie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 14 października 1922.

L. 4695/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na objęcie w Szkole rolniczej w Czernichowie stanowiska nauczyciela etatowego hodowli zwierząt domowych, mleczarstwa, anatomji i fizjologji zwierząt.

O posadę tę ubiegać się może nauczyciel, posiadający ukończone studja wyższe.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z życiorysem, uwierzytelnionemi odpisami świadectw o studjach i praktyce zawodowej oraz adresami osób, które mogą udzielić referencyj, należy wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie do 20 listopada b. r.

We Lwowie dnia 1 listopada 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Łańcut:

Posady nauczycieli kierujących 2-klasowej szkoły powszechnej w Dębnie i 4-klasowej szkoły w Krzemienicy. Pierwszeństwo w otrzymaniu posady w Krzemienicy będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

W powiecie Jarosław:

Posada dyrektorki szkoły 7-klasowej żeńskiej im. królowej Jadwigi w Jarosławiu z językiem wykładowym polskim. Wymagany egzamin wydziałowy z grupy I lub II. W szkole jest mieszkanie służbowe. Prawo prezenty przysłuża Radzie gminnej miasta Jarosławia.

W powiecie Stryj:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Czackiego w Stryju. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatowi z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy wraz z uzdolnieniem do udzielania nauki śpiewu i gimnastyki względnie robót ręcznych.

W powiecie Kamionka strumiłowa:

Posada nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły powszechnej z polskim językiem wykładowym w Busku (po raz drugi). O wymienioną posadę mogą kompetować kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy. W szkole jest mieszkanie służbowe.

W powiecie Nadwórna:

Posady nauczycieli 2-klasowych szkół powszechnych z językiem wykładowym ruskim w Hawryłówce, gdzie jest mieszkanie służbowe i w Mikuliczynie, w której mieszkania niema. Posada nauczyciela 1-klasowej szkoły z językiem wykładowym ruskim w Zielonej. W szkole tej jest mieszkanie służbowe.

Termin wnoszenia podań o posady objęte powyższemi konkursami wyznacza się do końca stycznia 1923.

Rada szkolna powiatowa w Łańcucie wycofała konkurs na posady nauczycieli (lek) 2-klasowej szkoły w Strażowie i Brzozie Stadnickiej ogłoszony w Nr. 10 Dziennika Urzędowego.

Uwolnienie od opłat stemplowych podań i świadectw.

L. 6062/I. S. W myśl rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Skarbu z dnia 8 maja 1922 Dz. U. R. P. Nr. 38 w sprawie opłat stemplowych od podań i od świadectw urzędowych, oraz przepisów dołączonych do tego rozporządzenia § 21 ust. 4 ad. II traktujący o opłatach od świadectw urzędowych i uwolnieniach od opłaty stemplowej obowiązujących w myśl ust. V na całym obszarze Polski, świadectwa szkolne nie podlegają tej opłacie.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 14 października 1922.

Emerytura niestałych funkcjonarjuszów.

L. 34410/I. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 15 września 1922 Nr. 14611/I oznajmiło, że w sprawie uposażenia emerytalnego niestałych funkcjonarjuszów państwowych daje odpowiedź okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 grudnia 1921 L. 5951/Adm. Em. Punkt 2 tego okólnika wyjaśnia, że przepisy art. 4 ust. 1 ust. emeryt. nie mogą mieć zastosowania do praktykantów, za jakich należy uważać nauczycieli nie mianowanych na stałe funkcjonarjuszami państwowymi.

Również nie może im być przyznana jednorazowa odprawa ponieważ art. 5 ustawy emerytalnej odnosi się także tylko do stałych funkcjonarjuszów państwowych, którym brakuje lat służby lub innych warunków w art. 3 i 4 określonych do uzyskania prawa do emerytury.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 7 października 1922.

Zwinięcie kas skarbowych.

Izba skarbowa we Lwowie pismem z 21 września 1922 oznajmiła, że z 30 września b. r. zwinięto Kasę skarbową z Sądowej Wiszni i przydzielono agendy tej Kasy Kasie skarbowej w Mościskach.

Izba skarbowa we Lwowie pismem z 4 października 1922 L. 118607 zawiadomiła, że Ministerstwo Skarbu wstrzymało zwinięcie Kasy skarbowej w Cieszanowie.

Dodatek za świadectwo kursu wychowania fizycznego.

L. 7042/I. S. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 października 1922 Nr. 21873/I oznajmiło, że świadectwa ukończonego rocznego kursu wychowania fizycznego nie należy uważać za równorzędne z patentem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych, wobec czego nie można przyznawać posiadającym takie świadectwa dodatku w myśl art. 14 ust. z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 434.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 22 września 1922.

Wykaz składek.

W dalszym ciągu złożono następujące datki:

a) Na dzieci Sybiraków i repatrjantów: gimnazjum XI im. J. i A. Śniadeckich we Lwowie 60.000 Mk, szkoły powszechne w powiecie sokalskim 9840 Mk, Zarząd szkoły w Zagórzu (Sanok) 2400 Mk, szkoły w powiecie żółkiewskim 24156 Mk, jaworowskim 2145 Mk, szkoła powszechna męska im. Sobieskiego 2400 Mk, szkoły powszechne w powiecie łańcuckim 9600 Mk;

b) Na pomnik wdzięczności dla Ameryki: szkoły powszechne w powiecie jarosławskim 1200 Mk, jaworowskim 2254 Mk, gimnazjum w Jaworowie 4701 Mk;

c) Na ofiary głodu w Rosji: szkoły powszechne w powiecie jaworowskim 1275 Mk.

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Rada szkolna powiatowa we Lwowie unieważnia legitymację kolejową Zofji Wnękiewiczówny, nauczycielki w Dmytrzu, Nr. 8726/22 i Stefanji Stefanowiczówny, nauczycielki w Zubrzy, Nr. 218/20.

Rada szkolna powiatowa w Radziechowie unieważnia legitymację kolejową Władysława Skomry, nauczyciela, wydaną przez Kuratorjum w Warszawie jako nauczycielowi w okręgu lubelskim.

Album Kawalerów orderu „Virtuti Militari".

Związek Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej „Reklama Powszechna" sp. z ogr. odp. Warszawa, Hoża 56 m. 10., pragnąc uwiecznić dla potomności podobizny i czyny bohaterów o Wolność i Niepodległość Polski, przystąpił do wydawnictwa Albumu Kawalerów orderu „Virtuti Militari". Prosimy wszystkich odznaczonych powyższym orderem o nadesłanie nam: 1. fotografji, format minim. pocztówkowy; 2. ważniejszych dat bjograficznych, dat nadania i numeru krzyża.

Uwaga: Powyższe album wydane będzie w ograniczonej i numerowanej ilości. Osoby pragnące nabyć album, winny natychmiast je zamówić i wpłacić równocześnie kwotę 20.000 Marek pol. na rachunek: Reklama Powszechna, konto pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 4865.

Późniejsze zamówienia przyjmowane nie będą.

Ogłoszenia.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi: w Tarnopolu dnia 9 listopada dla egzaminu pisemnego a 16 dla ustnego; we Lwowie dnia 27 listopada częścią pisemną popołudniu; termin wnoszenia podań upływa z dniem 16 listopada b. r.

Kuratorjum O. S. L. nadało stypendja państwowe dla wybitnych uczniów szkół średnich: 1. Marjanowi Puchalikowi, uczniowi kl. VIII. gimnazjum VI. we Lwowie; 2. Adamowi Kozakiewiczowi, uczniowi kl. V. gimnazjum I. we Lwowie; 3. Włodzimierzowi Koteckiemu, uczniowi kl. VII. gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu; 4. Marji Skulskiej, uczenicy kl. VII. gimnazjum prywatnego żeńskiego w Tarnopolu i 5. Marji Gilewiczównie, uczenicy kl. V gimnazjum prywatnego żeńskiego SS. Nazaretanek w Stryju.

Celem pokrycia narosłych kosztów druku Dziennika Urzędowego dla Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca się, aby te Rady szkolne powiatowe, które dotychczas jeszcze nie uiściły całej należytości prenumeracyjnej, nadesłały tę należytość bezzwłocznie Wydawnictwu książek szkolnych przy ul. Kurkowej L. 21.

Przy tej sposobności przypomina się tym Radom szkolnym powiatowym tutejszy okólnik z dnia 3 marca b. r. L. 412/pr.

Nadesłane nowości wydawnicze nakładu księgarni M. Arcta w Warszawie.

MARJA ARCT - GOLCZEWSKA. Podręcznik do nauki botaniki. Część pierwsza. Wydanie szóste.

TADEUSZ RADLIŃSKI. Geografja Rzeczypospolitej Polskiej. Wydanie piąte.

JAN WOJNICZ-SIANOŻĘCKI. Algebra. Część I.

Zajmujące czytanki: Legjony i wojska polskie w wojnach napoleońskich. Włościanie za Kościuszki.

BRODOWSKI F. Dom cedrowy. Książka myśli, przypomnień i opowieści.

KASPROWICZ. Nasz świat. Pierwsza książka do czytania. Wydanie szóste.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.

Rok XXVI. Nr. 14.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L WE LWOWIE.

Lwów, dnia 15 grudnia 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 26 września 1922 r. dotycząca kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 25 października 1922 Nr. 90, poz. 828.

Art. 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich posiada tylko ta osoba, która zdała egzamin państwowy na nauczyciela szkół średnich, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Szczególne kwalifikacje zawodowe do nauczania religji w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich oraz sposób ich uzyskania określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwemi władzami kościelnemi.

Art. 3. Nauczycielem szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego może być tylko osoba, posiadająca kwalifikacje zawodowe, wymienione w art. 1 lub 2. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do nauczania osobę, nieposiadającą takich kwalifikacyj, jednak na okres nie dłuższy niż 4-letni.

Art 4. Nauczyciel szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego może udzielać nauki przedmiotów, nie objętych jego kwalifikacją, tylko za zgodą kuratora okręgu szkolnego.

Postanowienia przejściowe.

Art. 5. Za posiadające kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich uważa się również:

a) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 1 listopada 1918 r. przez b. austrjackie komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich lub komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli rysunków odręcznych i dla kandydatów na nauczycieli gimnastyki w szkołach średnich, a w czasie od 1 listopada 1918 r. do dnia 1 września 1921 r. przez takież komisje w Krakowie i Lwowie ;

b) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 1 listopada 1918 r. przez b. austrjackie komisje egzaminacyjne dla nauczycieli muzyki, a w czasie od 1 listopada 1918 r. do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy przez takąż komisję we Lwowie, oraz osoby, które aż do tej chwili uzyskały pełne dyplomy z ukończenia konserwatorjum warszawskiego, lwowskiego, wyższej szkoły muzycznej im. Fr. Chopina przy Towarzystwie Muzycznem w Warszawie, lub dyplomy ukończenia konserwatorjów zagranicznych, uznanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne, i odbyły przynajmniej 2-letnią, przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaną za zadowalającą, praktykę szkolną;

c) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 11 lipca 1919 r. przez pruskie »Wissenschaftliche Prüfungskommissionen«, oraz osoby, posiadające świadectwa, wydane w czasie od 11 lipca 1919 r. do 1 paźpziernika 1921 r. przez komisję egzaminacyjną na nauczycieli szkół średnich, utworzoną w Poznaniu rozporządzeniem Naczelnej Rady Ludowej;

d) osoby, posiadające wydane przed 1 października 1917 r. świadectwa państwowe rosyjskie »uczitiela gimnazji«, »wyższawo domaszniawo nastawnika» lub »domaszniawo nastawnika«, względnie »uczitiela«, — te ostatnie, o ile ich właściciele posiadają studja wyższe;

e) osoby, posiadające dyplomy na nauczyciela szkół średnich, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez państwowe komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, powołane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

f) osoby, posiadające dyplomy ukończenia kursu naukowego lub pedagogicznego, lub też studjum pedagogicznego, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez państwową komisję egzaminacyjną przy Państwowym Instytucie Pedagogicznym w Warszawie;

g) osoby, posiadające świadectwa I stopnia na nauczyciela rysunku i modelowania, wydane przed 1 czerwca 1921 r. na zasadzie statutu tymczasowego Królewsko-Polskich Kursów Pedagogicznych dla nauczycieli rysunku w Warszawie z dnia 19 września 1918 r., oraz osoby, posiadające dyplomy ukończenia państwowych kursów pedagogicznych dla nauczania rysunków w Warszawie, wydane w czasie od 1 czerwca 1921 r. do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy;

h) osoby, posiadające świadectwa egzaminu, uprawniające do prowadzenia ćwiczeń cielesnych w szkołach państwowych powszechnych, średnich i seminarjach nauczycielskich, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy na podstawie statutu państwowych kursów wychowania fizycznego, zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 września 1921 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. nr. 17, poz. 175) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 marca 1922 r w sprawie programów i egzaminów końcowych na państwowych kursach wychowania fizycznego (Dz. Urz. Min. W. R i O. P. nr. 16, poz. 155);

i) osoby, posiadające świadectwa, upoważniające do nauczania slöjdu w seminarjach, szkołach średnich i powszechnych, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy na podstawie okólnika Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 13 marca 1920 r. (Dz. Urz Min. W. R i O. P. nr. 11, poz. 79);

j) osoby, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy uzyskały doktorat lub dyplom ukończenia z egzaminem studjów wyższych oraz odbyły przynajmniej 2-letnią, przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaną za zadawalającą, praktykę szkolną nauczycielską w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo;

k) nauczycieli, którym przyznano prawo pobierania dodatku za studja wyższe na mocy art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, preparand oraz wizytatorów szkół (Dz. U. R. P. nr 65, poz. 433) oraz w myśl art. 17 rozporządzenia Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 października 1920 r. w celu wykonania ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów (Dz. U. R. P. nr. 103, poz. 688).

Art. 6. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich:

a) nauczycieli czynnych, którzy przed upływem 1921 r. ukończyli 30 lat życia, odbyli sześć semestrów studjów wyższych w charakterze studentów oraz 5-letnią praktykę szkolną nauczycielską, z czego conaj-

mniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, jeśli uzna 1) praktykę za zadawalającą, 2) studja wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych lub laboratoryjnych, egzaminów półrocznych i t. p.

b) nauczycieli czynnych, którzy choć nie mogą się wykazać studjami wyższemi w zakresie, wskazanem w puncie a), czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom jeśli, uzna ich pracę naukową lub pedagogiczną za wybitną;

c) nauczycieli czynnych, którzy przed upływem 1921 r. ukończyli przynajmniej 45 lat życia oraz 12 lat pracy szkolnej nauczycielskiej w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, z czego conajmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeśli uzna pracę tę za owocną.

Art. 7. Nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich czynni przed końcem 1921 r, którzy a) mają skończoną szkołę średnią ogólnokształcącą lub seminarjum nauczycielskie, b) przed końcem sierpnia 1921 r. ukończyli 25 lat życia oraz c) przed tąż datą odbyli 3 lata szkolnej praktyki nauczycielskiej, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zadawalającą, w wymiarze conajmniej 14 godzin tygodniowo, z czego conajmniej dwa lata w szkole średniej ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem, jakoteż nauczyciele czynni w szkołach średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich lub w szkołach powszechnych przed końcem 1921 r., którzy czynią zadość warunkom, wymienionym pod a) i b), a nadto przed upływem 1928 r. wykażą się conajmniej 3-letnią praktyką nauczycielską w szkole średniej ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tę ich praktykę uzna za wybitną, mogą uzyskać kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich przez zdanie przed końcem roku 1928 uproszczonego egzaminu państwowego na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, ustanowionego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W wyjątkowych wypadkach może Minister dopuścić do egzaminu uproszczonego kandydata, niespełniającego jednego z dwóch pierwszych warunków.

Art. 8. Osobom, które uzyskują kwalifikację zawodową do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich na zasadzie art. 6, dalej tym z pośród osób, wymienionych w art. 5 lit. a), b), c), d), których oryginalne dyplomy nauczycielskie (świadectwa egzaminu nauczycielskiego) zostały wystawione w języku nie polskim, wreszcie tym z pośród osób, wymienionych w art. 5 lit. j), k), które nie posiadają wcale dyplomów nauczycielskich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyda dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

Art. 9. Osoby, które w sposób określony artykułem 7, uzyskają kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, otrzymują dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich od odnośnej komisji egzaminacyjnej.

Art. 10 Osoby, które na podstawie art. 5 i w myśl art. 8 pragną uzyskać dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, oraz osoby, które na podstawie art. 6 i w myśl art. 8 uzyskać pragną kwalifikacje zawodowe i dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, winny w przeciągu roku, od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, wnieść do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odpowiednio udokumentowane podanie. Osoby, które do powyższego terminu podań nie wniosą, tracą prawo przewidziane artykułami 5, 6 i 8.

Wyjątek może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uczynić dla repatrjantów, przedłużając powyższy termin nie dłużej jednak niż 1 do 2 lat.

Art. 11. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może ograniczyć przyznawane na podstawie art 6 kwalifikacje zawodowe do prawa nauczania w klasach niższych szkół średnich ogólnokształcących

Art. 12. Postanowienia art. 3 nie odnoszą się do nauczycieli czynnych w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Nauczyciele ci, jeśli nie posiadają kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, a nie postarają się o ich nabycie przed końcem roku 1928, tracą prawo nauczania w tych szkołach.

Art. 13. Przez studja wyższe, wymienione w art. 5 i 6, rozumieć należy studja, uprawniające do pobierania dodatków za studja wyższe w myśl art. 4. ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. nr. 65 poz. 429) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. w tym przedmiocie (Dz. U. R. P. nr. 22 poz. 183).

Art 14. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*
Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki.*

L. 2305/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Inspektoratów szkolnych, Dyrekcyj i Zarządów szkół wszelkiej kategorji w sprawie prenumeraty Dziennika Urzęd. na rok 1923.

Mimo kilkakrotnych ponagleń nie uiściły dotychczas Rady szkolne powiatowe prenumeraty za Dziennik Urzędowy za rok 1922. Dowodzi to, że PP. Inspektorowie i Kierownicy szkół albo nie potrafią wywrzeć wpływu na Rady szkolne miejscowe lub też nie przywiązują wagi do Dziennika Urzędowego.

Bieżący rok zamyka Administracja poważnym deficytem, na który brak pokrycia. Rachunki drukarni muszą być jednak do końca grudnia wyrównane, jeżeli Dziennik ma dalej wychodzić. PP. Inspektorowie i Kierownicy szkół zechcą zatem dołożyć wszelkich starań, by zalegające należytości uiszczono natychmiast; w wyjątkowych przypadkach można je pokryć z grzywien szkolnych.

Wiele Rad szkolnych usprawiedliwia niemożność wydostania prenumeraty nawet w tak niskiej kwocie jak 1000 Mk. brakiem funduszów w Radach szkolnych miejscowych, które z powodu nieściągania podatków nie otrzymują swych dotacyj. Z tego założenia wychodząc prenumeraty nie ściągnie się nigdy. Przy dobrej woli jednak można łatwo znaleźć inny punkt wyjścia. Niechże kierownik szkoły wytłumaczy przewodniczącemu Rady szkolnej miejscowej i wójtowi gminy, iż

Dziennik Urzędowy nie jest gazetką wydawaną dla przyjemności nauczycieli, lecz jest organem niezbędnym dla szkolnictwa.

Gdy i ten środek zawiedzie, opornym gminom należy oznajmić, że obojętność ich dla spraw szkolnych znajdzie u władz szkolnych zasłużony oddźwięk.

Kuratorjum zaprzestanie nadal komunikowania swych zarządzeń mających znaczenie ogólne, w osobnych okólnikach skierowanych tylko do Dyrekcyj szkół średnich i Rad szkolnych powiatowych, lecz publikować je będzie wyłącznie w Dzienniku Urzędowym. Jest przeto bardzo wskazane, aby nauczyciele — zwłaszcza szkół średnich i szkół powszechnych więcejklasowych, do których wysyła się tylko jeden egzemplarz tego organu — w dobrze zrozumianym własnym interesie prenumerowali go dla siebie, co zbytnio nie obciąży ich budżetu.

W roku bieżącym wzrosły koszta druku wielokrotnie a wskutek dewaluacji pieniądza wzrastać będą niewątpliwie nadal. Wobec tego ustanawia się prenumeratę za Dziennik Urzędowy na rok następny na 5000 Mk. Tę prenumeratę należy uiścić w pierwszych dniach stycznia 1923 nie zaś po kilku miesiącach, by umożliwić administracji zakupno po niższej jeszcze cenie znaczniejszej ilości papieru i innych potrzeb związanych z wydawnictwem Dziennika Urzędowego Prenumeratę należy przesyłać pod adresem Wydawnictwa książek szkolnych we Lwowie ul. Kurkowa 21 przekazami pocztowemi. Dogodny również a tani sposób przekazywania pieniędzy jest zapomocą „Blankietów nadawczych“ pocztowej Kasy oszczędności, które nabyć można w urzędach pocztowych po cenie 5 Mk za egzemplarz. W tych przypadkach uniknie się kosztów przesyłki. Wypełniając blankiet trzeba wyszczególnić w rubryce: „właściciel konta“: Wydawnictwo książek szkolnych Kuratorjum O. S. L. we Lwowie i numer konta 141751, a na odwrotnej stronie cel, na który przesyła nadawca pieniądze.

Aby ustalić wysokość nakładu Dziennika Urzędowego na rok następny, doniosą wszystkie władze szkolne najpóźniej do dnia 15 stycznia 1923 jaką ilość egzemplarzy zamawiają. Późniejsze zgłoszenia nie będą mogły liczyć na uwzględnienie. Tak samo bez skutku pozostaną reklamacje tych władz, które zamówiwszy Dziennik na rok 1922 nie wyrównały dotychczas prenumeraty.

Zaznacza się, że wrazie nienadesłania na czas prenumeraty za rok 1923, trzeba będzie zawiesić dla braku funduszów wydawanie Dziennika Urzędowego i ograniczyć komunikowanie wszystkich zarządzeń pisanemi na maszynie okólnikami. Ogłaszanie ustaw szkolnych, zasadniczych rozporządzeń ministerjalnych i innych ważnych komunikatów, o których każdy nauczyciel w osobistym interesie wiedzieć powinien, ustanie oczywiście zupełnie.

We Lwowie dnia 13 grudnia 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 14824|II.

O k ó l n i k

Kuratorjum O. S. L. do Dyrekcyj szkół średnich ogólno-kształcących w sprawie lekcyj przykładowych.

W ubiegłym roku szkolnym w wielu zakładach grona nauczycielskie odbywały lekcje przykładowe, których omawianie następowało na naukowych konferencjach okresowych. Doświadczenia poprzednie okazały, że w różnych zakładach zachodzi bardzo różne pojmowanie sposobów urządzania tych lekcyj. Celem ujednostajnienia tego postępowania Kuratorjum podaje następujące wskazówki:

Lekcje hospitowane wzajemnie przez nauczycieli mogą mieć cel dwojaki:

1. C e l i n s t r u k t y w n y, gdy chodzi o pouczenie danego nauczyciela jak należy lekcję prowadzić; w wypadku takim przedewszystkiem nauczyciel młodszy rozpoczynający zawód będzie hospitować lekcje starszego wytrawnego profesora. Lekcja taka powinna być tak prowadzona, aby przysłuchujący się zaznajomił się rzeczywiście z prawidłowym tokiem nauczania według wszelkich wymagań dydaktycznych. Po hospitacji u starszego profesora powinien profesor przysłuchiwać się lekcji prowadzonej przez początkującego nauczyciela. W ten sposób będzie można stwierdzić, o ile nauczyciel skorzystał z jego wskazówek.

Od takich instruktywnych hospitacyj nie należy też usuwać nauczycieli, którzy wprawdzie nie rozpoczynają służby, ale u których Dyrekcja stwierdzi większe braki w metodzie nauczania. Omawianie takiej lekcji odbywa się osobno z nauczycielem, dla którego lekcja ma

spełnić cel instruktywny w sposób taki, aby słuchacz odniósł należytą korzyść; krótki protokół z tego omówienia dołączy Dyrekcja do protokołu konferencji naukowej.

2. Cel naukowy, gdy chodzi o przedstawienie pewnej metody nauczania, czy rozwiązanie praktyczne pewnego problematu dydaktycznego. Taką lekcję przykładową prowadzi nauczyciel interesujący się danym problemem dydaktycznym a pragnący usłyszeć zdanie swoich kolegów o sposobie jego rozwiązania; lekcji tej z reguły przysłuchują się wszyscy fachowcy i nauczyciele przedmiotów pokrewnych, a omawianie jej odbywa się na osobnej konferencji; przedmiotem omawiania nie może być jakakolwiek ocena pracy nauczyciela lub jego kwalifikacji lecz tylko sam problemat naukowy danej sprawy dydaktycznej. W czasie konferencji naukowej można dany problem dydaktyczny omawiać ale już nie ze strony fachowej, poruszającej szczegóły samej lekcji, lecz ze strony ogólniejszej, ze stanowiska ogólno-dydaktycznego naturalnie o ile lekcja przykładowa nasuwa takie ogólne kwestje. Kuratorjum ma nadzieję, że grona unikać będą wszelkiej dyskusji drażliwej, opartej na chęci bezwzględnej krytyki i mogącej zrazić do przeprowadzania takich lekcyj.

Oprócz takiego omawiania ogólnych problemów dydaktycznych z okazji danych lekcji przykładowych, przedmiotem konferencji naukowej powinny być prócz uwag Dyrektora, referaty lub samodzielne prace nauczycieli zwłaszcza z dziedziny ogólno-naukowej, pedagogicznej i dydaktycznej. Kuratorjum oczekuje, że tego rodzaju referaty i prace utrzymane na odpowiednim poziomie i oparte na doborowej literaturze naukowej, w której uzyskaniu Dyrekcje dopomogą nauczycielom, będą jaknajczęściej przedmiotem konferencyj naukowych i przyczynią się do rozbudzenia ruchu naukowego wśród gron.

Ponadto omówienie wszystkich spraw pedagogiczno-dydaktycznych wyłaniających się w danym zakładzie z powodu miejscowych stosunków, należy uczynić przedmiotem tych konferencyj na podstawie przedstawienia ich przez odpowiedniego referenta.

Szczegółowych protokołów lekcyj tudzież poświęconych ich omówieniu konferencyj ad 1) i ad 2) nie trzeba przesyłać do Kuratorjum. Wystarczy umieścić wzmiankę o odbytej konferencji z wymienieniem tematu w protokole konferencji naukowej lub w sprawozdaniu Dyrekcji. Zostawia się uznaniu Dyrekcji, czy początkujących nauczycieli nie należałoby zobowiązywać do składania sprawozdań pisemnych

z niektórych lekcyj instruktywnych. Sprawozdania te i uwagi nauczyciela hospitującego nie mają być przesyłane do Kuratorjum; należy je przechowywać w aktach zakładu.

We Lwowie, dnia 14 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2488/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich Dyrekcyj i Kierownictw szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, tudzież Rad szkolnych powiatowych w sprawie podręczników szkolnych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 listopada 1922 L. 2392 S. poleca się Dyrekcjom i Kierownictwom szkół z niepolskim językiem wykładowym, by w najkrótszym czasie a najpóźniej do dnia 15 stycznia 1923 przedłożyły Kuratorjum spisy podręczników używanych w ich zakładach. W spisach tych należy podać: 1. imię i nazwisko autora, 2. dokładny tytuł książki, 3. miejsce i rok wydania oraz nazwisko wydawcy.

Takich samych spisów zażądają Rady szkolne powiatowe od Zarządów szkół powszechnych z niepolskim językiem wykładowym i po zestawieniu poszczególnych relacyj w jeden ogólny wykaz przedłożą go Kuratorjum.

Spisy te będą przedłożone Ministerstwu.

Ministerstwo oznajmiło, że otrzymuje skargi świadczące o tem, iż dyrektorowie i kierownicy niektórych szkół polskich nie stosują się do wydanych przez Ministerstwo spisów podręczników szkolnych, a nawet pozwalają na używanie podręczników o tendencji nieprzyjaznej dla kultury polskiej i Państwa Polskiego.

Poleca się przeto Dyrekcjom, Kierownictwom i Inspektorom, aby przestrzegali obowiązujących spisów.

Równocześnie zaznacza się, że do kwalifikowania podręczników i pomocy szkolnych upoważnioną jest tylko Komisja książek i pomocy szkolnych Ministerstwa.

We Lwowie dnia 24 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2201/pr

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich państwowych i prywatnych w sprawie organizacji gier i zabaw ruchowych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pragnąc by zarządzenia co do organizowania popołudniowych zabaw i gier ruchowych młodzieży szkolnej, o których mowa w tutejszym okólniku z dnia 6 kwietnia 1922 l. 1252/pr. (Nr. 5. Dz. Urz.) były jak najistotniej realizowane, wydało rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 Nr. 1698/H następujące polecenie:

Nauczyciele ćwiczeń cielesnych w państwowych gimnazjach i seminarjach nauczycielskich obowiązani są do oddawania szkole oprócz godzin objętych programem szkolnym, jeszcze pewnej liczby godzin popołudniowych na cele prowadzenia zabaw i gier ruchowych z młodzieżą. Zajęcia te są dla nich płatne.

W tych przypadkach, w których będzie chodziło o gimnazja lub seminarja nauczycielskie pełne lub z oddziałami równoległemi, i w których się znajdą zarówno odpowiednie siły nauczycielskie jak i warunki terenowe, zaleca się dyrektorom szkół urządzanie zabaw i gier ruchowych codziennie przez łączenie kilku klas lub oddziałów razem.

Tam gdzie gimnazja lub seminarja nauczycielskie są niepełne, lub gdzie nauczyciel ćwiczeń cielesnych narazie nie rozporządza dostateczną ilością czasu, lub wreszcie gdzie warunki terenowe na to nie pozwalają, można ograniczyć się do organizowania zabaw i gier ruchowych dwa lub trzy razy w tygodniu. W tych również przypadkach, w których nauczyciel ćwiczeń cielesnych nie rozporządza dostatecznym czasem, mogą dyrekcje zapraszać w tym celu tych z pośród nauczycieli, którzy do prowadzenia zabaw i gier ruchowych posiadają odpowiednie kwalifikacje.

Zechcą dyrekcje czuwać nad tem, ażeby każdy uczeń przynajmniej raz w tygodniu brał udział w popołudniowych grach i zabawach na wolnem powietrzu, o ile nie zostanie zwolniony na podstawie opinji lekarza szkolnego lub umotywowanego usprawiedliwienia opieki domowej.

Liczba godzin popołudniowych przeznaczonych na zabawy i gry ruchowe na wolnem powietrzu, za które nauczyciele gimnastyki będą

wynagradzani, może wynosić najwyżej 12 tygodniowo. Godziny opuszczone z powodu słoty lub zbytniego zimna (a więc przeważnie w jesieni i zimie) nauczyciele gimnastyki winni powetować poświęcając więcej godzin w dni wiosenne lub letnie. Dyrektorowie szkół czuwają nad odbyciem wszystkich wynagradzanych godzin.

Otrzymując za swą pracę w godzinach popołudniowych wynagrodzenie, nauczyciele ćwiczeń cielesnych zyskują przez to możność zdobycia w niepełnych gimnazjach i seminarjach nauczycielskich liczby godzin niezbędnej do etatu, a za godziny nadetatowe otrzymują wynagrodzenie jak za godziny nadliczbowe.

Zarządzenia powyższe wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1923 r. O ich wykonaniu przedstawią Dyrekcje szkół za pośrednictwem Kuratorjów szczegółowe sprawozdanie z końcem roku szkolnego. W sprawozdaniach należy podać ilość czasu zużytego rzeczywiście na cel powyższy, wynagrodzenia przyznane, frekwencję młodzieży w poszczególnych miesiącach, oraz charakterystykę ćwiczeń cielesnych (gier, zabaw, sportów, wycieczek,) i warunki w jakich się odbywały.

Kuratorjum podając do wiadomości Dyrekcyj powyższy okólnik Ministerstwa poleca zarazem w myśl końcowego jego ustępu przedłożyć szczegółowe sprawozdania najpóźniej do końca lipca 1923.

We Lwowie dnia 23 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 38420/I.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. w sprawie przenoszenia nauczycieli szkół powszechnych na Śląsk.

Zawiadamia się wszystkie Rady szkolne powiatowe, że w przyszłości zastrzega sobie Kuratorjum O. S. L. decyzję zwalniania nauczycieli szkół powszechnych ubiegających się o posady nauczycielskie na Śląsku. W każdym przeto wypadku należy przed wydaniem nauczycielowi dekretu zwolnienia z dotychczasowej posady zwrócić się do Kuratorjum z odpowiednim wnioskiem.

We Lwowie dnia 16 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 7333/I S.

Okólnik

Do Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich, państwowych Kursów seminarjalnych i państwowych Kursów nauczycielskich.

Kuratorjum O. S. L. znosi począwszy od dnia 1 września 1923 pobieranie opłat (wpisowego) przy przyjmowaniu uczniów (uczenic) do seminarjum nauczycielskiego, klasy przygotowawczej, na państwowe Kursy seminarjalne, państwowe Kursy nauczycielskie, kurs Froebla, do seminarjum ochroniarskiego i do szkoły ćwiczeń.

We Lwowie 17 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński

L. 2467/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich szkół podlegających Kuratorjum O. S. L. w sprawie zbiórki na cele „Białego Krzyża"

Na prośbę Polskiego Białego Krzyża w Warszawie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieliło pozwolenia na urządzenie kwesty w czasie od dnia 1 grudnia do 7 grudnia br. włącznie pod nazwą „Tydzień Polskiego Białego Krzyża" po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele kulturalno-oświatowe żołnierza polskiego. Na tej podstawie Zarząd Okręgowy Polskiego Białego Krzyża we Lwowie zwrócił się do Kuratorjum z następującą prośbą:

Współdziałanie z referentami oświatowymi Wojsk Polskich powierzyło Ministerstwo Spraw Wojskowych Polskiemu Białemu Krzyżowi.

Obecna zbiórka ma na celu pozyskanie potrzebnych funduszów dla zrealizowania daleko idących zamierzeń. Pragnąc pozyskać jak najobfitsze środki Zarząd Okręgowy Polskiego Białego Krzyża we Lwowie (ul. Ossolińskich l. 11 III. p.) zwraca się do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich i powszechnych prosząc o zainicjowanie jednorazowej zbiórki na cele wyż nazwane wśród młodzieży szkolnej.

Kuratorjum poleca zachęcić młodzież szkolną do składania jednorazowych ofiar pieniężnych na ten szlachetny cel mimo, że termin powyższy minął, a zebrane kwoty przesłać pod adresem wyżej wymienionym.

We Lwowie dnia 20 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 15083/II.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół przemysłowych i zawodowych oraz akademji handlowych w sprawie przeprowadzenia drobnego remontu.

Jedna z okręgowych Dyrekcyj robót publicznych zwróciła się do Kuratorjum z prośbą o przypomnienie Dyrekcjom szkół, że przed rozpoczęciem drobnego remontu winny powiadomić odnośny państwowy Urząd techniczny celem umożliwienia mu rozciągnięcia inspekcji budowlanej nad budynkiem. Ta inspekcja budowlana obejmować będzie sprawdzenie przez państwowy Zarząd drogowy kosztorysu robót mających się wykonać, zestawionego we własnym zarządzie przez urząd resortowy zajmujący dany budynek, następnie kontrolę robót w toku ich wykonywania co do jakości wykonania oraz co do zawieranych umów z przedsiębiorcami, a wreszcie po ukończeniu robót, przeprowadzenie kolaudacji.

Kuratorjum zauważyło, że Dyrekcje szkolne żądają czasem zaliczek, przedkładając kosztorysy, które nie zostały zbadane przez Urząd techniczny, wdrażają roboty nie żądając zaliczek, lub też udzielają właściwemu Urzędowi technicznemu oferty i rachunki przedsiębiorców po ukończeniu robót, zaczem należyte wykonanie nie może być zbadane.

Odwołując się do okólników z dnia 23 lutego 1921 l. 632/III i z dnia 6 października 1921 l. 1203/pr. (Dziennik urzędowy Nr. 16) przypomina się Dyrekcjom konieczność stosowania się do wydanych wskazówek.

We Lwowie, dnia 22 października 1922.

Za Kuratora:
Dr. Janelli.

L. 1244/O. P.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich szkół i zakładów naukowych w sprawie budowy domu wycieczkowego w Krakowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego podjęło w maju b. r. inicjatywę w sprawie budowy Domu wycieczkowego dla młodzieży

szkolnej w Krakowie.*) Licząc się z ogromnemi trudnościami połączonemi z tem przedsięwzięciem, wezwało młodzież szkół okręgu krakowskiego do zbierania w tym celu składek, które w przeciągu kilku miesięcy osiągnęły kwotę 5,290.104 Mk. Suma to jednakże niewielka w stosunku do kosztów, jakich wymaga w dzisiejszych warunkach budowa tego rodzaju domu.

Z uwagi, iż krakowski dom wycieczkowy będzie służył przedewszystkiem młodzieży szkolnej z poza Krakowa, która w znacznej liczbie zwiedza i zwiedzać będzie Kraków, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca Dyrekcjom szkół wszelkich kategoryj zarządzić stałe miesięczne zbiórki klasowe, oraz zachęcić młodzież do przeznaczania dochodu z odczytów, przedstawień i wieczorków szkolnych na budowę krakowskiego domu wycieczkowego dla młodzieży.

Składki należy przesyłać pod adresem Kancelarji Głównej Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 30 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2336/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich władz szkolnych w sprawie udzielania zaliczek na płacę.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 30 czerwca 1922 l. 3352/Guk. oznajmiło, że aż do wydania nowego rozporządzenia w sprawie przyznawania, asygnowania i wypłaty (normalnych) zaliczek na pobory urzędnikom państwowym obowiązywać mają przepisy zawarte w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Postanowienia tego okólnika nie straciły na aktualności mimo przyznania funkcjonarjuszom państwowym nadzwyczajnych zaliczek w myśl okólników Ministerstwa Skarbu z 19 września 1922 l. 2372/D. B. w wysokości trzymiesięcznych względnie dwumiesięcznych poborów dla funkcjonarjuszów do VIII stopnia służbowego i z dnia 30 września 1922 l. 2506/D. B. w wysokości jednomiesięcznych poborów dla funkcjonarjuszów od VII stopnia służbowego wzwyż. W szczególności

*) Patrz Dziennik urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z 20 maja b. r. Nr. 6, str. 184.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 11 października 1922 l. 2574/Pr. oznajmiło, że w granicach i na warunkach przytoczonego wyżej okólnika z 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B. można udzielić urzędnikom od VII stopnia służbowego wzwyż, którzy otrzymali jednomiesięczną zaliczkę, zaliczki normalnej z tem, że suma zaliczki normalnej wraz z nadzwyczajną zaliczką jednomiesięczną nie może przewyższać kwoty dwumiesięcznych poborów, a zatem jednomiesięczna zaliczka wyasygnowana już na podstawie okólnika z 30 września 1922 l. 2506 winna być równocześnie przy wypłacie normalnej zaliczki potrącona. Jeżeli jednak funkcjonarjusze, o których mowa, otrzymali poprzednio zaliczki normalne, Ministerstwo Skarbu zgadzą się, by część długu wynikłego z tej zaliczki normalnej, równa poborom przypadającym we wrześniu b. r. podlegała zwrotowi w sześciu ratach miesięcznych dopiero od 1 kwietnia 1923, pozostała zaś reszta długu winna być płatna w ratach miesięcznych na warunkach przewidzianych w okólniku z 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Co do funkcjonarjuszów do VIII st. sł. którzy otrzymali nadzwyczajne zaliczki 3-miesięczne względnie 2-miesięczne zauważa się, że na razie w myśl punktu 9 okólnika Ministerstwa Skarbu z 19 września 1922 l. 2372/D. B. nie mogą oni otrzymać zaliczek normalnych przed całkowitą spłatą zaliczek nadzwyczajnych: pracownicy kontraktowi zaś w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z 12 października 1922 l. 2618/pr. zasadniczo są wykluczeni od prawa korzystania z zaliczek na pobory. Cytowane wyżej zasadnicze okólniki Ministerstwa Skarbu Kuratorjum zamieszcza niżej, celem zapoznania się z ich treścią i warunkami, na jakich zaliczki normalne mogą być ewentualnie przyznane, względnie na jakich przyznano zaliczki nadzwyczajne.

Wreszcie zaznacza się, że w myśl reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 2 listopada 1922 l. 4461/F. przy udzielaniu normalnych zaliczek zwrotnych na płace jedno i dwumiesięczne wlicza się procentowe zasiłki doraźne i dodatki wyrównawcze, unormowane każdego miesiąca, ponieważ mają one charakter stałego dodatku do uposażenia pracowników państwowych.

We Lwowie, dnia 14 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

Reskrypt Ministerstwa Skarbu z dnia 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Przyznawanie zaliczek funkcjonarjuszom państwowym Władz naczelnych, centralnych, przysługuje tymże władzom, zaś przyznawanie zaliczek funkcjonarjuszom władz 1 i 2-giej instancji przysługuje władzom podległym bezpośrednio władzom naczelnym (centralnym) z wyjątkiem osób, stojących na czele tych władz, którym to osobom zaliczki przyznają władze naczelne (centralne).

Ministerstwo skarbu wyznaczy na wydawanie zaliczek osobny fundusz w granicach 10 procent sum preliminowanych na pobory funkcjonarjuszów państwowych.

Następnie ryczałtową sumę funduszu przewidzianego w ten sposób na zaliczki dla funkcjonarjuszów wszystkich Ministerstw, Ministerstwo Skarbu przydziela proporcjonalnie do sum wyznaczonych na pobory dla poszczególnych władz naczelnych (centralnych) i tymże podległych pomiędzy główny urząd kasowy (Centrala księgowości) i Izby skarbowe. O przyznaniu zaliczki funkcjonarjuszom Władz naczelnych (centralnych) te ostatnie zawiadamiają główny Urząd kasowy (centralną księgowość), który wystawia asygnację na nazwisko osoby, której zaliczka została przyznana — do wypłaty z Centralnej kasy państwowej.

O przyznanych zaliczkach funkcjonarjuszom władz I i II instancji, nie wyłączając osób stojących na czele tychże władz, władze naczelne (centralne) względnie bezpośrednio im podległe zawiadamiają właściwą Izbę skarbową, która postępuje jak wyżej z tą różnicą, że asygnację wystawia na tę kasę skarbową, z której otrzymuje pobory podnoszący zaliczkę.

W wyjątkowych wypadkach dozwala się na wypłatę zaliczek wystawiając asygnację zbiorową.

Ogólną kontrolę funduszów przeznaczonych na zaliczki, prowadzą Izby skarbowe względnie główny Urząd kasowy (centralna księgowość).

Przy udzielaniu zaliczek trzymać się należy następujących zasad:

1) Zaliczki na płacę mogą być udzielane tylko w wyjątkowych wypadkach, w razie rzeczywistej potrzeby, na pokrycie takich nadzwyczajnych wydatków, które z płacy pracownika przy normalnem prowadzeniu gospodarstwa nie mogą być pokryte, w szczególności w razie choroby proszącego, choroby lub śmierci członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, zaspokojenia długów powstałych bez winy proszącego i w innych tym podobnych wypadkach o ile proszący zasługuje na to ze względu na swą sumienność i gorliwość w wypełnianiu obowiązków służbowych.

2) Wysokość zaliczki nie powinna z reguły przekraczać kwoty jednomiesięcznych poborów. W wyjątkowych wypadkach można od tej normy odstąpić, kwota dwu-miesięcznych poborów nie może być jednak przekroczona.

3) Zaliczka może być udzielona tylko wtedy, gdy jest pewność, że zostanie ściągniętą z płacy funkcjonarjusza; nie należy zatem w szczególności

udzielać zaliczek, gdy pensja jest tak obciążona potrąceniami, że przez potrącenie z tytułu zaliczki byłoby utrudnione normalne utrzymanie funkcjonarjusza.

4) Jednemu funkcjonarjuszowi może być z reguły udzielona zaliczka tylko raz w ciągu roku kalendarzowego, przed ostateczną spłatą jednej zaliczki nie może być w zasadzie udzielona druga zaliczka.

5) Zaliczka w wysokości jednomiesięcznej płacy musi być potrącona z płacy funkcjonarjuszą w sześciu równych bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych licząc od 1 dnia miesiąca następującego po udzieleniu zaliczki, zaliczka zaś przewyższająca jednomiesięczną płacę najpóźniej w 12 takichże ratach. W przypadku wystąpienia ze służby państwowej funkcjonarjusza obciążonego zaliczką zwrot rat zaległych następuje przed zwolnieniem go.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie prawo decyzji, gdyby w danym wypadku było wskazane:

a) przedłużenie normalnego terminu spłaty,

b) udzielenie zaliczki po raz drugi w tym samym roku lub przed ostateczną spłatą innej zaliczki.

Kontrola regularnych spłat w miesięcznych ratach należy do władz, przyznających zaliczkę.

Reskrypt Min. Skarbu z dnia 19. września 1922 l. 2372/D. B.

Celem przyjścia z pomocą funkcjonarjuszom państwowym niższych stopni przy zakupach z okazji zbliżającego się okresu zimowego, Ministerstwo Skarbu czyniąc w drodze wyjątku odstępstwo od zasad obowiązujących przy udzielaniu zaliczek na pobory służbowe cywilnym funkcjonarjuszom, określonym w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 L. 54/D. B. upoważnia Ministerstwo (Urząd) do bezzwłocznego udzielenia niższym funkcjonarjuszom wszystkich stopni płac oraz funkcjonarjuszom względnie urzędnikom państwowym od XII do VIII st. służbowego włącznie, w podległym Ministerstwu (Urzędowi) resorcie, oraz etatowym pracownikom kolejowym poniżej 4-go stopnia płacy (od 12-go do 5-go st. pł.) zaliczek w wysokości i na warunkach poniżej przedstawionych:

1. Wyżej wymienionym funkcjonarjuszom państwowym należy udzielić zaliczek trzymiesięcznych, o ile pobierają dodatek drożyźniany na rodzinę.

2. Wyżej wymienionym funkcjonarjuszom państwowym samotnym należy wypłacić tytułem zaliczki dwumiesięczne uposażenie.

3. Z wymienionych wyżej zaliczek muszą być przy ich wypłacaniu w całości potrącone ewentualnie już poprzednio udzielone zaliczki na płacę.

4. Z udzielonych w myśl powyższego zaliczek część w wysokości jednomiesięcznych poborów będzie spłacona dopiero począwszy od 1 kwietnia 1923 r. w sześciu ratach miesięcznych, reszta zaliczki w ratach miesięcznych począwszy od najbliższego pierwszego po dniu udzieleniu zaliczki, a mianowicie przy zaliczkach trzymiesięcznych, część odpowiadająca poborom dwu-

miesięcznym w 12-tu ratach miesięcznych, zaś przy zaliczkach dwumiesięcznych część odpowiadająca poborom jednomiesięcznym w sześciu ratach miesięcznych.

5. Pod tymi samymi warunkami zaliczki w wymiarze dwumiesięcznych poborów należy wypłacić praktykantom, o ile ukończyli już praktykę próbną przynajmniej jednoroczną.

6. Nieetatowym pracownikom kolejowym, którzy pozostają przynajmniej od roku w służbie, należy udzielić jednomiesięcznej zaliczki na płacę, która będzie spłaconą w sześciu ratach miesięcznych dopiero począwszy od 1 kwietnia 1923 r.

7, Wyłączeni od otrzymania zaliczki są funkcjonarjusze zawieszeni w urzędowaniu, funkcjonarjusze kontraktowi i dzienni (djetarjusze), oraz ci funkcjonarjusze, którym już wypowiedziano stosunek służbowy lub też co do których zamierzone jest rozwiązanie stosunku służbowego jakkolwiek formalnie ich o tem jeszcze nie uwiadomiono.

8. Zaliczki mają być zasadniczo udzielone na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych, a natomiast polecić podległym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczki i jej wysokość w myśl powyższych zasad. Na podstawie otrzymanych wykazów władze II instancji zarządzą w możliwie najprostszy i szybki sposób asygnowanie zaliczek.

9. Funkcjonarjusze, którzy otrzymają zaliczki na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą otrzymać ponownych zaliczek przed ich całkowitą spłatą.

10. O ile w rodzinie cywilnego funkcjonarjusza jest kilka osób uprawnionych do otrzymania zaliczki w myśl powyższych zasad, ma prawo do zaliczki trzymiesięcznej tylko jeden członek rodziny, który udowodni, iż poza członkami rodziny uprawnionymi do poboru zaliczki dwumiesięcznej ma na swem utrzymaniu takiego członka rodziny, który w myśl art. 5 ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429), zalicza się do grupy rodzinnej przy wymiarze dodatku drożyźnianego.

Reskrypt Minist. Skarbu z dnia 30. września 1922 l. 2506/D. B.

Rada Ministrów na posiedzeniu z 28 września b. r. uchwaliła przyznać urzędnikom państwowym od VII stopnia wzwyż i funkcjonarjuszom państwowym analogicznych stopni, pobierającym uposażenie na podstawie ustawy uposażeń z 13 lipca 1920 poz. 429—436 bez względu na stan rodzinny jednomiesięcznej zaliczki w wymiarze pełnych poborów wypłaconych w miesiącu wrześniu b. r. na warunkach:

1) Spłata zaliczki nastąpi w sześciu równych po sobie następujących ratach miesięcznych od 1 kwietnia 1923.

2) Urzędnik, który z poprzednio udzielonej pożyczki nie spłacił jeszcze wszystkich rat, jednomiesięcznej zaliczki nie otrzymuje, natomiast w wypadkach gdy z poprzednio pobranej zaliczki dłużna kwota:

a) przewyższa jego uposażenie wrześniowe b. r. odracza mu się spłatę części tego długu, równej uposażeniu przypadającemu do wypłaty we wrześniu tego roku do dnia 1 kwietnia 1923, pozostała zaś reszta płatną jest na dotychczasowych warunkach;

b) jest mniejszą od uposażenia wrześniowego, może urzędnik (funkcjonarjusz) otrzymać uzupełnienie do wysokości uposażenia wrześniowego zaś cały stąd powstały dług podlega zwrotowi od 1 kwietnia 1923.

3) Wyłączeni od otrzymania zaliczek są urzędnicy (funkcjonarjusze) zawieszeni w urzędowaniu, funkcjonarjusze kontraktowi i dzienni oraz ci urzędnicy, którym jest wypowiedziany stosunek służbowy lub też co do których zamierzonem jest rozwiązanie stosunku służbowego, jakkolwiek formalnie ich o tem jeszcze nie uwiadomiono.

4) Zaliczki mają być zasadniczo udzielane na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych a natomiast polecić podległym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczek. Na podstawie otrzymanych wykazów zarządza Władza II instancji asygowanie zaliczek w możliwie najprostszy i szybki sposób.

5) Urzędnicy (funkcjonarjusze), którzy otrzymają zaliczki na podstawie niniejszego zarządzenia nie mogą otrzymać ponownych przed ich całkowitą spłatą.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12 października 1922 l. 2618/pr.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 11 października 1922 uchwaliła przyznać wszystkim kontraktowym pracownikom państwowym, z którymi zawarte są umowy służbowe wedle postanowień okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 l. 3868 i których uposażenie umowne odpowiada ściśle uposażeniu etatowych funkcjonarjuszy państwowych zajmujących analogiczne stanowiska służbowe i którzy conajmniej od 1 września 1921 roku pozostają w służbie państwowej — prawo do korzystania z jednomiesięcznej zaliczki w wysokości umówionego wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 1922, a to bez względu na ich stan rodzinny i wysokość umownego uposażenia. Postanowienia punktów 2 i 3 tutejszego okólnika z dnia 30 września 1922 l. 2506/D. B. mają analogiczne zastosowanie do zaliczek pracowników kontraktowych z tem, że od prawa otrzymania zaliczki wyłączeni są w szczególności ci pracownicy kontraktowi, co do których zamierzone jest rozwiązanie stosunku służbowego przed 1 kwietnia 1923.

Spłata tej zaliczki nastąpi w 6-ciu równych po sobie następujących ratach miesięcznych począwszy od 1 kwietnia 1923.

Kontraktowi pracownicy państwowi, którzy dobrowolnie rozwiążą stosunek służbowy przed 1 kwietnia 1923, powinni powyższą zaliczkę odrazu w całości zwrócić z chwilą rozwiązania stosunku, przed zwolnieniem ich ze służby.

Wyjątkowe przyznanie wyżej wspomnianym pracownikom kontraktowym jednomiesięcznej zaliczki nie narusza w niczem obowiązujących dotychczas przepisów o zaliczkach normalnych na pobory funkcjonarjuszów państwowych określonych w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 r. l. 54/D. B., wedle których pracownicy kontraktowi zasadniczo są wykluczeni od prawa korzystania z zaliczek na pobory służbowe.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że funkcjonarjusze państwowi, którzy zajmują równocześnie kilka stanowisk w służbie państwowej, mogą otrzymać zaliczkę w myśl tutejszych okólników z dnia 19/IX b. r. L. 2362/D. B. i z dnia 30/IX b. r. L. 2506/D. B., oraz niniejszego okólnika tylko na jednem stanowisku służbowem.

Zaliczki mają być zasadniczo udzielone na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych, a natomiast polecić podwładnym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczki. Na podstawie otrzymanych wykazów zarządzą władze II instancji asygnowanie zaliczek w możliwie najprostszy sposób.

Rozporządzenie Minist. Skarbu z dnia 4 listopada 1922 l. 2926/D. B.

Odnośnie do tut. okólnika z dnia 19 września b. r. l. 2372/D. B. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wymiarze zaliczek unormowanych powyższym okólnikiem, należy brać za podstawę uposażenie służbowe, przypadające do wypłaty za miesiąc wrzesień b. r.

Ministerstwo Skarbu nadmienia przytem, że akcja Rządu, dotycząca wypłaty zaliczek dla funkcjonarjuszów państwowych, miała charakter doraźnej pomocy i wedle intencji Rady Ministrów winna była być stosowaną bezzwłocznie, t. j. we wrześniu odnośnie do funkcjonarjuszów niższych stopni służbowych do VIII st. sł. włącznie, a w październiku odnośnie do funkcjonarjuszów wyższych stopni służbowych, oraz pracowników kontraktowych zawsze na zasadzie uposażenia służbowego za miesiąc wrzesień b. r.

Wobec powyższego jako ostateczny termin asygnowania zaliczek unormowanych tut. okólnikami z dnia 19 września b. r. l. 2372/D. B., z dnia 30 września b. r. l. 2506/D. B., oraz z dnia 12 października b. r. l. 2618/DB. ustala się dzień 31 października b. r. a asygnowanie wspomnianych zaliczek po tym terminie wymaga zgody Ministerstwa Skarbu.

Nowowstępującym funkcjonarjuszom zaliczki w myśl wspomnianych okólników w żadnym wypadku nie mogą być przyznawane.

Ustawa

z dnia 26 września 1922 r. o zasadach powszechnego samorządu wojewódzkiego, a w szczególności województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 25 października 1922 Nr. 90 poz. 829.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Województwa, utworzone w drodze ustawodawczej, są jednostkami samorządowemi (art. 65 ustawy konstytucyjnej).

Prawo stanowienia w sprawach, należących do zakresu działania tego samorządu, przysługuje obieralnym sejmikom wojewódzkim (art. 67 ustawy konstytucyjnej).

Art. 2. Ustawy państwowe określą, jakie sprawy wchodzą w zakres samorządu wojewódzkiego, zwłaszcza z dziedziny kulturalnej, gospodarczej, komunikacji, ochrony zdrowia, opieki nad ubogimi, administracji samorządowej i skarbowości publicznej.

Art. 3. W sprawach, przekazanych samorządowi wojewódzkiemu, sejmiki mają prawo uchwalać ustawy w granicach postanowień ustawy konstytucyjnej oraz ustaw państwowych.

Ustawy wojewódzkie, uchwalone przez sejmiki, nabierają mocy obowiązującej na obszarze województwa przez sankcję Prezydenta Rzeczypospolitej, zaopatrzoną w kontrasygnatę Prezesa Rady Ministrów i właściwego ministra, oraz ogłoszenie w dzienniku urzędowym województwa.

Na podstawie ustaw wojewódzkich mogą sejmiki uchwalać postanowienia natury administracyjnej.

Art. 4. Ordynację wyborczą sejmików wojewódzkich uchwali Sejm Rzeczypospolitej.

O ważności wyborów i wyboru poszczególnych posłów do sejmiku orzeka Sąd Najwyższy.

Art. 5. Prezydent Rzeczypospolitej zwołuje sejmik przynajmniej raz na rok, odracza go i rozwiązuje.

W razie rozwiązania sejmiku nowe wybory będą zarządzone najpóźniej w terminie trzechmiesięcznym.

Art. 6. Postanowienia art. 21 ustawy konstytucyjnej, odnoszące się do posłów na Sejm, odnosić się będą także do posłów sejmiku z tą zmianą, że prawa, przyznane w artykule tym Sejmowi, służyć będą sejmikom, a nietykalność poselska przysługiwać będzie posłom na sejmik tylko w czasie trwania obrad sejmiku.

Postanowienia art. 22 ustawy konstytucyjnej, odnoszące się do posłów na Sejm, odnosić się będą także do posłów na sejmik w stosunku ich do samorządu i do władz samorządowych w województwie, w którem na sejmik posłują.

Art. 7. Dla przygotowania i wykonania uchwał sejmiku oraz dla sprawowania administracji w zakresie samorządu wojewódzkiego powołane będą wydziały wojewódzkie, których skład określi ustawa szczegółowa.

Art. 8. Wojewoda reprezentuje na sejmiku Rząd Rzeczypospolitej, ma prawo brać udział w jego obradach osobiście lub przez delegowanych urzędników, przedkładać wnioski ustawodawcze, zawiesić każdą uchwałę sejmiku, nie podlegającą sankcji Prezydenta Rzeczypospolitej, oraz uchwały wydziału wojewódzkiego, jeżeli zdaniem jego sprzeciwiają się ustawom.

W razie zawieszenia uchwały sejmiku lub wydziału wojewódzkiego, wojewoda przedłoży bezzwłocznie sprawę właściwemu ministrowi, a minister, jeżeli godzi się ze zdaniem wojewody, przedłoży ją do decyzji Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu.

Postępowanie Najwyższego Trybunału Administracyjnego w tych sprawach określi osobna ustawa państwowa.

Rozdział II.

Postanowienia szczegółowe, odnoszące się do województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Art. 9. Samorząd wojewódzki województwa lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego obejmuje:

1) sprawy wyznań religijnych,
2) sprawy oświecenia publicznego, z wyjątkiem uniwersytetów i szkół z niemi zrównanych,
3) sprawy dobroczynności publicznej,
4) sprawy zdrowotności publicznej, z wyjątkiem policji sanitarnej,
5) sprawy budowlane tudzież dróg publicznych wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz dróg żelaznych lokalnych,
6) sprawy agrarne z wyłączeniem reformy rolnej i wszystkie środki, służące do popierania rolnictwa,
7) poparcie przemysłu i handlu,
8) zastosowanie ustaw Państwa w sprawie regulacji wód, meljoracji i wyzyskania sił wodnych,
9) zastosowanie ustaw Państwa o organizacji i administracji gmin i powiatów,
10) budżet dochodów i wydatków samorządu wojewódzkiego i zamknięcie rachunkowe,
11) wreszcie inne sprawy, które mu przekaże Sejm Rzeczypospolitej.

Art. 10. W każdem z tych trzech województw sejmik składa się z dwóch izb, z których jedną tworzą posłowie kurji ruskiej.

Obie izby obradują i uchwalają osobno pod kierunkiem wybranego przez nie przewodniczącego lub jego zastępcy.

W sprawach wspólnych uchwała zapada za zgodą obu izb.

W sprawach, obchodzących tylko jedną kurję, wystarcza uchwała tylko jednej właściwej izby.

Uprawnienia, zastrzeżone sejmikom wojewódzkim w art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy, przysługiwać będą właściwej izbie sejmiku.

Art. 11. Sposób i porządek obrad sejmiku wojewódzkiego oraz djety jego członków na czas trwania obrad określi ustawa regulaminowa, uchwalona przez sejmik.

Art. 12. Sejmik wojewódzki lwowski składa się ze stu członków, z których po pięćdziesiąt przypada na każdą izbę.

Sejmiki wojewódzkie: stanisławowski i tarnopolski składają się każdy z sześćdziesięciu członków, z których po trzydziestu przypada na każdą izbę.

Art. 13. Na cele samorządu pomienionych województw Sejm Rzeczypospolitej przeznaczać będzie corocznie kwotę, odpowiadającą wydatkowi, który na te same cele w innych województwach ponosi Państwo, a to według stosunku liczby ludności województwa do liczby ludności reszty województwa.

Z kwoty tej będą pokrywane przedewszystkiem wydatki wspólne województwa; ewentualna nadwyżka będzie rozdzielona pomiędzy obie izby do ich rozporządzenia, ewentualny niedobór zaś będzie pokryty przez obie izby.

Zasiłki, przeznaczone na pokrycie szkód, wyrządzonych działaniami wojennemi, nie będą przy obliczeniu tej kwoty brane w rachubę.

Art. 14. Wydatki na cele samorządu jednej tylko kurji pokrywa każda izba osobno, nakładając na ludność swej kurji dodatki do podatków państwowych bezpośrednich lub podatki bezpośrednie.

Art. 15. O ile obie izby zamierzają nałożyć na cele ogólne podatek pośredni lub opłatę, nie dającą się rozłożyć wedle przynależności do kurji opodatkowanych, to muszą się porozumieć i nałożyć zgodnie podatek taki lub opłatę na wszystkich mieszkańców województwa.

Art. 16. Nadwyżkę, pozostałą po pokryciu wydatków wspólnych (art. 13 i art. 15 niniejszej ustawy), rozdziela się pomiędzy obie izby sejmiku wedle stosunku liczbowego kurji ruskiej do ogółu ludności danego województwa.

Tę samą zasadę stosuje się przy rozdziale kwot, przeznaczonych na pokrycie ewentualnego niedoboru, wynikłego z wydatków wspólnych.

Art. 17. Zasady zakładania i prowadzenia katastru podatkowego dla obu izb sejmiku wojewódzkiego określi osobna ustawa.

Art. 18. Wydziały wojewódzkie (art. 7) składać się będą z wojewody lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, oraz z 8 członków i tyluż zastępców, wybranych po połowie oddzielnie przez każdą izbę sejmiku wojewódzkiego, tudzież z 4 członków i tyluż zastępców, mianowanych z pośród obywateli obu kuryj przez wojewodę.

Art. 19. Wydział dzieli się na dwie sekcje narodowe, które obradują pod przewodnictwem wojewody lub jego zastępcy. W sprawach ogólnej na-

tury obie sekcje wydziału wojewódzkiego będą obradować i uchwalać razem. W sprawach, obchodzących tylko jedną kurję, każda sekcja będzie obradować i uchwalać oddzielnie.

Art. 20. Wydziałom wojewódzkim dodani będą urzędnicy odpowiednio wykwalifikowani, służbowo podlegli wojewodzie, jako przewodniczącemu wydziału wojewódzkiego, i przez niego mianowani. Przy mianowaniu należy obok kwalifikacji urzędowej uwzględniać narodowość kandydatów, tak, aby skład urzędów wydziałów wojewódzkich odpowiadał rzeczywistym potrzebom narodowościowym.

Podobnie postępować należy przy obsadzaniu innych urzędów i posad na obszarze pomienionych województw, a we władzach centralnych w tych działach, które są instancją państwową spraw Kościoła grecko-katolickiego i szkolnictwa ruskiego.

Art. 21. Na obszarze pomienionych województw ani Państwo, ani żadne ciało samorządowe publiczne nie może prowadzić kolonizacji.

Art. 22. Władze i sądy państwowe, posługując się w wewnętrznem swem urzędowaniu językiem polskim, niemniej władze samorządowe, odpowiadać będą na podania stron w ich języku t. j. polskim, względnie ruskim, przyjmować będą zeznania w obu językach ustnie do protokołów i w przeprowadzaniu rozpraw.

Władze samorządowe określą same swój język wewnętrznego urzędowania.

Art. 23. Język wykładowy w szkołach, utrzymywanych przez jedną z izb sejmiku wojewódzkiego, określa też izba.

Art. 24. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwali utworzenie uniwersytetu ruskiego i zapewni mu potrzebne środki finansowe ze Skarbu Państwa. Uniwersytet ten, zorganizowany autonomicznie, zgodnie z przepisami, dotyczącemi szkół akademickich, podlegać będzie bezpośrednio Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 25. Ustawy wojewódzkie i wszelkie ogłoszenia urzędowe publikowane będą w języku polskim i języku ruskim w dzienniku urzędowym województwa.

Ustawy, rozporządzenia i inne akty państwowe, nabierające mocy powszechnie obowiązującej przez ogłoszenie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, będą podawane do wiadomości wspomnianych województw w dzienniku urzędowym województwa, także w przekładzie na język ruski, o ile możności w tym samym czasie.

Art. 26. Samorząd pomienionych województw zostanie wprowadzony w życie najpóźniej w 2 lata po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

W tymże czasie przystąpi Rząd do założenia uniwersytetu ruskiego.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 27. Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 28. Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Termin wejścia jej w życie w województwach, posiadających już samorząd wojewódzki, określi osobna ustawe.

Marszałek:
Trąmpczyński.
Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak.
Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Sebastjana Flizaka dyrektorem gimnazjum w Brzozowie;

Bronisława Wiśniewskiego nauczycielem gimnazjum II. w Jarosławiu;

Kazimierza Breitmeiera nauczycielem gimnazjum w Jaśle;

Karolinę Niklównę etatową instruktorką państwowej szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie;

Janinę Zarzycką etatową nauczycielką modniarstwa w państwowej szkole zawodowej żeńskiej we Lwowie;

Władysławę Wątorską etatową nauczycielką bieliźniarstwa w państwowej szkole zawodowej w Krakowie;

Michała Robakowskiego nauczycielem w państwowej Szkole Rzemiosł Budowlanych w Jarosławiu;

Rozalję Książkiewiczównę nauczycielką gospodarstwa domowego w państwowej szkole zawodowej żeńskiej w Krakowie;

Andrzeja Krzemeckiego kierownikiem Wydziału Piwowarskiego państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie;

Stanisława Gąsiorka sekretarzem państwowej Szkoły Przemysłu Żelaznego w Sułkowicach;

Zofję Jaworską, Marję Rozwadównę, Olgę Klimkiewicz-Sitkiewiczównę i Jadwigę Schweitzerównę nauczycielkami szkoły ćwiczeń, a Zofję Białowąsową nauczycielką seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Kołomyji;

Michała Demczuka nauczycielem etatowym w gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Przemyślu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniosło:

Frančiszka Milewskiego, profesora II. gimnazjum państwowego w Stanisławowie, do gimnazjum państwowego na Łazarzu w Poznaniu;

dr. Władysława Skarbińskiego, nauczyciela gimnazjum matematyczno-przyrodniczego w Poznaniu, do okręgu szkolnego lwowskiego i zezwoliło na tymczasowe zatrudnienie go w gimnazjum V. we Lwowie;

Józefa Kruczkiewicza, profesora gimnazjum w Rawie ruskiej, do gimnazjum w Bochni;

Józefa Husakowskiego, profesora III. gimnazjum państwowego w Tarnopolu, do gimnazjum z językiem wykładowym ruskim tamże;

Adolfa Bienenstocka, profesora gimnazjum w Drohobyczu, do gimnazjum I. w Przemyślu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło na zasadzie § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami (lkami) w państwowych seminarjach nauczycielskich:

ks. Leopolda Dallingera w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyji; Józefa Dorobę w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Macieja Kucija w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie; Jana Lenarta nauczycielem szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Elżbietę Rudnicką w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie; Stanisława Siemasza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie; Zofję Vogelgesang w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianowało:

Bolesławę Bieńkowską etatową nauczycielką państwowej szkoły zawodowej żeńskiej w Krakowie i powierzyło kierownictwo Miejskiego seminarjum gospodarskiego;

Walerję Janelliówne, nauczycielkę we Lwowie, nauczycielką państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie;

Bronisławę Gottwaldównę, nauczycielkę szkoły powszechnej w Chorostkowie (Husiatyn), powołało do pełnienia obowiązków służbowych w szkole dla Głuchoniemych we Lwowie.

Kierownikami (czkami) szkół 7-klasowych: Władysława Bereźnickiego w Borysławiu; S. Jadwigę Siekierzyńską w Żółkwi; Marję Dębcównę w Rymanowie;

6-klasowych: Tomasza Dzieniewicza w Drohobyczu; Adama Tarnawskiego w Komarnie; Julję Szauerównę w Rudkach;

4-klasowych: Franciszka Mospana w Tuligłowach;

2-klasowych: Jana Decyka w Bilinie; Olgę Dwornicką w Tatarynowie; Marjana Karzyńskiego w Biłce królewskiej; Jerzego Kinasza w Hleszczawie; Izabelę Śliwową w Żurawiczkach; Ignacego Śnigowskiego w Korolówce;

1-klasowych: Stanisława Barańskiego w Tiutkowie; Marjana Frankiewicza w Semenowie; Izabelę Krzaklewską w Miłocinie; Michała Maryniaka w Podolcach; Marję Pikulską w Leżachowie; Franciszkę Stafiejównę w Malawie; Julję Szubertównę w Kozicach;

Nauczycielami: Franciszka Sedlaczka szkoły im. św. Anny we Lwowie; Zygmunta Dobrowolskiego szkoły powszechnej męskiej im. Żółkiewskiego we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku nauczycieli (lki):

Józefę Budyniównę w Pobereżu; Karola Bugiela w Tokach; Zofję Dawidowską w Pruchniszczu; Marję Górską w Jabłonowie; Aleksandra Horodyskiego w Białej; Marję Janiszowską w Stasiowej Woli; Janinę Kiernik w Bohorodczanach; Jana Kikiewicza w Podpieczarach; Olgę Koniuszkową w Woli Michowej; Wandę Łopuszańską we Lwowie; Romana Maykowskiego w Pniowie; Władysława Męsowicza w Wojutyczach; Marję Nunberg w Złoczowie; Józefa Puszkara w Sopowie; Władysława Rożenkę w Stanisławowie; Jana Rudeńskiego w Osławach; Marję Rundową w Chyrowie; Marję Szabową w Pańkowcach; Klemensa Szlemkiewicza w Podhajczykach; Stanisławę Szymańską w Dąbrówce.

Zmarli:

Ignacy Juchim, nauczyciel w Lubyczy, zmarł dnia 28. sierpnia 1922;

Michał Kisielewski, nauczyciel kierujący w Trzęsówce, zmarł dnia 27. lipca 1922 w 51. roku życia, a w 27. roku służby;

Marja Kluszewska, nauczycielka w Chryplinie, zmarła dnia 20. października 1922 w 36. roku życia, a w 9 roku służby;

Helena Lalkówna, nauczycielka w Hubiczach, zmarła dnia 28. października 1922 w 21. roku życia, a w 2. roku służby;

Stefanja Mayerówna, nauczycielka szkoły powszechnej im. św. Anny we Lwowie, zmarła dnia 5. listopada 1922 w 38. roku służby;

Jan Pańków, nauczyciel w Kotówce, zmarł dnia 8. października 1922 w 42. roku życia, a w 20. roku służby;

Helena Sorokowa, nauczycielka w Seredynkach, zmarła dnia 5. października 1922 w 31. roku życia, a w 3. roku służby;

Jan Szuchowski, nauczyciel w Mikołajowie n/Dniestrem, zmarł dnia 13. listopada 1922 w 59. roku życia, a w 38. roku służby;

Rysia Ternerówna, nauczycielka w Podłużu, zmarła dnia 14. września 1922;

Włodzimierz Turków, stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Wowni, w powiecie stryjskim, zmarł dnia 4. października 1922 w 38. roku życia, a w 14. roku służby;

Ludwik Zawadzki, nauczyciel w Daszawie, zmarł dnia 21. sierpnia 1922 w 67. roku życia, a w 33. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 23 października 1922 l. 14171/II klasom I—III prywatnego gimnazjum żeńskiego SS. Urszulanek w Kołomyi za rok szkolny 1920/21 oraz klasom I—IV tegoż zakładu za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic, uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 26 października 1922 l. 14149/II klasom I—V prywatnego gimnazjum miejskiego w Dobromilu za rok 1921/22 z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 23 października 1922 l. 14169/II klasom I—V prywatnego gimnazjum w Kolbuszowej za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 21 października 1922 l. 14170/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum żeńskiego SS. Nazaretanek w Stryju za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na codzienną naukę.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przyjęło na podstawie upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, udzielonego reskryptem z dnia 7. października 1922 Nr. 13839/II prywatne gimnazjum realne w Leżajsku na etat państwowy z ważnością od dnia 1. lipca 1922.

Książki do nauki i bibljotek.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego dopuściło do użytku w szkołach średnich książkę p. t. Виїмки з Української літератури. Часть III. Уложив Олександер Барвінський, четверте перероблене видання (з 19 ілюстраціями). У Львові 1922. Накладом книгарні Наукового Товариства імени Шевченка". — Cena egzemplarza broszurowanego 2500 Mk.

Kuratorjum zaleciło książkę p. t. „Д-р. Остап Макарушка: Наука виховання. Підручник для шкіл і родин. Накладом автора. У Львові 1922" (cena egzemplarza broszurowanego 800 Mk.) do użytku w seminarjach nauczycielskich w obrębie Okręgu Szkolnego Lwowskiego, w których przedmiotów pedagogicznych udziela się w języku ruskim.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego podaje do wiadomości, że wydany bez tutejszej aprobaty podręcznik p. t. „Іван Сітницький: Геометрія для низших кляс середних шкіл. Львів 1922. Накладом Української книгарні і антикварні у Львові“ nie może być dopuszczony do użytku w szkołach.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę Dyrekcyj i Rad szkolnych na tygodnik poświęcony sprawie wychowania fizycznego p. t. „Sport“ (adres Redakcji i administracji: Lwów, ul. Zimorowicza 5), który ze względu na poważny swój kierunek i cenną treść zasługuje na rozpowszechnienie w kołach nauczycielskich i wśród młodzieży szkolnej. Należy zatem zachęcić nauczycielstwo i młodzież szkolną do prenumerowania tego czasopisma.

Dyrekcjom szkół państwowych poleca się zaprenumerować je dla bibljotek nauczycielskich i uczniowskich a Radom szkolnym dla swych bibljotek.

Księgarnia Naukowa we Lwowie wydała dwie książki

a) Władysław Lewicki i Zenon Zaklika: Zbiór ustaw i rozporządzeń ministerjalnych w zakresie szkolnictwa powszechnego, średniego i zawodowego obowiązujących w całej Rzeczpospolitej Polskiej z dodaniem niektórych komentarzy i rozprawy „O stanowisku inspektorów szkolnych i nauczycielstwa w Polsce“.

b) Tych samych autorów: Kancelarja szkolna czyli instrukcja do prowadzenia kancelarji szkolnej dla użytku nauczycieli szkół powszechnych, przewodniczących Rad szkolnych miejscowych, Dozorów i Opiek szkolnych tudzież kandydatów zawodu nauczycielskiego.

Pierwsze dzieło (wielka ósemka) obejmuje 643 stronic druku drobnego i podzielone jest na części:

Część I. zawiera referat „O stanowisku inspektorów szkolnych i nauczycielstwa w Polsce“. W części II. podano Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej jako zasadniczą podstawę wszystkich ustaw państwowych. Część III. zawiera ustawy i rozporządzenia o Władzach szkolnych Rzeczypospolitej Polskiej. W części IV. znajdują się ustawy i rozporządzenia dotyczące uposażenia nauczycieli i urzędników. Część V. zawiera ustawy i rozporządzenia emerytalne. W części VI. pomieszczono ustawy i rozporządzenia o służbie wojskowej nauczycieli. Część VII. obejmuje ustawy i rozporządzenia w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli publicznych szkół powszechnych. W części VIII. znajdują się ustawy i rozporządzenia tyczące się szkolnictwa średniego i zawodowego. Część IX. podaje ustawy i rozporządzenia w sprawie higjeny szkolnej. Część X. obejmuje ustawy i rozporządzenia w różnych sprawach, zestawione w porządku alfabetycznym.

Prócz tego pomieszczono w Zbiorze ustawę o państwowej służbie cywilnej i o organizacji władz dyscyplinarnych.

Dla szybkiego i łatwego zorjentowania się w książce umieszczono na jej początku skorowidz chronologiczny i rzeczowy.

Ustawy i rozporządzenia, które wyszły w roku 1922, będą wydane w roku 1923 w osobnym zeszycie a w przyszłości Zbiór będzie tak samo co roku uzupełniany.

Drugie dzieło t. j. „Kancelarja szkolna“ (wielka ósemka) obejmuje 216 stronic druku i podzielone jest na 3 części.

Część I. traktuje o prowadzeniu ksiąg urzędowych jak n. p. kroniki szkolnej, metryki, inwentarza i t. d. Część II. obejmuje całą korespondencję urzędową zarządu szkoły; podano w niej sposób załatwienia i wzory pism urzędowych. Część III. zawiera pouczenia o czynnościach okolicznościowych i niektórych obowiązkach nauczyciela, a nadto wzory pism w sprawach osobistych i bieżących. Prócz tego znajduje się w książce krótka instrukcja o prowadzeniu kancelarji Rady szkolnej miejscowej (Dozoru lub Opieki szkolnej).

Dla ułatwienia dalszego kształcenia się nauczycielstwa zamieszczono przy końcu książki wykaz najnowszych dzieł naukowych, zaleconych do przygotowania się do egzaminów nauczycielskich i do bibljotek szkolnych. Celem szybkiego orjentowania się w książce znajduje się przy końcu dokładny skorowidz rzeczowy.

Obie książki zaleca Kuratorjum do użytku nauczycieli szkół powszechnych i bibljotek szkolnych.

Konkursy.

L. 7066/I. S. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na posadę nauczyciela szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie.

Kandydaci winni wykazać się kwalifikacją do szkół wydziałowych.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który oznaczy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 23 października 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Bóbrka:

Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły powszechnej w Horodyszczu królewskiem, tudzież posady nauczycieli szkół powszechnych 1-klasowych w Hucie suchodolskiej, Lubeszce, Kalinówce. Językiem wykładowym w Horodyszczu królewskiem, Lubeszce i Kalinówce jest język ruski.

W powiecie Jarosław:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej im. Staszica w Jarosławiu na przedmieściu Dolno-leżajskiem. Nieodzownym warun-

kiem uzyskania tej posady jest teoretyczna i praktyczna znajomość ogrodnictwa i gospodarstwa wiejskiego.

Dwie posady nauczycieli religji grecko-katolickiej, a to: w szkole 7-klasowej męskiej im. Skargi i w 7-klasowej szkole żeńskiej im. król. Jadwigi w Jarosławiu z obowiązkiem udzielania nauki religji w innych szkołach jarosławskich. Prezentę na te posady nadaje gmina miasta Jarosławia.

Ogłoszony w Dzienniku urzędowym z dnia 15 listopada 1922 Nr. 13 konkurs na posadę dyrektorki szkoły im. król. Jadwigi w Jarosławiu rozszerza się o tyle, że od kompetentek wymaga się egzaminu wydziałowego z którejkolwiek grupy, nie zaś tylko z grupy I. lub II.

W powiecie Kołomyja:

Posady nauczycieli kierujących szkół 4-klasowych im. św. Kazimierza w Kołomyi i w Korniczu; szkół 2-klasowych: w Ostrowcu, Kułaczkowcach, Zahajpolu i Zamulińcach. W szkołach w Kołomyi i Kułaczkowcach jest język wykładowy polski w innych ruski. Z wyjątkiem Kułaczkowiec w wymienionych szkołach jest mieszkanie służbowe dla nauczyciela.

W powiecie Krosno:

Posada nauczyciela religji mojżeszowej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Krośnie z obowiązkiem udzielania tej nauki w 7-klasowej szkole żeńskiej w Krośnie.

O tę posadę mogą się ubiegać kandydaci z przepisanemi kwalifikacjami do udzielania nauki religji mojżeszowej i patentem nauczycielskim do szkół wydziałowych (poraz drugi).

W powiecie Nadwórna:

1. Posada nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Nadwórnie z polskim językiem wykładowym, wymagany egzamin z III grupy;

2. Dwie posady nauczycielek 7-klasowej szkoły żeńskiej w Nadwórnej. Język wykładowy polski, wymagany egzamin wydziałowy z grupy II lub III.

3. Trzy posady nauczycieli (lek) 7 klasowej szkoły mieszanej w Delatynie. Język wykładowy polski, wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy;

4. Posady nauczycieli (lek) szkół 1-klasowych w Osławach białych i w Pniowie. Język wykładowy ruski.

W powiecie Nisko:

Posady 1. nauczyciela religji rzym. kat w szkole 5-klasowej z planem 7-klasowej w Ulanowie z obowiązkiem udzielania tej nauki także w szkole 1-klasowej w Dąbrowicy; 2. nauczyciela religji rzym. kat. przy 4-klasowej szkole w Jeżowem z obowiązkiem udzielania tej nauki także w szkole 1-klasowej w Jeżowem kameralnem, w klasie eksponowauej w Jeżowem-Podgórzu i na Pogorzałce, w 2-klasowej szkole w Cholewianej Górze,

w szkole 1-klasowej w Nowosielcu; 3. nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej z planem 4-klasowych w Stanach; 4. nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Gwoźdźcu; 5. nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły Cholewianej Górze; 6. nauczycieli szkół 1-klasowych w Bojanowie, Golcach, w Narcie nowym, w Nowym Kamieniu i w Gliniance; nauczyciela przy szkole 5-klasowej z planem 6-klasowej w Nisku i 7. nauczyciela przy szkole 5-klasowej z planem 7-klasowej w Ulanowie.

O posady nauczycieli religji ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni i nie mogą przytem spełniać obowiązków duszpasterskich.

O posady ad 6) i 7) ubiegać się mogą nauczyciele posiadający uzdolnienie do nauki rysunków i robót.

W powiecie Przemyśl:

Posady nauczycieli (lek) kierujących w następujących 7-klasowych szkołach powszechnych w Przemyślu: w szkołach męskich im. Piramowicza i Czackiego i w szkołach żeńskich im. Hoffmanowej i Słowackiego.

Kandydaci (tki) ubiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół wydziałowych.

Posady nauczycieli religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole żeńskiej im. Hoffmanowej i męskiej im. św. Jana Kantego w Przemyślu.

W powiecie Radziechów:

Posada nauczyciela religji rzym. kat. przy szkole 7-klasowej męskiej w Radziechowie z obowiązkiem nauczania tego przedmiotu w szkole 7-klasowej żeńskiej w tejże miejscowości.

W powiecie Stanisławów:

Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły powszechnej w Wołczyńcu. Język wykładowy jest ruski, a polski jako obowiązkowy, mieszkanie służbowe jest zapewnione.

W powiecie Tarnopol:

1. Posada nauczyciela religji rzym. kat. w szkole powszechnej męskiej im. Słowackiego w Tarnopolu z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych w Tarnopolu; 2. Posada nauczyciela religji grecko-kat. w szkole powszechnej żeńskiej im. Król. Jadwigi w Tarnopolu z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych w Tarnopolu. O posady nauczycieli religji mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy w razie nadania im posady nauczycielskiej nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej. 3. Posada kierowniczki 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Hofmanowej w Tarnopolu; 4. Posada kierownika 4-klasowej szkoły męskiej im. św. Kazimierza w Tarnopolu; 5. Posada kierownika 5-klasowej szkoły mieszanej w Mikulińcach. Pierwszeń-

stwo do otrzymania jednej z powyższych posad będą mieli kompetenci posiadajacy egzamin wydziałowy; 6. Posady nauczycieli kierujących 4-klasowej szkoły w Hłuboczku Wielkim, 2-klasowej szkoły w Gajach Wielkich, 2-klasowej szkoły w Borkach Wielkich, 2-klasowych szkół w Kutkowcach i Łozowej; 7. Posady samoistnych nauczycieli 1-klasowych szkół w Białej, Krzywkach, Proniatynie i Romanówce. W szkołach w Hłuboczku Wielkim, Gajach Wiel., Kutkowcach, Białej, Krzywkach i Proniatynie jest język wykładowy ruski, we wszystkich innych polski.

W powiecie Żółkiew:

Posady nauczycieli kierujących 1. 6-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Żółkwi; 2. 4-klasowej w Butynach; 3. 4-klasowej w Kłodnie i 2-klasowej szkoły w Kłodzienku. W szkołach w Żółkwi i Kłodnie jest język wykładowy polski w innych ruski. Pierwszeństwo w otrzymaniu posady nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Żółkwi zastrzega się dla kandydatów, którzy obok egzaminu wydziałowego posiadają świadectwo z odbytego kursu ogrodnictwa.

W powiecie Żydaczów:

1. Posada nauczyciela religji grecko kat. w 6-klasowej szkole powszechnej męskiej w Żydaczowie, z obowiązkiem udzielania tej nauki w 6-klasowej szkole powszechnej żeńskiej w Żydaczowie. O tę posadę mogą ubiegać się kanonicznie ordynowani kapłani świeccy, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych: 2. w Baliczach Zarzecznych (budynek szkolny własny dość dobry, ogrodu szkolnego 1200 m^3 1/2 morgi pola, język wykładowy ruski); 3. w Czerteżu (budynek szkolny lichy, 1/4 morga ogrodu, 4 morgi pola, język wykładowy ruski); 4. w Czernicy (budynek własny lichy, 1/4 morgu ogrodu, 1 morg gruntu, język wykładowy ruski); 5. w Holeszowie (budynek szkolny własny bardzo dobry, 1/2 morga ogrodu, 2 1/2 morga gruntu, język wykładowy ruski); 6. w Zabłotowcach (budynek szkolny dobry, 1/2 morga ogrodu, 1/2 morga gruntu ornego Język wykładowy ruski, szkoła z planem szkół 4-klasowych).

Posady nauczycieli szkół 1-klasowych z planem szkół 2-klasowych: 7. w Bereźnicy Królewskiej (budynku szkolnego własnego brak, budowa w toku, 1/4 morga ogrodu 4 morgi gruntu ornego, język wykładowy ruski); 8. w Cuculowcach (budynku własnego niema, budowa w toku, 1 morg ogrodu, język wykładowy polski); 9. w Nowoszynach (budynku własnego brak, 3/4 morga ogrodu, 1/4 morga gruntu, język wykładowy ruski); 10. w Krupsku i 11. Włodzimiercach, budynki szkolne w obu miejscowościach w dobrym stanie, grunt orny, język wykładowy ruski).

Posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych: 12. w Brzezinie (budynku szkolnego brak, język wykładowy polski); 13. w Izydorówce (budynku szkolnego niema, 1/2 morga ogrodu, 3 morgi gruntu ornego, język

wykładowy ruski); 14. w Mielniczu (budynek szkolny dobry, 2 morgi gruntu, język wykładowy ruski); 15. w Obłażnicy (budynek szkolny własny, dość dobry, 1/4 morga ogrodu, język wykładowy polski); 16, w Krechówce (budynku szkolnego brak, 1 1/2 morga gruntu ornego, język wykładowy polski);

17. Posada stałego nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły powszechnej mieszanej w Mikołajowie n/Dniestrem. Odbudowa budynku szkolnego o 18 izbach szkolnych w toku, gruntu 2 1/2 morga, język wykładowy polski, stacja kolejowa w miejscu;

18. Posady nauczycieli religji grecko-kat w 5-klasowej szkole mieszanej w Mikołajowie, 19. w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, z obowiązkiem udzielania tej nauki także w miejscowej 4-klasowej szkole żeńskiej;

20. Posada nauczyciela religji mojżeszowej w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, z obowiązkiem udzielania tej nauki także w miejscowej 4-klasowej szkole żeńskiej;

Posady nauczycieli podwładnych: 21. w 5-klasowej szkole mieszanej w Mikołajowie n/Dniestrem; 22. w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, obydwu z polskim językiem wykładowym 23. w 2-klasowych szkołach z ruskim językiem wykładowym w Czernicy, 24. w Drohowyżu, 25. w Manastercu. i 26.w szkole z polskim językiem wykładowym w Pczanach.

Termin wnoszenia podań o posady objęte powyższemi konkursami wyznacza się do dnia 15. marca 1923.

L. 2280. W powiecie brzozowskim jest dziesięć posad nauczycieli tymczasowych zaraz do obsadzenia.

Rada szkolna powiatowa w Brzozowie.

Brzozów dnia 15 listopada 1922.

L. 3298. W Stryju jest zaraz do obsadzenia posada nauczyciela z egzaminem wydziałowym I. grupy i nauczycielki z egzaminem wydziałowym II. grupy. Podania należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Stryju.

Rada szkolna powiatowa.

Stryj dnia 30 listopada 1922.

Termin przedkładania podań o posady inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Nr. 12 str. 397 przedłuża się do 31 grudnia 1922.

L. III--1440. Wydzial Oświecenia Publicznego przy Województwie Śląskiem rozpisuje konkurs na posadę nauczyciela historji i polonisty przy

państwowem Gimnazjum Polskiem w Cieszynie. Zgłoszenia z odpisami świadectw przesyłać należy do Dyrekcji Państwowego Gimnazjum Polskiego w Cieszynie.

Katowice dnia 27 października 1922.

Naczelnik Wydziału: *Dr. Kopiec.*

Taksy szkolne.

L. 3162/I. S. Na podstawie reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 kwietnia 1922 l. 11889/I Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego podaje do wiadomości, że opłatę za duplikaty świadectw szkolnych w seminarjach nauczycielskich, państwowych Kursach nauczycielskich, państwowem seminarjum ochroniarskiem na kursie Froebla ustalono jak następuje: za duplikat świadectwa półrocznego i rocznego 250 Mk., za duplikat świadectwa dojrzałości 500 Mk., za duplikat patentu nauczycielskiego (kwalifikacyjnego), wydziałowego, z wyższego Kursu naukowego, specjalnego uzupełniającego na mistrzynię ogródka dziecięcego i tp. 1000 Mk., za duplikat świadectwa (zawiadomienia) szkoły powszechnej (wydziałowej) rocznego lub półrocznego 250 Mk., za wydanie poświadczeń urzędowych (w wypadkach gdzie protokoły egzaminacyjne względnie katalogi główne zaginęły) opłata wynosi 500 Mk.

L. 7276/I S. Kuratorjum O. S. L. ustanawia aż do dalszego zarządzenia następujące taksy egzaminacyjne:

1. Za egzamin dojrzałości prywatystów i prywatystek w seminarjach nauczycielskich 4.000 Mk.
2. Za egzamin dojrzałości prywatystek w seminarjach, jeśli równocześnie składają egzamin z robót ręcznych kobiecych 5.000 Mk.
3. Za uzupełniający egzamin dojrzałości w seminarjach nauczycielskich dla kandydatów (tek) posiadających świadectwo dojrzałości wydane w szkole średniej ogólnokształcącej 3.000 Mk.
4. Za egzamin na nauczycielkę robót ręcznych kobiecych 2.000 Mk.
5. Za uzupełniający egzamin na nauczycielkę robót ręcznych kobiecych z drugiego języka krajowego 1.000 Mk.
6. Za egzamin prywatny na kierowniczkę ogródka dziecięcego 2.000 Mk.
7. Za egzamin uzupełniający na kierowniczkę ogródka dziecięcego 1.000 Mk.
8. Za egzamin kwalifikacyjny do szkół powszechnych 4.000 Mk.
9. Za egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych 6.000 Mk.
10. Za egzamina specjalne (art. V. przepisów egzam.) 4.000 Mk.

We Lwowie, dnia 9 listopada 1922.

Urlopy dla nauczycieli celem objęcia obowiązków w zakładach dla głuchoniemych i ociemniałych w Poznańskiem.

L. 7521/I S. Starostwo krajowe w Poznaniu pismem z dnia 20 września b. r. l. 3304 zwróciło się do Ministerstwa W. R. i O. P. z prośbą o zezwolenie, aby nauczyciele szkół powszechnych mogli być urlopowani do krajowych zakładów dla głuchoniemych i ociemniałych w celu pełnienia tam obowiązków w charakterze sił pomocniczych.

Ze względu na brak odpowiednio wykwalifikowanych sił nauczycielskich w powyższej kategorji szkół specjalnych oraz na konieczność zadośćuczynienia obowiązkowi nauczania dzieci głuchoniemych i ociemniałych, Ministerstwo byłoby skłonnem udzielać urlopów bezpłatnych tym nauczycielom szkół powszechnych, którzy wyrażą chęć przejścia do zakładów krajowych dla głuchoniemych i ociemniałych.

Nauczyciele urlopowani będą pobierali od Starostwa krajowego do chwili złożenia egzaminu specjalnego (co może nastąpić nie wcześniej jak po upływie 2 lat praktyki) pobory nauczycieli szkół powszechnych z 10% dodatkiem, jednakże bez równoważników za opał i grunt, a po złożeniu egzaminu specjalnego, pobory nauczycieli szkół średnich z 10% dodatkiem samorządowym.

Podania o urlop należy stylizować do Ministerstwa W. R. i O. P. a przedkładać je Kuratorjum zwykłą drogą służbową.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, 7 listopada 1922.

Zmiana przepisów o djetach i kosztach podróży.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września obowiązującem od 1 września b. r. ustalono normalne djety dzienne określone w § 2 rozporządzenia z dnia 10 maja b. r. (Dziennik urzęd. Kuratorjum z 3 lipca b. r. Nr. 8) następująco:

Dla urzędników	I stopnia służbowego na			350	Mk.
„	II, III i IV stopnia służbowego na			280	„
„	V	„	„ „	250	„
„	VI	„	„ „	210	„
„	VII	„	„ „	180	„
„	VIII i IX	„	„ „	140	„
„	X, XI i XII	„	„ „	120	„

Dla funkcjonarjuszów niższych od 1 do 4 stopnia płacy na 70 Mk., od 5 do 9 stopnia płacy i dla pomocników kancelaryjnych na 90 Mk.

Mianowanie kierowników i nauczycieli wyższych Kursów nauczycielskich.

Ministerstwo W. R. i O. P. uzupełniając rozporządzenie z dnia 23 czerwca b. r. l. 16423/I (ogłoszone w nr. 9 Dziennika urzęd. Kuratorjum na str. 282) oznajmiło okólnikiem z dnia 12 sierpnia b. r. l. 37/I, że kwestję mianowania etatowych kierowników i nauczycieli wyższych Kursów nauczycielskich (względnie dawnych wydziałowych), należy traktować w ten sam sposób, jak sprawę mianowania dyrektorów i nauczycieli seminarjów naucz. uuormowaną przytoczonem na wstępie rozporządzeniem.

Wyjaśnienia do dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli szkół powszechnych.

L. 39943/I. Na podstawie opinji Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 18 października b. r. l. 23319/I wyjaśniło co następuje:

1. Rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo wyłączenia członka Urzędu Dyscyplinarnego w takich samych granicach, w jakich odnośna ustawa karna daje prokuratorowi prawo wyłączenia członka sądu.

2. Wyższy Urząd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 23 września 1922 zgodził się, aby rzecznikiem dyscyplinarnym w Wyższym Urzędzie Dyscyplinarnym był ten wizytator, którego Ministerstwo do wnoszenia oskarżenia w danej sprawie deleguje, bez względu na to, czy delegowany wizytator pracuje w Ministerstwie, czy w dowolnem Kuratorjum.

Prócz tego Wyższy Urząd Dyscyplinarny zgodził się, aby rzecznikami dyscyplinarnymi w Wyższym Urzędzie Dyscyplinarnym prócz wizytatorów byli wyżsi urzęduicy Ministerstwa, którzy nie posiadają tytułu wizytatora ale którzy faktycznie spełniają obowiązki wizytatorów w Ministerstwie i poprzednią swą pracą zawodową w szkolnictwie osiągnęli dokładną znajomość stosunków szkolnych.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 20 listopada 1922.

Egzamina wydziałowe.

L. 7467/I. S. Nauczyciele przygotowujący się prywatnie do egzaminów wydziałowych mogą składać je (aż do dalszego zarządzenia ministerjalnego) albo według dotychczasowych przepisów, wydanych na mocy ustawy z dnia 2 maja 1883 Dz. p. p. Nr. 53 i ustawy z dnia 12 czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr- 101, albo według norm obowiązujących na wyższym Kursie nauczycielskim a w szczególności:

Każdy przystępujący do egzaminu składa go 1. z nauk pedagogicznych (psychologja, logika, dydaktyka, metodyka, historja pedagogji, higjena szkolna

lekcje praktyczne), 2. z nauki o Polsce współczesnej. Ponadto wybiera jedną z grup naukowych mianowicie: a) humanistyczną (jeden język, polski, ruski, niemiecki lub francuski do wyboru i historję polską z powszechną), b) geograficzno-przyrodniczą (geografja, przyroda żywa, chemja z mineralogją), lub c) grupę matematyczno-fizyczną (matematyka, fizyka, chemja).

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić zwyczajną drogą służbową do Kuratorjum zaznaczając wyraźnie według których norm i z których grup zamierza petent składać egzamin.

Wykaz podręczników wskazanych do przerobienia i na lekturę zamieści się w jednym z najbliższych numerów Dziennika Urzędowego.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 16 listopada 1922.

Zastosowanie art. 5. Ustawy emerytalnej,

L. 9372/D. P. W kwestji interpretacji art. 5. Ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 70) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje: art. 5. odnosi się do mianowanych na stałe funkcjonarjuszów wymienionych w art. 2. Ustawy emerytalnej, a to w wypadku trwałej niezdolności do służby stwierdzonej orzeczeniem lekarza rządowego.

Postanowienia tego artykułu mają również zastosowanie do wszystkich mianowanych na stałe funkcjonarjuszów państwowych, zwolnionych w czasie od wejścia w życie Ustawy emerytalnej tj. od 1 października 1921 do dnia 1 kwietnia 1922 r. tj. do wejścia w życie Ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Po tym terminie artykuł ten stosować należy wyłącznie do tych funkcjonarjuszy, którzy nie podlegają ustawie o państwowej służbie cywilnej nabyli natomiast prawa nieusuwalności zgodnie z postanowieniami art. 24. Tymczasowych przepisów służbowych. Funkcjonarjusze państwowi, podlegający ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. zwalniani być winni na zasadzie art. 116 tej ustawy, funkcjonarjusze zaś tej ustawie niepodlegający, o ile nie nabyli prawa nieusuwalności, winni być zwalniani przy zastosowaniu przepisów art 46 Tymczasowych przepisów służbowych.

O ile funkcjonarjusz, który dostał jednorazowe wynagrodzenie z art. 5. ustawy emerytalnej, wstąpił w przyszłości ponownie do służby państwowej, w takim razie czas poprzedni, za który otrzymał to wynagrodzenie, nie wlicza się zupełnie do służby.

Funkcjonarjuszowi zwolnionemu z powodu redukcji, któremu po zwolnieniu nadano posadę państwową, należy się wynagrodzenie z art. 5 najwyżej za czas do nadania nowej posady.

Decyzję co do wszystk[illegible]h o wypłatę wynagrodzenia z art. 5 ustawy emerytalnej zastrzeg[illegible] sobie Ministerstwo Skarbu.

Wszystkie Ministerstwa, Władze i Urzędy Naczelne uprasza się o bezzwłoczne przesłanie Wydziałowi Emerytalnemu Ministerstwa Skarbu tych

próśb z dołączeniem aktów osobowych dotyczącego funkcjonarjusza, a w szczególności dekretu nominacyjnego, dekretu zwolnienia, uwidocznienia czasu służby, wysokości poborów w ostatnim miesiącu służby, wypisu należytości i zwrotów służbowych, opinji lekarza urzędowego w razie trwałej niezdolności do służby z powodu choroby, adres interesowanego, z równoczesnem oznajmieniem, czy i jaką kwotę asygnowano zwolnionemu po dniu zwolnienia, tudzież ile wynosiło uposażenie dotyczącego funkcjonarjusza w ostatnim miesiącu służby z dokładnem wyszczególnieniem wszystkich składników uposażenia. Ministerstwo Skarbu uprasza zarazem wszystkie Władze Naczelne, aby przy wydawaniu dekretów „zwolnienia wskutek redukcji“ postępowały z należytą ostrożnością, gdyż dotychczasowa praktyka wykazuje, że niejednokrotnie wydaje się dekrety zwolnienia wskutek redukcji funkcjonarjuszom nieudolnym i nienadającym się do służby, zamiast zwalniać bez podania motywów za 3 miesięcznem wypowiedzeniem, w miejsce zaś zwolnionych przyjmuje się innych lepiej kwalifikowanych.

Warszawa dnia 28 października 1922.

Za Ministra Skarbu:
B. Markowski, Podsekretarz Stanu.

Obliczanie dodatku za kierownictwo dyrektorskiego i wizytatorskiego do emerytur.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 20 października 1922 L. 4015/D. P. oznajmiło że wprowadzone ustawą z dnia 18 marca 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 30 poz 175) począwszy od dnia 1 kwietnia 1921 uzupełnienie drożyźniane dodatku dyrektorskiego i wizytatorskiego należy uwzględnić przy wymiarze zaopatrzeń emerytalnych przy analogicznem zastosowaniu postanowień okólnika z dnia 16 marca 1922 L. 1217/Adm. E. (ogłoszonego w Nr. 5 Dziennika Urzęd. Kuratorjum O. S. L.

Nadawanie telegramów przez władze państwowe.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów oznajmiło, że telegramy nadawane przez władze i urzędy państwowe w sprawach służbowych jako telegramy państwowe do urzędów i władz lub do osób prywatnych, muszą zawierać prócz podpisu, także pieczęć urzędu nadającego depeszę. Bez urzędowej pieczęci nie wolno stacjom telegraficznym przyjmować bezwarunkowo telegramów, nawet w przypadkach, kiedy co do pochodzenia telegramu nie byłoby żadnej wątpliwości.

Podwyższenie zaopatrzeń emerytalnych.

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 16 października 1922 r.:

1. Znieść dla wymiaru zaopatrzenia emerytalnego dla emerytowanych cywilnych funkcjonarjuszy państwowych, sędziów i prokuratorów, jakoteż wojskowych, tudzież dla wdów i sierót po tych funkcjonarjuszach, względnie po takich emerytach, otrzymujących zaopatrzenia ze Skarbu Państwa na podstawie obowiązujących ustaw emerytalnych, bez względu na miejsce zamieszkania z ważnością od 1 listopada b. r. drugą klasę miejscowości dodatku drożyźnianego.

2. Podwyższyć począwszy od 1 listopada b. r. wyżej wymienionym osobom ustawowe zaopatrzenie emerytalne o 100% tego zaopatrzenia (ustawa z dnia 28 lipca 1921 r. Dz. Ust. Rz. P. nr. 70, poz. 466) względnie z dnia 29 maja 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. nr. 47, poz. 266).

3. Podwyższyć począwszy od 1 listopada b. r. dary z łaski o 100% dotychczasowego daru z łaski z tem zastrzeżeniem, że o ile dotychczas przyznany zasiłek w wysokości 7.000 Mk. jest wyższy od 100% podwyżki daru z łaski, uprawnieni do otrzymania daru z łaski pobierać będą w dalszym ciągu zasiłek w kwocie 7.000 Mk.

Wyłączone od prawa do podwyższonego zaopatrzenia emerytalnego wzgl. daru z łaski są osoby, pobierające zaliczkowo ze Skarbu Państwa Polskiego zaopatrzenia emerytalne na rachunek państw obcych, wdowy i sieroty, będące na służbie państwowej, a pobierające zaopatrzenie z tytułu służby męża, względnie ojca, lub matki, dalej wdowy, pobierające ze Skarbu Państwa pensję wdowią po mężu i emeryturę z tytułu własnej służby.

Dodatek drożyźniany obliczony według mnożnika dla I klasy miejscowości jakoteż przyznany obecnie 100% dodatek, należy wypłacić w miejsce przyznanych dodatków uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 września b. r. tym tylko emerytom, (wdowom i sierotom), którzy pobierają zaopatrzenie emerytalne (emeryturę, pensję wdowią wzgl. sierocą, dar z łaski), przynajmniej od dnia płatności dodatku, względnie nabyli najpóźniej w dniu płatności dodatku prawo do zaopatrzenia emerytalnego, lecz go dotychczas nie zrealizowali. Dodatki te należy wypłacać od 1 listopada b. r. równocześnie z wypłatą zaopatrzenia.

Konkurs na środki do skażenia spirytusu.

L. 2389/pr. Na życzenie Izby skarbowej we Lwowie Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę interesowanych, a głównie PP. Profesorów chemików na ogłoszony przez Ministerstwo Skarbu w Monitorze Polskim z dnia 19 października 1922 Nr. 238 konkurs na wynalezienie środków do skażania spirytusu.

Idzie o wynalezienie takich środków, któreby uniemożliwiały użycie spirytusu jako trunku, były tanie i dawały gwarancję, że odkażenie spirytusu będzie niemożliwe lub nie będzie się opłacało.

Za najlepszy, zupełnie pewny i taki środek skażający wyznaczono nagrodę w kwocie pięć miljonów marek polskich.

Bliższe szczegóły i warunki konkursu, którego termin upływa z dniem 31 grudnia 1923 są podane w wymienionym numerze Monitora.

We Lwowie dnia 24 listopada 1922.

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Piotra Dwornickiego, b. nauczyciela w Tatarynowie, Nr. legitymacji 160.
Marji Grodzickiej, nauczycielki w Szechyniach (Przemyśl).

Ogłoszenia.

L. 26888/I. Z powodu samowolnego opuszczenia posady przez Piotra Rudolfa Skoreckiego, nauczyciela szkoły powszechnej w Słobódce powiatu kosowskiego, wzywa się Rady szkolne aby bez zezwolenia tutejszego nie nadawały mu posady.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 27 września 1922.

L. 21931/I. Jeżeli w którymkolwiek powiecie pracują Marja z Marynczaków Madejek lub Felicja Jaroszewska należy donieść o tem niezwłocznie Ministerstwu. Negatywnych sprawozdań nie potrzeba przedkładać.

Wskutek zarządzenia Kuratorjum O. S. L. Wydawnictwo książek szkolnych we Lwowie przy ul. Kurkowej l. 21, wydrukowało w języku ruskim nowe zawiadomienia szkolne dla szkół powszechnych, oraz nowy nakład świadectw i protokołów egzaminu dojrzałości, przepisanych w seminarjach nauczycielskich i kursach seminarjalnych z językiem wykładowym ruskim.

Druki te w kolorze blado-różowym, z godłem Państwa na tle, są opracowane według wymogów planów naukowych.

Nowe formularze protokołów, świadectw i zawiadomień szkolnych winny z początkiem I. półrocza 1923 zastąpić wszelkie dawniejsze, pod względem formy i tekstu nieujednostajnione wzory, jakie dotychczas w szkołach były używane.

Celem ułatwienia nabycia powyższych druków i zaoszczędzenia kosztów które pociąga za sobą pośrednia sprzedaż, mogą władze szkolne wysyłać zamówienia wprost do Wydawnictwa książek szkolnych we Lwowie ul. Kurkowa l. 21. z tem jednak zastrzeżeniem, że wartość zamówionych druków musi wynosić przynajmniej 5.000 Mk.

Cena za jeden egzemplarz protokołów, świadectw i zawiadomień szkolnych wynosi 100 Mk.

Koszta posyłki i opakowania ponosi Wydawnictwo przy posyłkach wartości od 10.000 Mk. wzwyż.

Wysyłka następuje bezwłocznie po poprzedniem nadesłaniu należytości lub za pobraniem pocztowem.

Co do sposobu przesyłki pieniędzy obowiązują wskazówki podane w okólniku Kuratorjum z dnia 13 grudnia br. l. 2305/pr., zamieszczonym w niniejszym dzienniku a dotyczącym prenumeraty Dziennika urzędowego.

Nadesłane nowości wydawnicze nakładu księgarni M. Arcta w Warszawie.

CZARTKOWSKI. Ćwiczenia z anat. roślin z atl.
GALLE. Wypisy polskie na kl. IV. Wydanie nowe II.
KASPROWICZ. Nasz Świat III książka. Wydanie nowe V.
KRASNOWOLSKI. Gramatyka łacińska. Część II. Wydanie IV.
KRYŃSKI. Gramatyka języka polsk. szkol. Wydanie VIII.
MĄCZKOWSKA RYCHTERÓWNA. Ćwiczenia z przyrody żyw. Wyd. IV.
OKULICZ. Zbiór zadań alg. Część I. Wydanie VI.
RADLIŃSKI. Europa serja A. Wydanie VIII.
STEIN i ZAWILIŃSKI. Gramatyka jęz. polsk. Wydanie IV.
THOMAJ. Rachunki III rok nauczania. Wydanie V.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.